

Richard
C. ...

94

~~To. a. 4.~~

~~22.~~

Papaya Noamela Summat qual
Profela dicitur.

~~1 2 4 et 11~~

Caja
B-44

Handwritten text in cursive script, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is difficult to decipher but appears to include names and possibly a date or location.

Faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through or a very light inscription.

22

1
Summa resurg

Grant **Societ** *M*

de la conij de jery de granada doto et lido Thorgos

(Large scribbled-out text and decorative flourishes)

SITARIA
ENADA

Abbas		3
Abbatissa		4
Abolutio	1 ^o	4
Abolutio	2 ^o	15
Abolutio	3 ^o	18
Abolutio	4 ^o	19
Abolutio	5 ^o	19
Abolutio	6 ^o	20
Acceptatio		20
Acceptio psonarū		20
Accidia		20
Actioes		20
Actus		21
Accusare		21
Accusatus		21
Adoptio		22
Adulatio		22
Adulterium		22
Aduocatus		24
Alienatio		27
Alimēta		29
Altare		29
Appellatio		29
Apostasia		30
Aqua benedicta		30
Arbiter		30
Archidiaconus		31
Archieps		32
Archiepiscobiter		33
Arguere		33
Arra		34
Asinus		34
Auaritia		34
Baptismus	1 ^o	35
Baptismus	2 ^o	35
Baptismus	3 ^o	35
Baptismus	4 ^o	36
Baptismus	5 ^o	37
Baptismus	6 ^o	37
Baptismus	7 ^o	37
Bellum		38
Benedictio		40
Beneficium	1 ^o	41
Beneficium	2 ^o	43
Beneficium	3 ^o	43
Bigamia		43
Blasphemia		44
Labella		44

Calix		44
Canonica positio		44
Canonicus		44
Canonizatio		44
Caracter		44
Carcer		44
Caritas		44
Castatus		45
Casus cpalis		45
Casus fortuitus		45
Cessatio a diuinis		45
Citatio		45
Clavis		46
Clericus	1 ^o	46
Clericus	2 ^o	47
Clericus	3 ^o	48
Clericus	4 ^o	48
Cōmodatū		51
Compromissus		53
Cōmunicare		53
Conditio		54
Confessio iudicialis		55
Confessio	1 ^o	55
Confessio	2 ^o	58
Confessio	3 ^o	59
Cōfessionis celatio		62
Confessor	1 ^o	64
Confessor	2 ^o	66
Cōfirmatio electorū		67
Cōfirmatio sacri		68
Consciētia		68
Cōsecratio ecclē	1 ^o	69
Cōsecratio altaris		70
Cōsecratio cimiterij		71
Cōsecratio vestij		71
Conseruator		71
Consilij		71
Cōsuetudo		71
Cōtemptus		75
Contentio		75
Contractus		75
Contritiō		75
Contumacia		76
Contumelia		76
Corea		76
Conectio	1 ^o	76
Conectio	2 ^o	77
Corporealis		77
Corpore sanctorū		78
Corpore vitiatū		78

Crimen	78	Ereōicatōe	2 ^a	130
Crisma	78	Ereōicatōe	3 ^a	130
Eurialis	78	Ereōicatōe	4 ^a	130
Euriositas	78	Ereōicatōe	5 ^a	130
Custos	78	Ereōicatōe	6 ^a	130
Dānatus	78	Ereōicatōe	7 ^a	130
Dānificatus	78	Ereōicatōe	8 ^a	130
Debitū	78	Ereōicatōe	9 ^a	131
Decime	80	Ereōicatōe	10 ^a	132
Degradatio	81	Ereōicatōe	11 ^a	133
Delectatio	83	Ereōicatōe	12 ^a	133
Delegare	83	Ereōicatōe	13 ^a	133
Denunciatio	84	Ereōicatōe	14 ^a	133
Depositum	84	Ereōicatōe	15 ^a	134
Detractio	85	Ereōicatōe	16 ^a	135
Diaconus	86	Ereōicatōe	17 ^a	136
Dispensatio	86	Ereōicatōe	18 ^a	136
Diuortium	88	Ereōicatōe	19 ^a	137
Doctor	90	Ereōicatōe	20 ^a	137
Dolus	90	Ereōicatōe	21 ^a	137
Domicilium	91	Ereōicatōe	22 ^a	137
Dominica	91	Ereōicatōe	23 ^a	138
Dominus	92	Ereōicatōe	24 ^a	138
Donatio	93	Ereōicatōe	25 ^a	138
Donatio	98	Ereōicatōe	26 ^a	138
Donatio	99	Ereōicatōe	27 ^a	138
Dos	99	Ereōicatōe	28 ^a	139
Dubia	102	Ereōicatōe	29 ^a	139
Duellum	103	Ereōicatōe	30 ^a	139
Ebrietas	103	Ereōicatōe	31 ^a	139
Ecclesia	103	Ereōicatōe	32 ^a	139
Ecclesia	104	Ereōicatōe	33 ^a	140
Ecclesia	104	Ereōicatōe	34 ^a	140
Electio	104	Ereōicatōe	35 ^a	140
Electio	108	Ereōicatōe	36 ^a	141
Electio	109	Ereōicatōe	37 ^a	141
Elemosina	109	Ereōicatōe	38 ^a	142
Elemosina	109	Ereōicatōe	39 ^a	143
Emancipatio	110	Ereōicatōe	40 ^a	143
Empbitheosis	111	Ereōicatōe	41 ^a	143
Emptio z venditio	117	Ereōicatōe	42 ^a	143
Emunitas	120	Ereōicatōe	43 ^a	143
Emunitas	121	Ereōicatōe	44 ^a	144
Eps	122	Ereōicatōe	45 ^a	145
Eucaristia	123	Ereōicatōe	46 ^a	145
Eucaristia	123	Ereōicatōe	47 ^a	145
Eucaristia	124	Ereōicatōe	48 ^a	145
Ereōmunicator	128	Ereōicatōe	49 ^a	146
Ereōicatōe	129	Ereōicatōe	50 ^a	146
		Ereōicatōe	51 ^a	146

1° cā moit
 2° pp nuptias

1°
 2°
 3°
 4°
 5°
 6°
 7°
 8°
 9°
 10°
 11°
 12°
 13°
 14°
 15°
 16°
 17°
 18°
 19°
 20°
 21°
 22°
 23°
 24°
 25°
 26°
 27°
 28°
 29°
 30°

Ereōicōne	5 ⁿ	146	Impedimentuz	11 ^o	204
Ereōmunicatio	2 ^o	146	Impedimentuz	12 ^o	205
Ereōmunicatio	3 ^o	148	Impedimentuz	13 ^o	206
Ereōmunicatio	4 ^o	149	Impedimentuz	14 ^o	207
Ereōmunicatio	5 ^o	149	Impedimentuz	15 ^o	208
Ereōmunicatio	6 ^o	149	Impedimentuz	16 ^o	209
Ereōmunicatio	7 ^o	152	Impubēs	17 ^o	210
Ereōmunicatio	8 ^o	157	Incarceratus		210
Exemptus		158	Incediarius		210
Eroxiſſe		158	Indulgentia		210
Eroxiſmus		158	Inſidelis		213
Expēſe		159	Inquiſitio		213
Expōſitus		159	Inſcriptio		215
Ertimatio		159	Interdictum	1 ^o	215
			Interdictum	2 ^o	216
			Interdictum	3 ^o	218
			Interdictum	4 ^o	219
Falſitas		159	Inuenta		220
Familia		160	Inuidia		220
Femina		162	Ipſocriſis		221
Ferie		162	Ira		221
Fudum		165	Irregularitas	1 ^o	222
Fides		166	Irregularitas	2 ^o	223
Filius		167	Judeus	1 ^o	225
Furtum		169	Judeus	2 ^o	225
			Juder		225
			Juder	2 ^o	227
			Judicium		228
			Jurare		228
			Juramentū	1 ^o	233
			Juramentū	2 ^o	233
			Jus		234
			Legare		234
			Legatus		237
			Legitimus		239
			Legitima		240
			Leproſus		242
			Let		243
			Libellus ſamoſus		245
			Libertus		245
			Lociatio		245
			Ludus		248
			Luxuria		249
			Maleficiatus		249
			Madanumiſſio		249
			Madrimoniuz	1 ^o	250
			Madrimoniuz	2 ^o	252
					252

Adatrimoniu3	3 ^o	254
Adarrimoniu3	4 ^o	255
Adarrimoniu3	5 ^o	256
Adatrimoniu3	6 ^o	258
Adatrimoniu3	7 ^o	258
Adedicus		258
Adendaciu3		260
Adercator		260
Aderecric		260
Aderituz		260
Adetus		261
Adiles		261
Adiferabiles psonc		261
Adiffa		261
Adonachus		264
Adonialis		265
Adunus		265
Adutum		265
Maufragiu3		265
Maura		265
Megociatio		266
Morozium		266
Moucius		267
Muptie		271
Obedientia		271
Oblatio		272
Oleum sanctum		272
Opinio		273
Oratio		273
Orazorium		274
Oido		274
Oido	1 ^o	275
Oido	2 ^o	275
Oido	3 ^o	275
Oidinandus		276
Oidinator		276
Oidinatus	1 ^o	277
Oidinatus	2 ^o	277
Oidinatus	3 ^o	277
Oinatus		277
Pactum		279
Palla		280
Pallium		280
Papa		280
Parafrena		281
Parcentes		281
Paricida		281
Patriarcha		282

Patronus		282
Peccatum		284
Deculuz		285
Decunia		290
Pedagiu3		290
Pena		293
Penitentia		294
Percutere		295
Peregrinus		295
Periuriuz		295
Permutatio		295
Pignus		296
Pirrata		297
Polluz		297
Populus		298
Postulatio		298
Predicator		299
Prescriptio		300
Privilegiu3		303
Probatio		306
Promissio		306
Prudentia carnis		307
Pudicitia		307
Punitio		307
Purgatio		307
Purgatoriu3		307
Purificatio		308
Pusillanimitas		308
Questuarij		308
Religio	1 ^o	308
Religio	2 ^o	309
Religio	3 ^o	310
Religio	4 ^o	310
Reliquie		312
Renunciatio		312
Represalie		315
Rescriptuz		314
Resideta		315
Restitutio		316
Restitutio		316
Restitutio		317
Restitutio		318
Restitutio		319
Restitutio		321
Restitutio		322
Restitutio		325
Restitutio		327
Restitutio		330

Restitutio	11 ^o	331
Restitutio	12 ^o	332
Restitutio	13 ^o	334
Restitutio	14 ^o	335
Restitutio	15 ^o	337
Restitutio	16 ^o	338
Sacerdos		341
Sacramentū		342
Sacrilegiuz		342
Sagittarius		342
Sarracenus		342
Satisfactio		342
Scandalum		342
Scientia		343
Sententia		343
Sepultura		343
Sepultura		346
Sepultura		346
Sepultura		347
Seruus		348
Seruus		348
Seruus		348
Simonía		348
Simonía		349
Simonía		353
Simonía		354
Simonía		354
Simonía		354
Simonía		355
Societas		356
Sortilegium		360
Sponsalia		361
Statutum		363
Successio		363
Successor		365
Suffragium		365
Superbia		365
Surdus		366
Suspensio		367
Tabellio		368
Talea		368
Testamētum		368
Testamentum		372
Testamentum		373
Testis		373
Testis		374
Testis		374
Tomcamentum		374
Transactio		374
Tutela		374

Denatio		375
Dicarius		375
Diciatus corpore		376
Vidua		376
Virginitas		376
Virginum consecratio		377
Vis r metus		377
Visitatio		377
Vinctio extrema		377
Voluntas		378
Votum		378
Votum		380
Votum		381
Votum		382
Votum		383
Votum		383
Votum		394
Votum		399
Votum		402
Votum		403
Votum		404
Votum		410
Votum		410
Votum		415

In sacra scriptura seu theologia.

Albertus magnus ordi. predi.	
Alexander fecit et de ales ord. mi.	
Alexander (obardus de alexadria) ordi. mi.	
Ambrosius doctor ecclesie sanctus.	
Anselmus catuariensis archiepiscopus sanctus.	
Augustinus doctor ecclesie sanctus.	
Aureolus scilz petrus aureolus or. mi.	

In iure canonico vel civili.

Abbas.	
Alanus.	
Albicus de rosate.	
Albertus papien.	
Alexander de imola.	
Alexander neuo vincenninus.	
Andreas barbatus ficulus.	
Angelus schicet de perusio.	
Angelus aretinus: seu de aretio.	
Antonius de butrio.	
Archidiaconus.	
Azo.	

Sumiste.

Aluarus or. mi.	
Archiepiscopus florentinus or. predi.	
Astensis ordinis mi.	

Augustinus de ancona.

In sacra scriptura seu theologia.

Beda.

Bernardus sanctus.

Bona Ventura or. mi. sanctus.

In iure canonico vel civili.

Baldus scilicet de perusio.

Bartolus videlicet de saroferrato.

Bernardus glossator decretalium.

Bartolomeus brixienfis.

Bartholomeus cepola veronensis.

Bonagrata.

Butrigarius. s. iacobus butrigarij.

Sūmiste.

Bernardinus de senis or. mi. sanctus.

Bertrandus cardinalis or. mi.

In sacra scriptura seu theologia.

Cassianus.

Ciprianus martyr.

In iure canonico seu civili.

Calderinus qui fuit ioānes calderini.

Cardinalis. s. franciscus de zabardellis.

Linus Collectari⁹ Lato saccus.

Compostellan⁹ cui nomen bernardus.

Clarus or. mi. sūmista.

In sacra scriptura seu theologia.

Damascenus.

Dionisius.

Dinus vtriusq; iuris doctor.

Dominicus de sancto georgio canonista.

Sūmiste.

Directorium iuris qui fuit petrus casuel or. mi.

In sacra scriptura seu theologia.

Egidius or. heremitarum.

Egidius normanus or. predicatorum.

Franc. i. franciscus de maynoris or. mi.

Franciscus de ampulis or. mi.

In iure canonico vel civili.

Federicus de senis.

Flozianus.

Franciscus vercellensis.

Franciscus de ramponib⁹.

Franciscus de albertarijs.

Franciscus tigni de pisis.

Franciscus de aretio seu aretin⁹.

Fulgosius. i. rap hacl fulgosius.

In sacra scriptura seu theologia.

Silbertus.

Brego. i. sanctus gregorius doctor ecclesie.

Builielmus de mara or. mi.

Buido or. camelitarum.

Builielmus s laude.

In iure canonico vel civili.

Babiel de ossletis mutinensis.

Barthas.

Baspar s calderinis.

Bemianus. i. officus de facto geminiano.

Birardus de senis.

Boffredus.

Bratianus cōpilator decreti.

Buido de suzaria.

Buido episcopus p̄ cordienfis.

Builielmus de cuneo.

Builielmus naason.

Builielmus s mōte lauduno qui scripsit sup

clarentinas ⁊ allegatur sic laudunus.

Builielmus duradi qui fecit speculuz.

Sūmiste.

Birardus obdonis or. mi.

Bregorius de arimino.

Bualdensis.

Bualterius eps pictauiensis or. mi.

In sacra scriptura seu theologia.

Henricus s gādauo.

Hieronymus doctor ecclesie sancte.

Hugo de sancto victore.

In iure canonico vel civili.

Henricus boych.

Hermanus magnus legisla.

Hosienfis lumen iuris canonici.

Hugo qui fecit multas glosas sup decretū.

Hugo vercellensis.

Hugolinus de la fontana glossator iuris ci-

uilis.

In sacra scriptura seu theologia.

Joānes scoti or. mi. q allegat sic scotus.

Joānes de noto or. mi. siculus.

Joānes de neapoli or. predicatorum.

Joānes de ripalsis.

In iure canonico vel civili.

Jacobus butrigari⁹ qui allegat butrigari⁹.

Jacobus lotharius.

Jacobus de beluifio.

Jacobus de rauēna.

Jacobus de arena.

Innocētius papa splēdor canonistarū.

Joānes theotonicus glossator decreti.

Joānes fauentinus.

Joānes de fautona.

Joānes de deo hispanus.

Joānes monachus cardinalis.
Joānes andree irradiatoꝝ iuris canonici.
Joānes de anania.
Joānes plagiarius de senis.
Joānes de montemercio.
Joānes de sancto georgio bononiensis.
Joānes calderin⁹ q allegat calderinus.
Joānes de lignano.
Joānes de imola qui allegat imola.
Joānes de platea bononiensis.
Joānes antonius de sancto georgio nūc ep̄s
alexandrinus mediolanensis.
Joānes de catabrigis antiquus doctor.
Joānes de neapoli.

Sūmiste.

Jacobus de laude or. mi.
Joānes de saronia or. mi.
Joānes de ancona.
Joānes or. pdicatorū qui fecit sumā p̄fessoꝝ.

In sacra theologia.

Randolphus or. mi.
Rapius de castilione abbas.
Laurentius de pinu.
Laudin⁹ vide. s. guilielm⁹ de monte & c.
Laurētius de rodulphis florētinus.
Ludovicus de roma.

In iure canonico vel civili.

Adagister sniarum. s. petrus lōbardus p̄m
ceps theologorum.

In iure canonico vel civili.

Adartinus silimani.
Adartinus de sano.
Adarfilius.
Adatheus romanus.
Adatheus de mathefolijs.
Nicolaus de lira or. mi. totius biblie subtilis
simus expositoz.

In iure canonico vel civili.

Nicolaus de ausino.

In iure canonico vel civili.

Nicolaus de marellis.
Nicolauus de neapoli.
Odoardus.
Odofredus.
Odradus de ponte legista.
Odradus de laude canonista qui fecit multa
confilia.

In theologia.

Petrus. i. de tarāstio or. pdicatoroz.
Petrus aureolus or. mi.
Petrus de palude or. pdicatorum.
Petrus de sapiētia.

Petrus aimerici or. pdicatorū.
In iure canonico vel civili.
Panormita. i. nicolaus abbas siculus ep̄isco
pus panormitanus.
Paulus de castro.
Paulus de liazarijs.
Petrus. i. de bellapertica.
Petrus helic.
Petrus de stagno.
Petrus de ancharano.
Pileus.
Philippus de perusio.
Placentius.

In sacra scriptura & theologia.

Rabanus.
Ricardus. i. de media villa or. mi.
Ricardus anglicus or. mi. vnus ex quatuor
expositoz regule nostre.

In iure canonico vel civili.

Ricardus s̄ sancto victore.
Rainerius de forlino.
Raphaē fulgosius.
Rizardus malūbra.
Rofredus beneuetanus.

Sūmiste.

Raymundus or. pdicatorum.
Rodonensis guilielmus nomine glosatoꝝ rai
mundi. or. pdicatorum.

In iure canonico vel civili.

Rogerius.
Scotus. i. ioānes scotus or. mi.
Salicetus.
Stephanus puincialis.
Signozolus de homedcis.

Sūmiste.

Speculator. i. guilielmus durādi.
Sūma cōfessoꝝ or. pdicatoroz.

In theologia.

Thomas de agno or. pdicatoroz sanctus.
Tancredus doctor iuris canonici.
Thomas de castro or. mi.
Thobertus de bobio.
Vincentius.

In theologia.

Vlodericus.
Ysidorus sanctus.
Ymola. i. ioānes de imola.
Zenclinus doctor iuris canonici.

Bbas tres ordies minores in suo monasterio tñ pferre p̄ dūmō sit sacerdos ⁊ man? iposita sit ei fz mo-
dus p̄ficiendoz. vide. j. **Abbas** p̄rio r̄iso.

Abbas inuitatus ab alio potest ordinare monachos alterius monasterij: dūmō sit ex-
emptus. Si autēz nō sit inuitatus caracte-
rē imprimiti fz ordinat: sed executionez non
confert. **Fbi. s. i. ca. 3**

Abbas: ⁊ glibet p̄uētualis platus dz require
re monachos fugituos: ⁊ ad claustruz re-
ducere salua ordinis disciplina. Et si mona-
chum redire volētē non receperit: nihil de
bonis eius post acquisitionē petere p̄t: qz i-
p̄te ei alimēta negauit. **Fbi. s. ij. ca. 3**

Abbas an possit dare licentiā mōacho trāscū-
di ad laxiorem religionē. **Fbi. s. iij. ca. 3**

Abbas qñ dat licentiā monacho trāscūdi ad
parez vel laxiōē religionē: an requirat cō-
sentus capli. **Fbi. s. iij. ca. 3**

Abbas libertati ⁊ exemptioni renūciare non
potest sine lnia pape. **Fbi. s. v. ca. 3**

Abbas sine p̄sensu capli: nec ecōtra p̄uenire
potest aliq̄ē in iudicio: nec ab aliquo p̄uc-
niri. **Fbi. s. vj. ca. 3**

Abbas vnus nō p̄t p̄sidere in diuersis mo-
nasterijs. **Fbi. s. vij. ca. 3**

Abbas an possit dare lniaz monacho aliqua
retinere. **Fbi. s. ix. ca. 3**

Abbas nō potest benedicere calices: nec cor-
poralia. alia paramenta sic. **j. Benedictio:**
s. v. ⁊. vj. fo 41

Bbatissa an habeat ius cō-
ferendi beneficia:

⁊ instituendi clericos in ecclesijs sibi
subiectis. Et an institutio per eam facta det
possessionem ⁊ titulum. vide. **j. Bbatissa**
p̄rio r̄iso. **fo 4**

Bbatissa an possit suspendere vel interdice-
re suas moniales. **Fbi. fo 4**

Bbatissa an possit precipere presbyteris sibi
subiectis q̄ excoicent: vel absoluant monia-
les delinquentes. **Fbi. fo 4**

Bbatissa nō p̄t p̄prias moniales benedi-
cere nec p̄fessiones audire: nec publice p̄di-
care. **Fbi. s. j. fo 4**

Bbatissa an possit erire monasteriuz ad pre-
standum homagiū. vide. **j. Excoicatione**
xxvj. s. ij. in fi.

Bsoluere potest ep̄s excoi-
catos a canōe sibi
subditos: nisi p̄ditōr canonis sibi
referuauerit. **j. Absolutio** p̄rio in p̄in.

Absolutio nō potest quis a minori excoicationē
vel peccatis venialibus nisi a p̄p̄rio suo sa-
cerdote. **Fbi. s. j.**

Absoluere p̄t: qz ⁊ ligare: seu excoicare p̄t:
f̄ allit in. vij. casibus. **Fbi. s. ij.**

Absoluē vel excoicare: an possit excoicat? ma-
iori. Et an gesta p̄ eū valeant. Et an gesta
p̄ hereticos ⁊ scismaticos ⁊ sacramentalibus
teneant. vide ibi. **Singularia. s. iij. ⁊. iij.**

Absoluere an possit excoicatus minor alium
excoicatū minor excoicatione. **Fbi. s. iij. ⁊. v.**
in additione.

Absolutio p̄t incēdārius taz loci religiosi: qz
p̄phani ab ep̄o ante denunciatoez. Dz post
nō: nisi a papa. **Fbi. s. vj. ⁊. ix.**

Absolutio a peccatis regit sacerdotem. **Fbi**
s. viij.

Absolutio ab excoicatione cū recōciliatōe solē
n̄ regit sacerdotem. **Fbi.**

Absolutio ab excoicatione iudiciali ⁊ sine recō-
ciliatōe solē p̄t fieri a simplici clerico: ⁊
a laico de licentia pape. **Fbi.**

Absolutio nō p̄t excoicat? a papa noiatis: nisi
ab ip̄o papa. Requiritur tñ. v. p̄ditiones
Fbi. s. xv.

Absolutio: vel excoicatio sumūt vices ab in-
tentōe excoicantis: ⁊ nō illius qz fac̄ sumi-
nari excoicationez. **Fbi. s. lxxij. in additione.**

Absoluēs ab excoicatione minorū d̄cta ex p̄fici-
patōe cū excoicatio maiorū nō incurrit excoi-
catōem. **Fbi. s. lj.**

Absolutio er cā falsa: an valcat. **Fbi. s. cxxiij.**

Absolutio p̄ iuit? ab excoicatione. **Fbi. s. cxxvj.**

Absolutio quō debeat ligatus pluribus excoi-
cationibus. **Fbi. s. cxxv.**

Absolutio potest in articulo mortis excoicatus
quacūqz excoicatione sit ligat?. **Fbi. s. cxxij.**

Absolutio p̄t glibz articulo mortis a quocū-
qz peccato. Et si euaserit: non est necesse vt
ap̄l? se p̄ntet p̄ illo p̄cō ep̄o. **Fbi. s. cxxij.**

Absolutio an possit trāsfretare volēs a simpli-
ci sacerdote. Idē de obsessis ⁊ pregnante.
Fbi. s. cxxij. cxxij. ⁊. cxxiij.

Absolutio p̄ cristēs i articulo mortis ab excoica-
tōne a laico. Sec? a peccat?. **Fbi. s. cxxvj.**

Absolutio a q̄ iniuria possint p̄one p̄ilegiare:

Et quot sint p[er]sone ille: et de h[ab]itu r[ati]o[n]ale i[n]
pedimentu[m] vel p[ro]p[ri]etate, j. Absolutio, ii. s.
vi. et noue. s. sequentibus.

Absolutio si p[er]tinet ad graui in iuria ab inferiori ep[iscop]o
h[ab]itu r[ati]o[n]ale vel p[ro]p[ri]etate impedim[en]tu[m] nisi in
articulo mortis. Ibi. s. xv.

Absolutio p[ro]p[ri]etate i[n] p[er]tinet ad p[er]tinet ad q[ui]cu[m]q[ue] s[er]uicia
exc[er]citat[i]o[n]is: exceptis casib[us] i[n] q[ui]b[us] nullus ab/
solutu[m] p[er]tinet ad articulo[m] mortis. Ibi. s. xviii.

Absolutio non p[otes]t officialis: vt p[ro]p[ri]etate: iudex et
filius p[er] iniuria[m] etia[m] leui in clericu[m] p[er]tinet ad
papa[m]. Ibi. s. xix. v. iiii.

Absolutio non p[otes]t suus quouis m[od]o ab iniuria
gravi p[er]tinet ad papa[m]: nisi in articulo[m] mortis.
Ibi. s. xvi.

Absoluer[e]: an possit ep[iscop]us exc[er]ptas. j. Absolu
tio. ii. s. xxii. et j. Absolutio. iii. s. fi.

Absolue[re] q[ui]cu[m]q[ue] p[er] officio ordinari illos q[ui]
p[er] iniectione manu[m] violenta[m] i[n] clericu[m]: p[er] et al[s]
demandare. j. Absolutio. ii. s. xxv. et xxvi.

Absoluer[e] p[otes]t abbas monachos si percussit
monachos eiusdem claustr[i] claustr[o] vel ec[cl]e
j. Absolutio. iii. p[ro]p[ri]o r[ati]o[n]e:

Absolue[re] q[ui]s possit regular[e] q[ui] p[er]tinet regula/
re alterius claustr[i] i[n] claustr[o] vel ec[cl]e. j. Ab/
solutio. iii. s. i. et ii.

Absoluer[e] q[ui]s possit regular[e] si p[er]tinet cleri/
cu[m] seculari. j. Absolutio. iii. s. iiii.

Absolutio s[er]uicia sub p[ro]p[ri]etate susp[en]sua vel d[omi]ni su/
turo non valet. j. Absolutio. v. in prin.

Absolutio[n]is forma a peccatis hec e[st]. Absol/
uo te. j. Absolutio. vi. p[ro]p[ri]o r[ati]o[n]e.

Absolutio ab exc[er]citat[i]o[n]e p[otes]t fieri p[er] q[ui]cu[m]q[ue] v[er]ba
significat[i]a exc[er]citat[i]o[n]is reclarat[ur]. Ibi.

Absolutio a susp[en]s[i]o[n]e d[omi]ni fieri p[otes]t v[er]bu[m] Absol/
uo. Ibi. s. i.

Absolutio ab irregularitate d[omi]ni fieri p[otes]t verbis
Disp[en]so. Ibi.

Absolutio[n]is forma: et quis modus requiraf
i[n] absolutio[n]e ab exc[er]citat[i]o[n]e maiori. j. Usus
claustr[i]. s. i. Et ibi habes q[ui]s quis absolutu[m] i[n]
forma p[ro]fessionalis. Et i[n] hoc p[ro]fessores ape
riat oculos: q[ui] nisi seruaret ista forma no[n]
valeret absolutio.

Absolutio[n]is forma a peccat[is] que sit. Ibi. s. ii.

Absolutio[n]is forma plenarie. hoc e[st] a pena et a
culpa. Ibi. s. iii.

Aceptio p[er]sonaru[m] q[ui]d sit. Et
an ep[iscop]us peccet dan/
do beneficiu[m] p[er] sanguineo. j. Acce

ptio p[er]sonar[um] p[ro]p[ri]o r[ati]o[n]e. et s. i.

Accidia q[ui]d sit: et de ei[us] specie/
bus. Et d[icitur] eo q[ui] delibe
rat no[n] audire missa[m] i[n] die festo: vel si
ieiunare. q[ui] peccat duplici peccato mortali:
Et d[icitur] hominib[us] m[od]o tanis qui nunq[ui]d co[n]sue
t. Accidia per totum.

Actiones que dicantur bone
fidei et q[ui] stricti iur[is].
Et que dicantur p[ro]fessionales et quereales
j. Actiones. Et. j. Volus. s. i. Et. j. Re/
stitutio. xvi. s. iiii. in fi.

Actus gestus ab h[ab]itu duplices
potestates q[ui]o valeat. j.
Actus. s. i.

Actus gestus ab eo q[ui] ignorat suadame[n]tu[m] sue
iurisdictio[n]is an valeat. Ibi. s. ii.

Actus legitimi s[un]t. xi. j. Act[us]. s. iij. Et ibi eli
cere potes que sint officia ordinis

Accusare an homo teneat: et
qu[om]o debeat fieri. j.
Accusare p[ro]p[ri]o r[ati]o[n]e. et s. i.

Accusans publice infamatu[m] et deficiens i[n] p[ro]
batione no[n] debet puniri pena talionis. Ibi
s. ii.

Accusatus: an peccet mortaliter denegando
veritate[m] i[n] iudicio. j. Accusatus p[ro]p[ri]o r[ati]o[n]e.

Accusatus et ad morte[m] p[ro]denato an liceat se d[omi]ni
scende vel fugere. Ibi. s. i. et j. Incarcerat[us].

Accusatus et incarceration[us]: q[ui] iuravit redire ad
carcerem: an teneatur redire. j. Accusa/
tus. s. ii.

Adoptio q[ui]d sit: Et q[ui]s possit
adoptare vel ado/
ptari. Et que differetia sit inter adopta
tus et arrogatu[m]. Et an arrogator debeat alii
quid habere i[n] bonis arrogati. j. Adoptio
per totum.

Adoptari no[n] potest absens: vel dissentiens.
Ibi. s. i.

Adoptio[n]e pueniunt tres sp[eci]es legalis cogna/
tio[n]is. j. Impedim[en]tu[m]. vii. p[ro]p[ri]o r[ati]o[n]e.

Adoptatus an sit: q[ui] recipit i[n] filiu[m] co[n]tra bone
stis viris. Ibi. s. i.

Adoptare an possit p[er] s[er]u[er]e. Ibi. s. ii.

Adoptare non p[otes]t: q[ui] naturaliter generare si p[otes]t
Sec[us] si accidentaliter. Ibi. Et. i. s. iiii. h[ab]es.

An cognatio legalis transeat ad nepotem
scilicet filiu[m] filij adoptiui.

Adoptiuus q[ui] no[n] transit i[n] p[ro]p[ri]etate adoptantis

an possit p̄trahere cū filia naturali legitima patris adoptantis. *Fbi. §. iij. Et in. §. v. habes de. q. nōbili. An filius alicuius naturalis et legitimus p̄bere possit cū filia matris arrogate a suo patre.*

Adoptiuū filiū: an possint p̄trahere iter se. *Fbi §. vi.*

Adoptiuus filius: an p̄trahere possit euz filia illegitima patris adoptantis. *Fbi. §. viii.*

Dulatio An peccatū sit daf

actua requirā ad hoc q̄ d̄strio sit i famis. *§. Dulatio.*

Dultera que supposuit p̄tā alienam: an teneat ad restitutōz. *§. Adulteriū. §. i.*

Adultere matrem filius teneat credere dī cēti q̄ nō ē eius filiū. Fbi. §. ij.

Adulterio filius natus post p̄pletā p̄scriptōz an debeat sibi facere p̄scientiā de successiōe i bonis. Fbi. §. iij. r. §. p̄scriptō. §. riiij.

Adulter: an teneat ad restitutionez dānoz que maritus icurrit ex filio nato i adulterio. §. Adulteriū. §. iij.

Adulterij p̄na nō punit mulier q̄ ex metu cōditōali peccauit. Immo ēt pudor: et verecūdia i clamādo excusat nō solū a p̄na adulterij: s; ēt a p̄ditōe dotis. Fbi. §. v.

Adultera mulier: an sic p̄dit legatū si incōtinēter viuat: ita p̄trāsiū ad scōas nuptias. Fbi. §. viii. r. §. Donatio primo. §. xviii. r. §. Usufructus. §. rrii.

Adulterās vxorē d̄nia viri n̄ tū ab eo coacta: an possit ab eo quo ad thoz et cohabitatioz dimitti. §. Impeditiū. viii. §. riiij. Et i duobus. §. se. habes. An vxor possit petere debitū a marito q̄ eā tradidit adulteran dā p̄ sanguineo marito. Et an vir possit ab vxore p̄dicta petere debitū.

Adulterā vxorem: an liceat viro occidere. §. Impeditiū. viii. §. rrii. Et ibi etiam habes: an viro liceat occidere adulterum. Et an patri liceat occidere adulterū vna: euz filia adultera.

Duocatus Quid sit aduo

care. Et q̄s nō possit esse aduocatus. *§. Aduocatus prio r̄so. r. §. i.*

Aduocato nō licet pacisci de quota litis neq; de certa re litis. Venc tamē potest habe

re palmariū. *Fbi. §. v. r. vi.*

Aduocatus: an habeat integrum salarium si litigatoz translegit cum aduersario. *Fbi §. vii.*

Aduocatus aliquo casu impeditus habeat integrū salariūz p̄missūz a publico: non a pte. Fbi. §. viii.

Aduocatus: si habz eām iustaz: potest vti ca uillationibus. Fbi. §. r.

Aduocat: an possit aduocare p̄ vtraq; pte. Fbi. §. riiij.

Aduocare: an possint clerici vel sacerdotes i foro seculari. Fbi. §. xv. r. se.

Aduocatus vel medicus salariati de publico n̄ debent aliqd recipere ab aliquo litigante vel constituto in egritudine. Secus in aliis. Fbi. §. r.

Sfnitas quid sit. Et quot

sunt genera affinitatis. Et qualiter p̄p̄tuntur. *§. Inpeditiū. riiij. §. i. ii. r. iij.*

Affinitatis primū genus cognoscitur p̄ hanc regulā. Persona adiuncta p̄ carnis copulā sanguini alterius inducit primū genus affinitatis. Fbi. §. iij.

Affinitatis scōz genus cognoscit per hanc regulam. Persona adiuncta primo generi inducit scōz genus affinitatis. Fbi. Et fm istas regulas nūq; errare poteris: p̄ quas soluūt multe questiones que ibi ponuntur variando casus: vt sic melius intelligere valeas.

Affinitas p̄trahit inter p̄sanguineos mulieris cognite et virū et ecōuerso. Fbi. §. vi.

Affinitas nō p̄trahitur p̄ pollutioem extraordinariā. Fbi. §. vii.

Affinitas contrahitur per imissionem seminis viri: licet mulier non emiserit. Fbi. §. viii.

Snati vel cognati quid dicantur. *§. Feudus. §. vii.*

Lienatio rei ecclesie imobilis non valet nisi

si quatuor casibus scilicet necessitate: vtilitatis: pietatis et icōmoditatis: et s-

bita forma seruata. Et que forma sit seruanda. Et an possit tolli p̄suetudine. *§. Alienatio prio r̄so. r. duobus. §. se.*

Alienatio facta in casu licito licet defuerit sollemnitas iuris positui. Si ibi nulla fraus

suit. si iteruent p̄sensu illoꝝ qui habebant p̄sentire. ille é turis quo ad deum. **Zbi. §. iij.**
Alienare. p̄hibitus sine solēnitate: an possit alienare iura & actiōes. Et an iura & actiōnes p̄prehēdant noīe mobiliū vel imobilium. Zbi. §. viij.

Alienare simpliciter. p̄hibitus ét cū iuramēto an possit aliquo mō alienare. Zbi. §. viiij.

Alienare platus sicut. p̄hibitus é sine p̄sentis capli: an ita prohibeatur refutare legatim vel donationē iter viuos. Et an donatio facta sub modo possit reuocari modo nō existēte. Et an pactū appositu i donationē facta ecclie vt nō possit alienari sit licita. Zbi. §. r. r. ij. r. j. **Lōditio. §. i.**

Alienatio si fiat fraudē creditoꝝ. j. Restitutio. ij. §. viij.

Alimenta quomō debeantur filijs a parētibus vel eōuerso. **j. Alimēta in p̄s.**

Alere tenet p̄ filiā bastardā & dotare. P̄d. ter tamē & auus nō cogūtur dotare filiam nisi dūdo p̄i ne egcāt. Zbi. §. i. ii. r. uij.

Alere tenetur mater filium infra triēniū si potest. Secus si paup: vel si nō habet lac: qz tūc pater tenet querere nutricē. vel dato qz haberet lac: sed est nobilis & nō possit nisi cū dedecore alere: qz tūc nō tenet mater. Zbi §. iij. r. j. **Expositus. §. ij.**

Alere tenet frater fratē nō solum legitimū s; ét naturalē & ét tenet dotare sororē. j. Alimēta. §. v. r. vj.

Alimētoꝝ appellatiōe qd p̄tineat. Et an ille qd oz habere alimēta debeat habere expēsas i studio. Zbi. §. vij. r. viij.

Alere an teneat maritus vxorē isrimā qn nō hz potē sufficiētē. j. Restitutio. ij. §. iij. Et in additiōe.

Alere an teneant heredes mariti vxorē relicti infra ānuꝝ: vel qzdiu p̄stiterit ad dotē p̄soluēdas. j. **Vsura. i. §. r. xij. r. r. xij.**

Alimēta pater denegās filijs sanis vel lāguis qua pena puniat. j. **Expositus quasi potit. Et habes ibi qn p̄t ponit filius: vel patronus seruū vel libertū: vel qn mittit ad hospitalē: an liceat.**

Alimēta filius denegās patri: q̄ pena puniat. j. **Emācipatus. §. v.**

Alimēta que fecit vitricus p̄iūigno: an petere possit. j. **Restitutio. ij. §. iij.**

Alimenta vel expēsas quas fecit mater p̄ filio: an petere possit. Zbi. §. iij.

Ambasiatorib; donata an sua sint vel dñi. **j. **Restō. r. ij. §. r. vij.****

Ambasiatores qn stat plusqz expediat dolo: se: tenent restituere illud plus cōitati. j. **Restidētia. §. pe.**

Ambasiatores q̄ amittūt in via equos & vasa argentea: an satisfiet eis d̄ publico. j. **Societas. §. r. v.**

Ambitio qd sit. Et an sit peccatū mortale. **j. **Superbia. §. vij. r. vij.****

Ambire vel appetere dignitates t̄pales: an liceat. j. **Restitutio. iij. §. iij.**

Angaria & pangaria. **j. **Miles primo r̄sio. r. j. **Adunus p̄ totum.******

Appellatio duplex iudicial & c̄iudicialis. Et duo sūt effectus appellatiōis. op̄atēnz suspēsiuū & deuolutiuū. **j. **Appellatio primo respōso.****

Appellatiōis formalitas é d̄ iure positio. Et hāc p̄iceps tollere pōt. Ipsaz tñ substantiā appellatiōis. t. vt iusticia nō reddat tollere nō pōt. Zbi. §. j.

Appellatiōe Ro. pon. intelligit de p̄sona nō de dignitate. j. **Abolutio. i. §. r. vij.**

Appellatiōe clericoz i mā odiosa n̄ veniūt religiofi. Zbi. §. r. r. vj. r. j. **Licet p̄iō i p̄i. Appellatiōe clericoz in mā odiosa n̄ veniunt c̄pi. j. **Abolutio. i. §. r. vij.****

Appellatiōe eccl̄iaz pochiealiū n̄ veniūt eccl̄ie pochieales collegiate in mā odiosa. Zbi. Appellatiōe monachoꝝ in mā odiosa nō venit abbas. Zbi.

Appellatiōe scholariū i materia odiosa n̄ venit rector. Secus i materia fauorabili. Idē die i oibus supradictis. Zbi.

Appellatiōe laicoꝝ i materia odiosa n̄ veniūt eccl̄ici iugati. j. **Alericus. i. p̄iō respōso.**

Appellatiōe nepotis: an veniat filius fratris. j. **Illegitimus. §. viij.**

Appellatiōe viri & vxoris: an veniat sp̄ōsi q̄ solū p̄erūt m̄oniū p̄ p̄ba d̄ p̄nti absqz carnali copula. j. **Adfionū p̄iō. §. r. v. r. vj.**

Postasie **Apostasia** p̄ r̄i.

Apostata: an sit dimittens habitū sue religio-
nis ⁊ accipiēs habitū alterius religiōis: vt
sic melius recipiat. *3bi. §. vi.*

Apostata: an sit religiosus portās habitū ve-
latū. *3bi. §. viii. ⁊. j. Excoīcatōe. rvi. §. ii.*

Qua n̄ benedicta
addita benedictē efficitur tota bene-
dicta Et si n̄ b̄ndicta sit maioris q̄sūtatis. *j.*
A. qua. §. i. ⁊. j. Dnctio. §. ix.

Rbitroz
quot sūt spēs. Et
q̄ sit d̄ria iter arbi-
trū ⁊ arbitratorē. Et an mulier ⁊ reli-
giōsus possint esse arbitri vel arbitratores
j. Arbitr. §. i. ⁊. ii.

Arbitr: an possit p̄ bono pacis cape de iur
vnius ⁊ dare alteri. *3bi. §. vi.*

Arbitr postq̄ p̄nunciavit: an possit muta-
re sniam. *3bi. §. vii.*

Arbitr iur: q̄s sit. Et qd̄ obeat. *3bi. §. viii.*

Arbitr: an possit sniaz suā iterpretari postq̄z
eā tulit. *j. Judex. p̄io. §. r.*

Rchieps
n̄ p̄t se itromit-
tere de subditis
suoꝝ suffraganeoꝝ nisi i. vi. casibus
j. Archieps. §. i. ⁊. ii.

Archieps quid possit. Et an possit absoluere
illos q̄ciderūt canones i. p̄ncipali cōcilio
factos. Et an possit p̄ciliū recelebrare irre-
q̄sito p̄miate. *3bi. §. iiii. v. vi. ⁊. vii.*

Rchipsbiter
qd̄ obeat
facere. Et
qd̄ possit. *j. Archiepsbiter p̄ totum.*

Rguere
a filibus ad filias
ides ē iudicium. *j.*
Argure p̄io r̄sō. Et i. d. c. hēs qn̄
illegē rō legis ē cr̄psa qd̄ dicēdū: ⁊ qn̄ n̄ ē
cr̄psa sil r̄ qd̄ siēdū. Et an p̄sō penal pos-
sit exēdē: manē qn̄ emanat vt vitē picula-
riaz: vel vt p̄niant maleficia. *3bi. p̄ totū.*

Rra
qd̄ sit ⁊ a gbus dari possit
⁊ quādo resitui debeat. *j.*
Arra in p̄in.

Array traditio: an possit iteruenire i sponsa/
lib^o. *j. Spōsalia. §. viii.* Et ibi ē hēs. An
pena possit iteruenire vel p̄ignis: ⁊ an sal-
tem iteresse possit peti a retrocedēte. *3bi.*
quid sit. Et an

Rrogātia
sit peccatū mo-
tale. *j. Supbia. §. r. ⁊. ii.*

Slassinus
q̄s dicat. *j. A*
lassinus. Et ibi

hēs an bona faciētū iterfici r̄pia/
nos p̄ assassinos siāt capiētū. Et an regra-
tur snia declaratiua. Et an assassini ḡiterfi-
ciūt r̄pianos pp̄ pecuniā p̄bēdāt sub dēā
p̄sōe h̄dicti, assassini nō sint infideles: nec d̄
illo genere p̄sonaz del vexo d̄ lamōtiagna
s̄ sūt r̄piani. Et an faciēs iterfici r̄pianos
p̄ hos an p̄prehendant ēt sub dēā p̄sōne.
3bi. §. iij. ⁊. j. Excoīcatōe. rriiii. §. ii.

Maritia
qn̄ ē peccatū mo-
tale. *j. Auaritia in*
p̄in. Et additōe hēs breuiter noti-
tiā. r. p̄ceptoꝝ ⁊. vii. peccatoꝝ moraliz.
3ta q̄ h̄is notitiā illoꝝ hodiernis t̄pibus
pos̄s audir̄ p̄fectiōes simpliciū ⁊ rusticoꝝ

Anna
quō sint ingrēda an ma-
trimoniū. *j. Impedimē*
tū p̄io. *§. ix.* Et i. §. r. hēs an reges ⁊
p̄ncipes teneant ad ista b̄ana.

Bāna: an debeāt fieri i spōsaliibus de futuro.
3bi. §. xiii.

Bāna ⁊ alie solēnitates n̄ debēt p̄mitti si-
ne cā: vt q̄ ē sener: vel accepit ignobilez ⁊
huiusmōi. *3bi. §. xi.* Et i. §. xii. hēs an pec-
cēt iuges totiq̄s quociens alter ab altero
crigit debitiū ante b̄ndictōem.

Bāna vel edicta an debeant p̄poni i multis
ecclesijs. *3bi. §. xv.*

Aptisimi
forma hec ē. Ego
te baptizo: In no-
mine patris ⁊ filij ⁊ spiritus sancti. *j.*
Baptismus. *§. i.*

Baptisimi forma nō d̄z mutari: nec de ea ali-
qd̄ subtrahē nec conuēte v̄ba p̄ferri nec i-
terrūpe: nec trāspōni. *3bi. p̄ totum.*

Baptisimi mā ē aqua elemētaris a p̄domi-
nio. Ideo i aqua maris p̄t fieri baptisim^o
in letuio: in aqua sulfureis: in aqua paludo-
sa. nō āti glacie: gradine: nec muc: neci lu-
to: neci vrina: nec cerussa: nec saluia: nec i
aqua artificiali. *j. Baptismus. ij. p̄ totum.*
Baptizantis intentio saltē v̄tialis necessaria ē
i baptizādo. *j. Baptismus. iiii. §. viii. ⁊. r.*
Et ibi hēs si baptizās itendebat baptizare
puerz ⁊ puella: v̄l qn̄ q̄s baptizat et ioco.

Baptisimi facti m̄ oēs hoīes ēt iustificati post
resurrectōnem r̄pi tenebantur suscipere. *j.*
Baptisimus. iiii. in p̄in.

Baptizari: an possit puer i vtero mris crns.
Ibi. s. i. Et etiā ibi hēs de puero pieto i
putē an sit baptizatus.

Baptismus triplex est. s. fluminis: flaminis &
sanguinis. Ibi. s. ih.

Baptismo sanguinis: an puer crns in vtero
matris possit regnerari. Ibi. s. vj.

Baptizari an deat si nascit mostrū ibi. s. viij.

Ellū ad hoc vt sit licitū. v. req
rūrur. s. psona: res: causa:
anim⁹. & auctas. j. Bellū. s. ij. & iij.

Et ibi hēs singularē thconicam q̄ capta in
bello iusto n̄ p̄pensant cū debito p̄cipali.

Benedictio calicis & corpo
raliū ad solum
ep̄m p̄tinet. j. B̄ndictio. s. v. & vi.

Benedictio vestiu: pamētoꝝ & huiusmodi
pōt fieri ab abbatibus. Ibi. s. vi.

B̄ndictio vestium: pamētoꝝ & huiusmodi
nullo mō de iure: nec de p̄suetudine pōt sic
ri a simplici sacerdote. Ibi. s. viij.

B̄ndici d̄z missale: necnō & alij libri ordinati
ad cultū diuinus saltē de honestate. Ibi. s. vj.

Et ibi hēs q̄ tres thonalie s̄ necessarie:
Et si nō haberet nisi vna sit triplicata.

Beneficiū isra qd̄ ips̄ p̄scr
ri debeat. j. Be
nificiū p̄rio r̄iso.

Beneficiū h̄as cū cura: si recipiat scōꝝ euz cu
ra: ipso iure vacat p̄imum. Ibi. s. i. Pa
bet tñ ser fallēnas. Ibi. Habes etiāz ibi. s.
viij. qnq; casus i qbus q̄ pōt absq; dispē
satōe plures p̄bedas habere.

Bigamia vij. modis p̄bitur
j. Bigamia. s. i.

Bigamie irregularitas non tollit p̄
baptismuz. secus homicidij. Ibi. s. viij. Et
ibi. s. viij. hēs quare magis ledat icōtinē
tia mulieris q̄ viri.

Bigami iure cōi nudati sūt oī p̄uilegio cle
ricali & adici foꝝo seculari. Ibi. s. r.

Blasfemia quid sit: & qñ sit
peccatū. moꝝa/
tale. j. Blasfemia & j. Jurare. s. iij.

Blasfemia qñ ē casus ep̄alis. j. Confessor. i.
r̄iso p̄io.

Alir non d̄ esse de cre aut auri
calco: aut cupro. i. brōsto:
aut plābo. Sed d̄ esse de auro aut ar
gento vel stagno. j. Calix p̄io r̄iso.

Calix argenteus p̄secratus si postea deaure/
tur indiget recōsecratōe. Secus tñ si deau
ratio cadat p̄pter vsū. Ibi.

Calix nō excreat p̄ aliquos ictus datos a sa
bro p̄ opinione vulgi. Ibi. s. i.

Amparijs an plene creda
tur. j. familia

s. viij. Et in. s. it. habes quid de sta
tutis quarūdam terrarum que constitunt
huiusmodi cāparios ad denūciādū quos
cūq; inuenerint in vincis etiā canes: an sint
licita.

Anonica portio quid sit et
quāta sit. j. Se
cultura. iij. pio r̄iso. Et debz dari de

oibus que obueniunt rōne funeris ecclesie
pochiali. s. allit tame in. tv. casibus quos
ibi vide per ordinem.

Anonica portio: an debeat eccl̄e pochiali de
relictis iur̄ instōnis. Ibi. s. i.

Anonica portio: an debeat eccl̄e vbi q̄s re
cipit sacra: aut vbi audit diuina. Ibi. s. iij.

Anonica portio cui ecclesie debebit qñ d̄ns
hincinde discurrit. Ibi. s. vi.

Anonizatio sanctorū qd̄
requirat. j.

Anonizatio. Et ibi hēs q̄ eccl̄a pōt
errare i canonizatōe sanctorū.

Apitulus sede vacante: an
succedat in p̄tate

alienandi vel iter ponendi auctem. j.
Absolutio. i. s. c.

Capl̄m se. va. an succedat in p̄tate visitandi
totam diocesim. Ibi. s. c.

Capl̄m se. va. an possit visitare monasteria
exempta. Ibi. s. cii.

Capl̄m se. va. an possit facere statuta distin
gentia totam dioē. Ibi. s. ciii.

Capl̄m se. va. an possit dispensare i casibus in
qbus ep̄s dispēbat. Ibi. s. ciiij.

Capl̄m se. va. an succedat i iurisditiōe: quam
h̄z ep̄s ex p̄suetudine. Ibi. s. cv.

Capl̄m se. va. an succedat in p̄uilegijs idul
tis dignitatis ep̄alis. Ibi. s. cvij.

Capl̄m se. va. an possit dare indulgētiā. Ibi
s. cvij.

Capl̄m se. va. an succedat in p̄tate doctoran
di. Ibi. s. cx.

Aracter quid sit. Et imp̄miff
solū i trib⁹ sacris. s.

baptismo: pfirmatōe: ⁊ ordie. j. **L**aracter: qui iuravit re-
Arceratus dire ad carce-
 re: an teneat redire. j. **A**ccusator. s. ij.
 Et in. s. sc. habes an p̄ctus iniri cū incarce-
 rato valeat. Et an i carcere positus possit
 p̄bere matrimoniū.

Aritas qd sit. Et an ex carita-
 te teneamur diligere
 deum et toto corde ⁊c. ⁊ primuz: si-
 cut nosmetipsos. Et quis sit ordo caritatis
 j. **L**aritas pio r̄no. s. i. ij. ⁊. ij.

Astratus An possit ordia-
 ri. j. **D**ictat. s. ij.
Asus epales qui sit. j. **L**ōses
 for primo. r̄no primo. s.
 ij. Et in. s. iij. hēs a qb⁹ castus p̄nt
 absoluerē fratres p̄uilegiati. Et an ep̄o re-
 stringente p̄tatem p̄obialiu: videat p̄ se
 quētiā restricta p̄as fratrum.

Asus fortuitus est iopiniate rei
 euentus qui p̄uideri non
 potest. j. **L**asus fortuitus in p̄uin. Et
 ibi habes si furtū: rapina: incēdium: vis ho-
 stiu: tonitruū ⁊ huiusmodi: sint cāus fortuiti
Lasus fortuiti nō veniūt ex pacto nisi sint ex-
 pressi: ⁊ tunc veniunt parcs: non maiores
 expressis. **I**bi. s. i. Et i se. habes q̄ renūcia-
 tio gnālis casuū: nō vs ēt firmata iuramē-
 to rōne defect⁹ p̄sensuz: g nō extēdit vltra
 exp̄ssa: q̄ iuramētū si obligat vltra p̄sensuz.
Lasus p̄tingens in p̄sonā illius g locauit op̄e-
 ras liberat p̄ductorem a p̄statōne merce-
 dis. j. **A** familia. s. ij.

Lasus p̄tingens i p̄sona p̄ductoris si liberat
 eū a p̄statōne mercedis. Et si culpa velsa-
 cto locatorio p̄ductor frui si possit teneat ad
 totale iteresse p̄ris. j. **L**ocatio. s. xij. ⁊. xij.
Lasus fortuitus nō imputat ei: q̄ dat operam
 relicite ⁊ adhibet diligētiaz debitā. j. **H**o-
 micidium. iij. in p̄uin.

Lasus fortuitus ip̄utat ei: q̄ dat opaz rei li-
 cite si non adhibet diligētiam debitam.
Ibi.

Lasus fortuit⁹ ip̄uteat ei: q̄ dat opaz rei illicite
 q̄ntūqz diligētiam adhibeat. **I**bi. Et per
 istas tres reglas poteris r̄ndere ad quosqz
 casus de homicidio casuali.

Lessatio a diuinis q̄lit debet
 fieri. Et d̄ decē regli

tis. vide. j. **I**nterdictū. iij. s. ij.
Lessio actionū: an liceat ali-
 cui emere. j. **D**isura
 pio. s. ij. ⁊. lij. Et ibi habes matcrias
 p̄pletam de hoc.

Litatus nō p̄parēs i pio imi-
 no d̄z p̄dēnari i exp̄-
 his facti p̄ aduerfariū. j. **L**itatio. s. ij.
Litatio scā die feriata ad diē si feriata v̄l ecō-
 tra: an valeat. **I**bi. s. iij. ⁊. iij. Et in. s. v.
 ⁊. vi. habes.

Litatio scā die feriata ad diē si feriata v̄l ecō-
 tra: an valeat. **I**bi. s. iij. ⁊. iij. Et in. s. v.
 ⁊. vi. habes.

Landestinū m̄rimoniuz
 quorū modis
 dicatur. j. **I**mpedimentū p̄io. s. xvi.
Landestinis matrimonijs: an peccent laici in-
 ferentes. **I**bi. s. iij.

Lauis qd sit. Et quot sūt. Et
 quō sacerdos d̄r ap̄e-
 rire ⁊ ligare. Et an q̄s sacerdos pos-
 sit vti p̄tate clauū. Et an ei liceat vti p̄tate
 clauū ad libitum. Et an sacerdos virtute
 clauū possit remittere culpam. vel penam. j.
Lauis per totum.

Lausula et certa scia h̄z vim
 c̄le et plenitudine
 p̄tāt. Et ē tāte p̄tate q̄ et nibilo fac
 aliqd. Et h̄z v̄s inouatiōis. Et p̄iceps ex
 deā c̄ta i certo cāu tollit ius ternij. Et n̄ ē ne-
 cesse q̄ p̄iceps exp̄mat illā c̄ta: s̄z suffic̄ q̄
 p̄stet d̄ ei i tēdōe: ⁊ tūc ēt dicet facē et certa
 scia: vt si p̄firmet aliqd qd̄ vidit: v̄l si iheraf-
 tenoz i p̄firmatōe. vide de hoc. j. **A**bsolu-
 tio primo. s. cxxij. ⁊. cxxij. Et. j. **D**onatio
 primo. s. ij.

Lausule iste. ip̄so iure. coip̄o. oio. omnimō.
 mor. oib⁹ mōis: h̄z adūgat i p̄o futuri mo-
 di tā intelligunt ip̄so scō. j. **E**mphis. s. ij. ⁊
 j. **E**xcoīcatōe. xx. s. ij.

Lericus d̄z deserere rasurā in
 modū corone ⁊ tō-
 surā capilloz abisra. j. **L**ericus. i. s. i.
Lericus d̄z esse ornatus duplici ornatu. s. ex-
 terior ⁊ interior. **I**bi. s. ij.

Lericus duo colores sunt interdicti. s. rubcus
 ⁊ viridis. **I**bi.
Lericus causa timoris v̄l huiusmodi h̄z habitū

transformare. **Abi.**
Cl'icus q' veste virgata vel p'uta publice v'it
qua pena puniat. **j. Cl'ic^o. i. s. iii.**
Cl'icus nō d'z intēdere negociatiōi. **j. Cleri-**
cus. ii. in p'ncipio.
Cl'icus nō debet ministrare in taberna: nec i
ea comedere vel bibere: nisi cā necessitatis
in peregrinatōe. **Abi. s. i.**
Cl'eric goliardi z ioculatores qua pena pu-
niatur. **Abi. s. ii.**
Cl'ic^o piugat^o si p'rit cū vnica z virgie z d'fe
rat tōsarā z vestes cl'icales tenet p'vilegiū
i duob^o. **s. cāonis: z q' n' p't distrigi a iudice**
sc'ari: nec civil' nec criatū. **Abi. s. v. z. vi.**
Cl'eric^o piugat^o an p' debito pecuniario pos-
sit detruēdi i carcerib^o. **Abi. s. vii.**
Cl'icus piugat^o n' pōt eē vicari^o epi nec ar-
biter in cā sp'ali. **Abi. s. fi.**
Cl'icus n' d'z retinere i domo mulierē suspectā
de icōtinētia et si sit m' vel p'sanguinea. **j.**
Cl'icus. iii. in prim^o. Et in. **s. se. hēs an eps**
possit retinere secū i domo matrē vel p'an-
guineā nō suspectā.
Cl'icus incōtinēs z fornicator: an debeat i of-
ficijs cuitari. Et an celebrādo incurat irre-
gularitate idispensabile nisi a papa. **Abi. s.**
ii. Et in. s. se. hēs an omne peccatū noto-
rū iducat suspensionē a cāone. Et in. **s. fi.**
hēs q's dicat tolerat^o ab eccl'a.
Cl'ic^o q' post solēne votū p'bit et cū virgie est
irregularis. j. Bigamia. s. i.
Cl'icus an possit facē testm vel donare inter
vivos. **j. Cl'icus. iiii. p'io m'io.**
Cl'icus simpl'r beneficiatus an possit testari.
Abi. s. ii.
Cl'icus si lucratur ē multum in missis dicēdis:
an d' his possit testari. **Abi. s. iii. Idē si fuit**
capellanus alicui^o d'ni.
Cl'ic^o rector eccl'e: nec reddit^o nec oblatōes:
nec vota p'tertu eccl'e facit sua. **Abi. s. v.**
Cl'ici oēs ordiati: an teneatur ad cōtinētia. **j.**
Impedimētū. xi. s. i.
Cl'ici occidentales: an teneat ad cōtinētia et vo-
to vel p'stione eccl'e. **j. Impedimētū. xi. s. iii.**
Cl'ici orientales. **s. greci** n' peccauerūt n' obler-
uādo cōtinētia: s'z sint sp'iani z subiecti pa-
pe. **Abi. s. ii. Et ibi hēs notabile t'roucas**
q'n p'sō pape ligat vel nō.
Cl'icus an possit viuē de b'nficio z cōseruare
reddit^o p'rimonij. **j. Cl'icus. iiii. s. it.**

Cl'ici p'sumētes bona eccl'iaz: an teneantur
sacere restōne de bonis p'rimonialib^o. **Abi**
s. r. z. j. Restō. xiii. s. viii.
Cl'ic^o d' reddēdo b'nficij: an possit dotare so-
rores z cōsanguineas. **j. Cl'icus. iiii. s. xi.**
Cl'ici an possint suscitare coz p'sanguineos i
studio. **Abi. s. xii.**
Cl'icus q' assūpit b'nficiū nō aio clericādē:
s'z vt ex co viuat in iuētute: an teneatur ad
restitutionē. **Abi. s. xiii.**
Cl'icus hīs p'rimonij i titulū: an possit illud
ad libitū alienare. **Abi. s. xiiii.**
Cl'ic^o piugat^o: an possit h're b'nficiū eccl' asti-
cū. **Abi. s. xvi. Et i. s. se. hēs an laic^o possit**
h're b'nficiū eccl' asticū. Et in. s. xviii. hēs
vt rū puer possit h're b'nficiū eccl' asticū. Et
ibi hēs q' etas regrat ad q'cūq; b'nficia.
Cl'ic^o an cū bōa p'ficia possit h're p'la b'nficia.
Abi. s. xx. Et i. s. se. hēs d' d'nis cardinalib^o
q' h'nt p'les epatus z abbatias z c.
Cl'icus b'nficiat^o p' h'nc m'rimoniū: an p'dat
b'nficijs ipso facto. **Abi. s. xxi.**
Cl'ici religiosi d' bōis aduētijs p'sit libere di-
sponē absq; p'sensu p'ris. Et i illis pater pu-
nal v'sufructu: q' qd ē laicis aduētiū ē cle-
ricis castrē vel quasi. **Abi. s. fi.**
Cl'eric an teneatur ad aliqua onera. **j. Ercō-**
catione. viii. s. ii.
Cl'eric aut eccl'a: an teneatur soluere onera p'
possessōibus eis collatis que prius erāt tri-
butarie. **Abi. s. iiii.**
Cl'ic^o nō tenet ad aliq's gabellas vel pedagia
s. quo ad bōa eccl'iaz: bōa p'rimonialia ipoz
cl'icoz relicta eccl'is z bōa relicta ipis cle-
ricis. **Abi. s. iiii. i. additō. Et ibi hēs q' cle-**
ric^o v'edēdo vinū: bladū: oleū z silia recol-
lecta d' reb^o suis nō tenet soluere gabellas.
Et. j. Ercōcatōe. ix. s. i. z. iiii.
Cl'icus si h'z bona cōia cū s're: z vlt eū d'fēdē
a gabellis: an possit. **j. Ercōcatōe. viii. s.**
v. Et in. s. vi. hēs an possit teneri i modis
q' cl'ici teneatur ad gabellas.
Cl'ici an teneant ad onera: si occurrat necessi-
tas r'epublice. **Abi. s. vii.**
Cl'ici i minorib^o vel b'nficiati: an teneatur ad
offm diuinū. **j. Doce cāonice. p'io m'io.**
Cl'icus i minorib^o: an releuet ab offō diuino si
ē absens z d'f'ruit p' vicariū. **Abi. s. i.**
Cl'icus nō dicēdo horas: an peccet mortalit.
Abi. s. iiii.

Clicus scolaris v^l pdicator: q tenet ad ho-
ras cāonicas dimittēs eas dicē vna die pp
studiu v^l pdicatorē; cū pposito dicēdialia
die: an peccet mortalr. **Zbi. §.iiii.**

Clicus isirm^o: an teneat ad offm̄: vel saltē te-
neatur audire. **Zbi. §. v. r. vi.**

Clicus n̄ valēs dicē offm̄ pp ifirmitatē: an te-
neat postmodū illud resumē. **Zbi. §. vii.**

Clico q ex pposito dimisit offm̄: an pffessor te-
neat dare pnam q iteret. **Zbi. §. ix.**

Clicus nō dicēs offm̄ sine cā: an teneat resti-
tuere fruct^o. **j. Clicus. iiii. §. xiiii.**

Clicus an teneatur dicē offm̄ beate virginis
j. Doze canonicę. §. xi.

Clicus si ē pbēdat^o ionab^o eccl^{ie}: ad qd of-
ficiū teneat. **Zbi. §. xii.**

Clerico an h̄ dicē matutinas o se. **Zbi. §. xiiii.**

Clicus in pncipio officij: an teneat dicere pat-
noster. **Zbi. §. xvi.**

Clicus an teneat dicē vesperas ante prandiu
tēpore quadragesimali v^l nonā tēpoubus
iciumoz. **Zbi. §. xviii.**

Clici an possunt exercere offm̄ tabellionat^o. **j.**
Tabellio. §. i. Et i. §. ii. hēs an c^licus esse
c^o tabellio pdat eoispo c^licar^o p^{ri}uilegiū r
bñficiū. **Et ibi hēs multa de hoc.**

c Cognatio spūalis

tantū in duobus sacris pbitur: baptis-
mo r pfirmatōe. **j. Impediētū. vi. i. pun.**

Cognatōis spūalis tres sūt spēs. p^{ri}mitas: cō-
paternitas r fr^{at}ernitas. **Zbi. §. i.**

Cognat^o spūal n̄ trāsit ad nepotē. **Zbi. §. vii.**

Cognatio spūalis nō p^otrahitur cū cōcubina.
Zbi. §. r.

Cognatio spūalis an extēdat ad filiū illegiti-
muz. **Zbi. §. xi.**

Cognatio spūal pbitur iter baptizatē et si sit
laicus v^l femina: r baptizatū. vt sit in ex-
trema necessitate. Et si postea rebaptizet so-
lēt nulla pbit cognatio. **Zbi. §. xii. r. xiiii.**

Cognatio spūalis nulla pbitur a lauandibus
crisma. **Zbi. §. xiiii.**

Cognatio spūalis n̄ pōt pbi per pcuratorē.
Zbi. §. xviii. r. j. Adoptio. §. i.

Cognatio spūalis i cāu p^{ri}dicto nulla pbit cā
ipso pcuratorē. **j. Impediētū. vi. §. xix.**

Cognatio spūalis nulla pbit per fideiū ab
vniuersitate missū. **Zbi. §. r.**

Cognatio spūalis an pbat si leuās nō respō-

det. **Zbi. §. rri. r. rrii.**

Cognatio spūalis an pbat si leuās nō tan-
git puez sed lintē. **Zbi. §. rrii.**

Cognatio spūalis an pbat si baptizās vel te-
nens nō sūt baptizati. **Zbi. §. rrii.**

Cognatio spūalis an cōtrahatur si bap-
tizans vel tenentes nō sunt confirmati. **Zbi. §. rrii.**

c Omnes palatini

hñtes p^{ri}atem legitimādi ab impe-
ratorē: an possint legitimare in iudicium
agnatoz. **j. Illegitimus. §. rvi.**

c Commodatum ^{qd fit} _{j. Cō}
modatū in principio.

Comodatario permittitur vt possit facere cō-
pensationē. in deposito vero nullo mō ad-
mittitur p^oesatio. **Zbi. §. vi.**

Comodatarius an teneatur si res pereat. **Zbi. §. vii.**

Comodatarius de qua culpa teneatur r an o
casu sō: muto. **Zbi.**

Comodans an teneatur pmodatario si ei sci-
enter cōmodauit vasa viciosa. **Zbi. §. viii.**
r. j. Locatio. §. rvi.

Comodata res si traditur estimatar: an faciat
trāsire piculuz. **j. Cōmodatū. §. ix.**

Comodatarius si remisit cōmodatū per nū-
cium r casu perijt: an teneatur r quid i mu-
tuo. **Zbi. §. r.**

Comodatarius vel depositari^o si allegat res
p^{ri}didisse: an teneatur hoc pbare r qualr.
Zbi. §. xii. r. se.

c Impromissuz ^{quibz}

cerere super rebus de quibus pōt dispo-
nere. **j. Cōpromissuz. p^{ri}o r^{is}o.** Et ibi ha-
bes q de fructib^o beneficij pōt p^{ro}mitti i
laicū. Itē habes q arbiter p^{ro} recōpensa-
tione alicuius spūalis nō pōt scētētiā
do dare tēporeale. Itē habes q si arbiter do-
lose p^{ro}mittit trāsire terminū scētētie tenetur
parti ad interesse.

Cōpromissuz si sit factū i duos q nō p^{ro}cordāt
an possint p^{ro}pellī ad eligēdū tūz. **Zbi. §. i.**

Cōpromitti an possit de rebus spūalib^o in lai-
cum. **j. Arbiter. §. iii.**

Cōpromittere an possit c^opō cām spūalem cle-
rico r laico. **Zbi. §. liij.**

C **Communicare** ^{quilibet fideliter}
netur postq̄ venerit ad annos discre-
tionis salte in pascate. Et optie satisfactū
ē si ebdomoda facta vel infra octauā cōica-
uerit. j. **Lōicare**. s. i.

Cōmunicare qui noluit in pascate an postea
teneatur. **Ibi**. s. ii. Et ibi habes quādo ne-
gligentia ē circūstantia z quando ē specia-
le peccatum.

Cōmunicās cū p̄sciētia peccati mortalis: an
peccet mortalr. **Ibi**. s. iij.

Cōmunicare volēt nō sufficit q̄ sit cōtritus
sed debet cōfiteri. Et capiunt tñ qdā cāus.
Ibi. s. iij. z. j. **Eucaristia**. iii. s. xxv.

Cōmunionē vel celebratōem an impediāt no-
cturna pollutio. j. **Lōicare**. s. v.

Cōmunicare volēs oportet q̄ sit ieiunius. Et
cipiūt tamē tres casus. **Ibi**. s. vi. Et ibi
habes de hijs que sumātur per modū t̄gu-
stationis z de reliquijs cibi. Itē an si gutta
aque cāu descendat zc.

Cōmunicare volenti nō requiritur q̄ in no-
cte dormierit: vel q̄ cib⁹ sit digest⁹. **Ibi**. s.
vii. z. j. **Eucaristia**. iii. s. rri.

Cōmunionē an act⁹ infirmialis impediāt. j.
Lōicare. s. viii. Et in. v. s. sequētib⁹ hēs
an sacerdos debeat dare corpus xpi ei quē
scit eē in peccato mortali: vel hijs qui sunt
suspecti de crimine: vel histriōib⁹: vel amē-
tib⁹: vel hijs q̄ sūt suspēdēdi. Vide et d̄ hac
mā. j. **Eucaristia**. iii. s. rrv.

C **Condicio** ^{fit per si. modus}
p̄ vt. cā per quia.
vñ versus. Scito q̄ vt modus est. si
p̄ditio. quia cā. pio r̄sso.

Conditiōē nec diem actus legitimi non reci-
piunt scz suspensiuā vel de futuro. j. **Abso-**
lutio. v. pio r̄sso. Et ibi habes quādo pre-
tarsus dat alicui auctoritatē suā vel cāus cū
conditiōe an valeat.

C **Confessio iudicial**
vel extra. quādo p̄iudicat confite-
ti: z quādo quis cōfiteatur timore tonnēto-
ri; z nō p̄cedētib⁹ iudicijs: an p̄iudicet.
Et quot regrāt ad hoc vt p̄fessio p̄iudicet
p̄fitei. j. **Cōfessio iudicial**. pio r̄sso. s. i.
ii. z. iii. Et i. s. iij. z. v. hēs de r̄sione scā
p̄ditōalr an p̄iudicet. Et d̄ eo q̄ plus petit.

C **Confessio sacralis**

quid sit. j. **Confessio sacramentalis**:
pio r̄sso. Et ibi habes de eo qui cōfiteatur
peccatū cōmittēdū: an sacerdos teneat illd
tenere secretū. Et i. s. se. de eo q̄ reglar pec-
catū alteri z dicit q̄ sibi dicit in priā: an te-
neatur tenere secretū.

Cōfessio regit. rvi. p̄ditōes. **Ibi**. s. ii.

Cōfessio facta sine p̄tritiōe: vt quia licet inte-
gre cōfiteatur omnia peccata sua: tamē ab
aliquo si vult abstinere: vel restituere alie-
num cū possit: vel cōfiteatur p̄pter vanam
gloriam vel aliū malum sine; non valet z
teneatur iteruz cōfiteri. **Ibi**. s. iij. Et. s. iij.
in additione.

Cōfiteanti sufficit q̄ sit attritus ^z q̄ non po-
t̄nat obicem peccati mortalis quādo acce-
dit ad confessionē: z et pactōe diuina i vl-
timo instātī p̄olationis absolutōis a sacer-
dote recipit effectū sacramti penitētie. **Ibi**
in additione.

Cōfiteanti an liceat dicere aliena peccata. **Ibi**
s. vi.

Cōfiteanti an liceat confessionē diuidere. Et
quando quis dicatur fecisse debitam dilige-
tiam. **Ibi**. s. vii.

Cōfiteanti an liceat cōfiteri per interpretē vl nū-
cium vel scripturā. **Ibi**. s. viii.

Cōfiteri nūquid possint plures simul vni sa-
cerdoti. Et an vnus possit cōfiteri simul plu-
rib⁹ sacerdotib⁹. **Ibi**. s. x.

Cōfiteri an q̄s possit publice peccata sua:
Ibi. s. xi. Et in. s. se. habes que differentia
sit inter scientiā: opiniōē z dubitationē:
Et in tribus. s. se. hēs an p̄fessioē gnā-
les delcant vcnialia vel mortalia obliata. Et
an regrat p̄fessio d̄ peccatis añ bapuzimuz.

Cōfessio an sit de iure diuino. j. **Confessio**
ij. pio r̄sso.

Cōfiteri an tenebātur eriscentes in lege na-
ture aut lege moysayca. **Ibi**. s. i. Et in duo-
bus. s. se. hēs an papa possit dispētare cuz
aliquo ne cōfitea. Et an ipse papa tenea-
tur cōfiteri.

Cōfiteri tenetur omis fidelis postq̄ ad an-
nos discretōis puenerit. **Ibi**. s. iiii. Et ibi
habes tres gradus annoꝝ discretōis: scilz
quo ad confessionē: cōiōnez: z quo ad ad-
ministratiōē bonoꝝ.

Confiteri tenemur peccata que manifesta sūt.

Zbi. §. v.

Confiteri an teneatur statim homo cui peccauerit. **Zbi. §. vi.**

Confiteri an teneamur circumstantias peccatoꝝ quaz tres sūt spēs. s. i. aliā spēm trabētes: aggrauātes: et alluciātes. Et trabētes i. aliā spēs sūt. **viii. Zbi. §. vii.**

Confiteri an teneamur peccata venialia. **Zbi. §. viii.**

Confessione tenemur iterare in. **vi. cāib⁹. Zbi. §. it. r. r. Et i. duob⁹. §. se. hēs an tēds p̄fessor possit p̄minuē p̄nias iniūctā a p̄rio p̄fessore. Et an ingrātudo que icurrit p̄p̄ q̄libet peccatū mortale debeat p̄fiteri.**

Confiteri an teneatur reciduiās p̄iora peccata. **Zbi. §. xiii.**

Confiteri an liceat peccata que gō nō p̄misit. **Zbi. §. xiiii. Et i. §. se. hēs an oē mēdaciū dictū in p̄fessioe sit mortale. Et in. §. si. habes quid faciet sacerdos p̄chialis q̄n scit eē aliquod impedimētū i. m̄rimonio vel qd simile aliquoz suoz parochianoꝝ.**

Confiteri necesse ē proprio sacerdoti. **j. Confessio. iii. §. i. Et ibi habes quot modis dicitur proprius sacerdos.**

Confitēs si habuit l̄nias p̄fiteđi ab ep̄o: an eripiet vnica p̄fessione an sit p̄petua. **Zbi. §. ii. Et ibi hēs duas optias cautelās q̄n vadit ad petēdum cāus ab ep̄o.**

Confiteri an possit p̄p̄rius sacerdos vbiq; suū subditū. **Zbi. §. iiij.**

Confessionū audiētia: an possit alteri cōmitti. **Zbi. §. iiiij. Et i. §. se. hēs quotidianā. q. an hūs l̄niam vi possit alieno sacerdoti p̄fiteri possit eligere quēciq; sacerdotem.**

Confiteri an liceat fratrib⁹ p̄dicatoꝝ et minorib⁹. **Zbi. §. vi. Et i. multis. §. se. hēs q̄nter sint p̄ntādi. Et an p̄sonalr et a q̄b⁹ sint p̄ntādi. Et an talis p̄fessio daret et p̄ mortē p̄cedētis. Et an possint p̄fiteri i. domib⁹ seculariū. Et an frēs p̄ntati dbeāt h̄re l̄nias a p̄prio sacerdote. Et an p̄fessio s̄p̄ iteruz teneatur p̄fiteri p̄prio sacerdoti.**

Confiteri licet alteri q̄s p̄prio sacerdoti. **viii. casibus. Zbi. §. li.**

Confiteri cui debeāt peregrini negociatoꝝ et similes. **Zbi. §. liij.**

Confiteri an liceat in necessitate heretico. **Zbi. §. ltv. Et i. §. se. hēs an sacerdos p̄chial**

debeat credere subdito qui dicit se esse confessum alteri.

Confiteri cui debeant curiales et prelati. **Zbi. §. ltv.**

Confiteri cui debeāt reges et alij domini secularēs. **Zbi. §. lviij.**

Confiteri cui debeāt illi qui p̄ parte anni stāt in villa: et in alia parte in ciuitate. **Zbi. §. l. Et ibi habes q̄ iura i. hoc potius p̄oderāt habitationē q̄z domiciliū.**

Confessio facta sacerdoti q̄ de iure nō tenebat b̄ficiū. **Zbi. §. si. Et ibi hēs tres cāus singulares q̄ euacuāt istā mām et valēt ad infinitos cāus: et id illos si p̄mittas videre.**

Confessione sacramentalis: an sacerdos celare teneatur. **j. Confessionis** celatio. **p̄rio r̄fuso. Et in. §. se. hēs quid de plato qui scit p̄ cōfessioe: aliquē subditū male vti officio suo. Et q̄ ē indignus prelatōe.**

Confessor si dicat aliquē cōfessum sibi de magnis peccatis reuelat cōfessionē. secus si dicat de peccatis suis. **Zbi. §. liij.**

Confessor licet reuelare peccatum in genere dūmodo non sit inductiū in noticiā peccatoris. **Zbi. §. vi.**

Confessor de licētia penitētis an possit reuelare cōfessionē. **Zbi. §. ix.**

Confessus dicit sacerdotem reuelasse confessionē. sacerdos. negat cui incumbet probatio. **Zbi. §. xi.**

Confessor an credat simplici verbo sine iuramento super p̄fessioe. **Zbi. §. xij. Et in. §. se. hēs an sub sigillo cōfessiois cadat persona cū qua penitēs peccauit.**

Confessione an celare teneant iterpretes cōfessionis vel q̄a p̄positio vel a casu audit peccata p̄fiteđis. **Idē de eo cui p̄fessor: reuelauit de l̄nia p̄fiteđis. Zbi. §. xv.**

Confessor a quibus possit absolueri. et quot sint casus de iure. et quot de cōsuetudine: et qui sint. **j. Confessor. j. resp̄ō p̄rio. r. §. liij.**

Confessor absolues aliquē a peccato de facto a quo si p̄ō: an peccet mortalr. **Zbi. §. vi. Et in. §. se. habes de confessore qui absoluit vbi non potuit aliquem. et v̄recundiar: festinatōe vel ignorātia: quid sciendū. Et in §. viij. hēs de illo q̄ p̄fitect et p̄fessor eū non intelligit: aut ex dormitione aut imperitiā:**

Et in §. ii. hēs an sacerdos pochialis re-
neat audire p̄fessiones suoz pochianoz
quotiēs voluerint p̄siteri.
Cōfiteō ē excoīcat⁹: an possit absolui a pecca-
tis excoīcatōe manēte. *Zbi. §. r.*
Confessorū scia ⁊ p̄scia necessaria sunt. *j. Cō-*
fessor. ij. p̄io. r̄n̄so.
Cōfessor si sciēter omittit interrogatōnes an
peccet mortaliter. *Zbi. §. ij.*

C **Infirmitas** facti an sit
d necessaria
te. *j. Cōfirmatio facti. p̄io. r̄n̄so.* Et i
d. c. hēs q̄ sint d̄ substantia p̄firmatōis ⁊ q̄
sit minister ei⁹. Et an papa possit delegare
simplici sacerdoti vt possit p̄ferre minores
ordies. Et qd si papa p̄biberet epis ne cō-
ferrēt sac̄m p̄firmatōis ⁊ huiusmōi. ⁊ epi
postmōz p̄ferrēt: an aliqd agerēt. Et ml̄ta
p̄ulchra de hac materia.

C **Insensibilitas** vtrū liget ad facien-
dū oia que dicitur. *j.*
Cōscia i p̄i. Et i. §. i. ⁊. ij. hēs si p̄la-
tus p̄cipiat aliqd qd p̄scia subdit dicitur eē
p̄ legē dei. Et an p̄fides de sua p̄scia famaz
negligat an peccet mortaliter.

C **Insensibilitas** eccle a solo
ep̄o fieri p̄
⁊ alteri n̄ ep̄o delegare neq̄. Et p̄ p̄se-
crari tā dieb⁹ dominicis q̄z p̄iuitis. *j. Cō-*
secratio ecclesie in p̄in.
Cōsecrata eccl̄a in trib⁹ casib⁹ recōsecrari d̄z.
Zbi. §. ij. Et i. §. se. hēs ml̄tos casus i qb⁹
eccl̄a n̄ d̄z recōsecrari s̄ recōciliari. Et i. §.
rij. hēs an papa possit cōmittē reconcilia-
tōz simplici sacerdoti. Et ibi elicit notabil̄
theonica que facit ad multa.

Cōsecrata eccl̄a v̄l oratoria: monasteria vel
huiusmōi: n̄ debēt p̄uerti ad secularē habita-
tōz v̄l p̄phanos vsus. Nec ēt ligna eccl̄e
cū fuerit vetustate p̄supta debēt poni i loco
idecenti. nec ad laicōz opa debēt admitti.
Zbi. §. xv.

Cōsecratio altaris sine reliquijs p̄secrari n̄ d̄z
exēplo Leonis pape: qd̄ficiētib⁹ religis d̄-
dit p̄tē corpal ⁊ hostie. *j. Cōsecratio alta-*
ris. §. i. ⁊. ij. Et i. §. imediate se. hēs q̄ i. v.
casib⁹ altare ē recōsecrādū. Et in. §. vj. hēs
an in locis nō p̄secratis possit celebrari cuz
altari viatico.

Cōsecratio vestiu ⁊ pamētoz a quo fieri de-

beat. vide. s̄. *B̄ndictio. §. iij. v. vj. ⁊. vij.*
Et an d̄lōgo manipulo liceat facē stolam
vel ec̄ouerso. Et cū plancta ē dupla an pos-
sit celebrari. Et vtraq̄ p̄te. vide. *j. Conse-*
cratio. iij. f. vestium in line.

C **Insolentia** quibz tenet ingredi:
vbi cauet a iur̄ s̄ tū
nō tenet illud seq̄. *j. Cōsiliuz in p̄in.*
Et i. §. ij. hēs q̄ si ille cui⁹ p̄siliū rep̄t dedit
malū p̄siliū an excusent faciētes actū illuz.
Et i. §. iij. hēs qd si ille q̄ debebat impendē
p̄siliū ē mortuus vel nō vult p̄sulere.

Cōsiliū si p̄t haberi ⁊ non ē petītū an va-
leat actus. *Zbi. §. iij.*

Cōsiliū an sufficiat vt petat post actū. *Zbi. §.*
v. Et i. §. vj. hēs d̄nōbili qd̄. P̄papa mā-
dat canōicis vt eligat p̄latū cum p̄silio ali-
quoz ⁊ qb⁹ vnū volūt eligē: an regrēduz
sit ei⁹ p̄siliū. Et p̄cā faciūt ad. q. Et forma
statuti ml̄r n̄ p̄i p̄bē sine p̄fesu duoz p̄pin-
quoz. Cōtingit q̄ ml̄r vēdidit aliq̄ bona
vni ⁊ p̄pinquis cū p̄sensu alterius p̄pin-
q̄: nuq̄d sit satisfactū statuto. Hēs ēt duo
alia exēpla quotidiana. Zbi. §. fi.

C **Insuetudo** qd fit ⁊ an
p̄phedatur
appellatōe iur̄. *j. Cōsuetudo p̄ r̄n̄:*
Cōsuetudo que effectū beat. *Zbi. §. i.*
Cōsuetudo p̄t augere: diminuerē ⁊ disti-
guere ius diuinū que admodū p̄t let posi-
tū. *Zbi. §. ij.*

Cōsuetudo n̄ valet p̄ quā homicida vel alius
criminosus puniat pecunialiter: quia daret
p̄nitatē peccandi. *Zbi. §. ij.*

Cōsuetudo que viget in aliquibus ciuitatib⁹ vt
bona filioz ⁊ vxo: ēt ipsi filij possint capi
p̄io delicto fallente: an valeat. *Zbi. §. iij.*

Cōsuetudo quare valeat contra canones ⁊
nō statatum. questio est pulcherrima quaz
omnino videas. *Zbi. §. iij.* Et ibi habes
pulcherrimā theonicaz: que facit ad multa
q̄ ⁊ causa vrgenti ⁊ verisimilit̄ nō p̄e-
uisa a canone p̄t fieri statatum p̄ canone.
Et ex hoc fieri posset q̄ ep̄us i dicto cāu
poss; disp̄sare i casib⁹ p̄tinētib⁹ ad papā.
Cōsuetudo aut̄ quātū t̄pus regat ⁊ que reg-
ratur ad eā inducendaz ⁊ quot actus: ⁊ an
vnic⁹ notoz⁹ sufficiat. Et an regrat maior
pars populi ad eā inducendā. Et an vnicus
actus interueniens interrūpat ipsam p̄sue-

tudine. vide ibi. §. v. vi. vij. viij. ix. x. x.
Consuetudini rationali alicuius loci non de-
rogatur per statutū nouū pape nisi illud ex
pūmatur. Ibi. §. xi.

Consuetudo in delictis inducitur per binū actū
ibi. §. xij. et supra. A dilatio in fi. Et hoc fa-
cit ad casus reseruatōs ab episcopis de cō-
suetudine: et de blasphemātibus deū: vel ver-
berātibus parētes. nā si per binū actū cō-
trafecerūt ē casus reseruatōs. Et si mulier
bis publice admisit viros cā questus dici-
tur meretrix. et tūc de eo qd lucrāf pōt libe-
re disponē. h. hēs. l. v. c. A dilatio in fi. et. j.
Restitutio. xiiij. §. xiiij. et. xv.

Consuetudo an possit derogare legi positue
et pceptue et quantū tps regrat in hoc. vi
de. j. Consuetudo. §. xij. et. xiiij. Et ibi hēs
valde nōbilia que faciūt ad multa.

Consuetudo an inducat et nō vsu. Ibi. §. xv.
Consuetudo an possit impedire vel dirimere
matrimoniu contrahēdū. j. Impedimen-
tum. §. v. vij.

Consuetudo quedā ē habitās ihabiles: que
daz inhabilitans habiles. Ibi.

Consuetudo inhabilitās habiles ē magis ra-
tionabilis. Ibi.

Consuetudo patrie an possit disponē circa ma-
trimoniū. j. Adfioniū. j. §. xix. et. xx.

Consuetudo mariti et vxoris si sunt diuerse: que
attendenda sit. Ibi. §. xxi.

Consuetudo an possit introduci d̄ hijs que sūt
mere facultatis. j. Sepultura. j. §. ij.

Contemptus quādo qd
dicatur cō-
tēnere. j. Ieiuniū. §. j.

Contritio quid sit et que sit
differētia iter cō-
tritionem et attritionem. Et an dolor
contritionis possit eē marimus: et an in ea
possit eē excessus. j. Cōtritio. pio rīso. §.
j. ij. et. iij.

Conteri homo an semper teneat. Ibi. §. iij.
Conteri an statim teneatur homo cōmissio pec-
cato. Ibi. §. v.

Contritionis quis effectus. Et vtrum homo
possit satisfaccere de vno peccato sine alio.
Et an satisfactio debeat fieri per opera pe-
nalia: et in quib⁹ cōsistat satisfactio. Et an
elemosinarum largitio vel flagella sint sa-
tisfactoria. Et qd bonū magis. Et an vn⁹

p alio satisfaccē possit. Et an satisfactio pos-
sit fieri per opera extra caritatē. Et an satis-
factionē iniunctā: sed i peccato mortali ex-
pletā: necessariū sit iterare. Ibi p totum.

Contumelia an sit pecca-
tum morta-
le v^l conuiciū. Et an prelato liceat di-
cere cōuiciū vel contumeliā causa corre-
ctionis. Et d̄ illo qui iprecatur malū sancti
Antonij vel huiusmodi: an peccet mortali-
ter. j. Cōtumelia per totum.

Correa an sit licita et que re-
quiratur ad hoc vt sit
licita. Et de ducētib⁹ correas et cō-
suetudine: an peccent mortaliter. j. Correa
per totum.

Correctio qualis debeat eē
prelato erga sub-
ditum. j. Correctio. j. in principio. Et
in dicto. c. habes q̄ seueritas ē laudanda in
prelato: Hēs ibi etiā q̄ prelatus si excedit
nō ex proposito an peccet. Et an mansuetu-
do sit laudāda in prelato: et ira et furor vitu-
peranda, et quis dicat incorrigibilis. Et an
prelatus debeat cessare a correctōe timēdo
ne ille fiat deterior. Et qualr pcedēdum ē
q̄n multitudo ē in scelere. Et ibi hēs quatu-
or cās dissimulādi. et nō corrigendi d̄licta.
Et an prelat⁹ cōtēs in mortali peccet mor-
taliter. Ibi p totum.

Correctio fraterna: an sit in precepto. Et quo
ordine sit procedēdum. Et an epō vel alio
plato precipiēte sub pena exdicationis late
sentēne vt quicūq; sciuerit tale furtū cōmi-
sisse reuelare teneat. An sciēs teneatur reue-
lare. qd est quotidiana. vide. j. Correctio
fr̄na per totū. Et. j. Familia. §. vij. et. x. et. xi.

Corporale debet eē de pu-
ro pāno lineo
ab episcopo benedictū. j. Corporale
in principio.

Corporalia semel benedicta post lotionē itez
non sūt benedictā. Ibi. §. j.

Corpora sanctorum
nō possunt trāsferrī de loco ad locū
sine licētia ep̄i quādo erāt itaz tradita sepul-
ture. j. Corpora factoz. et. j. Relige. §. iij.

Corpore viciatus.

j. **Diciatus** corpore per totus.

Rimen lese maiestatis: an in currat partiales alius cuius ciuitatis vbi vna pars pspirat aduersus alia deponedaz & statū regēdarū
j. Restitutio. iij. §. vii.

Rimē lese maiestatis an incurrat qui facit p/ditionē p vnū tyrannū italie. Jbi. §. viii.

Rimen lese maiestatis quot penas inducat. Jbi. §. ix.

Rimiosus lese maiestatis ex sola voluntate punitur. & hoc quādo trāsiuit in conamen licet nō habuerit effectū. Jbi.

Riminosus lese maiestatis licet nō pdat do/minū bonoz: perdit tamen administratio nem bonoz suoz statim qz incipit machinari cōtra principē. Jbi.

Rimina quedā sunt enormia: quedā medio/cia: quedā dicuntur publica: quedā priuata
j. **Rimē** p totū. Et ibi habes q publicoz quedā sunt capitalia: quedā non capitalia.
Jbi & j. Degradatio. pno rīso.

Rimina septē impediūt matrimoniū cōtra/bendum: sed non dirimūt. j. Impedimētū viii. pno rīso.

Rimina duo dirimūt matrimoniū iam con/tractum. Jbi. §. j.

Culpa quinqz sūt species. f. latissima: latior: lata: leuis & leuissima. j. Ignorātia. §. v.

Culpa latissima ē dolus verus & manifestus. Item ē machinatio ad decipiēdū fallendū qz alterū adhibita manifeste. Jbi.

Culpa latior ē dolus presumpus & machinatio ad decipiēdum: fallendūqz alieqz adhibita presumpōe. Jbi.

Culpa lata ē deuiatio incircūspecta ab ea diligētia qz cōiter sciunt homines illius p/ sessionis. j. Lōmodatū. §. vii.

Culpa leuis ē deuiatio incircūspecta ab ea diligētia quā hnt cōiter boies diligētes. Jbi.

Culpa leuissima ē deuiatio incircūspecta ab ea diligētia quā habēt cōiter homines diligētes & diligētissimi. Jbi.

C **Riositas** quid sit & an sit peccatū. j. Lu riositas. & j. Supbia. §. xii.

C **Ristos** qui mercedem accipit nō specialiter p custo dia tenetur de dolo lata & leui culpa.

Sed si specialiter pro custodia mercedem accipit: tenetur etiā de leuissima. j. Custos. Et ibi habes theoricā auream: qz quando quis mercedē accipit pro custodia: si sum⁹ in cōtractu in quo solū tenebatur de lata vt in deposito: tunc etiā tenebitur de leui. si solum de leui: vt in locato tenebitur etiam de leuissima.

o **Amnat⁹ vel bānit⁹**

si restituatur per picipē: an dbeat illa restitutio trahi ad bona alicnata in aliū medio tēpore. j. Dānatus. §. i. Et ē notabilis questio: & facit ad multa. De hoc vide. j. Absolutio. j. §. xii. & j. Donatio. j. §. vii. Et ibi habes additionē singularē que ena cuat multa dubia. f. quādo talis dānatū bona sūt pscata ipō iure: & qñ nō. De hoc et hēs. j. Religio. iij. §. penul.

Dānatus aut quomodo differat a pscriptoz vide in. d. c. Dānatus. §. ij.

o **Amnificatus** an possit si bi scire fa tiffacere. j. f. amilia. §. vi.

o **Ebitum coniugale**

an alter piugū statim p̄cto matrimo/ nio reddere teneat. j. Debitū. §. i. Et in. §. se. habes de eo qui facit se impotētē ad reddendum debitū: an peccet. In casu tñ quo nō posset debitū reddere. salua incolumitate persone nō tenetur. Idēz habes. j. Leprosus. §. iij.

Debitū an teneatur vir reddere vxori nō p/ tenti. Jbi. §. v. Et ibi hēs qz tripliciter po test vxor: petere debitum.

Debitū erigēdo vl reddēdo in solēnitatibus vel ieiunijs an peccēt piuges. Jbi. §. vi.

Debitū an liceat erigere vel reddere i loco sa cro. Jbi. §. vii.

Debitū erigere vel reddere an liceat tēporei/ pregnatōis. Jbi. §. viii.

Debitū an liceat mlieri erigere immediate post partum. Jbi. §. ix.

Debitū an liceat erigē vel reddē tpe mēstruo rū. Jbi. §. x. Et in. §. se. hēs an vir cogno/ scens vxorē aliter qz modo naturali peccet mortaliter. Et ibi habes modos peccandi circa hoc. Et de tactibus & osculis & alijs rē. vide ibi. §. xii.

Debitū an teneatur vir reddere vxori quā ac-
cusat de adulterio. *Ibi. §. xiii.*

Debitū vir erigendo ab vxore permanēte in
adulterio an peccet mortaliter. *Ibi. §. xv.*
Et in. §. xvi. hēs an innocēs teneatur d̄ ne
cessitate dimittere adulterātē iugē. Et ibi
hēs q̄ in quatuor casibus inocēs nō tenet
dimittere adulterantē iugem.

Debitū erigēdi an p̄dat p̄iunt p̄pter adulte-
riū a se cōmissuz. *Ibi. §. xvii.* Et i. §. xi. hēs
q̄ quis p̄rit cū aliqua clandestine et postea
cū alia publice: nāquid exactus a prima te-
neat ad redditiōne debiti.

Exceptio ex p̄posito et re ip̄a
equipantur q̄n sunt
vltra dimidiā: et iōi foro tā p̄tentioso
q̄ p̄scie restitutio debet. *j. Emptio. §. vi.*

Exceptio ex p̄posito citra dimidiā si accidat
i foro p̄tentioso restitutio non debet. *Ibi.*

Exceptio citra dimidiā ex p̄posito si accidat
tā in foro eccl̄astico q̄ p̄scie restitutio de-
betur si sit quid notabile. *Ibi.*

Exceptio citra dimidiā re ip̄a si accidat: tūc in
nullo foro restituere obligat. *Ibi.*

Exceptiōne ergo iura canonica permittētia
vsq; ad dimidiā intelligi debet de dece-
p̄tione re ipsa. *Ibi.*

Decime an sint de iure diuino et
terere general̄ r̄ ne soluātur decime vel
saltē sp̄aliter aliquib⁹. *j. Decime. §. i. et ii.*
Decimarum alie p̄diales alie p̄sonales alie
mitte. *Ibi. §. iii.* Et in toto cap̄o illo hēs:
q̄n dari debet et de quib⁹ et cui.

Deserens p̄hibita sarracenis ēt tēpore pa-
cis et pro redēptione captiuoz ē excoīcat⁹
excoīmunicatiōe papali. *j. Absolutio. j. §. lxxviii. et lxxix.*

Deserēs nō p̄hibita tpe guerre p̄dictis sūt
excoīcati. Sec⁹ si tpe pacis. *Ibi. §. lxxx.*

Deserēs arma cultellas et huiusmodi in terrā
sarracenoꝝ nō p̄posito vēdēdi sed ad sui
defensionē: tñ postea ea vēdit an sit excoī-
cat⁹. *j. Absolutio. j. §. lxxxviii.*

Deserēs p̄hibita d̄ vna terra sarracenoꝝ ad
aliā: an sit excoīcatus. *Ibi. §. lxxxix.*

Deserēs ligna puicula ad terrā sarracenoꝝ:
an sit excoīcatus. *Ibi. §. xc.*

Deserēs p̄hibita vt. s. et postea p̄mutat cul-
tellū cū arcu: an sit excoīcat⁹. *Ibi. §. xci.*

Deserēs p̄hibita ignorās ēē p̄hibita: an sit
excoīmunicat⁹. *Ibi. §. xcii. et j. Ignorātia.
§. xix. et xx.*

Deserēs gladiū ad incidēdū panē et broche/
tas: an sit excoīcat⁹. *Ibi. §. lxxxvi.*

Degradatio duplex. s. ver-
balis et actualis.
lis. Et i verbalis regit numer⁹ ep̄oz
j. Degradatio. p̄io r̄sio. Et ibi hēs q̄liter
sit illa degradatio actualis. Et qual̄ rap/
pellatōe degradatōis intelligit de verbali.
Et ibi hēs q̄ triplex ē pena capitalis. Nō
capitalis quadruplex. Et in illo cap̄o hēs
p̄ quib⁹ criminib⁹ quis sit degradādus et
tradēdus curie seculari. Et an post degra-
datiōne necessaria sit traditio.

Degradatus an possit consicere corpus xp̄i.
Ibi. §. vii.

Degdat⁹ an possit p̄ferre ordies. *Ibi. §. viii.*
Et i. §. se. hēs an diffidat⁹ si ē cl̄ic⁹ possit
sine aliq̄ d̄gradatōe tradi curie sc̄l̄ari. Na
bes ēt i. §. iiii. i additōe vnū singulare et no
uū. q̄ in casib⁹ i q̄b⁹ clerici p̄t torqueri q̄
p̄io ē degradādus anq; torqueatur.

Electatō. An p̄sensu i de-
lectationē pecca-
ti mortalis sit peccatū mortale. *j. De-
lectatio. §. i.* Et in. §. se. habes de ea que ha-
buit siliū et adulterio: an possit delecta-
ri et esse contenta q̄ eum habuit et adulte-
rio sine peccato. Idem de eo qui furatus ē
gallinas vel palasenum et huiusmodi. Et
in. d. c. habes de cogitationibus tactibus
osculis conjugatarū: viduarū et puellarum
et de filocaptis.

Elegare est vices suas alte-
ri cōmittere. *j. De-
legare. p̄io r̄sio.*

Delegatus ab alio q̄s a p̄ncipe regulari nō
sublegat. *Ibi p̄io r̄sio.*

Delegatō papa alicui cāz regul̄ r̄ nō videtur
eligere industriā persone. *Ibi. §. i.*

Delegat⁹ deputat⁹ cū clausula p̄lectōis non
ipedit p̄mittere vices suas. *Ibi. §. iiii.*

Delegatus cui cōmittitur vt p̄sonalr̄ crequa-
tur p̄t alteri cōmittere dūmodo p̄tes cō-
sentiat. *Ibi. §. iiii.* f̄ allit tñ q̄n p̄mittuntur
p̄dicare crucē: excoīcare: absoluerē: dispē-
sare cum irregularib⁹ et huiusmodi. Salua
tñ semp̄ legatorū sedis ap̄lice auctē. *Ibi.*

Delegato nō creditur nisi delegationē pro-
bet. *Ibi. §. vi.*

Delegatōis mādātū qual' p'bet. *Ibi. §. vii.*

Delegatus si nō vult facere fidē ordinario de
suo mādato: sed ei parere nolentē eū et cō-
municat: an valeat. *Ibi. §. viij. Et in. §. se.*
habes qñ ordinari' maliciose dicit dubitare
de mādato. *Et ibi delegatus habz quataor
remedia. Et in. §. r. hēs que iurisditio i du-
bio videat demādari ordinarīa v' delegata.*

Delegati sedis apostolice dari pñt guardiani
minorū z priores fratrum medicantium.
Ibi. §. ij.

o **Epositum** quomō z quā/
do reddi debeat
j. Depositū in pncipio.

Depositori licet p voluntate sua dpositū reuo-
care ēt ptra pactū dpositū. *Ibi. §. j.*

Depositari' an teneatur satisfacere deponēri
si res apud eū pereat. *Ibi. §. ij. Et ibi hēs
qñ dpositari' hz res suas saluas z viliores.
Et in. §. se. hēs de notabili questioe.*

Depositari' de qua culpa teneat. *Ibi. §. iiij.*
*Et in. §. se. hēs an ecclesia teneat de depo-
sito. Et in. §. se. hēs an estimatio in depo-
sito adijciat gradū. Et in. §. vii. hēs quā/
do plures deposuerūt si reddi pōt alteri eo-
rum hī petatur. Et in. §. viij. hēs qñ ptās
recomēdauit aliquē in carcerib' postea du-
bitans misit famulū suū ad custodiā: an pri-
mus sit liberat'. Idē dic de locatore ronci-
ni qui misit famulū: an scholaris sit libera-
tus. Et in. §. it. hēs de castellano qui p/
misit custodire castz vsqz ad annū. s' inito
āno obtulit dño. Dñs ipz nō recepit. Do-
stea inimici rapuerūt castrū: an custos tene-
atur. Et in. §. r. hēs de pegrino intrāte na-
uem vel tabernā: z nō ostendēte res quas
habet nautē: si pdātur an nauta teneat. Et
in. §. xvj. hēs q' cōtra depositū non ē loc'
cōpensationi. Et in. §. fi. hēs an bidellus te-
neatur si scholaris pdidit libz.*

o **Etractio** an sit peccatū mor-
tale z quot modis
sit pccm mortale. j. Derractio p totū,
an liceat corp' rpi

o **Iaconis** deferre ad ifirmū z
cū cōicare. j. Diacon' p'io r'iso.

Diaconi ordinati a papa non possūt ab eo re-
cedere nec a curia romana sine eius licentia

*Ibi. §. j. Et ibi hēs q' licet hoc sit onus: ta-
men in multis est honor.*

Diaconus solēnter idutus in missa an possit
cantare in choro. *Ibi. §. ij.*

o **Ignitas** quid sit. j. Renun-
ciatio. §. riiij. z ibi
habes multa de hoc: z quō dignitas
d'at a personatur: z ibi etiā habes quid sit
personatus.

o **Ispensatio** quid sit: z an
sit necessaria i
occultis. Et an homicida occult' idi-
gear dispēsatione z ē notabilis qd. j. Di-
spensatio. §. j. ij. z. iij. Et ibi hēs notabilem
theoricā q' homicidiū seu irregularitas su-
perueniens titulo bñficij nō p'uat quē ipso
facto sed opus ē snia z sic homicida iuste te-
net bñficiū donec p'ueat qd ē mirabile!

Dispensatiō: aliqua ē debita: aliqua p'bi-
bita: aliqua p'missa. *Ibi. §. iiii. Et in. §. vi.
hēs an eps in casib' in quib' pōt dispēsa-
re p'sc'edo beneficiū indigno videat dispē-
sare. Et ibi hēs nōbilia i hac materia.*

Dispensatiō in multis casib' p'bita ē episco-
pis. *Ibi. §. vij. Et ibi hēs an clericus non
ordinat' possit facere officium diaconi vel
subdiaconi in missa solēni. Et in. §. viii. ha-
bes de puero qui añ etatē legitimā fuit or-
dinatus ad sacrū ordinē: an postea teneat
cōtinere. Et in. §. ix. z. r. hēs q' collatio p/
sbyteratus tenet licet nō habeat ille p'iores
ordies. Idē dic de collatiōe ordinis episco-
palis. Et in. §. xii. habes de eo qui habit' ē
pro sacerdote z nō ē: qualiter p'cedetur in
p'uatione.*

Dispensatio in aliquib' casibus pertinet ad pa-
pam. *Ibi. §. xiii.*

Dispensare an possit episcopus in hijs qui pa-
tiuntur defectum in etate. *Ibi. §. xiiii. Et in
§. xv. habes theoricā aureant quādo requi-
ritur annus completus vel incoebatus. Et
ibi habes de p'epositōibus. in. per. ad. vel
si. verba p'sc'rat in genitiuo vel i accusati-
uo vel ablatiuo. Et in. §. xvii. hēs quando
occurrit bisertus. Et in. §. xviii. de mense z
decetero errare nō poteris.*

Dispensare an possit epus super etate quo ad
ordines. *Ibi. §. xix. z. r.*

Dispensare an possint inferiores epō circa suos
subditos. *Ibi. §. xxi.*

Diuortiu aliqui fit in totum ita q̄ vterq; cōiugz p̄here pōt. Aliqñ dirimit in pte quo ad mutua[m] cohabitatiōem resp̄cū p̄mi. Aliqñ fit rōe frigiditatis. Aliqñ pp̄ arationē mēbz mulieris. Aliqñ pp̄ inepitū dinc mēbz viri. Aliqñ pp̄ maleficiū. De q̄bus vide. j. Diuortiu p̄io. r̄iso. §. i. ii. iij. z. iij. Et. j. Impedimētū. xv. p̄ totū. Et in d. c. diuortiu. §. vj. hēs si eccl̄a fuit decepta quid sciendū. Et in. §. vij. habes qñ mulier intravit monasteriū credens diuortiu iuste factū quid sciendū. Et in. §. ix. habes q̄ l cā diuortij vir z vxor nō sunt iudicādi ad imparia. Et in. §. r. xi. z. xij. habes an maritus p̄pter adulteriū vxoris possit propria auctē illaz dimittere z intrare religionē. Et in. §. xij. an idem sit de fornicatiōe spiritali. s. heresi. Et in. §. xiiii. an maritus his casibus pdat donatiōem p̄pter nuptias: sicut vxor pdat dotem. Et in. §. xv. hēs qñ dicatur adulteriū notoriū. Et i. §. si. an admittatur p̄p̄satio iter eos. Et de hac materia vide. j. Dos. §. rvi. rvij. rviii. z. xli.

Doctor Et doctor approbatur a corrupte doc. nō gaudet privilegio doc. Et nō soluz p̄pter defectū scie s̄ etiaz motū pōt reprobari. Et sc̄ requiratur ad promovendū ad dignitatē doctoratus. Et doctoratus est dignitas. z ideo iudens non pōt effici doctor. j. Doctor p̄io r̄iso.

Doctor: si p̄tinuat lecturam per. tr. annos acquirat dignitatem. s. comitatus z dicetur comes. Ibi.

Doctor: maritum qui legit debet preferri militi. Ibi.

Doctor: approbatus a superiore z digniore d̄z precedere etiā si alij fuerint ante in dignitate. Et ibi habes q̄ abbates z ceteri dioc̄. p̄lati in actibus generalibus vt in processio[n]ibus nō debent canonicos ecclesie cathedralis precedere. Et in. §. i. habes. an quis possit post mortē militari vel recipere gradum militie.

Doctorari an possit quis post mortē. Ibi §. ij. Et in. §. si. habes de notabili. q. An nobilis per ingressuz religionis perdat nobilitatem sicut perdit ius comitatus v̄l ducatus.

Dolus quid sit vide. j. Lōmo datum. §. vij. Et ibi habes quid sit lata culpa levis z leuissima.

Dolus qñq; dat causam cōtractui: aliquādo incidit in cōtractu. j. Dolus. §. i. Et ibi habes q̄ quidaz sunt cōtractus bone fidei z quidā stricti ius. De q̄bus diffuse habes. j. Actōes. §. i. z. ij. Et in. d. c. dolus. §. i. habes q̄ emptor bone fidei nō tenetur d̄do/lo mediatoris.

Dolus licet nō det causaz cōtractui nec incidat in cōtractū si emptor sciebat plus valere z venditor ignorabat in foro anime tenebatur restituere quod plus valebit. j. Emptio. §. iij.

Domicilium in iurib⁹ dolo cesantis spectamus z nō habitatiōem z ideo quo ad sacramēta necessaria ep̄us studij erit iudex p̄petens: nō quo ad volūtaria. j. Domiciliū. Et ex hoc inferuntur duo singularia. Primū q̄ scholaris nō potest p̄moueri ad ordines i loco studij: sine licētia sui ep̄i. Sc̄d̄ q̄ ep̄us studij nō potest cōmutare vota scholaris extranei. Ibi.

Dominica inter p̄cipuas festiuitates cōtinetur. j. Dominica in p̄in.

Dominica die z alijs festis de p̄cepto si fidelis audiat missam satisfacit p̄cepto de sanctificatione festi: etiā si per alias horas dici vacaret mundanis z iocis. Ibi. §. ii.

Dominica die v̄l alijs festis nō est de necessitate p̄cepti vt q̄ p̄teratur vel alteratur v̄l intendat orationi. Ibi.

Dominica die vel alijs festis de p̄cepto si missa z p̄dicatio audiri non possunt simul audiat missa: z p̄dicatio p̄mittat. Ibi. Et ibi etiā habes aliud singulare q̄ existēs in peccato mortali pōt adimplere generaliter p̄cepta decalogi. Et in. §. si. habes de eo qui dicit officij tēpore missę an satisfaciat.

Dominus quis dicit legitimus. j. Dominus p̄io r̄iso.

Dominus an possit in aliquibus casibus erigere a subditis ultra p̄suetū. Ibi. §. i.

Domin⁹ an teneat ex facto familie. Ibi. §. ij.

z. j. Nauta. §. i. z. ij.

Dominus agri seu territorij: an teneatur pro maleficio scō sup suo dominio. *Ibi. §. iij. Et in. §. iij. habes nūquid extraneus sciēs maleficium: z nō. p̄hibens teneatur ex sola scientia. Et in. §. v. z. vi. habes. pone stituto cauf q̄ siquis fuerit derobatus i villa q̄ teneatur villa ad emendā. Nūquid stabitur iuramēto derobati sup quātitate rez amissaruz. Et ibi habes q̄ predicta habent locum in qualibet vi siue sit cōpulsiva siue ablativa siue expulsiva siue turbativa vel inquietativa. Et ibi habes exempla que faciunt ad multa.*

Dominus an teneatur pascere famulos suos tempore infirmitatis. *j. Familia. §. i.*

Dominus faciens iurare famulos vt dicat veritatem de rebus subtractis an teneatur. *j. Familia. §. vij.*

Dominus aliquis vel tyrānus iniuste possidet aliquod castrum qz vsurpat a. uero domino: quid si subditus talis iniuste possessoris occulte opetur vt amittat tale castruz vt verus dominus rebabeat. *j. Restitutio iij. §. r.*

Domini qui propter leporos ercecant homines z huiusmodi ad quid teneantur. *Ibi §. r.*

Domini terraz an possint vendere officia. *j. Restitutio. iij. §. v.*

Dominis an liceat recipere mutuum ab officialibus quia dant eis officia. *Ibi. §. vij.*

Donatio inter viuos quid sit
o **Donatio** j. Donatio prio in principio.

Donare an possit filiusfamilias: suus: minor: xv. anis: monachus: furiosus: prodigus. *Ibi. §. i. ii. iij. iiii. z. v.*

Donare nō potest is cuius bona sunt confiscata ipso facto. *Ibi. §. vi. z. j. eo. c. §. vij. in additione. Et ibi habes singularia hac materia. Et maxime de eo qui cōmisit aliquod crimen: tamē bona eius nō sunt confiscata ipso facto tamē donauit post cōmissuz crimen an valeat. Et ibi habes q̄ si donauit ante sentētiā z nō in fraudem fuit facta valet donatio: licet postmodum secuta fuerit sententia. Sed si in fraudem fecit vel post sentētiā non valet. Idem dic de eo qui ante cōmissuz crimē donauit sed i frau-*

dem qz non valet.

Donari potest cuilibet nisi per legem prohibeatur siue sit presens vel absens notus v̄ ignotus. *Ibi. §. r.*

Donare nō potest miles seculi meretrici multo minus miles dei. *Ibi. §. rj. z. rii. riii. x. z. xvi. Intellige qz miles nec ec̄ic⁹ possunt donare meretrici de vera z pura donatione. Secus de remuneratiua z obseruitia collata.*

Donatio facta filio emancipato seu alicui de liberis nō existētibz i p̄tate siue extraneo: reuocatur p̄pter septē causas. *Ibi. §. rviij. rviij. z. r. Et in §. rri. hēs de donatione inofficiosa que ideo dicit inofficiosa qz cōtra officium pietatis. z aliqua est inofficiosa z p̄silio. i. euentu z fraude.*

Donatio facta sub hoc pacto qz non possit reuocari p̄teritu ingratitudinis non valet. *Ibi. §. rriij.*

Donatio inter cōiuges: an valeat. *Ibi. §. r. Et ibi habes septē casus i quibus valet donatio inter eos.*

Donatio pluribus modis reuocatur. *Ibi. §. rri.*

Donatio oio pura prohibetur inter cōiuges: secus remuneratiua. *Ibi. §. rriij.*

Donatio inter piuges an p̄firmetur morte ciuili. *Ibi. §. rriiij.*

Donatio inter piuges an p̄firmetur morte ciuili que est per p̄fessionē. *Ibi. §. rriij. Et ibi habes qz etiā p̄fessus potest reuocare antea factum exceptis fratribz minoribus.*

Donatio quam facit vir v̄rozi de vestimētis: iocalibus: plis: z huiusmodi an valeat. *Ibi. §. rriij. Et ibi habes z in duob⁹. §. sc. qd de vestibus p̄ciosis: vei uilibz vel lugalibus z b̄cenciis que donantur v̄rozi v̄ viro hinc inde.*

Donatio inter piuges p̄firmata iuramēto an valeat. *Ibi. §. r. Et in. §. sc. habes notabilem distinctionem. quādo iuramētū nō valet p̄tra legem.*

Donare nō possunt pater z filius in potestate. fallit in. rii. casibus. *Ibi. §. rli. Et in. §. sc. habes an pater teneatur facere inuentariū qn recipit bona aduenticia filij. Et i. §. rliiij. si pater monachat an extinguat vsu fructus.*

Donatio facta filio in actu emancipationis an sit simplex an ob cam. Ibi. §. l.v. Et in. §. duobus sc. habes qñ pater donat filio ob merita an necesse sit pbare ea.

Donatio vltra quingētos aureos non valet sine insinuatione. Ibi. §. ij.

Donatio inter vivos legitima insinuatione nō precedente excedens sumam ingentorum aureoz interveniente cōfirmatione principis ex certa sciētia post mortem donatoris valet ita vt per eam iudicetur quibusdam neptibus debētibus succedere ab intestato. Ibi. §. liij. in additione. Et ibi habes multas theoricas facientes ad multa. Et quid operetur illa clausula ex certa scia. Et an princeps possit tollere ius tertij. Et ibi habes de pñate pncipis.

Donatio vltra quingētos aureos facta sine insinuatione pfirmata iuramento valet. Ibi §. liij. in additione. Et in. §. liij. habes an remissio. Ad. dñc. facta. T. vtruta cum libero an indigeat insinuatione.

Donator an teneatur de euictione. Ibi. §. lv.

Donator si dicat dono tibi villam meam et oia iura que habeo in ea nō veniunt iura spūalia. Ibi. §. si.

Donationem quis fecit creditori suo de. c. q. nihil inde sperabat habere: vel ne incurreret aliquod dānum: an non obstante dicta donatione possit de bonis eius inuētis accipere. j. Emptio. §. vij.

Donatio causa mortis quid sit. j. Donatio cā mortis in principio.

Donare causa mortis quis possit. Ibi. §. i.

Donari causa mortis an possit. Ibi. §. ij.

Donari causa mortis potest quicquid iter vi uos dari potest. Ibi. §. iij.

Donationis causa mortis tres sunt species. Ibi. §. iij.

Donatio causa mortis tribus modis fit. Ibi §. v. Et ibi habes qñ sub quinqz specie fiat debet inferi qñ fiat causa mortis. Et i ea debent. v. testes adhiberi.

Donatio causa mortis tripliciter reuocatur. Ibi. §. vi.

Donatio causa mortis in quibus differat a legatio. Ibi. §. vij. Et ibi habes qñ legatum potest dari etiam a testatore: sed tunc amit

tit nomen legati et transit in donationem simplicē. Et ex hoc sunt duo effectus. Primus qñ testator non poterit amodo reuocare. Secundus qñ de eo falcidia amplius nō detrahatur.

Donatio ppter nuptias est qñ sponsus sponse donat quando ab ea dotem accipit. j. Donatio propter nuptias pio responsō.

Donatio propter nuptias multū prodest vrori et operatur multos effectus. Ibi. §. i.

Dos qd sit. j. Dos in principio. Dos dicitur etiam soluto matrimonio. Vbi autem nullum sit matrimonium de presento nec de preterito: et sic vbi nullū matrimonium fuisse tractū tūc non dicitur dos. Ibi. §. i. Et in hoc multis errant dicentes simpliciter qñ soluto matrimonio dos esse nō potest.

Dotis due sunt species. l. profectitia et aduentitia. Ibi. §. ij.

Dotalium rerum ad quem spectat periculum. Ibi. §. iij.

Dos et donatio propter nuptias an alienari possint. Ibi. §. v.

Dotem an mulier constante matrimonio donare possit. Ibi. §. xv. Et in. vj. §. sc. habes in quibus casibus maritus lucratur dotem: et cōtra mulier donationem propter nuptias. Et si maritus interficiat vrorum propter adulterium: an perdat donationem: vel si vror erat infirma et vir non aduocauit medicum: vel posuit eam furiosam in camera non habente ferratam et se precipitavit. Et idem de vidua cōmittente stuprum. Et an pater propter adulterium filie perdat dotes. Et in. §. xliij. habes quādo cōtraxerunt in gradibus. pbibitis scieter vel ignoranter qua pena puniantur.

Dos cui sit restituenda. Ibi. §. xxv. Et in. §. sc. habes: quid si filia cōsumpsit dotem: an pater teneatur eam dotare.

Dos quando sit restituenda: si in mobilibus statim. si in mobilibus infra annum et tempus mortis in hoc est inspiciendū. Ibi. §. xxvij. et. xxvij. Et in. §. sc. habes quādo mulier esset pauper qñ haberet vñ vivere qd siēdum. Et in. §. xxx. hēs an maritus vel eius heres in restituenda dote possit detrabere

expensas. Et ibi habes q; expense aut sunt
necessarie. vtilis. vel voluntarie. Et in. §.
xxi. habes gbus creditoribus pferat mu-
lier pro dote. Et in. §. se. quid de donatioe
ppter nuptias. Et in. §. xxiiij. quid de bo-
nis paterfamilias. Et in. §. xxiiij. habes q; si
soluz viro vergenti ad inopias vtor potest
agere de dote restitueda sed etiā qñ incipit
male vti substāna sua etiā si a principio cō-
transisset cū tali viro vt in. §. xxxv.

Dos in qb; casib; possit solui. Ibi. §. xxxviij.
Dotem vtor nō d; amittere ob delictum viri
nisi in vtore pumpillarij.

Abia in meliores partem in-
terpetāda sunt. j. Du-
bia. Et ibi habes theoricaz bonaz q;
in foro pntioso vbi agitur de pena impo-
nenda p irregularitate pcta non debet in
dubio reputari irregularis. Secus in foro
penitentiā: qz in foro penitētie semp tutioz
pars ē eligenda.

Melluz quid sit z an sit lici-
tum z de pena pu-
gnantium in duello. j. Duellū.

Brietas si est assidua ē pec-
catum mortale. j.
Ebrietas in pncipio.

Ebrius differt ab ebrio z pl; ipoztat. Ebrio
sus. n. impoztat assiduitatez inebriandi qua
homo ita disponitur vt sine lucta sit facilis
z paratus ad inebrianduz. vide de hoc. j.
Eucaristia. iij. §. xxi. Et et ibi habes q; ite-
ratio actus de se non est peccatuz mortale:
sed ptemptus z mala volūtas supucniens.
Ebrietas an excuset hominē a peccato qd cō-
mittit. j. Ebrietas. §. ii.

Eclesia si fūdada fuerit alie-
no solo qd fiet. j. Ec-
clesia. l. §. i.

Ecclesia vel oratoria exēpti an possint pstrue-
re. Ibi. §. iij.

Ecclesie pecunia emptum cuius crit. Ibi. §.
vij.

Ecclesia pro alienis debitis nō potest obliga-
ri nec eius possessiones. Ibi. §. viij.

Ecclesiaruz pocialiuz collatioes bis qui nō
attigerit. xxv. annum ipso iure non valēt. j.

Ecclesia. ii. pio responso. Et ibi habes q;
licet tantum de anno transferit q; talis non
possit ad sacerdotiuz pmooueri: nō tamen

vacat ecclesia ipsa. Et facit q; si promissū
mibi facere domuz ad certuz tempus z tā-
tum tempus trāsiuit q; amodo. j. tempus
statutum fieri nō possit: an possit agere cō-
tra te. Et in. §. i. habes aliam. q. notabilem
quam videas.

Lectio qd sit z ad quez per-
tinet. j. Electio. l. pri-
mo responso.

Eligere quis non possit. Ibi. §. ii. Et ibi ha-
bes q; statutus puniens delictum certa pe-
na nō habet locū i co qui incohauit si illud
non perfecit.

Eligens indignum scienter nō solum pūa-
tur ea vice aucte eligendi: sed etiam suspē-
ditur ipso facto ab ecclesiasticis beneficiis
per triennium. Ibi. §. iii. Et ibi habes nun-
quid illud triennium incipiet post electio-
nem factam statim. an debeat expectari si-
nis pūni triēnij. Idem dic de cōserete in-
signia doctoratus si pūni nō recepit iura-
mentū q; taraz triū mīliū turonensū nō ex-
cedet alias a collatione doctoratus per sex
menses sequētes est suspensus. Quid si pē-
dente primo senestri contrafaciat: an sta-
tim curret scōz senestri zc. Idem dic in si-
millibus.

Electio. j. quod tēpus debeat fieri. z i quo lo-
co: z an absentes sint vocandi. z an valeat
cōsuetudo vt si vocētur absentes. z an abs-
sens possit pstituerē pcurator. z quō itelli-
git illud cōmode posse vocari. Ibi. §. vi.
vii. viii. ix. x. xi.

Electioes tres sunt forme. s. per scrutiniū: per
ppromissūz z per cōem inspiratōnem. Ibi
§. xiiii. Et quādo fit p scrutiniū. xvij. sunt 8
substātia que vide ibi per ordinem. §. xxiij.
Et in. §. xxvi. habes an in omnib; electio-
nibus sciendis vocat locus ista forma capi-
tuli. q; ppter de elec. Et. §. xxvii. in addi-
tione habes q; in electōibus vbi nō ē ser-
uanda dicta forma vt in electōibus diffini-
toruz: discreti provincialis z locorum locū
sufficit q; sit electus a maiori parte voca-
lium capli vel a maiori parte comparatōe
minoz partium.

Electio si nō tenet de iure positino qz nō af-
fuerūt solēnitates iur positini tamē tenet
de iure naturali qz fuit cōsensus eligentium
saltem maioris partis: tenet. z iste est tutus

quo ad deum. *Zbi. s. rrr. r. rrr.*
**Eligere an possit quis seipm manē si scia di
ctat se esse meliorē. *Zbi. s. rrrij.***

**Eligi dz doctor: z sanctior. *Zbi. s. rrrij. Et
s. rrrvij. habes quid sciendū si in caplo sūt
aliqui eccōicati vel suspēsi.***

**Electionis decretum an faciat fidē. *Zbi. s.
rrrit.***

**Electio per p̄missum potest fieri duplici/
ter. l. per cōmissum simpliciter. z in isto
vno cōtradicēte nihil fit. Est aliud cōpro/
missuz qd dicitur limitatū. z in isto que reg
ratur z qualiter fiat. vide. j. *Electio. ii. p̄
mo r̄iso. Et in. s. i. habes qd dantes pote/
state; aliquibus eligēdi prelatum vel offi/
cialem vidētur intellexisse de idoneo. Et in
s. ij. habes an valeat cōmissum factum
ab vno noie omniū alijs p̄ntibus z nō cō/
tradictibus. Ita qd tacētes habeātur pro
p̄sententibus.***

**Eligere possunt p̄missarij vnū et seipis.
*Zbi. s. iij. Et ex hoc habes qd deputati ad
distribucndum aliqua bona in pias causas
possunt distribuere in aliquem et seipis.
Etiam ex hoc sequitur qd clericus qui ē cre/
cutor potest distribuere bona sui beneficij
inter p̄sanguineos. P̄dicta etiam faciūt
q si deputatur aliqui ad eligenduz officia/
lē q p̄nt eligere aliquē ex ipsis. De istis cō/
missarijs vide multos casus notabiles.
*Zbi. s. iij. vi. vij. z. viij.****

**Electio facta nō seruatis formis predictis est
ipso iur̄ nulla. *Zbi. s. it.***

**e *Elemosina* an sit de prece/
pto. j. *Elemosi
na. j. p̄io r̄iso. z. j. Adutuū. s. ij.***

**Elemosinā qd potest facere: an religiosus an
sillustus. an fuus. j. *Elemosina. ij. s. i. ij. iij.
z. v.***

**Elemosinaz an possit facere vxor: de bonis ma
riti. *Zbi. s. iij. Et ibi habes qd in septē ca/
sib⁹ vxor: pōt facere elemosinā. Vide etiaz
j. Deculius. s. rxi. qd si mulier habz aliquā
artem vt quia est cirugica vel obstetric vel
huiusmodi qd indubiātē potest facere ele/
mosinā.***

**e *Emancipatio* quid sit. j.
Emancipa
tio p̄io respōsō.**

**Emācipati p̄ntia an regratur in actu emanci/
pationis. *Zbi. s. i.***

**Emancipare filiū an pater teneat i aliquo ca/
su. *Zbi. s. ij.***

**Emācipatio an sit pena vel honor. *Zbi. s. iij.
Emācipare an pater possit per p̄curatorem.
*Zbi. s. iij. z. j. A doptio. s. i.****

**Emācipatus filius an reuocet in patriā p̄tātē
p̄pter alimēta nō p̄stata patri. sicut libert⁹
reuocat in fuitutē. p̄pter alimēta denegata
p̄no. *Zbi. s. v. Et in. s. vi. habes qd sint
effectus patrie potestatis.***

**Emācipati filij pater dz b̄re medietatē vsufu
ctus i bonis aduētitijs. Et aliā medietatez
filio p̄tingētē emācipato tenet p̄ferre filius
alijs fratribus. *Zbi. s. fi. qd est notandum.
quid sit.***

**e *Emphiteosis* Et q̄ sint
d̄ eius nā. j. *Emphiteosis p̄io r̄iso.***

**Emphiteota p̄uati si cessant a solutione ca/
nonis per triēniū dicit ipso iure cecidisse a
iur̄ emphiteotico: nec requiritur snia super
hoc. *Zbi. s. ij. Requiritur tamen declara/
tio qd ipe fuerit. i. mora soluēdi. *Zbi. s. iij.
z. iij.****

**Emphiteota p̄uati qui cessant triēnio solue
re nō potest soluendo moiaz suam purga/
re. *Zbi. s. v.***

**Emphiteota ecclesie qui cessant biēnio solue
re canonē potest soluendo purgare moiaz.
*Zbi. s. v. z. vi.***

**Emphiteota qui nō soluit pensionē vt. s. po
test expelli a domino aucte propria. *Zbi. s.
vj. z. viij.***

**Emphiteota sicut pōt expelli p̄pter canonēz
nō solutū: an etiā possit expelli p̄pter dete/
rioratōem rei. *Zbi. s. it.***

**Emphiteota si alienauit sine p̄sensu dñi cū cō
ditione dñi si dño placuerit an res cadat in
cōmissuz. *Zbi. s. r.***

**Emphiteota an possit sine volūtate dñi rē di/
mittere vt sic liberet a solutione pensionis.
*Zbi. s. ri.***

**Emphiteota negat p̄fēōz dño petēti: an ex ta
li negatōe res cadat i cōmissuz. *Zbi. s. rii.
z. rii.***

**Emphiteota an possit p̄scribere cōtra dñiuz
directum dñi. *Zbi. s. riii.***

**Emphiteota an possit sine cōsensu dñi aliuz
emphiteotā facere. *Zbi. s. rv. z. rvi.***
Emphiteota scōus qñ vult rez emphiteotā

alienare debet requirere consensum dñi et non
primi emphyteote. *Ibi. §. xvij.*

Emphyteota an possit re emphyteoticā loca-
re sine consensu dñi. *Ibi. §. xviii.*

Emphyteota vendidit rem emphyteoticā sine
dñi volūate non tamē tradidit: nūquid res
cadat in commissum. *§. xix.*

Emphyteota potest dotare filias sine dñi volūta
tenetur debet laudemium. *Ibi. §. xx. et. xxi.*

Emphyteota an possit rem emphyteoticam
in dotem dare pro extranea sine consensu dñi.
Ibi. §. xxi.

Emphyteota duorum dominorum vendit rem
emphyteoticā de consensu vnius et sine con-
sensu alterius an res cadat in commissū. *Ibi*
§. xxij.

Emphyteote sunt plures et coheredes et oēs
soluunt preter vnus nūquid iudicetur soluē
tibus. *Ibi. §. xxij. et. xxiii.*

Emphyteota alienans rem emphyteoticam p-
pre sine consensu dñi an cadat in totum a iure
emphyteotico. *Ibi. §. xxv.*

Emphyteota soluit preter canonis deinde i alia
parte cessauit nūquid in totum poterit ex-
pelli. *Ibi. §. xxvi.*

Emphyteota simplr vedit vel alienat feudū
emphyteoticā an dicatur vedere pleno iure
an solū illud ius qd bz in illo. *Ibi. §. xxvij.*

Emphyteota sine consensu dñi rez emphyteoti-
cā vendidit et tradidit et postea redemit: an
cadat in commissum. *Ibi. §. xxviii.*

Emphyteota soluit canonē pendente p-
trouer fia inter dñm et emphyteotam prestādo q-
nihil soluebat noie pñsionis: postea dñs obri-
nuit an res cadat in commissum. *Ibi. §. xxix.*

Emphyteota tutor pupilli a quo tenebat rem
emphyteoticā et administrauit rem pupilli
p. v. ānos nūqz soluendo pñsionē an cadat
in commissum. *Ibi. §. xxx.*

Emphyteota vendidit re deinde reitēgra dis-
cessū ē a p-ctu nūqd debeat lau. *Ibi. §. xxxi.*

Emphyteotaria res fuit vendita et tradita et
debet laudemium deinde fuit retradita nūqd
debeat aliud laudemium. *Ibi. §. xxxij.*

Emphyteote plures habēt fundū cōez emphi-
teotici: diuidunt inter se: an debeatur laude-
mii. *Ibi. §. xxxij.*

Emphyteota facit heredē vel morit ab intesta-
to: an ex aditione hereditatis debeat laude-
mii. *Ibi. §. xxxv. et. xxxvi.*

Emphyteotaria rem habet filiusa. pater dat
illam rem in emphyteosis sine consensu filij an
valeat. *Ibi. §. xxxvij.*

Emphyteota filiusa. in cuius bonis pater bz
usufructu: rez emphyteoticā vendidit: quis
hēre dz laudemium. *Ibi. §. xxxviii. et. xxxix.*

Emphyteota donauit re emphyteotaria: an
dñs debeat hēre laudemium. *Ibi. §. xl. et. xli.*

Emphyteota vult soluere vno āno p plurib-
ānis an possit. *Ibi. §. xli. et. xlii.*

Emphyteota vendidit suū ius vel sua meliora
mēta dñsio an debebit hēre laudemium. *Ibi*
§. xliiii.

Emphyteota sine consensu dñi potest donare.
Ibi. §. xlv. et. xlvi.

Emphyteota quādo donat: dz tñ dare laude-
mii. *Ibi. §. xlvii.*

Emphyteota ecclesie etiam potest donare sine
consensu dñi. *Ibi. §. xlviiii.*

Emphyteotica res potest legari sine consensu do-
mini. *Ibi. §. xlix.*

Emphyteotica res pcludēdo potest donari lega-
ri in ea heres institui et pmutari sine consensu
dñi. Itē pignozari saluo iur dñi si ē emphi-
teosis puiati. *Ibi. §. l.*

Emphyteotica res an possit dari in solutū.
Ibi. §. l.

Emphyteota recipit i emphyteosis re parū va-
lentem sup qua edificata sūt edificia magni
valoris: laudemium hoc casu debet solui re-
spectu valoris edificij et melioramentoz.
Ibi. §. li.

Et laudemium est legitima ps rei nisi aliud ha-
beat consuetudo. *Ibi. §. lii.*

Emphyteota ad hoc vt possit vedere suū ius
vel melioramēta quot regratur. *Ibi. §. liii.*

Emphyteota qñ cadit a iure suo: pdit etiā me-
liorationes suas. *Ibi. §. liiiii.*

Emphyteotica res ex toto pxiit an teneat ad
pñsionē. *Ibi. §. lvi. et. lvii. et. lviii. Et. d. §. lvii.*
hēs notabile distinctōem d emphi-
teota. Nā p-rie dicitur ille qui soluit quid
modicū i recognitiōne domini: et tali nō dz
fieri remissio p rata fructū. Alius ē em-
phiteota iproprie qui soluit pñsiones pro
vsu rei fructib- cōez pōdētē et tali fieri dz
remissio pro rata fructuum sicut in aliis co-
lonis.

Emphyteotaria res si augeat an debeat au-
gumentari pñsio. *Ibi. §. li.*

Emphiteotica re destructa vtruta ab igne si reparatur an debeat pensio. **3bi. §. lxi. z. lxi.**

Emphiteota dicitur hinc a dno an possit pensio re. **3bi. §. lxi. z. lxi.**

Emphiteota non soluit si alius an satisfiat. **3bi. §. lxi. z. lxi.**

Emphiteotica res si in totum peat valet pactum quod emphiteota nihilominus teneatur ad pensionem. **3bi. §. lxi.**

Emphiteota an poterit deici si dominus recipiat pensionem omnium annorum quibus est cessatum. **3bi. §. lxi.**

Emphiteota promittit pecuniam si non soluerit pensionem: tractu permanere in sua firmitate ille non soluit dominus vult eum expellere: ille offert pecuniam et dicit se non expellendum. **3bi. §. lxi.**

Emphiteota non soluit quia ipse successit ignorans quod deberet solvere quid iuris. **3bi. §. lxi.**

Emphiteota non soluit quia dominus mortuus est an possit deici. **3bi. §. lxi. z. lxi.**

Emphiteota fuit detentus in carceribus propterca non soluit an poterit deici. **3bi. §. lxi.**

Emphiteota si soluit quia erat minor an deicietur. **3bi. §. lxi.**

Emphiteosim quis recipit pro se et suis filiis et nepotibus si primus vel secundus delinquit circa ipsius tractus si soluendo canonem vel alienando sine licentia domini an noceat sequentibus. **3bi. §. lxi. z. lxi.**

Emphiteosim quod accepit pro se et suis filiis an intelligat de natalibus. **3bi. §. lxi.**

Emphiteoticus tractus ad quantum tempus duret. **3bi. §. lxi.**

e **Emptio** non habet quod ex quo tractus initus est licet et periculum rei empte pertineat ad emptorem. **fallit tamen in multis casibus. vide. §. Emptio pro riso. §. i. z. ii.**

Emens vel vendens si decepti sunt ex proposito vel re ipsa. **3bi. §. iii. v. z. vi. in additione singulari euacuante totam materiam. De ista materia emptionis vide. §. in verbo vendere.**

e **Emunitatem** quam habet ecclesia consecrata. **§. Emunitas. i. §. i. Et in §.**

i. habes: an in domo ecclesie sententie late teneant. Et in §. ii. habes: an contra? in initio in ecclesia teneant. Et in §. iii. habes: quid de vendentibus candelas in ecclesia. Et in §. iii. habes: an ecclesia non consecrata vel interdicta gaudeat emunitate. Et an laici in choro esse debeant. Et in §. vii. z. ix. habes quando dicatur fieri contra libertatem ecclesie.

Emunis debet esse confugiens ad ecclesiam. **fallit in duobus casibus. §. Emunitas. ii. primo responso.**

Emunis an debeat esse qui hoc preterito commisit homicidium in ecclesia. **3bi. §. i. Et in §. ii. habes: quid de eo qui non eo aio deliquit in ecclesia an excludatur ab hac emunitate.**

Emunitatem an habebit qui non homicidius nec mutilationem membrorum sed alia delicta commisit. **3bi. §. iii.**

Emunitatem an offendere dicatur qui stans extra cimiterium trahit eum qui stat intus. **3bi. §. iii.**

Emunitatem an habebit qui existens in loco emunitatis percussit existentem extra locum illum. **3bi. §. v. Et in §. sequenti habes de eo qui cepit aliquem per personam in platea et portauit eum extra plateam an puniatur tanquam percussus in platea. Et ibi etiam habes de quotidiana questione. statuto cauetur quod quis possit aliquem ingredientem possessionem suam offendere in ipsa possessione sine pena. Adodo quis aggreditur ingredientem possessionem suam et ibi eum percussit et eum fugientem persequitur et percussit an contrafaciat statuto.**

Emunitatem an gaudeat existens in ecclesia quod mandauit delictum alibi committi. **3bi. §. vii. Et in §. viii. habes an fugiens ad ecclesiam exceptis predictis casibus consecratur prolixius remissionem delicti.**

Emunitas hec an sit concessa clericis et religiosis. **3bi. §. ix. Et in §. x. habes an ille qui commisit maleficium in vna ecclesia defendatur si confugerit ad aliam.**

Emunitatem an consequetur confugiens ad ecclesiam pro debito. **3bi. §. xi. Et in §. xii. habes de eo qui fuit per violentiam contra actus indebite quid sciendum. Et in §. xiii. habes quis providebit tali de expensis.**

Emunitatē an cōsequatur qui fugit ad palatium epi. *Ibi. §. xiiii.*

Emunitatē an cōsequatur q̄ obuiat sacerdoti portati corpus xpi. *Ibi. §. xv.*

Emunitatē an p̄sequat̄ excoīcatus vel hereticus cōfugientes ad ecclesiam. *Ibi. §. xvi.*

Et in. §. xvij. habes an imminente persecutione hostili cum familijs & rebus possint se in ecclesijs recipere. *Et i. §. xviii. hēs an in ecclesijs possint fieri p̄pugnacula. Et in §. xix. hēs an liceat erigere noua castra.*

Discopalis dignitas liberat a cōditione seruili vel ascripticia. Etiam sacerdotalis dignitas multo fortius a curiali. *Eps. p̄no m̄so.*

Ep̄alis dignitas sola liberat a patria potestate: nō ergo sacerdotalis nec inferior dignitas. *§. Excoīcatio. ij. §. viii.*

Eps an possit disp̄sare in omni crimine: vbi expresse a iure non p̄hibetur. *§. Eps. §. i. Et ibi hēs materiā diffusaz de hoc.*

Episcopus ex causa noua & nō verisimiliter cogitata per papā: statuere potest cōtra iura ex maxima tamē causa & vrgente. *Ibi. §. i. & j. Consuetudo. §. iiii. Et in. d. c. episcopus. §. ij. habes quando datur alicui p̄tās dispensandi cū adultero: & postea cum incestuoso: an possit disp̄sare cū vtroq̄ simul. questio ē quotidiana.*

Eps nō pōt restituere depositum siue degradatum: sed tantū papa. *Ibi. §. iiii. De hoc vide. §. Absolutio. i. §. viii.*

Epi & superiores nullā sententiā suspēsiōis v̄l interdicti incurrūt nisi de eis expresse dicatur. *§. Eps. §. iiii.*

Epo an liceat p̄pter aliquā persecutionē regem deserere. *Ibi. §. v.*

Episcopus existēs in aliena diocesi: an absoluerē possit suos subditos. vide. *§. Absolutio. i. §. cxi.*

Epi expulsi qd̄ possint. *§. Absolutio. i. §. cxi. Eps vel alius ordinari⁹ existēs extra territorium suū quid possit. Ibi. §. cxii.*

Eps pōt absoluerē a snia lata per suū archidiaconū & huiusmodi. *Ibi. §. cxiii.*

Episcopus ad cuius territorium quis transfert domiciliū absoluerē potest ab excoīcacione iuris quā ille incurrerat in priore episcopatū. *Ibi. §. cxiiii.*

Eps p̄p̄ excoīcacioni absoluē p̄t ab excoīcacione lata p̄ statutu archiepi v̄l epi. *Ibi. §. cxv.*

Eps qm̄ p̄mittit alicui absolutōz d̄ oī excoīcacione: an p̄ hoc possit absoluē idifferenter nulla excepta. *Ibi. §. cxvi. Et. j. Cōfessor i. §. xiii.*

Eps statuit q̄ nullus igrediat̄ mōasteria monialū itrat q̄s mōasteriū exēptaz: an sit excoīcator. *§. Excoīcacione. i. §. viii. Et. j. Excoīcatio. vii. §. iiii. Et ibi hēs qd̄ intellgat̄ noīe mōasterij. Et ibi hēs, statuto cauetur epi q̄ nullus accedat ad queuis monasteria: an accedēs ad monasteria exēpta sit excoīcacionis.*

Eps fulminās excoīcacionē v̄t quicūq̄ sciuerit vel audierit d̄ tali re subtracta: an solum sciēs teneat reuelare. *§. Familia. §. vii. Et j. Excoīcatio. vii. §. xvi.*

Eps fulminās excoīcacionē. v̄t. s. & aliquis d̄z hēre tantūde ab illo: an possit recōpensare. *§. Familia. §. x. & xi.*

Eps fulmiat̄ excoīcatoēs & laborātes in festis cā pictat̄ an teneat. *§. Feric. §. si.*

Eps fulminat̄ excoīcacionē & si audietes misaz i eccl̄a pochiali: an teneat. *Ibi.*

Eps an possit disp̄sare in voto p̄tinentie. *§. Impedimētū. iiii. §. xii.*

Eps an possit disp̄sare ut p̄les possint leuar̄ d̄ sacro sōte. *§. Impedimētū. vi. §. v.*

Eps pōt dispensare cum incestuoso vel cū eo qui cōtraxit post votū simplex v̄t erigat̄ debitū marime si timeat̄ de incōtinētia. *§. Impedimētum. viii. §. xx.*

Eps excoīcat̄ oēs qui furtū fecerint nō p̄ viā statuti sed per viā snie: nūquid subditi eius talia cōmittētēs extra suā diocēsim sint excoīcati. *§. Excoīcatio. vii. §. vii.*

Eps an possit excoīcare fozeles q̄ d̄liquit i sua dioc̄. postq̄ recessit a sua dioc̄. *Ibi. §. viii.*

Eps sniam generalē p̄mouit: motū vel amouet̄ ab officio: nūquid q̄ postea p̄trafacit sit excoīcatus. *Ibi. §. ix. Et ibi hēs de cān quotidiano q̄ ignorās dictaz monitoria nō ligat̄ dicta snia: l̄ post terminū certificatus sit de dicta snia.*

Eps fulminauit sniam excoīcatois: metropolitanus existēs in diocesi sui suffraganci venit p̄tra sniam ab eo latā: an incidat̄ in excoīcacionē. *Ibi. §. xiiii.*

Eps cōicat̄ in dānato crimine cū illo quē p̄p̄

erimē excoīcauit: an eandē sniam incurrat sicut ⁊ vnus alius. *Ibi. §. xv.*

Eps excoīcat aliquē cū participib⁹ suis in crimine dānato: postea ipse participat cum tali in crimine dānato: an incurrat eandē sententiā. *Ibi. §. xvi. ⁊ xvii.*

Eps excoīcat aliquē si appellat vel si eligat tale: an valeat talis snia. *Ibi. §. xix. ⁊ xx.*

Eps cū dicit excoīco tale, intelligitur de maiori. *Ide qm iudex aggrauādo sniam excoīcat aliquē cū participātib⁹ sibi ēt in cibo: potu: loquela ⁊ huiusmodi. Et hoc intellige de illis psonis que prius incurrebant ex huiusmodi picipio excoīcationē minorē. Secus d psonis exceptis p. c. qm multos. xi. q. iij. Ibi. §. xxi. Et hoc ē nota dignū ⁊ pauci aduertunt.*

Eps dicit excoīco te cū oib⁹ picipātib⁹ tuis: an picipātes i crie dānato sint excoīcati maiori excoīcatōe. *Ibi. §. xxij.*

Eps precipit alicui debitori q soluat. j. certū tminū aliogn sit excoīcat⁹ vtz creditor: possit tminū progare. *Ibi. §. xxviii. ⁊ xxxix.*

Erro in matrimonio ē quadruplex. scilicet fortune. qualitatis persone ⁊ cōditionis. j. Impedimentum. ij. p̄io r̄iso.

Error fortune vel q̄tatis nō ipedit nisi error q̄tatis redūdet i erroē p̄sonē. *Ibi.*

Error p̄ditōis persone ipedit ⁊ dirimit m̄fimonii. j. Impedimētū. iij. in p̄im⁹.

Error p̄ditōis libertine vel ascripticie: vel oīgunarie si ipedit m̄rimonii. *Ibi. §. j.*

Eucaristie ⁊ sanguinis xp̄i que sint eius for̄me. j. Eucaristia. j. §. j. ⁊ j. Eucaristia. iij. §. iij. *Et j. Eucaristia. j. §. ii. ⁊. iij. habes quid si mutetur iste forme vel aliqd addatur. Et in. §. iij. hēs an sacerdos virtute verboꝝ possit quātācūq; māz p̄secrare. Et in. §. v. hēs de hostijs que remāserūt i altari p̄ obliuione. Et j. Eucaristia. iij. §. iij. hēs diffuse ⁊ clare de hac mā.*

Eucaristie q̄ sit mā debita. j. Eucaristia. ii. in p̄im⁹. *Et an possit p̄fici de sp̄ta sicbali v̄l farre. Ibi. §. j. Et i. §. ij. hēs quid si admisceant alia grana. Et in. §. iij. quid si fieret panis de aqua rosacea. Et in. §. iij. quid si diu sicut hostia q̄ incipiat corumpi. Et in §. v. qd si fiat in fermentato. Et in quatuor*

§. sequētib⁹ habes q̄ de vino vitis debet confici etiam de musto sed nō de aceto vel agresto. *Et i. §. xii. habes an aliquis liquor possit permisceri speciebus vini.*

Eucaristia sacerdos consecrās semp sumere debet. j. Eucaristia. iij. in p̄im⁹. *Et in. §. j. habes an plures possint simul eandē consecrare hostiā. Et in. §. viii. habes. xvi. cōditiones que requirūt ad idonee sumendum hoc sacramētū. Et in. §. xxi. habes q̄ celebrans h̄ sentiat eructatiōes in stomaco ita q̄ cibus nō sit digestus nō peccat mortaliter. Et in. §. xxxii. habes q̄ sacerdos uel p̄elatus nō celebrans per totū annū et ne gligentia nō peccat mortalr. Et in. §. lliij. habes q̄ intētio sacerdotis ē illa que valet ad tale sacramētū ⁊ in alijs. Et in. §. lliij. ⁊. xlv. habes de celebrāte qui recolit se cōmedisse vel p̄ certo excoīcatum post cōsecrationē ⁊ ante sumptionē. Item ante cōsecrationē sed post incobationē misse. Itēz si recolit de predictis ante icobationē misse quid agere debeat. Et ibi habes materiam optime declaratā. Et i. §. lviij. habes quādo sacerdos in missa ante cōsecrationem ⁊ post recolit materiā non esse debite preparatā. Et in toto isto. c. hēs d̄ his que cōiter accidūt in missa.*

Excoīcatione a iure facta cere pōt quicūq; ius condere potest. j. Excoīcator. in p̄im⁹. *Et i. quatuor. §. se. habes q̄ possit ius cōdere.*

Excoīcacione que quis possit. *Ibi. §. v. Et ibi habes q̄ p̄elatus dicit tripliciter que distinctio facit ad multa.*

Excoīcare an possint sacerdotes parochiales. *Ibi. §. vi.*

Excoīcacione an possit archidiaconus. *Ibi §. vii.*

Excoīcacio lata ab alieno ep̄o an possit rata haberi a p̄p̄io. *Ibi. §. viii. Et ibi habes notabilia de ista ratibabitōe qm retrotrahitur. qd facit ad multa.*

Excoīcacio quid sit ⁊ de eius speciebus. *Et que sit differētia inter excoīcatōes ⁊ anathe/ma. j. Excoīcacio. i. r̄iso. i. ⁊. §. i.*

Excoīcacione q̄ sola cōsecratō absq; sentētia vel statuto non reddit. j. Excoīcacione. vii. §. i.

Excoicationis snia ex quibus causis fit serena. *Ibi. §. ii.*

Excoicationis sententia quomodo debeat ferri. *Ibi. §. xii. r. §. xiii.*

Excoicationis snia fertur sub condicione an teneat. *Et quid si pendete conditoe desinat e eius subditus. §. xxx. r. xxxi.*

Excoicat qd post appellatoz ltiay: in casz n p segtur nihilominz n erit excoicat. *Ibi. §. xxxii. Et. j. Appellatio. §. iii. r. iii.*

Excoicat qd qd fecit furtu: r in falsuz e: an sit excoicat. *j. Excoicatio. vii. §. xxxiii.*

Excoicatur debitor impotes ad soluen. an sit excoicatus. *Ibi. §. xxxv.*

Excoicatiois snia lata gnatr n soluētes ce suz vel qd fil e hō ligat nisi nolētes nō aut ipotes. *Ibi. qd e nota dignū.*

Excoicat iudex aliquē si n dērit sibi equū vl libos: an teneat tal excoicatō. *Ibi. §. xxxvi*

Excoicatiois sniaz ptēne qd sit. *Ibi. §. xxxvii.*

Excoicatus q ptēnit sniam seruare r igerit se cōioni fidelū ēt si snia erat iniusta sit iusta. *Ibi. §. xl. Et. j. Appellatio. §. v.*

Excoicatiois snia i qb^o casib⁹ e nulla. *j. Excoicatio. vii. §. xli. Et i. §. xliii. hēs que mo nito dicatur canonica.*

Excoicari nō pōt vniuersitas vel collegiū lz iterdici possit. *Ibi. §. xlvii.*

Excoicatiois maioris effectus qui sint. *Ibi. §. xlix.*

Excoicatioes nō icurrit pcutiēs clīcū i multis casib⁹. *j. Excoicatio. ii. §. i. r. ii. Et i. d. §. ii. hēs qtuor pclusiōes p quas scire potēz an clīcus exerceas seua vl effect⁹ stipēdiari⁹ pdat pūilegiū fori vel canonis.*

Excoicatus an sit pffa. verberās aliquos de familia cōstitutos in sacris. *Ibi. §. viii. Et ibi habes q sola dignitas epālis liberat a patria potestate.*

Excoicati sunt nō defendentes clericos ex do lo cū possint licet nō teneātur et officio defendere. *Ibi. §. x.*

Excoicatus non ē clericus qui spōte se subijcit verberib⁹. *Ibi. §. xi.*

Excoicatus qd in multis casib⁹ licite picipat. *j. Excoicatio. vi. §. ii. r. multis. §. fe.*

Excoicatos vel interdicos nō tenemur vitare vel obfuarē nisi huiusmōi snia sit specificē lata rē. *j. Excoicatio. vi. §. xliiii. nisi d iue ctōe violēta r nōia i clericū. vt ibi.*

Excoicatio minor quid sit. *j. Excoicatio viii. pūo rīso.*

Excoicatiois minoris q sint effect⁹. *Ibi. §. i.*

Executor deputat p testatorē ad distribuendum incerta an possit exeq per aliū. *j. Restitutio. xv. §. iiii.*

Executores quatuor dedit testator vt oēs vel maior ps ipoꝝ vna cū Jo. q erat d nūero qtuor distribuēret: postea mōtū sit duo su pstate Jo. r alio an possint exeq. *Ibi. §. v.*

Executore mortuo an succedat successor: dignitate. *Ibi. §. vi. Et ibi habes notabiles distinctionē de hoc.*

Executor an possit aliqd erogare i spurū dū cti. *Ibi. §. vii. Et. j. sili⁹. §. iii. r. v. §. se.*

Executor religiosus an possit aliquid erogare suo monasterio. *j. Restitutio. xv. §. vi.*

Executor religiosus si testator voluit oia dī sribui de volūtate r cōsilio religiosi. *Et si ē frater minor quid iuris.*

Executor an teneat reddere rōne epō si testator vetuit. *Ibi. §. r.*

Exceptus nō possit excoicari ab ordinaro vel alio an possit excoicari. *j. Except⁹. pūo rīso. Et ibi hēs vni nō dignū p medicatib⁹ q notorie sūt excepti q si ordinar⁹ eos citaret q ipsi n tenent ppe re ēt ad allegādūz eoz pūilegiū. Et i hoc multi simplices iudices dēcipiunt. Et excoicatio vl iterdictū p eos lata nō tenet.*

Exorciste offiū qd sit. *j. Exorciste per totum.*

Exorcismus qd sit r dmul nis ad hoc p tinētū. *j. Exorcismus p totū.*

Expense non vniūt nomine dānorū vel inter esse. *j. Expense.*

Expositus infans a pte vel ab alio eo cōsentite vl rati hūte hoc ipō a patria potestate cripiit. *Jdēi fūo r liberto q ob pdi ctā cāz liberat a dūica ptate. j. Expositus. p^o rīso r. §. j. Et. §. iii. hēs an tales expō nētes excusent si ex necitate expofuerūt.*

Extimatio qū faciat venditionē. *j. Extimatio. pūo rīso.*

Falsa latinitas: an viciet rescri-
 ptū. j. f. alitas. p. rñso.
 f. alsa latinitas quare viciet rescri-
 ptū. Jbi. s. j. Et in. s. iiii. habes an rasu-
 ra facta in loco suspecto viciet totuz instru-
 mentum. Et in. s. v. habes an aperies lit-
 teras debeat puniri tanq; falsarius. Et in
 s. vi. habes an aperies litteras domini pa-
 pe sit excoicatus.

Falsi notarij scriptura consecra per euz an sit
 nulla. Jbi. s. vii.
Falsi crimine puniit notarius q dimittit aliqd
 de solenitate. j. Testamētū. i. s. xiiii.

Falsari nō solū dicit q falsat lras vel scriptu-
 ras: sed et testis falsus et tenetur de falso: si
 solum qñ dicit mendaciū sed et qñ occultat
 veritatē. j. Lōsessor. i. s. iiii.

Falsi crimine testis tenet si recipit pecuniam
 vt non diceret testimoniū vel vt dicat vtz
 testimoniū. Jbi.

Falsi crimine puniitur iudex qui accepit pecu-
 niam vt verā sententiā det. Jbi. Et. j. Ju-
 det. j. s. ix. in fi.

Falsarij an monetē qua pena puniat. j. Resti-
 tutio. v. s. ii.

Falsam monetā expēdēs qua pena puniat
 Jbi. s. iiii. Et in. s. iiii. habes q tripler est
 pena capitalis. Et in istis penalib⁹ debet i-
 telligi de mitiori. Et de hoc vide. j. Degra-
 datio. p̄lo rñso.

Falsarij an dicātur q denarios grauiorez cō-
 flari faciūt. j. Restitutio. v. s. xii.

Falsificantes monetaz an sint excoicati. Jbi
 s. xiii.

Falsam monetā ignorāter recipiēs an possit
 expēdere. Jbi. s. xiiii.

Falle accusātes ad quid teneātur. j. Restitu-
 tio. vi. s. v.

Falle testificātes ad quid teneantur. Jbi. s.
 vi. r. vii.

Alma an faciat plenaz fidem. j.
 Inquisitio. s. iiii.

Almiliaz qualr paterfa. te-
 neaf regere. j. f. a-
 milia in prin⁹.

Famulo ifirmo an debeat salariū. Jbi. s. ii.

Famulus q cū dño suo non punit an possit
 postea petere salariū. Jbi. s. iiii.

Famulus q pmissit scribere p annuz et aliquo
 tempore anni sui ifirmus an teneatur sup-

plere tempus. j. f. familia. s. iiii.
Famulus vel famula q seruerunt dño et dñs
 nō vult eis dare mercedē: possit sibi occul-
 te satisfaccere. Jbi. s. vi. Et tibi habes q in
 vii. casib⁹ nō pñt.

Femina cā ludi vel ioci vtens
 veste virili veles nō
 peccat mortalr. j. f. emia. p̄lo rñso.
Femina i vtit veste virili vel ecduerit er p-
 posito malo vel depauata intentione vel ex
 supstitōe peccat mortalr. Jbi.

Femina incidēs sibi crines vsq; ad aures vt
 se totam decaluās ex leuitate vel fatuitate si
 peccat mortalr. Jbi. s. i.

Femina si icidit crines rē. si facit ex supstitione
 vt p̄tēptu significationis illi⁹ qd sigt coma
 sz subiectōis viri peccat mortalr. Jbi.

Femina non pōt publice predicare nec publi-
 ce docere. Jbi. s. ii.

Femina nō pōt sacra vasa nec sacras pallas
 ptingere. Jbi. s. ii.

Femina nō pōt actū alicui⁹ ordis exercere nec
 alijs bñdicere. Jbi.

Femina non pōt esse arbtrix nisi esset in di-
 gnitate: sz bene potest eē arbitratrrix. j. Ar-
 biter. s. i.

Femina an possit eē testis i causa criminali. j.
 Testis. i. s. i.

Femina nō pōt trahi ad iudiciū cā serēdi testi-
 moniū vel alia q̄libet cā que i iure n̄ expri-
 mit p̄ eius volūtate. j. f. emina. s. ii.

Femina accusare nō pōt nisi i certis cāib⁹. Jbi.

Femina non pōt se obligare sen propriā sub-
 stantiā pro debito viri nisi creditū p̄uersuz
 sit in suā vtilitate. Jbi.

Femina non pōt incarcerari vel detrudi pro
 aliquo debito. Jbi.

Femina pōt profiteri religionē masculoz et
 erit vere religiosa sz nō intret.

Erie qudā dñr solēnes: qdā re-
 pētine: qdā tēporanee. Et
 an repētine sint v̄ neitate obfuaēde:
 vid. j. f. erie. i prin⁹. Et. j. Statutū. s. vi.

Festa sācti Antōij Nicolai Katherine que ex
 consuetudine celebrātor: an sint obligato-
 ria. j. f. erie. s. ii.

Festū an possit eps cum clero idicere sine cō-
 sensu populi. Jbi. s. iiii.

Festum quando incipit et qñ terminatur. Et
 an peccent laborātes vsq; ad mediā noctez

vigilie. *Ibi. §. iiii. r. v.*
*f*estiva die quid prohibeatur. *Ibi. §. vi. r. §. r.*
Et ibi habes an instrumentū p̄fectuz die feriata valeat.

*f*estiva die prohibetur opus servile materia-
liter et finaliter. s. qd̄ est ordinatū ad lucrum
principaliter. *Ibi. §. vii. Et in. ii. §. se. ha-
bes: an laborare in festis ad edificationem
ecclesiaz liceat.*

*I*te an liceat doctorib⁹ vel scholarib⁹ studē
in festis et p̄ lucro p̄sequēdo die sequentis

*I*tem an liceat studentibus legere in festis. *ii*

*I*tem an liceat venari vel piscari in festis. *ii*

*I*te an liceat scribere vel designare in festis. *ii*

*I*tem an liceat citharistis pullare. *Et an li-
ceat advocato in festis expedire suum clien-*

tulum ne incōmoda expensarum patiatur.

*I*te an liceat medicis v̄l chirurgicis vel bar-

bitōsiorib⁹ curare in festis pp̄ lucrū p̄cipi r.

Et v̄lteri⁹ qd̄ d̄ carnificib⁹ ferratorib⁹ equo-

rū eūtib⁹ ad mercata pp̄ lucrū p̄cipal' r an

peccēt mortal' r. Et d̄ cetero errare n̄ potis.

*f*estivis diebus an liceat itinerare. *§. f̄eric.
§. rrv.*

*f*estivis dieb⁹ audiēs missaz satisfacit p̄cepto
de sanctificatiōe festi. *§. D̄nica. §. ii.*

*f*eriaz tpe *I*bi p̄nt nō solū sp̄salia s; et ma-
trimonia. *§. Impedimētū. rviij. in prin.*

*f*eriaz tpe prohibētur nuptialia cōiuvia tra-
ductio ad domum et carnis cōmissio. *Ibi.
Et sic intelliguntur p̄dicta etiam de viduis.*

*f*eriaz noie nō includitur octava epiphanie
sed solum ipsa dies nisi cōsuetudo sit in cō-
trariuz. *Ibi. §. iij. Et ibi hēs vsqz ad quot
horas noctis liceat vro: em ducere in vigi-
lia aduētus et sabbati septuagesime.*

Eudum quid sit. *§. f̄ eudum
prio r̄iso. Et ibi ha-
bes. rviij. que sunt natura huius con-
tractus.*

*f*euduz quadrupliciter acquiritur. *Ibi. §. ij.
Et in. §. se. habes in quot vasallus obligat
domino.*

*f*eudū ex qbus causis amittat. *Ibi. §. iij.*

*f*eudū tus qñ dñs amittat. *§. §. v. Et i. §. vi.
habes quādo dñs moriens plures filios re-
liquit an vasallus iurabit fidelitatez oibus.
Et in. §. vij. an filius repudiandus heredita-*

tem paternā possit retinere eudum.
*f*eudum an possit p̄ vasallum legari ecclesie.

*I*bi. §. viij. *Et in. §. ix. hēs qd̄ si vasallus
cōmittat crimē lese maiestatis p̄tra p̄cipē
pp̄ qd̄ publicant oia bona sua nūqd̄ ad p̄-
cipē p̄rueniant bona feudalia.*

*f*eudū an sit⁹ perdat ob delictū patris si tale
fuit delictū pp̄ qd̄ pater p̄deret. *Ibi. §. r.*

*f*eudū vasallus alienavit salvo iur̄ dñi nūqd̄
iste nihilominus p̄det feudū. *Ibi. §. r.*

Ideiusiori an principal' te-
neat satisfacē d̄
eo qd̄ ipse soluit. *§. Restō. rii. §. rrii.*

*f*ideiusor an possit sponte solvere termino
adueniente. *Ibi. §. rriiij.*

*f*ideiusorē si iudex condēnavit p̄ iniuriā an
principalis teneatur prestare emendaz. *Ibi
§. rriiij.*

*f*ideiusor soluit vsuras an principalis teneat
§. Vsura. i. §. rriij.

*f*ideiusor qui sponte se obligavit ad restitu-
tionē vsurarum credens bona vsurarij ad
hoc sufficere cum nō sufficiant an teneatur
§. Vsura. iiii. §. ix.

I delis an teneatur scire expli-
cite omnes articulos
fidei. *§. f̄ides. §. i.*

*f*ides implicita quid profit laicis. *Ibi. §. ii.
Et in. §. iiii. habes q̄ ecclesia v̄l is p̄t erra-
re in canonizatione sanctorū licet nō possit
errare in fide.*

*f*idem frāgens frangenti sibi an peccet mor-
taliter. *Ibi. §. iiii.*

Ilius qdā natus ē ex coitu re-
probato. et iste in nullo
succedit nec p̄ri nec m̄ri. imo fm̄ iura
civilia ei denegāt alimēta. *§. §. iij. p̄rio r̄i-
so. r. §. i.*

*f*ilius alius est natus vulgo vel ex meretrice
iste succedit matri equal' cuz legitimis nisi
mater sit illustri p̄ri in nullo succedit. *Ibi.*

*f*ilius ali⁹ nat⁹ ex p̄cubinario coitu et iste suc-
cedit matri vna cū legitimis. *Patri ab ite-
stato succedit i duab⁹ vncijs hereditat' dñi
mō nō etiēt legitimi nec p̄iur legitima. Ibi.
§. filijs spuris et d̄nato coitu an possit aliqd̄
relinqui. Ibi. §. iiii.*

*f*ilijs istis spuris an p̄res succedāt. *ibi. §. iiii.*

*f*ilio spurio an sit aliqs modus vt possit ali-
quid relinqui. *Ibi. §. v. Et in duobus. §. se.
habes quid debet facere ille cui com-
missum est vt det aliquid tali spurio. Et an*

ille spurio? teneat restituere qd accepit:
 filio spurio an ab extraneo possit aliquid re/
 linqui. *Ibi. §. viij.*
 filius legitimatus p sequens infimoniu an sit
 legitimus quo ad oia. *Ibi. §. ix.*
 filio an noceat malicia patris vel e contra.
Ibi. §. x.
 filius qd habuit ex concubina: ea dimissa duxit
 vrozem: et qua suscepit filios. vrozis mortua
 praxit cu concubina: et ita legitimatus e filius?
 fluctudo aut e in pub? illis qd priogenitus
 succedat pri. natus ex concubina vlt succeder:
 alius? et vult succedere. qd pferet. *Ibi. §. xi.*
 et. *Ibi. §. xiij.* Et ibi hēs et de tali filio legitiatu per
 rescriptu pncipis: an ille et pferat.
 filij duo regis simul nati sunt quis succedet.
Ibi. §. xij. Et ibi habes quid si mulier per
 duos dies post mortē viri pumt accepit se
 cadum. et peperit in. it. mese ita qd partus
 pot cēpūm et scōi viri. quid fiet i hoc cāu.
 filius legitimatus per rescriptu pncipis: an suc
 cedat cū alijs filijs. *Ibi. §. xiiij.*
 filij legitimati ingratitude an sit sufficiens
 causa reducēdi euz ad illegitimationē. *Ibi*
§. xv.
 filius spurius an dicatur de familia. *Ibi. §.*
xvi. Et in. §. xvij. habes quid de depositatis
 et etbanitis: et qd tres sunt species bannito
 rum. Et i quatuor. §. se. habes multa d pre
 dictis. Et in. §. si. hēs an appellatōe libero
 rum veniat naturales.
 filio aliquid donat in vita patris: an cōicabit
 fratribus post mortē patris. *j. Restitutio*
xij. §. xvij.
 filius an lucrabit dotem vrozis qn pater facie
 bat expēsas. *Ibi. §. xix. et. xx.* Et ibi hēs no
 tabile decisioē de hoc.
 filius lucrati de pecunia patris: an tale lucrum
 erit aduentitius vel profectiuus. *j. Resto. xij.*
§. xij. et. j. Deculū. §. viij.
 filius multa acgrit an psumetur acgrita et bo
 nis patris. *j. Restitutio. xij. §. xiiij.*
 filio aliqd donatur ab extraneo sub tali con
 ditione vt illō hēat in castrēse vel quasi qd
 iuris. *Ibi. §. xiiij.*
 filius exheredari pot ppter. xiiij. cās. *j. De*
reditas. §. ii.
 filius exheredare pot patrē vlt matrē ppter
 viij. cās. *Ibi. §. iij.* Et in. §. iij. hēs qd fra
 ter potest exheredare fratres tribus? et causis

Et qd frater habet querelam ptra testamen
 tū fratris institutis turpē personā. *Et. §.*
v. habes an spurius dicat turpis persona.
 Itē in. §. vi. et. vii. habes qd habēs aliquas
 turpitudine non pot illam alteri obijcere:
 Et ideo mater meretrix nō potest filia ex
 heredare ppter meretriciū. Secus i patre
 qd maior castitas requiritur in muliere qz
 in viro.

filium si pater exheredauit si postea reconci
 liauit se cū illo illa exheredatio e adempta:
Ibi. §. vii.

filius qui ingratitude pmissit adeo qd exhe
 redari possit: si priam viuo pte agat vel an
 pditū testm si poterit exheredari. *Ibi. §. viij.*

filia an incurrat vicijū ingratitudeis vt sic
 possit exheredari: si contraxit sine volūtate
 patris. *Ibi. §. viij.*

filia que dicit sine volūtate patris an pat te
 neatur dotare. *Ibi. §. ix.*

filia q nupsit post annū. xv. nulla i gratitudine
 et de iure civili notari pot. *Ibi. §. x.*

filia si nō nupsit post. xv. annū s; luxuriale:
 an eo cāu pat possit eam exheredare. *Ibi.*

filia si ante. xv. annū nupsit sed indigno p
 pter hoc non incurrit vicijū ingratitudeis
 vt possit exheredari de iure nouo. secus de
 iure antiquo. *Ibi.*

Fornicatio vide eē gen^o
 cuiuslibet illiciti
 coit: tū spāl i intelligit in vsu soluta
 rum. *j. Luxuria. pno rīso.* Et ibi habes qd
 fornicatiois general r sumpte sunt. vi. spēs
 scz fornicatio simplex: adulteriū: incestus: stu
 pum: raptus et vicijū contra naturā. Et de
 quolibet hor. ibi vide.

Furtus quid sit et dicitur spēbus
j. Furtus. pno rīso. et
§. i. Nam quoddā e manifestū: aliō si
 manifestū. Itē noie spāl quoddā dicit sa
 crilegiū aliud pecular? aliō plagijū. Et quō
 plagijū? differat a fure. *Ibi. §. ii.*

furtū nō dmittit q extrema necessitate ductus
 rapit alienū: nec cessatē postea necessitate te
 net restituere. *Ibi. §. iij. et. v.*

furti pena et cūlat q mīstate extrema necessi
 tate rapit. Nō sic mulier exuasat a fornicati
 one vel homicidio pp necessitatē famis.
Ibi. §. v. et. vi. et. vii. Et in. §. viij. hēs qd ali
 quis potest occulte rem alienā accipere vt

subueniat proximo existēt in necessitate et tremā.

Furtū an cōmittat in volucris aialib⁹ vel piscib⁹ et huiusmodi. *Ibi. §. xii. xiii. xiiii. xv.*

Furtū an pmittat rapies ligna que uis fluminis ipsulsi. *Ibi. §. xvi. x. xvii.*

Furtū in re parua pmittitur si adhit deprauata uolūtas. *Ibi. §. xviii.*

Furtū mulier si pmissit an mūmoniu⁹ vel post qd facere debeat. *Ibi. §. x.*

Furti actio ptra que datur. *Ibi. §. xxi. Et. j. Restitutio. xiiii. §. iiii.*

Furti pena que sit. *§. furtū. §. xxi.*

Furtū quis pmissit. Et cū ipsa re furtiua trāstulit se ad alienā territoriu⁹: nūqā possit puniri p illū iudicē. *Ibi. §. xxiii. Et ibi hēs q quatuor regrātur ad vsucapionē.*

Furtū an quis teneatur indicare vel rem furtiuam. *j. Restitutio. vii. §. xxiii.*

g **Lozia vana** qñ sit peccatum mortale
j. S'ia vana. Et. j. Auaricia. §. vi.

g **Ratia** facta p. s. pōrificem an
expiret p eius mortē et re integra. *j. S'ratia. in prin^o.*

S'ratia fuit cōcessa ministro oz. predicatorū per papā vel possit dispēsare cum fratribus sui ordinis nō legitime natis vt possint ad prelacionē assumi: postea minister dispēsauit cū vno fratre vt possit eē prior: sed re integra anteqz iste frater eligeretur in prioroz mortuus ē papa: et minister oz. queritur an ista dispēsatio facta cū isto fratre duret. *Ibi §. i. Et ibi hēs notabilia ista materia. Et an dispēsatio facta quo ad vnū sit ppetuata potestas quo ad alios.*

S'ratia facta alicui propter numerū filiorum valet: licet alicui de illo numero moriātur. *Ibi. §. ii.*

S'ratia nō renouatur quādo ius ē alteri que situm. *Ibi. §. iiii.*

g **Ma** quando ē peccatū mortale. *Et de eius speciebus. j. Bula. Et quādo ebrietas est peccatū mortale. Et de differētia iter ebriū et ebriosuz. vide. j. Eucaristia. iii. §. xxi.*

b **Ereditas** quid sit et an sit d*ire* ciuili vel romano: vel de iure gentiu⁹. *j. De hereditas. p*ri*o r*u*so. Et ibi habet illd vel gatū*

q*ue* heres in foro consciētie nō tenetur ultra vires hereditatis: si nō fecit inuētariū quō capiatur. *Ibi hereditas.*

Heredes capiūt bona illorū qui dānati fuerunt. *Ibi. §. i.*

Heres substitutōe grauatus vel rogat⁹ restituere hereditatē an possit alienare res que subiacēt restitutiōi. *j. Regare. §. rrr. Et in tribus. §. se. habes si filia vult itrare monasteriu⁹: an possit fieri alienatio vel pro alimentis vel pro delicto filij.*

Hereditū qdā sūt necessarij t*er*ri: alij sui et necessarij: alij extranei. *j. Successio. §. vi.*

Heres alius testamentari⁹: alius legitim⁹: alius fideicommissari⁹. *Ibi.*

b **Eremita** an gaudeat priuilegio clericali. *j. Absolutio. ii. §. i.*

b **Ereticum** pprie faciūt duo scz error et p*er*tinacia. *j. Hereticus. p*ri*o r*u*so.*

Hereticus dicit nō pōt q*ue* errat p simplicitate: imo sic erras mereri pōt. *Ibi.*

Heretic⁹ an sit q*ui* dubitat i fide. *Ibi. §. i.*

Hereticus an sit q*ui* dicit si non hēbo vxorē in hoc mūdo: habebō alio. *Ibi. §. ii.*

Hereticus an sit qui osculatur sepulchru⁹ mahometi: vel aliquid facit ad eius uenerationē. *Ibi. §. iiii. Et de materia hereticorū vide ibi per totū. Et. j. Exco*mu*nicatōe. i. ii. iiii. v. et. vi.*

b **Homicidiū** quid sit et quot modis fiat. *Et an clericis liceat interficere inuasorem p se suis rebusqz saluādē. Et qd si excessit modum. Et qñ nō pōt aliter morte euitare. vide. j. Homicidiū. j. per totū.*

Homicidiū clericus ratū hīs efficitur irregularis. *j. Homicidiū. h. §. v.*

Homicidiū casuale qñ inducat irregularitatē et qñ nō. *j. Homicidiū. iiii. in prin^o. Et ibi habes tres regulas que euacuāt totā materiā. Et eas oino videas.*

Homicidiū casuale cōmittens si fuit sine culpa nulla indiget dispensatiōe. *j. Homicidiū. iiii. §. rvi.*

Homicida an sit iudex qui occidit aliquē scientē cōmississe crimen lese maiestatis: et nō reuclauit quia probare nō poterat. *j. Restitutio. iii. §. v.*

Homicide sunt officiales cūtes per officia ⁊ occidētes homines ppter solū nō reuelare secretū nō pbabile. *Ibi.*

Homicide fut officiales ⁊ tenētur ad restitu- tionē oīum dānoz qui sine iudicijs ponūt ad torurā homines qui metu tormētorum cōsitent delicta p eos ppetrata: ex qua cō- fessio postmodū suspēdūt. Et tal p̄fessio sine iudicijs nō v3: ac ēt iudicia si suspiciant post toturā illam p̄fessionē nō p̄firmant. *Ibi. s. v. Et. j. Confessio iudicialis. s. ii.*

Ieiuniū an cadat sub p̄cepto. *I. Ieiuniū. j. Ieiuniū. s. j.*

Ieiuniū frangēs sine p̄cepto: an pec- cet mortalr si sine causa ratiōabili frangit. *Ibi. s. ii. ⁊. iii. Et ibi. s. iii. habes materia diffusam quādo lex ē p̄ceptum vel quā- do obligat ad mortale. Et quādo lex habz verba p̄ceptiua vel iperatui modi vel ra- tione subiecte materie.*

Ieiuniū frangēs ex cā non totalr sufficienti: an peccet mortalr. *Ibi. s. iiii.*

Ieiuniū nō frangit qui ēt ante prandiū vinuz bibit. *Ibi. s. v.*

Ieiunare qbus dieb⁹ q̄ teneat. *Ibi. s. vi.*

Ieiuniū an possit differri d̄ die in dies. *Ibi. s. vii.*

Ieiuniū an tolli possit p̄suetudie. *Ibi. s. viii.*

Ieiunare i dñica an liceat. *Ibi. s. ix. Et in. s. i. hēs q̄ sit hora p̄petēs i dieb⁹ ieiunioꝝ. Et i. s. xi. hēs q̄ regrātur ad integritatē ieiunij. Et i. s. xii. hēs qn̄ q̄ excusat a ieiunio q̄dra gēsimali: an peccet comedēdo lactinia v̄l carnes. Et i. s. xiii. hēs d̄ collatōe i sero: an liceat comedē modicū panis v̄l huiusmōi.*

Ieiunare i qua etate q̄ teneatur. *Ibi. s. xiiii.*

Et i. s. xv. hēs: an p̄uētis dari possit t̄ps v̄ltra q̄d ieiunare nō teneatur.

Ieiunare an teneant peregrini ieiunia terraz ad quas se transferūt. *Ibi. s. xvi.*

Ieiunare an p̄gnātes teneat v̄l egrotātes v̄l d̄biles: v̄l laborātes: v̄l paupes medicātes p̄grinātes: viatores: cursores ⁊ huiusmo di. *Ibi. s. xvii. xviii. xix. xx. ⁊. xxi.*

Ieiunare an teneatur viatores p̄tra p̄hibitōes maritoꝝ. *Ibi. s. xxii.*

Ieiunare non tenet alia die q̄ ieiuniū fregit ēt ex proposito. *Ibi. s. xxiii.*

Ieiunia an possint redimi. *Ibi. s. xxv.*

Ieiunare nō valens: an debeat petere dispē-

sationem. *Ibi. s. xxvi.*

Ieiunia incobare debēt clerici vel religiosi a quinquagesima. *Ibi. s. xxvii. Et i. s. xxviii. habes q̄ si festū natiuitat̄ venerit. vi. feria licitū ē comedere carnes: exceptis p̄sēs/ sis ⁊ vouētibus. Et in. s. xxix. habes an sit licitū comedere carnes in sabbato. Et i. s. xxx. hēs an illi qui p̄sueuerūt comedere car- nes in ptib⁹ suis die sabbati vel huiusmodi peccēt comedēdo i alijs ptib⁹ vbi n̄ ē p̄sue- tū. Et i. s. xxxi. hēs d̄ cāu quotidiano: puta d̄ illo q̄ vouit n̄ comedē carnes i die mercu- rij: an possit comedere serculū i quo coctē sunt carnes. Et in. s. si. hēs: an in dieb⁹ iei- unij liceat comedere lardū.*

Ignorantia an excuset a peccato isra

I. Ignorantia. s. j.

Ignorantia quedā ē iuris qdā facti. *Ibi.*

Ignorantia q̄ dicat crassa v̄l supbia. *Ibi. s. ii.*

Ignorare iura cōia an sit late cl̄ pe. *Ibi. s. ix.*

Ignorantia que ē sine omni culpa cuitat oēm penam legis et. etiā cuitat excōicationē. *j.*

Ignorantia. s. xi.

Ignorātes n̄ ligant sentētijs excōicationis or- dinarioꝝ nisi ignorātia fuerit crassa v̄l sup- pina. *Ibi. s. xii.*

Ignorātes regulr non excusant sentētijs ex- cōicationis pape si talis snia includit factum dānatum. *Ibi. s. xiii.*

Ignorātes excusant a pena excōicationis vbi lex requit dola. *Ibi. s. xiiii.*

Ignorātes pbabilr p̄stōes pape n̄ includētē scm dānatū excusant. *Ibi. s. xv. Et ex istis v. regul hēs solūc̄ oēs cāus q̄ p̄tingē pos senti scō. Et d̄ exigētib⁹ pedagia v̄l q̄ntā. Et d̄ intrātib⁹ mōasteria monialia vel d̄serē tib⁹ p̄hibita sarracenis v̄l p̄mittētib⁹ simo- niā ignorāt. Et d̄ cetero errare n̄ poteris.*

Legitim⁹ q̄ dicat ⁊ q̄re p̄moneri p̄bi

bibeat. *j. Illegitim⁹. p̄io n̄sō.*

Illegitime nati quid si per ignorantia promo- ueatur. *Ibi. s. i.*

Illegitimus q̄ dicat: an ille q̄ nat⁹ ē ex vero matrimonio clādestino: an vero q̄ nat⁹ ē ex matrimonio secundo i facie eccl̄ e. *Ibi. s. iii. Et ibi hēs mirabile q̄ ille qui nat⁹ ē ex ma- trimonio scdo p̄tracto in facie eccl̄ e l3 quo ad deū nō fuerit m̄trimonij dicit legitim⁹.*

Et in. §. iiii. bēs de his qui p̄tracūt clāde
stine: et postea m̄fionū approbat ab eccle-
sia: et post p̄bas impedimētum et sepatur ma-
trimoniū: an filij sint legitimi.

Illegitim⁹ filij qñ sc̄t patrem ipetrare suā le-
gitimationē: et nō p̄dicat an hēatur p̄ cō-
sentiēte. j. Illegitim⁹. §. rii.

Illegitimus an sit qui natus ē et sponis qui
solum contraxerunt sponsalia de futuro. j.
Ad matrimoniu⁹. vi. §. ij. Et ibi habes nota-
bilia de hoc.

Impubes of puerisra. riiii.
annū cōpletū: pu-
ella isra. rii. j. Impubes.

Impuberes h̄ nō sint idonei testes in malefi-
cijs quo ad plenam probationē. ad iudiciū
tamē possūt examinari. Et sic dictū impu-
beris ē sufficiēs iudiciū. Ibi.

Impubes pōt torq̄ri vel verberari serula vel
zona nō vt aliquis ex eius dicto cōdēnetur
sed vt sumatur iudiciū vt sic veritas liqui-
ratur. j. Inquisitio. §. pe.

Impubes fact⁹ pubes p̄t testificari d̄ his q̄ vi-
dit i pupillari etate. j. Ad solō. ii. §. riii.

Impedimentū an p̄mittatur. v. gra-
du vel vltra. j. Impe-
dimentū. v. §. viii.

Incestuosus an possit p̄bre matrimoniu⁹. j.
Impedimentū. viii. p̄o r̄fio.

Incestus cū p̄sanguineis v̄rois ipedit m̄fi-
moniu⁹ et exactionē debiti. Ibi. §. rvi.

Incestus cū p̄sanguineis p̄p̄is nō impedit
matrimoniu⁹ nec exactionē debiti h̄ sit ma-
ius peccatū. Ibi. §. rvi.

Incestus cū affimb⁹ v̄rois n̄ ipedit m̄fionū
nec exactionē debiti. Ibi. §. rvi. r. r.

Incediari ē q̄ auctori-
tate p̄pria et
dolose incēdit. j. Incediari⁹ in p̄m̄o.

Incediari⁹ si sit ortum in civitate: et cā descen-
dendi edificiu⁹ m̄cū dissipō edificiu⁹ vicini
mei: an teneat. Ibi. §. j. Et i. §. ij. bēs d̄ ca-
su quotidiano an qñ iucinia d̄struit domos
ad ipediendū ignē: an teneat ad emēdam.

Indulgentia quid sit. j.
Indulgen-
tia. p̄o r̄fio.

Indulgentias q̄s possit p̄cedere. Ibi. §. j.

Indulgentiā quātam p̄cedere possunt plati ec-
clesiaz citra papā. Ibi. §. ii.

Indulgentiā potest cōcedere ep̄us electus et
cōfirmatus: sed nō p̄secrat⁹ et non sacer-
dos. Ibi. §. iiii.

Indulgentiā vltra taram debitā si ep̄iscopus
cōcedit an saltē valeat vsqz ad numerū de-
bitū. Ibi. §. iiii.

Indulgentie p̄cesse p̄ legatos et huiusmodi sūt
perpetue. Ibi. §. vi.

Indulgentia reuocatur: an hoc noceat an cer-
tificationē. qd̄ ē pulchra et quotidiana. Ibi
§. vii.

Indulgentia aut p̄uilegiū: an sumat vires sta-
tim cum papa cōcessit illa. Ibi. §. viii. vide
oīo hunc casum.

Indulgentiā concedēs ipse etiaz habet indul-
gentiā si facit illud p̄pter qd̄ cōceditur in-
dulgentiā. Ibi. §. r.

Indulgentiā an possit vn⁹ alteri mereri. Ibi
§. r.

Indulgentiā an toties quis mereat quotiens
facit illud pro quo p̄ceditur. Ibi. §. rii.

Indulgentia q̄bus p̄sit. Ibi. §. riii.

Indulgentia plenaria concessa ē per papam
patribus et matrib⁹ defunctis fratru⁹ mino-
rum si qui in purgatorio reperiebantur. Et
valet talis indulgentia. Ibi. Et in. §. r. habes
de notabili casu q̄ ille cui iniuncta ē peni-
tentia. vii. annorū: et postea consecutus est
indulgentiā. vii. annorū q̄ nō tenet ampli⁹
illam p̄riam agere.

Indulgentie iste ad qd̄ valeant. Ibi. §. rvi. Et
ibi habes q̄ quatuor sūt retardatiā ne quis
statim euolat ad paradisu⁹ nō obstat q̄ in
litteris papalib⁹ dicatur plenaria indulgē-
tiam cōcedimus. Et in. §. rvi. bēs q̄ qua-
tuor p̄currere debēt ad huiusmodi indulgē-
tias cōsequendas.

Indulgentiā papa dat plenissimā. vtputa di-
cit do plenissimā remissionē oīuz peccatorū
sed n̄ dicit a pena et culpa. Ibi. §. rix. Que-
stio ē noua et pulchra. Et in. §. rxi. habes
an isti dies indulgentiarum sint viles vel
communi.

Indulgentia cōcessa vere penitētib⁹ et cōfes-
sis p̄dest illis qui semel fuerunt confessi in
anno et habēt contritionē et propōsitū cōfi-
tendi. Ibi. §. rxi.

Indulgentias an p̄sequatur vicini ecclesiarū
si faciūt id pro quo indulgentie conceduntur.
Ibi. §. rxi.

Indulgentia vel privilegium qd h3 a papa qd se-
mel possit absolvi plenarie in articulo mor-
tis z fecit se absolvi. postea libratus eñd
potest virtute dicti privilegij absolvi iteruz
i alio articulo mortis. *Ibi. §. xliiij.* Questio
est notabilis z quotidiana.

Infamia est triplex. s. iuris q
irrogat pleges. q.
daz canonice: z quedã facti. z qualr
irrogetur z d pena eius. vide. j. piuriuz. §.
l. Et ibi habes singularẽ theoricam: an pu-
rus sit infamis. Et an post piuriuz instru-
mẽta ab eo pfecta teneant. De hoc et vide
singularia. j. Absolutio. i. §. xix.

Infamis dicit ille q natus eñt coitu dñato.
Et ideo si institueret a fratre alter frater ha-
beret querelã ptra testamẽtu fratris. j. De
reditas. §. v.

Infidelibus an sit cõicã
dã z cuz eis
disputandũ. j. Infidelis.

Ingratitudo quid sit. j.
Superbia
§. xliij.

Ingratitudo qñ sit specie peccatũ vel circũ-
stãtia. j. Cõfessio. ij. §. xii.

Inquiritur vel pcedit tri-
bus modis
aliquẽ. s. p accusatõem: denũciatõez
z inquisitõem. j. Inquisitio pno rñso. Et ibi
habes singularitẽ: an fraterna coniectio de-
beat pcedere denũciatõem.

Inquisitio triplex est. s. generalissima: gnãlis
z quedã specialis. *Ibi. §. i.*

Inquisitus an teneatur de omnibus respon-
dere veritatẽ de quibus fuerit interrogatõ.
Ibi. §. ij. Et in. §. iij. habes: an confitens
proprium delictum debeat interrogari de
alijs criminosis. Et i. §. fi. habes: an vnus
testis faciat indicia sufficiens ad torturam.
Et ibi habes singularia de hoc.

Inscribere qd tenet ad pe-
naz talionis q
aliũ accusat. j. Inscriptio. §. l.

Inscriptio: an semp sit necessaria. *Ibi. §. iij.*

Institutio heredis an pos-
sit cõmitti in al-
terius volũtate expresse. j. Testamẽ-
tũ. i. §. xxv.

Institutio heredis quid si tacite cõmittat di-

positioni alterius. *Ibi. §. xxvi.*

Institutio heredis an possit fieri incerte pso-
ne. *Ibi. §. xxvii.*

Institutio heredis an possit fieri sub pditione.
Ibi. §. xxviii.

Instituere ne tenet pater ocs filios z filias et
dotatas. *Ibi. §. xxix.*

Interdictũ qd sit z quot
sint eius spēs
j. Interdictũ. i. rñso. l.

Interdicta ciuitate: an ciues sint interdicti. *Ibi*
§. i. Et in. §. ij. habes: an hoies nō interdi-
cti veniẽtes ad locum interdictum possint
ibi audire divina.

Interdictũ loci qñ dicat spãle. *Ibi. §. iij.*

Interdictũ qñ dicat psonẽ vel hoies. *Ibi. §. iij.*

Interdicti an sint vitãdi. *Ibi. §. v.*

Interdicti sunt alig alicuius terre si se trãsse-
runt ad aliud domiciliũ: an remanebũt in-
terdicti. *Ibi. §. vi.*

Interdictus hoc eñt de ciuitate interdicta si bã-
niamur simpliciter cessat esse interdictõ. secus
si pfirmatus vel relegatus. *Ibi. §. vi.*

Interdictus vt s. ingrediens religionẽ z p-
sitens põt ordinari. *Ibi. §. vi.*

Interdicta ciuitate: an mulieres pdicetes ma-
ritis vel pueres sint interdicti. *Ibi. §. vii.*
z. viii. Et in. §. ix. hẽs qd intelligat nomine
suburbianũ aut pñetium edificiorũ.

Interdicta ciuitate aliqui satisfacere volũt: an
in eis interdictũ intelligat relaxatũ. *Ibi. §. l.*

Interdicti tpe pceditur epõ aut comiti vt pos-
sint audire divina vel celebrare: an eius sa-
miliares domestici debeant etiam admitti.
Ibi. §. xij.

Interdicta familia alicui nungũ clerici d eius
familia erũt interdicti. *Ibi. §. xiiij.*

Interdictis doctoribus omnibus alicuius ci-
uitatis: an clerici doctores erunt interdicti.
Ibi. §. xv.

Interdicti tẽpore singulis diebus in tali lo-
co possunt in ecclesijs z monasterijs misse
z alia diuina officia celebrari sic prius. Sz no
cum his quatuor pditionibus. s. voce sub-
missa: ianuis clausis: n̄ pulsatis campanis:
etcõmunicatis z interdictis ecclesijs. unde
per qdlibet horum quatuor: de per se si non
seruetur etiaz alijs tribus seruatis violatur
interdictũ z est irregularis ibi sic celebras
vel aliquid agẽs alicuius ordinis vt offi-
c

cio suo. *Interdictum. ij. p̄rio r̄fso. Et in. §. i. habes q̄ predicta p̄hibentur ita i eccl̄ijs exemptis sicut non exemptis. Item habes vn̄uz singularē q̄ moderatio decretalis. al̄ma. quo ad interdictum ⁊ eius effectus nō habet locum in interdicto populi vel vniuersitatis non exp̄fso loco in sentētia interditi.*

*Interdicta si essent aliquē eccl̄ie v̄l mōasteria specialiter tunc nullo mō possent ibi celebrari diuina etiam cum dicta moderatōe nec etiam in quatuor solēnitatibus. *Interdictum. ij. p̄rio r̄fso. Et i hoc pauci aduertunt.**

*Interdicto loco generaliter vel specialiter v̄l singulariter nō sunt interditi homines v̄l clerici talis loci. v̄n eē illa loca possūt audire diuina ⁊ sepeliri. *Ibi. §. i.**

*Interdicto aliquo loco laici aliūde venientes nō possūt admitti ad diuina que celebrant cū dicta moderatiōe i loco interdicto. *Ibi.**

*Interdicti tpe aliqui sunt p̄uilegiati vt possint ibi celebrare diuina: an alij possint ibi celebrare. *Ibi. §. ii. Et ibi habes an in dictis quatuor festiuitatibus dari possit corpus xpi vel sepeliri vel aliqua benedicti ⁊ multa alia.**

*Interdicti tēpore ⁊ si p̄hibita sit administratio sacram̄toꝝ. istud tamē h̄z multas ex̄ceptōes. *Ibi. §. iij. ⁊. vi. §. se.**

*Interdicti tēpore: an laici possint sepeliri in cimiterio per ep̄iscopū non benedicto. *Ibi §. xij.**

*Interdicti tēpore possūt defuncti sepeliri extra cimiteriū vel ecclesiam sine officio diuino. *Ibi. §. xij. Et hoc est quotidianum. Etia clerici vel religiosi possūt associare defunctū q̄ corpa nō debēt remanere inhumata.**

*Interdictū nō seruans quas penas incurrat. *Interdictum. iij. p̄rio r̄fso.**

*Interdictis p̄sonis celebrans non in loco interdicto nec ipse est interdictus licet nō fiat irregularis tñ ci est interdictus ingressus eccl̄ie. *Ibi. §. i. Et in. §. ij. hēs qd de clerico q̄ exercet ea que non sunt deputata certo ordini tēpore interdicti.**

*Interdicti tēpore i benedictōe aque: an p̄batur irregularitas. *Ibi. §. iij.**

*Interdicti tēpore p̄ benedictōem mēse etiā a clerico interdicto nō p̄trahitur irregularitas. *Ibi. §. iij.**

*ritas. *Ibi. §. iij. Et in tribus. §. se. habes: an tēpore interdicti possit fieri benedictio solēnis ab ep̄scopo vel abbate. Item quid de benedictione calicis ⁊ aliorum sacramentorum. Item quid de benedictione pere ⁊ baculi peregrinoꝝ. An p̄o p̄dicatione possit campana pulsari vel p̄o ane maria ⁊ multa alia.**

*Interdicti tēpore celebrantes iurta modera tōꝝ dicte decretalia. al̄ma. an debeāt ita baf se celebrari diuina q̄ non audiantur a foris existētibus. *Ibi. §. vii. Et ē pulchra cōsideratio. Et in. §. viij. habes quid contineatur appellatio diuini officij.**

*Interdictum qualiter sit ponendū ⁊ qualiter relaxetur. *Interdictum. iij. per totū. Et i §. vii. habes: an ep̄scopus possit dare p̄uilegiū celebrandi in ecclesia ab eo interdicta.**

*Interdicti tēpore fratres mi. et p̄uilegio possunt cōsiteri peccata sua: ⁊ absolui. Et tēporebus p̄suetis possunt recipere sacramenta sacre cōmunionis vel extreme v̄nctionis ⁊ diuina officia celebrare iāuis tñ clausis ⁊ c. *Interdicti p̄hibeātur omnia sacramenta ecclesiastica. Interdictum. iij. §. r. Et hoc nunq̄ obliuiscaris. Et hoc nisi causam dederint interdicto vel nisi specialiter interdicatur. v̄l tertio si ecclesia vbi volūt celebrare sit interdicta specialiter. *Ibi.***

Inuentis an fiant inuentis. *Ibi. §. i. Inuenta in principio.*

*Inuenit quis thesaurum in domo emptā: an sit euentis. *Ibi. §. i.**

*Inuenit q̄s res iactatas i mari v̄l alibi: an fiat inuentio. *Ibi. §. ij. Et. j. p̄ v̄tū. §. vii.**

Inuidia an sit peccatū mortale. *Inuidia. §. ij. Et ibi habes duas regulas optimas ad cognoscendum quādo inuidia odium superbia auaritia vel vanagloria sunt peccata mortalia. Et tu p̄fessor nouus illas nō p̄termittas.*

Inocentia an sit peccatum mortale. *Inocentia. §. i. Inocentia p̄rio r̄fso.*

Inocentia an sit peccatum mortale. *Inocentia. §. i. Inocentia p̄rio r̄fso.*

Inocentia an sit peccatum mortale. *Inocentia. §. i. Inocentia p̄rio r̄fso.*

S. ij. Et q̄ differētia sit inter irā et iracūdiā/
 Et qualiter iracūdia plus iponet. vide. j.
 Eucaristia. iij. s. xvi. Et. j. Jejunium. s. ij.
 Iratus et provocatus iniuste ab alio si percu-
 tiat vel cōtumeliam iferat: an teneatur. j.
 Ira. s. iij. Et in. s. v. habes quando quis
 teneatur de punitio.

Irrulares sunt oēs q̄
 officium vindicte sanguinis. i. mortis
 vel trūcationis mēbriozum. j. Irregulari-
 tas p̄io r̄iso. Et in toto isto. c. habes mul-
 tos modos quibus incurritur irregulari-
 tas.

Irregularitatē qualiter incurrat clericus mi-
 nistrando. j. Irregularitas. ij. r̄iso. i. Et
 ibi habes multa d̄ ista materia.

Irregularitas est nota siue impedimentū cau-
 satum et factu seu defectu p̄ueniēs qua q̄s
 phibetur ad ecclesiasticos ordines promo-
 ueri et eis ministrare. j. Irregularitas. ij.
 p̄io r̄iso.

Irregularis vel suspensus an sit ordinatus
 ante legitimam etatem. Ibi p̄io r̄iso in fi.

Irregularis clericus an p̄pter hoc incur-
 rit aliā irregularitatē. Ibi.

Irregularitatē indispensabilē incurrit recipiēs
 ordines etiā minores in excoicatioe maio-
 ri. Ibi. s. i.

Irregularis efficit clericus excoicatus offi-
 cians populum etiam extra ecclesiam. Ibi
 s. ij.

Irregularis clericus excoicatus nō efficitur
 dicēdo horas cum vno socio, vel pluribus
 nō t̄n officiendo. Ibi. s. ij.

Irregularis efficitur clericus excoimunicatus
 baptizando solēniter secus si. sicut vetule.
 Ibi.

Irregularis an efficiat clericus excoicatus vi-
 cendo horas in choro cum alijs. Ibi. s. iij.

Irregularitatē an incurrat simpliciter clericus
 excoicatus si in officio cantat. Ibi. s. iij.

Irregularitatē an incurrat clericus excoica-
 tus audicns diuina. Ibi. s. v. Et in. s. vi.
 habes: an excoicatus dicens in ecclia offi-
 cius cum alijs peccat mortaliter.

Irregularis: an efficiat suspēsus a p̄fessionib-
 us si celebrat. Ibi. s. viij.

Risio qd sit: et an sit peccatū
 mortale. j. Supbia

S. xvij. et xvij.

Iudeis quō liceat cōicere. j.

Iudeos medicos nō h̄; ipianos ad-
 uocare in suis infirmitatibus nisi vbi alius
 nō haberetur idoneus. Ibi. Et ibi habes
 an liceat christianis cuz eis comedere vel
 eos invitare ad conuiuia vel ire cuz eis b̄ia
 chio ad brachium et alia multa.

Judei an possint admitti ad studia littera-
 rum et per consequens ad doctoratum. Ibi
 s. ij.

Judeis an licitum sit si sinagoga antiqua cor-
 ruit eam reparare. Ibi. s. iij.

Judei quare tolentur in antiquis sinago-
 gis. Ibi. s. iij.

Judeis: an christiani possint cōmunicare in
 mercimonijs. Ibi. s. v. Et in. s. vi. habes
 an episcopi possint dispensare vt iudici pos-
 sint habere nutrices christianas in domo.

Judei: an possint collectari per dominos tē-
 pozales. Ibi. s. vij.

Judeus qui nihil habet p̄ter vsuras: an pos-
 sit puniri pecunialiter. Ibi. s. ix. Et in. s. x.

Judeus: an liceat recipere donum vel p̄e-
 cium labours a iudicis vsurarijs si nihil ha-
 bent p̄ter vsuras. Et cōcluditur q̄ aut re-
 cipiens certat de dāno vitando et sic recipere
 potest. sicut qui a fure vt raptore dānisi-
 catus est non peccat si recuperaret ab eo
 dānum suum. licet ipse fur vel raptor: nihil
 haberet nisi qd̄ acquisitum esset et furto vt
 rapina dūmodo non recipiat res raptas.
 res vero acquisitas et vsuris recipere pō-
 test. et hoc est singulare dictum nō tradēdū
 obliuioni.

Judei si obseruant ritus suos: an ecclesia pec-
 cet eos permittendo. j. Judeus. ij. s. ij.

Judei vel infidelibus christianis vendentes
 cedros vel alia de quib⁹ volūt sacrificia sa-
 cere machometo vel obseruare ritus suos
 peccant mortaliter. Ibi. s. iij.

Iudicium sit peccatum. j.

Superbia. s. ix.

Iudex quantam scientiam ha-
 bere debeat. j. Iudex. i.

responso p̄io.

Judicem an quis possit supra se constituere.
 Ibi. s. i.

Juder an possit aliquē iudicare sine actore v^t
accusatore. *Ibi. §. ij.*
Juder delegatus principis sufficienter benefi-
ciatus an possit petere expensas cuz p^rfici-
scitur et domicilium. *Ibi. §. iij.*
Juder ordinarius an possit petere salarium p^r
assessore. *Ibi. §. iij.*
Juder delegatus an possit petere salariū pro
notorio. *Ibi. §. v.*
Juder ordinarius v^t delegatus ecclesiasticus
an possit petere sportulas a partibus sicut
potest iuder secularis. *Ibi. §. vi.*
Juder delegatus delinquens in legatione sua
an possit p^rcurari coram ordinario loci. *Ibi*
§. viij.
Juder si iniuste iudicauit ad quid teneat. *Ibi*
§. ix.
Juder si accepit pecuniā v^t verā sniam det te-
netur pena falsi. *Ibi. §. ix. in fi.* Et ibi etiaz
habes q^{uod} idem est de eo qui accepit pecuniā
v^t vex testimoniu dicit.
Juder an possit reo penam totaliter relaxare.
Ibi. §. xij.
Juder an possit penā diminuire vel augere.
Ibi. §. xij. et xij. Et in §. xv. habes: quid
si dicatur indices prout tibi videbitur vel
cōmitto prudentie tue vel v^t volueris et
huiusmodi: an intelligatur de nuda volun-
tate aut de regulata ratione: et ad arbitriuz
boni viri. Et ibi habes singulares casus
quotidianos et eos non p^rmittas videre.
Et quid intelligatur cum dicitur arbitrio bo-
ni viri. vide. *j. Peculium. §. xij.*
Juder an possit cuz bona p^rscia reducere par-
tes ad concordiam. *j. Judex. l. §. lvi. et j.*
Arbiter. §. vi.
Juder an debeat sequi ius vel equitatem ibi
j. Judex. l. §. xvij.
Judici an liceat iudicare pp^{er} p^rbata p^rtra veri-
tate quam ipse nouit. *Ibi. §. xvij.*
Juder an possit interpretari sniam suā postq^{uam}
eam tulit. *Ibi. §. xix.*
Juder puniens principaliter pp^{er} pecuniā alias
nō puniturus peccat mortaliter. *j. Adatri-*
monium. l. §. vij.
Juder ecclesiasticus si faciat cōtra iusticiāz ad
quid teneatur. *j. Judex. ij. i. p^rim.* Et i duo-
bus. §. se. habes si captus sit clericus in ma-
lesicio quid sciendum.
Juder ecclesiasticus vel secularis quis eoruz

debeat punire homicidam qui post delictū
effectus est clericus. *Ibi. §. iij.* Et q^{uod}stio est
pulcherrima: et noua: et eam oio videas.
Juder eccl^easticus an possit iudicare de subdi-
tis laicoruz principū. *Ibi. §. iij.*
Juder eccl^easticus an possit iudicare de infide-
libus. *Ibi. §. v.*
Judici si imponitur v^t peccat simpliciter si
ne strepitu et figura iudicii. *j. Judiciū p^rio*
respōso. Et ibi habes quid est dicere p^rce-
das de facto vel omni solēnitate omissa v^t
bona egitate et huiusmodi. *Ibi* videas et mul-
ta circa hoc.
Juder delegatus post reuocatōem cōmissio-
nis sibi facte: an possit anteq^{uam} reuocatio cō-
missionis ad eum p^ruenierit aliquem excō-
care. *j. Excōicatio. vi. §. lvi.*

Iurare est actus latric et ideo
iurare in principio.
Iurare p^{ro} creaturas an liceat. *Ibi. §. i.*
Iurans verum h^{abere} et leuitate vel ioco non di-
citur iurare in vanum et sic nō facit cōtra
p^rceptum decalogi et sic non peccat morta-
liter. *Ibi. §. ij.*
Iurans seu potius blasfemia profrens v^t pu-
ta dicendo. dum nō esse iustus: p^rditore in-
ptiale: et huiusmodi. semper peccat morta-
liter. *Ibi. §. iij. in p^ria p^rclusionē.*
Iurans per membra domini turpia et inbo-
nesta vel sanctorum: vel facturaruz semper
peccat mortaliter. *Ibi. §. iij. in scda cōclu-*
sione.
Iurās p^{ro} membra dñi vel sanctoruz honesta: et
non bonēda auditui v^t per corpus vel san-
guinem et huiusmodi. et in veritate nō pec-
cat mortaliter. *Ibi. §. iij. in cōclusionē ter-*
tia.
Iurans per fidem xpi: virginem mariam: per
euangelia: per s^{an}ctū. Ant. et quecūq^{ue} alia iura-
menta et dicens verū nō peccat mortaliter.
Ibi. §. iij. in quarta p^rclusionē.
Iurans et iurans etiam in cōmuni sermone
qualitercūq^{ue} per inramenta nūc dicta pec-
cat mortaliter etiam si nō veniret in dānuz
alicuius. *Ibi. §. iij. in tertia p^rclusionē.*
Iurans et ipetu vel calore iracūdie ita q^{uod} se-
dato calore non iurasset nō tenet illud ob-
seruare. *Ibi. §. iij.*
Iurans ex impetu vel leuitate an peccet. *Ibi*

§. v.

Juramentū qđ dicatur vergere in iterituz salutis eterne vel copozalis vel in dispēdiuz salutis eterne. Ibi. §. v.

Juramentū qđ quis prestat de nō fideiubendo pro alio an teneat. Ibi. §. vi.

Juramentū si non potest seruari sine interitu salutis copozalis an sit seruandum. Ibi. §. viij. Et ibi habes de cartusiebus qui vouerunt nō comedere carnes.

Jurans redire ad carcerem an teneatur redire. Ibi. §. ix. Et. j. Accusatus. §. ij.

Jurare qui admittantur. Ibi. §. x.

Juramento simpliciter prefito: an in eo intelligatur aliqua cōditio. Ibi. §. xi. Et ibi habes. xvi. condiciones que intelliguntur i iuramento.

Jurauit procurator nomine domini sui et periuurauit: an ipse procurator sit periurus. Ibi. §. xiiij.

Jurauit tibi dare decem: et tu debes mihi alia decem: an possim compensare non obstant te iuramento. Ibi. §. xv. Questio ē pulchra et quotidiana.

Juramentū generaliter factuz an obliget ad speciale. Ibi. §. xvij.

Juramentū non obligat ad nō verisimiliter cogitata. Ibi.

Jurauit deobatus i nemoze a latronibus eis portare. c. duz. an teneatur portare. Ibi. §. xix. Questio est quotidiana.

Juramentū coactione errorum an sit obligatorium. Ibi.

Jurans nō reuelare secretum an indistincte teneatur tenere secretū. Ibi. §. xxiiij.

Jurauit clericus seruare statuta in ecclesia sua edita an teneatur ad futura statuta. Ibi. §. xxv.

Jurant illi de cōsilio vel vniuersitate seruare statuta vel psuetudines alicuius loci: et iter illa sūt aliqua illicita: qđ fiēdū. Ibi. §. xxvi.

Jurat qđ alicui: an ille cui iuratur possit remittere iuramentum. Ibi. §. xxvij.

Jurauit venditor: nō venire ptra venditiōem et nunc dicit se deceptus vltra dimidiām an debeat audiri. Ibi. §. xxviiij.

Jurauit puella nō habere regressum ad bona paterna: an possit. Ibi. §. xxix.

Jurauit mulier non ptrauenire donationi facte: an superuenientibus liberis possit reuo-

care. j. Donatio. i. §. xxviii.

Juramentū debet habere tres comites. s. iusticiā veritatē et iudiciū. j. Juramentum. i. §. i.

Juramentū vel votum qđ corum magis obliget. Ibi. §. ii.

Juramentū vxoris: an vir irritare possit. Ibi. §. iii. Et. j. Jeiuniū. §. xxix.

Jurauit quis. quis potest dispensare. j. Juramentum. i. §. iij. Et in. §. v. habes: que dispensatiō sit inter papam et epm quo ad dispē sationem iuramenti et voti. Ibi etiam habes qđ papa non potest dispensare in voto a se cōmissio. Et in. §. si. habes: quomodo intelligitur illa auctoritas qđ deus nō facit dispensatiōem inter iuramentū et simplicem loquelam.

Juramenti obligatio est psonalis et non transit ad successores. j. Juramentum. ij. primo responso.

Jurat multitudo aliquid facere nunquid aliquibus cōtrauenientibus possint alij puenire. Ibi. §. i.

Jurant scholares et societas verberatoz seruire multa in eorum statutis p̄cēta: an sint p̄cūri cōtraueniendo. Ibi. §. ij. Et in. §. iij. in additione habes notabilez distinctiōnem que elucidat materiā predictam quam omnino videas.

Jurata sunt quedā statuta cōfirmata multo tempore a superioribus: an non obstante dicta p̄firmatiōe possint cōtrauenire. Ibi. §. iij. Et in. §. si. habes v̄ statutis quarūdā cōstitutum que nō permittūt vinū aliunde apportatum vendi in suo territorio qđ diu vinum illius terre iueniatur venale pro tanto p̄cicio: an liccat.

Us quid sit quid rigor quid equitas quid dispensatio. j. Jus p̄rio r̄sio. Et in. §. i. habes: an ea que sunt p̄tra ius teneant.

Legauit quis rem alienam an valeat. j. Legare p̄mo r̄sio. §. i. et. h.

Legauit quis fratribus minoribus. c. si cum sepelient in ecclesia sua: ille occidit se vel est repletus cōdicatus ita qđ non potuit sepeliri in sacro: an fratres debeant habere legatū. Ibi. §. iij.

Legauit testator mihi. x. si faciam vnum alta-

re san. Bernar. Ego antea illud feceram
mei contemplatione: an consequar legatum,
Ibi. §. iij. Idem dici potest de pictura sic
da: et fato illa pictura repitur facta. De hoc
etiam vide. j. Emphiteosis. §. lriiij.

Legavit qd simpliciter ecclesie sancti pe. r. sūt
in ciuitate plures ecclesie sub illo vocabulo
cui debeat. Ibi. §. v.

Legavit testator vnum calicem vel vnaz pla
netam: an dabit de meliori. Ibi. §. vi.

Legavit quidam filie sue nupte. c. pro singu
lo anno pro vestimentis. per multos años
non petijt: an possit petere totum. Ibi. §.
viij.

Legatarius moritur ante legantem quid iu
ris. Ibi. §. viij.

Legans dicit relinquor: an possit trahi ad insti
tutōem. Ibi. §. ix.

Legata domo an veniat hortus. Ibi. §. xi.

Legatis aliquibus rebus et postea venditis
per testatorem: an heres teneat. Ibi. §. xii.

Legatur vtroz dos suaz: an hoc sit sibi vtile.
Ibi. §. xiiij.

Legatis vestibus veniunt ornamenta aurea
vel argentea dictarum vestium etiam pre
ciosiora. Ibi. §. xiiij. Et in. §. xv. vide no
tabilem limitatōem ad hoc qd si esset statu
tum: qd mulieribus nō liceret vt i ornamē
tis aureis vel platis et maritus legaret vro
ri sue vestes suas tunc eo casu quo sūt pbi
bite non possunt dici accessorie vestium.

Legans creditōi suo: an in dubio videat le
gasse animo ppendendi. Ibi. §. xvi.

Legare vel testari: an possit minor prodigus
vel furiosus intrans religionē. Ibi. §. xvii.

Legare an possit filius. intrans religionem.
Ibi. §. xviii.

Legatur multotiens hospitalibus cum one
re qd vni anno dent tantuz fratribus mi
an fratres possint recipere. Ibi. §. xix.

Legantur multotiens fratribus mi. annuē
saria perpetua: an liceat recipere. Ibi. §. xx.
Et ibi habes de elemosinis annuis que le
gantur multotiens a dominis et huiusmo
di: an liceat recipere.

Legantur multotiens fratribus annui reddi
tus: an possint eos recipere. Ibi. §. xxi. Et in
duobus. §. l. habes: quid dicendum quā
do fratres mi. instituntur heredes in testa
mento. Et an uenientes ab intestato pos

sint illam hereditatem retinere in cōscien
tia. Et de istis institutiōibus et substitutiō
nibus vide ibi. §. xxiij. rrv. r. rvi. Et an
monasterium habeatur loco filij. Et ibi ha
bes notabilem theoricam que facit ad mul
ta qd omnis conditio apposta in testamē
to vel legato que prebet impedimentū vi
te cōtemplatiue seu retrahit a vita cōtem
platiua est reiicienda.

Legatur puella. c. si nupsit. Si vero religio
nē intrauit. l. nihilominus si religionē in
trat habeat. c. j. Legare. §. xxvij. Et i. §.
xxvij. habes optimā cautelam ad impediē
dum vt monasterium nihil habeat.

Legavit quidaz simpliciter puella maritande
c. moritur puella anteqd psequatur relictaz
an expiret relictum. Ibi. §. xxix.

Legatus est is cui certa pro
uincia seu patria re
gēda cōmittitur. j. Legatus. l. rñso.

Et ibi habes qd si cardinalis dicat papam
sibi aliqd cōmississe oraculo vine vocis tē
dens in iudicium alterius nō creditur si
bi nisi aliter probet.

Legatus si dicit pdidisse litteram suam lega
tionis quid sciendum. Ibi. §. i.

Legatorz tria sūt genera. Primi dicūt de la
tere et hi sūt cardinales. Secūdi sūt cōmu
nes persone. Tertij dicunt legati rōne di
gnitatis vel locales vt nati. Primi postqz
egrediūtur urbem: donec in vrbes reuer
tant possūt absolucere quoscūqz p iniectōe
manuū violenta in clericum siue tales sint
de puincia sibi decreta qz extra: tam subdi
tos qz extraneos etiaz a quacūqz iniuria et
vsqz ad interfectōem clericoz. j. Absolu
tio. ii. §. iij.

Legati scōi. l. rōne persone possunt absolucere
subditos existentes in puincia nō extra
neos etiam in puincia nec etiaz possūt ab
solucere subditos ex puincia: etiaz si habeāt
licentiā a iudice illius diocē. possunt tñ ab
solucere suos subditos qd currūt alibi excoi
tationē. Et isti scōi legati etiaz possunt ab
solucere a quacūqz iniuria etiam vsqz ad in
terfectōem clericoz. Ibi. §. iij. r. v.

Legatus potest absolucere excoitatus a se i sua
puincia postqz egressus est puinciam si
talis absolutio non requirat cōcognitionē:
Ibi. §. iij.

Legati tertij nullā possūt absolucere virtute le-
gationis. *Zbi. s. v.*
Legatus de latere nō potest se intrmittere i
his que specialiter sedi apostolice reseruan-
tur. *Et. lr. casus reseruantur. j. Legatus*
s. iij.
Legatus de latere dūtarat potest d' exemptis
se impedire etiam qui immediate subsūt pape
exemptis fratribus mi. *Zbi. s. v. Et credo*
q' idem priuilegiū habent omnes mendi-
cantes. j. Exemptus. s. vi.
Legatus de latere nō potest alterare laga-
ta facta ad certū vsūm piūm: nec cōmuta-
re ad aliū vsū: qñ voluntas testatoris pōt
impleri in forma specifica respectu rei cause
et plone. *j. Legatus. s. vi. vii. viij. z. ix.*
Legatorū statuta et indulgētie sunt perpetue.
Zbi. s. xv. Et. j. Indulgētia. s. vi.
Legatio quot modis finiatur. *j. Legatus.*
s. xvii.

Legitimus filius quis est
i. **Legitim⁹** pzi mo responsō.

Legitimitas quot modis fiat. *Zbi. s. i. Et in*
s. ij. habes q' si imperator legem sacret v'
rescriptum concederet q' spurius succede-
ret non obstantib⁹ legibus p'rijs qnō v'z.
Legitimitas vel emancipatio an possit fie-
ri de filio quo ad certū actū et quo ad alios
non. *Zbi. s. iij. Et est pulebra considera-*
tio.

Legitima portio triplex est
i. **Legitima** vna debita iure na-

ture. alia dicitur falcidia. tertia dicitur
trebellianica. *Et de qualibet istarum vide*
j. Legitima p'io rñso. Et ibi etiam habes
que imputantur in istis legitimis. Et. j. s.
rv. z. rvi.
Legitimam filius d'z habere iur institutionis.
Zbi. s. i. Et sufficit q' pur instituat in vno
nūmo. ager tamen ad supplementū. z hoc
in testamēto solēni vt in. s. se.
Legitimā sufficit filio habere quocūqz relictū
titulo i testamēto minus solēni v'puta in-
ter liberos. *Zbi. s. ij. in additione.*
Legitimā nō ē necesse filio h're iur institu-
tionis si institutio omittit fauore filij. *Zbi.*
Legitimā nō ē necesse filio habere iur istitu-
tionis si statutum aliter diceret. *Zbi.*
Legitimā debent habere parentes a filijs iur

institutionis. *Zbi. s. iij.*
Legitima i ascendētib⁹ aucta est sicut i filijs
vsqz ad triētem. *Zbi. s. iij.*
Legitima iur nature nō p'datur q' nō p'sectō-
nem inuentarij. *Zbi. s. v.*
Legitima seu falcidia an cesset in male obla-
tis. *Zbi. s. vi.*
Legitima seu falcidia cessat in multis casibus
j. Legitima p'io rñso.
Legitima seu falcidia cessat in legatis ad pias
causas. *Zbi.*
Legitima seu trebellianica an perdat q' nō
p'sectionem inuentarij. *Zbi. s. viij.*
Legitima seu trebellianica debet d' fideicomis-
so seu relicto ad pias causas. *Zbi. s. ix. Et*
in. s. r. habes que differentia sit inter lega-
tum z fideicomissuz. Et in. s. xi. habes an
legata ad pias cās recipiant diminutiōem
pp defectū patrimoniij.

Legitimam seu falcidiā testator prohibere po-
test. *j. Legitima p'io responsō.*

Legitimam seu trebellianicam testator probi-
bere potest. *Zbi. s. xij. Et in. s. xij. habes*
si ecclesia vel hospitale instituitur heres z
adeat absqz beneficio inuentarij q' non te-
netur vltra vires hereditatis.

Legitimas duas vel duas quartas puta de-
bitam iur nature z trebellianicam an quis
simul possit deducere. *Zbi. s. xviii. Et in. s.*
rvii. habes: an institutas in re certa habea-
tur loco heredis. Et in. s. xviii. habes: an
filius institutus heres possit repudiare he-
reditatem.

Legitima portio q' d'betur iur nature an amittatur
ppter delictum patris. *Zbi. s. xix.*

Legitimam debitam filio: an p'suetudo v' sta-
tutum tollere possit. *Zbi. s. xx.*

Legitima an filij priuari possint a parentibus
si non paruērit eorum voluntatibus. *Zbi*
s. rri.

Epra superueniens nō dissoluit
i. **Epra** matrimonij nec matri
monij effectū. Sponsalia tñ de futuro
dissoluitur ad instantias sani. *j. Eproso*
p'imo respōso.

Eproso viro: an mulier tencatur cohabitare
vel ecōtra. *Zbi. s. i.*

Eprosa est mulier: z vir propter honores si
potest reddere debitum vel ecōcurso. quid
scienduz. *Et quid si ecclesia i hoc cāu. ecō-*

municat nolentem reddere. *Zbi. s. ii. Casus est pulcher.*

Lex quid sit. *j. Et in principio.*

Lex Regem quis potest condere. *Zbi. s. i.*

Lex ad hoc ut sit valida tria requirunt. *Primo qd sit facta per habentem potestatem condendi legē. Secundo qd sit publice promulgata ut solēniter edita. Tertio qd per inferiores sit suscepta. Zbi. s. ii.*

Lex vel statutū fecit epus excoicans mulieres portantes perlas qd a nulla muliere fuit seruatiū: an sint excoicate. *Zbi. s. iii.*

Lex Regem vel statutū fecit episcopus qd ppter bonestatem melius seruandā nulla mulier utatur ornamentis fucati coloris siue auri vel argenti: vel gemarum ultra certā quantitatem. et contrafaciētes excoicauit. *marius vlt qd potest. cui teneatur obedire. Zbi. s. iii. Questio ē pulebra et quotidiana.*

Lex infra qm̄ tps liget. *Zbi. s. vi. vii. et viii. Et an afficiat ignorantē. Zbi. s. ix. r. et ii. Et j. Ignorantia. s. xi. et quatuor se.*

Lex vel cōstitutio iuris antiqui declaratoria addens penā nouam non creditur ad preterita. *Zbi. s. xii. et xiii. Et ibi habes et exemplum mirabile qd accidit i ciuitate Dapic de gabellarijs. Ideo oīno videas.*

Lex vel cōstitutio posterior: an tollat priorē. *Zbi. s. xiiii.*

Lex vel cōstitutio de nouo edita nō tollit sue tudines vel statuta particularia locoꝝ vel singulariū personarū nisi de hoc expressam mentionē fecerit. *Zbi. s. xv.*

Reges humane an obligēt in foro consciētie. *Zbi. s. xvii.*

Reges iniuste que sint. *Zbi. s. xviii.*

Lex civilis ubi nō reprobatur ab ecclesia nec continet in se peccatū nec fouet lucrum dānosum proximi: debet obseruari in foro anime. *Zbi. s. xix.*

Lex humana ubi ē fudata super presumptionē nō est obseruanda in foro anime si veritas est contrapresumptionē. *Zbi. s. xix. Et. j. Difura. iiii. s. vii.*

Libellus famosus qd sit. *j. Libellus famosus in principio.*

Libellus famosus componēs qua pena puniatur. *Zbi. s. j.*

Libellus famosus edētes in insaniam status ordinis predicatoꝝ et minorū sūt excoicati. Et nō pnt absolui nisi personaliter se pntent sed i aplice. *j. Excoicate. li.*

Libertus est ille qui ex seruo factus ē liber. *j. Libertus. p̄io r̄iso.*

Libertus potest reuocari in seruitutē ppter ingratiudinē. Et etiam libertus eripitur in ingenuitatē si a domino fuerit expositus languidus. *Zbi. r. s. i. Et. j. Expositus. p̄io r̄iso.*

Libertus ecclesie i multis differt a liberto. *p̄i uari. j. Libertus. s. ii.*

Locator vel conductor qui dicatur. *j. Locatio in principio.*

Locate rei quādo debeat solui p̄sio. *Zbi. s. i. Locauit quis opas suas: ut puta architectoꝝ ad faciēduz palaciū: et p̄sio suis: et pro certo precio: et in fine laboriū multū perdidit: an dominus in consciētia teneatur cōpensare. Zbi. s. ii. Questio est quotidiana.*

Locata est domus alicui: an dominus aliquo casu poterit expellere inquilinū vel ecōtra: an inquilinus et cā poterit dimittere domū non soluēdo pensionē. *Zbi. s. iii. r. iiii.*

Locata ē scholari domus: ut recedere et aliū ponere loco sui: an possit. *Zbi. s. v. Et in s. se. habes de duobus fratribus qui habent domū cōmunē. vnus vult pensionare: alius habitare: quis p̄feret. Et ibi habes aliū singulare qd illud qd ē cōmune nō est proprie meū.*

Locata est quedā domus fabro moranti prope scholas: an doctoꝝ possit expellere eum. *Zbi. s. vii. Et in. s. viii. habes si iste faber vel alius qui laborando faceret strepitū: et vellet laborare prope aliq̄d monasteriū: ppter quem strepitū non valeret vacare diuinis qd possent expelli. sicut fecit gelasius papa qui fecit destrui quoddā baptisteriū ppter qd religiosi nō poterāt cōmode vacare diuinis. Et nō qd sepe accidit.*

Locate rei in quibus casibz remittatur p̄sio. *Zbi. s. ix.*

Locatoꝝ iurauit cōductor soluere singulo anno canonē: et cessat soluere vno anno: ipso iure cadit a iure suo: qd ē periuus. *Zbi. s. r. in additō. Et ē casus nouus.*

Zocatori pensio an debeat augumentari propter veritatem sicut sit remissio propter sterilitatem. *Ibi. §. xi. Et in. §. xij.* habes perfectam materiam circa contractum locationis et conductoris quando pensio est minuetur vel totaliter remittenda et de cetero errare non poteris.

Zocant scriptor operas suas et per eum stetit vel casu fortuito non potuit quid iuris. *Ibi. §. xii. et §. xiii.* Idem dicitur in similibus et in conductore. *De hoc vide. j. Familia. §. ii.*

Zocans fundum alicui ad medium nulla facta mentione de arboribus: numquid colonus habebit partem fructuum arborum. *Ibi. §. xiiii. Et in. §. xv.* hunc numquid postquam colonus seminavit agrum si dominus eum vendat alicui poterit expelli per emptorem.

Zocans vasa vitiosa ignoranter et vinum effusum vel macuit an teneatur. *Ibi. §. xvii.* Et ibi habes de illis qui locant equos qui prosternunt se in aquis: an locans teneatur de damno.

Zocatori an conductor teneatur de damno quod in re locata contingit. *Ibi. §. xviii.*

Zocans operas suas in aliqua re faciendas: an teneatur de damno illius rei. *Ibi. §. xix.* Et ibi habes pulchra. *De hoc vide etiam singularia que non pretermittas videre. j. c. Custos.*

Zad tres sunt species. *j. Ludus. in primis.*

Zadus alea an sit mortale peccatum. *Ibi. §. i.*

Zadorum inspectores an peccent mortaliter. *Ibi. §. ii.*

Zadum quod sit in tomcamenis an sit obnoxium re situationi. *Ibi. §. iii.*

Zadum quod sit in ludo alea cum ludete voluntarie valente alienare: et cum illo qui non est tractus et sine fraude: sed ex cupiditate: an sit obnoxium restitutioni. *Ibi. §. iiiii.*

Zadit quod mutuat colludete: an operat actio. *Ibi. §. v.*

Zadit quis et transigit cum socio: an valeat talis transactio. *Ibi. §. vi.*

Zadit quis et vendit res in ludo: an valeat venditio. *Ibi. §. vii.*

Zadit quod aliqui perdit: aliqui vincit: an possit fieri compensatio. *Ibi. §. viii.*

Zadentibus ad azarrum imponitur pena excommunicationis

late sententia per statutum episcopi. modo quis ludit vno sero cum. xx. personis an sit excommunicatio vel r. *Ibi. §. ix. et r.* Et ibi habes duo pulchra correlaria. Primum. statuto capetur quod nullus possit ducere ultra tres famulos: aliquis ducit. r. Secundo est statutum quod ad nuptias non possint iuvare ultra. xii. dominas modo ipse ducit uxorem ipse et filius suus utrum possint iuvare. xiiii. domine tanquam duc nuptie.

Zadus qui inititur industrie ut ludus scacorum vel pile et huiusmodi: an sit licitus. *Ibi. §. xi.*

Zadere ad scacos causa recreationis: an liceat clericis vel religiosis. *Ibi. §. xii.*

Zaduria licet sunt species: scilicet fornicatio simplex: adulterium: incestus: stuprum: raptus et vicium contra naturam. *j. Zadura. primo raso.* Et de quolibet istorum vide ibi per totum.

Zadeditio an sit peccatum mortale. *j. Fra. §. xi.*

Zadedicere an liceat creature irrationabili. *Ibi. §. xii.*

Zadeficiam an tolli possit per aliud maleficium. *j. Impedimentum. xv. §. xviii.*

Zadeficiatus an possit ire ad magam paratam ut curet. *Ibi. §. xix.* in additioe. Item queritur de vulnerato: an possit ire ad incantatorem ut curetur.

Zadeficiam an tolli possit per aliquod vanum. *Ibi.*

Zadeficiatus quare est quod non potest cognoscere uxorem suam. *j. Adeficiatus per totum.*

Zadumissio est datio liberum. *j. Adanu. missio. in principio.*

Zadannu mittere quis possit et qualiter debeat fieri. *Ibi. §. j. et ij. Et in. §. iij.* hunc quod libertus tenetur reliquere patrono legitimam que est tertia bonorum suorum si in bonis hys plusquam aureos: et nullos liberos habet cum decedit. Si autem minusquam aureos hys in substantia non tenetur ei aliquid reliquere. quod si mortuus fuerit ab intestato nullo libero relicto sic succedet in totum.

in **Adrimoniu** quid sit & an sit sacramētū. Et an in eo cōferat gratia gratum faciens. **Adrimoniu**. **i. i. pān**. **r. s. iij.** Et Eucaristia. **iii. s. xiii.**

Adrimoniu p̄rabēs non cā plis sed cā pulchritudinē vel diuinitatē p̄cipalr: an peccet mortalr. **Adrimoniu**. **i. s. vii.**

Adrimoniu p̄rabēs in extremis an teneat. **Adrimoniu**. **i. s. xi.**

Adrimoniu etas in puero ē. **r. s. iij.** semia. **xii.** nisi malicia suppleret etatē. **Adrimoniu**. **ii. s. j. r. ii.**

Adrimoniu p̄tractū in vltia die. **xiii.** an sit validū. **Adrimoniu**. **i. s. v.**

Adrimoniu vel sp̄dōsalia p̄rabēs an legittimā etatē: an peccet mortalr. **Adrimoniu**. **i. s. vi.**

Adrimoniu p̄rabēs post. **xiii.** ānos impotēs tñ ad copulā valide p̄rabit. **Adrimoniu**. **i. s. viii.**

Adrimoniu furiosus an p̄bē possit. **Adrimoniu**. **i. s. ix.**

Adrimoniu an p̄rabē possit surdus & mutus. **Adrimoniu**. **i. s. x.** Et ibi habes mirabile de quadā furda & muta.

Adrimoniu vel sponsalia an possint p̄rabi per procuratorē. **Adrimoniu**. **ii. s. r. xi.** **xii.** **xiii.** **xiiii.**

Adrimoniu cōtractus: an requiratur verba. **Adrimoniu**. **iii. s. ii.**

Adrimoniu nō ē si vnus p̄sentiat cōditionē p̄ substantiā: alit̄ tacet vel p̄radicit nisi se quaē copula. **Adrimoniu**. **i. s. xi. r. xii.**

Adrimoniu mulier si p̄rit clandestine & vir postea negat se p̄sensisse quid faciet mulier. **Adrimoniu**. **iii. s. iii.** Et ibi hēs tria remedia p̄ ipsa muliere.

Adrimoniu q̄ p̄ratur nō aīo cōsentiēdi s̄ error quēdi copulā: postea ad p̄siliū sui cōsensus dicit̄ q̄ ē m̄rimoniu copula secuta iste p̄rās sic cē cognoscit eā an sit m̄rimoniu. Causa mirabilis. **Adrimoniu**. **i. s. xiii. r. v.**

Adrimoniu an faciat copula post contracta sponsalia. **Adrimoniu**. **i. s. vi.**

Adrimoniu factum sub conditōe an teneat. **Adrimoniu**. **v. s. j.** Et ibi hēs. **vi. s. p̄c̄es conditionū.**

Adrimoniu an coactio impediāt. **Adrimoniu**. **i. s. i.** Et i. s. ii. hēs q̄ ē quadruplex met̄ qui impedit matrimoniu.

Adrimoniu an teneat si mulier p̄rit ex ip̄rio vel p̄cib̄ p̄cipis. **Adrimoniu**. **i. s. iiii.**

Adrimoniu an sit nullus ip̄so facto si iteruenit metus vel coactio. **Adrimoniu**. **i. s. iiii.**

Adrimoniu p̄tractū p̄ metū rēcōualec̄it p̄ cohabitationē posthabitā vel munera sp̄dōsalia recepta ul' huiusmōdi. **Adrimoniu**. **v. s. vii. r. viii.** Et hoc ē singulare qd̄ facit ad multa.

Adrimoniu si dolus iterueniat. **Adrimoniu**. **i. s. ix.** precipitur vt cā eos

in **Adicis** ad infirmos vocari p̄gerit ipsos an omnia moneant: vt an oia vocēt medicus aimarum. **Adicis**. **v. s. i. ii. r. iii.** Et ibi habes an ista decretalis debeat intelligi de omnibus infirmitatibus.

Adicis p̄nosces montē infirmis: an teneat ei nuocere. **Adicis**. **i. s. iiii.**

Adicis quō se d̄beat habere i medicinis cōferendis. **Adicis**. **v. s. v.**

Adicis si ex cō neglectiā infirmus moriat̄ aut remanet destructus ad quid teneat. **Adicis**.

Adicis qui p̄misit curare infirmū & recidiuauit an teneatur decetero eum curare. **Adicis**. **i. s. vi.**

Adicis an teneatur potius curare infirmum gratis: q̄ infirmū permittere mori. **Adicis**. **v. s. vii.** Et ibi hēs q̄ etiā si infirmus nollet curari: tamē medicus debet curare eus: & p̄t̄ repetere exp̄sas si quas fecit: et si infirmus diceret q̄ potius vll̄t h̄ere pedē putrefactū q̄ soluere decem duc̄.

Adicis an vocet qui non ē doctor: vel cōuentusatus. **Adicis**. **v. s. viii. r. ix.** Et ibi hēs q̄ si statuto ep̄i cauereat q̄ nullus sub pena ex cōicationis possit intrare monasteria monialium nisi sit medicus: an iste nō conuētusatus intrādō sit excoicatus.

Adicis volētib̄ facere anothomias: iudex teneatur dare suspensū. **Adicis**. **v. s. r.**

Adicis non obediēdo infirmus an peccet. **Adicis**. **v. s. xii.**

Adicis vel chirurgici an possint ad ordines p̄moueri. **Adicis**. **v. s. xiii.** Et in. s. xiiii. habes an liceat religiosis vel clericis operari in chirugia.

in **Embrum** quid sit. Et an dignus sit membrū. **Embrum**. **v. s. xviii. r. xix.** Et ibi habes an incidens digitum sit irregularis. Et an debilitans mēbrum similiter sit irregularis.

m **Endacium** quoddā ē per
niciosus: quoddā
officiosum: quoddā iocosus. **j.** **Aden**
dacium. s. ii.

Adendaciū dicens in notabile dānum proximi
peccat mortalr. **zbi. s. iiii.**

Adendaciū dicens cum iuramēto peccat mor
taliter. **zbi. s. v.**

Adendaciū dicens sine iuramēto si non est in
notabile dānum, primi nō peccat mortalr
nisi hēret aliuz nocēdi maiori. **zbi. s. vi.**

Adendaciū iocosus de se non ē peccatū mor
tale. **zbi. s. vii.**

Adendaciū religiosus v'l doctor vel p'dicator
si dicat an peccet mortalr. **zbi. s. viii.**

Adendaciū oē p'ter iocosus dictū in iudicio
ē mortale. **zbi. s. iiii.**

Adentiri nūq; licet ēt p' vita corporali vel spi
rituali alterius p'seruāda. **zbi. s. ix.**

m **Ercator** quis dicitur. Et qd
si cmit rē vt cā imu
tatam carius vendat: an talis sit ci/
ciendus d' templo. **j.** **Emptio. s. r. r. xi.** Et
j. **Msura. ii. s. fi.**

Adercator qui solū pp acq'rēdas z augumē/
tandas diuitias mercat: an peccet mortali
ter. **j.** **Auaricia. s. i. ij. z. iii.** in additōe. Et
ibi habes notabilia.

Adercator vnus ciuitatis procurat facta alte
rius mercatoris alterius ciuitatis. Et pro
quolibet cētēnario accipit vnum flor. osten
dens tamē q' gratis faciat an liceat. **j.** **Re/
stitutio. ix. s. vii.**

Adercator quidam dat nauē pecuniam vltra
mare vehēdam: z ibi reddendam certo si
bi precio constituto. an liceat. **j.** **Societas**
s. xvii.

Adercator quis tradidit. c. sic q' in mercan
do capitale currat ad periculum ipsius tra
dens: lucrum autem sit fixum: an liceat.
zbi. s. xviii.

Adercator quidā mittit per mare aliquas mer
ces: z nolēs totaliter ad periculo se exponere
querit aliqūe q' de p'dictis mercibus faciat
ei securitate: an liceat. **zbi. s. xix.**

Adercator facietes monopolii qua p'ca pu
niatur. **j.** **Emptio. s. xviii.**

Adercator es qui iter se conueniūt q' vnus so
lus v'edat vel nullū instruat in illa arte vel
huiusmodi: an sit licitū. **zbi.**

Eretrix que sit. Et an possit
de hijs que acquisi/
uit per meretriciū libere disponere. **vi**
de. j. **A. dulation. i. fi.** Et. **j.** **Restitutio. xiiii.**
s. xiiii. z. xv.

Onetam quis possit eudez
re. **j.** **Restitutio.**
v. s. i.

Adoneta aliqua tēpore alicuius p'tractus cur
rebat que cursu tēporis est minorata: an so
lutio debeat fieri fm estimatione antiquaz
vel vt currit. **zbi. s. v.** Et in duobus. **s.** le
quentibus habes quid si et sciamēto quis
reliquit. c. z tēpore testamenti plus valent
q; hodie valcant: an attēdi debeat quid va
luerint tēpore testamenti. Idē queri potest
de status puniēte in. r. lib. z nūc moneta
est variata. Idē si dñs p'misit dare. c. duē.
z nūc sunt variati rē.

Adonetam quidā minuūt vel duē. eligūt gra
uiores quid iur. **zbi. s. vi.**

Ercum triplex ē: scilicet con/
grui: digni z p'digni
j. **Aderiti. s. i.**

Adereri z vincerri an aliquis possit vno actu
j. **Peccatum. s. ii.**

Etus qd sit z quotuplex. **j.** **Im**
pedimētū. r. s. i. z. ii.

Adetus perdendi bona tēporalia vel
grauem iacturā in eis an sit iustus. **j.** **Adē**
tus. s. i.

Adetus vel timor infamie: an sit iustus. **zbi**
s. ii. Et in. **s. iii.** habes. **viii.** que clamant li
beratam.

Adetus iust' an excuset a peccato. **zbi. s. iiii.**
Adetus cōminate excoicationis an excuset. **j.**
Excoicatio. r. r. s. rii.

Ales quis sit z de eius priui/
legijs. **j.** **Adiles** per to
tum.

Aserabiles p'sone que di
cātur. **j.** **Adi**
serabiles persone primo r'iso z. **s. i.**
Et ibi hēs an ceci z alij morbo laborantes
perpetuo excusent a muneribus.

Asta celebrari potest vsq; ad no/
nam maxime in dieb' icu/
nozumi. **j.** **Adissa. s. ii.**

Adissam celebrās ante aurozā putans eē au
rozam: an peccet. **zbi. s. iii.**

j. Restitutio. ix. pio rriso.

Mutuo accepit famulus pecuniā nomine do-
mini sui: an lucrū factus de tali pecuniā de-
beat eē dñi. **j. Restitutio. ix. §. viii.**

Mutuat quis vel tradit alicui. c. dñc. hoc pa-
cto q̄ accipiens teneatur tradenti lucrum
vel dñam respondere secundum q̄ similes
c. dñc. apd 3o. lucrabitur: an liceat. **j. So-
cietas. §. trv.**

Mutuat quis in venetijs. c. vt et inde. cr. re-
cipiat i cipo: hoc pacto q̄ si ista. c. vel mer-
ces et eis empte in mari vel in terra pericli-
tentur: nō teneatur reddere nisi quinquagi-
ta. Si vero nō p̄dicentur teneat ad p̄dicta
cr. an liceat. **3bi. §. trvi.**

n **Aufragor** res quomodo/
cūq; restitui de-
bent nō obstat quacūq; p̄suetudine
vel statuto. **j. Naufragū. §. i.**

Naufragorum res capiētes non sūt excoīcati
ipso iure nisi post monitōes. **3bi. §. iiii. Et**
in illo capl'o habes multa singularia et no-
ua de hijs qui cū periculo vite sue se expo-
nunt ad capiēdum res naufragorū: an te-
neantur restituere.

n **Muta** caupo: stabularius tene/
tur etiā s̄ leuissima culpa
j. Mauta in prin^o.

Mauta vel huiusmodi an teneantur de facto
famuli. **3bi. §. i. et §. ii. Et ibi habes q̄**
sunt certe persone que regulariter tenentur
et facto familie sue. Alique vero ita demus
tenētur si aliqui de familia deputētur ad cer-
tum officiū: et in ipso officio delinquāt.

Mauta si ponatres in alia nauī et pereunt: an
teneatur. **3bi. §. iiii.**

Mautē quis intrat vel tabernā et nō ostēdit res
postea dicit se p̄didisse certas res: an stabif
eius iuramēto. **j. Depositu. §. r.**

Mauta ignorāte vel caupone res sūt imisse in
nauī an teneat. **3bi. §. xi.**

Maute vel caupo dantes clauē camere de-
ponenti res et perdentes an teneantur. **j. Mauta. §. iiii. Et in. §. v. habes an p̄di-
cta habeant locum in hospitāte gratis ali-
quem.**

Mauta an possit preponere res suas s̄positis
j. Depositu. §. ii.

n **Egociatio** multis modis
redditur illicita

j. Negociatio. pio rriso.

Negociatores vel artifices qui faciūt vel ven-
dunt gladios: sagittas: bombardas: taril-
los: scaberios et huiusmodi: an peccent: **pio**
3bi. §. iiii. et v.

Negociatio an in aliquo cāu sit clericis licita.
3bi. §. vii.

n **Notarius** de cōsuetudine in
principio sui offi-
cij ser iurat. **j. Restitutio. vi. p̄mo**
responso.

Notarius si post periculiū p̄ficiat instrumēta
tenēt donec securā fuerit sentētia saltez ge-
neral. **3bi. Et. j. Absolutio. j. §. ix. Et. j. P̄-
curiū. §. i.**

Notarius quidā reputabat: et tamē in veri-
tate non erat: an valeant instrumēta confe-
cta per euz. **j. Restitutio. vi. §. i. Et. j. Lō-
fessio. iiii. §. fi.**

Notarius debet scire ea que pertinet ad offi-
ciū suū. **j. Restitutio. vi. §. ii.**

Notarius si omittit aliquid de solēnitate: pre-
sumptione iuris: et de iure p̄sumitur q̄ se-
ccrit falso et punitur pena falsi. q̄ coipso q̄
tabellio patit se duci et adhiberi ad testamē-
tum faciendū: se videt approbare et dicere
p̄tium. **j. Testamētū. i. §. trxi.**

Notarij falsificātes instrumēta vel alias scri-
pturas: an teneantur in solidum. **j. Restitu-
tio. vi. §. iiii.**

Notarij qui cōficiūt cartas de debito vsuraz
vel in fraudē: an teneant. **3bi. §. iiii.**

Notarij qui prece vel p̄ccio testamēta d̄struūt
vel occultāt ad qd teneant. **3bi. §. viii.**

Notarij qui cōficiūt instrumēta renūciatio-
nis et apponūt clausulas quaz vim igno-
rant cōtrahētes: maxime si sūt mulieres te-
nētur eis de dāno dato: qd aliter nō incur-
rissent. **3bi. §. viii. Et i. §. ix. hēs de p̄latis**
qui subscribūt et sigillāt cedulas vsurarioz
ad quid teneantur.

Notarius cōstitutus a laico an possit sup ec-
clesiasticis cōficere instrumēta. **j. Tabellio**
§. viii.

n **Notarij** duplex est. s. iuris
vel facti. **Juris** vt
q̄ p̄fessus vel p̄uictus in iudicio. **§. a**
cti vt q̄ ita notum q̄ nō potest aliqua ter-
guerfatione celari. **j. Notarius. Et. j. Cle-
ricus. iiii. §. ii. Et in. §. iiii. habes vnum**

singulare q̄ quis dicit ab ecc̄sa tolerari q̄
quis non ē cōfessus nec p̄ictus in iudicio
nec h̄z operis euidentiam.

Nouicius per quantus tem-
pus debet cēno-
uicius. j. Nouici⁹. §. iiii.

Nouicius in ordine medicantiū nō debet re-
cipi ante annū: ⁊ recipiens incurrit tres pe-
nas. Jbi. §. iiii. ⁊. v. Et ibi etiā habetur q̄
idem etiā in recipientibus moniales ordi-
num medicantiū.

Nouicius ingrediēti religionē ⁊ debēti facere
professionē requirit q̄. riiii. annus sit p̄ple-
tus: nec hoc casu malicia p̄ōt sup̄plere eta-
tes. Jbi. §. viii. Et j. §. ix. hēs q̄. xv. ānus
est annus probatiōis.

Nouicius. j. annū p̄ōt libere redire ad seculū
etiā si cōmississet tale delictū q̄ si esset pro-
fessus d̄beret puniri pena carceris. Jbi. §.
xi. ⁊. xii. ⁊ alit tamē in quatuor casibus in
quibus infra annū non potest redire ad secu-
lū. vt in dco. §. xii.

Nouicius portās habitū nouicioꝝ cuz pro-
posito mutādi vitā: an sit obligat⁹ religio-
ni. Jbi. §. riii.

Nouici⁹ si differat habitū p̄fessoꝝ: si p̄teste-
tur q̄ ob hoc non intēdit p̄fiteri an valcat
talis p̄testatio. Jbi. §. xvii.

Nouicius stetit in religioe per sex mēses: po-
stea exiit: postea intrauit: ⁊ post stetit ad
huc per sex mēses: an poterit recipi ad p̄-
fessionē. Jbi. §. xxix.

Nouici⁹ an possit eligi i p̄elatū. Jbi. §. xxx.

Nouicius an possit ordinari. Jbi. §. xxxi.

Nouici⁹ an obligetur ad p̄cepta regule. Jbi
§. xxxij. De ista materia nouicioꝝ hēs mul-
ta. j. Professio.

Nuptie secūde an sint benedi-
cende. j. Nuptie. §. i.

Nuptie secūde nubētis ⁊ d̄bētis cuz
virgine: an sint b̄ndicēde. Jbi. §. ii.

Nuptie duoz̄ contrahētū matrimonii ⁊ be-
nedictioꝝ: si postea sequatur diuortium ⁊
vterqz̄ eoz̄ cōuolat ad secūdas nuptias nō
sūt benedicēde. Jbi. §. iii.

Nuptie duoz̄um transeuntū ad secūda vo-
ta qui nō fuerūt benedicti sunt benedicēde.
Jbi. §. iiii.

Nuptias secūdas b̄ndicēs d̄z suspēdi ab offi-
cio ⁊ b̄nficio. Jbi. §. v.

Nubēs mulier infra annū lugubrē infamiā nō
incurrit. Jbi. §. vi. ⁊. vii. Et. j. Adrimonii
j. §. xii. ⁊. xxi. Et ibi hēs an p̄pter trāsitum
ad secūdas nuptias perdat legatū factū a
marito vel alia lucra que attulerat lex ciui-
lis. Et ibi hēs p̄lechia.

Bedientia an sit virtus. j.
o Bedientia ⁊ bedientia in
principio.

o Bedientia an sit mat̄a virtutū. Jbi. §. i.

o Bedire an teneat subditus in oib⁹ suis supe-
rioribus. Jbi. §. ii.

o Bedire tenet filius parētibus in re honesta
⁊ alicui⁹ ip̄ortāte. at⁹ si sciēt ⁊ sine causa
ratiōabili vel ex contēptu nō obedit pec-
cat mortalr. Jbi. §. ii.

o Bediendū an sit pape in omnib⁹. j. Adul-
terium. §. j.

o Bediendū an sit pape p̄cipiēti aliqd̄ d̄ quo
verisimilr p̄sumit futurz scādalus. Jbi.

o Bediendū an sit pape p̄cipiēti nō obstante
scādalo sibi velle peri. Jbi.

o Bediendū an sit pape scribētū pro notorie
digno. Jbi.

o Bediendū an sit pape si p̄cipiat alicui q̄ des-
mulā suā vel libros. Jbi.

o Bedire an teneāt in oibus religiosi suis
p̄latis. j. Bedientia. §. r.

o Bedire an teneant subditi seculares suis do-
minis. Jbi. §. ri.

o Bedientia generalr sumpta h̄z multas cōdi-
tiones. Jbi. §. rii.

o Bedire tenētur subditi suis superioribus i ou-
bijs. Jbi. §. riii.

o Bedientia in prosperis an sit meritoria. Jbi
§. rvi.

Blacionē an pochian⁹ tene-
atur facere dieb⁹
solēnibus. j. Blatio in prin⁹.

o Blacionē solitā facere ciuitas cuiā ecclesie
an statutū possit tollere. Jbi. §. i.

o Blaciones facte alicui capelle vel altari infra
parochiā alicuius ecclesie cedūt nō capelle
sed ecclesie pochiali. Jbi.

o Blatio si fiat imagini depicte i aliquo muro
infra limites alicuius pochie cedūt p̄byste-
ro parochiali. Jbi.

o Blatiōes si fiant celebrāti intra parochiam
alterius cedunt rectoz̄i ecclesie ⁊ non cele-
brantū. Jbi.

Oblationē quā facit presbyter in festo purifi-
candiōis de candelis bñdictis consuetis pari
secularib⁹ an possint ipsi seculares prescri-
bere. *Ibi. §. iiii.*

Oblatōes dñicales archip̄sbyter p̄suevit ha-
bere. sacrista vero eas q̄ sunt in festo sancti
Laurēti. p̄git q̄ festū sci Laurētij veniat
die dñico: q̄a debēt oblatōes. *Ibi. §. iiii.*

O et genere suo ē peccatū
mortale. *§. Invidia. §. ii. r. iiii.* Et ibi hēs duas regulas ad
cognoscēdū qñ ē peccatū mortale.

Oblatio potē ē veniale quādo ē in sensualita-
te. vel malū qd̄ desiderat. primo ē quid mo-
dicum. vel etiā potest ēē sine peccato quā-
do vult malū primo rōne iusticie vel cau-
sa correctōis. *Ibi. §. iiii.*

Oblatio qd̄ hñt p̄nales aduersus aliā partē: an
sit mortale. *§. Ira. §. xv.*

O *Leum* sanctum siue crisma in
dic cene domini per epl
scopos triplex p̄secratur. *§. O leū san-
ctum. p̄io r̄iso.*

Oblatio sancto si addat oleū non sanctū ēti ma-
iori quātitate totū efficitur sanctū. *§. A qua
bñdicta. §. i. Et. §. Dñctio. §. it.*

O *Piniones* quādo sunt di-
uerse que tenē-
da sūt. *§. O pinio quasi per totū.*

Oblatio pinioni distinguētī cōiter statuit. *Ibi:*

Oblatio cōis semp̄ sequēda ē. *Ibi.*

Oblatio piniones novas tenēs dī facere. p̄pter ipe-
ritiā r̄ punitur de impitiā. Et hoc facit cō-
tra illos qui querūt sibi adimplere capita de
casib⁹ singularibus r̄ dimittūt regularia qz
cadūt in latā culpā. *Ibi.*

Oblatio pinio glōse euz aliquo doctore solēni dicif
cōmunnis. *Ibi.*

O *Ratio* quid sit. *§. O ratio. in
principio.*

Oblatio ratio an sit dirigenda ad sanctos.
Ibi. §. ii.

Oblatio rōes n̄ras an sancti videāt. *Ibi. §. iiii.*

Oblatio rantes sancti qui sunt in patria pro nobis.
Ibi. §. iiii.

Oblatio ratio an debeat ēē vocalis. *Ibi. §. v.*

Oblatio ratio an requirat attētiōē. *Ibi. §. vi.*

Oblatio ratio an debeat ēē diurna. *Ibi. §. viii.*

Oblatio rantes peccōres an deus erandiat. *Ibi. §. it.*

Oblatio ratio simplr n̄ cadit sub p̄cepto. *Ibi. §. r.*

Et ibi habes qualiter itelligitur illud. opoz
tet semper ozare.

Oblatio ratio quor̄ conditōnes habere debeat. *Ibi
§. r.*

O *Rdo* quid sit. *§. O rdo. in p̄a
cipio. Et in. §. i. ii. r. iiii.*
hēs an prima tonsura vel psalmista-
tus vel epatus sit ordo.

Oblatio rdo quando confertur: an in eo cōseratur
gratia. *Ibi. §. vi.*

Oblatio rdimandus an de necessitate debeat tange-
re instrumēta que ei poniguntur. *§. O rdo
ii. §. i.*

Oblatio rduces plures: an possint eodē die cōferri.
Ibi. §. iiii. Et in. *§. vii. r. viii.* hēs quid sit
rduum qñ aliquid. omittitur qd̄ ē de substan-
tia vel dubitatur. Etia habes ibi que sūt il-
la que sūt de substantia.

Oblatio rdimem an recipiat coactus ad hoc. *§. O r-
do. iii. §. v.*

Oblatio rdimē sacrum recipiēs coactiōe conditōali
an teneatur p̄tinere. *Ibi. §. vi.*

Oblatio rdimādus qualis esse debeat. *§. O rdiman-
dus in p̄cipio.*

Oblatio rdimandoz sūt multa impedimēta iducta a
iure positio. *Ibi. §. i.*

Oblatio rdiminari quare. p̄hibeant curiales. *Ibi. §. ii.*

Oblatio rduces si cōferat ep̄s nō baptizatus qd̄ sit
rduum. *§. O rdimator in prin⁹.*

Oblatio rdimans aliquē infra legittimā etatē quā pe-
nam icurrat. *Ibi. §. i.*

Oblatio rduines minores simul cōferēs euz subdia-
conatu vel duos ordines sacros qua pena
puniat. *Ibi. §. ii.* Et in. *§. iiii.* hēs q̄ nullus
ep̄us vel quis alius infanti nisi forte re-
ligionem intraret seu illiterato: sed neqz
absqz sui superioris licētia homini dioecesis
aliene clericali presumat cōferre cōsuras
nec ēē piugato r̄.

Oblatio rdiminari se faciēs cristēs i peccato mortali an
peccat mortalr. *§. O rdiatus. i. in prin⁹.*

Oblatio rdiminat⁹ cristēs in peccato mortali: an possit
sine peccato vti ordine suscepto. *§. i.*

O *Rnans* se mulier intentione
conrupta peccat mor-
taliter. *§. O rnatus. §. i.*

Oblatio rnans se mulier non ad pronocādum homi-
nes ad sup̄cupiscētā sed ad iactantiā r̄ hu-
manā laudē non p̄stituendo ibi finē nō pec-
cat mortaliter. *Ibi. §. ii.*

110

Quans se mulier et. tamē ita inordinate q̄
si crederet certitudinalr proximā et illo or-
natu ad ruinā trahinō curaret peccat mor-
taliter. **Zbi. §. iiii.**

Quans se mulier vt viro suo placeat nō pec-
cat mortalr. **Zbi. §. iiii.**

Quamēta superflua vel sozas nouas faciēs
an peccet mortalr. **Zbi. §. viii.**

Quans se virgo vt placeat alicui viro: an pec-
cet mortaliter. **Zbi. §. rii. Et in. §. riiii. hēs**
q̄ iuuenes postātes vestimēta ita breuia q̄
ostendāt formā virilis mēbri lz potēt bia-
gbetas an peccēt mortaliter.

Quans se mulier et fucans se ad fingendam
pulchritudinē si nō sit deprauata intēno nō
est iudicāda de mortali. **Zbi. §. rv. Et i. §.**
xix. xx. rri. r. rrii. habes tria tēpora ad co-
gnoscēduz quādo quis licite pōt se ornare
sm statū sue p̄ditōis: q̄d facit. p̄ vsurarijs
et capz vrozib⁹ que se volūt ornare ac si bo-
na eēt bñ acquisita.

Pactum factum patri a filia dū
nuptui traderetur: q̄
dote contenta nullum ad bona pa-
terna regressus hēret: improbat let civilis.
Si tamen iuramēto nō v̄ nec dolo firma-
tum fuerit seruari debet. **§. Dos. §. iiii. Et**
§. Pactum. §. i. et sequēbus. Et in dicto
capl'o hēs multa singularia an illud dictuz
pcedat cuiuscūqz etatis fuerit illa filia. Et
quid si tale pactū fuit factum postqz tradita
fuit nuptui. Et an filia si iurauit possit pe-
tere absolutionē a iuramēto. Et an illud iu-
ramentum obliget mulierē si non fuit cer-
tiorata de p̄iudicio. Et quid si dos emi-
nus legitima. Et quid si dulus iteruenit re-
ipsa. Et qd si filia renūciat hereditati ma-
terne cū iuramēto matre existēte viua et ab-
sente: an filia excludatur ab illa. Et vltimo
habes vnū singulare q̄ quādo dicit q̄ nō
redūdet in alterius p̄iudiciū debet intelli-
gip̄cipaliter: licet secūdario possit redūdare
in dānum alterius.

Papa est sūmus inter omēs. ipse
enim habet plenitudinē po-
testatis. **§. Papa prim⁹.**

Papa si salutat aliquē: an talis absolut⁹ dica-
tur. **§. Absolutio. i. §. cxviii.**

Papa si excoicauit ad tēpus: puta donec fa-
tiffeceris: an requiratur absolutio post fa-

ctiffactionem. **Zbi. §. cxix.**

Papa circa ea que sūt de iure positiua bz po-
testatē renocādi ea vt cētū. **Zbi.**

Pape tāta est auctōritas q̄ potest tollere cō-
stitutionē ratione effectus p̄teritū: adeo vt
olim excoicatus: amplius nō indigeat ab-
solutōe. **Zbi.**

Papa dispēsar in voto ac potest et toto a vo-
to liberare. nulla cōmutatōe: facta sicut po-
test ipse deus. **§. Papa. §. i.**

Papa potest dispēlare cōtra vniuersalem sta-
tum ecclesie. **Zbi.**

Papa dispēsar i secūdo gradu affinitatis vel
cōsanguinitatis in linea equali. et causa tñ
ardua in linea tequali. **Zbi.**

Papa et causa pōt dispēlare in gradib⁹ diui-
na lege. p̄hibitis. **Zbi.**

Papa pōt dissoluere m̄rimoniū p̄ctū p̄ ver-
ba de p̄nti. **Zbi. §. ii.**

Papa pōt et causa p̄cedere q̄ religiosus ma-
trimoniū p̄trahat ad tēpus duratur: soluz
vsqz quo fili⁹ masculus hēatur. **Zbi. §. iiii.**
Adulto ergo sōm⁹ poterit p̄cedere vt reli-
giōsus p̄bat in perpetuū. Zbi. §. iiii.

Papa potest cōcedere q̄ religiosus habeat
proprium. **Zbi.**

Papa nō potest dispēlare vt quis hēat plu-
res vrozēs. **Zbi. §. v.**

Papa pōt dispēlare vt fidel⁹ p̄bat matrimo-
nium cū infideli. **Zbi. §. vi.**

Papa an possit tollē leges ciuiles. **Zbi. §. vii.**

Papa an possit absoluerē aliquē ab obliga-
tione qua tenet homini. **Zbi. §. viii. Et. §.**
Restitutio. rvi. §. ix. vbi habes singulare
dictuz de hoc.

Papa aut p̄iceps an obliget et suo p̄tractu
i. **Papa. §. ix.**

Papa solus cōmutat destinata ad vnū vsuz
pium ad aliū: quando voluntas testatoris
potest impleri in forma specifica respectu rei
cause et p̄sonē. Quādo autē nō potest im-
pleri in forma specifica: tūc ep̄iscop⁹ potest
cōmutare. **§. Legatus. §. vi. vii. viii. r. ix.**
Et. §. Papa. §. r.

Pape. it. cāus sūt reseruati. **§. Legat⁹. §. iiii.**

Papa an possit legitimare quo ad t̄palia et
successiōes. **§. Illegitim⁹. §. xv.**

Papa vel p̄iceps si legitimat aliquē sine p̄e-
iudicio filioz legitimozū quid imponet illa
clausula. **Zbi. §. r. Et in. §. rix. habes que**

solēnitas sit adhibēda i actu legitimatiōis.
Papa an possit indicare p̄nētiā certo ge-
 neri p̄sonarum eis inuitis. j. Impedimen-
 tum. xi. §. ij.

Papa si iterdiceret omnibus generaliter vt
 nō p̄bant matrimoniu an valeat. j. Impe-
 dimentū. xvi. §. i.

Papa simplr p̄hibendo ep̄is ne sacramēta
 p̄ferant non p̄pter hoc impedit impressio
 characteris. Secus legem p̄dendo. j. Con-
 firmatio sacramētū. §. vii.

P **Parafrena** quid sint: et an de
 eis mulier possit
 facere elemosinā. j. Parafrena i p̄r.
 Et. j. Elemosina. ij. §. iij.

P **Parētes** an filij teneant ale-
 re. j. Parētes. Et
 j. Alimēta. i. r̄sō.

P **Paricida** quid sit et eius pe-
 na. j. Paricida:
 an teneatur ex cōtractu si

P **Pater** l̄ij factō cum extranco. j.
 Restitutio. xi. §. ii. r. ti. et r̄i.

Pater an teneatur pro filio condēnato sol-
 uere condēnationem de sua legitima. Jbi
 §. r̄iij.

Pater se obligauit pro filio an totum debe at
 solui de parte filij. Jbi §. r̄iij.

Pater redemit filium captuz ab hostibus an
 fili soluet d̄ pte sua. Jbi §. r̄v. et r̄vi.

P **Patriarcha** et p̄imas cōi-
 ter idem sunt in
 re. p̄p̄ia. t̄i d̄icūt patriarche quatuor

principales. s. p̄stantinopolitanus: alexan-
 drinus: antiochenus: et hierosolimitanus. j.
Patriarcha in p̄n.

Patriarchaz quatuor principalium quatuor
 sunt p̄uilegia. Jbi §. i.

Patriarchaz que sit p̄tās. Jbi §. ij.

P **Patronus** quā sit. j. Patro-
 nus i p̄r. Et tria
 faciūt patronū. vnde versus.

Patronū faciūt dos edificatio sūd. Jbi.

Patrono quadruplex ius p̄petit. vñ versus.

Patrono d̄bet honor: onus: emolumentū.

Presentet: p̄ntē d̄fendat: alaf egnus. Jbi
 §. i.

Patronus isra qd̄ tēpus debeat presentare:
 Jbi §. ii.

Patrono ignoatī an currat p̄scriptio. Jbi

§. v.

Patronatus ius an transeat ad heredes et
 tranecos. Jbi §. r̄ij.

Patronatus ius an possit titulo legati trans-
 ferri. Jbi §. r̄iij.

Patronati an heredes succedant p̄ stirpes
 vel per capita. Jbi §. r̄iij.

Patroni sunt plures et non cōcordant i p̄s-
 entando quid sciendum. Jbi §. r̄v.

Patroni an possint inter se pacisci vt alter
 nis vicibus presentent. Jbi §. r̄vi.

Patronus si presentet nō idoneum vel indi-
 gnum. Jbi §. r̄viii.

Patronus an possit presentare seipsum. Jbi
 §. r̄ix. Et in §. sequēti habes an pater pos-
 sit presentare filium vel nepotem.

Patronatus ius an sit spirituale. Jbi §. r̄xi.

Patronatus ius quō transferatur in alium
 Jbi §. r̄xii.

Patronatus ius an possit pignori dari. Jbi
 §. r̄xiiij.

Patronatus an possit in feuduz dari. Jbi §.
 r̄xiiij. Et in §. r̄xiiij. habes de notabili. q. q̄
 facit ad multa et ideo eam videas.

P **Peccatum** quōdam est origi-
 nale: quōdam mor-
 tale: quōdam veniale. j. Peccatus p̄i-
 mo r̄sō.

Peccatus mortale an potuerit stare cum iusti-
 cia originali. Jbi. Et ē notabilis questio.

Peccatum mortale quō discernatur a venia-
 li. Jbi §. i.

Peccatū vnum an sit voluntas et opus exte-
 rius. Jbi §. ij. Et in §. iij. habes an vnus

et idem actus possit esse meritorius et deme-
 ritorius: bonus et malus.

Peccantis magnitudo an aggranet pecca-
 tum. Jbi §. iij.

Peccatū veniale an possit fieri mortale. Jbi
 §. v.

Peccatum veniale an possit remitti sine mor-
 tali. Jbi §. vii.

Peccatum vnuz veniale an possit remitti si-
 ne alio. Jbi §. viii.

Peccatum veniale an possit remitti volunta-
 te manente ad illud. Jbi §. ix.

Peccatum veniale an possit remitti sine con-
 tritione. Jbi §. x.

Peccata venialia an teneamur confiteri. Jbi
 §. xi. Et confessor. ij. §. viii.

Peccata venialia quot modis dimittantur. j.

Peccatum. s. xij.

Peccatum an sit observare omnia precepta legis veteris. Ibi. s. xiiij.

Peculius est quadruplex. s. ca strense: quasi castrensē. j. Peculium primo responso. s. i. vi. r. r.

Peculium castrense est qd̄ acquiritur ratōne militie. Ibi. primo responso.

Peculius quasi castrensē est qd̄ acquirit filius ex publico r̄ ex publica causa. Ibi. s. i.

Peculium quasi castrensē est qd̄ acquiritur inginerij cōis: qz ex vtraqz cā acgrunt. Ibi.

Peculium quasi castrensē dicit qd̄ acquirunt omnes magistrū artū r̄ aduocati nō soluz quādo habēt salariū de publico sed etiam a clientulis qz talia salaria succedunt loco salariorū de publico. Idem dic de salarijs notariorū. Et ista sunt singularia. Ibi. s. i. ij. r. iij.

Peculium quasi castrensē dicit id qd̄ lucrantur oēs qui habēt aliquā administratōez r̄ dignitatē ex publico r̄ ex causa vel occasione illius aliquid lucrantur. ex salarijs publicis vel a priuatis sponis. Ibi. s. iij.

Peculium castrensē dicit id qd̄ acquirunt milites maris vt naute: remiges: patroni: r̄ huiusmodi. Et hoc quādo habuit salariū ex publico r̄ ex causa publica. Secus si haberent bellum iniustum. Ibi. s. iij.

Peculium aduenticiū dicit id qd̄ lucrantur patroni naute r̄ huiusmodi pro mercibus conducendis. r̄ istud ē eis p̄cipuū: r̄ nō tenentur cōicare cū fratribus. Ibi. s. iij.

Peculium q̄si castrensē an dicat q̄si pater emit libros pro filio in studio. Ibi. s. vi. Et. j. Restituto. r. ij. s. xiiii.

Peculium p̄fecticiū an dicat si pater dedit filio fundū vt inde se aleret: r̄ ipse ex fructib⁹ fundi lucratus ē. j. Peculium. s. vii.

Peculium p̄fecticiū dicitur id qd̄ lucratur filius ex pecunia patris sine aliquo onere. Ibi. s. viii. Secus cū onere. De hoc vide. j. Restituto. r. ij. s. r. i.

Peculium p̄fecticiū ē id qd̄ fili⁹ lucratur ē occa sione patris prima r̄ immediata. j. Peculium s. it.

Peculium p̄fecticiū vel aduenticiū an dicat pecunia data a patre filio. Ibi. s. r.

Peculium aduenticiū dicit qd̄ acgrit fili⁹ ex industria vel donatōne scā aliūde q̄z intuitu patris vel alr̄ vnde cūqz pueniat. Ibi. s. r.

Peculij aduenticiij filij vsufructus est patris. Ibi. s. r.

Peculium qd̄ est laicis aduenticiū: est clericis castrensē vel quasi. Ibi. s. r. Et. j. Clericus. iiii. s. si. Et est singularis theoria.

Peculium aduenticiū hz filiū familias r̄ comitit crimen lese maiestatis: an p̄prietas talium bonorū possit cōfiscari. j. Peculium s. r. Et est subtilis r̄ pulchra questio.

Pedagiū q̄tuor modis istituitur licite pōt. Et si alio mō instituitur non est licitū. j.

Pedagiū. s. i.

Pedagiū an p̄ncipes citra imperatōrē instituire possint. Ibi. s. ii.

Pedagia r̄ guidagia an licite possint peti? Ibi. s. iiii.

Pedagia ad hoc q̄ sint licita quot requirantur. Ibi. s. v.

Pedagiū an debeat solui de his q̄ differantur ad vsuz domus vel familie. Ibi. s. vi.

Pedagia vel gabellas licitas defraudantes tenentur ad restitutionē sed non tenentur ad penas impositas fraudantibus nisi postq̄ fuerint p̄denati. Ibi. s. vii. r̄ viii. Et in. s. r. r. r. habes de eo qui hz licētiā p̄ducēdi r̄ saccos frumētū r̄ conducit. r. vel habz licētiā p̄ducēdi. r. porcos r̄ cōducit. r. an omnia cadāt i cōmissuz. Questio ē pulchra r̄ quotidiana.

Pedagia exigentes vel euentes si sunt illicita tenentur ad restituētes. Ibi. s. rvi.

Pedagiū vel gabella imponitur super vino vel carnibus: an clerici teneantur soluere r̄ an erigētes a clericis sint excoicati. Questio est pulchra r̄ quotidiana. Ibi. s. rvi.

Pedagiū vel vectigal quis cōdurit an p̄pter guerram vel pestem supuenientem debeat fieri remissio. Questio ē pulcherrima r̄ noua. Ibi. s. rviij.

Pedagia an teneantur r̄piani soluere sarracenis. Ibi. s. rix.

Pēna pecuniariaz iudet ecclesiasticis an possit imponere. j. Pēna. s. i.

Pēna apposta in stracibus an possit peti a pte seruante p̄ctum. Ibi. s. iiii.

Pena est appositā alicui vt soluat certā q̄s/
titatem pecunie certo die soluit p̄tem. j. ta
lem terminus an teneatur ad integram pec
nam. **Questio ē pulchra. Ibi. s. v.**

Pena an possit de iure canonico peti respec
tu p̄tis etiā si solute. **Ibi. s. vi. Et. j. Usu
ra. i. s. xliii.**

Pena fuit appositā per aliquos in aliquo cō
tractu vnus eorū s̄dixit ⁊ noluit stare cō
tractui tñ ille s̄ctus locū habuit an tñ incur
rat penam. **Questio est pulchra. Ibi. s. vii.**

Pena q̄i iponitur alternatiue cuius sit optio
vel electio. **Ibi. s. ix.**

P **Enitentia** quid sit. j. **Pe
nitentia in prin.**
P **Enitentia** an possit agi de quolibet
peccato. **Ibi. s. i.**

P **Enitentia** p̄petua an debeat esse de quolibet
peccato. **Ibi. s. ii.**

P **Enitens** vere an possit postea mortalit̄ pec
care. **Ibi. s. iii.**

P **Enitentia** an requiratur de peccatis ante ba
ptismū. j. **Confessio. i. s. fi.**

P **Enitentia** an tollat omnē reatū. i. omnē ob
ligatōem ad penam. **Ibi. s. v.**

P **Enitentię** tres sūt species. s. solēnis: publica
⁊ priuata. j. **Enitentia. s. vi. Et. j. Con
fessio. i. p̄no r̄iso.**

P **Enitentię** p̄tes tres sunt. s. cōtritiō: confes
sio: ⁊ satisfactio. j. **Enitentia. s. vii. Et in
s. sequenti** habes an peccata que p̄ veram
benitentiā sunt dimissa redeāt q̄s iterū
relabūt in peccatū.

P **Enitentia** an requiratur de peccato origina
li. **Ibi. s. ix.**

P **Enitentia** an requiratur de quolibet peccato
singulariter. **Ibi. s. x.**

P **Enitentia** an possit agi de vno peccato mor
tali sine alio. **Ibi. s. xi.**

P **Enitentia** q̄ sit inuigēda p̄ peccato singula
ri. **Ibi. s. xii. Et. i. s. se. habes an sacerdos
possit dispensare i pena obita eā diminuen
do.**

P **Enitentia** debet sacerdos inuigere p̄trariam
peccato. **Ibi. s. xiii.**

P **Enitentia** iniunctā a supiore: an supior possit
relaxare. j. **Confessio. ii. s. xi.**

P **Enitentia** facta i mortali an sit iterāda. j. **Sa
tisfactio. s. i.**

P **Enitentia** in articulo mortis dilata an valeat

P **Enitentia. s. xviii. Et in. s. sequenti** hēs
an pena mortis diminuat aliquid d̄ pena p̄
peccato debita.

P **Excutare** an liceat. j. **Per
cutere p̄no r̄iso.**
P **Excuti** vel verberari an possint cle
rici vel religiosi a suis p̄latis. **Ibi. s. i. ⁊. ii.**
Et ibi habes vnū singularem q̄ q̄i clericus
d̄s torqueri q̄ prius deb; degradari de quo
vide. j. **Excōicatio. ii. s. vi. Et. j. Degra
datio. s. iiii.**

P **Excgrinorū** ad quē p̄
tineat d̄fen
sio. j. **Excgrinus in pun.**

P **Excgrinās ⁊ itinerās** est in sta causa siue in
fauore suū vel alterius et sub p̄ccatiōe apo
stolica vt interim p̄tra euz nō peccatū in
p̄ribus ⁊ defendat. **Ibi. s. i. Et ibi** habes
multa in fauore itinerantiū ad papam.

P **Excgrini** clerici q̄ dicātur. **Ibi. s. ii.**
Excgrinus si dicat litteras se amisisse. **Ibi
s. iiii.**

P **Excgrinū** an sit semper peccat
tum mortale. j. **Ju
rare. s. ii.**

P **Excgrinū** an sint infames. j. **Excgrinū. s. i.**

P **Excmutatio** qualiter debeat
fieri de bene
ficijs eccl̄asticis. j. **Excmutatio p̄
mo r̄esponso.**

P **Excmutatio** aut emptio quando dicatur si
et vna parte interueniat species cum certa
q̄titate pecunie. **Ibi. s. i. Et ibi** habes pul
chros casus qui quotidie fiunt.

P **Excsonatus** quid sit ⁊ quō
differat a di
gnitate. j. **Excsonatio. s. xiii. Et. j.
Excōicatio. xv. s. ii.**

P **Excstinacia** quid sit ⁊ an sit
peccatum. j. **Su
perbia. s. xii.**

P **Excgnus** quid sit. j. **Pignus i
principio.**
P **Pignus** differt ab hypotheca: naz pi
gnus dicitur res mobilis tradita d̄ pugnos
Hypotheca vero est obligatio rei imobilis.
Ibi. s. i.

P **Pignus** quot modis ⁊ qualiter cōtrahatur.
Ibi. s. ii. Et ibi habes qui sint illi q̄ habēt
tacitam hypothecam. **Et q̄** si debitor habz

bona mobilia nunq; debet incarcerari pro
debitis. Et an debitor possit se obligare ad
carceres renunciando beneficio cessionis.
Dignoz que res possint obligari & que nō.
Ibi. §. iii. Et in. §. sequenti habes quādo
quis res suas obligat an intelligantur su-
tura.

Dign^o q̄zdiu remaneat obligatū. Ibi. §. v.
Dignozari vel obligari an possint ecclesiasti-
ci redditus. Ibi. §. vi.

Dignoz sibi obligato uti an sit usura. Ibi
§. vii.

Dignus habens si fecerit eo expensas. Ibi
§. viii.

Dignus si perijt vel deterioratum est. Ibi
§. ix.

Dignus habens si sibi nō soluitur an possit
illud vendere. Ibi. §. xi.

Irrata dicit p̄do vel latro ma-
rinus. j. Irrata in
p̄m. Sic ergo i fluminib⁹ nullus di-
citur pirrata.

Pirrate sūt excoīcati excoīcatōe papali & ter-
ti anno excoīcantur ab ore pape. Ibi. Et. j.
excoīcatōe. xii.

Populū decem hoies faciunt
j. Populus primo
rīso. Et ibi habes q̄ duo faciūt con-
gregatōnes. sicut tres collegiū. Et ibi etiā
habes q̄ ius vniuersitatis pōt remanere i
vno solo omnibus alijs mortuis vel pua-
tis. Iste tñ solus nō posset seipsum eligere
quia notaretur ambitione.

Postulatio quid sit. j. Po-
stulatio. i. rīso.

Postulādus q̄s sit vel nō. Ibi. §. i.
Postulari vel eligi an possit cleric⁹ alieno dio-
cesis. Ibi. §. ii.

Postulari an possit vel eligi religiosus. Ibi
§. iii.

Postulari a quo q̄s debeat. Ibi. §. iiii.

Postulare quis possit. Ibi. §. v. Et in. §. vi.
habes an in postulatione sit seruanda so-
ma capituli. quia p̄pter. de elec.

Postulationis quis sit effectus. Ibi. §. vii.

Postulantes scienter indigni sunt p̄uati
ipso iure p̄tate eligendi & postulandi. Ibi
§. viii. Et in. §. ix. habes an per postuladō-
nē aliq̄d ius acq̄rat postulato. Et in. §. xiii.

hēs an cardinalis eligatur vel postuletur.

Potestas q̄n datur alias nō
habenti si nō ser-
uat forma n̄ valet actus. j. Absolu-
tio. l. §. xcviij.

Potestas quādo datur alias habenti si non
seruatur forma valet actus nisi sit clausu-
la irritans. Ibi.

Rebenda quid sit. vide. j.
Renūciatio. §.
xiiij.

Receptum factum a con-
fessore alicui
ut statim restituat an non parens pec-
cet mortaliter. j. Restitutio. l. §. ij. Et ibi
habes notabilem distinctōnem trinēbrem
de hoc.

Redicationis officiu⁹
omnib⁹
laicis est interdictum. j. Predicator
in principio.

Predicator existens in mortali an peccet mor-
taliter si predicat. Ibi. §. l.

Predicare possunt fratres minores & alij p̄i
uilegiati in plateis & alijs locis cōibus etiā
cōtradictibus episcopis vel alijs p̄la-
tis. Ibi. §. ii.

Predicare possunt predicti in predictis locis
etiā tempore interdicti. Ibi. §. v.

Predicā sine licētia p̄lati an teneatur resti-
tuere bona ei collata. Ibi. §. xiiij.

Rescriptio quid sit & q̄
differentia sit
inter p̄scriptiōem & vsucapionē. j.

P̄scriptio in principio.

P̄scribi que res possunt & q̄ non. Ibi. §. i.
P̄scribi non possunt limites dignitatum se-
cularium. Ibi. §. v.

P̄scribi nō possunt res furtiue etiā ab alio
q̄ emit bona fide nisi spacio. xxx. ānoꝝ. Ibi
§. vi. Et ē singularis theozica & quotidiana

P̄scribi nō possūt res vi possessē loquēdo
de vi expulsiua ut supra nisi spacio. xxx. an-
noꝝ. Ibi.

P̄scriptiōnis due sunt species. Ibi. §. viii.

P̄scriptio canonica quatuor requirit. Ibi
§. x.

P̄scribenti an mala fides tradētis noccat.
Ibi. §. xi.

P̄scribere an possit dubitans. Ibi. §. xii. &
est notabilis questio.

Prescriptio tpe si quis habuit sciam lesam postea incipiat habere nō lesam nunqd per hoc ē interrupta p̄scriptio. *Ibi. s. xij. Enaz ista est notabilis questio.*

Prescriptio de p̄p̄ta q̄ incipit habere malas fidem an sit tutus in scia. *Ibi. s. xiiij.*

Prescriptione p̄scripta bona fide a filio spurio an debeat facere sibi consciam de successione i bonis: si sibi p̄stat non esse legitimus. *Ibi. s. xiiij. i. sine. Questio ē pulchra. Et in. s. sequenti habes quis dicatur bone fidei possessor.*

Prescriptio an requirat iustum titulum. *Ibi. s. xvi.*

Prescriptio an regravat possessionem. *Ibi. s. xvii. Et in. s. sequenti habes quō interrūpat possessio naturaliter.*

Prescriptio quō interrūpat civiliē. *Ibi. s. xix.*

Prescribere an oēs possint. *Ibi. s. xx. Et ibi habes q̄ illi qui possident noic alieno nunq̄ p̄scribere possunt.*

Prescriptio in quibus casibus non currat. *Ibi. s. xxi.*

Resumptio qd sit & quot modis sumatur & an sit peccatū. *I. Supbia. s. ix.*

Privilegiuz qd sit. *I. Privilegiū an aliquid profit qn p̄tinet solum ius cōe. Ibi. s. i.*

Privilegiū q̄ p̄cedere possit. *Ibi. s. ij.*

Privilegiū q̄ possit interpretari. *Ibi. s. iij.*

Privilegiū an destruat re destructa. *Ibi. s. iij.*

Privilegiū an amittatur per actuz p̄num. *Ibi. s. v.*

Privilegiū bñs aliqs factus civis alicuius civitatis eo pacto vt collectas n̄ solvat an sit manutenēdus in isto privilegio. *Ibi. s. vi.*

Privilegia imunitatis taleaz an possint dñi p̄pales p̄cedere suis subditis cum p̄iudicio alioz. *Ibi. s. vij. viij. ix. x. xi. xii. xiii.*

Privilegiū principis an regravatur ad p̄struendam civitatem. *Ibi. s. xiiii.*

Privilegio suo an quis possit renūciare. *Ibi. s. xv.*

Privilegiū essentia an regravat bullationes. *Ibi. s. xvi. Et in septē. s. sequētibz habes an i trāsumptione privilegij regravat citatio p̄ris & quis possit prestare hanc auctoritatem &*

quot notarij regravantur.

Privilegiū falsitas quomodo p̄prehendatur. *Ibi. s. xviij.*

Privilegiū cessus patri an transeat in filios. *Ibi. s. xxv.*

Privilegiuz qn debeat revocari. *Ibi. s. xxix.*

Privilegiū qn habeat effectū suū vel cum est bullatur vel cum ad noticiā privilegijati p̄venit. *I. Indulgentia. s. viij.*

Privilegiū qn alteri privilegio deroget Et qn ambo videātur p̄tinere speciales clausulas. *I. Exemptus. s. i.*

Robationē vel fidem an faciat scriptura ātiquoz libroz. *I. Robatio. l. m̄ so. Et ibi habes an libris historialibus vel libris aristotelis debeat adhiberi fides. Et an scripture sculpte in marmore debeat adhiberi fides.*

Robatōes impfecte an simul iuncte faciant plenā p̄batōem. *Ibi. s. i. De hoc vide singularia. I. Inquisitio. s. fi.*

Robatōem vel fidē an faciat apodisia. *Ibi. s. ii. Et in. s. sequenti habes an dicta scriptura debeat p̄tinere dicm̄ annos domini loz cum r̄.*

Professio tacita quot modis inducatur. *I. Novicius. s. xiiij. xiiij. r. xv.*

Professoz habitum differens & protestās q̄ p̄pter hoc nō intēdit profiteri: an valeat talis protestatio. *Ibi. s. xvij.*

Professio vt sit valida an requiratur vt interueniat p̄sona que ipm̄ recipiat vel possit per seipm̄ p̄fiteri. *Ibi. s. xviii. Et ibi habes d̄ illo novicio qui portavit sciēter habitum p̄fessoz vbi est distinctus & portavit per triduum & plus.*

Professio etp̄resse facta in ordine medicantiū j. annū an obliget religioni in genere in tñ q̄ postea p̄bens matrimoniuū non teneat. *Ibi. s. xx.*

Professionis receptio an possit fieri p̄ solum abbatem sine p̄sensu sui capli. *Ibi. s. xx.*

Professionis receptio an possit fieri per ep̄z. *Ibi. s. xxi.*

Professionis tpe an regravat certa forma. *Ibi. s. xxii.*

Professio p̄ fieri p̄ p̄curatorē. *Ibi. s. xxiii.*

Professio invalida pōt rata haberi a superiore. *I. 3*

Ibi. §. xliij. r. rrv. r est notabilis questio.

P Romittit quis aliqd r po
stea nō facit: an
peccet. j. Promissio. §. i.

Promissio est alternativa ad quid teneat, p/
mittens. **Ibi. §. ij.**

Promissio: pactū: pollicitatio: stipulatio: cō
ventio: ista in iure inveniuntur. que differen
tia est inter ista. **Ibi. §. iij.**

Promissio sola aut nudo pacto vel pollici
tato an qs obligetur. **Ibi. §. iij. r. v.**

P Publica honestas quid sit. j.
Impedimentus. iij.
in principio.

Publica honestas p̄trahit iter p̄sanguineos
sponsi r sponsā: r inter p̄sanguineos spō
se r spōsū. Ita q̄ iter eos si pōt eē m̄simo
niū vsqz ad quartū gradū. r durāt hoc vin
cula etiā post mortē alterius. **Ibi. §. i.**

Publice honestatis an sit facienda mentio in
dispensatiōe qm̄ simul p̄iungit cū affinitate.
Ibi. §. ij.

Publica honestas an oriat si sponsalia d̄iure
nō tenuerunt. **Ibi. §. iij.**

Publica honestas an oriat si sponsalia nō te
nuerūt qz nō affuit cōsensus. **Ibi. §. iij.**

Publica honestas an oriat si sponsalia sint
cōtracta cū p̄ditione que inest ipsi sponsali
bus. **Ibi. §. iij. r. v.**

Publica honestas an oriat si cōtracta sunt
sponsalia ex ioco. **Ibi. §. v.**

P Purgatio quadruplex est. j.

Purgatio vulgaris que fit cū ferro
cādēte aqua feruēte aut cū duello: ista ē p̄
bibita sub pena peccati mortalis. **Ibi.**

Purgatio canonica quādo debeat idici. **Ibi**
§. i.

Purgationē canonicā an iudex possit ex sola
suspitione indicere. **Ibi. §. ii.**

Purgatio an sit indicenda ad dictum vnus
mulieris. **Ibi. §. iij.** Et in. §. sequēti habes
qua pena puniatur deficiens in purgatiōe.

P Purgatoriu est pena gra
uissima mi
nor: tamē qz infernalis. j. Purgato
riu in principio.

Purgant i purgatorio solus illi qui moriunt
in caritate. **Ibi. §. i.**

Purgātur r adiunātur anime defunctorum

multis modis. j. Suffragiū per totum.

P Vestores an p̄lati eccle
siarum teneant
admittere. j. Questuarij.

P Aptoris pena fin leges est
vt capite puniatur
s. Lururia. §. i. Et d̄ raptoribus rex
naufragiū patientiū: vide. j. Excoicatione
rri. p̄ totū. Et. s. Naufragiū p̄ totū. Et de
statuto quo cauet qz si quis fuerit deroba
tus in villa qz villa illa teneat ad emēdam.
Et nūquid super q̄sitate rex amissarū de
beat dari iuramento derobati. vide. s. Do
minus. §. v. r. vi.

Raptus est cū puella violēter raptur r p̄tra
cius vel parentum voluntatez educitur: vt
corrupta in vxorem habeat. s. Lururia p̄
mo responso.

Raptor an possit contrahere cum rapta. **Ibi**
§. i.

Raptor an possit sepeliri in cimiterio. j. Se
pultura. iij. p̄io r̄sio.

P Religiosus an peccet trās
grediēdo ea q̄

sunt i regula. j. Religio. i. p̄io r̄sio.
Et. j. Zeimū. §. ii. r. iij. vbi habes singu
laria de hoc.

Religiosus fugitiuus vel apostata si aliqd in
erat cui? erit. j. Religio. i. §. i. Et. s. Ab
bas. §. ii. Et. j. Religio. iij. §. vi. r. vii.

Religiosi an succedant in bonis parentum. j.
Religio. i. §. ii.

Religiosus p̄cipitur ne in sermonibus detra
bant platis vel retrahant aliquos ab eccle
siarum suarum frequētia. vel indulgentias
indiscretas p̄nunciant. r ne retrahant testa
tores a restitutionibus vel legatis matri
bus ecclesijs sciendis. nec legata vel debita
aut male ablata incerta sibi vel sui ordinis
fratribus vel p̄uentus in p̄iudiciū alio
rum fieri p̄current. **Ibi. §. ii.** Et. j. Resti
tutio. r. §. ii.

Religiosus fact? epus an soluat a voto pau
pertatis r obedientie. j. Religio. i. §. iij.

Religiosus an possit esse iudex. **Ibi. §. v.** Et
ibi habes qz guardiani minorum possunt
esse iudices delegati. De hoc vide. s. De
legare. §. ti.

Religiosus an possit esse executor testamenti
j. Religio. i. §. vii. r. viii.

Religiosus fuit creatus executor: et executus est ab eo? consensu superioris an gesta per eum valeant. *Ibi. §. i.*

Religiosus guardianus vel prior: a suis subditis possit dare predictam licentiam an si ipsi deputentur executores teneantur petere licentiam a suis superioribus. *Ibi. §. r.*

Religione an servus possit intrare. *j. Religio. ij. §. i. ii. r. iii.*

Religione an obligati ad rōcinia possint intrare. *Ibi. §. iiii.*

Religione an obligatus ad aliquid solvendum possit intrare. *Ibi. §. v.*

Religione an possit intrare rector: vel magister q̄ iuravit legere vel capellanus q̄ iuravit servire in capellania. *Ibi. §. vi.*

Religiosis ingressus an debeat dimitti ppter obsequia parētum. *Ibi. §. vii.*

Religione an epi: archidiaconi: et alij curati possint intrare. *Ibi. §. viii.*

Religione ingredientibus an sequantur remissionē omnium peccatorum. *Ibi. §. ix.*

Religionis ingressus factus ex dolo an teneat. *Ibi. §. r. Et. s. Dionizium. §. vii.*

Religione q̄s ingrediuntur cum conditione qd iurij. *Religio. ij. §. ii.*

Religione q̄s ingrediuntur qui videt monachos ibi splendide vivere cogitat hunc ordinem bene possunt sustinere et sic ingreditur. vel aliquis intravit religionē ubi non servatur regula antiquitus instituta. deinde reformatur monasterium an teneatur ad regulam reformata. *Ibi. §. xij. Questio est pulchra. Et in. s. sequenti habes an maior pars p̄ventus possit reformare regulam antiquam institutam. De hoc vide. s. *Lex. §. v.**

Religionis voto an pueri possint se obligare. *j. Dotum. ii. §. iij. r. iiii.*

Religione quādam quis vovit intrare. sed illi nolunt eum recipere quid faciet. *j. Religio. iij. §. ii.*

Religione determinatā quis vovit an possit induci ad aliam. *Ibi. §. iij.*

Religionem q̄s vovit indeterminate et nullā invenit que velit eum recipere an possit nubere. *Ibi. §. iiii. Questio est pulchra.*

Religione quis vovit et ingreditur an teneatur ibi ppetuo permanere. *Ibi. §. v.*

Religione quis ingreditur an ei liceat transire ad aliam. *j. Religio. iiii. §. i.*

Religio ad quam transit dubitatur an sit strictior: quis habet iudicare. *Ibi. §. ii.*

Religiosus vult transire ad artiorē religionem nem petit licentiam prelati? denegat vel nō ridet seu allegat causam denegationis iniustam. *Ibi. §. iij.*

Religiosus transiit non petita licentia an sit reuocandus. *Ibi. §. iiii. v. r. vi. in additōne. vbi habes si tradēda obliuioni q̄ quōcūq; religiosus trāseat et ad strictiorē religionē nō petita licentia etiam nō ex animi leuitate tenetur redire ad primam cum non valuerit aliquo modo transire: et poterit p̄pria aucte redire ad primam.*

Religiosus platus vel abbas exempti vult transire ad aliam religionē prelatoris dimissis petita licentia s̄ nō obtēta. *Ibi. §. vii.*

Religiosus cristes in monasterio vbi nō seruat regula vult intrare aliam religionē latiorē vbi tñ seruat regula. Ita q̄ habitio respectu ad presentem vivendi modū scōz monasterium qd ē latioris religionis ducit vitam strictiorem nūquid hoc sit licitum. *Ibi. §. viii.*

Religiosus aliquis impetravit licentiam trāscendi etc. postea penitet nūq̄ primi teneant illud recipere. *Ibi. §. ix. r. r.*

Religiosus transiit ad scōz monasterium an bona illius sequantur eum. *Ibi. §. xi.*

Religiosus fugitiuus quicquid acquirit monasterio acquirit quicquid sit in p̄tibus remonens. *Ibi. §. xii.*

Religiosus factus ep̄s pot̄ adire hereditatem paternā sibi delatā quam acquirit ep̄atu: et nō monasterio. *Ibi. §. xii.*

Religiosus frater minor factus ep̄s non recuperat bona sua iaz alteri acquirit: nec etiā si intraret religionē que possit in cōi habere. *Ibi. §. xiii.*

Religiosus frater minor factus ep̄s vel ad aliam religionē legitime translatus an succedat ab intestato parentibus vel agnatis? *Ibi. §. xiiii. Et in. s. v. habes de eo q̄ h̄z d̄ bonis dānatis ppter crimē et postea restituti ad bona sua q̄ non tenet restituere quādo ista restitutio est facta simpliciter. Secus si ex certa scia. Et d̄ hoc vide singlaria s̄. *Dānatus p̄o r̄no. Et. s̄. Donatio. i. §. li.**

Religiosi medicantes si trāscunt ad ordinē non medicantū et de licentia pape nō p̄nt vocem

ne locum in capto etiam si ab alijs eis cedatur & nulli officium habere possunt. j. Religio. iiii. §. fi.

Reliquie antique non debent extra capsam ostendi nec exponi venales. j. Reliquie. p̄io r̄iso. Et in. §. j. habes q̄ non licet aliq̄ venerari p̄ sancto et si i vita seciss̄miacula sine auctoritate p̄fificis.

Reliquie sanctorum nō p̄nt furtiue subtrahi vt honorabilius reponantur & sacrilegiū p̄mitteretur. Ibi. §. ii.

Reliquie seu corpora sanctorum cui⁹ auctoritate sint trāsferēda. Ibi. §. iiii.

Reliquie ad collum: an possint portari. Ibi. §. iiii.

Renunciatio quid sit. & ex quibus causis petenda sit renunciatio. j. Renunciatio. p̄io r̄iso. & §. j.

Renunciatio debet fieri regulariter in manib⁹ eius a quo hētur institutio vel cōfirmatio. Ibi. §. ii.

Renunciatio beneficii ecclesiastici debet esse voluntaria & debet fieri pure & absolute. Ibi.

Renunciatio licet precedat datio vel p̄missio: tamē hac intentōe renunciat vt det sibi aliq̄ tēporale: alias nō renūciaturus simoniam mentale cōmittit: tamē per solā penitentia aboletur. Ibi.

Renunciat quis beneficio ea intentione vt detur nepoti vel alteri nulla tamen super hoc facta pactione vel conuentione nullam simoniam incurrit. Ibi.

Renunciās beneficio cum intentione & animo paciscēdi vt alteri dūri hoc ē simonia inētalit. Effectualit autē & ab eccl̄a p̄nūda est cum proceditur ad actū ipsū paciscēdi. Ibi. §. ii.

Renunciat quis beneficio auctoritate superioris qui cōponit vt pro eo detur aliquid tēporale: hoc non ē illicitum: secus si auctoritate inferioris vel partis. Ibi. Et ibi etiā habes q̄ si daretur pecunia nō habēti ius vt cederet liti hoc non esset simoniacum: Idem si daretur p̄ bono pacis non ex pacto partū sed p̄missione arbitrorū non in respectu ad beneficiū. S; si daretur ius habenti pro redimēda iusta lite & nō habente

ius & respectu ad spirituale cēt simonia. Ibi §. ii. & iiii.

Renunciās liti super b̄nficio ecclesiastico nō potest recipi aliq̄d tēporale etiā nomie cēpensaz. Ibi. §. iiii.

Renunciatio iuris futuri an valeat. Ibi. §. iiii.

Renunciatio quomodo faciet intrusus vel episcopus qui habuit beneficiū per simoniam. Ibi. §. v.

Renunciare an quis possit per aliū. Ibi. §. ix.

Renunciat quis p̄bēde tenui vt p̄cludatur via alteri expectati. Ibi. §. xiii.

Represalie quid sint. j. Represalie. p̄io r̄iso.

Represalie an sint licite. Ibi. §. i.

Represalias concedēdi que est causa sufficiens. Ibi. §. ij. Et in tribus. §. se. habes q̄s habet requirere dominū vel populū vel gentē. Et qualiter intelligitur q̄ nō possit haberi copia superioris.

Represalie cōcesse fuerūt in ciuitate lucana cōtra florentinos: modo quidā origine florentinus bitabat luce: an possit ibi capti. Ibi. §. vi. Questio ē quotidiana.

Represalias concedentes contra clericos vel eorum bona vel ḡneraliter cōcessas cōcedentes ad eos: quam concessiones vel extensionem si non reuocauerūt. j. menslem a tēporē cōcessiōis vel cōcessionis singularis p̄sona ex cōccationē: & vniuersitas interdicitū incurrit. §. Ex cōccationē. xxxvi. p̄ totū.

Rescriptum quid sit. j. Rescriptum. p̄io r̄iso.

Rescriptum qualiter cognoscatur a p̄iudicio. Ibi. §. j.

Rescriptū quis pōt ipe trare. Ibi. §. ii.

Rescriptus ip̄trauit p̄curator ex cōccatus p̄ aliquo: an valeat. Ibi. §. iiii.

Rescriptū emanās p̄ra ius: an debeat facere mentionē de iure p̄trario. Ibi. §. iiii.

Rescriptum cuius clausula et certa sciētia quid operetur. Ibi. §. v. Et in. §. sequēti habes quando p̄ncip̄s mandat cassari vel reuocari quicquid factū ē in tali causa: an legitime factū debeat reuocari.

Rescriptus quādo valeat & q̄ opponi possint p̄tra illud. Ibi. §. vii.

Rescriptū quomodo cognosci poterit & tacita veritate fuerit ipe trātū. Ibi. §. viii. Et

ibi habes. xxviii. casus de hoc.

Rescriptum vel gratiam concedit papa mo-
tu proprio: an hoc casu falsitas per impe-
trantem expressa habeat viciare gratiam.
Ibi. s. ii.

Residere quomodo debeant cle-
rici beneficiati in su-
is ecclesijs. j. Residencia. pio raso.
Et in. s. sequenti habes non quid quis ex co-
suetudine possit recipere fructus beneficij i
absentia.

Residere debet clericus in beneficio in p-
pria persona. Ibi. s. ii. Et in. s. se. habes q-
no refidens potest excusari et aliquibus causis.
Et in. s. iiii. habes in quibus causis no re-
fidens habetur pio refidente. Et in. s. vi.
habes q- clerico egrotanti nihil est subtra-
bendum de hijs que consuevit percipere in
sanitate.

Restitutio an sit o-
necessaria. j. Restitutio. j.
resposo pio. r. s. j. Et ibi habes di-
stinctionem optimam que euacuat totam istam
materiam.

Restitutio quando est danosa reipublice vel ei
cui sit vel diffamatoria restituatur vel nimis
notabiliter danosa non tenetur ille ad statim re-
stituendum. Ibi. s. j.

Restituere quid teneatur qui retrahit aliquem a
religiosis ingressu. j. Restitutio. ii. s. i.

Restituere quid teneatur qui induxit aliquem ad
peccandum. Ibi. s. ii.

Restituere quid teneatur qui seduxit virginem
vel eam deflorauit. Ibi. s. iiii. r. s. A dulce-
rium. s. ii.

Restituere an teneatur qui danificauit alium
in bonis anime vel corporis. j. Restitu-
tio. ii. s. iiii.

Restituere an teneatur sacerdos qui absoluit
aliquem a peccato a quo non potest absol-
uere. Ibi. s. v.

Restituere quid teneatur danificantes i bonis
corporis. j. Restitutio. iiii. pio raso. s. i. ii.
iii. r. iiii.

Restituere an teneatur qui ex assumpto offi-
cio tenentur alios defendere vsunt domi-
ni terrarum: capitanei: stipendiarij r non
defendant. j. Restitutio. iiii. s. j. Et ibi ha-
bes de medicis: notarijs: aduocatis: iudi-
cibus: architectorib: procuratorib: asse-

soibus r huiusmodi.

Restituere an teneatur ille qui imponit collectas
dominib: alicuius ville r vno plus grauat
q- alium. Ibi. s. ii.

Restituere an teneatur illi de psilio qui videt
fieri iniuriam primo r tacet. Ibi. s. iiii.

Restituere an teneatur dñi qui vtuntur male
suis officialibus vel no priuant eos officio
cum mala faciāt. Ibi. s. vii.

Restituere an teneatur qui negligit puire cri-
minosos. Ibi. s. viii.

Restituere an teneatur iudex qui iniuste senten-
tiam tulit. Ibi. s. ix. Et ibi habes duas the-
zicas semper menti tenendas. Prima est
q- si iudex iniuste iudicauit per metum cadem
tem in constantem virum licet mortaliter pec-
cauerit: non tamen tenetur ad restitutionem
nisi a tempore accepti officij dubitasset de il-
lo metu. Secunda q- si ille pro quo lata est
sententia iniusta: r ante sententiam no habuit
conscientiam malam r aduersarius no ap-
pellauit: licet post accepit habere mala: sen-
tentia eum defendit.

Restituere an teneatur iudex qui omittit code-
nationem expellat. Ibi. s. x.

Restituere an teneatur camparij qui non ac-
cusant quos reperiunt cunctes post statum
campane vel alia dana facientes. Ibi
s. xi.

Restituere an teneatur aduocati qui sequun-
tur doctrinam Spe. in titulo de aduocatis:
Ibi. s. xii.

Restituere an teneatur recipiens pecuniam co-
munitatis r de ea ad sui vtilitatem nego-
cians. Ibi. s. xiii.

Restituere an teneatur camerarij vel thesau-
rarij qui quando soluunt salaria doctoribus
vl stipendiarijs retinet vnum sol. pro flo-
reno. Ibi. s. xiiii.

Restituere an teneatur intercessores apud do-
minos ea que lucrati sunt a malefactoribus
vel accusat. Ibi. s. xv.

Restituere non tantum tenetur ille qui est execu-
tor dani sed etiam participantes. j. Restitu-
tio. vii. i prin. Participare autem dicitur
modis q- i istis versibus continent.

Justitio: psillio: psensus: palpo: recursus:
Participas: mat: n obstas: n maifestas.
Sed primi tenentur in solidum si dederunt cau-
sam efficacem ad danum: ita q- si no fuisset

eorum iussio: consiliū: consensus vel palpa-
tio vel recursus. Idem de participare tres
alij vltimi scilz mutus non obfās non ma-
nifestans non tenetur nisi ex officio tenere
tur obfāre, alias nō: licet R. teneat q̄ mu-
tus indistincte teneatur: tamen cōmūniter
eius dictum nō tenetur. j. Restitutio. vii.
quasi per totum.

Restituere an teneantur indicantes: puta qui
stant supra montē vt signo sumi facto gen-
tes armate currant ad predā. vel animan-
tes ad predam vt tubicini. vel incitātes ad
predam et huiusmodi. Et generalr̄ recurre
ad regulā datam si dederūt causam efficacē
tenetur r̄. j. Restitutio. v. vi.

Restituere an teneatur ratā habēs rapinam.
j. Restitutio. v. vi.

Restituere an teneātur emētes de rebus et ra-
pina. j. Restitutio. v. viii. Et ibi habes distinguere
aut emerūt bona fide aut mala. Et si bona
aut vt domino redderēt aut pro se retine-
rent. et de omnib⁹ habes ibi diffuse. Et in
§. xix. habes quid si post denunciationē sa-
ctam de re emptā data ē pauperibus et po-
stea iuvenitur dñs.

Restituere an teneātur cdētes de rapina: sur-
to: vsura et huiusmodi. j. Restitutio. viii. §. i.

Restituere an teneantur vxo: filij familia qui
scēter comedūt de talibus. j. Restitutio. viii. §. iii.
Et ibi habes. v. remedia in fauorem vxo-
rum et filiorum.

Restituere an teneatur fili⁹ cui pater vsurari⁹
nihil hñs nisi de vsuris expendit. Ad. duē.
p. eo i studio. j. Restitutio. viii. §. iii.

Restituere an teneat filia vel gener qui hñe-
runt dotē de vsura. j. Restitutio. viii. §. v. et vi.

Restituere an teneant famuli vsurarioꝝ sala-
ria pcepta et expēsas. j. Restitutio. viii. §. vii.

Restituere an teneantur consanguinci amici
et alij qui de bonis vsurarij comedunt. j. Restitutio.
viii. §. se. habes an debentes ali-
quid recipere ab eo q̄ debetur possint re-
tinere. Idē habes de hoc. Judeus. j. §. r.
q̄ omnino videas.

Restituere an teneātur locantes domū vsura-
rio pensionē habitū et domo locata. j. Re-
stitutio. viii. §. xi.

Restituere an teneātur pdicatores qui come-
dunt de rebus raptis vel habitis ex vsura.
j. Restitutio. viii. §. xii.

Restituere an teneātur inducētes ad fenerā-
dum vel mutuātes pecunias ad fenerādū
j. Restitutio. ix. §. j.

Restituere an teneat q̄ extorsit vsuras nomi-
ne alicno sicut psonete. p curatores: tuto-
res: curatores et huiusmodi. j. Restitutio. ix. §. ii. Et i
§. se. hēs an huiusmodi psonete exerce-
tes se in huiusmodi p̄ctib⁹ vsurarijs peccēt.

Restituere an teneātur factores stātes ad ma-
nuandū in psonā vsurarioꝝ. j. Restitutio. ix. §. iii.

Restituere an teneatur aduocati etiā procu-
ratores fauētes vsurarijs in iudicio vel ex-
tra. j. Restitutio. ix. §. v.

Restituere an teneat inducēs volētem gratis
mutuare vel iuste cōtrahere. vt mutuet sub
vsuris. j. Restitutio. ix. §. vi. Et in §. vii. habes quid
de famulis vsurarioꝝ vel filijs qui p do-
minis vel patrib⁹ exerceuerūt vsuras an pos-
sint illis iuris surripere vsq; ad quantitātē
acquisite vsure.

Restituere an teneātur cōmunitates dantes
pecunias ad vsuras. j. Restitutio. ix. §. r.
Et in §. xi. habes an singuli de collegio te-
neātur restituere in solidū q̄s habuit colle-
gium et vsuris.

Restituere an teneātur reges et dñi qui cogūt
debitores dare vsuras. j. Restitutio. ix. §. rii.

Restituere an teneātur dñi qui recipiūt mu-
nera ab vsurarijs. j. Restitutio. ix. §. riii.

Restituere an teneant elemosinas
ab vsurarijs. j. Restitutio. ix. §. riiii.

Restituere an teneant qui ipediūt aliquē a cō-
secutiōe alicuius beneficij. j. Restitutio. ix.
§. i. ii. et iii.

Restituere quid teneat q̄ effodit fructus agrī
seminati. j. Restitutio. ix. §. v. Et j. Restitutio. riii.
§. vi. Et ibi habes notabilem limitationē
de hoc.

Restituere an teneatur negociōꝝ gestor dā-
nuz illi⁹ cuius negocia gessit. j. Restitutio
xi. §. i. et ii.

Restituere an teneat dominus animalis si dā-
num dedit. j. Restitutio. xii. in. rii. primis
§. Et ibi habes q̄ in hoc duplex est actio:
p̄dima legis aglie et hac teneat domin⁹ anī
malis dānum dantis quādo culpa sua aut
negligētia animal dānum dedit: et tūc do-
minus tenetur ad totius dāni cōstimationē.
Alia ē actio que vocatur d̄ pauperie quā-
do nō culpa tua quadrupes dānum dedit.

et tunc liberaris dādo animal pro nora. Et
 in istis duab⁹ regulis solvere poteris om-
 nes qōnes de aialibus.
Restituere an teneātur tenentes columbaria?
 Ibi. §. iiii.
**Restituere an teneātur venatores cōculcan-
 tes agros.** Ibi. §. iiii.
Restitutio cui sit facienda. j. Restō. iiii. §. i.
**Restō cui debet fieri si ille qui hēre d⁹ agit in
 remotis.** Ibi. §. ii.
**Restituere quis plurib⁹ tenet et nō pōt om-
 nib⁹ satisficere an possit se gratificare vni**
 Ibi. §. iii.
Restituēdas an sit pōdo. Ibi. §. iiii. Et ibi ha-
 bes quot modis sumit pōdo.
**Restituere an teneātur p⁹lati et alij habētes
 administrationē ecclesiasticā male admini-
 strātes bona.** Ibi. §. v.
**Restituere an teneātur donātes de bonis ec-
 clesie meretricib⁹.** Ibi. §. vi.
Restitutio cui fiet de predictis donatis. Ibi
 §. vii.
**Restitutio antē predictā an teneātur facere
 de bonis p⁹monialib⁹.** Ibi. §. viii.
**Restituere an teneatur qui simulatione ali-
 quid acquirit. et cui restituere teneatur.** Ibi
 §. r. r. ii.
**Restituere an teneat dives mentiendo se pau-
 perē id qd lucrat.** Ibi. §. iiii.
**Restituere an teneat qd lucrat ille qui fingit i-
 firmitatē.** Ibi. §. iiii.
**Restituere an teneat meretric qd lucrat ex me-
 ritricio.** Ibi. §. iiii.
**Restituere an teneat mulier que non ē mere-
 trit ea que lucratur.** Ibi. §. xv. Et. §. Adu-
 latio in fine.
**Restituere an legatarius teneat si ei est solu-
 tum legatū integrum de quo poterat octra-
 bi falcidia.** j. Restitutio. iiii. §. xvi. Et ibi
 habes q⁹ quoddā est indebitū iure ciuili s⁹
 debitū iure nālī. Quoddā ē debitū iure na-
 turali et debitū iure ciuili. Et quoddā ē de-
 bitū iure naturali et ciuili.
**Restitutio incertorum an debeat fieri in loco
 vbi rapina vel vsura facta ē.** j. Restitutio
 xv. §. l.
**Restitutio incertorum an pertineat ad episcop-
 pum.** Ibi. §. ii. Et in. §. iii. habes nūquid
 episcopus male ablata incerta dispensare
 possit in reparatōe ecclesie parochialis. Et

questio est pulchra.
Restitutio qualiter et quomō debeat fieri. j.
Restitutio. xvi. p⁹o r⁹so. r. §. i. Et ibi ha-
 bes sumarium restitutionum fiendarū tam
 certarū q⁹ incertarū.
**Restituere non valēs si cedat bonis an tollē-
 tur oia sua bona.** Ibi. §. i. v. vi. vii. r. viii.
**Restituere an teneat morosus si eodē modo
 res illa fuisset pitura apud dominū.** j. Re-
 stitutio. xvi. §. ii.
Restitutio quo ordine fiēda sit. Ibi. §. iii. Et
 ibi hēs que sit actio personalis: que realis:
 que et contractus: que et quasi p⁹tractus: que
 et maleficio: et que et quasi maleficio.

¶ Sacerdotes qualiter dicā-
 tur ligat et sol-
 uere. j. Sacerdos. §. i. Et. §. Clavis
 per totum.
**Sacerdos quēcumq⁹ ligat vel soluit: an deus
 liget vel soluat.** j. Sacerdos. §. ii. r. §. Cla-
 uis. §. vii.
Sacerdotis boni an melior sit missa q⁹ mali
 j. Sacerdos. §. iii.
**Sacerdos habet duplicē actū. vnum sup cor-
 pus xpi verū: aliū super corpus xpi misti-
 cus. Et q⁹ dicti actus sint distincti et vterq⁹
 requiratur ad p⁹sessiones audiciēdas.** j. Sa-
 cerdos. §. iiii. vide et. §. Q⁹do. iiii. §. iiii. Et
 ideo cantū debēt esse sacerdotes quido re-
 ceperāt ordinem sacerdotalē vt faciant sibi
 dari ab epō spiritū sanctum: aliter nō pos-
 sent audire cōfessiones.

¶ Sacramentū quid sit. j.
 Sacramē-
 tum in p⁹ncipio.
**Sacra sunt. vii. Quorū necessitatis. s. baptis-
 mus: p⁹firmatio: eucaristia: p⁹nia et extrema
 vinctio. Duo sūt voluntatis. s. ordo et mari-
 moniū. j. Sacramētum. §. i. r. ii. Et in. §.
 iii. habes an resuscitatus recuperet vxorem
 vel dōa. Et. §. Ecclesia. j. §. vi. Et. §. Im-
 pedimentum. iiii. §. l.**

¶ Sacrilegiū quid sit et quot
 modis p⁹mitta-
 tur. j. Sacrilegiū.
¶ Sagittarius vtrū licite pof-
 sit vti illa arte
 vel balistariorū. j. Sagittarius. §. l.
**Sagittariorū artem exercens in bello iniustus
 debet excōicari.** Ibi. §. ii.

Arracenus ^{99 dicatur. 72}
Sarracenus i
principio.

Sarracenoꝝ ritus vel infidelium an sint tolerandi. *Ibi. s. i. Et. 3. Judicus. ij. s. ij. r. iij. vbi habes singularia de hoc.*

Atisfactio quid sit. *r. Satisfactio in prin.*

Satisfactioꝝz iniuncta: s. i. peccato mortali creptam an necesse sit iterare. *Ibi. s. i. Et. 3. Contritio. s. rvi.*

Landalu quid sit. *r. an sit peccatus. r. an sit speciale peccatum. r. an sit peccatum mortale. j. Scandalum. i. r. iij. s. i. ij. r. iij. Et i. mltis. s. sc. habes an bona spualia vel punitio peccatoꝝ vel largitio elemosinaru vel correctio fraterna vel bona temporalia sint omittenda ppter scandalum. Et in. s. viii. habes an peccatum veniale sit comitendū ppter vitatōes scandali.*

Editio quid sit *r. de partialitatibꝝ. j. Ira. s. riiii.*

Ententia quedaz a iure. *q. dam ab homine j. Sententia. i. r. iij.*

Sententia quedā ē interlocutoria quedaz definitiva. *Ibi. s. i. iij. r. iij.*

Sententia debet ferri sedendo. Item in loco publico *r. honesto. Item debet ferri die. Item nec diebus feriatis. Item non debet ferri p venalitate. Ibi. s. iij.*

Sententia lata a non suo iudice nulla est. *Ibi s. v. Et. 3. Excoicator. s. viij.*

Sententia lata inter aliquos an p iudicet alijs. *j. Sententia. s. vii.*

Sententia lata inter aliquos an profit alteri. *Ibi. s. viij.*

Sententia quibus auxilijs subleuetur. *Ibi. s. iij.*

Epultura quid sit. *r. an pro ca possit aliquid etigi. j. Sepultura. i. s. i. Et ibi habes tres conclusiones. Prima est q. nō valet consuetudo vt tempore sacramenti aliquid conferatur ab iniusto. Secūda q. non potest consuetudo introduci vt aliquid detur p sacramētis vbi processit extractio. Tertia q. valet consuetudo vt aliquid detur tēpore collationis seu ex postfacto vbi et me*

ra libertate populi fuit introducta: ita tamen vt sacramēta prius liberaliter conferantur.

Sepulture ius quid sit. *Ibi. s. iij.*

Sepulturā aut ius sepulture vel sepeliendi an laici possint habere. *Ibi. s. iij. Et ibi hēs an laici possint habere ius i. bāctis vel scdilibus. Et in. s. v. habes an vas lapideuz vel ligneum aptum ad recipiendaz corpus defuncti possit vendi.*

Sepulture an pactum preiudicet. *Ibi. s. vii. Sepeliri vbi debeat q. decedit nulla electa sepultura. Ibi. s. viii.*

Sepulti sunt pater *r. auus in ecclesia predica tonni: abauus *r. superiores in ecclesia parochiali: iste decessit nulla electa sepultura vbi sepelietur. Ibi. s. iij.**

Sepeliri vbi debeant forenses *r. pegrini. Ibi s. r.*

Sepulturam an pater possit eligere filio. *Ibi s. r.*

Sepulturam an mater possit eligere filio. *Ibi s. r.*

Sepeliri vbi debeat vxor. *Ibi. s. r. iij. r. v. r. rvi.*

Sepeliētes aliquē in casu nō pcesso quam penaz incurrant. *Ibi. s. r. vii.*

Sepulturam quis elegit apud ecclesias fratru minorū: fratres volūt ire pcessionaliter an possint. *Ibi. s. r. viij.*

Sepeliunt fratres medicantes de facto vsuarius manikstū: excoicatorū: interdictum. nūquid eps loci possit de facto corpa istorum etburnare. *Ibi. s. r. ix.*

Sepeliri an debeat leprosus: cum alijs in cimiterio. *Ibi. s. r. x.*

Sepulture expensas quis debeat facere. *Ibi s. r. xi.*

Sepulturā qlibet pot. eligē nonaz: antiqua dimissa. *j. Sepultura. ij. in prin.*

Sepulturā religiosi eligere nō pnt. *Ibi. s. i.*

Sepulturā sibi eligere pot. abbas vel platurus. *Ibi. s. ij.*

Sepulturā sibi eligere pot. fuas. *Ibi. s. iij.*

Sepeliri phibētur in cimiterio omnes decedentes i peccato mortali notorio. *j. Sepultura. iij. pto r. iij.*

Si aut quis nō pcessus si est occultū nō negabit sepultura q. et quo ē occultū nō dēpuniri peccatum. Idem si dubitetur. *Ibi.*

Sepleri prohibentur excommunicati etiā mi-
norū si notorie excoīcati sūt. Idē de excoīca-
tis etiā iniuste. *Ibi.*

Sepleri non debēt in sacratio mortientes i tor-
namentis vel ibi letale vulnus accipiētes.
Idē de militibus & armigeris eorū qui se
ibidē in armis exercēt. *Ibi.*

Sepleri non debēt vt supra moīētes in asti-
ludijs. *Ibi.*

Sepleri non debēt vt supra qui se occidūt ex
desperatōe vel iracūdia nisi forte ille qui se
occidit aliqz diu viueret & eum peniteret &
piteretur. *Ibi.*

Sepultura prohibetur ei de quo certum ē nō
fuisse cōfessum vel non cōicasse semel i an-
no nisi se sup hoc emēdasset i articulo mor-
tis ostendēdo saltē signa p̄tritionis vbi cō-
fiteri nō possit. *Ibi.*

Sepleri possunt suspensi & huiusmodi. *Ibi*
§. iij.

Sepleri an debeat mulier p̄gnans defuncta.
Ibi. §. iij.

Erui multis modis efficiuntur
§. j. Seruus. *i.* n̄so p̄io. Et
in. *§. j.* habes cuius parētis p̄ditionē
filius debeat sequi.

Seruus sit ille qui erat liber si patitur se ve-
nundari: ser tamen conditionibus existenti-
bus. *Ibi. §. ii.*

Serui quatr efficiātur liberi. *Ibi. §. iij.*

Seruus siue priuati siue ecclesie ordinari non
debet nisi prius manumittatur. *j.* Seruus
ij. p̄mo n̄so.

Seruum ordinatū dñs. *j.* annū a tēpore scien-
tie reuocare pōt. *Ibi. §. i.*

Seruus ordinat⁹ & restitutus ē domino non
licebit tamē dño inicere manus in eis: al's
icidit in excoīcatōnē. *Ibi. §. ii.* Alijs tamē
p̄uilegijs nō gaudebit. *Ibi.*

Seruus sine p̄sensu dñi pōt p̄trahere matri-
moniu. *j.* Seruus. *ij.* p̄io n̄so.

Seruo aliquid precipit dominus & eo tēpore
vroz peti debita vel econuerso cui obtepe-
rabit. *Ibi. §. i.*

Simonia est studiosa volun-
tas emendi v'l ven-
dendi aliquid spirituale vel spiritua-
li annetum opere subsecuto. *j.* Simonia.
p̄io responso.

Simonia an sit peccatū mortale. *Ibi. §. i.* Et

ibi habes q; aliqua sūt simoniaca: q; probi-
bita. & quedā p̄hibita: q; simoniaca. Et an
papa possit p̄mittere simoniā.

Simonia an sit si aliqd detur pro sp̄ialib⁹ gra-
tis vcl recipiatur. *Ibi. §. iij.*

Simonia quō iudicatur per munus a lingua.
Ibi. §. v. r. vi.

Simonia quomodo iudicat per munus ab
obsequio. *Ibi. §. vii. r. viii.*

Simonia quō iudicatur per munus a manu
qđ ē pecunia. *Ibi. §. ix. r. r.*

Simonia nō est dare tēporalia pro vita eter-
na. *Ibi. §. xii.*

Simonia an sit dare tēporalia pro redimenda
veratōe in sp̄ialibus. *Ibi. §. xiii.*

Simonia an sit vedē vasa sacra: vestes: aquā
benedictā & huiusmodi. *Ibi. §. xv.*

Simonia an sit si sacerdos vendit officium
portandi aquā benedictam per parochias.
Ibi. §. xvi.

Simonia an sit dare vel recipere aliquid pro
m̄simonio. *Ibi. §. xvii.*

Simonia an sit p̄ sacramento baptisimi aliqd
dare. *Ibi. §. xviii.*

Simonia an sit dare pecuniā pagano vt ba-
ptizetur. *Ibi. §. xix.*

Simonia an sit dare aliquid p̄ missa celebra-
da. *Ibi. §. xx.*

Simonia an sit dare aliquid p̄ sacramēto cō-
fessionis. *Ibi. §. xxi.*

Simonia an sit recipere pecuniā pro absolutōe
ab excoīcatōe vcl iterdicto. *Ibi. §. xxii.*

Simonia an sit recipere pecuniā pro sacramē-
to ordinis. *Ibi. §. xxiii.*

Simonia an p̄mittat notarius qui recipit pe-
cuniā pro instrumēto. *Ibi. §. xxiiii.*

Simonia an cōmittat p̄dicatoz qui recipit pe-
cuniā pro p̄dicatōe. *Ibi. §. xxviii.*

Simoniacus dicitur i currit excoīcationē pa-
pale quādo simonia p̄mittitur in ordie vel
beneficio in curia vel extra curiā. *j.* Simo-
nia. *vi. §. xiiij.*

Societas vna est omniū bo-
norum: & ista cōi-
cantur omnia que proueniūt ex qua-
cūq; cā. *§. i.* Societas. *§. xliij.*

Societas alia dicit omis questus & lucrū: & in
ista cōcantur omnia que proueniūt ex que-
stu seu industria personaz. *Ibi.*

Societas alia est certe rei & certe negociatio

nis vel conuēdi: quia viuunt ad vnuz pa-
nes: et in ista nō cōmunicāt nisi lucra que
proueniūt ex dicta negociatōe. **Societas**
Societas quomodo intelligitur cōtracta inter
fratres. **Ibi. §. iiii.**
Societas scōa scilicet omnis questus et lucri
quādo cōtrahitur in ea nō veniūt lucra et
meritis personarū vt salariū quod defertur
ratione officij vel aduocatōis et huiusmo-
di. **Ibi. §. xv.** Et ex istis tribus speciebus so-
cietatis habes quid dicendū si vnus fratru
soluit cōdēnationem: an alius teneatur cō-
tribuere. **Ite** si vnus fratrum aliquid lucra-
tur et successiōe: an alius participet. Et si
vnus fratrum multū lucratur: alius parte
quid sciendū. **Item** an lucrū vxoris vnus
fratris debeat cōmunicari. Et qualiter de-
beat postea fieri diuisio inter eos. Et de mul-
tis alijs casibus quotidianis ibi vide cum
multis. **§. sc.**
Societas ē inter aliquos. vnus cōmittit pec-
cuniam alteri bona fide vt inde lucretur et
habeat inde partē de lucro an liceat. **§. So-**
cietas. §. i. et ii.
Societatis cōtractus quot modis varietur.
Ibi. §. iii. iiii. et v.
Societas ē inter aliquos: aliquis in societate
ponit operam tantū: alius ponit. **xx. lib.**
ad tertiam partē lucri et damni. **xx. remanē-**
tibus semper saluis an liceat. **Ibi. §. vi. Et**
in. §. vii. habes quid de vidua que tradit
quantitatē pecunie cum pacto q̄ mercator
eam accipiēs teneatur ei reddere dimidiū
absq̄ omni periculo capitalis an liceat. Et
in. §. viii. habes an liceat tradere pecuniam
mercatori per mare nauigaturo: cum pacto
q̄ si nauis cū capitali periclitetur: mercator
non teneat reddere capitale. sed si alio mo-
do capitale amiserit teneatur sibi ad reddē-
dum totum capitale. et si lucratus fuerit ha-
beat partē lucri.
Societas aliqua cōtracta est: vnus ponit pe-
cuniam tantū: alter operā tantū. Et qui-
bus partibus isti intelligantur socij tā in lucro
q̄ in dāno. **Ibi. §. ix.**
Societas quādo diuiditur post multos sudo-
res et nō inuenit nisi solū capitale saluum: an
capitale diuidet. **Ibi. §. x.**
Societas cōtracta ē et ipsum capitale ē perdi-
tum quid iur. **Ibi. §. xi.**

Societas cōtracta ē vterq̄z ponit mixtū pecu-
niam et operā: sed vnus maiorē pecuniam
q̄z alter: nūquid p̄tes lucri erūt equales eq̄-
litate p̄portōis. **Ibi. §. xii.**
Societas cōtracta est an dānum illud persone
que ponit operas debeat cōicari adinuicē?
Ibi. §. xiii.
Societas iter fratres an videat p̄tracta p̄ hoc
q̄ fratres stant simul. **Ibi. §. xiiii.**
Socius ad quam culpā teneatur. **§. Restitu-**
tio. xii. §. j.
Socius quādo in suis erat diligentissimus et
nō potest nisi vnā rem saluare an saluabit
suas. **Ibi. §. ii.**
Socius ad qd teneatur. **Ibi. §. iii.**
Socius accipit pecuniam vt iret ad sanctū An-
tonium pro alio socio et nō iūt quid scien-
dum. **Ibi. §. iiii.**
Socij duo habent rem cōmunem et vnus in-
ea fecit expēsas: an alij teneatur contribuere.
Ibi. §. v.
Socij duo sunt vnus laborat alius est rixosus?
Ibi. §. vi.
Socius soluit debitū ignorāter an accipiēs te-
neatur ei ad restōem. **Ibi. §. viii.**
Socij duo erāt ad negociādū vterq̄z captus
fuit vnus euasit p̄pter suā industriā: nungd
illud qd ē dandū p̄ sua redemptōe iputa-
bitur i societate. **§. Societas. §. xiiii.**
Socij duo erāt vt supra vnus redemptus fuit ab
amicis quid sciendū. **Ibi. §. xv.** Et ibi ha-
bes de p̄curatore qui scidit i latrones dum
iret pro factis domini et ab eis fuit spolia-
tus vel in via fuit infirmitate oppreſsus an
possit huiusmodi dāna imputare domino. Et
§. Bellum. §. xi.
Socius an possit pacisci vt vnā partē lu-
cri et vnā partē dāni ferat et alius ecōtra
§. Societas. §. xvi. Et in. **§. xvii.** habes de
negociatore qui pecuniam recipit ad tractan-
dum: dicit ei qui dateā: volo in sine pro la-
bore meo. **xx. firma** et nō in eis sentire aliqd
dānum an liceat. Et in. **§. xviii.** habes de eo
qui dat pecuniam mercatori in societate et cō-
uenit secū q̄ dabit ei certā partē de lucro et
nihil dicit de dāno.
Socius qui tantū operas ponit qm̄ proficiat
cā societatis: an debeat hēre expēsas de cor-
pore societatis. **Ibi. §. xix.**
Socij ex disparibus partibus pro quibus parte

ibus teneantur ad solutionē penſiōis ſun-
dit. *Ibi. §. xx.*

Socij ſumus ego ⁊ tu per. v. annos hoc pa-
cto q̄ ego ponam. *Ad. ⁊ tu operā. deinde*
añ quinquēniū perierūt cau ſortuito: nūgd
ego cogar iterato ponere. Ibi. §. xxi.

Socij duo faciunt pactū q̄ vnus ponat. *Ad.*
⁊ alter operas. ⁊ de hijs. Ad. reſtat parum
caſu ſortuito: vnde operarius nō vult po-
nere operam vel rem ſuā que magna ē cuz
re ſocij que parua ē. quid iur. Ibi. §. xxii.

Socij duo ſūt omniū bonorū: puta filius legi-
gitimus ⁊ ſpurus pater iſtuit heredes ſi-
lus legitimū an agratur aliqd ſpurio. *Ibi*
§. xxiii. Et. s. filius. §. v.

Socij ſunt plures omniū bonorum: vnus il-
lorum ex vſuraria prauitate acquiſiuit mul-
ta ⁊ cōmunicauit ſocio: an episcopus po-
teſt compellere iſtus ſociū ad reſtitutionē
vſurarū. *j. Societas. §. xxiiii. Et in. §. xxx.*
habes. Id. tradit Jo. c. ad fideliter operā-
dum in ſua arte cum pacto q̄ in fine anni
totam recipiat ſortē cuz tribus partibus lu-
cri: deductis tamē prius expēſis ⁊ laborib⁹
ipſi⁹ Jo. Et ecōuerſo ſi dānum euenerit in
mercantia vult ſentire detrimentum trium
partium: ⁊ Jo. quartē partis tantū ſentiat
an liceat.

Societas qualr diuidet ſi nihil iter ipſos eſt
conuētū expreſſe. *Ibi. §. xxxi. Et l. §. xxxii.*
habes de illo qui locat rez quā eſtimat hac
conditiōe q̄ qualitercūq; perdat ſeu dete-
rioretur vlti recuperare eodē precio rez lu-
am: an liceat. Et in. §. xxxiii. hēs an rez em-
pta ex pecunia cōmuni vel redacta ex reb⁹
cōibus ſit p̄munis.

Socij duo altercātur ſuper aliquo rei euentu
p̄terito vel futuro an liceat. *Ibi. §. xxxv.*

Sortilegium qui dicantur
ſortilegi. Et an liceat ponere ſor-
tes: ⁊ de ſpeciebus diuinaōis. *j. Sortile-*
gijs per totum.

Sponsalia de preſenti an diſ-
ſoluātur per ſu-
ſceptionē ſacri ordinis. *s. Impedi-*
mentum. j. §. v.

Sponsalia cōtrahētes an teneātur p̄bere ma-
trimoniū. *j. Sponsalia. §. ii.*

Sponsalibus an poſſit iteruenire penas arra

vel pignus. *Ibi. §. vii.*
Spōſalia i qb⁹ caſib⁹ diſſoluunt. *Ibi. §. viii.*
Spōſalia quis p̄rit per verba de p̄ſenti ea p̄ri⁹
cognita: ſed nō poſt an poſſit intrare religio-
nem. *s. Impedimētū. j. §. ii.*

Sponsalia quot modis cōtrahātur. *s. Ad a-*
trimoniū. ii. §. xv.

Spōſalia penes p̄bere p̄ſit p̄ filijs: ⁊ tūc ſuf-
ficiat ſola p̄ſentia filioruz dūmō non p̄dicant.
Secus in alijs a parentib⁹: q̄ tūc requiri-
tur q̄ ſaltē annuāt: ⁊ hoc ē valde ſingula-
re. *Ibi. §. xvi. ⁊. xvii.*

Spōſalia vlt matrimoniū quis ſit modus cō-
trahēdi. *Ibi. §. xviii.*

Spōſalia que verbis ⁊ mēte p̄ſentia ſunt de
p̄ſenti: tamē iur interpretatōe ſunt de futuro
q̄ p̄tracta añ tēpus debitū tranſcūt in ma-
trimoniū p̄ oſcula: amplex⁹: munera ⁊ hu-
iuſmodi iterueniētia poſt etatē debitā. *j.*
Adtrimoniū. iii. §. viii. ⁊. ⁊. xl.

Spōſalia de futuro verbis ⁊ mēte p̄ſentium
per p̄dicta nō tranſcūt ⁊ c. *Ibi.*

Sponsa ſi ſuit violētē cognita: an poſſit in-
trare religione. *s. Impedimētū. j. §. iii. Et*
j. Spōſalia. §. ix.

Spōſalia an poſſit p̄trahi ante annū. *vii. cō-*
pletum: ita q̄ ea oriatur publica iuſticia. s.
Impedimētum. iii. §. ix. Et in. §. r. habes
an ex ſponsalibus que parētes p̄ filijs cō-
trahūt filij obligētur.

Spōſus q̄ cōtrahit cū aliqua p̄ verba de p̄ſenti
nō tū cognouit eā quā tradit adulterādam
p̄ ſanguineo p̄prio: an poſſit intrare religio-
nez ea iuita. *s. Impedimētū. j. §. iiii.*

Tatutum dicit q̄ ml̄ier ma-
ritata nō admit-
tatur cuz fratrib⁹ ad ſucceſſionē p̄ris:
quidā deſceſſit relictis filijs maſculis ⁊ filia
deſponſata per verba de futuro: an iſta mu-
lier debeat excludi a ſucceſſione paterna. *s.*
Adtrimoniū. j. §. xvii.

Statutū ciuitatis an poſſit impedire matrimo-
niuz q̄ filia nō poſſit libere p̄bere m̄ſioniū
ſine icurſione pene. *Ibi. §. xviii.*

Statutū continet p̄ceptū an veniēs p̄ illud
peccet mortalr et ſi in illo ſtatuto ſit aliqua
pena appoſita. *s. P̄dagañ. §. ix.*

Statutū vel ciuitas vel dominus mādāt ali-
q̄ ſectuz ſub certa pena celebrari an poſſit
j. Statutū. §. vi.

Statutum certi loci apponens certā penam an afficiat non subditos delinquentes in loco data scientia statuti. *z. Excommunicatio vii. §. j. Et in. §. ii. habes dato q̄ nō subditi delinquentes ligētur statuto data scientia statuti quid de ignorantibus.*

Statuentis subditos delinquens extra territorium an afficiatur pena statuti. *Ibi. §. iiii. z. v.*

Accedere quādo debeant dētes & collaterales. *j. Successio: p̄i mō n̄so. Et in. §. j. hēs quot modis dicit quis decedere intestatus;*

Succedere quis quādo dicatur ab intestato: *Ibi. §. ii. Et in. §. iiii. v. z. vii. habes quomodo succedunt descendentes ascendentes & collaterales.*

Succedunt ne filij duorum fratrum in stirpes vel in capita. *Ibi. §. viii. Et in. §. ix. habes in additōe de casu quotidiano q̄ filius fratris admittitur ad successiōē patris sui in locū patris sui p̄defuncti.*

Succedat ne filij naturales patri ab intestato: *Ibi. §. x. Et in. §. xi. habes an sine cōsensu filiorum vel heredū adultera possit instituire filios susceptos de adulterio. Et i. §. xii. habes quid de cōsuetudine quarūdam terrarum q̄ mortuo aliquo sine filijs dominus terre totū accipiat.*

Accessor al^o singularis q̄ in certa re cōstituit. Ali^o vniuersalis q̄ in tota hereditate vel reliqua. *j. Successor.*

Affragia facta pro defunctis an p̄sint extititibus i purgatorio. *j. Suffragia: p̄i n̄so. Et in. §. i. habes que peccata purgantur i purgatorio. Et in. §. ii. habes q̄ ignis purgatorij & si nō sit eternus miro tamen mō grauis est.*

Suffragia facta per ministros malos an pro sint defunctis. *Ibi. §. iiii.*

Suffragia facta pro defunctis an p̄sint etiam facienti. *§. iiii.*

Suffragia quibus inuētur anime defunctorum. *Ibi. §. v.*

Suffragia que sint meliora. *Ibi. §. vi.*

Suffragia misse pro defunctis an equal^r valeat defuncto sicut alia. *Ibi. §. vii.*

Suffragia quibus defunctis p̄sint. *Ibi. §. viii.*
Suffragia specialiter facta pro aliquo an eque profint alijs. *Ibi. §. ix.*

Suffragia facta pro multis an equal^r profint singulis. *z. Adiffa. §. p.*

Superbia quid sit. *j. Superbia. p̄i n̄so.*

Superbia an sit peccatum mortale. *Ibi. §. i. Et in quatuor. §. sequētibz habes de quatuor speciebus superbie.*

Surdus & mutus potest cōtrahere matrimonium si cognoscit vires matrimonij. *j. Surdus. §. i. Et ibi habes mirabilia d̄ quadam muta.*

Suspensio quid sit. *j. Suspendus in p̄i n̄so.*

Suspendus ab officio an dicatur suspensus a iurisdicōe. *Ibi. §. j.*

Suspensus quis est ab officio vel iurisdicōe quis potest absoluerē. *Ibi. §. ii. E. l. §. iiii. habes que sit differētia inter suspēsiōē de positionē & degradationē.*

Suspensio an possit suspēdi per appellationē. *Ibi. §. iiii.*

Suspendus a participatiōe vel collatione sacramentorum si cōtrafaciat an sit irregularis. *Ibi. §. v. Et in. §. vi. habes vnum notabile q̄ vbi tempus ponitur sine p̄cisiōe ut cui quis sine temporis p̄cisiōe ne priuatur beneficijs perpetua priuatio intelligitur.*

Testamentum quid sit. *j. Testamentum. p̄i n̄so p̄i n̄so.*

Testamentum oēs possunt facere qui nō sūt ex p̄sente p̄hibiti. *Ibi. §. i.*

Testari qui p̄hibeātur. *Ibi. §. ii. z. iij. Et ibi habes. xviii. personas que sunt prohibite testari.*

Testari p̄dicti p̄hibiti an possint disponere in pias causas. *Ibi. §. iiii.*

Testari vel donare ad pias cās filij potest cōsentiente patre in aduētijs i quibus patri nō queritur vsufr. *Ibi. §. v.*

Testari non potest filius. quātum ad p̄prietatem de bonis aduētijs in quibus patri queritur vsufr. *Ibi. §. v.*

Testari non potest filius. in bonis in quibus patri non queritur vsufructus quo ad non

pias causas. *Ibi. §. v.*
 Testari licet non possit filius in his in quibus
 patri nō acquirat usufructus potest tamen
 donare causa mortis. *Ibi.*
 Testari potest clericus etiam in p̄tate p̄stitū/
 tus etiam inuito patre d̄ bonis aduenticijs.
*Ibi. Et sufficit q̄ recipiat saltem primam
 tonsurā v̄tibi. Et ratio est quia q̄d est lai/
 cis aduentitium est clericis castrense vel q̄.
 si. De hoc vide. s. Clericus. iij. §. si. Et
 hec sige cordi quia singularia.*
 Testari non possit religiosus in ep̄m p̄motus
j. Testamētū. i. §. vi.
 Testari prohibens aliquem ab eius heredita/
 te est repellendus. *Ibi. §. vij.*
 Testamētōz aliud dicit nūcupatiūm et sine
 scriptis. aliud dicit testamētum in scriptis.
Ibi. §. viii.
 Testamētū requirit. vii. testes et q̄ sint roga/
 ti. *Ibi. §. ii. Et in. §. sequenti habes an nō
 tarius computetur pro vno.*
 Testamento qui non possunt esse testes. *Ibi
 §. xi. xij. et xiii.*
 Testamentum et quibus causis dicitur nullū.
Ibi. §. xiiii.
 Testamentum aliquādo tenet sed tñ irritatur
 et rūp̄itur. *Ibi. §. xv.*
 Testamentum vltimuz an semper valeat. *Ibi
 §. xvi.*
 Testamentum an possit clausulari ita q̄ non
 possit tolli. *Ibi. §. xvii. xiiii. et xxv.*
 Testamentum a quo differt a codicillo. *Ibi
 §. xviii. Et i. §. xix. habes q̄ illa clausula co/
 dicillaris operatur duos bonos effectus.
 Et in. §. xx. habes an requiratur heredita/
 tis adiūo in testamento ad hoc vt relicta in
 codicillis debeantur.*
 Testamentum quis fecit in quo est illa clau/
 sula et filius ē p̄teritus an operetur vt vi/
 deatur rogatus. *Ibi. §. xxi.*
 Testamentum si patiat̄ defectum vel iur̄ re/
 pugnantiam in his que sunt de substantia
 nihil facit illa clausula codicillaris nisi teste/
 tur inter liberos. *Ibi. §. xxii.*
 Testamentum an reddatur nullum et p̄teriti/
 one legitimi heredis. *Ibi. §. xxix.*
 Testamentum faciens tenetur instituire here/
 dez aliter testamētū nō valet. legata tamē
 ad pias causas valent etiam si nō esset et a
 codicillaris et testamētuz esset nullū. *j. Te*

stamētū. ij. p̄io r̄iso.
 Testator an possit substituere alium heredem
 qui debeat succedere primo heredi. *Ibi.
 §. i.*

Testamentuz si est nullum et apposita est clau/
 sula codicillaris quid operabitur illa clau/
 sula. *Ibi. §. ij. Et in. §. v. sc. habes multos
 casus de illa clausula codicillari.*

Testator: legat aliquid tabellioni cōficiēti te/
 stamentum. nunquid tabellio potest illud
 ascribere. *Ibi. §. xi.*

Testator: an possit penam imponere heredi si
 non paruerit eius voluntati. *j. Testamētuz
 iij. §. i. Et s. Legitima. §. si.*

Testamenti executio fiet per ep̄iscopos. *j. an/
 num. l. scientie et adire voluntatis si execu/
 tores nō executi fuerint voluntate defuncti
 j. Testamētū. iij. §. ii. Et ibi habes opti/
 mā cautela vt ep̄s nō possit se impedire de
 tali executione.*

Testatoris vel executoris an ep̄s suppleat ne/
 gligentiam quo ad legata ad non pias cau/
 sas. *Ibi. §. iij.*

Estes esse possunt omnes qui
 non prohibentur. *j. Te/
 stis. i. r̄iso. i. Et in. §. i. habes q̄ in te/
 stibus sex sunt attendenda.*

Testis an quis possit admitti i sua causa. *Ibi
 §. ij. Et s. Testamentum. i. §. xi. xii. et xiii.
 Et ibi habes an legatarij et fidei cōmissarij
 possint esse testes in testamento et an illi de
 collegio possint esse testes in causa collegij
 et die vt ibi.*

Testes duo regulariter sufficiunt. *j. Testis. iij.
 i. p̄in. Aliquādo sufficit vnus. aliquando
 plures. De hac materia vide. j. Testis. iij.
 per totū. Et quomodo testes debeant iur/
 rare et singulatim examinari. j. Testis. iij. p̄
 totum.*

Donamenta ^{facere an} sit pecc/
 catum. *j. Ludus. §. ij. Et qua pena
 puniantur. s. Sepultura. iij. primo respo/
 so. Et ibi etiam habes d̄ crecentibus asti/
 ludia.*

Transactio ^{est de re dubia} et late incerta
 nec dum finita nō gratuita pactio. *j.
 Transactio.*

Transactio vel compositio an possint iterue/
 E

nire in spūalibus. *Ibi.*

Tutela triplex est. s. testamen-
ria legitima & dati-
ua. *I. Tutela. i. rñso.*

Tutela an clerici possint suscipere. *Ibi. s. i.*
Tutela an ep̄s vel religiosus possit suscipe-
re. *Ibi. s. ii.*

Enatio quedam est oppres-
siva. quedam est are-
naria. alia est saluosa. *I. Venatio.*

Venari cum canibus an liceat ep̄is vel alijs p̄-
latis. *Ibi.*

Vendere an liceat aliqd plus
q̄z valeat. *s. Em-
ptio. s. viii. Et ibi etiam habes de de-
ceptione vltra dimidiam & qualiter intelli-
gatur illa dimidia. Et ibi etiam habes q̄
iustum precii h̄z tres gradus. s. p̄iū: discre-
tum: & rigidum.*

Vendens rem plusq̄z valeat persone sagaci
non tenet ad restitutionem nisi emens esset
in arcta necessitate. *Ibi. s. viii. Et. j. Usu-
ra. ii. s. riii. Et ibi habes qualiter intelligit̄
illud vulgatum q̄ res tantū valet q̄stū vē
di potest.*

Vendere rem suam an quis compelli possit
s. *Emptio. s. ix.*

Vendere quis potest ad libitum ea que non
sunt necessaria ad vitam sed potius ad pō-
pam vt gēmas & iocalia. *Ibi.*

Vendere aliquid carius q̄z sit emptum an li-
ceat. *Ibi. s. x. Et in. s. se. habes quis sit
ille mercator qui eiciendus sit de templo.*

Venditio an reddat iniusta p̄pter defectū rei
vendite vel p̄pter latentē eius bonitatem.
Ibi. s. riiii.

Vendere aurum alchimicum an liceat. *Ibi.*

Vendentes tabernarij vel dantes mensuras
vini diminutas vsq̄ ad collum an excusen-
tur. *Ibi. s. xv. Et ibi habes etiam an ercu-
sentur mulieres que dant līnum ad filandūz
& putant filatum ad rationem. riii. vncia-
rum pro lib.*

Vendit quis equum & infra paucos dies mo-
ritur an vendens teneatur. *Ibi. s. xvi. et
xvii.*

Vendens quis equum pro morboſo strabo-
ſo & cum omnibus maghagnis an teneat
s. *Arbitr. s. vi.*

Vendit quis fundum expressis confinibus &
postea reperitur maioris q̄statis quid iur-
s. *Emptio. s. xviii.*

Venditor an teneatur dicere vicium rei ven-
dite. *Ibi. s. xix.*

Venditor potest ad certum locum merces &
ſcit multos sequi se cuz similibus mercibus
q̄s si diceret non posset suas adeo care vē-
dere. *Ibi. s. xx.*

Vendentes non nisi cuz mendacijs vel per-
iurijs an peccēt mortaliter. *Ibi. s. xxv. Et
s. Mendacium. s. iiii. v. & vi.*

Vendere potest pater filium instante necessi-
tate famis. *s. Emptio. s. xxvi.*

Vendere nō potest mater filium instante ne-
cessitate famis. *Ibi.*

Vendere non potest maritus vxorem instan-
te necessitate famis. *Ibi.*

Vendi an possint ſclauī t̄piani. *Ibi.*

Vendi an possint vasa sacra. *Ibi. s. xxvii.*

De ista materia venditiōis vide. *s. in ver-
bo. Emptio.*

Vicarius est is galterius vi-
ce non suum gerit
officium. *j. Vicarius in prin-*

Vicariozum quatuor sunt species. *Ibi. s. i.
& viii. s. se.*

Vicarius an gaudeat priuilegijs principalis.
*Ibi. s. xij. Et ibi habes an vicerectori gau-
deat priuilegio rectoris.*

Vicarius ex quibus causis potest iſtitui. *Ibi
s. xiiij.*

Viciatus corpore quis dica-
tur. *j. Viciatus. s.
i. Et in. s. ij. & iij. habes materiā cō-
pletam de hoc.*

Vinctio extrema est sacramen-
tum. *j. Vinctio in prin-
cipio. Et per totum capitulum habes
de hac materia. Et in. s. ix. habes q̄ oleuz
non benedictū etiā in maiori q̄stitate addi-
tum benedicto totum fit benedictum. Et
de hoc etiam habes. s. A qua benedicta
s. i.*

Vidua quatuor modis dicitur
j. Vidua per totum.

Virginitas in quo consistit
*j. Virginitas
primo responſo.*

Virginitas an amittatur per violentias. Ibi
 §. i.
 Virginitas an sola mente possit amitti. Ibi
 §. ii.
 Virginitatem an amittant puella i. anis puell/
 laribus aliquid carnale committentes. Ibi
 §. iii.
 Virginitas an pdatur a patientibus fluxum
 seminis. Ibi. §. iiij.
 Virginitas an perdatur si nec ante pollutio/
 nez nec in ipsa interuenit voluntas: s; post.
 Ibi. §. v.
 Virginitas an perdatur p pollutes; i. sonijs
 j. Pollutio. i. rnsio.
 Virginitatem an perdant cognite in ebrieta/
 te vel sono. j. Virginitas. §. vi.
 Virginitas consecratio quare ad solum epi/
 scopum pertineat. j. Virginitas consecra/
 tio. i. responso. Et in. §. se. habes an vio/
 lenter corrupte debeant consecrari. Et i. §.
 ij. habes an occulte corrupte possint conse/
 crari.
 Virginitas consecratio quo tempore debeat
 fieri. Ibi. §. iiij.
Is et metus que differentia sit in/
 tus qui cadat in constantem virum. et
 multis alijs. s. Impedimentu. i. per totu.
 Et. §. Metus per totum.
Visitacionem qualiter s/
 re prelati. j. Visitatio primo respon/
 so.
 Visitans an possit exigere pcuracionez. Ibi
 §. i.
 Visitans an possit recipere pecuniam. Ibi
 §. ij.
 Visitare quomodo et quotiens possit archi/
 episcopus suam prouinciam. Ibi. §. iiij.
Voluntatem nostrā an te
 neamur cō
 formare voluntati diuine. j. Volun/
 tas. §. i.
Votum est alicuius boni cum
 deliberatione facta p/
 missio. j. Votum in principio.
 Voti perfectio tria requirit scilicet deliberatō/
 nem: ppositum voluntatis et pmissioes.
 Ibi. §. i.

Votus ē duplex scilicet solēne et simplex. s.
 Impedimentum. iij. §. i. Et. j. Votus. i.
 §. v.

Votum de continentia an impediatur matri/
 monium. s. Impedimentum. iij. §. i.
 Votum solēne quare dirimat matrimonium
 non autem simplex. Ibi. §. ij.

Votum quis continentiam post sponsalia de
 futuro nunquid teneatur ad votus. Ibi. §.
 iiij.

Vouens continentias et postea cōtrahēs ma/
 trimoniū nullo vnq; tempore potest erige
 re sine peccato mortali lz tractus reddere se
 neatur. Ibi. §. v. et. vii.

Vouens continentiam et postea contrahens
 mortuo altero p iuge tenetur ad p̄nētias.
 Ibi. §. vi.

Vouentes ambo iuges siue ante matrimo/
 niū siue post non possunt erigere nec red/
 dere. Ibi. §. vii.

Vouens nunq; reddere debitum tenetur ta/
 men reddere tractus. Ibi. §. viii.

Vouens continentiam contrahendo matri/
 monium peccat mortaliter. Ibi. §. ix. et. r.
 Votum quis votum continentie perpetue an
 episcopus possit dispensare. Ibi. §. xij.

Votum quis votum continentie ad tempus
 episcopus potest dispensare. Ibi. §. xiii.
 Votum quis non nubere episcopus potest di/
 spensare. Ibi.

Votum quis castitatem respectu certe religio/
 nis sed nō obediētiam nec paupertatem an
 sit expresse p̄fessus. Ibi. §. xiiii.

Votum factum simpliciter interpretatur s̄m
 dispositionē iuris cōmunis. vt si ea ad que
 p̄iugebatur votus erant de necessitate erit
 necessitatis. si de p̄silio erit de p̄silio. j. Vo/
 tum. l. §. iii.

Votum factum timore mortis anime tenet.
 Ibi. §. iiij.

Votum factum timore mortis naturalis te/
 net. Ibi.

Votum factum timore mortis accidentalis et
 casualis tenet. Ibi.

Votum factum timore mortis accidentalis et
 violente non tenet. Ibi.

Vouens an teneatur statim adimplere. Ibi
 §. vi.

Votum quis certā pegrinatōes. j. annum et ante

illud tempus infirmatur ad mortem nun/
qd necessaria sit dicti voti cōmutatio. *Ibi*
§. vii.

Vouere an erpediat. j. Dotū. i. §. r.

Dotū quis fecit ex duabus causis ad quid te/
neatur. *Ibi. §. ii.*

Dotū qd emisit diuersa qd sēdū. *Ibi. §. iiii.*

Dotū iniantii pater filio vt pfaciat an teneat.
Ibi. §. iiii.

Dotū religionis puer qz tūcūqz sit doli capax
ante ānos pubertatis si pōt se obligare. *j.*

Dotum. ii. §. iiii.

0
12 Dotū pueri ante ānos pubertatis excepto vo/
to religionis si bz vsum rōnis qz tūm in se
est obligat. *Ibi.*

Dotum emissum a puero ante annos puber/
tatis potest irritari ante dictū tēpus a parē/
tibus. si tamē nō irritatur ab eis; tunc ob/
ligat.

Dotū emissum a puero ante annos puberta/
tis si. j. dictum tēpus irritatur a parētibus
mortuus sit et amplius non reuiscit. *Ibi.*

0
11 Dotū puberum: vtorum: et suorum post re/
uocatiōem patris: viri: vel dñi reuiscunt
soluta patria pāte: vt adueniente morte vi/
ri vel domini. *Ibi.*

Vouere nō potest religiosus vllō voto. *Ibi*
§. iiii.

Dotū qlibet mutari potest in votū religio/
nis. *Ibi. §. rv.*

Dotū p subsidio terre sancte an plati regula/
res emittere possint. *Ibi. §. xvij.*

Dotū qd possit pmutare vel in eis dispensare
j. Dotum. v. §. ii.

Vouit qd dare certā elemosināz alicui ecclesie
an epus possit dispensare vt det alij ecclesie
j. Dotum. v. §. vi.

Vouit quis ieiunare in vigilia sancti francisci
et negligētia nō ieiunauit nō tenet alia. die
ieiunare. s. Ieiunium. §. riiii.

Dotū nō obligat vltra p̄sensuz vel si tunc nō
cogitabat tenet ad id qd verisimiliter iten/
disset si cogitasset. s. Ieiunium. §. rrii.

Dotū factū caloze iracūdie nō tenet. sicut nec
iuramentū. s. Iurare. §. iiii.

Vouēs cōiugatus qñ possit transire ad reli/
gionē vt promoueri ad sacros ordines. s.

Impedimētum. ri. pio rñlo. Et ibi habes
deklaratiōem copiosā de oibus votis pū/
gum. Et etiā qñ vnus possit erigere debi/
tū ab alio vel nō. Et si vterqz emisit votū
p̄tinēte ante matrimoniu vel post an pos/
sit erigere vel reddere debitum.

tū ab alio vel nō. Et si vterqz emisit votū
p̄tinēte ante matrimoniu vel post an pos/
sit erigere vel reddere debitum.

Surarij manifesti nō debent
recipi ad cōsonem
altarum nec ad oblatōes publicas nec
ad sepulturam ecclesiasticam. *j. Restitutio*
it. §. iiii.

Usurarij manifestus qñ dicatur. *Ibi. §. iiii.*
Et. *j. Excoīcatōe. rrv. §. v.*

Usurarij manifesti dicuntur qui vendunt rem
carius ppter dilata solatōem. et hoc si pu/
blice faciūt. Et sic eoz testamētū ē nullum
j. Excoīcatōe. rrv. §. v.

Usurarios manifestos sepeliēs in sacro ē ex/
coīcatus. *j. Excoīcatōe. rrviii. §. i.* Et sic
nota q si religiosi vel clerici sepelirent vsu/
rarium manifestum in ecclesia vel cūmte/
rio per ep̄m nō benedictis nō erunt excoī/
cati. *Ibi. §. ij.*

Usurariū manifestū nō facit sola p̄fessio cōi/
dicialis. puta dixit coram testibus et vicinis
q erat usurarius et manifestus. *j. Restitu*
tio. it. §. riiii. r. rv.

Usurarius mutauit ad vsuras nō tñ recepit
vsuras: ille non incurrit penas. c. q̄s̄qz de
vsuris. li. vi. *Ibi. §. rvi.*

Usurarij manifesti debent cauere iuxta formā
d. c. q̄s̄qz. Et que sit ista forma vide. *j. Re*
stitutio. it. §. rvi.

Usurarius iussit sacrificari nō tñ cauit sed post
mortē cauetur. *Ibi. §. rviij. r. rix.* vbi hēs
singularia de hoc.

Usurarius primo fecit testamentuz: postea fit
vsurarius manifestus an testamētū insir/
metur. *Ibi. §. r. r. rxi.*

Usurarius cauere voluit s; morte p̄uentus
nō potuit tñ d equitate. testamētum valet
Ibi. §. rxiij. Et in. §. rrvii. habes de sacer/
dōibus q tpe infirmitatis recipiūt cautōes
ab usurarijs et postea p̄ce vel p̄cio amicoz
eos relatiāt an teneātur ad restitutiōem.

Usurariū manifestū p̄fessores absoluētes cō/
tra formā d. c. q̄s̄qz. an teneātur ad restitu/
tiōem. *Ibi. §. rrviiij.*

Usurarios manifestos sepeliētes qui nō caue/
rūt an teneant ad restitutiōes. *Ibi. §. rxx.*

Usurarioz manifestoz notarij p̄ficientes te/
stamēta p̄ formā pdictam an teneant ad re/
stitutōem. *Ibi. §. rxxi.*

Usurarius manifestus non potest esse testis.
Ibi. §. xxvii.

Usurarij manifesti an valeat codicillus, vt do-
natio cō mortis. Ibi. §. xxviii.

Usurarij manifesti heredi an valeat testame-
tum. Ibi. §. xxviiii.

Usura quid sit. j. Usura. j. mō p̄o.

Usurarium an faciat sola spes lucri. Ibi. §. i.

Usurarius metālis an teneatur ad restitutōez
illius q̄s ei datur libera r̄ ab eo qui mutuas
accepit. Ibi. §. ii.

Usurarius an sit qui mutuat liberaliter sine in-
tentione aliquid recipiē di a debitore qui ta-
men ei dat aliquid vltra sortez: q̄ credebat
eum sic velle vel vt mutuum plus teneret.
Ibi. §. iiii. r. iiii.

Usurarius an sit mutuas deducēs nālem ob-
ligationē in ciuile. Ibi. §. v.

Usurarius est qui mutuat cum hoc pacto vt
et tu remutues si indigueris. Ibi.

Usuram accipere quare est peccatum. Ibi. §.
vii. Et ibi habes q̄ vsura solum cōmitti-
tur in hijs que cōsistunt in numero: pon-
dere et mensura.

Usurarius an sit qui mutuat pecuniā rustico
vt laboret possessionē eius. Ibi. §. x.

Usurarius an sit qui mutuat pecuniā. Et vt
vadat ad suū molendinū vel furnū: vel ad
suas scholas. Ibi. §. xi.

Usurarius an sit molēdinarius qui donat mi-
bi pecuniā vt vadam potius ad suū molen-
dinū q̄ vicinorū: et tamen si alio inisset tā-
tum laborē habuisset: et tantā de pensione
soluisset. Ibi. §. xii.

Usurarius an sit qui deponit cāp̄son pecuniā
sine intentōe lucri et tamē deponēs aliquid
donat. Ibi. §. xiii.

Usurarij debitor: socio suo pecuniā mutuanit
eo pacto q̄ ipse vsurario restituat sortem et
vsuras an sit vsura. Ibi. §. xiiii.

Usurarius an sit qui volebat emere terrā va-
lentem singulis annis in redditu. et et sect-
si me cessare a tale emptōe et tibi mutuari
illam pecuniā cū pacto q̄ tencario mibi da-
re singulo anno tantā quātum cēt fract⁹
ill⁹ possessionis. Ibi. §. xv. rvi. r. xvii.

Usura aliq̄n pōt peti ratione iteresse. Ibi. §.
xviii. Et ibi habes. rii. cāus i quib⁹ aliquid
pōt peti vltra sortē.

Usura non est. quando ecclesia accipit in pi-

gnore a vasallo suo scudum. quod tenet ab
eadem licet non cōputet fructus in sortem.
Ibi. §. xviii.

Usurā nō p̄mittit si fideiussor aliquid recipit
vltra sortē r̄ōe iteresse. Ibi. §. xxi.

Usurarius an sit maritus recipiens pignus
pro dote promissa et non computans fru-
ctus in sortē. Ibi. §. xxii. r. xxiii. Et in. §.
xxv. habes quādo marit⁹ vēdit alteri pos-
sessionem pignoratā: an etic⁹ possit perci-
pte fructus nō computādo in sortem. Et
in duobus. §. se. habes quid de heredibus
mariti. Et de vxore relicta: an possint reci-
pere talem possessionē et non cōputare fru-
ctus in sortem.

Usurā an cōmittat vidua que dicitāte statuto
accipit. v. pro cētenario donec hēdes p̄si-
terit ad soluedā dotē. Ibi. §. xxviii.

Usura an sit siquis dat. et alicui vt ipse singu-
lis annis in p̄pctū: vel ad vitam suaz et
heredū suorū det sibi certū annuū reddituz.
Ibi. §. xix.

Usura an sit qui cōstituit censuz vnus floreni
in domo et vendit talem cēsus pro. x. floren-
nis adiecto pacto q̄ liceret et redimere pro
illis. x. floz. valebat tamē cēsus ille. r. floz:
si vero p̄cio sine pacto libere vēderet. Ibi
§. xxi. Et Usura. ij. §. ix. r. §. xvi. Et iste
ctus frequētatur i sicilia.

Usura an sit siquis mutuat vt reddatur sibi tā-
tum de fructoz: sed tēpore cōtractus erat
vilissimū tēpore vero solutiōis carissimū. j.
Usura. j. §. xxii.

Usura an sit siquis mutuat frumētum cum ē
carissimū et tradit estimatū alicui vt resti-
tuat postea tantum frumētuz q̄s valeat tā-
tuz quantū valet modo frumētū q̄s tradit.
Ibi. §. xxiii. Et iste p̄tractus multū p̄acti-
catur ab vsurarijs.

Usura an sit mutuas frumētū antiquū vt re-
cipiat nouū. Ibi. §. xxiiii.

Usurā an liceat recipere ab inimicis. Ibi. §.
xxvi. r. xxvii.

Usura an sit quādo vendēs vēdit rez maiori
precio q̄s valeat. Ibi. §. xxviii. r. xxix.

Usurarius an sit iste cōtractus. statuit ciuitas
q̄ quicunq; ciuis habet filiā si ista annum
ā natiuitate ipsius puelle tradit cōmuntra-
ti. lxx. dot. cū filia puenerit ad. xv. annū re-
habeat a deā cōitate. ccccc. duc. Ibi. §. xxx.

Usuram nō cōmittit creditor si recipit a de-
bitore ultra fontē ratione interesse. *Ibi. §. rli. r. rlii.*

Usurā non cōmittit qui exigit penā apposi-
tam in cōtractu quomodo nō sit in fraudem
apposita. *Ibi. §. rliii. r. rliiii.* Et ibi hēs q
ēt religiosi possūt petere dictā penā.

Usurarius an sit cōtractus: puta. Siatē sta-
tus q missus in possessionē lucet. v. pro
quatuor. *Ibi. §. rliiii.*

Usura an sit cū quis vedit alteri possessionē
cū pacto de retrouēdēdo simpliciter nullo
adiecto termino. *Ibi. §. rlv.*

Usura an sit cū quis vendit: vt supra cū pa-
cto de retrouēdēdo ad certū terminum.
Ibi. §. rlv. r. rlviii.

Usura an sit cū quis vendit vt supra cū pa-
cto de retrouēdēdo ad. r. annos. sic tamē
q infra biēniū veditōr nō possit remere.
Ibi. §. rlv. r. rlviii.

Usura an sit cū qs vedit possessionē. *Id.* cū
hoc pacto q. *Id.* locet dictā possessionem
veditōri sub certo affictu. *Ibi. §. rlviii.*

Usura an sit. quis vedit possessionē. *Id.* nō
habenti pecuniā t vendit cum tali pacto q
si infra biēniū. *Id.* non soluerit precium
dicte possessionis q ab eo tempore t ultra
Id. teneat solvere certā pensioē pro cen-
tenario. *Ibi. §. rlviii.*

Usura an sit. quis vedit possessionē. *Id.* nō
habenti pecuniā non cū termino soluē-
di vt i predicto casu sed simpliciter: videli-
cet q quādiu nō soluerit precium dicte pos-
sessionis q ipse veditōr participat fructus
eiusdē. *Ibi. §. rlviii.*

Usurarius an sit cōtractus qui iuxta vulgare
dicitur affictio frāchido. Et sit duob⁹ mo-
dis. vide ibi. *§. rlviii.*

Usurari⁹ an sit ille qui emit equū vel bladum
aut fruct⁹ agri iam semiatū minori pōio qz
pbabil^r valeat. *Ibi. §. rlix.*

Usurarius vel illicit⁹ an sit iste cōtractus. *Id.*
h3. c. libz. in bācho alicuius mercatoris re-
cipiēdas vsqz ad quatuor mēses vedit eas
martino p. lxxx. *Ibi. §. rli.*

Usura non est cū mutuāt aliquid gratis da-
tur. *Ibi. §. rlii.*

Usura nō ē cū quis locat pecuniā ad offēta-
tionē t aliqd recipit. *Ibi. §. rliii.*

Usurarij sūt isfames. *Ibi. §. rlvii.* Et hoc facit

q si frater institueret fratrem **Usurariū** alius
frater posset agere querela t ruperē testa-
mentū. *Ide* si institueret spiritū vel aliu in-
famē vel turpem personā. *De hoc vide. j.*
Hereditas. §. iiii. v. r. vi.

Usura an excusetur cū pacto puetōa lipartū
j. *Usura. j. §. rlviii.*

Usurarius an sit ille qui mutuāt nauigātū vel
cunti ad nundinas certam pecunie quantū
tatem recepturus aliquid ultra solem pro
eo q in se suscipit periculū. *Ibi. §. rliij.* Et
ibi habes notabile de hoc. si enim suscipit
periculū ratione mutui nō licet. si autē ra-
tione periculi sicut alius suscipere potēta t
iste. sicut patet de securitatibus que quoti-
die sunt. vide etiā de hoc. j. *Societas. que*
stione. rlvii. r. rlix.

Usurarius an sit fideiussor qui vult tantum
pro cētenario ratione fideiussōis. j. *Usu-*
ra. j. §. rliiii.

Usurari⁹ an sit quidā cōtractus q dicit scripta
de bācho. *Ibi. §. rliiii. in fi.*

Usura an sit emere redditus p̄diales ad vitas
j. *Usura. ii. §. i. ii. r. iii.*

Usura an sit emere redditus p̄diales heredi-
tarie. *Ibi. §. iiii.*

Usura an sit emere redditus percipiēdorum
reddituū minori p̄cio eo q statim emens
soluit. *Ibi. §. v.*

Usurarius an sit emēs redditus ciuitatis an-
gustiate vili p̄cio t omū facta pace ēptor
de redditi⁹ lucrat. r. p. vno. *Ibi. §. vi.*

Usura an sit si quis gratia expectatiōis rei vē-
dit plus accipit a veditōre vel si minus da-
tur ab ēptore. *Ibi. §. vii.*

Usura an sit. quis dz soluerē. c. duē. post tres
annos: t ad p̄ns soluit cū pacto q sibi reti-
neat. r. v. duē. *Ibi. §. viii.*

Usura an sit. si quis vedit ius percipiēdorum
reddituū qd tēpore cōtractus valet. c. r. qz
expectat solutiōē siendam certis terminis
vult hēre. etc. *Ibi. §. rxi.*

Usura an sit veditē ad credētiām. *Ibi. §. rxi.*
r. rxi. Et ibi habes singularia de hoc i ad-
ditione. Et de cōtractu qui dicitur ad bars-
tum. Et qualiter debeat indicari iusu p̄-
cium rei. Et qualiter intelligitur illud q res
tantū valet quātum vediti potest. Et de cete-
ro errare nō poteris.

Usura an sit emere redditus pecuniarios hē-

reditarie vel ad vitā. *Ibi. §. xiiii.*
Usura an sit emere loca ianue & huiusmodi.
§. xv. Et ibi etiam habes an licitū sit emere pagas.

Usurarius an sit ille qui vedit bladum alteri pro. xx. sol. in mēse sola edis qđ tamē non ē nisi. xv. sol. in dicto termino s̄m boni viri estimationem valiturū: & postea venit caristia & victus emptor illud bladū vedit pro. xxv. Ibi. §. xix.

Usurarius an sit mercator qui recmit pannū pro. xc. qui antea vendiderat illimet pro. c. Ibi. §. xx.

Usurarius an sit qui mutat alicui. l. in numeratis & l. in pāno: cū tamē accipiēs nō idigeat pāno. Ibi. §. xxi.

Usurarius an sit si pcurās negocia stipēdia riorū. l. recipiēdo pagas corū: & mutuādo eis in necessitatib⁹ eorum recipiat certū salarium. Ibi. §. xxii.

Usurarij an sint cinētes granā & vinū vt carius vēdant. Ibi. §. xxiii.

Usura circa animalia qualiter cōmittatur & multa alia circa hoc. Vide. j. Usura. iiii. per totum.

Usurariozum bona non sunt tacite hypoteca ta pro restitutiōibus vsurariū. j. Usura. iiii. §. iiii. v. & vi.

Usuraria re transfertur dominū. Ibi. §. r. Et ibi habes qđ pactum legis cōmissorie reprobatur in pignozibus ante factum sed post factum non.

Usurarias res an liceat emere ab vsurarijs. Ibi. §. ii.

Usura an sit cū quis pignozat equū pro mutuo & soluit cibaria ei⁹. Et ille cui pignozatus ē vitur equo. j. Usura. v. §. ii.

Usura an sit si quis habet equū ociosum quē locare non velit & pignozat cū alicui a quo mutuū accepit acea p̄ditōe vt pascat equū & equitet. Ibi. §. iiii.

Usura an cōmittatur circa cambia. vide. j. Usura. vi. per totū. Et ibi hēs qđ quoddam est cambiū minutum: quoddā est per litteras: quoddā dicitur per londres & burgos & per alia loca. Et de omnibus istis vide diffuse ibi. Et in. §. iiii. habes de eo qui habet specialē pecuniarī quam timet futuro tempore mīnorari: an liceat mutuo dare dictam pecuniam hoc pacto vt sibi red-

datur inequali p̄cio in quo est cum ab eo datur.

Usura an sit si quis deponit pecuniam apud campozem sine aliquo pacto qui campozem cum dicta pecunia multum suū lucratus & soluit deponenti pecuniam cum lucro. Ibi §. v.

SUS quid sit. j. *Usus in principio.*

Ususfructus quid sit. Ibi. §. ii. Et in §. iiii. habes qđ cui cōcessa ē habitatio non solum p̄t ipse habitare cum familia sed et potest alteri locare.

Usus silue si alicui reliquatur an possit vendere ligna. Ibi. §. iiii.

Ususfructuaria domus si indiget reparatōe ad quē p̄tinet onus. Ibi. §. v.

Ususfructuarius si domūculam mutaret i no uam formā etiā: in melius cadit a iure suo. Ibi. §. v.

Ususfructus pp̄te cōsistit in rebus que vsu nō p̄sumūtur. Ibi. §. vi.

Ususfructuari⁹ an de necessitate debeat cauere hoc ē querere an cautio sit de substantia vsusfructus. Ibi. §. vii. & viii.

Ususfructuari⁹ quid si nō potest prestare cautionē. Ibi. §. ix.

Ususfructuaria testator reliquit vxorē suam & vetuit eam molestari: & cāu quo molestaretur per heredē priuat eum sua hereditate nec dixit cui applicetur. nūc queritur quomodo dicat molestari & cui debz applicari hereditas. Ibi. §. r. & ti.

Ususfructuario an testator possit remittere ne prestet cautionē. Ibi. §. xii.

Ususfructuari⁹ vel proprietari⁹ quis deat laudare vel recipere laudemīā. Ibi. §. xiii.

Ususfructuaria testator reliquit vxorem & dotinam an solum debeat habere alimenta. Ibi. §. xiiii. xv. & xvi. Et in. §. xvii. habes duas cautelas in fauorē vxorum vt sic possint habere vsusfructū omnium bonoz excepta legūtima s̄tioz.

Ususfructuari⁹ vel legatari⁹ si cōmisit aliquod crimen qđ si testator sciuisset nō legasset: an possit cum bona consciētia tenere illud legatū. Ibi. §. xvii. Et. j. Adulteriū. §. viii. Et. j. Donatio. j. §. xviii.

Ususfructuarius an teneatur soluere es alienā j. Usus. §. xiiii.

Usufructuarius an teneat solvere collectas & an teneat ad resectōes. *Ibi. §. xliii. & xliiii.*
Usufructuarius an teneatur solvere legata. *Ibi. §. lxxv.*

Usufructuarij sunt plures & vnus moritur: tūc acquiritur alijs pars sua iux accrescēdi. *Ibi. §. xxviii.*

✠ **For** in secundo matrimonio an possit de rebus cōmūib⁹ prouidere filijs d^o primo matrimonio

j. Drot. §. j.
Drot. de dōis viri an possit facere elemosinā. vide. *j. Elemosina. ij. §. liii.*

Drot. an de bonis que sibi lucrat v^l de aliūde proueniētib⁹ possit facere elemosinā. *Ibi §. liii. Et. j. Peculū. §. xx.*

Drot. an teneatur sequi virū. *j. Drot. §. liii.*

Drot. an teneat cobabitare cū viro leproso. *j. Leproso. §. i.*

Drot. si ppter bonoz nō vult reddere debitam viro leproso vel cōtra. quid iuris. *Ibi. §. ii.*

Drot. an sit ita subiecta viro v^l i cā habeat potestātē ordinariā. *j. Drot. §. liii.*

Drot. an maritus possit vinculare & in carcere ponere. *Ibi. §. v.*

Drot. an teneat ad omnia obsequia viri & lauare caput & pedes. *Ibi. §. vi.*

Drot. maritus nō pot. viderē instātē necessitate famis. *j. Empio. §. xxvi.*

[Faint, mostly illegible text in the right margin, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Reuerendissimo i rpo p̄f̄et̄ illustrissimo dño dño Ascanio Marie Sfor. Diuicomin
si Diti Diacono: Cardinali dignissimo: ac ap̄lico Bononie Legato excellētissimo: Fra
ter Baptista Troamala ordinis mi. ob. S. D.

Grandia inauditaq; q̄ plurimoz huius alme prouincie: cui tua impat illu
m strissima Sforciadū, p̄ sapia mutue amicitie iam dudū percunctatus
obsequia: nulli vnq; boium equo ac grato (vti fas est) aio Reuerendissime dñe cen
sui posse p̄uenire. Nā cū antiquos longissimisq; tēporib⁹ celebratos mortaliū ritus ac mo
res recēdo: nō mō q̄ bñficioz oblitus post se latrantes ingratitudinis voces libenti aio au
dire velit non inuenio: s; t̄ cunctos hoc diuo fastu q̄ alterz alter donis semp̄ excellere sata
git laborare cōspicio. Et siq̄ nimia p̄sentis glorie cupiditate: aut alia quauis affecti petulā
tia in aliquā p̄sumpant amicoz offensam: oēs varios se modo expurgatos cōprobant: quo
vel sic aures quisq; suas alicuius uocib⁹ illelas referuās: p̄clarū ac laudib⁹ dignū cūctis se offe
rat oculis. Qui qdē dulcis glorie appetitus necdū scelerib⁹ imbutos q̄bus nemo sane mentis
fauere d̄z: s; t̄ oī ex p̄te itegerrimos viros ita inuasit: vt nullū eius periculosa fila credaz eua
dere. Vt enī ab Ioue sūmo exordiamur: hoc inneros viculo t̄ sacris edibus deditos quis
ambigit? Et si laudez suā apud rex oīuz opificem querere cēfendi sint: ij p̄cipue qui fertilem
agrū nō qui litus arant: Id ipsū: t̄ reges t̄ p̄cipēs facitāt qui grandia queq; fori ac p̄u
dēti aio ita amplectunt: vt nullibi q̄ in p̄p̄iuz ea abire sinant finem: bisq; tam solerti cura in
uigilant: vt nec atthomū quidē tēporz suoz amittāt: sicq; pagant vt predecessoz suoz viri
dem adhuc memoriā ingenio t̄ vir tute int̄tū extinguant vt sicut eis regno: ita t̄ fama suc
cedant. Hoc idē armis decorati p̄ficiunt qui die noctuq; defudātes nullo se vnq; tēpore nisi
aduersas gentes debellauerint triūphare certimāt. Quid autē mercator ip̄e pagat: sola eius
deambulatōe cognoscit: q̄ gressus suos sic accelerat: vt nō p̄gredi s; euz puolare iudicares.
Quotiens acerrimos inundantis aque fluctus: dū lectulo decubat mente p̄transit: Quātis
se terra mariq; piculis exponit? Quot imbuz celestiu iacul' pungit: innumerabilibusq; vitaz
suam quam quisq; incolumē curat soli replent calamitatibus: vt vel diuitiis coz abūdans fa
milia imortale nomē agrat. Vnde Reuerendissime dñe tū virtutibus: tum viribus: tuz et
rerum opulētia p̄esse quisq; conat. Meriq; etiaz cū bñficio alteri astringant vt ingratitudi
nis vicū deuitent: eidē maiora longeq; gratiora q̄ acceperint dona rependere solent: ne qui
singulares vbiq; videbant ciuili succumbāt amicitie certaminc. Vti t̄ romanū senatuz vetu
ric Marci Comiolani matri eiusdēq; vxori volūne vt Tiberio scribit Cesari marim⁹ Va
lerius impēdisse cognoscimus. Vuz. n. ob patrie a volsas ipoz cōcūeliberationē quā ma
trone ip̄e populo romano p̄stiterant muliebres benignissimis decretis nouisq; sanctionibus
serā adoznauit: qd aliud q̄ animi gratitudini idem senatus deserēduz cēfuit: Neq; hercle ex
b mulierib⁹ s; virtuti fauū ē. Hoc idē t̄ Vestie D̄ppidie Luuicq; s; acule meretrici (semi
nis cāpanis) deuicta a fluluo s; lacco s; lule Lapua ē impēsu: que cuz in romanoz cū cete
ris eiusdē vrbs scruiuitē essent redacte: eo q̄ altera Vestia. s. p̄ romani exercit⁹ salute quoti
die sacrificasset: altera captis romanoz militib⁹ alimēta subministrauerat: senatus cisdē t̄ li
bertatē t̄ bona restituit: siq; qd amplius p̄mij petiissent q̄z libentissimē se datuz assuerant.
Ac idē p̄pterea vt gratas animi significatōes senatus populusq; ro. cunctis oculis subiciēs
nūq; in rependēdi certamine succūbēdū: nunq; ve grati animi decore carendū demōstraret:
S; nec Mitridatis regis adm irādā animi gratitudinē omittendaz arbitroz: qui ita beneficij
certitū memor: vt p̄ Leonico acerrimo salutis sue defensore a Rhodijz nauali pugna excepto
omnes hostiū suoz capriuos p̄mutauerit: sanctius esse certimans ab infestissimis circūe

niri q̄z benemerito gratiam nō referre. Sed cum diua Sfortiaduz proles tot iaz elapsis tem
poribus felicem hanc nostraz patriam iuste ac prudenter nō minus q̄z fortiter cūctos imperij
sui populos sic gubernauerit: vt vndiqz celeberrimū nomen suum resonet: ac vt ager qdam
fertilissimus illustrissima germanitas tua florens: eos temporibus nostris inuicris benefi
cium vinculis innoluerit. Quis gratū satis animū habere queat? Quis enī enarret diuisi
sa temporalis cura cui vterini tui insistūt illustrissimi fratres: imortalū spiritus qui sub tua
recubant vmbra: eam quā geris solertē vigilantia: qua nil vtilius salubriusqz esse potest. *f* a
cis. n. vt omnes hui⁹ patrie populi eternas sibi māfiones prescīat. *B* rati estote ciues. *B* rā
tas mentes deserite plebes. Sed quid aliorum rem pcurro? *L* uz ego p̄ ceteris infinitas creel
lentissimo sanguini tuo gratias debeam. *N* ec tacendus quippe ē illud ardētissimi amoris in
dicium: quo felicissima genitricis tue memora *B* lancha *M* ariā in *D* omnā mibi vtīqz mā
trem vsqz est: dum superiores germanos tuos principes vtīqz integerrimos sibi (anime sue
pignus) educandos cōfidit quibus decem ferme annis insudans: nec quidē vt optabat ob
sequia sua sic coarcreuare valuit: vt tanto amou facere posset satis. *V* nde et posteros suos te
stantonaria (vt sic loquar) successione grata prestandi sibi obsequia debitorcs cōstituit onus
nunqz subleuanduz. *D* ereoz p̄fecto nedum tu indies maiora addere dona non cessas eo ad
condigne quid tibi exhibēdā inceptoz inueniar. *S* mulqz cuz *L* eoz *P* opilio lenate qui *A* d.
L icronis non minor cura q̄z eloquentia. *A* d. *L* elij rogatu d̄sensu: posteaqz nec re nec ver
bo a *L* icrone alteratus: indignam ei (vt *P* lutarcus meminit) mortem intulit: ingrati
dini lares intrare compellar. *Q* uod dum mecum sepius estuanti animo reuoluo: desiderā
tem sibi obsequi mentem meam ne laude quid dignum p̄fect retinere nequeo. *S* ed et gra
tum id esse oportet. *I* gitur qui animam tuam a teneris annis sacrozum canonum studio de
dicasti non *L* enozum secutus *L* atonez qui latinis pene iam fenez literas discens et gre
cis erudiri postea concupiuit. *L* uqz et sic eloquentia magnam gloziam partam haberet: iuris
etiaz ciuils peritissimus euasit. *Q* uinimo etiā vbera: vt ita dixerat: lactens ossa tua *A* dinc
ue consecrauit. *P* rioris nempe *L* atonis filius vticensis *L* atonez n̄c etati propiozem imita
tatis: qui ita doctrine cupiditate flagrauit: vt ne in curia quidem dum senatus congregaret
tēperaret sibi quominus grecos libros lectitaret. *Q* ua quidē industria ostēdit: solertis viris
semper deesse tēpora. *Q* uod etiam *L* icero de sinibus bonozum et malozum *L* atonis egre
gie factum cōmemorat. *A* ccepe laborum meozum vltimum fructam: pontificij. *L* iuris sum
mam *R* osellam nuncupatam quam dudum et me editam. et si vtiqz ornata et absqz tu
tulo impressorie arti tradiderim: nunc tamen q̄z plurimarum aharum difficultatum addens
enucleationez: *R* euerendissime d̄nationi tue ob acceptozū beneficiozū memoriam dicandā
duri. *N* on enim ei qua fulges dignitati inutilem te fore indicaturum ambigo. *N* am in ea
vtriusqz iuris nec non et sacri eloquij elegantissimas perspicies conclusioncs: quas vti redo
lentes rosas hac mea iam matura etate sumo studio ingentiqz vigilantia collegē laborum
accrbitatem non veritus: quin ea que mibi vtilia videbantur describerē: malens p̄puz p̄ri
acule q̄z his qui cecozū more aberrare noscuntur non descre. *Q* ue omnia nisi quis
qz (vt petulantium moris est) prius iudicet q̄z videat cunctis vberimos fructus afferent.
N ec quidez *L* iuij *D* usi immemor qui et etatis viribus: et acie oculozum defectus ius ciuile
populo benignissime interpretatus est: vtilimaqz id discere cupientibus monumenta com
posuit. *N* am vti senem illum natura: et cecum fortuna facere potuit: neutra tamen interpel
lare valuit ne si aio et vidēt et vigēt. *S* ic p̄cepta ego iuriū enigmata silētio p̄mittē nequi. *f* a
ne igitur prouincie huic: quam aggressus sum *R* euerēdissime d̄nc tuis et nomine et diligentē

discussione sumāq; hanc casuū si in aliquo: qđ hominum est: minus correctam videris: emen-
dare ne pigeat. Gratus enīz erit manu tua castigatam a cunctis laudari q; obrectatorum
dentibus dilaniari. Demum hoc exoro & supplicet exopto vt dominatio tua Reuerendissi-
ma quāi viscerib; desero charitat; me & amet: & obsequioꝝ suoꝝ numero ascribat. Vale.

Ascanius Adaria Sfor. Viceco. Diaconus: Cardinalis ffrī Baptiste troamale Sal.

Consideratissimās lras tuas simul & vberinam Rossellam non min⁹
quam sumo labore collegisti fructuose q; libent; accepti Baptista mi frater ac fili
sefe cunctis ipso suo & ornatu & subtilissimo stilo p̄medet. ffr̄ orēs is iā nūc tibi gloria accun-
latur. ffr̄ idō nāq; sinu cuncta studia hac tua elegantissima iuriꝝ indagatōne nutriunt: q̄cqd
aio quicqd manu q̄cqd lingua inuestigari p̄t: sola hac sumā tua completus es: que cum per-
fectissima sit, ppe diuina appellari p̄t. Habeo igit illā eo nempe gratiorē: quo & diu deside-
ratam ac tutissimā cōemq; p̄ioꝝ opinionē sectantem: scriuaboq; non vt conector sed vt ad-
mirans sim spectator: tam enīz ingenio p̄spicaci p̄fecta est vt vltiori non egeat emendatōe.
Quis nāq; nō abducto supelilio eā intueri necdū inuestigare queat. Scripta hec tua viuaciorē
Troamalam familiam reddent: q; tot p̄decessoꝝꝝ tuoꝝꝝ transacti anni. Reliquum est vt si
ego tuo aut amicoꝝ tuoꝝꝝ vtriq; homini q̄cq; valco factū tam putes: sicut tu votimē cō-
potem libellū cōdidisti: sic ego ci que ei ga me desers bono & equo animo: vices sedas ipendā:

Frater Baptista troamala Ascanio Adaria Sfor. Viceco. Diacono: Cardinali. S.

Scripsimus audentes multis iam dicta libellis.
Illa legas: varia tacta fuere nota.
Pontificum leges alij: romanaq; iura
Adducunt alij: sacralogia mouet
Sola alios. vario nituntur tramite cuncti
Scribentes. ille hanc: hanc tenet ille viam
Dno sed nobis stringentibus omnia necu:
Est visum domino munera grata dare.
Qualiacūq; tibi decreuimus esse dicata.
Et si non tanto cardine digna forent.
Spero equidem: nec vana fides: me recta locutum.
Sint licet incompto forte locata modo.
Illustris p̄inceps animo scribentis adhere:
Paruāq; non dura munera carpe manu. Vale.

Ascanius Adaria Sfor. Viceco. Diaconus: Cardinalis: ffratri Baptiste troamale. S.

Si mihi diuitias arabum: si libica rura.
Desideris: munus gratius esse nequit.
Est opus crimum: toto celebrabitur orbe
fama: tuc laudes ethera & astra petent.
A me si cupias aliquid non poscere differ:
Hoc tibi deuinctus munere semper ero. Vale.

Incipit liber q rosella casuum appellatur: editus p veneradu religiosus; scz Baptista troamalam: ordinis minorz obseruanti pofessorum integerrimum.

Rosella hoc casuum dudum Baptista Romana nūcupata non per libros aut rubricas s; p materias distincta: roselle nome nūc sortita ē: nō q in nouū euaserit op? s; qz qzpluriū qui prime dērat editōi subtilissimo casuum: vti fertū qd dā obtinuit coaccruatoz. Sicut. n. frequētius aucte probitati nomis succedit mutatio qd in vtrāqz militā sectantib; obseruari ppiamus: sic tu libelle meus cui vt ppuoz vberiozqz effes: senecte mee innumeros adhibui labores nouū nomen habe:

Abbas tres ordines minores scilicet tonfurā: hostiariatum: & lectoratū i suo monasterio sibi pferre pōt dūmodo sit sacerdos & manū iposita sit ei sedz more pfectioz extra de eta. & qua. c. cū ptingat. & lit. di. qm̄ nisi habeat priuilegiū qz oēs ordines possit pferre. hoc idē pōt abbas: siue elect? in abbatē: si ep̄s differat euz benedicere. extra de sup. ne. p̄cla. c. i. & fert abbas clericatum seu clericalem ordinē qm̄ facit tonfurā cum coona. d. c. cū ptingat. iuncta glo. Abbas autē exozci statum & accolitatus pferre nō pōt. d. c. qm̄ iuncta glo. Nō est m̄ licitū abbatib; alijs qz monasterioz suoz puerfiss; & qui ad illa puo lauerint. s. vt ibi puerfant & fiant monachi: & in quos ecclesiasticā & quasi ep̄ales iurisditio nem obtinēt primā clericales pferre tonfurā nisi eis ppetat ep̄ pleno apostolice sedis idul. to. extra de priuileg. abbatē. li. vi. iuncta glo. que sup verbo. quasi ep̄ale. dicit qz vere ep̄alem habere nō pōt: vt posse crismare & alia qz sunt ep̄alis ordinis. Si igit abbas i pochia vel alio loco bz iurisditioē in spiritualibus: quā a s de iure d; habere ep̄s: et puros laicos nec puerfos: nec puerfēdos poterit clericare: a s nō h gl. Alijs autē vel i alio loco cōferre nō h. ar. lit. di. c. i. Si tū pferat: caracterē pferat. h; nō excoatoz. Sicut. n. ep̄s laicuz nō sic iurisditioē ordinare non p̄t absqz

licentia sui ep̄i. vt de. tēpo. oz. c. vlti. li. vi. sic nec iste abbas talem poterit ordinare. vt nōt glo. in. d. c. abbatē.

Sed nūquid inuitatus ab alio poterit abbas ordiare monachos alterius monasterij? Rn. direc. li. j. ti. xiiij. dicit scdm Lau. & Jo. lit. di. qm̄. qz sic. qd intelligit Doct. si monasterium aliud ad qd inuitat sit exemptum. Et dato qz nō sit iuitat: caracterē ip̄amū si ordiat. ar. ix. q. ij. lugdunēsis. licet nō excoatoz pferat. scdm archi. in. d. c. qm̄.

Abbas & quilibet puctualis platus requirere d; monachos fugitiuos: & ad claustrū reducere: salua ordinis disciplina. extra de regu. ne religiosi. aliogn si redire volentē recipere nolucrit: & monach; sic remanēs i seculo acq fierit aliqua & postea moritur extra monasterium nō receptus; nihil de bonis eius ptere pōt abbas: qz ipic mōacho suo alimēta negat. ar. extra de lang. c. vno. vbi. de hoc in glo. & hoc vez si totus puctus vel maior ps deligit: a s delictū psonē nō d; reducere in dānu; ecclesie. p regulā delictū. de reg. in. li. vi. Et of fugitiu; scdz Jo. an. & panoz. i. d. c. ne religiosi. qui moratur extra monasteria & celat se suo abbati. Et eo ipso qz religiosus recedit a monasterio: & nō est sub obediētia plati ē apostata. vt nōt Inn. i. c. si. de renun. Licetus autē dicit q a superiore suo fuit ciectus culpa sua forte exigente.

Utrū abbas possit dare licētias monacho trāseūdi ad latiorē religionē? Rn. panoz. l. c. nō est. de reg. colligēdo dicta doc. dicit qz aut religiosus vult trāfire ad artiorē religionē: & tūc sufficit licētia sui plati requirere: etiā si nō obtineat. vt cē de regu. c. licet. Aut vult trāfire ad religionē parē: & si sine cā: tūc putat qz nō possit etiā cum licētia ep̄i. Si et cā: tūc de licētia abbatē poterit trāfire scdz glo. i. d. c. nō ē. Aut vult trāfire ad latiorē: & si sine cā: solus papa dispensat: cū sit p̄ iura. vt de p̄ces. p. c. p̄posuit. vide de hoc glo. singularē i. c. cū singula. de p̄ce. li. vi. S; panoz. putat qz quo ad deū n̄ sufficeret inia pape. cā cessante ar. eius qd notat gl. i. c. nō ē. cē de uoto. que dicit qz nō ē secur? quo ad deū cū quo papa dispēsat: nisi subfit cā dispēsandū. Et nō hāc regulā qz singularis: & facit ad multa. Si vō subest cā Inn. t; ep̄s posse dispēfare. que opi.

pl; panoz. lzgl. i. d. c. n. e. d. reg. z gl. i. d. c. cu
singla. videant tenē q̄ sufficiat lnia abbatis.

4 **¶** An in translatione monachi ad parcm re
ligione: uellatioe: vltra p̄sensum abbatis v̄l
plari regraf et p̄sensu capli: v̄l p̄sent: Rn.
gl. i. d. c. cu singla. v̄l dice q̄ sic. Et rō p̄t
ēē: qz si alienatōe rei eccl̄astice tpalis regraf
p̄sensu capli: v̄l p̄sent: multo foui? i aliena
tione p̄sonaz.

5 **¶** Abbas libertati z exceptiōni renūciare nō
potest sine lnia pape. et de arbi. cum tpe. vbi
de hoc in glo.

6 **¶** Abbas sine p̄sensu capli nec capli sine
p̄sensu abbatis puenire p̄t aliq̄ in iudicio:
nec ab aliquo pueniri qz vn? sine alio res seu
p̄sonas sibi subiectas alienare si p̄t. tū. q. ij.
sine exceptōe. z et d̄ dona. pastoral. h̄. moal.

7 **¶** Abbas vnus nō p̄t p̄sidere in diuersis
monasterijs. c̄. de reli. do. c. si.

8 **¶** Abbas i collarōe alicuius priorat? nō p̄t
aliq̄d noui onus iponere. c̄. ut eccl̄astica h̄.
ut nost. z. in cle. q. regularis. d̄. sup. n. p.

9 **¶** An aut Abbas possit h̄dicare calices:
corporalia: z alta p̄m̄cta. vide infra Benedi
ctio. s. v. z. v̄l.

10 **¶** Strū abbas possit dare lniām monacho
aliqua retinere. Rn. panoz. in. c. monachi. de
sta. mo. per illum ter. dicit q̄ nullus religio
sus cuiuscūqz ordinis potest h̄re p̄centiuz. z
capitur peculij hic p̄ primonio seu p̄p̄ueta
te. Et intellige de religiois stricte sumptus q̄
p̄fictur tria substantia regule. s. obediētā
paupertatē: z castitatē. vt in. c. cum ad mo
nasterium. de sta. mo. nā illi dicitur. p̄p̄ue
z stricte religiois: et lnia tñ plan religiois p̄nt
h̄re administratiōez p̄centij: qd̄ intellige p̄
vtilitate monasterij: vel pro alendo scip̄os:
vt in. c. insinuante. qui cle. vel. no. Secus at
si uellent h̄re vt disponeret ad libitum. quia
tunc abbas hoc non posset ip̄s cedere: qz
imō nec papa per nō. p̄ cunde panoz. i. d. c.
cum ad monasterium.

11 **¶** Quid aut de eo qui igr̄ditur monasteriū
religiosum. z et pacto reseruat sibi aliqua
bona: an valeat talis reseruatō z vicietur in
gressus: v̄l ec̄uerso valeat ingressus z n̄it̄
reseruatō: Rn. Bar. in autētica ingressi. C.
de sa. san. ec. dicit p̄supponedo. qz verba que
apponuntur in aliquo p̄tractu. debēt intelligi

scōuz nām p̄ctus. vt. l. i. vno. ff. loca. ad p̄
posiū dicit q̄ monach? nō p̄t h̄re p̄p̄uā ve
re: p̄t tñ h̄re quo ad administratiōē de p̄mis
sione abbatis. vt. i. d. c. monachi. sicut seruus
p̄t h̄re p̄uētib? oculis dñi. Vñ q̄ ista re
seruatō sit sim̄p̄tr. reseruatō im̄bitalib? bo
nis. d̄. intelligi quo ad administratiōē. z q̄ ab
bas patiat cū h̄re: sicut dñs seruū: z ita obser
uat p̄suctudo. S̄z si exp̄sse v̄ba resonerēt. q̄
dñiuz remaneat apud eū. tūc aut ponit p̄ modū
p̄ditōis ad ip̄az oblatōz. Verbi gra. De
dico me: z mea: si mibi talis rei dñiuz rema
near. z ista p̄ditio viciaret igr̄ssus. ita loquitur
gl. i. d. c. monachi. S̄z si nō apponit p̄ modū
p̄ditōis. h̄z p̄ modū cuiusdā modi v̄l pacti:
tūc viciat modus seu pactū. z ita intelligat gl.
i. d. auē. igr̄ssi p̄ leges q̄s allegat.

12 **¶** Quid si reliquas monacho sub p̄ditione
hac: vt nihil querat monasterio: Bar. i. auē.
et capis. C. de bo. q. li. dicit q̄ illud v̄t p̄tincere
ipossibile z repugnātiā. nā monach? nō p̄t
aliq̄d h̄re: s̄ totū ē monasterij. vt. i. d. auē. in
gressi. Vñ dicere q̄ sint monachi z si q̄rat
monasterio. ē qd̄ p̄ditio q̄ h̄z viciare p̄ctuz
z legatum vt. l. vbi repugnātiā: ff. de reg. iur.
¶ Putat tñ illi v̄ba sic debere intelligi. reliquas
monacho sub hac p̄ditioe ne q̄rat in monas
terio. hoc ē q̄ monasteriū illi? patiat h̄re eo mō
quo p̄t. si p̄uētib? oculis abbatis illi h̄re
administratiōē relicti: z sic vt nihil acgrat mo
nasterio. s. respectu vtilitatis. nō aut respectu
iur̄. Et panoz. i. d. c. monachi. dicit q̄ vt sal
ua sit auctas Bar. intelligeret hoc dictū q̄ re
ligiosus haberet administratiōē illi? relicti in
cāu licito: p̄nta v̄t disp̄seti p̄ios v̄luz: qd̄ ē
licitū: et ip̄i religiosi: v̄l vt p̄uertat ad v̄luz
vestimētōz vel libroz. Indirecte tñ bis ca
sib? v̄ltimis aliq̄ vtilitas acgrit monasterio:
qz releuat ab illis onerib? nō autōz intelligi vt
ad libitū illa bona religiosus admistr̄et tanqz
prop̄ua.

13 **¶** Sed qd̄ si exp̄sse dicit q̄ nihil iuris q̄ranit
monasterio. Rn. Bar. i. d. auē. et capis. q̄ b̄z
telligi eo mō. s. afferere vtilitatē sibi. z vt pa
tiat monachum illud ius ec̄eg.

14 **¶** Quid si abbas non vult p̄s̄t̄re: vt iste ha
beat administratiōz: Panoz. i. d. c. monachi. cre
dit q̄ relicti si valeat et defectu p̄ditōis. z sic
remanebit penes gratiā vt. l. vnica. C. de

cadu. tol.

15 Quid de maleficio pmissio p monachū vel abbatē. *Im. z Ho. dñt q monasteriū n̄ tenet. qz delictū p̄pone zc. nisi in q̄tū ad monasteriū puenissz. z eius vtilitate vsus fuisse De p̄tibz mōachi z multis alijs vide infra. c. Ado nachz. An autē reservatio vsufructus faciat p̄petuū. vide infra Impeditiō. iij. s. pe.*

Abbatissa. statim post confirmationes potest p̄ferre ecclesias z beneficia z insti tuere clericos in eccl̄ijs ad suū mōasteriū p̄tinētibz. sicut faciūt alij p̄firmati. c̄ de elec. no s̄ti. z d̄ bis q̄ si. a pla. ca nosc̄i. z c̄ de ma. z ob. dilecta. iūta gl. vbi panoz. ex d̄ca gl. elicit duo. *Pr̄o qz abbatissa ē capax collatiōis b̄nificiorz. Pr̄o ergo h̄c ius p̄ferēdi z istituēdi. Ita. n̄ sūt iurisditiōis spirital̄ z n̄ ordinis. Si ergo abbatissa p̄t h̄c sub secl̄icos seculares q̄d intellige d̄ iure sp̄ali. ut puta si h̄z capellas ex p̄uilegio. v̄l p̄scriptiōe. pleno iure subiectas. nā tūc et̄ iei illaz capellaz sibi subiectas z d̄ pleno iure sedz gl. l. c. abbates. d̄ p̄u. li. vj. f. i. sp̄ualibz z t̄p̄alibz. Et q̄d d̄m ē. qz abbatissa p̄r̄stitue cl̄icos zc. aliq̄ limitat h̄ verū de istituēdiōe q̄ d̄at possessiōz z utalū. n̄ autē d̄ istituēdiōe auctorizabili. p̄ quā d̄at p̄t̄as exerceōdi curā aiaz. ligādi atqz soluēdi. sedz quod nōt panoz. ē. qz ea q̄ depēdēt a p̄tate clauium nō cadūt i muliere et̄ alias h̄ntē iurisditiōnez sp̄uales. vnde abbatissa non p̄t absoluerē moniales a peccatis caruz. vt in. c. noua. de pe. z re. nec excoicare. vt in. d. c. dilecta. Et quonō. qz non habens ordinem non potest excoicare. licet sit persona religiosa. Et quō infertur qz si esset aliq̄ collegium religiosorū non habentium ordinem superior non posset qui non habet ordinem excoimunicare subiectos. Idem dicit glo. in suspensione ab officio z in potestate interdiciendi ab ingressu eccl̄ie z diuinis officijs. Et hanc opinionem secuntur cōiter doc. in. d. c. dilecta. dicētes qz licet abbatissa suspendere possit ab officio z beneficio subtraher e p̄bendaz z lato modo interdiciere. z suspendere ab ordine. v̄tputa. precipiendo subiectis ne celebrent donec satisfecerit tamen stricte z proprie interdiciere vel suspendere non potest ab ordine. ea. l. suspensione z interditiōe que inducit irregulari*

tate p̄uū faciētibz. hoc p̄bat ex eo qz excoicatio z suspēsiō. z interditiō p̄tenti appellatiōe cēsure. ut. c. q̄rēt. d̄ uer. si. Lūi ergo interdicitur unū rōc incapacitatis videt̄ interditiōe reliq̄. cū oia dependant ab ordine. Nec panoz. in d. c. dilecta. Adde et̄ p̄dictis unū singularē. qd̄ nōt Rod. put recitat asseñ. li. vj. ti. rxy. qz abbatissa p̄t recipere p̄syc̄tris d̄ sua cōgregatōe qz excoicētul̄ absoluat mōiales d̄ linguētes. z illi tūc obedire. si tūc h̄ant et̄ p̄cessiōe gnali v̄l specialit̄ ep̄i uel pape si sint exēpti. aut si h̄ant hoc et̄ antiq̄ z approbata p̄suetudine. Nec Rod. Adde et̄ archi. flo. qz abbatissa p̄ eius officiales excoicet. qd̄ per seip̄az facē n̄ p̄t. si ē auctoritas ip̄ius s̄ pape.

Pr̄o abbatissa possit moniales proprias benedicere. confessiones audire. aut publice predicare. R̄ta. nullum horū exercere potest extra de pe. z re. noua. potest tū subditas suas exortari z informare. Itēz nō potest aquā benedicere. Itēz nō potest moniales velare. r̄. q. ij. statuimus. Itēz euāgelium publice legere non potest in missa. secus in matutinis. Vide tamē ter. cū glo. rxy. q. j. c. adiūmus q̄ dicit mulieres z laicos viros posse p̄dicare d̄ licētia sacerdotis. d̄ hoc infra f̄ c̄mina. s. ij.

absolutio p̄rio cōi

absolutio p̄rio cōi ter. De absoluteone ab excoimunicatiōe sciēdi qz ab oi excoicatiōe siue maiori siue minori. lata a iure regulariter ep̄s potest suos subditos absoluerē. et̄ exempti p̄clati si bi subditos. nisi conditor canonis sibi referuasset absoluteonem. vt extra de senten. excoi. nuper. Idem potest capitulum seu ille ad quem ep̄iscopalis iurisditiō pertinet sede uacante. extra de ma. z ob. c. v̄nico. li. vj. Pr̄o etiam p̄cipuus sacerdos absoluerē a minori. vt. d. c. nuper. non autem a maiori. vt dicitur infra Confessor primo. s. iij. intellige n̄ si p̄cipuus sacerdos p̄st̄it eccl̄ie collegiate vt abbas. archi p̄sbyter et̄ huiusmodi. tales n. possunt excoicare. z similiter inferiores. qbus hoc p̄bet cōsuetudo. z sicut p̄nt maior̄ excoimunicatōe excoimunicare. ita z ab illa absoluerē. A snia v̄tro iudicis non potest absolui qz. nisi a serente ip̄am. vel successorē ei. vbi ille esset mortuz. vel amotus. r̄. q. iij. si ep̄s. v̄l a superiore ei. si tū h̄z oēs iurisditiōem.

et plenā potēte; sup ipz excoīcatū sicut et ipse q
 tulit. Sicut si sacerdos poebialis ex p̄suetu/
 dine loci excoīcat poebianū suū. quāuis nō d
 ceat ep̄z absoluerē illū: sacerdote irrequisitor
 nō p̄t. et si absoluit absolutus ē. vt. c. cuz ab
 ecclesiāz. d. offi. oz. Et sic si absoluit p̄u/
 ncialis ordinis medicātiū: quē ligauit p̄uor
 p̄uētualis. Secus etiā si absolueret archieps
 quē excoīcauit suffraganeus eius: nō. n. hoc
 p̄t nisi i casu: vt si fuerit appellatus ad eum:
 vel si excoīcator negligēter: vt maliciose dis/
 serat absolutionē et in alijs casibus i quibus
 archieps potest iudicare de subditis suorum
 suffraganeoz. quos hēs isra. Archieps. §. i.
An solus proprius sacerdos possit absol/
 uere a minore excoīcatione. an yō qz sacer/
 dos: Rn. Ri. in. iij. di. viij. ar. ii. dicit q̄ ab
 excoīcatione q̄ infligit ab hoīe nō p̄t absol/
 uere: nisi excoīcās: vel eius superior: nisi i cāu
 necessitatis. Ab illa yō q̄ ē a iure nō p̄t q̄s
 absolui: nisi a p̄prio sacerdote. Et rō est scōz
 eū: qz h̄ ip̄us potētem absolucndi contulcrit
 ap̄tis et alijs discipulis p̄ seipm̄ immediate. in
 potēte iurisdicōis p̄tulit eis accipiēdā mediā/
 te petro quē vicariū suū in ecclesia militātī
 p̄stituit. Et ideo nullus sacerdos h̄z aliquas
 iurisdictiones sup aliq̄ in foro iterioz: seu ex
 terioz: nisi sit sibi cōmissa a successore petri
 mediate: vel immediate. Adulti at̄ sunt sacer/
 dotes quibus nulla p̄mitus iurisdicō ē con/
 missa. ergo tales nec a uenialibus: nec a mi/
 nori excoīcatione absoluerē p̄t. Et pro hac
 opi. v̄f. facere qd̄ dicitur. et̄ de sen. ex. nuper.
 §. in scō. vbi d̄r de illo q̄ p̄traxit minorem
 excoīcatōez a iure: q̄ a suo ep̄o: vel a p̄prio
 sacerdote poterit absolui. v̄f. n. q̄ dices a p̄/
 prio sacerdote: negare intendat q̄ nō ab alio.
 Nec Ri. Idem dir. li. iij. ti. iij. dices q̄ imo
 nec archieps: nisi dū uisitat p̄uiciā p̄t tales
 subditos suozū suffraganeozū restituere sacra
 mētis absolucōdo a vinculo excoīcatōis cō/
 tracte et participatiōe. qd̄ plene colligitur ex
 d. c. nuper. Nam ibi fuit questum. an tales
 possent absolui a simplicis sacerdote vel ep̄o
 vel archiepo: Et dicit q̄ absolui possunt a
 suo ep̄o: vel a proprio sacerdote. vnde ex ta/
 li solutione uisus est tacite archiepm̄ exclu/
 dere. ar. de deci. ad audientiam. Et a contra/
 rio sensu. extra de cen. perpetuo. li. vj. ergo

minus uidet̄ d̄ alijs q̄ possint. et quod archie/
 ps nō p̄t: nisi quando uisitat rē. Nec ob.
 q̄ p̄dator canonis eam absolutionē nō reti/
 nuerit. ergo alijs p̄cessisse uidet̄. Dico q̄ sa/
 cultas p̄cessa alijs relatiōe: referat ad suū ep̄z
 v̄f. p̄p̄uū sacerdotē. vt ibi apparet: v̄f. ad cū
 cui alter eoz duxerit p̄mittēdū.

Absolue p̄t q̄ ligare: seu excoīcare p̄t
 r̄n. di. iterioz. s̄f. allit̄ regula in. vj. casibus.
 P̄dici delegato pape q̄ inobediētē sue s̄uic̄ ex/
 coīcare p̄t. s̄p̄. ānū a s̄ua diffinitua absolue
 nō p̄t. et de offi. dele. gr̄tu. iucta gl. Scōz quē
 iud̄r eēt excoīcat̄: maior excoīcatōe q̄ tē nec
 excoīcat̄ nec absolue p̄t. r̄t̄iij. q. i. audiuim̄.

Sed pro declaratiōe p̄dictoz queritur de
 nobili. q. et quotidiana. An excoīcatus ma/
 iori excoīcatione possit absoluerē vel ligare:
 et an p̄cū gesta ualeat̄. Rn. Ri. li. iij. di. r̄v̄ij.
 ar. vij. q. i. nō inter distinguit q̄ aut ē excoīca/
 tus publice aut occulte. Si publice tūc gesta
 per euz non ualent. Si occulte. tūc ualent
 eius gesta p̄terita publici officij: quous eius
 excoīcatio postea fuerit detecta. h̄z etiā opi.
 tenet Inno. quam sequitur panoz. in. c. veri/
 tatis de dolo et cōtu. dices q̄ quedam gerū
 tur rōe publici officij. et illa ualēt si excoīcat̄
 erat tolerat̄: ita q̄ cōi opione habebat̄ pro
 non excoīcato. l. barbarius. ff. de offi. p̄eto.
 iij. q. vij. §. verum. Et ex hoc dicto infert̄
 panoz. in. d. c. ueritatis. q̄ alienatio rei eccle/
 siastice facta per excoīcatum tolerat̄ ualeat̄.
 Item q̄ instrumēta consec̄ta ab excoīcato q̄
 cōmuni opione habebat̄ p̄ absoluto ualēt.

Si aut̄ cōi opione nō habebatur pro absolu/
 to: tūc talia gesta nō tenēt. ut p̄s. d. c. uerita/
 tis. vbi nō ualeat̄ alienatio rei eccle. astice facta
 a p̄lato excoīcato et nō tolerato. Excoīcatus
 h̄z suspēsus ē ab administratione rez eccle.
 et a quolibet publico officio. Idem dico de
 actibus publicis: seu ciuilib̄: seu cōib̄. Nō
 enim t̄z auctoritas interposita p̄ tutorē no torie
 excoīcatum. qz tutela ē actus public̄. Idem
 si tanqz arbiter laudū p̄tulit: q̄ ē act̄ ciuilib̄.
 Idēz si erat excoīcat̄ qn̄ suscepit p̄curatoris
 offiū. Est. n. act̄ cōis. vt in. c. post cessionē.
 de p̄ba. Excoīcat̄. n. ab oib̄ p̄dictis repe/
 litur. vt. c. pia. de excep. li. vj. vbi habet̄ q̄ ex/
 coīcatus ē p̄uic̄ oib̄ actib̄ legitimis. itelli/
 ge vt dictū ēi notorie excoīcato nō tolerato.

4

Quedā ū sunt q̄ gerunt nō rōne publici officij: ſz privati vt q̄ emit: v̄didit: deponit: locant: ⁊ aliter noie p̄p̄o p̄it. Inno. l. d. c. veritatis, ꝑcludit oīa talia valere. Et idē dic de ſil ſibus. ꝑ hoc ē dīc c̄cōicatus ꝑcurato rēꝑ ꝑ ſtituere poſſe ad negocia. Et ꝑꝑ ꝑedi cta panoz. ibi dicit q̄ iura q̄ diſtinguū ſiter c̄cōicatus publice ⁊ occulte ꝑcedūt i his que geruntur rōne publici officij. ⁊ hoc rōne publice vtilitatis. S̄z i his q̄ gerunt rōe officij p̄iuati: ceſſat illa diſtinctio. ita nōt Inno. in c. cum dilectus. de ꝑſue. Et ꝑcludit panoz. i d. c. v̄itatis. q̄ geſta ab c̄cōicato tolerato regulariter tenēt fauore iuris publici ⁊ publice vtilitatis: q̄ dignitas v̄ exercere q̄ c̄cōicatus nō ē. ⁊ nō ꝑſona p. d. l. barbarius. ⁊ hoc cōiter tenet ꝑ doc. ſimo fortius dicit panoz. in c. ad ꝑhādū. de re iud. de mēte Inno. l. c. j. de ſciſma. q̄ ſp̄ualia etiā ſacramēta ab c̄cōicatis: ſc̄ismaticis: hereticis: ⁊ ſimilibꝑ in forma ecclēſiella ꝑſerētibꝑ: uiz ſua oīoda h̄nt: ex quo ab ecclēa tolerātur. ⁊ ſic ordinati ab iſtis recipiūt nedū ſacramētū: ſed etiam executionē ſacramētū abſq; alia diſp̄eſatōe. gl. tñ. ir. q. j. i ſūma reſp̄ꝑ executionis ꝑꝑū. ⁊ ſimiliter 3o. cal. q̄ cū tales n̄ h̄ant executionē nō ꝑnt alijs tradē. S̄z ſi uis tenē op̄i. Inno. q̄ ē valde equa. potes dicē q̄ ex quo iſti ſunt tolerati: c̄cōicatos ꝑſerūt: q̄ ꝑ ſp̄yteri ſolū dicūt v̄ba. ⁊ ꝑꝑ dignitatē ordinis deus ꝑfert gr̄as. Et ad iura q̄ inuit ꝑꝑū: ꝑt dīci q̄ loquūtur. d nō toleratis. Et panoz. l. d. c. v̄ritatis addit q̄ in his q̄ ſūt facti: geſta ꝑ c̄cōicatu ſūt et in iſtis ſp̄iritualibꝑ. ut ꝑnē. ꝑuiſum vel electū ꝑfirmatū i poſſeſſionem corporale ⁊ huiusmodi. Quo uero ad ea q̄ ſūt rōe p̄iuati iuris vel officij: ut eligere. illa n̄ tenent ſive ſint geſta a publice c̄cōicato ſive tolerato ſc̄dm Inno. 3o. an. ⁊ cal. Et 3 ad capitulū ꝑnecat electio rōe officij publici ad canōicos tñ ſingulares ꝑnecat electō rōe canonicatꝑ. Mō. n. gl. canonicus h̄z officij publici. Idē dīci ꝑ ꝑtrā te reſcriptū publicū uel oclt c̄cōicato ⁊ hoc ſi ꝑtrāte ad cōmodū ꝑꝑūz. C̄cōicatus autē: moſibꝑ ꝑtrates abſoluēdi bitū ⁊ actū. q̄ ꝑꝑ hoc n̄ iſiſcēt ſe ſacris paſſiue: ſz exeret iuriſditōz q̄ ꝑuarꝑ nō ē. ut l. c. ſi celebrat. de cle. ex. mi. Et iō ſi ſūt duo c̄cōicati minor: alit̄reꝑ abſolucere ꝑt. h̄ panoz. i. c. duobꝑ. d̄ ſcn. ex.

Additio. Sed h̄c reſtat dubiū. An c̄cōicatus minor poſſit recipere abſolutionē ⁊ c̄cōicationē

Et v̄ q̄ nō. q̄ c̄cōicatus minor ē ꝑuarꝑ ꝑꝑ ceptōe ſacramētō ꝑ paſſiua. Et ergo abſolō ab c̄cōicato c̄cludat ſactꝑ ꝑnē: ſequitur q̄ talis c̄cōicatus minor nullo mō ꝑt ab altero abſolui. R̄ndē q̄ c̄cōicatus minor ꝑt abſolui a dicta c̄cōicatoe. ne ꝑ hoc ꝑncipat ſc̄tis. q̄ abſolō ab c̄cōicatoe minor nō ē ſc̄tm. q̄ ꝑt fieri a iudice ecclēſiaco ⁊ c̄lico d̄ntat i foro iudiciali ⁊ ꝑtēſo. Et eo iuro ⁊ remittēte. S̄z aut diceret q̄ ꝑuus ꝑt abſolui a ꝑccatis remanētē: dca minor c̄cōicatoe. ⁊ ſic erit c̄cōicatus minor ꝑncipis ſacramētō ꝑ paſſiue. Dico ꝑio hoc cēſalſum ⁊ ꝑ ter. Si celebrat c̄ de cle. ex. mi. vbi habetur q̄ c̄cōicatus minor ē ꝑuarꝑ ꝑceptōe ſacramētō ꝑ paſſiua. Sc̄do dico hoc cē i poſſibile q̄ c̄cōicatus minor poſſit abſolui a ꝑccatis c̄cōicationē manētē. Et hoc expreſſe tꝑ i. l. iiij. di. xvij. loquēdo de c̄cōicato c̄cōicatus minor. q̄ talis c̄cōicatus nullo mō ꝑt abſolui a ꝑccatis c̄cōicationē manētē. Et ſi hoc verum de c̄cōicatoe minor multoties c̄cōicatus maior poterit abſolui a ꝑccatis c̄cōicatoe manētē. Et de hoc vide ſingularia infra ꝑſeſſoz. j. s. r. Et c̄cōicatus maior ſuz q̄ ḡ ē ꝑuarꝑ ꝑꝑ ꝑrōe ſacrorꝑ ꝑꝑ aliqd q̄ nō ē ꝑccatū mortale. q̄ multoties ḡ ē c̄cōicatus minor ꝑꝑ ꝑncipationē cū c̄cōicato maior. ⁊ tñ ſic ꝑncipando nō ꝑccat mortaliter. ſ̄ iſis.
Tertio fallit in incendiario que ordinari ꝑt c̄cōicari: ſz ꝑſt d̄nuciatōz nō ꝑt abſolui niſi a papa: c̄ ſcn. ex. tua. ſz de hoc infra.
Quarto fallit in clericis exhibētibꝑ: hereticis ecclēſiaca ſacra ⁊ eos ſepeliētibꝑ: quos ordinari ꝑt ſuo ꝑuare officio: ſz reſtituere non poſſet abſq; indulto apoſtolicē ſedis ſpeciali. c̄ de her. c. c̄cōicamꝑ. el ꝑio. s. ſanc.
Quinto fallit i ſuſp̄ſis ꝑꝑ c̄cōicū a b̄ncificijs ꝑſerēdis: ꝑ co q̄ i dignis ſciēt̄er ꝑſt ſc̄bam admonitōem ꝑulerūt ecclēſiaca beneficia. H̄c enī ſniaꝑ nullus excepto ſimo ꝑōtiſſice v̄ vno ex quoz: patriarchis ꝑncipalibꝑ ꝑotētū reclarare. c̄ d̄ ꝑbē. graue.
Sexto fallit i degradato qui ⁊ ſi degradet ab ordinarijs: ipz tñ reſtituē n̄ ꝑnt. ſz papa tñ. c̄ de cle. n̄ re. ex. tue. Circa tñ hoc eſt diſtinguēdum ꝑꝑ

5

6

7

8

*exto de iur
poteſt
no ꝑt
i ap̄te
remanet
m̄ m̄ re.*

nōt panor. ibi p̄cordādo opiones. q̄ aut illa
depositio: seu degradatio fuit verbalis. et po-
terit ep̄s disp̄sare. sc̄d̄ nō. p̄ cū in. c. at si cler-
rici. §. de adulterijs. extra de iudi. Si v̄o de-
gradatio fuit actualis. aut allegat cā legitima.
vt q̄ p̄ falsos testes facta. et tūc p̄t ep̄s resti-
tuere et ita p̄p̄ic loquit̄ ter. i. c. ep̄s. n. q. iij.
Aut nō allegat talis cā: vel sitis: sed petitur
restitutio et sola gr̄a: et tūc nō poterit ep̄s vi-
sp̄sare. quiste degradat⁹ actualiter ē exutus
oī p̄uilegio clericali et relictus iudicio iudic-
is secularis vt in. c. degradatio. de penis li-
vj. Que aut̄ sit d̄ria iter susp̄sione: dep̄onez:
et degradatōez. stricte sumēdo vocabula. vi-
dc infra Susp̄sus. §. iij. **S**ep̄tio fallit si ex-
cōicatio: non fuerit sacerdos. q̄: q̄uis possit
excōicare et ēt absolue a sn̄a iudiciali: tū d̄z
dicere absoluto: vt of̄ndat se sacerdoti: ḡ rōne
clauis ip̄m absoluat q̄stū ad solēnem recōci-
liationē eccl̄e. Si. n. minoris excōicatiois ab-
solutio requirit sacerdotē. d. c. nup. multo ma-
gis requiritur in maiorē. Et p̄ hoc factū qd̄ nōt
panor. i. d. c. nup. q̄ excōicatio minor nō re-
laratur sine recōciliatioē solēni: h̄ non exigat
iuramētum. **I**do maior tū euidentia notādū
q̄ duplex ē absolutio. vna a peccatis: et ista
solis sacerdotibus ē p̄cessa: Alia ē absolutio
ab excōicatioē. Et hec adhuc est duplex. vna
p̄tinentis ad for̄m iudiciale: et h̄ potest p̄mitti
clericis q̄ non sunt p̄sbyteri sc̄dm̄ Rōd. et
astē. etiā sc̄dm̄ **I**do. postea papa delegari
laicis: ac ēt excōicatio. q̄ ē potius iurisdicōis
q̄ ord̄is. Alia ē p̄tines ad for̄m p̄niale: et q̄stū
ad solēnem recōciliatioē eccl̄e et que fit cū ps̄: et
oratioē et introductōē in eccl̄as: vt extra de sen.
excō. a nobis. cl. ij. Et hoc p̄tinet ad ordinēz
sacerdotalem. et ideo non d̄z nec p̄t p̄mitti
nisi p̄sbytero. nisi forte a papa. **I**dem tenet
panor. in. c. si. de eccl̄. p̄c. di. q̄ tpe iterdicti
nō ē irregularis aliū excōicandi: vel absolue
dūmodo nō absoluat tāq̄ sacerdos. et cū so-
lētate. vt in. d. c. a nobis.

Absolutio excōicatioz i certis casibus ad
solum papā p̄tinet. **I**demus ē de eo qui ver-
berat clericus. rviij. q. iij. si quis suadēte. hic
tū casus h̄z multas exceptiones. quas vide
infra Absolutio. ij. per totum. Secundus ē
de eo qui incendit: vel frangit ecclesiam: vel
locū religiosum: aut cūm̄terū q̄ aq̄z venun-

cietur: p̄t absolui a suo ep̄o: postea vero nō
nisi a papa. Et idē est de quocūq̄ alio incen-
diario. si forte excōicet et publicator. extra de
sen. ex. tua. et. c. p̄questi. Et panor. ibi conclu-
dendo mentē glo. dicit q̄ aut q̄s inēdit ec-
clesiam: aut locum religiosus. et tūc est excōi-
catus ip̄o facto. et an publicatōz huius excōi-
catis poterit absolui ab ep̄o loci. h̄ post pu-
blicatōz nō nisi a papa. **A**ut icēdit aliū locū:
et tūc non ē excōicatus ip̄o facto: h̄ excōican-
dus: et post publicatioē absolutio referuat
pape. et h̄ publicatio p̄t fieri sc̄d̄z archiep̄m
flo: a quocūq̄ iudice. itelligit eccl̄ astico. puta
ordinario. vel alio de ei⁹ m̄dato: vel pochia
li p̄bitero: vel de eius m̄dato. Et sc̄d̄z. v̄y.
itelligit de denunciatioē siue i generali: siue in
sp̄ali fiat. **I**do. tū dicit. q̄ p̄t absolue
icendiariū a sn̄a sua et post denunciatioē. nō
tū a sn̄a canonis. **I**dez Rōd. Sed Hof. et
Ber. et multi alij. d. c. tua. tenet q̄ a solo pa-
pa possit absolui et hoc inuit. d. c. tua. loquēs
indistincte de incendiarijs.

Quis autē dicat effractor? **D**ic sc̄dm̄. v̄y.
et archi. s. q̄ effractor: eccl̄e iudicandus est q̄
dolo malo: aut p̄ iniurias violēter pietē sodit:
aut suffodit: aut vitreā fenestrā frāgit: aut ser-
raturam: aut hostia: aut cardines: aut veteres
dū tenēt hostia firmata: aut ip̄m tectū ecclesie
qui aut aliter saceret enormia i eccl̄a. vt fran-
gendo crucem: vel diripiendo corpus xp̄i:
vel huiusmodi: vel diripiendo bona eccl̄e:
h̄az sc̄dm̄ Hof. **I**do. et Jo. de lig. tales nō
sunt excōicati ip̄o facto.

An autē legat⁹ possit absolue istos icendia-
rios p̄ publicatōez: h̄ n. pan. i. d. c. tua. sc̄d̄z
cōiter doc. p̄cludit q̄ non. et h̄ legati possunt
absolue ab iniectōē manuū violēta in cleri-
cum. nō tū seq̄ q̄ possunt absolue ab ista:
matime q̄ istis erobitātibus nō p̄cedit ab
vno eāu ad aliū: et nō fit extēso p̄natioē
rōis: vt i regula in argumētis. d. re. iuli. v̄y.

Quis at dicat locus religiosus: h̄. de hoc
ē ter. claru. si. c. ad hoc. d. reli. do. **V**bi h̄ q̄
locus auctoritate ep̄i ēt ad vsū hospitalitatis
deputat⁹ est religiosus. et ad mūdāno vsus
redire nō p̄t. Si ergo huiusmodi hospitalia
dicunt religiosa: si sunt auctoritate ep̄i edifica-
ta. multo for̄n⁹ eccl̄e et eapelle auctoritate ep̄i
vel pape ad diuinū cultū deputatē dicent re-

300. ff. l. 5

2.

io

ii

it

ligiose. Et ibi panoz. a dno sensu dicit qd ho
 spitalē nō efficit religiosus: nisi fuerit edifica-
 tum uel deputatū ad hospitalitatē auctoritate
 potestatis. Et quo inferit sedz cū qd priuata p-
 sona nō pot facere locū priuātū cē religiosus
 et sic hospitalē edificatū sine auctoritate pon-
 tificis pot redire ad humanos vsus. qd itelli-
 ge eo viuere q hospitalē edificauit. nā licētuz
 est cuiqz sedm Inn. in domo sua erigere ho-
 spitalē. ar. i. c. vnicuiqz. de psc. di. j. secus vbi
 decessit is q hospitalē ordinauit p auct. de ec-
 ti. s. siqz edificationē. Addit tñ panoz. i. c.
 iter dilectos. de dona. q si longo tempore ibi
 fuerūt celebrata diuina pub lice: et q oēs ad-
 mittebant idifferēter: r cleuata campana. si-
 gnuz est q locus est publicus. Et predicta
 faciūt ad multa. Et p̄io an basilica: seu eccl'a
 nō dūz edēcrata gaudeat priuilegio imunita-
 tis. s̄ diuina ministeria ibi nō fuerint celebra-
 ta. gl. in. c. eccl'e. de imu. ec. dicit q nō: et mo-
 uetur p ter. i p̄in. ibi in qua diuina ministeria
 celebrant. a dno sensu. Idē t̄ abbas. s̄ do.
 t̄ sum. Sufficit. n. sedz cū q locus sit dedi-
 catus deo. auctoritate pontificis p̄mū lapi-
 dem iponētis cū posseā nō possit ad huma-
 nos vsus redire. vt in. d. c. ad bec. r ad ter. i
 eo q dicit celebratū exponit. l. celebrari possunt
 do. tñ fatet. q elemēs q fait egregius iuri-
 sta sentiebat cū opione gl. Dis tñ car. sentie-
 bat cū opione do. q cū ista materia sit fauo-
 rabilis non ē restringēda. s̄ relaxāda. Alij vō
 doc. vt recitat panoz. i. d. c. eccl'a. transeūt
 simpliciter. p opionē do. facit multū ter:
 nō. n. se fundat sup celebratōe: s̄ d ea fiat mē-
 tio in narratōe. s̄ sup reputatōe. q ē deputa-
 tio diuino obsego. que rō veditur sibi locum.
 s̄ nōdū fuerit celebrati. Et hāc p̄tē t̄ pan.
 adducens vltra p̄dicta. l. oia priuilegia. C. de
 epi. t̄ cle. vbi p̄bat q oia priuilegia p̄cessa ec-
 clesis extendūt ad hospitalia. multo ergo
 fortius ad eccl'az nōdū p̄secrata: de p̄mo
 p̄secrandā. Sed panoz. finaliter p̄cludit q
 hodie standū esset p̄suetudini. vt notat Inn.
 in. c. inter. de imu. ec. Dec panoz. cessante tñ
 p̄suetudine videt q sequēda sit opio do.
 que videtur cōmūoz.

is

Quid autē si ecclesia sit interdicta: an gau-
 deat immunitate? Sof. r Vin. dicunt q sic.
 Idem do. Idēz panoz.

Intruzicēdārij v̄l effractorēs domozum
 sitarū ista abiturū priuilegiatū eccl'az. s̄ quo
 habes. xvij. q. iij. sicut antiquus. sint ipō iure
 excōicati: s̄ archi. s̄ dicit sup hoc p̄soluisse
 cum qbusdam iurist. r habuisse q tales non
 sunt excōicati. s̄ violatores sint immunitatis ec-
 clesiastice. r vt sacrilegi finendi. r hoc per
 c. q non nulli. de imu. ec. li. vj. r per. c. con-
 quesi. de sen. ex. aliqui tñ tenent q tales sunt
 excōicati. s̄ p̄mū v̄cius. De mā huūsin oī
 incēdārijz vide aliquos patros casus. ista
 Incendiaris.

14

Tertius ē qm papa aliquez notati excōicat
 quem solus papa absoluit. et de sen. cr. signi-
 ficauit. Circa tñ hanc excōicationē sunt mul-
 te opionēs. nam aliqui intelligunt. quādo
 papa excōicat aliquos r p̄cipantes eoz
 Alij qn p̄cipant in crimine pp qd dicuntur
 tales p̄cipantes eadem snia iuolui. Sed iste
 opiones sedz panoz. ibi paz deseruēt. Et id
 ponit aliam opionē: que v̄l cōis. quā sc̄q
 Hosti. r gos. l. q loquit de p̄cipatibus ex-
 cōicato ē non in cric. sed ad hoc vt qz incur-
 rat hāc excōicationem et hoc p̄cipio regū-
 tur quinqz que enumerant l. ter. p̄io q isti
 p̄cipates sint c̄fici. Secdo q sciēti p̄cipet.
 Tertio q sponte. Quarto q excōicato a pa-
 pa. Quinto q in diuinis officijs p̄cipent. naz
 cum hęc decretalis p̄tincat nouaz excōicatio-
 nis spēm: debet intelligi p̄prie. put iacet. in-
 teruenientib' oibus de qbus in ter. Et do.
 r Sof. dnt q hunc rigorem inducit magni-
 tudo v̄cis siue iudicis r excellētia eoz in q-
 bus cōicat. s̄ diuinoz officioz. Et hoc itelli-
 gendum de diuinis officijs oibus. s̄ tā d his
 que ista eccl'az dicitur qz est. Et qd dicit spon-
 te nō intelligas etcludi vim p̄ditionalē sed ab-
 solutam tñ q metus cā. sacris.

15

Quid igit si quis p̄cipat in diuinis offi-
 cijs excōicato a canonib' papalibus. nunqd
 candē sniam incurrat? Sof. r Sof. putant
 q non: q mitius agit cū. l. s̄ cū ministro le-
 gis. l. celsus. ff. de arbi. Et in hac excōicatio-
 p̄fessores r alij bene aduertāt. q rotidiana.
 Quart' de eo q fallat lras papales. Et p
 itelligētia huīs excōicatiois faciēda ē triplex
 d̄ria. s̄ iter fallantes: vtentes: r retinētes hu-
 iusmodi litteras. Circa fallantes dic. put ha-
 betur i. c. ad falsarioz: de cri. fal. q qui per se

16

17

vel p alios falsant. etcōicati sūt cū suis auto
 mb⁹. & clerici officijs et bñficijs sunt p̄uati.
 & degradati tradūtur iudici seculari. vtētes
 v̄ro huiusmodi lris falsis scōm panoz. i. d. c.
 ad falsarioz. si sunt clerici debēt p̄uari bñfi
 cijs. si v̄o sunt laici: sūt ip̄o facto etcōicati: q̄z
 uis host. teneat ip̄os clericos et cō etcōicatos
 ip̄o facto. qd̄ nō pl̄z panoz. cū dicit⁹ ter. apte
 distiguat iter clericos & laicos. & i p̄cis ē s̄c̄
 da m̄ior it̄p̄tatio. vt̄ regula. i p̄mis. nec
 db̄t duplici pena p̄teri. Circa tertios. s. circa
 bñtes & nō resignātes: nec lacerātes panoz.
 vbi. ē. dicit q̄ si eis nō vt̄tur nullā etcōica
 tionē incurrūt nisi sit lata p̄ iudicē cū termino
 r. dicit⁹: put ē. p̄p̄le casus i. c. dura. i. si. e. ti.
 c. aut̄: ad falsarioz. loq̄t q̄n q̄ sciēt̄ ut̄ lris
 falsis. q̄ tūc ē ip̄o facto etcōicatus. limita vt̄
 prius nec tūc expectat lapsus. r. dicit⁹.

18

CA aut̄ ista etcōicatio sit papalis: Arc. s.
 dicit q̄ cōiter dicit q̄ falsantes lras papales
 p̄ se vel p̄ aliū sit etcōicati etcōicatioe papali
 p. d. c. dura. i. si. tñ vt̄ dicit panoz. illd. c. dura.
 nō loquit̄ de falsante nec vt̄tē s̄z de hñte. q̄z
 qd̄ sit ista etcōicatio hodie ē papalis quo ad
 falsantes p̄ p̄cessum curie. quo vero ad vt̄
 tes: ex quo ter. in. d. c. ad falsarioz sibi nō re
 seruat̄ absolutionem erit ep̄alis. quo vero ad
 habētes rē. si secuta est snia p̄ iudicē cū ter
 mino. r. dicit⁹ rē. nō pot̄t̄ absolui nisi in
 articulo mortis. & sic loquit̄. d. c. dura. in. si.

19

Sunt alij casus papales p̄ter predictos.
 In. vi. habent̄ duo. Primus ē de infecutorij
 bus cardinaliū: ut̄ i. c. felicitis. de pe. vbi habet̄
 q̄ q̄ sancte romane ecclē cardinalēz hostiliter
 fuerit infecutor: uel percussor: aut ceperit: vel
 focus fuerit facientis. aut fieri mandauerit.
 vel factū ratū habuerit. aut p̄i ium dederit.
 vel fauorem aut postea receptauerit. vel de
 sensauerit sciēt̄ eūdes. sic rē⁹ cr̄is lese maie
 statis p̄petuo sit infamis. diffidatus nihilomi
 nus & bñtus sit instabilis. vt̄ nec testamēti
 libram habeat̄ factionē. nec ad alicuius bo
 na et testō vel ab intestato vocet̄. Et hi oēs
 sunt etcōicati. nec ab alio q̄z a Ro. pontifice
 possunt absolūtōis beneficium obtinere: nisi
 dūtat̄ in mortis articulo. Item eodem mō
 etcōicantur infecutores vel percussores rē.
 clericorum aut religiosorum familie pape vel
 cardinalium. Item etcōicantur principes. se

natores: cōsules: p̄tāres: rectores. siue alij bo
 mini. & eorū officiales qui infra mensem a die
 noticie bite de predicto delicto non puniunt
 predictos reos scōz tenoz. d. c. felicitis. Isti
 tñ vltimi poterūt absolui a suis ordiarijs. Et
 uitas v̄o quous alia p̄ter vrbem: q̄ talia faciē
 tibus in his cōsiliū: vel auxilium dederit aut
 fauorem: vel infra mēsem saltem valēt deli
 quētes. put tātū faciozis enormitas exegerit.
 & facultas ei affuerit si durcrit puniēdos. pō
 tificali & sup̄ sit eo ip̄o dignitate p̄uata. & ni
 hilominus remaneat iterducta. Nō tñ regu
 lam generalē q̄ ex solo mandato nūq̄z q̄
 incurrit etcōicationem: nisi i duobus casib⁹.
 Prim⁹ habetur in. c. pro humani de homi
 li. vi. vbi habetur q̄ mandās interfici ip̄ia
 nos per assassinos est etcōicatus & diffidatus
 et si nō sequatur effectus. Scōs est in fixima
 & cōiter habetur in processibus curie vbi ha
 betur q̄ p̄spiratores i p̄sonam: aut statum ro
 mani ponti. sunt etcōicati. lz res non habue
 rit effectū. qd̄ patet per illud v̄bum conspira
 tores. Et scōz deriuatores p̄spiratio venit ab
 hoc verbo conspiro as. qd̄ q̄stum ad. p̄posi
 tum nōstrum pertinet. idē est qd̄ p̄iuro. Et i
 hoc aduertāt confessores q̄ non solū isti cō
 spiratores sunt etcōicati q̄n conspirāt. vel cō
 iurant contra personam ro. ponti. sed etiaz si
 p̄spirant & deliberant p̄ statum ro. ponti. Et
 panē in hoc aduertāt. Nā ex sola ista p̄spira
 tione deliberata etiā si nullus sequat̄ effect⁹
 sunt etcōicati etcōicatione papali. Et hodie
 nis temporib⁹ multi dñi & armigeri illaqueā
 tur dicta etcōicatione ex sola deliberata p̄pi
 ratione p̄ dictum statum ro. cc. etiam dato q̄
 statim reuocauerint & anq̄z aliquis sequatur
 effectus. Nō etiā q̄ oēs infecutores cardina
 lium rē puniuntur etiaz in hoc q̄ coz bona
 sunt confiscata ip̄o iure & perpetuo infames.
 Sed archi. ibi dicit q̄ q̄stum ad infamiam &
 bonoz confiscationem effectuale. & p̄
 nam coz pozialē infligendam. necessaria est
 saltem snia generalis. vt̄ l. pronuncietur cuz
 criminosus esse crimine lese maieſtatis. alias
 q̄uis dominium bonoz suozum ip̄o iure
 vel ip̄o facto et tiam prius amittat: a die cō
 missi criminis. nō tamē ei auferūt̄. nec fiet
 executio ablationis bonoz vel alterius pe
 ne: nisi post sniam saltez generalē. hec archi.

idē dicī crimine lese maiestatis diuine. s. i. cri-
 mine heresis pp qđ bona hereticorū sūt ipso
 iure confiscata. ut i. c. cū fecerūt. d. here. li. vj. in
 eta gl. tamē executio vī bonorū occupatio nō
 pot fieri p dominos tēporales. nisi snia sup
 eodē crimine p iudicem eccl iasticū fuerit p/
 mulgata. ut i. d. c. cū scđz. Et si hoc i crim lese
 maiestatis diuine. multomagis dicta snia ge-
 neralis requiretur in crimine lese maiestatis
 humane. et in alijs iserioribus delictis. Sunt
 enī cōmuniter i ciuitatibus italie decreta pū-
 cipū. qđ cōmittentis homicidium publice vel
 occulte: bona sint ipso iure confiscata d quo se
 pius sui interrogat. an talis cū bona cōscia
 possit retinē bona sua. pferit qđ homicidiū
 ē occultū. Et p pdicta patet qđ sic. donec scq
 tur snia saltē generalis. Idē t3 dir. li. iij. ti. u.
 vbi dicit a quo ipe ista bōa dānatorū pp he-
 resis: ut huiusmodi pntent ad fiscū: et dicit qđ
 a die pmissi crīs. C. d. hē. l. iij. ff. d. bōa. doa
 tionēs. s. pfecte. et de here. c. statutum. s. j.
 li. vj. Et iō donatio: siue alienatio facta p hē-
 ticiū an dānationē nō t3. nec emācipatio filiorū
 qđ eo ipso qđ hereticus ē. nisi desinit eē i po-
 testate prijs. t3 tūc nō appeat euz eē hereticū:
 et de here. qđ i qz. s. fi. li. vj. et ex quo cōsecu-
 ta ē dēnatio effect? hui? dānatiois trahitur
 ad die cōmissi crīs. et alienatio est i interdita
 C. ad. l. iul. maie. quisquis. s. emācipatio.
 Et si hereticus alienauit: fiscus vī i glitōres si
 tenent restituere p cū ep̄torū. qđ effect? dāna-
 tiois retrahitur et. et sicut facta dānati-
 one nō pnt bona alienare: sic nō pnt an dā-
 nationem a die pmissi crīs. ar. C. de do. inter
 ui. et vto. l. donatores. Et pdicta uera. nisi p
 ciū vl aliqd loco p cū inueniat i bonis hēticū.
 ar. ff. io. ma. l. si cū dotē. s. vltio. l. l. sc. Et in
 telligas qđ nō solū reuocabit rē nō restituito
 p cū ep̄torū. qđ emit ab hētico: uerū et nec ei
 qđ emit quātūcūqz p p cū manus trāsierit. qđ
 nō habuit ias vēdēdi. Dec 3o. mo. Archi. et
 3o. an. in. c. cum scđz de here. li. vj. Idē dir.
 Excipe tñ casum. c. ij. de prescrip. lib. vj. vbi
 bñ qđ si post mortē hereticorū qđ dū uiuēt ca-
 tholicis putabātur bōa iporū a catholicis eorū
 filijs vel nepotibus: aut crenis quibuscūqz
 spacio. xl. ānorū fuerit bona fide possessa nō
 eē āplius sup huiusmodi bonis molestādos
 et a romana eccl ia i hoc cāu qđz illi quorū

bona fuerūt nūc detegantur heretici crituisse.
 Et nō pdicta qđ ualde singularia. et faciunt
 ad multa. et ad statuta: qđ dicit. figs tale qđ se
 cerit icidati talē penā ipso facto. et ad costi-
 tutiōes ordinis. i qbus pl ics dicit qđ si plati
 vel fratres faciūt hoc vī hoc sint priuati ipso
 facto suis officijs: et huiusmodi. Ex pedit. n.
 qđ de claret per iudicē. anteqz fiat executio de
 crimine le. ma. dic vt infra restitutio. iij. s. ir.
 Et pdicta faciūt qđ si tabellio per sniam legi-
 tis ē priuatus tabellionatu: et nō sit declarā-
 tum p sniam hois: semp ualebūt ipsius infra:
 donec declaratur. ita notat glo. in. s. pc. in
 auctētico d. tabel.

Quid ergo noceat priuari dño bonorum
 postqz ante sententiam saltem generalem nō
 auferuntur sibi: ff. archi. in. d. c. felicis. dicit
 qđ pp fructus medij tps qđ fisco debet: restitui
 et ita notatur p glo. in auct. de inec. nup. s. j.

Quero quid de dote vxoris heretici. nam
 quid debeat confiscari: ff. directora vbi sus-
 pra qđ non. nisi sciēter p trahit cum tali. ex-
 tra de here. decreuit. li. vj. qđ tunc contrahere
 non debet. xxvii. q. j. caue. et. c. non oportet:
 licet teneat matrimoniu. vnde cum talis vxor
 fecerit sciēter p tractus qui non sumpsit ini-
 ciuz ab origine equitatis: dignū ē vt puniat.
 qđ unicū ipsius contractus est in pceduz.
 de elec. dudū. el. p̄io. p hoc. n. videt heretico
 fauere. sed quando ignorāter p trahit: nō fuit
 in culpa. ideo puniri non debet. de cle. ex. apo
 stolicē scōm 3o. mo. et archi.

Quero 3o. an. in. c. qđz de vsu. li. vj. de
 notabili. q. Quid figs dānet. et postea in te-
 stamento vel codicillo aliqua reliquit p. afa
 sua ad pias cās: et postea die tertia dēcipitaz:
 an pdicta legata debeātur: ff. ac. q. disputa-
 uit 3o. de motemer. et p affirmatiua pte al-
 legauit fauores et pūuilegia talium legatorū:
 que patent de testa. cum esse. et. c. relanz. et
 allegauit multa iura ciuilia. Sed p pte nega-
 tiua arguitur qđ lata snia peruēniūt bona ad
 agnatos et fiscum. C. de bo. dam. auct. bona:
 ergo dispositio de illis facta est ab illo qđ non
 potuit. et sic pro non dato habetur.

Secūdus ē de illis qui occasione hnic et cōi
 catōis late: suspēnsionis: vī interditi. dāt lniaz
 grauādi illos et. vt in. c. quicūqz. de sen. ex.
 p̄ro declaratiōe hui? excoicatiois sciēti qđ b

j

20

21

22

23

excoicatio hys feceratus. **D**ixus e quoz p co
 q i reges: principes: barones: nobiles: balui/
 nos: vel quozqz misros cox. aut quozstunqz
 alios excoicatos suspensiois: siue interditi snia
 fuerit pmulgata: licetia alicui dederint occi/
 dendi: capiendi: seu al's i psonis aut bonis suis
 vel suoz grauadi eos qui tales snias ptule
 rnt. r hic e pmi. Sequit. seu quozqz fut excoi
 catoe plate. r h e scds. Segf. vl eadē snias
 obseruātes. r e terti. Segf. seu taliter excoi
 catis cōicare nolētes. nisi lniaz ipaz re itegra
 reuocauerit: vl si ad bonoz captione accasio
 ne ipi? Inic sit pcessu. nisi bona ipa fuerit isra
 viij. diez spacū restituta: aut satisfactio pro
 ipis ipēsa: eo ipo sniam excoicatiois icurrant
 r e quart. Segf. eadē quozqz snia fut inoda
 ti oēs qui aui fuerit p dicta lnia data vii. r e
 quitus. Segf. vl aliqd pmissoz ad q cōmit
 tēda dari lniaz pbibuit? al's cōmittere suo
 motu. r e scet. Sequit. q aut i eadē snia p
 māserit duoz mēsu spacū extic ab ea non
 possint nisi p scde apl'icā absolutiois bñficiuz
 obtinere. h ibi. **S**i. i. v. quicūqz. dicit et opi.
 Nee ob. de sen. ex. qz piculosus. li. vi. qz non
 loquit i snijs excoicacionis. **S**i. i. v. suozqz
 dicit. f. panguineoz vel familiariz. r sic nō
 eam i quo pcutēs r mādās pcuti laicum: e
 excoicatus. **S**i. i. v. grauadi. dicit. puta. ne
 qs enat ab eis: vcl eis vēdat: vel hys filia:
Si. i. v. re integra. dicit qz hoc hz locū i intu
 ria psonali. i anqz ad occidēdū: vel capiēdū
 vl al's grauadi eadē psonas i aliquo fuerit
 pcessum. vñ vñ qz si re itegra fiat reuocatio
 talis hinc vel mādāt qd fortius e: locum nō
 hz dicta pstitano. Si aut ad aliquem actum
 sit pcessu p cū cui licetia e pcessa: statū licē
 tiā dātes sunt ligati. hoc totū intellige i intu
 ria personali. Et iō nō obstat qz isra d' ibi. ni
 si bona ipsa rē. qz grauior est offensa personē
 qz rerum. de qua offensa loquitur isra primor:
 quo cāu ipo facto statū ligatur. isra aut scquēs
 loquit i offensione rex: ad quarū restitūoz
 terminus. viij. diez pfigitur. Et sic nō et p
 dictis qz non solum sunt excoimunicati dan
 tes licentiam sed etiam ea vrentes. imo plus
 vi i motu. p pto hoc facerent pter oēm lniaz
 vel mandatum: nisi re integra rē.

Ite quicūqz corpus alicuius defuncti inel
 deret vel decoqueret p ossib' trāfferēdis. h

h' in quadam et trauganti Bonifacij. viij.
 que incipit. **D**ereftāde. Et hoc intellige si tal
 morietur vbi viget cultus diuinus. al's secus si
 morietur in terris infideliz vt p' in. d. c. r.
 uaganti. nec et d'z extēdi ad alios casus. vt p'z
 ibi. Et iō si quis non cā trāfferendi ad alias
 ptes: h' et odio: vel vidicta quis exenteraret:
 decoqueret: r hūmifmodi ac et comederet de
 carnibus defuncti vt faciunt aliqui partiales:
 non esset excoicatus. qz ista constitutio est pe
 nalis. r iō si extēdeda vltra terminos p pios.
In demē. sunt. v. **D**iximus e si inquisito/
 res hereticoz odio: gratia vel amore vel lu
 cro contra iusticiāz r pscientiā omiserint p
 quicquam procedere. vcl ipsa heresim alicui
 imponerent: aut imponeret qz impediat offi
 cium suum. de hereticis. m' l'oz.

Quero quid si inquisitores omittunt te
 more: vel ppter cuitandū scandalum: s'nt
 glo. qz non e locus huc pene.

Quero qz hic dicit qz non possunt absol
 ui pterqz a romano pontifice. quid intelli
 gitur noie romani pontificis: Soluit **L**ap.
 qz intelligit de psona: nō de dignitate. de hoc
 per arch. m. c. h' gratiose. de rescrip. li. vi. po
 tuerit ergo absolui a papa viente eo: vel ab
 alio cui pmissit. r nō a collegio cardinalū
 sede vacante. de elec. ubi. s. idem quozqz. lib.
 vj. r de. ne roman. co. ti. licet secus i alio col
 legio. de ma. r obe. c. vno li. vj. bec zaba.

Quero qd si hereticus sit omnino occul
 tus: an sit excoicatus: s'nt. **D**e. de palu. in. iij.
 dicit qz pro solo actu interiori quo tamē solo
 homo est perfectus hereticus incurrit excoi
 cationē. Sed si in aliquo actu exteriori ma
 nifestat delictum suum quātūcūqz occultum
 tunc incurrit. Idem vt tenere **D**o. Sed gl.
 singularis cōter approbata in. d. de. multo
 rum. In v. co ipso icurrant. dicit hic p'z apte
 qz constitutio ecclesie militantis ligat crimen
 oim occultum ad penam suspensiois r excoi
 catiois. r inducit ad hoc multa iura: r subdit:
 et his vt indubitatū qz archi. p dubio r di
 sputatōi relinquebat. an hereticus oio occul
 tus sit excoicatus: **I**o. r qz sic. r iij. q. j. i lū
 ma. hoc p'z et **S**of. r **R**ay. i sumā. Et exin
 de inducit multa iura que vident facē p'z. di.
 r iij. crubescā r iij. **L**ādē glo. pcludit sic. de
 plano fatcamur qz pstitano militantis eccle

ligat oio occulta. nō tñ nominat; de illis iudicat tribunal eccl'ie: imo ipsa eccl'ia inq̄ntū p̄ hominē iudicat hominē nominatū. r̄ inq̄ntū ē collatio fidelitū. ligatos sic occultos h̄z p̄ solutus. de sen. cr. a nobis. cl. ij. r̄ sic loquit̄ d̄ia. h̄c op̄. ct̄as r̄ panor. r̄ ar. f. videt̄ adberē huic op̄i. dimissa opinione p̄de.

Ad dicitur. Quidā tñ circa hoc disti-
guat q̄ si aliq̄d capit ec-
clesia in ope faciendū vel nō faciendū cū ta-
li intētiōe uel aīo. et tūc p̄ faciendū ligat̄ et quo-
ad eccl'ia. h̄z eccl'ia nō iudicat ex quo ē occultū.
Et ita loquit̄ scōs eos iura p̄ gl. all. Sc̄-
cus ubi cogitatō cordis nihil addit op̄is q̄
solū deū h̄z vltorem. Si vero aliq̄d ondat in
figno. s̄ vbi: factis: r̄ huiusmodi sic erit li-
gatus quātūcūq̄ occultus. Et tūc eccl'ia hoc
mō ligat oio occulta. et tñ nō ligat ea q̄ solū
p̄sistit i corde sine aliquo ope adiuncto facto
uel omisso. Et p̄ hoc s̄uo deo allat̄ Host. in
c. mulieris. d̄ sen. cr. r̄ gl. i. c. cū q̄s. d̄ sen. cr.
li. vj. r̄ pc. de pal. S̄ his nō obstantib⁹ dico
aliā opinionē eē tenēdā. Et dico q̄ deā disti-
ctio p̄ quā nitit̄ p̄cordare doc. nullo iure p̄-
bat. Scōs dico q̄. d. gl. r̄ doc. loquit̄ d̄ oc-
culto tā p̄o q̄s scōs mō. Ad p̄s p̄ illū v. oio
q̄s denotat q̄ nullo mō nec aliquo iudicio nec
figno nec nutu pōt apparere al r̄ non eēt oio
occultū. Nec ē necesse q̄ cogitatōi cordis ali-
qd̄ addat i ope vlt̄ ne. Ad id q̄d all̄nt d̄ ho. r̄
gl. i. d. c. cū q̄s loquēdo d̄ eo qui ratā habuit
verberatorē clericī solū i corde q̄ n̄ ē excoica-
tus quo ad eccl'iaz. Dico q̄ hoc dictū facit p̄
nra opinioē. dicit. n. gl. d̄ mēte Hosti. q̄ tal
quo ad deū ē excoicatus nō tñ quo ad eccl'iam
militāte q̄ nō iudicat d̄ occultus. all̄ ar ad hoc
c. sicut nobis d̄ sy. r̄ c. a nobis d̄ sen. exco. h̄
ibi. Et nō illa. v̄ba quo ad deū ē excoicatus.
Ecce quō hic ē crimē oio occultū. r̄ tñ nō h̄z
solū deū vltorē. h̄z ē eccl'iaz. f̄ ateo tñ q̄ eccl'e-
sia militās talē hoīez occultū h̄z p̄ soluto nec
d̄ illo iudicat. Et sic dicit̄ Host. r̄ glo. optie
p̄cordat cū glo. i. d. cl. j. r̄ doc. Et iō in ol.
ibi dicit̄. Ad q̄qd̄ dicit̄ p̄ opinioē dicte glose
nō valet. Ideo p̄cludit q̄ quo ad deū tal̄ est
ligat⁹: r̄ etiā respectu eccl'e militāis. Cū gl.
p̄cordat̄ p̄au. r̄ Ste. bec. in ol. Idē zaba.

**Quero i eo q̄ dicit ter. d̄ ipediētib⁹ in qui-
sitionē. quid si aliquis offēdat alliq̄e d̄ fami-**

lia inquisitionis vel ep̄i qui ibi erat ad capiendū
hereticū: Sol. Math. q̄ si offendit n̄ aīo im-
pediendū officii vel inuādī hereticū. h̄z p̄p̄ ini-
micitias quas h̄z cū eo vel ob aliā cām. n̄ pōt
dici q̄ ipediāt officii: poterit tñ p̄ cū procedi
tāq̄s p̄ turbatorē officii. scōs ea que nōt̄ In n.
i. c. j. de offi. dele. h̄z ab. Ad tñ q̄ ep̄i r̄ supio-
res plati non sūt excoicati: si obtrū cōmodi
omittat̄ p̄cedē p̄ hereticū: aut gr̄a r̄. h̄z sunt
suspeñi p̄ triciū. Inquisitiones aut̄ inferioris
dignitatis sunt excoimunicati.

**Secūdo d̄ d̄ hereticos q̄ absq̄z inia sp̄ali
pp̄ij sacerdotis solēnzare infimonia. aut
ministrat̄ sacra eucharistie vel extreme vn-
ctionis. de p̄uile. religiosi.**

**Ad p̄o q̄ro. qd̄ dicit solēnzare infimonia:
h̄z ab. scōs zēti. q̄ in v. solēnzare. p̄bendit̄
ois solēntas que obseruat iuxta ritū regio-
nis. de sp̄o. c. j. sine fiat b̄ndictio solēnis: siue
dicit sp̄alis missa p̄o p̄bentibus.**

**Secūdo q̄ro an h̄ clemē. h̄cat locū in reli-
gioso p̄fecto officio p̄obialit. quo ad n̄ suos
p̄obianos: Blo. remittit se ad nō. de deci.
cl. j. vbi dicit q̄ sic. qd̄ ēr t̄net̄ p̄au.**

**Tertio quero. an habeat locū h̄ cl. i. q̄bus
cuq̄z religiosus: zab. scōs Zan. soluit q̄ sic. dū
modo sit religiosus approbate. Idē lap. af̄ s̄
nō. q̄ cū ista p̄stituto sit penalit ē strictē in-
telligenda.**

**Quarto quero. quid in nouicio religioso:
Lap. r̄ q̄ sit excoicatus. ar. de sen. cr. religio-
so. li. vj. n̄ t̄pe nouiciatus gaudet p̄uilegio.
cāonis. figs suadēte. r̄. Et sic d̄z s̄t̄re on⁹.**

**Quinto quero. qd̄ si religiosus ministrat
eucharistia religioso alterius religionis. aut
sine inia r̄. an sit excoicatus: Dico q̄ nō: q̄
ter. facit mentionē de laicis r̄ clericis. Ap-
pellationē autē clericorū in materia odiosa r̄
stricta: vt in casu n̄fo. nō veniūt religiosi. vt
notat panor. i s̄tica de vi. r̄ ho. cl. vbi forzi⁹
dicit̄. In stricta significatōe seu mā odiosa ap-
pellatōe clericorū nō p̄bendit̄ ep̄os. vt i. c.
q̄ p̄culosum. de sen. cr. li. vj. Et idē dicit̄ in
alijs clericis ext̄ibus in dignitate. vt i cano-
nicis eccl'iaz cathedralium. Ratio q̄ i eis ē
qualitas supra alios: q̄ nō repit̄ i simplicib⁹.
vide ad hoc ter. q̄ facit ad multa i. c. statutz.
de elec. li. vj. Jo. an. ēr dicit q̄ appellatōe ec-
clesiaz p̄obialium nō veniunt eccl'e paro-**

chiales collegiate in a stricta. qz hnt qualita-
tem collegij supra cura. Idē ē dicendū qz ap-
pellatōe mōchoꝝ scōꝝ paꝛoꝝ. i. c. si. de sy. nō
v̄c̄it abbas lz abbas. s̄it mōach⁹. qz abbas hz
qualitatē supra alios monachos. Idem i re-
ctore scholarū. ⁊ facit hoc dictus generaliter
ad statutum qd̄ punit scholarem deferentem
arma. vel aliud faciētē. vt nō p̄p̄bēdat eius
rectorem. lz sit scholaris. Sec⁹ in mā fauora-
bili. ⁊ hec nō. qz faciūt ad multa. De hoc vi-
de infra clericus. j. in principio.

37 Sexto quero an hoc verbū religiosi. com-
p̄bēdat moniales: ⁊ and. dicit qz nō. quia
ea de quib⁹ hic p̄ccrunt virile officium. Et
sic de cl. maxime cū sit penalis non d̄z ad mu-
lieres extēdi. ⁊ en. ar dicit qz hec p̄stitutio lo-
cuz hz in feminis. cū i eis videat filis vel par-
ro. nā ⁊ ipse plus peccāt i his qz masculi. qz
se imiscet nō p̄ueniētibus suo seruitū etiam
qz masculinū a lege. plati etiā i penalib⁹ se-
minū p̄p̄bēdit. xvij. q. iiii. si quis suadēte.
Prīmū lz Idē. de anch. Idē dicit in laicis h
sacra ministrātib⁹. qz nō sūt excoꝛcati. qz tales
nō dicūtur ministrare: s̄z abuti. d̄ p̄suc. q̄sto.
Idē isert qz religiosi p̄uersi ministrātes sa-
crāmēta forte nō incidūt i hāc penāz et quo nō
hnt ordinē. S̄z scōꝝ zab. opinio ⁊ en. tā i mo-
nialib⁹ qz p̄uersis videt v̄c̄ior. qz negari nō
potest qn̄ dicti p̄uersi dicāt religiosi. nec ob-
verbū ministrare. infra. qz etiā religiosi d̄ qz
bus hic hntes ordinē exhibentes huiusmodi
sacra sine lnia rē. dicunt abuti. qz faciūt p̄ p̄-
hibitionē sūmi p̄ōficis. ⁊ illud v̄bū. mistra-
re. accipit scōꝝ cōꝝz vsqz loquēdi. s̄. pro exhi-
bere vel dare. qz alias delubio esset h̄ de. si so-
lum p̄p̄bēderet sacerdotis vel diaconis re-
ligiosos. qbus dātatur cōcedit administrare
posse sacm̄ eucharistie. Et facilliter intentio
frustraret legislatoris. qz per moniales ⁊ reli-
giosos subdiaconos ⁊ ierosos gradus pos-
sunt administrari huiusmodi sacramēta.

38 Septimo quero an locū hēat h̄ de. i om-
nibus religiosis: tā c̄emptis qz nō c̄emptis.
Idē. de stagno. vt dicit zab. refert quēdā car-
dinalē tenuisse qz solū in c̄emptis locū hz ar-
gu. sumpto a s̄tica. que loquit d̄ p̄uilegians.
s̄tica aut̄ facit ius: vt. s̄. in p̄benio. Greg.
Ipsē sūt Idē. lz p̄mū. qz hic loquit generalr
de oibus religiosis. ar. xviii. di. si romanoꝝ

qd̄ ē tutius. ⁊ in dubio tenēdam. Nec ob. rō
sumpta a s̄tica qz scōꝝ gl. in anē. de ince. nup.
plerūqz generalior ē t̄ctus qz s̄tica ⁊ cōc̄er-
so. vide ibi exempla.

39 Octavo q̄ro. an credet religiosus pochia-
no: si dicat se h̄re licētiam a p̄pio sacerdotē.
s̄nt glo. qz sic. qz nemo p̄sumit esse imemor
p̄p̄ie salutis. j. q. vij. sancimus. ⁊ cor. ⁊ ad.
p̄au. ⁊ Ste. Et nō scōꝝ glo. in. c. significā.
sti. cl. ij. de homi. qz cū querit de anime picu-
lo. ⁊ d̄ aliquis p̄scia: credit eius iuramēto: nō
solū in foro penitēciali: verū etiā scōꝝ zab. i fo-
ro iudiciali: qn̄ alr. p̄bari nō pōt de eius cō-
scia. de testa. p̄ntium. vbi d̄ hoc in glo.

40 Nono q̄ro. qd̄ d̄ scholārib⁹: mercenariis
⁊ huiusmodi: s̄nt gl. qz sufficit licētia p̄byter-
roꝝ: i quoz pochis habitāt. nisi accesserint
cā recreatōis: vel ob aliā cām tēporalē: statz
reversuri ad p̄p̄riā pochia. qz tunc secus.

41 Decimo quero an sufficiat licētia pochia-
lis qz nō dū ē p̄byter: s̄nt gl. qz sic: si ē legitī-
me etatis. vt infra anū possit ordiari sacerdos.

42 Undecimo quero. an sufficiat licētia vica-
rii qui gerit curā ordinariā pochie illius ec-
clesie: ⁊ est ab ep̄o p̄stitutus: s̄nt glo. qz sic.
Et quo isert. qz si nō hz curam ordinariā. s̄z
est sibi cura ecclē p̄uo tpe cōmissa. qz nō pōt
dare hāc licētia: nisi in sp̄ali b̄ sit sibi cōmissa
⁊ ob hoc vidi magnum scandalum semel su-
scitari in quadam puincia.

43 Duodecimo quero. an sufficiat licētia dio-
cesani: s̄nt gl. qz sic. qz ep̄s ē pochialis ordi-
narius omnū subiectoz sue dioecesis. d̄ do-
na. aplice. ⁊ ep̄s ē p̄byter. lxxv. di. olim: ⁊
hoc teneas: imo p̄au. videt velle simplr: qz
ep̄s ⁊ archip̄byter ciuitatis hāc licētia da-
re possunt: ⁊ dicit nō absurdum esse: qz cura
ciuitatis pochie p̄petit plurib⁹ ifolidū. p̄ hoc
qd̄ nōt Post. de pe. ⁊ re. omnis. vbi dicit qz
papa: ep̄s: ⁊ eius vicarius sūt imedian sacer-
dotes. Et p̄ dicta dicit qz sicut sufficit licētia
ep̄i: ita scōꝝ Ste. ⁊ eius vicarij sp̄ualis vel d̄-
legati: seu penitentiarij: qd̄ nō. h̄ aut̄ militante:
maxime cū. ad sit p̄suetudo generalis p̄ vni-
uersuz orbē. vt p̄ctaf dicit licētia: taz ab ep̄o:
qz ab eius vicario. quam papa scit ⁊ tollerat
vt etiā volant tenētos opi. cōtrariam.

44 Tertiodecimo quero qd̄ si pochianus di-
cat do tibi hāz: vt a quocūqz religioso acci-

pias rē. an regat spāl specificatio q̄ possis
recipere tali fratre minore vel p̄dicatore: Itē
quid si pochianus dicat religioso. do tibi li-
centiam: vt des eucharistiā: ⁊ extremam vn-
ctionē meis subditis. an requirat spāl speci-
ficatio pochiano: q̄b⁹ h̄ sūt p̄bēda: R. glo.
q̄ n̄. ex quo d̄ sacro sit specificatio. ⁊ h̄ teneas.

45. **Q**uartodecimo quero qd si p̄ religiosos
administret sacm̄ eucharistic in mortis arti-
culo. an sit locus huic pene: Pau. dicit q̄ sic.
Idē lap. Cōtrariū t̄z dir. li. i. q̄ si absolū ē p̄t
in tali necessitate illo v̄bo q̄ p̄ p̄nias morien-
tibus nō negamus viciū ēt qd̄ vere penitē-
tibus exhibet intelligi volum⁹: vt nec ip̄s de-
cedētibus d̄neges. c̄ de p̄ni. ⁊ r̄mi. q̄ i. r̄.
Et ē rō q̄ facit hoc ex iuris p̄missione. r̄vj.
q. vi. p̄sbyteri. ⁊ b̄n̄ ⁊ v̄lūter gerit officium
alterius. ar. it. q. ij. lugdunēsis. ⁊ hoc credit
ar. v̄x. q̄zms qdā dicāt q̄ t̄n̄ de. p̄p̄is po-
chianus intelligit: q̄ alienos absolūere n̄ p̄nt
vt ēt de p̄ni. ⁊ r̄. ois. Sed dic q̄ necessitas
nō h̄z legē. c̄ de r̄. in. qd̄ nō est. Inn. ⁊ Mo.
hoc tenēt in. d. c. ois. Nec ob. vt credo de. i.
de p̄ni. que p̄hibet religiosis ne ministret
eucharistic sacm̄: vel absolūat a sn̄ia excōi-
cationis: nisi in casibus ex̄p̄ssis a iure: q̄ hoc
ius p̄cedit vt. s̄. dictū est: nō in liceret vt cre-
do extremā vnctionē eis dare i tali necessita-
te. q̄ hoc nullo iure ex̄p̄mis. s̄ de absol. one.
⁊ coione t̄n̄. h̄ dir. ⁊ ē notabile dictū sulcū
auctoritatib⁹ tanto ⁊ famosior ⁊ doc. alia ta-
men opi. ē t̄ntior. ⁊ iō practicāda.

46. **Q**uintodecimo quero quid si religiosus
ignorās penā d̄ qua hic. ⁊ al⁹ s̄ hō sancte vite
ministrat eucharistiā sine sn̄ia p̄sbyteri po-
chialis: an incidat i h̄c penā: Lar. dicit se cō-
suluisse q̄ n̄. p̄ hanc l̄ram i verbo p̄sumpse-
rit. qd̄ notat dolū ⁊ temeritatē ministrantis. Itē
s̄ ignorātia iuris regulariter n̄ excuset. t̄n̄ q̄
ex p̄babilib⁹ p̄dicturis penditur q̄ q̄s igno-
rauerit excusat. sc̄z nō. de p̄sti. c. ij. l. vj. Itē
s̄ miles armate militie excusat ab ignorātia
iur. C. d̄ in. ⁊ fac. igno. l. i. ita ⁊ hūc possum⁹
excusare: p̄cipue i foro p̄niali. i quo creden⁹ est
asserēt se ignorasse. s̄ i foro iudiciali idem ēt
puto: q̄ iur. p̄babilib⁹ p̄dicturis liquet q̄ nō
fecit p̄sumptuose. imo aliqua p̄babili rōe du-
ctus. q̄ t̄n̄ forte alig p̄dicerēt in hoc dicētes:
q̄ eo ip̄so ē p̄sumptio p̄ ip̄m q̄ fecit p̄ h̄c
de. tutius ē vt petatur absolutio.

47. **S**extodecimo quero an suscipiētes h̄c
de. sacm̄ eucharistic sint excōicati tāq̄ p̄ci-
pales i eie: Dic q̄ nō. nā illud d̄ p̄ncipatōe
locū h̄z q̄n̄ p̄ncipatur post actum d̄anatum:
non in ip̄so actu.

48. **D**ecimosextimo q̄ro i eo qd̄ d̄ q̄ ordinarij
d̄bēt istos excōicatos publicare postq̄ eis cō-
sulerit de excōicatōe: qualiter de hoc p̄stabit:
Solut L̄ ad. q̄ vocat p̄b⁹ ⁊ b̄ctatōe sup h̄
sca: habita s̄m̄aria s̄formatōe: ar. de ap. p̄su-
luit. ⁊ sc̄z Mo. sn̄ia: ⁊ citatio sunt d̄ necessitate.

49. **N**ō vlt. ex dictis gl. q̄ si pochian⁹ p̄sute-
tur se d̄isse religioso q̄ h̄bēt licentiā pochia-
lis p̄sbyteri: n̄ crit p̄cedēdū religiosum ad
penā d̄ q̄ hic. q̄ nō dicit ministrare sacm̄ in
p̄tēptū pochialis sacerdotis. cuz h̄ de. solum
respicit p̄tēptū. vt dictum est supra. q. xv.

50. **I**tē excōicati sunt religiosi qui excōicatos
a canone absolūti casibus non p̄cessis. Et
sc̄z zab. ibi in v̄. a canone. dicit. i. a. quocūq̄
canone a papa p̄mulgato. t̄ iō si religiosus
sciēter absolueret ab excōicatōe lata per et̄na-
gantes pape icurreret dicitur excōicatos. Itē
sc̄z zen. absolūetes excōicatos p̄ statuta lega-
torū sunt excōicati qd̄ non credo v̄x. ex quo
cni ista p̄stitutio ē penalis: nō d̄z extendi rē.
Itē excōicati sunt religiosi si absoluerēt a sen-
tētijs p̄ statuta p̄nicialia: seu sinodalia pro-
mulgatis. Et gl. in v̄. sentētijs. dicit puto q̄
oēm sn̄iam includit excōicatōis: suspēsiōis vel
iterdicti cuius necessaria fuerit absolutio. Et
hoc ēt ⁊z panor. in. d. de. qui addit q̄ appella-
tōe sn̄ie facta mētōe d̄ absolutōne venit sn̄ia
excōicatōis: suspēsiōis: ⁊ iterdicti ēt i dispōe
penali. s̄ ergo noīe sn̄ie simpl̄ r̄. plate itelligat
d̄ diffinitua. sc̄z t̄n̄ ē cū sit mētō d̄ absolutōe
vt hic. Et intellige q̄n̄ necessaria ē absolutio:
Itē dicit glo. q̄ hec excōicatio non obtinet:
si religiosus absolueret a sn̄ia iudicis. etiam si
esset lata a papa. Itē si religiosus absolue-
ret a peccato: p̄pter qd̄ quis incurrit excōica-
tionē d̄imodo nō absoluat ab excōicatione:
vel sententia rē.

51. **Q**uā absolūes ab excōicatione minori p̄-
cta ex p̄ticipatōne cū excōicato maiori excōi-
catione incurrat hanc excōicationē. R. Lan.
prou recitat zab. intelligit de excōmunicatōe
maiori non minori per. c. si quē. de sen. excō.
Idē lap. licet quidaz teneant etiam d̄ minori
bactōne. q̄ lex penalī p̄hibēs absolutio

derelictio
absolutio
excōicatio
ab
c̄.

ne ab excoicatioe. icludiu etiā absolutioēz mi-
 nous excoicatiois. p hoc gl. in cle. pall. re-
 ligiosi. sup v. a canone. Itē alia rōe. qz vbi
 cūqz sit mētio excoicatiois: r mā in qua pfer-
 tur ē pportioabilis ēt mīnor excoicatiois:
 itelligit de vtraqz. vt nōt gl. pe. sup v. exco-
 municatiois i. c. p̄fidentes. de here. li. vi. Te-
 ne primā opinionē. qz cōis ē. Et argumēta
 facta nō cōcludūt p. d. c. siquē. Itē excoicat^o
 ē religiofus: si absolucra culpa: r pena co-
 pulatiue. ergo si absolueret a culpa: ucl a pe-
 na: r scdm glo. in vcr. quemcūqz. c̄fetercōi-
 catus etiā si absolueret r̄ iōsū: v̄ sociū. nihil
 eni crep̄it q dicit quēcūqz. d̄ ma. r ob. solite.

52 **¶ Tertius** ē de isecutoribus epoz. pcutiens
 ep̄m: capiēs: bāniēs: vel mandās: vel rati-
 cans: socius: p̄siliarius: fautor: r defenfor:
 sunt excoicati. vt in cle. j. de pe. Cuius autē
 que pmissa: vel coz aliqd in ep̄m suū commi-
 serit: interdico donec satisfecerit subiaccat.
 P̄tās v̄o: p̄siliarij: balmi: scabini: aduoca-
 ti: p̄sules: rectores: r officiales ipsius quocū
 qz noie censent: in pmissis culpabiles cr̄ites
 s̄it r excoicatiois snie. a qua: vt p̄mittit: nō va-
 leant absolutionis obtinere b̄nificiū sint subie
 cti. hec ibi.

55 **¶ Additio.** Querit an ex solo māda-
 to qe icurrati istā excoi-
 catōez si nullus sequit effect^o: R. qz ex solo mā-
 dato nūqz qe icurrat excoicatioez nisi i duob^o
 cāib^o. P̄m^o habet i. c. p̄ humani. d̄ homi-
 li. vi. vbi habet qz mādās iherfici xp̄ianos p̄
 assassinos ē excoicat^o r diffidat^o ēt si non se-
 quas effect^o. Secūdus ē i s̄etina r cōiter ha-
 bet i. p̄ cessib^o curie. vbi habet qz p̄spiratores
 in psonā aut statū romani pon. sūt excoicati
 h̄ res nō habuerit effectū. qd p̄z p̄ illud v̄bz
 p̄spiratores. nā scd̄z d̄crinatores p̄spiratio ve-
 nit ab hoc v̄bo p̄spiro as qd quātū ad p̄po-
 situm nostruz p̄tinet idem est qd p̄iuro. Et in
 hoc aduertant p̄fessores. qz isti cōspiratores
 sunt excoicati qn̄ p̄spirāt vel p̄iurant contra
 psonam r̄o. pon. Et paucim hoc aduertūt.
 Nā ex sola ista p̄spiratōe deliberata: etiā si
 nullus sequat effectus sūt excoicati excoica-
 tione papali. Et hodiernis tēporibus multi
 dñi r armigeri illaqueant dicta excoicatione
 ex sola deliberata p̄spiratione p̄tra dictū sta-
 tum r̄o. eed. etiā dato qz statim reuocauerint
 r an tēqz aliqs sequatur effect^o. ¶ **¶** Mis.

54 **¶ Quid** figs pcutiat electū in ep̄m nōdū cō-
 secratū. qui p̄nter. i. ep̄s p̄prie nō ē: an in-
 currat has penas: Glo. dicit qz nō. Illuz tñ
 q renūciauit loco: nō ordini: videt includere:

55 **¶ Quis** aut dicat socius: p̄siliarius: fautores:
 dās r defenfor: die scd̄z gl. hic stricte sumi
 socium p̄ agēte qui aliqd coopat ad actū p̄-
 cussionis: captiois: vel bāni. r h̄ in delinquē-
 do sint qn̄qz plures socij. quoqz nullus ē p̄m-
 cipalior. tales oēs includuntur sub agētibus
 de qbus p̄misit. qn̄qz tñ vnus ē principalis:
 alter coopans. r sic sumit hic socius. qd p̄z
 qz de faciēte p̄miserat.

56 **¶ Circa** p̄siliarius die qz hic accipit fraudu-
 lētuz p̄siliū nō nuduz. qd nihil adjicit ad pec-
 candū. p̄siliū aut p̄stiat: suadēdo: rogando:
 ipellendo: instruēdo: vtilitatē inde lccuram
 ostēdēdo. vt nōt Inn. i. c. ad audiētū. d̄ bo-
 mi. Dico vero p̄silio b̄ic non puidetur.

Circa fauorē dantē sciēdū qz ē fauor: simplex
 qui nihil adjicit ad peccanduz. r de tali nō v̄
 hic intelligendū. qz l̄ra hic dicit. In his. s. p̄-
 cussionē: captioē: r bāno. p̄z qz fauorē huic
 delinquētū post delictum p̄ter defensores de
 quo sequit nō incurrit hanc penā. h̄ i mā he-
 reticoz latus recipiant fautores. Circa q̄rtū
 scilz defensorē. glo. dicit. puto qz etiāz defen-
 satorē post malum puniri intendit. Et ergo
 quidā defensor: vel auctorizator delicti. r talis
 grauius punit qz agens. v. q. ii. qui p̄sen-
 tit. Est alius defensor: qui post delictū defen-
 dit. puta impediēdo ne delinquens ad ma-
 nus iudicis veniat puniendus. xvij. q. j. si eu-
 stos. vel impediēdo ne fiat executio: Et hūc
 etiam intēdit includere. r p̄batur in. c. felicitis
 de pe. in. vij. Non tamē puto qz is qui talem
 defenderet ne ledatur a p̄iuato: nedum tertio
 h̄ illo offenso: vel eius p̄sanguineis vindicare
 volentibus includat hac pena. cum illa sit in-
 iuria: ad quāz etiā p̄pulsandā a socio qz te-
 netur. de sen. exco. dilecto. li. vi.

57 **¶ Quid** antez de illo qui defendit in iudicio
 patrocinādo: P̄dau. hoc p̄sequitur per di-
 stinctionē qz. s. aut p̄curator: vel aduocat^o
 talem defendit iustē. qz. s. putat euz nō culpa-
 bilem. r sic nō ligat aliqua pena: etiā si po-
 stea appareat cum culpabilē. rō: qz in talibus
 iusta defensio referuat. de crep. cum inter.
 Aut p̄tra p̄sciam r iustitiā descendit. r sic li-
 gat hac pena. d̄ here. si aduersus. r tales de-

de m̄p̄uato
 mb) - p̄oz

seniores appellantur.

58 **Q**uero, qz hic dr. si est ciuitas. subiaceat interdico: donec satisfecerit. nunquid facta satisfactio est abolitum interdictum sine alia relaxatione: *kl. Jo. de lig. scdm Land. q. nō imo necessaria est superioris sententia que relaxet. rrvj. q. vj. super ioyter. Secus si vsqz ad certum tps: vel moduz fuit factum interdictū. qz tūc lapsō tpe: vel modo cessante: cessat interdictuz. de spon. c. nō est. Ratio diuersitatis est qz pmo cāu pōt dubitari. an plene sit satisfactum. sed in alijs secus. de hoc extra de eta. z quali. cum bone.*

59 **Q**uero qn dicat ciuitas delinquere i cpm vt subiaceat interdico: *kl. panor. zcludendo dicta Bar. in. l. aut facta. ff. de pe. z aliorum doc. dicit qz cōis z vera zclusio est: vt tūc attribuat vniuersitati qn fuit prius deliberatus in ipsa vniuersitate pulsata cāpana: z alijs requisitis ad zgregationē vniuersitatis. vnde si oēs hoies ciuitatis certū delictū zmittret: z insurgerēt. nō diceret factū per vniuersitatem sed p singulos de vniuersitate. Etiam qd plus est: si faceret pulsari cāpanā. z leuarent verillum vniuersitatis: nam potius sunt incitatores singulorū. oz ergo qz prius fiat delibatio in vniuersitate zc. hec panor. in. c. dilectus. el. ij. de sy. Et de hac materia vide cum ibi diffuse.*

60 **Q**uero, qz dicit in. d. de. j. qz isti inhabilitatur ad bñficia obtinēda. Quid de obtētis? *Bo. soluit qz illa non pdunt.*

61 **Q**uero an isti possint beneficia que hnt eum alijs permutare? *Bl. soluit qz non. Idē Idau. z zen. qz dicunt bñficia nouiter acqre.*

62 **Q**uero an saltē possint ista beneficia iam acquisita augere? *Dic sedz Bemi. in. c. cum et eo. de excess. prela. li. vj. qz sic. qz phibitus acqre nouū ius in re. non dr venire contra phibitionem. lz augumētet postinuz ius an quesiūm. vt est casus i. c. si. ij. k. no. de pces. pbe. li. vj. Sic est i. pposito. augumētāt. n. isti pimum ius. z sic debz iudicari illud ad ditamentum nature prioris iuris. Et per pdicta pz quid dicendum de augmentibus gabelas. an dicantur noua pedagia facere de quo infra cōica de. xxxiiij. s. v.*

63 **Q**uartus est de clericis seu religiosis iducentibus ad vouēdū vel iurādū: vel fide interposita: seu alias pmittēdum de eligendo

apud eos sepulturā: vt vt iam electi vltorius nō inuident. z talia faciētes incurrūt excoicationē ipso facto: a qua ab alio qz a sede apli ca pterqz in mortis articulo nullatenus sunt absoluedi. extra de pe. cupiētes. in. cle. Et nō qz hec pstitutio habet. de sepul. c. j. li. vj. vbi etiam dicit. qz hij qui sic elegerint: nec apud sic electas ecclesias vllatenus sepelliatur: nec alibi. sed sepelliuntur oio apud illas ecclesias apud quas sepelliendi de iure fuissent: si alias sepultura non electa forsitan decessissent. Si vero iidem religiosi vel clerici predictos in suis ecclesijs vel cimiterijs psumpserint sepelire: ad restitutionē tam sepulcorū corporū si petantur: qz etiaz oium que occasione sepulture illorū puenerint quolibet ad eosdem infra decēdiuz itegraliter faciēdas ipsos obligatos eē cēsen. quā nisi fecerit: cōct c ipe apud quas sepulti fuerint: necnon z cimitieria ecclesiastico supposito interdicto. donec ab eis facta fuerit restitutio plenaria omnium predictorum. hec ibi. Nō tamen qz hoc non tollitur quin aliquis pprio motu possit vouere vel iurare in aliquo loco eligere sepulturam. z qd si fecerit debeat obseruari. dum modo nō inducatur ad hoc per predictos: z modis predictis.

Quid si clericus vel religiosus p̄sulto vel suasiōne inducat aliquem ad eligendum sepulturāz i ecclesia sua: n̄ tñ ad vouēdū zc. An tal iducēscidat in canonē? *kl. qz nō.*

Quid si quis iducat ad vouēdū zc. d eligēdo n̄ apud eccēlāz suā. s. iducētis? *kl. De. d an. se cū dū Jo. an. qz nō ligat hac pstitutiōe.*

Quid aut si clericus: vel religiosus iducit aliquē ad vouēdū zc. si nō est secutus effectus? *kl. zab. in. d. de. j. dicit qz ex sola inductione nō est excoicatus. nisi iductus habuerit effectū. vt qz iduct' fecit illud ad qd fuit iductus. yba. n. debēt intelligi cū effectū: maxime hoc cāu quo agitur de spūali pena.*

Quero quare ex delicto vnus forte minini de ecclā ppter iuramētū: vel pmissionem quam sibi fecit fieri: tota ecclesia dānum patitur. vt sit interdicta cum cimiterio: *kl. De. de ancha. qz reliqui de ecclesia hanc penā interdicti incurrunt ex sequenti eorum delicto. nō restituendo male accepta que ex facto alius de collegio hoc iducētis percepissent*

De inducētib' ad nouēdū.

quasi totum collegiū dicat delinquere si retri-
nērem inuasas ab vno de collegio.

68 **Q**uero dicit i. d. c. j. q. sigs fecerit sibi p-
mitti de eligēdo apud illum sepulturā: q. tali
pmissiōe nō obstatē d3 ille sepelliri apud illā
eccl'az apud quam de iure sepelliri debuisset.
Quid ergo si ipa ē illa cuius clericus sic deli-
quit: faciendo sibi iurare rē. R. Jo. an. q. ista
questio ē indubitata: q. ista pstituit emana-
uit i fauorem ecclēsie cui sepultura debet. r. in
ipsius penā reorqueri nō d3. de regu. iur. qd
ob gratiā. li. vj. Itē licz peccet auferendo li-
bertatē eligendi sepulturā. tñ certat de debito
retinēdo. nō est ergo hñda illa rō de tali: que
habet de illo q certat d lucro captādo. l. si. C.
de codi. Idem pe. de an.

69 **Q**uid si illa eccl'a apud quā debebat sepel-
liri de iure erat interdicia cū ei cimiterio: R.
archi. illū sepelliendū in eccl'a cathedrali. que
ēt si esset interdicia. seruabitur ordo. c. vbi cū
q3. rii. q. ij. vbi dicit q. vbi cūq3 sepeliatur.
Nō tñ p declaratiōe. d. c. pñmi. q. qui illi-
cite sepeliūt tenētur ad restōne corporū. Et
hoc si petant. Ad restitutiōe aut alioz: que
ocasiōe sepulture pceptūt infra r. dies tenēt
etiā si nō petant. vt dicit gl. in. d. c. d. c. d. iū. Et
rō est scōz. Id. de an. q. semp q male accipit
est in mora sicut fur.

70 **Q**uero ista que debebāt restitui huic eccl'e
i qua debebat sepelliri: si interdicia non fuisset:
postq3 nō ibi s; i cathedrali: v; alibi sepellit.
vñū debebunt ista huic eccl'e ad quas funus
trāsferit: Eadē ē qd de canōica portōe debi-
ta eccl'e pchali. an eā pdat si deprehēdit in-
terdicta p sepulture: Id. dicit i pño cāu
q. postq3 cathedralis eccl'a: vel alia subrogat
loco interdiete. d3 itelligi subrogata cūz oibus
q̄litatibus. r. cū honore r onere. onus. n. co-
mitat. emolumentū in tali cāu. l. alūne. s. scia
de adi. lc. Item posset dici. q. si sine eius deli-
cto esset eccl'a interdicia nō esset priuanda cō-
modis pfectis. ar. l. ab administratiōe. C. de
lega. Idē dic si nō potuit sepelliri apud eccl'e
siaz apud quā elegit sepulturā pp casuz pñ-
gētē i psona mortui. puta qz decessit i cāpis
nec repit: vel ē bānitus. pp. n. ista eccl'a nō ē
priuanda legatis sibi factis gra sepulture. vt
nō. in. c. in nra. de sepul. Siquis autē post
electā sepulturā r legatū eccl'e factū mutasset
anūm eligēdo sepulturā alibi. videt legatus

ademptū r translātū ad illā in qua voluit vl-
tuno sepelliri. ar. d. s. scia. h. Id. de an. de
hoc vide infra Sepultura. iij. pño rñso.

Quintas ē de his qui cogit celebrari i lo-
co interdico rē. vt i. clc. grauis. de sen. cr. Et
h' excoicatio h3 quatuor casus. Primus est.
dñi rēpōales et si sint epī: vel eccl'az plati q
cogūt quolibet aliquos in loco interdico cele-
brare diuina: vel q p pcones ad officia eadez
audiēda. aliquos excoicatis pscrtim vel in-
terdicti ligatos snia cuocare. r ē se dūs. Seu
qui ne excoicati publice: aut interditi de eccl'e
suis dū in ipsis missaz agunt solēnia a celebra-
tibus moniti creant prohibere. r est tertius.
Necnō excoicatos publice: r interdicos q in
ipsis eccl'esijs nominatim a celebrantibus vt
creant moniti remanere psumperint. r ē q̄r-
tus. Dēs isti sūt excoicati excoicatos papali.

Additio. Et hac cle. habes vnum
singulare qd fac ad ml'ta.
71 **I**bi. n. dicit q. h' excoicatio emanauit ad
instātia platoz. tñ si ipsi p sacerēt etiam ipsi
sūt i snia excoicatis ligat. Et quo hēs deci-
sionē casuz q bis diebus accidit. Nā qdā p-
curator: ad requisitōez dñi sui: cui dño quedaz
res furto subtraxit fuerāt: scit fulminari sen-
tentiā excoicatis p epm. vt qūq3 predictas
res subtraxisset eas infra certū terminū restitue-
ret. aliogn rē. Accidit q ismet procurator
abstulerat qdā ex illis. Adodo querit an ipe-
met icidat dictā sniam. cūz ipe procurauerit
dictā sniam fulminari. r tñ sciebat dictas res
subtraxisse r tñ nec se excepisse rē. Et dicit p̄
indubie q ē excoicatus. secus si se excepisset.
Nec obstat si dicat q si erat sue itentōnis q
ep̄s cum excoicaret. Quia dico q excoicatio
vel absolutio nō sumūt vires ab itētoe illius q
fac fulminari excoicatos. h3 sumunt vires ab
itētoe excoicāt. Et q facies fulminari excoi-
catōncz nihil excepit. iō excoicās gnāl'r oēs
itēdit ligare. qz de itētoe pcurātis sibi nō cō-
stat. Secus si d itētoe ei pstat. vt qz iste p-
curās se vl' vxoie: vl' filios: vl' alios excepit/
set. Nā tūc iudex solū illos ligaret quos pcur-
rās itēdebat ligari: r excipe quos pcurans
excepisset. h3 iudex gnāl'r loqret i snia. Idē vi-
ci pōt d cāu quotidiano. Nā sepe pccāmi-
lias r mariti faciūt fulminari snias excoicatis
nis p illos q subtraxerūt aliquid d bonis coz.
Et sepe ptingit q coz vxores r filij p̄e dicta

De his
cogit
brant

71

71

71

rapuerunt et tñ si sciret p̄dictos talia subtra-
 xisse, nullo modo saceret fulminari p̄dictas
 inias, tñ nihil exceperunt, et iō tā vtētes q̄z si
 h̄ erūt excoicati rōne p̄dicta. **¶** Mis.
 75 **¶** Quero quid si isti dñi p̄cipiūt n̄ subiecti?
 Solut **¶** Pau. q̄ nō est locus huic pene. Nō
 ē scōm zab. q̄ celebrantes debent instare, vt
 excoicati: et interdicti de ecclesia creat: q̄tum
 tñ ad hanc cle. dicit **¶** Pau. idem si celebrātes
 non instēt, vult dicere q̄ ē locus pene, eo ip̄o
 q̄ isti p̄cipiūt q̄ nō creat ēt si celebrātes nō
 instent q̄ creant. p̄o hoc lra. ibi instātib⁹ etiā
 q̄ dicitō ēt est implicatiua. Nō ēt gl. in v̄.
 quolibet, q̄ oēs modū p̄pulsionis realē: p̄so-
 nales: directū et indirectū p̄p̄bēdit. vt si res
 ip̄oꝝ occupant: p̄ sanguineos grauant i p̄so-
 nis vel reb⁹.

74 **¶** Quid aut si isti vocāt secreta p̄ nūciū, an
 icurrāt hāc penā: **¶** Pau. dicit q̄ nō h̄cā uo-
 cāt campanarū pulsatione: aut voce p̄conia.
 Idem zen. dicit tamē: q̄ hoc q̄ dicit hic de
 voce p̄conis, p̄cedit etiam: si voce tubæ
 vel cornu: vel simili: cum sit eadem ratio.

75 **¶** Quero, an hoc q̄ dicit de interdicto: lo-
 cū h̄eat i cessatiōe a diuinis: **¶** Dic scōz zab. q̄
 eo cū quo cessatio h̄z ut interdicti: idem ē i ca
 q̄ i interdicto, hoc aut ē q̄ cessatio ē genara-
 lis: nō aut sp̄alis. q̄ soluz obseruat i eccl̄ys i
 q̄bus ē, vt p̄zide. j. d̄ sen. et. s. i. cessatiōib⁹.

76 **¶** Quero i eo q̄ istī p̄pellēbāt p̄prios iter-
 dictos audire dia in loco interdicto, qd si cō-
 pellerent audire i loco nō interdicto: Solut
¶ Pau. q̄ non h̄z locum hęc pena. Secus si
 in loco interdicto p̄pellerēt non interdictos.

77 **¶** Satus de illis q̄ ferrū: equos: arma: et ad-
 impugnā r̄pianos necessaria deserūt vl trās
 mittūt: seu galcas: aut naues vendūt: vel in
 piraticis sarracenoꝝ nauibus gubernatio-
 nem exercēt: vel ip̄edunt filiū vel auxiliū: i
 dispendium terre sancte et de iudeis, ita quo
 randam. et c. ad liberandam.

78 **¶** Pro declaratiōe excoicatiōis, p̄io que
 ro an liceat tpe guerre deferre merces p̄hibi-
 tas ad terras infidelū: **¶** **¶** Pau. i. c. signifi-
 cavit, de iudeis p̄cludit q̄ tpe guerre nō est
 licitū deferre aliquas merces et nō p̄hibitas
 Inn. tñ et **¶** Do. i. d. c. significauit, tenēt q̄ p̄
 redēptionis articulo licitū est deferre merces
 p̄hibitas, ar. l. sancimus, C. de sa. san. ec. et i
 c. j. d̄ pig. nā vasa que p̄hibent alio tpe v̄di-

distrahi p̄nt p̄ redimendis captiuis, tñ, q̄. i. r.
 aux. Jo. an. p̄cludit, q̄ an factum est sequen-
 da opinio glo. que t̄z p̄trarium, nā si infideles
 p̄penderent q̄ p̄o redēptione possent p̄leg
 merces p̄hibitas nō vellēt aliud p̄ redem-
 ptione. Item volent fraudē p̄mittere panū
 esset velamen, q̄ semper diceret se fecisse p̄
 redimendis captiuis, Sed post factū p̄sulen-
 dum esset scōm opionem Inn. et **¶** Do. vt sic
 necessitas redimēdi captiuos eos excuset. Sz
¶ Pau. idifficite t̄z opionē gl. f. q̄ tales mer-
 ces p̄hibitas nō sit licitū deferre: et p̄ redē-
 ptione, nec excusaret deferēs et et postfacto.
 q̄ cum et illis armis veniant postea ipugnā
 di r̄pianū, nō v̄z ip̄edi subsidū ad malum cō-
 mittendū p̄ bonū qd̄ ide sequit. Et hoc pu-
 tat **¶** Pau. p̄cedere durate guerra, h̄ tpe pa-
 cis p̄cedat opinio Jo. an. **¶** Si nō scōz **¶** Pa-
 noz. ibi q̄ dispositio p̄cernens t̄ps guerre, v̄t
 ēt p̄cernē t̄ps treugue, q̄ p̄ treugū guerra n̄
 ē cōtinua, et hoc v̄t etiā in penalibus.

79 **¶** Secundo quero: an tpe pacis sit licitum
 deferre huiusmodi prohibita: **¶** **¶** Pau. in
 c. qd̄ olim de iudeis, dicit q̄ semp̄ stat p̄hibi-
 tio declationis p̄hibitoꝝ: et tpe pacis: h̄z aliō
 senserit glo. in. d. c. significauit, nā possent fa-
 cere pacem infideles fraudulēter: vt sic valeat
 fulciri huiusmodi armis, et ista opinio beni-
 gnior est an factū, h̄z post factū forsūt possent
 excusari a pena, q̄ illud, c. ita quorūdz, dicit
 q̄ deferēbāt ad impugnādū r̄pianos et. **¶** Dec
¶ Pau. Et h̄z p̄dicta possint cē vera de iure
 cōi. tñ secus v̄t dicendum hodie p̄r extrava-
 gantem Bonifacij q̄ incipit, **¶** Olim, vbi et p̄s
 se h̄z, q̄ nullo vnq̄z tpe h̄z deferre merces p̄-
 hibitas i a: exandriā: vel alia loca sarracenoꝝ
 terre egipti: vel ad terras soldano subiectas.
 Et sic ad p̄dictas terras: nec tpe pacis: nec
 treugue licet huiusmodi p̄hibita deferre
 nec ēt p̄ redēptione captiuoꝝ, de alijs autēz
 terris possent sustentari opinio p̄cedens.

80 **¶** Quid aut dicendū de deferentib⁹ merces
 nō p̄hibitas: **¶** Dic scōm **¶** Pau. i. d. c. q̄ olī
 q̄ tpe guerre cētis iter r̄pianos et infideles n̄
 solū iminet excoicatio deferentib⁹ merces p̄-
 hibitas, vt dictū est, h̄z ēt in q̄buscūq̄ merca-
 bus: et habentibus cū eis p̄mercū: et ip̄eden-
 tibus p̄silia: seu auxiliū: vel subsidia, nō solū
 realiter: sed cū ingenio. Et licet **¶** Posti, dicat
 hoc periculosum, et q̄ egeret declaratione, tñ

Jo. an. c. q̄ ferrū

Inno. & Sof. & multi alij tenent simpliciter qd exite guerra durat prohibito generaliter. h guerra cessante no duret cano late snie. ni si i mercibus pbitis. qd e valde notadu. Et facit qd si turcus vl huiusmoi cessaret a guerra. fort? si pace cu xpianis faceret sicut fecit turcos cu uenetis & rege neapolitano secure possent sferri merces n. pbite ad terras illi. Idem dic de alijs dñis isidelibus: q nullam guerram habent cu xpianis.

81 **Q**uid aut figs deserat merces no pbitas tpe guerre ad terras isidelium: an talis icurrat excoicatioes papale vl epale: dic q tal pot ee excoicatus tripliciter. s p ius coe: aut p etua gates. aut p pcessu curie. Idio mo tales sut excoicati epali excoicatioe. et dserent merces pbitas. vt pz p. d. c. ita. c. significauit. c. qd oli. & c. ad liberada. Seco cau. s. p etua gates. dic q dseretes ta pbita qz no pbita i aleradrta ul ad terras soldano subiectas. seu ad terras egypti tpe guerre sut excoicati excoicatioe papali. Tertio cau. s. p pcessu curie. dic dseretes n. pbita quocuz tpe nulla excoicatioe icurrut. q solu loq d. pbitis. vt pz i. pcessu p. dau. secudu vbi sic dr. Itē excoicamus oēs illos q equos: ferrum: arma: lignamina. & alia pbita deserunt sarracenis. & alios xpi nois inimicos.

82 **Q**uero qd si ferru & alia huiusmoi sint d. lata non itēoē vt ipugnent xpiani: s. an. de butri. i. d. c. ita. q sufficit q ponēt. h no hac itentioē vt ipugnent xpiani. h sufficit q ipugnari pnt. Idē Jo. an. Idē p. danor. dicens expoe ergo ibi ter. ad impugnadu xpianos. i. et qbus pnt impugnari xpiani.

83 **Q**uero qd debis q exercent gubernatio nē i piraticis nauibus sarraceno: no p xpianos. h p alios isideles: s. an. de bu. in. d. c. ad liberadam scdm aliquos. q sunt excoicati. q docēt eos i piratica arte. qua poterūt postea xpianos ipugnare. h h n placeat Inno.

84 **Q**uid aut ptimeat appellatioe pbitoy: s. si bn psideant pdicta tria. s. iura coia: et uagates. & pcessus curie: facietia metoē d huiusmodi. pbitis in. iij. inueniuntur expse pbita. s. ferrum. arma: equi: & lignamina.

85 **Q**uid at ptimeat appellatioe armoy: dicit no. i. l. ij. C. q res expo. si d. vbi enumerant lorice: scuta: arcus: sagitte: spate: gladij. Itē tela. Itē pcludit ter. ibi. qd mbil pcutit fer

ri facti vel infecti: hoc e vene ferru trāsmitti debet ad isideles. Item glo. i. d. c. ita. dicit q appellatioe armoy veniūt suffes & lapides. puta. si dserēt lapides machinis iponēdos.

Quero. an appellatioe armoy veniat gladius ad incidendum panem: s. p. danor. in c. clericis. d. vi. & ho. cleri. dicit q no. vt patet per ter. illum. vbi dicitur q clericis arma portantes debent excoicari. & sic peccant mortaliter. & tñ eis nē pbitum deferre cultellos ad incidendum panem.

Quā at appellatioe pbitoy veniat sup pa: canapis. pte: sila: & clauu minuti q vulgaler dicitur brochete: s. oli p quada etuaga tē Greg. noni dicebat q pdicta si ptimebant appellatioe pbitoy. Et iō pcludebat q si pdicta dsercbatur ad ipugnadu xpianos vel i dspediū terre sancte. erat excoicati p. d. c. ita vl. c. ad liberada. al. s. n. Et h dicta etuagas sit reuocata p pbeniū fetti. tamē forte bodie ē idē dicendum esset. necnon in quibusdam casibus qui sequuntur.

Quā sint excoicati q portāt arma: gladios: vel lanceas: vel cultellas in terras sarraceno: no cū pposito vendēdi. h ad sui dselio: & postmodū occasioē pecunie vedūt eades sarracenis: s. Bre. q sunt excoicati.

Quā portātes ferrum de vna terra sarraceno: ad alia sint excoicati: s. q. s. q. no: nisi fiat i dspediū terre sancte. vl i xpianos. Itē & illi q apponant sarracenos cum armis suis. s. q. s. scōz rñsione pte dictam.

Quidā apponāt ligna paruicula. dubitatur vtruz de huiusmodi lignaminibus intelligat canon: s. q. si ad naues vl machinas ad impugnandū xpianos vel in dispendium terre sancte foret. sunt excoicati.

Sūt alij qui volūt pmutare cultellum cuz sarrac: vel excoira: vel aliqd sil. c. vtrū q fecerit sint excoicati: s. q. no. nisi fiat in dispendium terre sancte &c.

Sūt qdā qui apponāt pbita: ignorātes ee pbita: an sint excoicati: s. cū vtroqz p cilio pbita sint & publicata. n h ignorare. iō absoluant ad cautela. de d. dic vtrū igno rātia. s. tit. & r.

Quid d illis q apponāt pbita & qz cito scūt ee pbita: reponāt: & nolūt ea vedere sarracenis: s. q. no sūt excoicati.

Sūt qdā q apponāt res pbitas & vedide

p nota

no

86

87

88

89

90

91

92

93

94

95 rūr pte & ps subest ad vendēdā. si tales p̄tin-
gat absolui aliq̄ necessitate. qđ p̄siliū dabitur
eis de alia pte: R. q̄ repositent cam.

96 Sūt aliq̄ q̄ dāt v̄l v̄dūt. p̄bita sarracenis.
ignozātesq; pp̄ h̄ sint excōicati. & q̄zito sciūt
recuperant. Vtrum tales sint excōicati: R.
q̄ sic.

97 Quero quō intelligit̄ illud qđ d̄r d̄ sarrace-
nis h̄ntib⁹ guerrā cū xp̄ianis. Vtz si cū vno
rege vel ciuitate vel cū eccl̄ia: R. q̄ de quo
libet xp̄iano.

98 Aliqs̄ ē d̄bitis obligat⁹ p̄ victu suo. & ni-
hil h̄z. nec aliqd̄ lucrari p̄t. necessitate tali cō-
pulsus intrat nauē aliquā p̄ marinaro. ut pos-
sit lucrari. vñ possit viuere & d̄bita solūē. & illa
nauis portat res. p̄bitas i terrā sarracenoꝝ
& aliā si p̄t iuenire. ut possit lucrari. Vtz ta-
lis sit excōicat⁹: R. q̄ sic. q; cōicat⁹ cū illis i cri-
mine. q; mittūt v̄l portat. dādo eis auxiliū &
coop̄atōes. l̄z. p̄ mercede. h̄i satisfactōe p̄ntē
mitt⁹ agat cum. eo.

99 Alio ē q; tales si absoluunt ab excōicatōe
p̄not dicitur i. d. e. ad liberandā. nisi totū qđ
p̄ m̄ercio dōato p̄cepit. & tāndē d̄ suo in
subsidiiū terre s̄acte trāsmiserit. Et dicit archi-
s. si tamē absoluant. si facta satisfactōe. l̄z ab-
solutio. l̄z reduci d̄bet i p̄sina excōicatōis s̄e
retia. nisi h̄ faciāt. S̄z d̄ hoc dicto. f. an abso-
lutio facta si p̄cedete satisfactōe teneat: P̄dan-
i. de. i. d̄ sepul. tenet q; nō. q; sit p̄ p̄bitōeꝝ
& p̄ formā m̄adati. ar. d̄ R̄pt. cū dilecta. Idē
archi. l. c. qm̄. d̄ imu. ec. li. vj. vbi q̄rit: an ab-
solutio p̄ p̄bitōnē ibi factā valeat: Et cō-
cludit q; nō. et quo t̄x. p̄bitet. In p̄m̄ ē ve-
ritas. naz scōz. Sc. i. d. c. qm̄. qn̄ potestas dāt
al̄s nō habēt. si nō seruat formā. non valet
actus. vt notat glo. singularis. ad hoc in de.
j. de iu. pat. Sed quando alias habenti potē-
statem a lege absoluendi sit prohibitio. licet
non seruetur forma. valet ipso iure absolu-
tio. vt de sen. ex. venerabilib⁹. §. vbi. lib. vj.
Et hanc distinctionem ponit glo. in. d. de. j.
de in. patro. Cum igitur ordinarij habeant
potestatem absoluendi a sententia canonis
non reseruantis. vt in. c. nuper. de senten. ex.
ergo videtur q; valeat. Et predictam distin-
ctiōnez approbat P̄danor. in. c. dilect⁹. cl. ij.
de p̄bē. P̄dicta intellige. nisi apponeret̄ clau-
sula d̄creti irritis actum. nam i hoc casu: siue
ordinarij: siue alius quicunq; alias habe-

at p̄tatem siue nō. nihil facit absoluendo. nisi
seruet formā m̄adati. Dicit̄ tñ archi. flo. p̄t
intelligi scōz iura antiqua cōia. vbi ē deferens
p̄bita erat excōicatus excōicatōe ep̄ali dū-
tatat: & sic ep̄s al̄s d̄ iure cōi poterat absolue-
re. Secus dicēdū ab illa. q̄ est p̄ c̄ruagates: &
p̄cessum curie. Et p̄ hoc p̄t verificari gl. in
d. c. qđ oliz. q; si p̄ codē delicto a diuersis cō-
stitutionibus iponit̄ pena ipso facto. q; vtraq; ¹⁰¹
iminet p̄faciē. & p̄sertim h̄z veritatē in casu
p̄dicto. vbi per ius cōe fulminat̄ excōicatio
ep̄alis p̄ extranagates: & p̄cessum curie.

Defuncto v̄l ammoto ep̄o q; excōicaturat-
& vacante sede. capl̄m siue ille ad quē ep̄alis ⁹⁹
iurisdictio p̄tinet: p̄t absoluerē a snia iuris si-
ue iudicis. sicut ep̄s poterat. vt in. c. vnico de
ma. & obe. in. vj. Eodē mō & successor: absol-
uere p̄t a snia quaz p̄decessor tulit. ar. rj. q.
iij. si ep̄s. Et de p̄tate capl̄i sede vacante: quā
habeat. vide P̄danor. in. c. cum olim. de ma.
& obe. vbi ponit̄ īs̄criptas q̄ōes.

Primo v̄trū capl̄m succedat in p̄tate alie- ¹⁰⁰
nadi: gl. ibi tenet q; nō. hoc limitat P̄danor:
cū vellet alienare bonā ep̄at. h̄z si eccl̄ia in se-
rio: et snia cā vellet alienare. credit q; capl̄m
possit iterponere auctem. q; capl̄m pp̄ue h̄
casu nō alienat. h̄z iterponit̄ auctoritatē eccl̄ie
alienanti. hoc. n. iurisditionis est. & sepe necesse
sarijū. Et sentit̄ s̄ ed. p̄silio. rrr.

Secundo quirit: an capl̄m succedat i p̄tate ¹⁰¹
visitandi totā diocēsim & ingrediendi crimina:
de hoc habes bonā gl. fcl̄e. i. d̄ herē. Jo. an.
p̄cludit q; p̄tās general̄r̄ visitandi nō trāsit i
capl̄m. et procedat op̄i. Jo. mo. Sed p̄tās
sp̄aliter inquirendi p̄ aliquos diffamatos trā-
sit: & sic p̄cedit opinio Archi. s̄ undamētuz
huius distinctōis ē q; capl̄m ē administrator:
necessarius: nō voluntarius. vñ succediti his
que necessario: & nō voluntarie sūt expediē-
da. h̄z visitatio general̄is est voluntaria: sp̄alis
vero necessaria. Et multi antiqui dōc. ample
rati sūt istam theoricam. sed panoz. indistur-
cte tenet q; etiam v̄sitare possit generaliter
qua visitatio sit et necessitate iur. vt patet in
c. sopite. de cen.

Tertio dubitat. nūquid capl̄m possit visi- ¹⁰²
tare monasteria moralitū exempta que visi-
tat ep̄s auctoritate ap̄lica. vt in de. ij. de sta.
reg. Xap. abb. consulit q; non. Et tua refert
r̄ndisse sibi Jo. an. mouetur quia capl̄m nō

succedit in his que p̄tinet ep̄o iure sp̄ali. vñ nō succedit in p̄tate cognoscēdi de feudo. vt notat in. c. verum. de so. p̄p̄. Et idem sentit f̄ cō. p̄silio. rrr. Multi in p̄m̄ tenuerunt. dicētes. q̄ si ep̄s h̄z absoluerē vt delegatus. q̄ p̄tās transit ad capl̄m. p. c. vñcū de ma. r. ob. li. vj. qd̄ loquit̄ i distincte. P̄anoz. tamē plus p̄z opi. prima.

103 **Q**uarto dubitat̄. nūqd̄ capl̄m possit sede vacāte facere statuta diffringētia totā dioce/ sim? P̄anoz. scōz f̄ ed. p̄silio. rvj. dicit q̄ sic. dep̄det. n. hoc a iurisditōe. vt i. c. si. de p̄sti. li. vj. in qua quidē iurisditōe capl̄z succedit. Et alia statuta durant c̄t in tēp̄s futuri ep̄i q̄ de natura statuti ē vt sit p̄petuū. h̄z c̄tin/ guat p̄tās statutis. vt in. c. si. de offi. lega. li. vj. in qua quidē iurisditōe capl̄z succedit. Et alia statuta durant c̄t in tēp̄s futuri ep̄i q̄ de natura statuti ē vt sit p̄petuū. h̄z c̄tin/ guat p̄tās statutis. vt in. c. si. de offi. lega. li. vj. in qua quidē iurisditōe capl̄z succedit.

104 **Q**uinto dubitat̄ nūqd̄ possit sede vacante capl̄m dispensare in casibus i gbus p̄mittitur ep̄o? P̄anoz. scōz f̄ ed. p̄silio. rrr. p̄cludit q̄ sic nā disp̄satio dependet a iurisditōe.

105 **S**exto dubitat̄. quid si ep̄s h̄z collationem cū alio: vñ alig debēt regrere p̄siliū ep̄i i ali/ quo actu: nunquid capl̄m succedit? P̄anoz. p̄cludit q̄ nō. p. c. vñcū. ne se. va. li. vj.

106 **S**eptio. nūqd̄ capl̄z succedat i iurisditōe quā h̄z ep̄s et p̄suetudine? Post. in. c. scri/ ptū. de elec. sentit q̄ nō. sed collectarius tenet p̄m̄. q̄ eadē rō d̄z esse in additamēto que i p̄ncipali. qd̄ satis placet panoz. et quo illa iu/ risditōe p̄petit ep̄o: vt ep̄o. Sed idēz panoz. in. c. illa. de elec. tenet op̄inōnē Post. dicēs q̄ hoc cōiter tenet a doc.

107 **S**tauo. nūqd̄ succedat i p̄m̄ilegijs idul/ tis dignitati ep̄ali: vt i. c. si. cū p̄cor. ibi posi/ tis i gl. de p̄uile. li. vj. Et p̄cludit q̄ nō. qd̄ h̄z Jo. an. p̄ idubitato. nā p̄uilegiū si debz excedē p̄sonā p̄m̄ilegiati. vt i. c. sane d̄ p̄uile.

108 **M**ono. nūquid capl̄m possit dare idulgē/ tias: de quibus in. c. cūz et co. de pe. r. re. Si tenet q̄ sint iurisditōis: qd̄ est cōius. tūc du/ bitari p̄t: q̄ vt act̄? voluntarius r non ne/ cessarius. Post̄ scōz t̄nēri scōz panoz. q̄ pos/ sit. q̄ cū iura dicant q̄ capl̄m succedit in iu/ risditōe. r nō distinguat̄ inter p̄tentiosam r voluntariam. debēt intelligi in vtraq̄z.

Decimo. nūquid capl̄m succedat in pote/ state doctoradi: vbi ep̄o hec potestas compe/ tit. nec est aliquid in p̄uilegio cauei de capitu/ lo. Et i hoc panoz. p̄cludit q̄ aut ep̄s h̄z hāc p̄tatem ex p̄uilegio sp̄ali. et tunc nō transit in capl̄m. p̄ sup̄ius dicta. Aut h̄z a iure cōi/ scim op̄inōne quā sentit Post. vt nōt̄ glo. in cle. ii. de magi. Et tunc capl̄m succedit.

Si archiep̄us absoluat excoīcatos ab ep̄o in casu non p̄cesso. non valet absolutio. quia est a non suo iudice. extra de offi. or. pastora/ lis. Sed si per appellacionē causa d̄ferat̄ ad eum. poterit absoluerē. ita in q̄ nō nisi voca/ tis partibus. r cognito de appellatōne. extra de appcl. romana. li. vj.

Ep̄s etiā i aliena diocesi absoluerē nō po/ test in his que requirūt cāc cognitōz. q̄ neq̄z sedere pro tribunali p̄t. r. q. ij. ep̄m. Secus si nō requirāt cāc cognitōz. q̄ h̄ p̄tinent ad voluntariam iurisditōnem. Ep̄i autem ep̄sulis possunt exercee iurisditōnē in aliena diocesi. petita tamē licentia ab ep̄o dioecesis. r si non obtēta. ita q̄ subditi nō ep̄suliores. vel coīuz fautores: seu p̄siliarij vltra duas dietas a sine sue dioecesis nō trahant. vt in cle. q̄uis d̄ so. compe. r sic possunt absoluerē.

Querit glo. in. c. nonit. de of. le. de nōbili/ q. q̄ facit multa ad p̄dicta. D̄n̄ legatus: vel alius ordinarius etiā extra territorium suum possit excoīcare: absoluerē. r cās delegare. r filia: P̄anoz. ibi dicit q̄ mēs glo. est. vt etiā extra territorij suū non possit excoīcare: nec absoluerē: nec alia que cingunt cause cog/ nitōes explicare. Sed p̄ferre b̄n̄ficia: r causas delegare: r reliqua que sūt iurisditōis volūta/ rie exercee p̄t. Et ista est bona doctrina. Et prima ps. p̄banur p. l. si. ff. de of. p̄. vr. Scōa vero i. l. ij. ff. de offi. p̄cō. In respectu ab/ solutiōis dat̄ hāc limitationem. s. q̄ si etiā c̄t territorium dep̄hendit se c̄rallē in excoīcan/ do poterit absoluerē. quia ista absolutio fiet sine cause cognitione. A liam limitationē re/ spectu excoīcaciōis ponit Mo. di. q̄ i nōijs p̄t̄ excoīcare subditum c̄t territorium. quia nōria non erigunt cāc cognitionem. vt in. c. euidencia. de accu. Et sint illa que exp̄diant̄ sine cause cognitione. r non pro tribunali fulminabit. alias autem si vellet contentiose procedere. non teneret processus etiā si non excip̄retur. quia iurisditōe inheret territorio.

etiam si haberet consensum illius iudicis non valet nisi pres presentat. qz pres inuice nō pnt trahi extra territoriu. vt nōt. glo. in. c. litigan tes. de of. or. i. vj. Fallit tñ in cāu. d. clc. qzuis:

113. **E**ps pōt absoluerē a snia lata per suū ar / cidiacōnū: plebanū: vel aliū sub eo iurisdī / ctionēz hūtem. s3 non d3 sine p̄cia illius: z cō / grua satisfactioe. de of. or. c. 3. ab eccleharum / z. c. ad rep̄mēdā. Si tñ absoluit. valet. Et ē / rō. qz eps est iudex ordinari⁹ tā laicoz qz cle / ricoz sui epat⁹. ar. i auctētico d̄ ofen. c. i. p̄i.

114. **Q**ui de vno epatu domicilium trasset ad / aliū pōt p̄cōm ep̄m absolui ab excōicatione / iur: quā incurerat i dioceci prioris: sicut etiaz / a peccato ibi commisso. z hoc siue tale ius sit / ius cōmunc. siue sinodale. vel huiusmodi. Et / hoc nisi pape referuct cāus. Et idē tenet Ri / in. iij. di. viij. ar. viij.

115. **Q**uā si snia excōicationis lata p̄ statutum / archiepi: seu ep̄i possit. p̄p̄ius eps excōicati / absoluerē: s3. panor. in. c. ex frequētibus. de / m̄si. dicit qz sic satisfactioe tamē p̄missa. vñ / nō ē necesse ire pro absoluteone ad illum qui / statutu edidit. z hoc probat ep̄sse per ter. ibi / sic inducēdo. nam solus archiepi ibi excōica / tionem. p̄tulera z tamē papa mādat omni / bus suffraganeis vt illam non relaxent nisi sa / tisfactioe p̄missa. ergo possunt absoluerē. s3 / ip̄i nō excōicaerint. sed coz superior. Et h / tenet Jo. an. z Archi. nam nō d3 esse maio / ris potentie canon inferioris: qz pape. s3 a snia / canonis pape: pōt quilibet eps. p̄p̄ium ab / soluerē sibi subditum si papa sibi non referua / uit absoluteonem. ergo fortius idē dicendū / in sententia canonis inferioris. Idem tenet / panor. in. c. graue de p̄ben. vbi extendit di / ctum casum non solum ad ep̄scopos suffra / ganeos. sed etiam ad alios ep̄scopos. vt / possint absoluerē subditos suos. qui in alie / na dioceci incurrerunt sniam excōicationis p̄ / statutum archiepi: vel legati: z huiusmodi. / Et dat exemplum. Idone. statutum ep̄i se / nensis sulminat ex cōmunicacionēz contra in / trantes monasteria montalium. quidam so / tensis incidit in illam excōicationem. nunqd / poterit absolui a suo ep̄o: Et cōcludit qz sic. / per supra all. Sed a sententia hominis non / potest quis absolui. nisi ab excōicatorē: vel / eius successore in officio: vel superiore scōm / Ri. in. iij. Et hoc nisi in articulo mortis: vel

si sit iusto impedimento detentus ne possit / in breui accedere ad excōicatorē. tunc eniz / scōm Archi. flo. pōt absolui cum iniunctio / ne vt se presentet qz citius cōmode poterit ei / qui debet absoluerē ipedimēto sublato.

116. **Q**uando eps p̄mittit alicui absoluteonem / de omni excōicatione: non propter hoc po / test ille absoluerē excōicatum ab eo cuius ab / solutionēz non p̄mississet in sp̄ali: forte. qz ex / cōicatus erat p̄pter bānum illatus ep̄scopo / vel huiusmodi. et de reg. iij. in generali. lib. / yj. hoc intelligit q̄stū est de virtute verboz. / Et in foro contentioso. nam si in foro conscien / tie aliud constaret de intentione consentis / auctoritatem qz ille intenderit omnia etiam si / non exp̄fisset aliquid in generali concessio / ne intelligerētur sp̄alia. hoc archi. f.

117. **Q**uid si papa mandat alicui qz aliquem ex / cōmunicet. nunquid postea poterit cum ab / soluerē: Distingue. si cōmittit ei cause cog / nitionem potest absoluerē. ar. xij. di. inferior. / Si vero papa iam disincirac negociū z man / det excōicari: non potest absoluerē. qz non ei / iurisdītio sed purum ministerium delegatur. / de offi. dele. c. fi.

118. **Q**uando si salutat aliquē excōicatus vel par / ticipat ei: siue scienter: siue ignoranter nō p / pter hoc ille est absolutus. vt in clc. si sumus / de sen. ex. hoc tñ itellige in dubio. qz si cōsta / ret qz papa ex tali salutatioe uellet cum habe / re. p̄ absoluto p̄ certo cēt absolutus eo quia / papa nō subijctur iuri positio. cū sit. s. ius / ut. in. c. p̄posuit. de pec. p̄. z p̄ p̄ns nec etiaz / subijcti foane iuris cōis. Secus de ep̄o qz / sola intētionē nō pōt hoc facere. qz subijctur / foane iuris cōis. vt nōt panor. in. c. cū fide / res. de sen. ex. Secus i absoluteōe a suspen / sione: vt iterdicto. vt notat singulariter pa / nor. i. c. fi. de ma. s̄c. s̄ iter. ecclesie. vbi dicit / qz cum i absoluteone ab excōicatione regra / tur certa forma. nō obstāte satisfactioe req̄ / rit absoluteō. Secus dicit Jo. an. in absolu / tione a suspensionē vel relaxationē iterdicti. / Si n. ista serantur ad tempus. non requiri / tur post tempus absoluteō. Rō diuersitatis / est. quia in istis casibus ultimis non requirit / certa forma in absoluteone. vñ satis est qz cō / stet de mente iudicis.

119. **Q**uid autē dicendum in papa si excōicauit / ad tempus. puta donec satisfeceris. nuquid

*Quo iure
p. 110.*

requiratur absolutio post satisfactioes, dubia facit. q. papa no subijcitur forme, sed sola voluntate pot absoluere a snia excoicationis, vt in. d. de. si sumus. Dns anto. credit q. in dubio requirat absolutio. q. alio no apparente no videt pap. i. velle vt p. tate absoluta s. o. dinaria. Et ita dz impendi absolutio scdz in ris ordines. Et de p. tate pape vide glo. i. de vnica. de imm. ec. sup. v. infectis. vbi singulari dicit q. papa circa ea que snt de iure positioe h. p. tatem illa reuocadi est. et hec glo. non inuenit alibi scdz zab. et cu gl. p. cordat. Pau. dicens et hoc q. illegitimus potest legitima ri per papam: sic q. habeatur pro legitimo et tunc. i. retrotrahat: etiā quo ad honores seculares. Et nota glo. notabiles in. c. non debet de p. san. et affi. et glo. in. d. v. infectis. q. tanta est auctoritas pape q. potest tollere constitutionem ratione effectus preteriti. adco q. si aliquis fuisset ratione alicuius constitutionis excoicatus et papa diceret. q. tollit dictam constitutione et vult q. habeat pro non facta. q. talis excoicatus non indiget absolute. Si tamē papa simpliciter reuocaret constitutionem seu statutum no censeret reuocatus effectus iam causatus per statutum. nec videtur approbatus actus gestus p. tate antiqui statuti. Et ideo excoicatus et antiqua lege indiget absolute etiam post legem reuocata: nisi in reuocatione dicat q. antiqua lex debet at haberi pro infecta. tunc enim ois effectus atque legis ē sublatus. Ita vt excoicatus nō indigeat absolute: qd pot facere papa ex plenitudine p. tatis. Secus de prelati inferioribus. eo q. assumunt in p. tate sollicitudinis. Et hoc facit q. si quis excoicatus est p. p. sionem epi. dato q. dicitur eps tolleret dictam constitutiōem et diceret q. vult eā haberi p. n. facta. ille tñ excoicatus nō est absolutus. Et ex p. dicitis potes elice multas theorias q. faciūt ad multa.

Quāto autē papa cōicando cum excoicatio incidat in excoicatione? Glo. i. c. nulli de sen. exco. cludit q. nō. Et rō est manifesta. quia hoc vinculi excoicationis p. hitur a iure positio. quo papa nō ligatur. vt in. c. p. posuit. d. p. cel. p. p. panos. tñ in. c. cuz desideres. de sen. exco. addit notabiliter ad illam glo. q. papa peccat cōicando cum excoicatio qñ nō subest eā cōicandi. nam tunc papa non solum facit cōtra ius positium. sed etiā p. tate diuinā. vt

habet i euāgelio. Quis vult se corrigere. et cōicetur. et pp hoc dz haberi tāqz ethnicus et publicanus. vñ papa cū sit subiectus legi diuine. trv. q. j. sūt qdam. peccat. nō habedo euz tanqz publicanū et isidelem.

Si p. papā fuit p. firmata aliq. excoicationis snia. quā inferior tulit nūq. inferior pot absolueret: Dic scdz panos. i. c. et frequētib. d. i. f. q. aut ista snia p. firmata per papā ē snia hōminis: aut statuti. Si hōis distinguit. q. si cōfirmata ē et certa scia. nullus inferior pot sine mādato pape absolueret nisi eēt certū q. p. sal. sam suggestione fuerit p. firmatio impetrata. cē de p. fir. vti. c. ij. Si vō simplr p. firmata. et sine cause cognitioe. tūc inferior pot. Secdo vō casu. qñ fuit lata p. statutū. tūc p. firmatio nō tollit p. tate alijs inferioribus absoluedi. q. statutum inferioris p. firmatū p. papā nō debet esse maioris roboris: qz statutū pape. Sed a snia lata per statutū pape possunt epi absolueret p. c. nup. de sen. exco. ergo fortius a snia lata p. statutum p. firmatum p. papā. qd nota.

Quāto quādo snia dicat p. firmata et certa scia ē. Dic scdz doc. i. c. et frequētib. de insti. et in. c. q. diuersitate de cōcel. p. et de cōfir. vti. per totum q. duplex est cōfirmatio. s. et certa scia. et in forma cōmuni. tunc aut dicitur et certa scia. quādo p. firmatione inferior totus tenor rei confirmat: vel qñ papa vnitur istis verbis. et certa scia: vel similib. vel quādo papa p. firmat aliquid qd videt. vt de p. fir. vti. venerabilis. vt tenet Inn. in. c. j. de transac. Tūc aut dicitur confirmare in forma cōmuni quādo simplr p. firmat aliter nō instructus de negocio tē. tunc eni verba debent intelligi proprie. s. p. ditionaliter. quia papa p. sumit ignorare que in facto p. sistunt. vt i. c. j. de consti. li. vj.

Quid aut opetur p. firmatio et certa scia? Dic scdz glo. in. d. c. q. q. tria operat. p. primo q. talis res sit maioris auctoritatis. Secundo q. si illa res fuit minus valida. sit valida. Tertio q. p. tate auctem p. firmantis nullus inferior pot v. illa cognoscere. Si aut p. firmatio ē facta i forma cōmuni pax. vt nihil opafimo et hoc nō tollitur cognitio iudicis inferioris. nec talis p. firmatio creat aliquid ius nonum. vt in iuribus palle. Ad quid ergo i. p. ratur talis p. firmatio? Dic ad hoc quia solet magis tūmcri qd spālter p. hibetur qz qd

pa no

no

ii

ii

ii

ii

generaliter. Et ex predictis soluitur notabilis questio de privilegijs ordinis minorum, nam f. e. re. a Bonifacio papa. viij. c. cessa fuerunt quedam privilegia que dicti ordinis fratres cum inebant a solutione quarte canonice portio nis debite ecclesie parochiali rone sepulture. que privilegia per cle. dudum de sepul. fuerunt reuocata. sed post dicta cle. eadem privilegia ab Eugenio papa prius examinata et approbata fuerunt. et certa scia. queritur modo an dicta confirmatio. d. pape faciat valere dicta privilegia concessa per papam Bonifacium? Dic q. imo valet dicta confirmatio Eugenij pro quo. c. j. de transac. z. c. quotiens. d. pac. que volunt q. quando papa confirmat aliqd. et certa scia vt in cau. nostro. tal confirmatio validat nullum: vel inualidum: imo talis confirmatio habet vim inouationis.

124 **A**bsolutio ex ea falsa no valet scdm Jm. z. Hosti. q. sic iudex non intendit absoluer. vputa si absoluendus dicat se fuisse esse: vel iniuriam sibi remissam fuisse: vel aliquid tale q. non sit verum: al s. absolutio: siue iusta: siue iniusta tenet quo ad ecel. am militantes: ar. extra. de reg. iu. omnis res. No tamen p. de claratione predictorum panor. l. c. et parte. de offi. ordi. vbi dicit q. excoicatio: z. absolutio sumit vires et intentione excoicatonis. ad h. glo. in. c. ij. de testi. cog. Et id ubi excoicator intendebat oino excoicare tenet excoicatio. h. fit iniusta. Idem i. absolute. q. si absolues intendebat oino absoluere etia si expiessa cent falsa z. iniusta: tenebit absolutio. vt i. c. venereabilibus. s. vbi. de sen. ex. li. vj.

125 **A**bsolui debet excoicatus qui se offert ad iusticias, non obstante appellatione ptis aduersae. debet tñ recipi ante absolutionem sufficiens cautio ab eo: q. iuri parebit. de appella. qua fronte. q. si excoicatus impetret absolutionem sciente aduersario: z. non contradicente. nec aliquid petente. ipse aduersarius non potest postmodum conqueri. q. remississe vt de re iudi. q. suis.

126 **E**tiam iniustus pot quis absolui ab excoicatione. sicut z. iniustus excoicari. imo manente ptumacia pot quis discrete remittere excoicationem iuste lata: si videat saluti eius expedire scdm Tho. in. iij. di. viiij. Sed Ri. i. iij. di. ea. concedit hoc de snia hois. Sed de snia iurj dicit q. absolui non pot iniustus. all t

xxiij. q. ij. nec quinq. Et hoc est roabile scd5 cu: q. cu volutarie fecerit illud cui excoicatio e aneta. vt aliquo modo et voluntate sua excoicatus. Et idco sine sua voluntate: z. requi sitione non pot absolui. Hoc tñ dictum Ri. pot intelligi de iusticia: non aut de necessitate.

127 **Q**uom quis dubitat se esse excoicatum. si sup hoc hz picias scrupulosa nimis dponat ea ad psilium boni viri: qua si nolit vel non possit deponere vel habeat ad hoc pbabilem opinionem faciat se absolui ad cautela. et de sen. ex. inquisitioni.

128 **S**i excoicatus dicat cas excoicatonis fuisse dubia: vel nullas: siue falsam. z. petit absolui: ad cautela absoluet cu iuratoia cautione. nisi excoicator: vel lis p. quo excoicatio lata e infra viij. dies pbauerit d. ca. de sen. ex. soler. li. vj.

129 **E**xcoicator cognoscens errorem sue excoicationis dz reuocare: siue absolucere. no obstante appellatõe aduersarij. h. si d. errore dubitat pt absolucere accepta cautione q. iuri pareat. sed caueat iudex. ne errorem fingat in piciudiciu alterius ptis. de sen. ex. sacro.

130 **R**igatus plurib. snijs: vel vna ex diuersis casis. si vult vte absolui dz expanere omnes snias z. cas. z. sic vna absolutio sufficit ad plures excoicationes tollendas: al s. no teneret absolutio. q. p surreptionem obtenta esset. et d. sen. ex. officij. Et pro dclaratione h. materie dic scdm Ri. vbi. s. q. aut ille e excoicatus a iure: aut a iudice. Si a iudice: aut ab vno: aut a pluribus. Si a pluribus. nisi absoluat a quolibet: no est simpliciter absolutus nisi absoluat a superiore eoz. Si ab vno: aut vna excoicator: aut plurib. Si pluribus. no e simpliciter absolutus. nisi exprimat ca cuiuslibet excoicationis. Si vna. aut ille qui absoluit sue excoicationis tacet cas aliquas fraudulenter: z. alias exprimit. z. talis absolutio e ianis. de sen. ex. cum. p. ca. Aut eas tacet ignorater q. tuc non recolt. z. tuc credit q. si absolucens hz intentione simpliciter rclatadi excoicatione qua tulit in ca simpliciter e absolutus. Si at no intendit cu absolucere ab excoicatione nisi p pationem ad cas quas exprimit credit q. absolutus no est. nisi forte sint tales cas. q. vna sine alia no meret excoicationem.

131 **I**n articulo mortis pot absolui excoicatus a simplici sacerdote. ar. d. pe. di. j. que petet. z. d. se. ex. n. dubia. Sz si n fuerit absolutus: et ta

me appuerit i eo signa stritiois poterit ab-
 solui post mortē ab illo q eū sanā absolue po-
 terat. d sen. ex. a nobis. el. ij. Et valet tal ab-
 solutio: vt sepeliat i loco sacro: vt ut sepult⁹
 n̄ erhumct. s; vt orat. p. eo. Idē z forius di-
 cendū ē q i articulo mortis qlibet simplex sa-
 cerdos scōz Inm. i. c. nup. de sen. ex. pōt ab-
 soluere a quocūq; peccato q̄ntiūq; eno: mit.
 Et casu quo talis euaderet periculū mortis:
 nō ē āplius necesse q se p̄ntet epō dūmō nō
 sit ānctā censura. quia soluz reperit cautū: vt
 quis teneat post euasione periculi se presenta-
 re supioribus nisi in censura excoicationis. vt
 in. c. eos. de sen. exco. li. vj. Sis tñ cantus. qz
 quādo potest haberi copia epī cōmode. non
 debz se simplex sacerdos etiā in articulo mor-
 tis introumittere de casibus reseruatū scōm
 Inm. Similiter nec in hoc articulo absoluas
 excoicatos per p̄cessuz curie z Sirtinā quā
 habes i si. hui⁹ opia. nisi cū modificatōne ibi
 posita. al r absolues eēt excoicat⁹ excoicatioē
 papali: cū multis alijs penis. Articulus mor-
 tis intelligit nō solū d piculo mortis pp isirmi-
 tatē. s; et si sit i piculo quocūq; vicino mortis.
 puta: q timet hostē: vel p̄donē: vel crudelita-
 tē hois potēt: ul sic trāsitur p̄loca piculo
 sa scōz Inm. z Positi. Idē dic deo q tenet in
 vinculis. Hoc tñ casu vel sit i inuiget absol-
 uēs excoicatio: qz ipedimēto cessante. se illi re-
 p̄sentat a quo fuerat absoluedus. mādatū ei⁹
 sup hoc humil r receptor⁹. d sen. ex. ca noscāt.

132 An aut transiretare volens possit absolui
 a simplici sacerdote: Dic scōm Tan. z Ber.
 q aut iminet piculū mortis. puta naufragiuz.
 z tunc lz p̄siteri. A ut non iminet piculum. et
 tūc nō lz absolueri ab excoicatioē vl alio pec-
 cato. Nō. n. intrādo mare sep̄ iminet piculū
 mortis. q si sic est; nullus trāstretare.

133 Sz qd de obsessis: Pōt dici scōz Ho. q
 aut obsessus ipugnatur cum machinis: bali-
 stis z armis. z tunc pōt absolui. Si vō non
 ipugnāt. s; stāt aduersari i cāpis a lōge. z n̄
 pōt absolui. Et intelligit de iuste pugnate: qz
 si obsessus se iniuste defēderet: tāq; rebelliaz:
 absolui non posset. hec dir. li. j. ti. xv. Addit
 tñ q si iste iniuste obsessus iuste p̄nitit z se
 cure extire n̄ pōt. qz ex quo iminet sibi piculum
 mortis absolui potest. dūmodo nihil faciat qd
 sibi imputari possit.

134 Quid aut d p̄gnate. dū ē ppe pū. an ab-

solui possit: Dic p̄dicta. q si possit b̄ri cō-
 mode Inia epl. illa b̄ri v; sinat p̄siderāda ē
 q̄litas hui⁹ mulieris scōz doc. an v; sit fortis
 p̄plexiois: vel oebilis. z an sit soluta p̄re cuz
 magnis dolorib⁹ vel puis. Et scōz hoc iudi-
 cabit discretus iudex. an absolui debeat vl ne.
 Sz tñ nō obstantib⁹ p̄dictis. pōt dici. qz tal
 mulier in tali cāu possit absolui. qz accidit in
 p̄ucto qd nō p̄uenit in āno. Possit eni acci-
 dere qz haberet duos fetus i vtero. aut maio-
 ris q̄ntitatis vel huiusmōi. lz als multotiens
 sine doloribus pepisset. vt sepe accidit d scōz.

135 **Additio.** simplex sacerdos possit
 disp̄sare i vobis. sic p̄ absolue a quoz pecca-
 to z cēsurā vbi ep̄s vl supior haberi n̄ possit.
 Nec qd sepe accidit infco. z nullibi rep̄ta-
 ctā. Diecū v̄ q n̄ loquēdo pp̄rie d disp̄sa-
 tōe voti. Sec⁹ vbi i tali voto eēt ānctū p̄c̄m
 vt qz negligēt adiplē votū: vl huiusmōi. naz
 tūc qlibz sacerdos i tali cāu absolue p̄t a tali
 trāgressioē voti. Et q simplex sacerdos vl
 ēt habitat⁹ disp̄sare n̄ possit. v̄. qz oia iura
 canoica loquētia d absolutōe i articulo mor-
 tis solū faciūt mētiōē d peccatis z cēsuris:
 non aut d disp̄satioē voti vt p̄z i. c. sigs sua-
 dētē. rviij. q. iij. z. c. non dubiū d sen. ex. z in
 c. eos. e. ti. li. vj. Et idē q̄si inumeris capl̄is
 vbi sit mētiō d absolutōe i articulo mortis. ni-
 hil d̄r de disp̄satioē votoz. P̄terea d hoc
 v̄ ter. i. c. j. d voto vbi sit mētiō d causis pp̄
 quas pōt fieri disp̄satio votoz iter quas sit
 mētiō d infirmitate. Ibi an ex infirmitate zc. Et
 cū ter. loquat̄ idistucte de infirmitate. idistincte
 itelligimus de oi infirmitate tā leui qz graui.
 ar. de decimis. c. ad audiētā. Et tñ scōz glo-
 zibi z cōiter doc. tal disp̄satio vel cōmutatio
 ad solū ep̄m p̄tinet vel ab habētē iurisditōem
 quasi ep̄ alē. Sz pone qz ē i articulo mortis
 h̄is votū sc̄i Antony n̄ valet adire ep̄z nec ēt
 p̄fessor cōmode pōt adire ep̄z. p̄supposito qz
 fuerit i mora ul negligētia crequēdi tale votū.
 Sec⁹ si tal vobēs n̄ fuisset i mora. Mā tūc su-
 p̄ueniētē ipedimēto si tenet exq votuz. nec
 ēt p̄ alū. vt nōt panoz. i. c. lz d voto. Quat̄
 p̄uidebit saluti aie sue: Diecū q si n̄ p̄ b̄ri
 copia ep̄i tē distiguēdū qz si iste isirm⁹ totalr
 ē ipotēs ad satisfaciēdū tē suffic p̄ritio. z sic ē
 tur⁹ dico n̄ solū quo ad trāgressōz voti. s; et
 a voto. Nullo tñ in dō sacerdos disp̄set lz rēli

8 nota

22. 10

quat iudicio dei tñ inuigat ei si euaserit q̄ aut
crequatur. vel petat dispensationem. Si aut
h̄z tñ in bonis que sufficiant ad p̄mutationes
voti tunc reliquit vel aliter ordinet q̄ here/
des vel alius cui p̄miserit q̄r̄at disp̄sationem
sc̄i p̄mutatōz. Et sic sc̄oz h̄c distinctōz salua
bit capta cū caulib⁹. Nec ob. p̄dicti q̄ articu
lo mort̄ simplex sacerdos absolue p̄t ab oib⁹
casibus: peccans t̄ c̄suris ergo disp̄sare po
terit i voti. Dico v̄x c̄q̄ simplex sacerdos
i articulo mortis absoluere p̄t ab oib⁹ casib⁹
t̄z. nec pp̄ hoc seq̄t q̄ disp̄sare possit i v̄onis
q̄ absolutio t̄ disp̄satio sūt diuersa. Et ad di
uersa obiecta referūt. Nā absolutio p̄p̄t re
spicit casum. vt d̄ infra p̄fessio. iij. §. ij. d̄ eniz
casus a cadendo. §. mis.

136 **A**n aut laico i articulo mortis liceat p̄fite
ri: R. d̄ hoc h̄s vnas gl. singulares. s. i. c. pa
storalia. de off. or. t. i. c. a nobis. el. ij. de sen.
et. quas panoz. i. d. c. a nobis. approbat quo
ad absolutōz ab excoicatioe. h̄z quo ad peccata
secus sit. Et de quo dicto panoz. facti magnū
festū. Et dicit q̄ ille gl. sunt magni effect⁹. q̄
h̄s nō p̄p̄ellet āplius p̄ absolutioe ire ad pa
pā. vel ad cū a quo defunctus viuēs erat ab
soluēdus. Et nō hoc. q̄ ē magne utilitatis.
Et gl. in d. c. a nobis. t̄ panoz. vocāt istā ab
solutionē factā a laico in hoc casu remissionē
ponis q̄z absol. onē. J̄ l̄ r̄ archi. f. q̄ vocat
huiusmodi absolutōz recōciliatōz. P̄dicta
tñ vera. vbi dicit copia sacerdotis.

137 **A**n aut liceat laico tpe necessitatis p̄ferre
sacr̄z eucharistic. v̄puta. d̄cedit q̄s. t̄ n̄ rep̄t
p̄folyter. nūqd. possit laic⁹ cape eucharistiaz d̄
ecclia exhibere i firmo: qdā vt refert Inno.
d̄nt q̄ sic. h̄z collec. post Do. firmare. v̄f nedū
laico h̄z istd̄ sacrim̄ attētare: h̄z nec ē diacono.
De diacono tñ vide infra Do. Anconus in prin.

138 **Q**uid sit de extrema vnctione: Et h̄z qdaz
dicant. q̄ laicus possit illaz p̄ferre tpe necessi
tatis. cōiter tñ hoc non tenetur.

Absolutio. ij. s. p̄uencitiū

cientes man⁹ violētas i clericū: reli
giosum masculū vel feminā: vel p̄uersuz: vel
p̄uersā: sūt etcōicati. ut i. c. sigo: suadete. xvij.
q. iij. t̄ i. c. si dubiū. d̄ se. et. dūm sint r̄t̄ionis
approbate sc̄oz ho. J̄ d̄ d̄ p̄uencite nouiciū
r̄t̄ionis approbate p. c. r̄t̄ofo. d̄ sen. ex. li. vj.

i **Q**uid sit d̄ p̄uersis eccl̄az seculariū: Do.

i. d. c. nō dubiū. distiguit. q̄ aut isti p̄uersi re
tinēt sibi aliquā p̄p̄rietatē: t̄ tñc nō gaudent
hoc p̄uilegio. Aut dedicarūt se t̄ sua t̄ ice/
dūt t̄ozozati: vel mutarūt habitū it̄ crescendo
bonis diuinis: t̄ tales gaudent hoc p̄uilegio.
J̄ d̄ panoz. ibi dicit q̄ p̄ h̄ optie facit. c. vt
p̄uilegia de p̄uul. vbi oblati q̄ nō obtulerūt
se t̄ sua: nō gaudent p̄uilegio illoz q̄b⁹ se ob
tulerūt. imo plus dic̄ ibi panoz. q̄ tales et nō
gaudent p̄uilegio fori. h̄z debēt p̄ueniri coraz
iudice seculari: q̄ nihil hic iteruenit q̄ eos de
beat crim̄are a foro seculari. J̄z largo mō sint
p̄sone eccl̄astice. Et refert se panoz. ad nō. p̄
cū i. c. ij. de fo. p̄p̄. vbi dicit q̄ solēmiter peni
tentes nō gaudent p̄uilegio fori: nec ēt here/
mite. h̄z gl. i. c. q̄ v̄. xvj. q. i. t̄ gl. i. c. aliud. rj.
q. i. dicāt p̄uū. R. d̄ ē sc̄oz et. q̄ hic nō it̄rue
rit aliqs act⁹ q̄ h̄at istos crim̄e a iurisdicōe
imparozis. q̄ dupler. s. receptio ordis: t̄ cō/
uersio ad aliquā d̄ religionē p̄ approbans. vt
i. c. si. de re. do. Sicut. n. tales er̄ v̄t̄ro m̄ris
p̄cesserūt laici. ita t̄ i codes: statu c̄sēndi sūt.
J̄ d̄ r̄ Lau. t̄ Jo. de lig. S̄z opionē gl. seq̄t
Jm. t̄ Archi. Et dicit panoz. q̄ opio Lau.
t̄ Jo. de lig. v̄f v̄t̄oz: h̄z alia ego. imo plus
dicit panoz. q̄ isuati q̄ cedūt disalcitati t̄ por
tant capuciū nō debēt gaudere p̄uilegio. q̄
nō sunt clerici. q̄ ordmē nō recipiūt: nec p̄fi
t̄ t̄ria substatia. imo nullū. imo putat eos
peccare mortaliter. cū veniāt p̄ p̄stitutōz. d̄
c. si. Nec panoz. Et si p̄dicti nō gaudent p̄
uilegio fori: min⁹ gaudebūt p̄uilegio cano
nis. cū p̄imum difficilius perdatur.

Quid sit d̄ fratrib⁹ tertij ordinis scī f̄ r̄ci
sci: Dic q̄ gaudent p̄uilegio tā fori: q̄z cano
nis. saltem ex p̄uilegio Sixti. qd̄ incipit. Sa
crofanta.

An autē legati possint absoluē etcōicatos: 3
p̄ insectōe manū violenta i clericuz: R. tres
sunt sp̄s legator̄. put nō s̄ panoz. t̄ gl. i. c.
etcōicatis. de off. le. Quid i d̄nr de latē. t̄ h̄z
sunt cardinales. Sc̄i sūt cōes p̄sone. Tertij
v̄o d̄nr legatiz p̄nt dignitatis: vel locales: seu
nati. q̄z nascūt i illa dignitate: eo ip̄o q̄ p̄mo
uent in illaz. P̄m̄i legatiz post q̄z egrediunt
vr̄bē donec i vr̄bē reuertat̄ b̄nificiū absolutio
nis q̄buscūq̄ p̄nt ip̄edere. p̄ insectōe manū
violēta i clericū. siue tales sint de p̄uicia sibi
decreta: q̄z c̄t. tā subditus q̄z extraneis. Et ēt
a quacūq̄ iniuria etiā quo ad mutilatione:

pro

seu interfectionem clericorum per. c. ad emi-
 nentiam de sen. et. qd loquitur indistincte. et
 hoc tenet Do. ibi. que opinio cõiter appo-
 batur. prout dicit panor. ibidem hoc intellige
 nisi sit reuocatus. nam si esset reuocatus non
 posset aliquid de legatione attingere: quia
 incontinenti desinit esse legatus. inno panor.
 in. d. c. excoꝛnicatis. dicit q̄ tunc nec infi-
 gnia legationis debet exercere. Item spec. t.
 de lega. dicit q̄ in loco vbi est papa non debet
 legatus aliude veniens exercere in aliquo di-
 gnitatem suam et secũdum aliquos hoc casu
 nec absolueret. Nec etiaz debet vti insignijs.
 nec populo benedicere. intellige solemniter.
 Et panor. dicit q̄ sepe fuit interrogatus. nũ-
 quid legatus destinatus ad certam prouinciã
 possit exercere et vti insignijs legationis in in-
 nere. anteq̄ ingrediatur prouinciã sibi de-
 cretam: et q̄ possit facit. l. j. et. ij. ff. de offi. pro-
 con. vbi dicitur q̄ proconsul. pot̄ extra pro-
 uinciã sibi decretã iurisdictionem volun-
 tariam exercere: et vti insignijs. Secus ergo
 contentiosã. et sic dum sunt extra terminos
 sue legationis non pot̄rũt ea: que requirunt
 causã cognitionem. Legati vero pape equi-
 parantur proconsulibus et p̄sidentibus. vt in
 c. ij. de offi. l. ii. vj. Limita tamen qd dictum
 est de absolutiõẽ propter iniectiõẽ manuũ:
 non extendendum ad alias absolutiones re-
 seruatas pape nisi hoc eis fuerit concessum i
 special. q̄ in istis exorbitantibus et prohibi-
 tis non fit extensio de vno casu ad alium: etiã
 per maioritatem rationis. vt in. c. qd transla-
 tionem. de off. lega. Secundi vero legati. s.
 ratione persone possunt absoluerẽ subditos
 existentes in prouincia. Item scdo extra pro-
 uinciã non possunt extraneos absoluerẽ. Et
 iste casus est clarus. Itẽ est tertius casus cla-
 rus. q̄ aliunde venientes. s. extraneos non
 possunt absoluerẽ etiam in prouincia. Sunt
 aliqui casus dubij. Primum an possint ab-
 soluere subditos extra prouinciã: Panor.
 in. d. c. excoꝛnicatis dicit cõiter docto. te-
 nere q̄ extra prouinciã nemine possunt ab-
 soluere. et Jo. an. dicit ita seruari d̄ facto. Se-
 cundus casus dubius est. nũquid isti possint
 subditos extra prouinciã absoluerẽ: cum li-
 centia iudicis prouincie illius vel diocesis: Et
 videtur q̄ sic. q̄ contentiosã iurisdictionem
 quis exercere potest in subditos extra territo-

rium suum cuj licentia iudicis illius territo-
 rij. Post. dicit hoc esse equum. Sed q̄ h̄ po-
 testas datur legatis istis cum limitatione nõ
 videtur q̄ debeant isti legati excedere formã
 eis presitam. per. d. c. excoꝛnicatis. de quo di-
 cto Panor. ibi facit magnũ s̄sum dicens.
 nõ singulariter hoc dictum q̄ potestas colla-
 ta alicui in certo loco et privilegio non potest
 exerceri etiam in subditos in alio loco. h̄ con-
 sentiat dominis territorij. secus i iurisdic-
 tiõẽ competentẽ de iure cõi. Tertius casus du-
 bius est. nũquid legatus possit absoluerẽ su-
 os subditos. qui incurrunt alibi excoꝛnicati-
 õẽ: Post. videtur tenere q̄ non. per. ter. in
 d. c. excoꝛnicatis. dum dicit aliunde contingat ac-
 cedere. Quidam tamen tenent contrarium.
 qd̄ putat Panor. verius. vt quẽadmodum
 potest subditos delinquentes extra territorij
 punire. vt in. c. cuj contingat. de so. compe-
 ta et absoluerẽ. facit qd̄ de delicto cõmissõ
 prouinciã pot̄ propius sacerdos absoluerẽ
 parochianũ suum. Et sic. d. c. excoꝛnicatis. in
 telligitur de nõ subditis venientibus aliunde.
 Quartus casus dubius. nunquid si nõ sub-
 diti venirent ad prouinciã legati et incurrer-
 ent ibi excoꝛnicationem: an possint absolui a
 legato: Post. tenet q̄ sic: q̄ isti non dicun-
 tur aliunde accedere: cuj non veniant excoꝛ-
 ncati. Et ad hoc facit notabile dictũ abbatis
 in. d. c. excoꝛnicat. ar. dicit ter. q̄ scholaris ve-
 niens ad studium excoꝛnicatus non potest ab-
 solui ab episcopo loci illius studij: licẽ esset ca-
 sus a quo potuisset absolui a proprio episco-
 po. secus si incurrisset ibi excoꝛnicationem. Et
 quo possit incurrerẽ clici q̄ potestas que cõ-
 trahitur ratione domicij non extenditur ad
 prius p̄missa. Ad tamen dictum non admit-
 tit generaliter Panor. Et bene dicit panor.
 q̄ hoc dictum nõ admittit generaliter. Mas
 contrarium dictũ e. s. Absolutio. j. s. c. iij.
¶ An aut̄ legat⁹ possit absolue excoꝛnicatũ a se
 illa puiciã postq̄ egressus e. puiciã: Bl. i.
 c. nouit. d. of. le. dicit q̄ nõ. q̄ creũdo puiciã
 priuat⁹ e dignitate. ff. d. of. p̄s. l. iij. et statim
 pirat iurisdic. Hoc v̄x sed; Spe. qũ criet
 puiciã et aio nõ redeũdi. Et hoc vbi h̄ abso-
 lutio regeret cãe cognitiõẽ. sec⁹ si nõ regrit
 cãe cognitiõẽ: et foro p̄ncipali poterit absolue.
¶ An aut̄ legat⁹ respectu p̄sone possint absol-
 uere excoꝛnicatos p̄ enormi iniuria: s. archi. l.

no

4

5

mononellum bp qop Est; etiani p̄ncip q

dat regulam q̄ p̄ soluz sumū p̄nificē ul' lega-
 tum de latere tales p̄nt absolui q̄n̄ iniuria est
 enozimissima: puta q̄n̄ ē p̄cessum ad homici-
 diū vel mutilationem mebrū. ¶ Panor. tamen
 i. c. qd̄ de his. de sen. ex. per tex. illū q̄ nō diffi-
 guit iter enozimē vel mediocri: satis inuit q̄
 a q̄z iniuria legat⁹ absolue p̄t̄r̄t̄ p̄ homici-
 dio. naz̄ d̄m̄ gnale gnāliter d̄z̄ intelligi. hac ē
 eadē rōne. q̄ loquitur generaliter d̄ legatis itel-
 ligem⁹ d̄ vtroq̄z. ad hoc dicit. c. q̄ trālatōz
 r. c. excoicatis que loquūtur indistincte. Tertij
 vero legati neminē p̄nt absoluerē: nec i. pui-
 cia nec ex. nec subditū: nec cēnū. Rō ē: q̄ le-
 gatus d̄ne loci ē p̄p̄t⁹. vñ si isti possent ab-
 soluere excoicatos. clericū illoz̄ locoz̄ p̄derēt
 p̄uilegiū qd̄ h̄nt̄ ex. c. figs. xvij. q. iij. q̄ nū-
 q̄z p̄cussiores coz̄ tenerent̄ ir̄e ad curiā. cū ha-
 berēt sup̄iore q̄ eos absoluerēt. Hec t̄n̄ lita in
 istis r̄ in p̄cedētib⁹. vt̄ p̄cedat̄ in casib⁹ refer-
 uatis pape: sed in casib⁹ in q̄b⁹ epi locoz̄ p̄nt
 absoluerē. Et isti legati absoluerē poterūt. cū
 sint ibi ordinarij.

Queritur quot sint species iniurie: R. scōz̄
 Jo. an. r̄ Panor. i. c. puenit. de sen. ex. q̄ sūt
 tres quo ad p̄positū nosz̄. s. leuis: medio-
 cris: t̄ enozimis. ¶ Pro leui iniuria glibet̄ eps
 p̄t̄r̄t̄ absoluerē iure suo. auctoritate. d. c. pue-
 nit. ¶ Pro mediocri vero nō p̄t̄r̄t̄ eps absolue-
 re nisi p̄uilegiatos. ¶ Pro iniuria vero enoz-
 imē eps regulariter nō absoluit nisi i necessi-
 tate: r̄ vbi specificē sibi p̄mittit̄. Et que dicit̄
 iniuria leuis: que mediocris t̄ q̄ enozims: p̄t̄
 dici sc̄dm̄ auct̄. Leuis ē. si quis ponat manū
 super clericū malo aīo: vel accipiat cū per ve-
 stes vel p̄ abenas: vel p̄ manus: vel brachiū.
 Et hoc intelligi p̄t̄. vbi sup̄ior: vel par ē is
 qui huiusmodi tulit. Idē d̄o. Leuis ē in-
 iuria sc̄dm̄ Panor. est iudicanda arbitrio bo-
 ni viri ex varijs circūstantijs p̄sonaz̄: locoz̄:
 t̄ tēpoz̄. Si n. clericū ministrātū solēnter in
 altari publice man⁹ q̄s̄ iniecerit leuiter. non
 iudicari leuis q̄ al' leuis est. Et quedā est
 leuis p̄ puez̄. vel in dorso. vel cuz̄ manu vel
 baculo in oculo. que grauis effect̄ p̄ senē: vel
 in capite: aut in facie: vel cum pugno vel cuz̄
 ense: vel in manifesto. Quedaz̄ ē iniurie sunt
 quasi medie iter leues r̄ graues: quaz̄ ēt qua-
 litas et circūstantijs varijs ē pensanda. Gra-
 uis aut̄ sc̄dm̄ Hosti. Adonal. r̄ Rod. q̄n̄
 vuln⁹ qd̄ ē illatū requirit medicamē cirurgic.

vel emplastroz̄ r̄ huiusmodi. Et ad predicta
 vide tex. aureum inli. d̄ iniurijs. §. atroz. vbi
 d̄r̄ atroz iniuria estimat̄: vel ex facto: veluti si
 quis ab aliquo vulnerat⁹ fuerit. vel sultibus
 cecus. Vel ex loco: veluti si cui ex teatro: vel
 in foro. vel i p̄spectu pretoris iniuria facta sit.
 Vel ex p̄sona veluti si magistratus iniuriam
 passus sit. vel si senatori ab humili p̄sona in-
 iuria facta sit: aut p̄enti: patrono q̄z̄ fiat a libe-
 ris: vel libertis nō nūq̄z̄ ēt loc⁹ vulneris atro-
 ces iniuria facta veluti si i oculo quis p̄cussus
 fuerit. bec̄ ibi. Et gl. i. v. in oculo. dicit̄ vel oze.
 Et panor. in. c. cū illoz̄. de sen. ex. elicit hanc
 regulā singulare q̄ excessus notozius d̄ enoz-
 mis rōne notozietatis: nā percussus i platea:
 vel teatro. seu in eccl'a d̄r̄ atrociter iniuriat⁹
 p. d. §. atroz. Et iō tene mētē q̄ eps a talibus
 iniurijs notozius absoluerē nō p̄t̄. qz̄ nō p̄nt
 dici leues. et quo sunt notozie. A sen. ēt facit
 regulā q̄ vbi ex tali iniectōe manū i clericū
 generat̄ scādalu: tunc h̄ al' sit leuis iniuria:
 efficit̄ grauis r̄ sic eps absoluerē nō poterit.
 Et de hoc v̄ casus in. d. c. cū illoz̄. Idē p̄t̄
 dici de iniuria facta in claustro vel cimiterio:
 eadē rōne. Et sic quelibet iniuria al' leuis: ibi
 facta reputabit̄ grauis. Idē dicendū scōz̄ ho-
 quoz̄ ēs iterioz̄ r̄ subditus sup̄iore man⁹ in-
 iecerit. Idē de monacho. qui absente abba-
 te percussit vicarium abbatis. Idē dic̄ de
 similibus. Hosti. tamen circa predicta dat re-
 gulam: q̄ iudiciū de leui iniuria: vel enoz-
 mi est totum arbitrio epi cōmittendū. caueat
 tamen sibi de arbitrio temperato.

Ad di. ¶ Et q̄ supradictū ē d̄ p̄fōis p̄i-
 uilegiato: iō q̄nt̄ d̄ dicitur iste
 p̄fōe p̄uilegiato: r̄ quot sint: r̄ i quo sint p̄uile-
 giato: R. Sumiste cōiter ponunt. xvij. perso-
 nas. Idē panor. in. c. cum illorum. de sen.
 ex. que continentur i istis versibus. Regular-
 moz̄: serus: hostis: puer: officialis. Delitio-
 sus: inops: eger: senex: sodalis. Janitor: a-
 strictus: dubius cause: leuis ictus: Debilis:
 absolui sine sumo merentur. Et declara hos
 versus. Regula. s. c. monachi. r. d. c. cuz̄ il-
 lorum. Adora. s. c. non dubium. Serus. s.
 c. mulieres. Hostis. s. c. d̄ cetero. Puer. s.
 co. c. j. r. c. q̄z̄uis. r. c. fi. Officiales. s. eo. si
 vero el. j. Delitiosus. d. c. mulieres. Inops.
 s. eo. qd̄ de bis. Eger. d. c. qd̄ de bis. So-
 dalis. vt̄ in. c. quoniam. de vi. r̄ bone. cleri.

110

110

110

7

Sanitor. vt in. d. c. si vero. A strictus pote/
stati alteri. vt in. d. c. mulieres. 7 in. c. rela/
tum. s. e. Dubius. s. e. cui desideres. Cause
f. iuste ad si curidū. d. c. qd de his. Cuius ice
vbi. c. peruenit. eo. ti. Debilis. s. e. ca noscit.
vbi ter. loquitur de mulieribus. scribis 7 va
litudinarijs. seu membris destitutis.

8. **S**ecūdo queritur. quare omnes iste persone
dicantur p̄uilegiatē. 7 in quo sint p̄uilegia
te. Et pro huius dubij decaſione sciēdum q̄
aliquē persone de predictis habent p̄petuum
impedimentum. quedam tēporale. quedam
vero lz nullum impedimētūz hēant. l. nec p̄
petuum. nec t̄pale. tamen sunt stricte 7 p̄pue
p̄uilegiatē. 7 forſiunt nomen p̄uilegiatoz.
Primi autē 7 scōi lz large in aliquo sint p̄ui
legiatē. tñ nomē p̄uilegiatoz non forſiunt.
Hec distinctio quo ad duo p̄ia mēbra elicit
et. c. q̄uis. d. sen. ex. Duo vero ad tertiū mē
brū elicit et notatis per Jo. an. 7 panor. i. d.
c. peruenit.

9. **Q**ue autē p̄sone hēant p̄petuū ipedimētū.
Dic q̄ sūt hec. P̄mo mulieres. Scōdo senes.
Tertio valitudinarij. Quarto mēbris d̄stitu
ti. Sed dices tu in quo disti sunt p̄uilegiati.
Dic q̄ isti habentes p̄petuū impedimētum
neduz absolui p̄nt ab iniuria mediocri. s; ēt a
grau. hoc p̄bat p. d. c. mulieres. 7. c. ca no
scit. 7. d. c. qd de his. que capla loquunt in
disticte. nec istis iniungēdū ē. vt cessante ipc
dimento se presentent 7c.

10. **Q**uid autē de delictoso. an autē p̄pueſ inter
istos habētes p̄petuū ipedimētūz. R. Glo.
in. d. c. mulieres. sup. v. laborē. dicit q̄ si vi
debitur c̄po q̄ laborē eūdi neqat sustinere pp
piculuz moze illū absoluerē p̄t. recepta suffi
ciēti caudē q̄ parebit p̄silio seu r̄sio pape. h
glo. Nō verbū q̄ parebit p̄silio vel r̄sio pa
pe. p qd dat exp̄sſe itelligi nō esse opus vt ci
iniungat. vt aliquo mō se p̄nter ēt h p̄ tpa fa
ctus clz fortis. vel nō ita delicatus. Sepe. n.
accidit i istis potentibz 7 delicatis q̄ modic
labor ē eis grauis. Lū autē veniunt ad paup
tatem efficiunt potētes ad tolerādū labores.
Scōdo p̄cipaliter qdā sunt p̄sone de p̄dictis
que hnt t̄pale ipedimētū. vt c̄stens i articu
lo mortis. hns inimicitias capitales. eger.
Itē inops. 7 iste p̄sone gaudēt p̄uilegio q̄
ē p̄nt absolui a graui iniuria. vt p̄ in. d. c. qd
de his. 7. c. q̄uis. Istis tñ iniungēdū ē q̄ cessa

te ipedimto ad ap. se. accedat. vt i. d. c. q̄uis.
An autē impubes p̄pueſ iter istas p̄sonas
hntes t̄pale ipedimētum. Dic q̄ sic 7 de b
est ter. clarus in. d. c. q̄uis. i. s. ceter. vbi d̄
ceterz q̄buldā p̄dictoz. v3 q̄ t̄pali ipedi mēto
laborat̄ exceptis p̄ueris 7c. Tertio p̄ic ipaliē
sunt quedā et predictis p̄sone p̄pueſ 7 stricte
p̄uilegiatē. que ab iniuria mediocri d̄tatat
p̄nt absolui. Et iste sūt. hostiarij. officiales.
arcens turbā. regulares. ffes sci Jo. ieroso
lomitani. clerici viuētes i cōi 7 serui. Nec
isti absolui p̄nt ab enozni iniuria si nō sit scā
dalum vt p̄ in. d. c. relatū. bñ m̄telligenti. vt
t3 panor. i. sumario. 7 in scōdo notabili. vbi d̄
cit q̄ vbi iniuria lata p̄seruū est enoznis nul
lo casu p̄t absolui ab inferiore a papa. P̄mo
mediocri ergo iniuria p̄t seruius absolui ab
c̄po in casibus ibi exp̄sſis. Idē t3 in. c. cum
illoz eo. ti. Idem t3 in. c. peruenit. e. ti. Idē
Jo. an. ibi. Idē t3 gl. m. d. c. relatū. sup. vbo
enoznis. 7 refert sc̄ad notata in. d. c. cū illo
rum. vbi est ter. q̄ religiosus iniiciens ma
num i religiosum eiusdem clauſtri potest ab
solui ab abbate. nisi iniuria sit enoznis. Et
papa dicit q̄ hoc facit fauore religionis 7 vt
euagandi mā subtrahat. Et iō si papa et ḡfa
sp̄ali concedit q̄ iste religiosus possit absolui
ab iniuria mediocri d̄tatat m̄tominz seruaſ
q̄ ē p̄sona indigna 7 q̄si ifamis poterit absolui
ab iniuria enozni.

11. **A**n autē isti teneant cessante ipedimento si
qd ē saltē i seruo si a seruitute liberet se p̄sen
tare 7c. Dic q̄ nō qz nullo iure cauetur.

12. **A**n autē hntes tēporale ipedimētū. cessante
ipedimēto teneant se p̄ntare. nō solū pp gra
uez iniuriā vex ēt p̄ mediocri. Dic q̄ sic p̄
regulā quā ponit panor. i. d. c. cū illoruz. vbi
facit regulā generalē. q̄ incidētes in credica
tōez p̄ violētā manuū iniectōe i clericū a so
lo papa absolunt. Hec regula habet in. c.
si quis suadente. vij. q. iij. f̄ allit h̄ regulā i
multis casibz q̄ habent in supradictis v. hoc
p̄supposito. capla que loquūt de istis im
pedimētis t̄paliſter. vt. c. q̄ de his. de cetero.
ea noscitur. 7. c. q̄uis loquitur indistincte 7
generaliter de oi iniuria que pape reseruatur
vt cessante ipedimēto debeant se apl̄ico cō
spectui p̄ntare. ergo d3 intelligi tā de iniuria
mediocri q̄s graui. Sic ergo isti hntes ipedi
mentū t̄pale solū hoc sunt p̄uilegiati q̄ ab

solui pnt a mediocri iniuria z graui. Et cessante impedimeto propter vtriusqz iniurias debent se presentare zc.

14 Ultimo querit quare pcuties clericu leuiter pputet inter psonas puiuelegiatas? Peto enim in quo pssistat huiusmodi puiuelegiati: Nam dictu e supra q a leui iniuria eps pot absolue iure suo. Rnsio pz ex pdictis. s. per regula supra posita p panoz. in. c. cu illozu. s. qz icidentis in excoicatioez p violeta manu iniectione a solo papa absoluitur. Postea excipiunt multe psonae puiuelegiate: inter quas ponitur pcutiens clericu leuiter. Ergo sequit q si tal absoluit: hoc est ex gratia z puiuelegio. cu per c. siquis suadete debuisset absolui a solo, papa. Nec ob. qd dicitur e q eps tales absoluit iure suo. ergo tales no erut puiuelegiati. Dico negado psequetiā. sicut non sequit eps absoluit iure suo mulieres: senes z alios. vt i d. c. ea noscitur. ergo tales non sut puiuelegiati. psequetiā no valet. Quod autē eps absoluat mulieres. senes. valitudinarios iure suo tenet et pssse panoz. in. d. c. puenit. Et hec no quia noua z nullibi tacta.

15 Nota et gl. singularez approbataz a doc. in. d. c. decetero. que querit. an hntes ppetuu impedimētū: aut teporale possint absolui ab inferiori epo puta a pxytero: R. qz lz pxytero i suma necessitate puta in articulo mortis. ar. xvij. q. iij. siquis suadente. z supra co. no dubium. al's non. nisi hoc faceret de mandato epi. q: eps hac absolutōem bene pot comitere ei. Et quibus habes iserre vnuz quotidianuz: q inferiores epo no possunt absolue re pdictos. vt senes. valitudinarios. mēbris destitutos. mulieres. inopes. habentes inimicitias capitales. delicatos. z huiusmodi nisi essent in articulo mortis. vel nisi eos absoluerent de licentia diocesani.

16 Quid autz sit legitimum impedimētum? Dicit q est omne id qd arbitrio boni viri ronabiliter impedit. Finis.

17 Sunt caus scd; Post. in quibus iniiciens manus in clericos: citra sedem apostolicā potest absolui. Primum est in articulo mortis: xvij. q. iij. figs. Tamē iniugēdū ē ei q si eua scribit sedi apostolice se representet: vl ei qui potest eū absolue: mandatu eius sup hoc recepturus. extra eo. c. qd de his. Et idem casibus sequētibz. remoto impedimeto. pter

qz in puero. vt extra de sen. excō. decetero. z c. ea noscitur. z. c. qzuis. z. c. si. Et si cessante impedimento no se presentat: incidit in eadēz sententiā. extra de sen. excō. eos. li. vj. Et intellige in eandē. s. specie. no numero: vt sit eiusdem nature sicut pria. Si puta si erat ab homine: erit ab homine. Si a iur: erit a iure: cuz suis met appetitibus z pditionibus.

Quid autz si sedes aplica vacat: an talis absolutus poterit differre se pntare donec fuerit prouisu de pastore: R. Panoz. in. d. c. qd de his. dicit q no. qz sede vacante semper est penitentiarius qui gerit vices pape. z sic tenet se pntare penitentiario: al's icurrit candē sniam excoicatiois. Querit etiā panoz. de notabili. q. z quotidiana in. d. c. decetero. Vtrū ille ter. z sil'es habeat locū in excoicatione lata ob aliā causaz: qz ppter iniectionē manuū. vt no valens ire ad papam possit absolui ab epo: Et dicit Inn. tenet q sic. Et addit panoz. q hoc hodie probatur clare in. d. c. eos. Idē tenet Be. ibi. Idē Jo. an. Et videtur cōis opinio. Licet idēz panoz. videat tenere Primum in. d. c. qzuis. s. fallit tū casib;: in quibus nullus absolue re pot nisi in articulo mortis. de qb; Excoicatioe. rrvij. §. v. Et hoc pssesores aperiant oculos.

An autz legati dū sunt in via possint absolue huiusmodi qui habēt se aplico pspetui pntare. Et an huiusmodi pntatio possit fieri p pcuratores z multa alia: vide infra. Excoicatioe. rrvij. Secundū cāus est qn qz habz inimicitias capitales: vl al's iustas excoilationes ppter quas nō pot se sedi aplicē pntare. vt. c. decetero. z c. ea noscitur. z. c. qd de his. eo. ti. Et panoz. in. d. c. decetero. dicit q no ponderat quis fuerit cā inimicitie. Satis est enim hunc habere iustā causaz no eūdi. qd no. Et no aliud dictum singulare eiusdem i. d. c. qd de his. q legitimū impedimētum no eūdi ē: si no possit subire labore eūdi ad curiā: Et ex hoc ter. no q detētus isfirmiatis. licet si sit in piculo mortis. pot absolui ab inferiore. Satis est eni hūc tencri tali impedimeto q no possit ire. Et ideo dicit Dir. figs detineret tertiana: vl quartana: vel podagra vl huiusmodi. ita q no possit ire. poterit absolui ab epo. Et de huiusmodi excusandē stabitur arbitrio boni viri. ar. de offi. delc. §. causis. Tertius est in hostiario qui pteru officij

is

is

z

z

27

clericum non grauter lefit. de sen. ex. si uero el. j. Et nō er hoc tex. in v. nō grauter. q. ne cesse ē dare iniuriā mediā iter leuē ⁊ grauez. Nā uides h. q. si iste hostiari⁹ grauter peulisset: nō potuissz absolui nisi a solo papa. Si aut peulisset leuiter: potuissz absolui ab epō iure suo: nō solū ipe hoc cāu: sed et glibz ali⁹. Et iō si iste absoluit tanqz psona priuilegiata: necesse ē dicere q. vltra iniuriā leuēz aliqd cōmisit. ⁊ sic dabit iniuriā mediocri: a qua dūtarat absoluet iste ⁊ alie psonē priuilegiate vt dictū ē. Quartus in officiali. Sz p declaratōe huius cāus sciēda q. iste cāus habet i d. c. si uero. §. officialis. ⁊ p̄tinet duos cāus. Primus ē. Officialis p̄ inictōe manū in clericū nō pōt sine mādato romani pōtificis beneficium absol onis p̄mereri. qz nulli laico sup d' icū tāta dat p̄as. Et hic ē primus cāus. Sequit. nisi forte turbā arcēdo irruēt: nō ex deliberatiōe: sz fortuito cāu d' icū ledat. ⁊ hic ē secūdus: Et quo ad primū cāuz p̄cludit panoz. ibi q. officiali laicus iniiciēs manū i c'icū deliberat nō pōtab epō absolui: qz v̄ delictū nō leuē. cū nō solū iserat iniurias. imo vsurpat sibi iurisdictionem in clericū. Et sic tā crter. qz ex dictis panoz. hēs q. iste officialis iniiciēs manum deliberat in d' icū q̄stūcunqz leuiter: malo animo: iudicatur in iuria grauis. ⁊ sic nullo modo ab epō poterit absolui. Scqz secūdus cāus ibi. nisi forte turbā arcēdo ⁊c. Et gl. ibi in v̄bo: cāu fortuito. dicit tunc. n. nō iputatur: ⁊ sic p glo. q. cōiter approbat iste officialis arcēdo turbaz nō ex deliberato: sed cāu fortuito d' icū ledē do non est extōicatus. In p̄o aut casu ē extōicatus: ⁊ nō potest absolui ab epō. Et p̄ nōs necesse est dicere q. iste officialis nō p̄putetur inter psonas priuilegias. imo est peioris cōditionis: qz alie psonē priuāte etiam nō priuilegiate que saltem a leui iniuria possūt absolui iure cōmuni a suis ep̄is. Iste autēz officialis. nō dico ab iniuria mediocri: verū et nec a leui absolui pōt. Quid ergo dicemus cū oēs tam canonice qz sūmisse ponāt hūc officialēz inter psonas priuilegias: p̄dicta multuz vrgent. ⁊ sultus cūz aliquibus peritis necesse est distinguere de isto officiali. Nam officialis q̄stum ad p̄positum p̄tinet. vno mō accipitur p̄o iudice: vel apparitorē fēbz: glo. ibi q. apparitor. scdm grāmaticos dicit ille q. cogit

venire reos ad iudiciū. Et hoc mō sūmendo officialē. dico q. talis nō est psona priuilegiata. imo nec etiam a leui iniuria potest absolui ab epō. qd est notandū. Alio mō potest sūmi officialis put ad p̄positum p̄tinet p̄o deputato ad arcēdu turbā: ⁊ sic ad rē licitas. ⁊ hoc cāu iste officialis iter psonas priuilegias cōputabit. ⁊ sic etiam a mediocri iniuria poterit absolui ab epō: sicut ⁊ hostiari⁹ ⁊ melius. cū difficilius euitet percussioēs arcens turbā: qz hostiarius. Et hunc intellectuz sentit glo. in. c. si quis. xvij. q. iij. Et hec nō qz noua. Quintus si sit mulier. nec distingui d̄z vtrum sit fortis vel debilis: vidua: vel maritata: cuiuscūqz status sit fēbz: Panoz. in. c. mulieres de sen. etcō. vbi de hoc tex. Et rō: qz periculosuz est mulieribus itinerare ⁊ inmiscere se cētibus viroz. Et hoc h̄z laudabilis p̄suetudo: quā papa scit ⁊ tollerat. nec distingui debet circa eas inter atrocē ⁊ nō atrocem iniuriā scdm. v̄v. Sert⁹ si sit senex aut valitudinari⁹. extra eo. c. noscā. Qui aut dicant senes: Jo. d. saxoniam dicit q. quo ad generatiōēz legalez: ⁊ quo ad p̄tatem adoptadi: dicit senex maior. lx. annis ff. d. adop. l. si paterfa. Alio mō dicitur senex quo ad excusationēz munerū p̄sonaliū: maior lx. annis. C. qui etia. l. si. l. r. iuncta. l. ij. §. si. ff. de decur. ergo maior. lx. ānis excusabitur ab oneribus ⁊ muneribus. etiam excusabitur ab onere itineris: etiam si sit fortis ad ambulandū p̄pter piculū mortis: qz mors senibus est in ianuis. Et scdm glo. in p̄benio sc̄ti a lx. ānis vltra nō dicit esse in senectute quis: sed in senio: quod est aliarum etatum t̄rmin⁹. ⁊ post dictam etatem d̄z dici magis de crepitu: qz senex.

Quid sit valitudo: Bl. i. d. l. si paterfa. dat differētiā iter morbum ⁊ valitudinē: quia morbus est temporalis. valitudo autem perpetua.

Septimus si sit mēbris destituz: ita q. ad scdē aplicam nō possit accedere. d. c. ea noscā.

Qui aut dicant mēbris destituz: Panoz. ibi dicit q. claudi: ceci: ⁊ alij multisarie impediti in mēbris. oēs: n. tales dicunt miserabiles psonē: et gaudent hoc priuilegio.

Octauus si sit infirmus: ⁊ d̄r. hoc intelligit: siue sit infirmus icurabiliter: vel d̄ cuius morte dubitet: vel morbus longus. vt dictuz est. s. Et istis iniungendum est q. si euaserint

8
N. b̄n. d.
officiali.

7

5

10

ii

ii

5

debeant se sedi apostolice p̄stare. non aut̄ pro
absolutione obtinenda: quia iam sunt absolu-
ti: nisi fuerint negligentes. vt in. c. eos. eo. ti.
lib. vi.

24 **¶** Nonus i paup̄. c. q̄d̄ bis. r. c. q̄uis. e.
ti. Sed circa hoc panoz. in. d. c. ea nosc̄it. de
mente Jo. an. dicit q̄ pauper medicans al̄s
potens ad eūdū: tenet ire ad curiā: si al̄s me-
dicādo p̄t̄ sibi p̄spicere: sicut r̄ i loco i quo
manet. Si vero est paup̄ non medicans: nō
h̄ns vñ viuat: nisi ex artificio suo: q̄d̄ exercere
non p̄t̄ in itinere: tunc h̄nt locum dicta capi-
tula q̄d̄ de his. r. q̄uis. Et quo. n. non est soli-
tus medicare: s; ex artificio viuere non tenet
p̄ absolutōe habēda medicare. imo plus dicit
Jo. an. q̄ si solitus medicare ex mendicitate
p̄spiciebat sibi r̄ vroz̄ i itineraō non pos-
set p̄spicere vroz̄: tunc non tenetur ire.

25 **¶** Decimus si regularis verberat regularē.
vt. c. monachi. r. c. cū illoz̄. e. ti. Et panoz. i
d. c. cū illoz̄. dicit ex illo ter. abbate posse ab-
soluere suos monachos ab excoicatione istu-
ta p̄ violētā manuū iniectōe i monachū:
siue iciderit i excoicationē p̄ ingressū religio-
nis: siue an̄ dāmōdo excessus nō sit enormis.

26 **¶** Undecimus in his qui non sunt sui iuris
sicut filius. r. serui. extra co. mulieres. r. c. re-
latū. Et de filiosa. gl. i. d. c. mulieres. r. Inn.
intelligit̄ si sunt ipsi beres. q̄ si sunt adulti: s;
sint in patria p̄tate: mittendi sunt ad curias:
in hoc enī si sunt sui iuris: q̄ possunt ire quo
volunt. Ho. videt̄ tenere p̄trarium. S; Jo.
an. p̄codādo diligit̄. q̄ aut filius existens
i potestate patris tenet familiā de per se puta
vroz̄ r̄ liberos. r̄ tūc p̄cedit opinio gl. Aut
ē i familia paterna. r̄ tūc p̄cedit opinio Ho.
Panoz. autē i. d. c. mulieres. dicit q̄ sibi non
placet indistincte opinio Jo. an. quia licet si-
luisa. sit extra familiam patris: tamen et quo
nō est sui iuris tenetur assistere r̄ obedire pa-
tri r̄ ei cōmoda patrie potestatis exhibere.
Vnde idem putat in filio: q̄d̄ r̄ in seruo ex be-
nigna interpretatione iuris. hoc Panoz. Et
dictum panoz. posset verificari quando talis
filius existens extra familiam patris necesse
haberet p̄uidere ip̄i patri. alias non. Duo
vero ad seruos dicit q̄ si seruus percutit cle-
ricum excoimunicatus est. d. c. relatum. r̄ ire
debet pro absolutione ad sedem apostolicam:
nisi hoc fecerit i fraude; nominis sui: vt se sub-

trabat ab obsequio domini. aut ip̄e dominus
p̄pter hoc sine culpa sua graue dānum incur-
rat. His enī duob; casibus absolui potest ab
ep̄o loci: si lesio nō sit enormis. Et intellige se-
cūduz panoz. de seruis xp̄ianis. nā si essent isti
deles: nō essent capaces excoicationis. vt in
c. gaudemus de diuoz. Item intellige de ser-
uis: qui sunt seruilis cōditionis nō de famu-
lis seruicibus. quia de his nō inuenitur iure
cautum.

27 **¶** An autem idem dicēdum sit de viro: si in
fraudem vroz̄is hoc faciat. r̄ in liberto qui te-
netur p̄stare operas? Glo. in. d. e. relati. R.
q̄ hoc nō credit: cum hoc nō inueniatur iure
cautum. Et hoc edictum: vt oēs ad curiam
mittant̄: qui expresse nō excipiunt̄: prohibito-
rium est. Et hoc cōmuniter tenet a doc. scōz̄
panoz. ibi. Et licet hoc casu mulier p̄iuctur
viro suo sine culpa sua: nō tamen sine causa.
licet Hosti. fuerit in p̄traria opinione. q̄ sa-
cit vna; regulaz̄ generalē de filiosa. pubere r̄
impubere: de seruo r̄ liberto. r̄ etiā de viro q̄
verberat clericum in fraudem vroz̄is: vt oēs
istī non teneantur ire.

28 **¶** Duodecimus de his qui sunt magne po-
e n̄tie. r̄ ita delicati: q̄ laborem eundi ad cu-
riam nequeunt sustinere. De his papa ē cō-
sulēdus. d. c. mulieres. Bl. tñ ibi dicit. q̄ ad
arbitriū ep̄i est referēdum. Et si videbit̄ ep̄o
q̄ laborem eūdi nequeat sustinere p̄pter pi-
culum more: illos absolue poterit: recepta
sufficiens cautōne: q̄ pebunt mandata ccele-
stie. Si vero piculum nō timeat̄: p̄sulatur pa-
pa anteq̄ absoluant̄. hec glo.

29 **¶** Tertius decimus in impubere extra co. c.
j. etiam si post pubertatem postulat se ab-
solui. extra co. c. si. Et hoc si est voli capat̄:
alias non incidet in excoimunicationem.
Et panoz. in. d. c. si clicit ex illo ter. vna; re-
gulam. q̄ beneficiarius semel indultum mino-
ri: ex quo cepit habere locum: non extingui-
tur per superueniētiam maioris etatis. Et fa-
cit ad. q. Nunquid impubes factus pubes
possit testificari de his que vidit in pupillari
etate? Bl. in. l. iij. §. l. iulia. ff. d. testi. r̄ gl.
in. l. notionem. ff. de vbo. signi. r̄ glo. in. l.
ad testiu. ff. de testa. p̄cludit q̄ sic. Et hoc
nisi lex ad substantiā negotij exigeret certū nu-
merū testiu: vt i testamento. vbi tpe testamētari
gūf idonei testes vt valeat: r̄ sic vt sit solēne.

Secus ubi ut veritas inquiratur. Bar. autē in. d. §. lege. dicit hoc verum. dū tamē excessus sit infantiā. al' s' secus.

30 **Q**uartusdecimus de clericis qui cōmuni ter viuunt vt de vi. et ho. de. qm. Ad cōmuni ter exponit: qm̄ simul viuūt in aliquo collegio. et ibi p̄danor. dicit q' istud priuilegium operatur vt isti clerici possint absolui ab ep̄o: cum iniuria est mediocris. Idem in religio/ his. vt cē co. monachi. S; monachi possunt absolui per suum abbatem. licz ubi iniuria sit atroz. nec isti. nec illi absoluntur: nisi a solo papa. vt in. d. c. qm̄.

31 **Q**uintusdecimus in moniali cē co. d mo/ malibus. et p̄danor. ibi notat: ep̄m posse ab/ soluere indilicte moniales: q̄stūciq; excessus sit enormis. ex quo papa non reseruat sibi ca/ sum enormitatis. Ratio est: ne moniales ha/ beam mām inuerecūde imiscendi se cenbus viroz. In monachis vero excipitur iniuria enormis. vt in. c. cum illorum cē co.

32 **C**an autem episcopus possit absoluerē cre/ ptas: glo. in. d. c. de monialibus. dicit q' tū exemptas q̄s non exemptas absoluet: auctori tate pape sibi per hanc deere. indulta tāq; de legato ad hoc. Et p̄danor. ibi dicit. q' hanc glo. sequuntur communiter doc. dicit tamen iminere dubium. quid in istis sorozibus san/ cti francisci: et aliorum mendicantium: cum habeant generalem. s. se: habentē quasi epi/ se opalem potestatem super eas. nunquid pos/ sint ab eo absolui? Et sibi videtur forte dicen dum q' non: quia hoc tantum indultum fuit episcopis ob reuerentiam ordinis episcopa/ lis. ergo non licet inferioribus hoc attentare: qd videtur satis dubitabile. Tamen quo ad moniales sancte clare fratruz minorum aliud est dicendum hodie per priuilegia sua. qz a so/ his suis visitatoribus possunt absolui nec ep̄i scopi in aliquo possunt se intrromittere.

33 **S**extusdecimus in hospitalarijs sancti Jo/ icrosolo. quos absoluet suus prior: si est sa/ cerdos. nisi excessus fuerit enormis: cē co. ca nonica. Nota etiam scdm̄ Posti. ibi q' tem/ plarij non gaudent hoc priuilegio. qz h' ius cōe debeat extendi per identitatem rationis. se/ cus est in iure priuilegiato. h' glo. tenuerit cō/ trarium. in. d. c. cum illorum.

34 **S**eptimusdecimus in his qui clericis nō enormem sed modicam et leuē iniuriā irro/

garunt. cē co. peruenit. **S**ed nūquid illi q' possunt absoluerē ab ex/ cōicatioe p' violenta manu iniectōe: possint huiusmodi absolutioes alijs p̄mittere. **Bl.** in. c. cis gbus. de offi. or. dicit q' illis: quibus ex officio. s. ordinario p̄petit in certis casibus illos absoluerē q' pro violēta manu iniectōe sunt excōicati. h' alijs huiusmodi absolutioes p̄mittere. cū viderint expedire. d. c. cis.

36 **S**ed quibus puenit hoc ex officio: **Bl.** scd; **Dof.** ibidē. hoc puenit legatis: ex officio le/ gationis. cē de offi. le. qd' trāslationē. **L. dūe/ nit** ēt illis: qd' hoc cōmittit ex priuilegio ppe tuo rōne dignitatis. vt archi. bon. cui rōne dignitatis p̄cessum ē priuilegiū absoluedi ex cōdicatos i studio bon. p̄mozates: delinque/ tes ibidē. **Itē** ep̄is in certis casibus: vt dicitū ē. s. **Itē** abbatib; cē co. cū illoz. oēs iste per sone p̄diete: cū viderit expedire: possūt super his: auctoritate dicti canonis. s. eis quib; or/ dinario iure p̄petit: vices suas p̄mittere. **Et** idē dicendū ē de alijs excōicatioib;. s. q' illi q' ordinario iure: vel delegato a p̄cipe: p̄nt ab eis absoluerē: p̄nt et alijs vices suas p̄mittere cū viderint expedire. dūmō delegat' hēat in r̄siditionē. Si vero sit alicui p̄cessū ex priuile gio sp̄ali q' absolue possit talis p̄mittere si p̄: qz certū misterū sibi p̄mittit i hac pte. n̄ ad iu r̄siditio. cē d. of. de. qm̄. h. gl. i. d. c. eis. id. ho.

absolutio. iij. l. regu larius

Regulari si p̄cesserit regularē eiusdē claustrī: ab abbate vel al' s' a p̄lato. p̄prio pōt absolui. Et i. sū. p̄se. h' q' iter p̄dicatos p̄putā di sunt p̄iores p̄uēuales fratuz p̄dicatoz et guardiani minoz et oēs p̄iores p̄uēua/ les cuiuscūq; ordinis sint. qui non hnt supra se maiore in eodē p̄uētu. Secus de p̄iorib; triū vel quatuor regulariū: q' p' voluntate sui supioris: p̄ficiunt et amouētur. Et istud pri uilegiuz c̄tēdit ad fr̄es: et magistz hospital icrosolomitani: si tñ p̄sbyter ē. al' s' nō. cē co/ canonica. Et scdm̄ dir. itelligit de regularib; siue sint monachi vel canonici. Et si nō suffi cit p̄uidencia abbatis ē discreto ep̄i adhibē da. Et h' itelligēda sunt: nisi excessus sit diffi/ cilis et enormis vt si ad mutilatōes mēbu: vel ad effusionē sanguinis et vulnere sit p̄cessū. vel si i ep̄m vel abbaatez sit manus iniecta. Et ex proprio significat iste terminus effusio:

significat abundantiam.

1 **Secundo** si regularis percutit regularem alterius claustrum. scdm Host. p. clatus p. p. p. absoluet. et p. clatus p. c. u. aduocat. nō vt ab soluat. sed verberabit percussorem in satisfactio nem. et quo monach. nō hz vñ soluat. hz do. An. dicit q. vterqz abbas vocat ad absolue dum. S3 Panor. i. c. cū illoz. eo. ti. dicit. q. sibi plz rō Host. q. nō videt rōnez. qre alic nuz abbas vocet in absolutione non subditi.

2 **Quid** aut si regularis percutit regulare et claustrum. nūqd possit pabbatez absolui. Ho. tenet q. n. hz d3 absolui ab epō. Et si sunt sub diuersis epis: debent pueniri episcopi illoz epatū. vel vnus pmittere alteri. put de ab batiō dicitur. in. s. si vero. l. d. c. cum illoz. mouet per ter. in. c. monachi. e. ti. r. d. c. cum illoz. vbi fit mētio d claustro. Secus ergo si extra claustrum. nā tunc violatur iurisditio epi: et ordo ecclesiasticus p funditur: si sua iurisditio vniciqz nō seruat. n. q. j. c. peruenit. Pa nor. aut in. d. c. cū illoz. dicit q. abbas. Sed cōiter doc. tenet oppositū. nam in. s. si vero d. c. cū illoz. nihil dī de claustro. Ad iura vō faciētia mētionem de claustro supplendū est maxime. In hoc tñ dubio dicit Jo. an. qñqz fecisse seruari q. episcopus pmissit abbati.

3 **Quid** si p. clatus nō ē sacerdos: vel ex cōi catus: vel mortu: vel huiusmodi. Ho. dicit q. ad dioecesanū recurrendum est. qd intelligē dum est scōz. vñ. et Dir. tā de exēptis: qz nō exēpt: siue sint mōasteria viroz: siue mltroz.

4 **Quid** si regularis percutit clericū secularem eiusdē diocēsis vel alterius: R. q. sū epō eū absoluet in eo casu: in quo secularis clericus pcutens clericū secularem absolui pōt ab epō et co. religioso. li. vj. et glo. in ver. co casu di cit. puta. q. leuiter percussit: vel ē debilis. vel delicatus et.

5 **Additio.** An autē in hoc casu epi episcopus possit absolvere religiosos exēptos: Jo. an. in. d. c. religioso. per rōnem ibi in ter. expressam. s. ne dectur re ligiosis materia euagande tenet epō posse ab soluere. Sed contrarium sentit in cle. pe. co. ti. Panor. at in. c. significasti. de so. ppe. pu tat equum q. in casu. d. c. religioso. episcopus possit absolvere etiam religiosos exēptos cum generaliter loquatur. Et ratio con cessionis piter procedat in vtriqz. Alios vō

exemptos non religiosos. vel et religiosos et casum illius capli. non possit. Et sic pcedat opi. Hia. l. Jo. de lig. et p. e. si. xiii. Et Jo. an. nō erit sibi dñus. Rigor: tñ scōz Panor: facit oppositū. vt et in casu illius. c. religioso: nequeat epō absolvere exēptos. cū ibi non di catur q. respectu exēptoz hoc faciat auctorita te apostolica. Sicut semper fieri solet q. daf ptās circa exēptos. vt i. d. cle. pe. et in cle. at tendētes. d. sta. re. Sic ergo concludē q. epō in casu. d. c. religioso. nō pōt absolvere exēptos. Non exēptos autē bene pōt absolvere: quos antea absolvere non poterat p. c. cum il lozum. d. fen. ex. Nec ob. rō p. c. l. q. exēptio fuit indulta in mcx fauorez exēpti ergo illi re nunciare poterit. Et hoc videt q. neduz re spectu absolutionis: hz et in foro pntioso po terit exēptus iurisditioe epi loci prodigare. Idē Jo. de lig. i. cle. nei agro. d. sta. reg. Ad hoc rādet Jo. an. in regula. sciētū. q. exēm ptus regulariter nō potest se submittere iurisditōi et epi loci sine lnia pape: et respectu ab solutionis sciēde. Nam p exemptionem exēptus efficitur non subditus. et imediatum subest pape vt in. c. si papa. de priui. li. vj. nā dicitur subditus quasi sub alterius iurisditōne. i. po testate positus. nec est verum q. exēptio sit indulta in merum fauorez exēpti. q. nō sim pliciter concernit eius fauorem. imo fauorem superioris. cum non possit subditus ipse huic renūciare qd al's possit vt in. c. ad apostoli cam. de regu. et in. l. si quis in conscribendo. C. de pac. Item q. istud priuilegium vel exē ptio concernit fauorem publicū principaliter et ordinis vel religionis.

Resolutio. iij. **Quo** ad satisfaciē dum. Scienduz q. absoluti a snia ca nonis: vel hominis cum nequeant recurrere ad illum a quo fuerant absoluedi. ppter piculum mortis: vel aliū impedimentū: si ces sante periculo: vel impedimento se non pte sentant illi a quo debebant absolui: recepturi mandatuqz eius et satisfacturi vt oportet rein cidunt in eandem sniam. Et eodem modo re incidunt absoluti a sede aplica: vel eius lega tis quibus iniungitur vt ordinaro: vel alteri se presentent pro penitentia. et q. iniurias sa tisfiant. et hoc faciant qz citus pmode potc runt. extra co. cos. li. vj.

Propter violentā manuū iniectōes; de/
ricum satisfactio pecuniaria fieri solet: q̄ qui/
dem applicabitur monasterio: si manus inic/
ta fuit in monachū. ar. rj. q. j. nō dicatis. ⁊
et̄ de sta. mo. cū ad monasteriū. Si autē de/
ricū secularē: satisfactio ipi clerico applica/
bitur. nisi in p̄mictā ecclē sic fuerit pulsatus.
nam tunc ecclesia agere potest iniuriarum.
vt insti. de iniur. §. q̄ si vsufructus. Nec
Sof. et Do.

Ercōicatus pp dānū: si satisfacere pōt: nō
debet absolui: nisi satisfaciāt. ⁊ pccāt q̄ tales
absoluūt: s; tñ absolutus ē scōz. v̄v̄. Si autē
emēdam p̄stare non pōt: d; absolui: recepta
idonea cautio: q̄ satisfaciēt si ad piguorem
fortiā puerit. de solu. odoardus. Et hec
cautio crit pignoratīcia vel fideiussoria: quia
h̄ dicit idonea. quam si prestare non potest:
saltem p̄stet iratoriam. Absolutio. n. non
ē negāda. rrvj. q. vj. si p̄sbyter. Talis quoq;3
ad petitionem aduersarij tenetur cedere bo/
nis scōm. v̄v̄.

Absolutio. **¶** Quo ad
modū nō
potest quis absolui sub
condicione.
puta si satisfecerit. quia talis absolutus non
est simpliciter absolutus secundum. v̄v̄. ⁊ ex
tra de reg. in. actus. li. vj. Et secundum **¶** Da
noz. in. c. de quibus. de hap. intelligitur de
condicione suspendente actum. puta. de fu
turo. Secus si esset conditio de p̄terito:
que proprie non est conditio: quia non su
spēdit actū. v̄puta. baptizo te si n̄ es bapti
zatus. Itē nō scēdū **¶** Peri. de gan. i quolibeto
suo. q̄ platus pōt cōmittere ea que ad cū p̄
tinēt sub hac forma. **¶** Cōmitto tibi audire cō
fessiones ⁊ absolue d̄ talib; casibus cū ab
sens fuero: sub tali cōditiōe: q̄ mihi cōfite
antur cū fuero reuersus: quia confessio nihil
aliud ē q; ligaminis ostensio. Et idem liga
men pluribus potest ostendi: et tunc non ha
bet vigorem p̄uina confessio: nisi sub propo
sito faciendi sedam. Sub tali autem forma
p̄mitto tibi audire p̄fessiones ⁊ absolue sub ta
li cōditiōe: q̄ nō valeat tua absolutio: nisi mea
subsequat: vel rata habeā eā: vel quousq;3
ego ab illis absolua: n̄ pōt p̄mittere: nec valz
cōmissio. Sic. n. cōmittere absolutōes nihil ē
cōmittere: q; absolueās: aut ammouit ligamē
aut non. Si sic: nihil remanet ad ammouē

dum ⁊ ammotuz est: siue superior: ratum ha/
beat. siue nō: siue iterato: q; tū ē d̄ se absolua:
siue n̄. q; qd̄ semel ē dissolutū: nō amplius re
manet dissoluēdū ab eodē ligamē: marie cū
dissoluēdo ligamē destruitur: sicut fit in ab/
solutione sacramentali: ad modū quo ad abso
lutionē ercōicatis a q̄ absolutus semel nun
q;3 ab illa est absolueudus: sed solum a noua:
si in illam intrudatur. Si autem non ammo
uit ligamen: cāus clarus est.

In absoluteone a maiorē ercōmunicatione
quatuor: obseruanda sunt. **¶** Primuz vt ercō
municatus iuret prius stare mandatis ecclē
sic. et̄ eo. ex tenore. Sed hoc iuramentum nō
est de substantia absoluteonis scōm cōmuni
ter doc. extra eo. cum desideres. Vnde ⁊ si
omittatur: qd̄ fieri non d;: nō ppter hoc mi
nus tenet absolutio. **¶** Porro de pueris an iu
rare debeant iudicio ep̄i relinquatur. **¶** Adulie
res autem indubitanter iurare debent. Secū
dum vt si ercōmunicatus sit p̄o notoria in
aliquem offensa: non absolua: nisi prius
sufficiens emenda p̄stetur. **¶** Porro occulta ve
ro offensa: aut p̄o contumacia sufficit iurato
ria cautio: vbi nulle expense petuntur. Sed
vbi expense petuntur: tenendum est qd̄ dictū
est. s. Absolutio. iij. §. ij. Tertium est vt ab
solua: per eum qui tulit sententiam vel ei⁹
superiorem: aut alium cui cōmiserit cum psal
mo oratione ⁊ verberibus. ⁊ postea subiun
gatur. Absolua te. extra eo. a nobis el. ij.
Quartum vt postmodum ercōmunicator
faciat illi mandata iusta ⁊ rationabilia. alias
posset appellari. de ap. vt debitus. **¶** In ercō
municatione vero a minorē exp̄met ercō
municatus proprio sacerdoti causam: ⁊ sic
se faciet absolui. Et intelligitur proprius sa
cerdos: parochianus: vel diocesanus: vel il
le qui de licentia eorum est electus: nec requi
ritur iratorna cautio extra eo. nuper.

¶ Que autem mandata fieri debēt absoluto
qui iurauit: Dicendum q; si erat ercōmuni
catus a canone iniungendum est ei p̄ncipa
liter: q; contra illum canone nunquā veniat.
Et incendiario: q; nunq;3 incendiā. Et percus
sori: q; nunq;3 percutiat ⁊ similia. rriij. q. vlti
ma. pessimas. Aliquando etiam requiritur
cautio q; decetero talia non faciant. extra de
sen. ex. grauem. Similiter etiam quando ha
bēs impedimētū absoluitur ab eo: qui alias

non possz iniungendum est: vt q̄scito poterit se presenter. Sed si apparuerit sentetia iniusta nullum mandatum fiet absolutio. extra de sen. et. sacro.

5 **D**efunctus hoc modo absoluetur. Si e se pulvis in cimiterio non et humabitur. Si alibi et humabitur: et corpus vel sepulcrum perberabitur vt sit circa viuos. vt notatur extra de sen. et. a nobis. cl. ij. Et ad quid valeat tal absolutio. vide. s. absolutio. j. f. cxxxj.

A **A**bsolutio. vj. l. a pecca ma absolutio i sacramento pnie scōz

Sco. i. iij. est. Ego absoluo te. Et addit idēz sco. q. sacramētū pnie pōrdici sacramētūz iudicialē: vel iudiciū sacrāle: et hoc q. sacramē tale ē firmius q. irreuocabilius q̄z aliq̄d iudiciūz publicū. Et hic pz rō quare nō ē necesse yba eē ita p̄sa i isto sacro: sicut i baptisimo: et eucharistia: q. sufficit q. i hoc sacro pnie expi mat act⁹ sine absolutiōe: sicut ē i iudicio publico si oportet eē limitata yba. Ait. n. vn⁹ b theodoro martyre. Iubeo ignib⁹ tradi. Ali b cipiano. Gladio aiaduerti plz. cōiter tū ista yba sunt apta. Ego absoluo te. q̄z tūcūqz alia p̄mittā vt subsequā. Lōgruit ē dōbita itēno et pte absolutiōis. et pte aut suscipiētis q. sit penitens. In absolutiōe autem ab excoimunicatiōe scōm Ric. in. iij. di. xvij. non est necesse obseruare verba p̄cisa sicut in p̄ia: que est ps sacramētū penitentiē. licet cōgruū sit etiā in ista: dicere. Absoluo te. tū non est necessarium. imo sufficeret dicere verba significantia excoimunicatiōis remotiōnez. Vnde si diceret excoimunicatoz: renoco vel relaco excoimunicatiōez ille esset absolutus. Idēz si diceret. Rebenedico te: vel qd cūqz aliud tale itendēs p illud absolūe cēt absolut⁹. eē d. re. iuris ois res. Et b scōz. y. y. Jo. Ray. et fere oēs doc. h. host. dicat p̄iū

Absolutio autē a suspensione officij vel diuinōrum fieri debet sub ista forma: vel simili. Ego absoluo te a vinculo suspensionis: quā icurristi pp talē cāz: et r̄stituo te executiōi ordinū et officiorū i noie p̄is et filij rē. Tū qz suspēsiō p̄tinet ad forā p̄tēnsiā. nec recipit d̄terminatā formā necessariā hui⁹ relatiōis iō q̄cqd dicat et q̄buscūqz ybis v̄tat is q. ualz ab soluere: vere absoluit: sicut dōz eē absolutiōne ab excoimunicatiōe. Quo autē ad itē

gularitatē secus ē. Nā relatiō eius p̄ illuz q. valet: dōz fieri p̄ istud ybum. dispēso et nō per absolutio: vt pura iudicet. Ego dispēso tecum in irregularitate quā incurristi pp talē cām: et r̄stituo te ad act⁹ legitimos: vel si cōtraxisses quā dubitatur.

A **A**ceptilatio est quedāz imaginaria solutiō. vt isti. qui. mo. tol. ob. s. iij. Et habz fieri hoc mō. Interrogat debitor creditore: acceptū ne habes. Et r̄ndet ille: acceptūz habeo. Et sic debitor liberat. ff. eo. l. j.

A **A**ceptio personaz Peccati acceptiōis psonaz p̄mittit scōz Thō. scōa scōe. q. lxiij. quācūqz aliqd p̄fertur alicui nō habito respectu ad cāz. s. vtrū sit dignus. vnde solet queri vtrū peccet eps dādo beneficiū bono: si p̄tēmittat meliore: h. scōm Thō. in quodaz quolibz. q. p̄tingit al. quē eē meliore simplr. qui tū si ē melior q̄stū ad hoc q. p̄ficiat in ecclā. Epus aut nō tenet dare meliore simplr. h. meliori q̄stuz ad hoc: vnde si p̄ferret vnū alteri. p̄pter cām que p̄tinet ad honore dei: et ad vtilitatem ecclē. iste melior est. Si autē cā p̄ferendi ad hoc nō p̄tineat erit acceptio psonaz: que tanto est grauior q̄stō in reb⁹ diuinis cōmittit. Et nō scōz canonistaz. i. c. de multa. de p̄ben. q. tūc dicit acceptio psonaz quādo circa equalia seruat in equalitaz. Vñ i collatiōibus b̄ficiōz p̄t attendi ista tria. s. sublimitas persone. i. nobilitas. Et sic habes q. nobiles persone nō reprobant ab ecclēia quinimo honorant etiam in collatiōib⁹ b̄ficiōz. Scōo attendi debz literaturaz: et sic ecclēia debet honorare psonas litteratas nō solum verbo sed etiam facto subueniendo eis pinguis de redditiuis ecclēie. Nam ecclēia v̄tis admodū indiget ad sui regimen v̄tris litteratis. vt in. c. cum et eo de elec. li. vi. Tertio attendi debet virtus persone et mozum honestas. vt in. c. cum in cunctis de elec.

Quoz peccet eps dando b̄ficiū p̄sanguineo: h. scōm Thō. in quolibz. Si p̄sanguine⁹ sit equē idone⁹ p̄t eps eū p̄ferre. nisi forte et h. scādalu oriat: vt alig et inde malū creplū accipiāt. vt q̄n pbabilr timeret q. alij plati et h. creplo iducant ad dādum b̄ficiā suis p̄sanguineis et minus dignis. al⁹ in hoc cāu licz

fatissacere naturali amori qui cōtrarius caritati nō est. Si vero p̄ sanguineus sit minus idoneus nō debet cum p̄ferre postposito meliori duplici rōne. Pr̄mo q̄ isidcliter agit dispensator: qui negociū dñi gerēs nō inclinat cum possit. Sec̄do q̄ hoc videt̄ ad acceptōem p̄sonarū p̄tinere. Ē dōditio. n. p̄ sanguinitatis non ē p̄ditio p̄nc̄is ad curam eccl̄e q̄ non obtinet iure sanguinis s̄ diuino munere. Est aut̄ p̄ditio faciēs ad negociū disp̄satoris p̄sonaliū bonorū. Vñ si c̄pus et his p̄uideat suo p̄ sanguineo minus idoneo non est acceptio personarum.

Accidia sc̄dm̄ Damascenū est tristitia agrauās mētē vt nihil boni ei agere libeat. Et distert ab inuidia. q̄ inuidia ē d̄ alio bono: accidia v̄o est d̄ p̄prio. Est aut̄ accidia et genere suo seu mā mortale. q̄n. s. sc̄d̄ deliberatiōez rōnis ē sc̄d̄ Tho. sc̄da sc̄de. q. xxxv. ar. iij. Et est rō q̄ sc̄d̄ p̄p̄riā rōne p̄uat caritati. Mā p̄p̄riā effectus caritatis ē gaudere d̄ deo r̄ bono diuino. Accidia aut̄ tristat̄ d̄ bono sp̄iali inq̄stū ē bonū diuinū. Vñ at̄ ē d̄ caritate: ē mortale. q̄ p̄ caritate habemus sp̄iale vitā. inq̄stuz p̄ eā deus inhabitat nobis. Vex q̄ i oib̄ peccatis: et q̄ sūt mortalia et genere suo: mortalia n̄ sūt: nisi q̄i sūt p̄fectōez p̄fectū: que p̄sumatio seu p̄fectio ē i p̄sensu rōnis. Ideo si finitio accidie in sola sensualitate: r̄ non p̄tingat ad p̄sensū rōnis crit veniale. Sic accidit i motib̄ aliorū vitioz luxurie r̄ huiusmōi. S̄ si p̄ueniat ad p̄sensū rōnis q̄ p̄sentit fugā r̄ orrorē r̄ detestatiōez boni diuini carne p̄ spiritū p̄ualete erit mortale. Et ē p̄ceptū d̄ sc̄ificatiōne sabbati p̄ qd̄ p̄cipit̄ quies mēt̄is in deum cui Quatur tristitia de bono sp̄iali.

Quot sūt sp̄s accidie: Die sc̄d̄ Bre. q̄ et ea oriuntur sex filie. s. malicia: r̄acor: p̄sillanimitas: despatio: euagatio mentis circa illicita. torpor: sine negligentia circa p̄cepta. Et circa negligentia sc̄d̄m̄ q̄ negligentia aliqui ē mortale: aliqui veniale. Et mortale qd̄ ē dupler. s. rōe defect̄ r̄ rōe p̄cept̄. Si. n. p̄ negligentia p̄termittat̄ act̄ q̄ ē d̄ p̄cepto. r̄ p̄ n̄s d̄ necessitate salutis tūc ē mortale. Sec̄do. negligentia ē rōne p̄ceptus mortale. Si. n. voluntas int̄tū sit remissa circa ea q̄ dei sunt vt totali a caritate dei deficiat p̄tēnēdo q̄ sūt dei. puta cū non curat quis bonū facere. s̄ p̄tēnit. v̄bigra

teneat aliq̄ aliq̄d bonū sollicitē r̄ deuote facere vt p̄fallere r̄ orare. Si aliquis ex p̄suetudine habeat hāc negligentiam. ita q̄ ex p̄suetudine non curat s̄ p̄tēnit dicere horas suas sollicitē r̄ deuote talis negligentia erit mortalis. Licet enim negligentia i dicēdo semel ul̄ bis horas ide uote non sit mortale. tūc et frequentia r̄ p̄suetudine p̄t̄ p̄tingere p̄ceptū q̄ erit illa negligentia mortalis. Et vt breuiter scias q̄n accidia: vel negligentia ē mortalis cape regulam. Vñ q̄n accidia boni p̄sistit i omisiōe necessariorū ad salutē. r̄ sic ē mortalis. Aut i omisiōne eoz q̄ nō sunt necessaria r̄ sic ē peccatum veniale. Aut d̄ducit ad aliq̄d mortale. vt puta despatōem. r̄ sic ē mortale. Idē d̄ eo q̄ p̄pter alicui mortē disponit non b̄nfacere: r̄ de necessariis: q̄ peccat mortāl̄. Idē d̄ eo qui p̄ hoc nollet eē creatus: vel vellet eē aial irrationale si deliberate bec vellet. Idē de eo qui p̄ tristitia incurrit grauē infirmitatez: aut notabile corpus nocumētū si p̄t̄ se inuare. Idē dic de eo q̄ omittit et negligentia facē q̄ ibi incūbunt ex officio i his vbi versat̄ nobile dānū sibi commissorū. r̄ sic erit peccatum mortale.

Quā aut̄ deliberās nō audire missā i diebus festiuis. vel deliberās n̄ ieiunare i diebus q̄dram gēmine cū tū possit cōmittat duplex peccatuz mortale: Die q̄ sic r̄ ibi est peccatum accidie mortale formal̄. De b̄ vide infra cōicare. s. ij.

Quid aut̄ d̄ hominib̄ siluestribus q̄ habitati mōtanis q̄ p̄loga tēpora omittūt cōiōnē nesciētes ad hoc teneri an excusent̄. R. Ar. chi. flo. in sū. q̄ in locis vbi ista p̄dicant̄ aut d̄ facili sciri p̄t̄ ignorantia nō excusat. S̄ i locis siluestrib̄ vbi facer dotes sūt ita ignorātes q̄ n̄ solū ista n̄ nūciant. s̄ forte retrabūt dicentes nō sumēdam cōiōnē nisi in morte vel a senibus: possunt magis excusari.

Liones ortū h̄nt a iure civilī sc̄dm̄ Inn. i. c. que in ecclesiariū. de consti.

Que dicant̄ actōes bonifidei. vide insti. d̄ act. in. s. actionū. r̄ in glo. i. c. cū venerabil̄ de excep. Et sūt. rv. s. et v̄ditio. et emptio. locatio. p̄ductio. negociorū gestio. mādati. depositio. p̄ socio. tutele. p̄modati. pignoratitia familie berciscūde. cōi diuidūdo. p̄scriptis v̄bis. que d̄ estimato. p̄ponit̄ p̄mutatio r̄ hereditatis petitio. Nec dicunt̄ bonifidei. q̄ solū i his sit seruāda bona fides. sed quia i his

emberat iudicis officii q̄z in alijs.

2 **Q**ue dicunt stricti iuris? R. ter. insti. vbi supra q̄ sūt alie ab his vt actio ex mutuo ⁊ ar bitriū ⁊ his filia. Et dicunt stricti iuris: quia nō venit in eis: nisi qd̄ stricte erigit actionis nā. Et de ipsis vide glo. in d. c. cum venera bilis.

3 **Q**ue dicūt actōes p̄sōales? Dic scōz doc. q̄ sūt que p̄sonas tenent obligatas ex p̄ctu vt mutuo locatōe ⁊c. Del q̄si p̄ctu. vt negocio rā gestio. tutela ⁊ huiusmōi. Aut maleficio vt furti dāni infecti ⁊c. Del quasi maleficio. vt i iudice male iudicāte et impita. et proiicien te de cenaculo qd̄ nocuit. vt insti. de obli. ⁊ in rubricis se.

4 **Q**ue sūt actōes reales? R. Sūt q̄ sequūt rē ⁊ nō p̄sonam. Nec p̄ cas dī p̄sona obligata vt rei vēdicatio publiciana ⁊ silēs scōz Jo. d̄ imo. De h̄ vidi ista Restitutō vltio. s. in. i. si

Actus requirit triaregulariter: vt in. c. magne de voto.

Primum qd̄ liceat scōz egatē. Secūdū qd̄ deceat scōz honestatē. Tertiu qd̄ ex pediat scōz vtilitatē. Vñ filie sine p̄sensu p̄ris inrimonijs p̄bēl̄z. ut in. c. sufficiat. xvij. q. ij. S̄z si deceat vt i. c. i. d̄ despon. ipu. Nec etiam expedit. cum mulieres sepe laborent p̄tra p̄ p̄ia cōmoda. l. si pater. c. de p̄on.

i **A**ct⁹ gestus ab hāte duplicē p̄tātē semp̄ i dubio p̄sumit gestus scōz eā p̄tātē scōz quam act⁹ tollerari possit vt valeat. vt nōt̄ panoz. in c. nisi esset. d̄ p̄bē. sac. c. q̄ sic d̄ elec. Vbi p̄su mit actus fact⁹ resp̄cū maioris potestatis ab eo qui duplicem habet potestatem.

2 **A**ct⁹ fact⁹ ab eo q̄ errat i fūdāmētō sue iurisditōis n̄ v̄z. vt nōt̄ Bar. i. l. ml̄ tū. ff. d̄ p̄di. ⁊ demō. Vbi dic̄ q̄ si iuder errat i fūdāmētō iurisdictionis nō valere p̄cessum: licet i v̄ritate haberet iurisdictionē. ⁊ p̄batur in. c. sci scitatus de h̄p̄tis iūcto. c. prudentia; de offi. dele. Vbi iudices delegati cū c̄la. si non oēs ⁊c. si p̄cedūt sine alio ignorātes i pedimētum ⁊ credētes posse sine eo p̄cedere. non valet p̄cessus: h̄ habeāt iurisdictionē qz errat in fūdāmētō iurisdictionis.

3 **A**ctus legitimi sunt. rj. s. regere predica re. confessiones audire. legere. visitare. diffi nire. eligere. ⁊ eligi. testificari. accusari ⁊ ad oz dines promoueri. Et ex his eliceret potes q̄ sint officia ordinis.

Accusare. Vtruz homo te neat accusari? R.

scōm Tho. scōa scōe. q. lxxvij. Si cri men sit tale q̄ vergat in detrimentum repu blicę. puta in multitudinis corruptelam cor poralem vel spiritualem: tenetur homo ad ac cusationem dūmodo sufficienter possit proba re. Si vero non sit tale qd̄ in multitudinē re dundet vel etiam sufficientem probationē ha bere non possit: non tenetur ad accusandum. qz nullus tenetur ad id qd̄ debito modo pro bare nō pōt. Et addit tho. q̄ illud nō est oio secretū qd̄ p̄ sufficiētes testes probari potest.

An aut̄ in primo casu: qm̄ p̄missa talia sūt: que v̄gunt ad corruptionem multitudinis te neatur sciens statim manifestare: non tñ regis tus per superiorē: nec productus in testem? R. scōm tho. scōa scōe. q. lxx. q̄ de his que cō missa sunt homini in secreto per confessionē: nullo mō d̄z testimonijz ferre. qz huiusmodi nescit vt homo: h̄z tāq̄ minister dei. ⁊ maius est vinculum sacramēti quolibet hoīs prece pto. ad hoc glo. in. c. sacerdos de p̄. dist. vj.

Circa vero ca que aliter homini ad noticiam veniunt vel sub secreto p̄mittuntur: distigū dum est. Vñqz. n. talia sunt que statim cū ad noticiam hominis venerint: hō ca manifesta re tenetur. puta si p̄tinēt ad corruptionē mul titudinis spirituales: vel corporales: vel in gra ue dāni alicuius p̄sonę: vel huiusmōi qd̄ q̄ p̄palare tenet: vel testificando: vel denunciādo ⁊ h̄ hoc debitū obligari non pōt p̄ secreti cō missum: qz i hoc frāgeret fidē quam alteri d̄z.

Vñqz vero sunt talia que q̄ p̄dere nō tenet vñ pōt obligari ex hoc q̄ suo secreto p̄mittū tur. ⁊ tunc nullo modo tenetur ea prodere et ex precepto superioris: qz secretum seruare est de iure naturali. nihil aut̄ pōt precipi homini p̄ id qd̄ de iure naturali. Duo ad hoc vlti mum aliqui tenēt p̄mum.

Quō aut̄ fieri debeat accusatio? Dic p̄io qz d̄z fieri in scriptis. ij. q. vlti. qui crimen. sed hoc non ē semp̄ necessarium: puta in leui cri mine: Item in notorijs: qz in huiusmodi nec accusator requiritur. de accusa. euidencia. Sec⁹ in nō notorijs ēt si manifesta sint. rj. q. iij. coz. Item d̄z accusatio fieri cū inscriptione. i. qz ac cusator d̄z se ad penaz talionis obligare. ij. q. vlti. q̄q̄. tñ ⁊ si accusator nō inscribat: et nā tñ accusationis huiusmodi pena calūnię venit

C. de accu. l. si. excipiunt tñ qdā casus. vt i leui
 cric. Itē cric apostolic. Itē cū marit⁹ accusat
 vxorē d adulterio. ⁊ huiusmōi. Nō tñ singu
 lare dictū Bar. in. l. ij. C. si fer. vel lib. li. r. q.
 figs accusat publice infamatus: ⁊ deficit i pba
 tione: nō dūzniri pēa talionis: vel calūnie: qz
 excusat pp infamā pcedētē. qd ē mēti pmedā
 dum seom panor. i. c. cū pñgat. de rescrip. vbi
 ērdicit q fama iducit iustam credulitatez. vñ
 hñs iustā noticiā cr fama: dē habere et. pba
 bili cā. Et idē sentit gl. i. c. inglitōi. de fen. et.

Accusatus. *Orz* accusat⁹
 negādo vitarē i iudicio: Die put bñ
 ptho. scda scde. q. lxx. q. accusat⁹ tenet iudici
 veritate exponere. quā ab eo scōz formā iur
 erigit. Et iō si pñfici noluerit. vel mēdacier
 negauerit: peccat mortaliter. Si vō iudex er
 grat qd nō pt scdm ordinē iur. nō tenet ei ac
 cusatus rñdere: s; pōt p appellatōz: vel aliter
 licite subterfugē. mēdaciuz tñ dice nō h; ⁊ vide
 nō. p hen. de gā. quolibeto. viij. vbi dicit. q.
 qzto hō tenet magz seipz diligē cr caritate qz
 primū: tāto magis seipz circa seipz opa caritatē
 cterere. Alie aut op⁹ caritatis sūmū hois er
 ga pximū ē: cū peccatū eius occultū ē: cū ad
 coniectōz occultā crotari: nullo aut mō pecca
 tum ei⁹ publicare netā sit. p ditor: cris: qz cor
 rector. multo ergo magis nō pt cē suipfius
 pditor: s; conector. Si ergo h; peccatū ocl
 tum: solus dz se corrigere: qz p caritate est: cri
 men suū pdere. et p caritatem est ab hoie pe
 tere: qd est p ipsam caritatem facere. Idetere
 ergo a subdito: siue cum iuramento: siue nō:
 vt in aperto pñteat crimē suū occultū. si non
 sit p ipz sup facto suo infamia: vel suspitio tal
 vt p ipm p inglitōez op⁹ sit. pcedē. ē p carita
 tem. Et iō in isto casu nō tenet ei obedire. qz
 pceptū dei i hoc obuiat. vñ cū illicitū sit face
 sub iuramēto: qd nō h; facere oio sine iuramē
 to. si prelatuz petat cum iuramento: vt dicat
 de eo subdit⁹ veritate quā nouit: non dz ei in
 hoc obedire: neqz se ad tale iuramentū astrin
 gere. Alterius si astringat ipz generali iura
 mento ad dicendū veritate sup interrogat⁹:
 ⁊ postea petat spāliter sibi dici veritate casus
 predicti: dico q nō tenet ei rñdere: qz iuramē
 tum generale nō itelligit: nisi d licitū: q iurā
 sione offensa dei facē potest. ⁊ que ille cui iurā
 s; ⁊ potest sine peccato petere. h ibi.

An liceat accusato ⁊ ad mortē pdenato se
 defendere vel fugē: Dic scdm Tho. scda scde
 q. lxx. q. si dānat⁹ fuit iuste: nō h; ei se defen
 dere. Si vō iniuste: talc iudiciū sit est violē
 tie latronū. Et iō i tali casu h; resistere pncipi
 bus malis. A. cufato antē cui; fugē h; qz si
 nō liceat resistē: nō tñ tenet facē illō: vñ mozs
 sequat. f. manere i loco vñ ducaat ad mortem.
 de hoc infra In carceratus.

An aut ille q iurauit redire ad carcerē: te
 neat redire: Dic scdm panor. i. c. si vero d iure
 iur. q. tenet obseruare iuramentū. Et si sublit
 piculū mortis: dūmō carcer nō sit iniuriōsus
 d quo vide gl. nōbilē i cle. pastoralis. d re iur.
 in v. p violētā. ubi hō facit. p hāc lraz vñ qz si
 captiu⁹ ad penā vel piculū mortis relataat in
 ramento suo de redeādo ad carcerē certa die:
 si mozs erat iniuriōsa: redire nō tenet. al s tenet.

An aut pctus iurati in carceratus valeant
 Dic scdm doc. ⁊ maxime panor. i. c. accedēs.
 d. p. cu. q. aut qd ē captiu⁹ apud hostes. ⁊ tūc
 ille: cū pdiderit libertatē: nō pōt testari. neqz
 aliqū actū vt liber hō facit. vt in. l. eius. ff. de
 testa. t. i. l. diu⁹. ff. de iure fil. Aut ē detentus i
 carcere priuato puta a latronib⁹ vel aliquo tñ
 ranno. ⁊ tunc si aliquid agit cum ipso tirāno
 detentore: potest postmodum allegare metuz
 ⁊ facere actuz rescindit. vt in. l. qui in carcere.
 ff. qd me. cā. sed cum alio ab ipso detentore
 potest contrahere. Item potest in carcere te
 stamentum facere. vt in. l. metum. §. sed licet.
 ff. qd me. cā. Aut est quis detentus i carcere
 publico ⁊ iuste: et tūc si est dānatus pena ca
 pitali: non pōt aliqd agere tanqz liber: qz est
 effectus seruus pene. ⁊ bona sua veniunt ad
 succedentes ab intēstato. vt in. autē. bona dā
 natoz. C. de bo. dā. vñ talis ad piās causas
 etiam non potest dispōnere. vt notabiliter dic
 Jo. an. in. c. ij. d. vñ. lib. vj. Aut non est sic
 dānatus. sed est in carcere detentus: et tunc
 potest pñteat. ⁊ alios act⁹ agere. vt in. d. l.
 qui i carcerem. ⁊ tenet ibi Bar. ⁊ et cum illo
 ad cuius petitionem detinet. Aut tenet quis
 apud alios: vt obfes. ⁊ tunc si loquimur i ob
 sice proprie sūpto: vt illo: qui dat p aliqua
 securitate ab hostib⁹. ⁊ iste pdit libertatez. vñ
 non potest aliquid disponere vt liber: nec fa
 cere testamentum. ita loquitur. l. obfides. ff.
 de testa. Secus aut si vna ciuitas dat alteri cī
 uitati obfides. vel vnus nobilis alteri. nam

illi non perdunt libertatem. nec possunt sic dari: ut sint proprie obfides. ut notat Bar. in d. l. obfides. et facit quod notatur in. c. ex re scripto d. iureiur. ubi habetur scdm panoz. q. ab impatore dari pnt suis hostibus et cōtra. Et isti obfides hoc cā sunt quasi serui. ideo nō pnt testari sine licētia principis. ut in. d. l. obfides. Idem puto de alijs principibus habētibz iura principis. seu ius indicendi bel lū. et isti pprie dicunt veri obfides. Ab alijs autēz iscrioibus glo. in. l. ij. C. de pa. qui si. dis. dicit q. nō. l. fateat de facto vsurpatuz cō trariū. Bar. remittit ad. d. c. ex re scripto. Sz panoz. dicit q. isti iscrioēs nō pnt istos ob fides pprie dare: ut sic perdat libertatē. quia imutare statū hoīs est solius principis. Et sic quo ad clericos et monachos solus papa po test eos dare obfides: ut pprie sortiantur no men obfidū. Et nō pzo declaratōe pdictozz vni mēti cōmēdandū scōz panoz. in. d. c. ac cedēs. de mente Bar. in. d. l. q. in carcerē. q. nō dicit quis liberat⁹ a vinculis: si custodit in publico. Et hoc facit p̄ practiam quozūdas. Nā si detēsus i carcere vult aliquē actuz sa ecce: faciūt ipm cēbi de carceribus et custodit sibi p̄ familiā. nā certe iste nō potest dici libera tus. vt l. d. c. accedēs. et quo. c. habetur. vt n̄ sufficiat extra territoriuꝝ p̄ducere: nisi p̄ducat ad locum securuz. Vide etiam qd̄ nōr̄ p̄da nor. in. c. dñs. de sc. nup. ubi dicit q. et si quis in carcere: pōt trahere matrimoniū. et tener. et quo quis nō iserturi matrimonio p̄bendo. Et quo isert q. si matrimoniū tener: qd̄ requirit libertatē mariaz. vt in. c. cū locuz. de spon. ergo sc̄tus in carcere gēsti tenent. hoc tñ di ctum limita: vt dictum est. s̄.

Adoptio est p̄sonē nec i filiū vel nepotē vel deinceps līnā assūptio scōz R. l. i. iij. di. xliij. articulo. ij. q. i. Et p̄ p̄sonā cēnā intelligit oīs q. nō ē in p̄tate adoptantis: siue sit de eius carnali cognatōe: siue nō. Et p̄ filiū intelligas filiā: et p̄ nepotē neptes: qz tā masculus qz fe mina pnt adoptari. Adoptio autē ē genus. et h̄z duas spēs. s̄. arrogatōē et adoptōem. Ar rogatio fit de eo q. ē sui iur. autēte principis. s̄ adoptio fit i specie d̄ eo q. ē alieni iur. autēte magistratus. vt. ff. d̄ adop. l. j. et ad patrē ar rogatē trāscūt oīa iura seu bona arrogati: ac etiam filij sui in eius p̄tate efficiunt. ff. co. l. fi

pp̄sa. Et querit glo. ibi. s̄ filius arrogat⁹ vult p̄ se sibi retinere: an possit et v̄ q. sic: q. i tra ditōe pactū qd̄ apponit d̄z seruari. In cōtra rium facit autē. ingressi. de sa. san. ecclē. Idem Bar. ibi.

Quero vtrum abns vel dissentiens possit arrogari: s̄. q. nō. ter. ē. ff. co. l. neqz. Neqz etiaz adoptare: vel arrogare quis abns pōt. nec et per p̄curatorē arrogare vel adoptare qz potest. de hoc ē. ter. ff. co. l. post mortē. s̄. neqz. Quare autem huiusmōi arrogatio: vel adoptio non possit fieri p̄ p̄curatorē: vide Bar. in. l. gallus. s̄. foisitān. ff. d. li. et po. ubi dicit q. ea i qbus solus p̄sensus regitur: pnt fieri p̄ p̄curatorē: vt ē i legitimatōe ubi suffi cit q. fili⁹ oīdat volūtatez p̄ri: nec ē necesse q. p̄ sit p̄ns. Itē et p̄c filij non regit q. sit p̄ns sed sufficit q. ratū hēat. vt in autē. qui. mo. na. cfi. sui. s̄. nales. et s̄. generaliter. coll. vij. q. in legitimatōe p̄r nihil disponit: s̄ p̄cipi v̄ h̄nti autētem ab eo disponētū p̄sentit. nō enim ipse pater legitimat: sed principis auctoritas. Secus ē qn̄ pater ipse disponit: quia p̄ emā cipat: vel absoluit filiū: et iudex auctorizat. Item pater adoptat. Item dñs manumittit. Et ex hoc pōt colligi determinatio illius. q. An filiatio spūalis: siue p̄p̄nitas possit cō trahi per p̄curatorē: et videt q. nō: q. ipse pater spūalis aliqd̄ disponit. et aliquid agit: n̄ simpl̄ p̄sentit: ergo regit p̄ntia sua vt l. p̄ mortē. d̄ adop. Et ita dicit canōis. h̄ Bar.

Quo autē in adoptōe regat p̄sensus p̄pin/ quo: Dic q. i arrogatōe volūtas arrogato ris requiritur: et illius qui debz arrogari. In adoptione autē regit volūtas adoptantis: eius qui adoptat: et patris sui: et nō alioz cō sanguineoz. Et sic volūtas eius regit: q. lo co patris esse d̄z. ff. co. in adoptionibus. Idē Bar. ibi. Et emācipatio et adoptio q. de vo lūtaria iurisdictione sui: possunt fieri quocūqz loco: dūm idoneo. ff. e. emācipare. Itē magi strar⁹ pōt filios suos corā se emācipare. ff. c. si p̄sul. Et p̄ idem iudex donādo posset corāz se insinuare: s̄ cāc cognitiōem requirat: sicut emancipatō. vt dicit Bar. in. d. l. si p̄sul.

Ad adoptare pōt pater. q. sui iur. ē. et q. ge nerare pōt. qm̄ qui generare nō pōt. pp̄ ipe dimētū nāle nō poterit adoptare. Secus si eēt pp̄ impedimētū accidētale: vt spado: siue gladio castratus. Itē mulier adoptare n̄ pōt

nisi in solaciū amissorū liberorū hoc ei a pñci
pe pcedat. Itē nec siluīsa. Item nec minor:
l. anis. ff. e. l. si paterfa. nisi ex aliqua necessa
ria cā: quia an illud tps bz vacare generatōi
nāli. Qz et scōz Ri. qz adoptās plena puber
tate pcedat adoptatiū. l. xvij. anis. Idē pa
nor. i. c. j. d. cogna. le. Et ex pñctis pōt pate
re dñā iter arrogatōes z adoptiōes. Et dñnt
i qtuor. Pñio: qz arrogat qz e sui iur: adopta
tur yō qz ē alieni. Secōdo: qz arrogat? trāsit in
ptātē arrogātis: adoptatus yō nō trāsit in
ptātē adoptātis. Tercio: qz arrogatio nō fit ni
si auctoritate pñcipis: adoptiō at fit p quēlibz
magistratū. Et hec dñc hñt insti. d. adop. z i
d. c. j. i. gl. Quarto dñnt: qz arrogatus hz de
necessitate ltiām i bonis arrogatois. vñ siuc
eum cmācipet: siue dcedat: bz ei relinquere
ltiām. Adoptat? yō nō hz ltiām bz i dñis ado
ptātis. vñ nō hz cā aliqd relinquere. Si tamē
ab intestato mouatur: succedit ei adoptatus.

4 **Q**uā aut ltiā qz debet arrogator: fit quarta
ominū bōz: Si. i. l. si arrogator. ff. eo. dicit
qz nō. hz ē quarta eoz qz habiturus eēt ab ite
testato: vt i nāli quē pater vlt t erberedare. ut
ff. d. iof. te. l. papinian? s. qñ. Idē Bar. ibi.

5 **A**n autēz ista quarta fit augmentata pcr
autē dñi. z se. sicut in naturalibus liberis:
Bar. in. d. l. si arrogator. dicit qz non. z de
hoc ē gl. scōz: cum in dicto autentico. Et ex
pñctis p3 qd dicēdum de eo q i domo sua:
vel ēt corā aliquibus aliqd recipit in filius:
vel filiā: Et dic scōz panor. i. d. c. j. qz nulla est
adoptio. Et d predictis extāt ysus. Arrogo
q suus ē. z hz meus eē necesse. Pñctis ado
pto suū: nec pñs definit eē. De hac mā vi
deifra Impedimentū. lxx. qñ per totum.

Dulatio. **Q**uā peccatū fit
a **a** dare adulatorib?
vl bistriomb? Quidā dñt: vt clici
et tho. scōa scōe. q. cv. qz ara bistriōnat?: qz
deseruit humane recreationi: que necessaria
est vite hoīs de senon est illicita. vnde z de
illa arte viuere nō ē pñbitū. Ita tñ qz fiat
obscritas debitis circūstantijs locoz: tē
porū z psonarū. Sz cū bistriōnes vtūtur i
differēt tali exercitō ad repñtādū ēt turpia.
vl vituperādū: vl irridēdū psonas spūales:
vl sacramēta z diuinū cultū. vl imiscēt ibi
supstōes vl periculum vite. vt tēdere arcū
sup sunē z huiusmōi: illicita ē: z eam o3 bz

mittere. z de tali intelligitur. de conse. di. ij.
p dilatione. z peccatū ē talia aspiceret. z ta
libus p illo ope dare. lxxvj. di. donare. vult
dicere qz vbi actus: verba: vel alia sūt pecca
ta mortalia: tunc pñbitū ē. Bldricus etiam
dicit qz si aliqs etiaz malis bistriōibus pec
dat ad pscruādū famā suā: ne a talibus vi
tuperetur: nō credit talem peccare mortali
ter. vide etiā gl. j. c. qm venatoribus. lxxvj. j.
di. qz vult qz dare cis ad voluptatē vel lux
riam nō hz sz ad laudē dei: vl ob instaz cām.
puta. recreatōis: hz de pñen. di. iij. peruenit.
Et nota panor. in. c. cū decorem. de vi. z ho.
cle. vbi dicit: qz si quis saltē bis exercitū in pu
blico illas artē cā qñtus efficitur infamis. ar.
optimum in. l. palam. de ri. nup. vbi habetur
mulierem dici meretricē: si admisit duos cā
questus. z facit. xv. q. ij. ita nos. Jmo. tñ
in. d. c. cūz decore. dicit qz ad hoc bistriōnes
sunt infames z repellātur a p̄mōtione o3 qz
exercēt illud officium in curia: vl qz se assue
faciāt in illo actu. Secus aut scōm cum si in
oculto fecissent marine ad complacentiam
infirmi. Idē dicit si in publico semel vel plu
ries hoc fecerint dñmōdo non assuefaciant se.
quia infamia est illa que prohibz eos a promo
tione. Sz tu tnc opi. Pñctis panor. quā approbat
archi. in. c. illud. xij. di. vbi dicit qz i malis acti
bus z in delictis sufficit binus actus peccandi
ad pbandum consuetudinem quo ad hoies
z aialia. C. d. epi. aud. l. nemo. z. d. c. ita nos.
Et ex pñctis duo notabilia elici pñt. Pñmo
qz i crius binus act? idncit p̄suetudinē: z iō
hoc facit ad talis qñqz reseruatōs p p̄cos. qz
qñqz reseruat cāus. vtputa. yberates p̄ntes
vl blasphemates deū vl factos: si hoc hēant ex
p̄suetudine. Si ergo tales blasphemassent deū
vel percussissent p̄ntes vltra vnā vicē: ad ep̄m
p̄inet absolutio. Secōdo nō qz si mulier cā qz
stus admisisset duos dicit meretric. z acq̄id
deinceps lucraf: cūz bona p̄scia retinere pōt.
Secus d mulierib? qz hincinde fomicant: nō
p̄ncipalr cā qñtus: sz cā libidinis. tales. n. re
cipiētes muncra tenent ad restōnē. Vide de
hoc ifra Restitutio. xij. s. xij. z. xv. Idē si fil i
bi i. c. monasteria d vi. z ho. de. vbi dñt qz et
duab? vicib? iducit frequētatio mōsterioz:
a **D**ulterius violatio. xij.
q. v. n. mechaberis.

Quid faciet mulier q̄ de adulterio suscepit filium: vel suppositi sibi p̄nz alienum: et ita qui non est filius suscepit expensas ab eo qui putatur esse pater: et est cā q̄ illi qui essent heredes nō succedūt: Dic scōm panor. in. c. officij de pe. et re. q̄ aut nullum periculum est in reuelādo veritatem et verisimiliter credit mulieri: et tunc mulier peccat nō reuelando: et durante fraude hec p̄sia non est fructuosa. Aut non creditur mulier: nec h̄z probatio/ nes p̄optas. et tūc satis est q̄ penitcat absqz eo q̄ debeat: quia ex quo videt q̄ probare non potest debz tacere ne potius inducat scā dalum q̄ utilitatem. Aut mulier habet p̄bationes et verisimiliter sibi creditur: sed subest periculum mortis in reuelādo. et tunc debz potius tacere: quia in nō reuelando est periculū reruz: sed in reuelādo est periculum animaz et corporum. Nec ob. regula iur. qui scandalizauerit. vbi habet: q̄ facilius scandalum nasci permittitur: q̄ veritas relinquatur: qz scōm Inno. illud p̄cedit in iudice. vlt in te/ ste: qui habz iudicare veritatem. ergo mulier peniteat et satisfaciatur de suo venientibus ab intellectato. vel illis quos maritus verisimiliter instituit: si credidisset istum non esse filiū suum. Et si dubitat: dispensat in pauperes. Si vero mulier non est potens ad satisfaciendum: tunc saltem penitcat. et ei non denegabitur confessio. vt in. d. c. officij. qd̄ est valde singulare. Et colligitur hec theozica singularis que facit ad multa. v3 q̄ preceptum posituum non obligat quem cuz scandalo. vbi ergo verisimiliter scandalū corporū et aiaruz est ventuz: iusta cā eēt nō crequēdi p̄ceptū: Et pape. vt i. d. c. officij. et i. c. si qñ. d̄ h̄z p̄tis. imo et h̄z ex. d. c. officij. q̄ ius posituum interpretat ius diuinuz. restitutio. n. vt de iure dio et in papa interpretatur huiusmodi restitutio nem nō h̄dā: p̄de scandalo: vlt piculū corporū et aiarū. et d̄ hoc vide diffusius infra. c. Lōsue tndo. s. ij. Predicta aut p̄cedūt in dubio. qñ si n̄ apparet i p̄iū d̄ exp̄sa itentōe pape. Sed dubiū ē. quid si papa p̄se p̄cipit scandalo n̄ obstāte mādato suo pareri: Dic scōm Panor. i. c. cum teneamur. de p̄ben. q̄ aut ē qd̄ tale: qd̄ si potest sine peccato expleri. et tūc nō ē parēdū p̄ nobile dictū: Inno. i. c. iquisitōi. de sen. et. vbi dicit q̄ nō ē parendum mādato pape nisi p̄cipienti. vbi multa mala

vt scandalum verisimiliter est uerturū. vnde si mādātū pape p̄tinet heresim vlt p̄sumit statum ecclie p̄turbari: vlt alia mala v̄tura. nō debz subditū parere. Et quo infert Panor. i. d. c. si qñ. q̄ si p̄iceps mandat aliquid sub pena excoicationis: quā ipso facto incurrat. et cuius executione p̄sumit scandalū venire: nō debz subditus parere. Et et bis infert ad aliaz. q̄. P̄done. papa scribit p̄ notorie indigno: vt assignetur sibi certū beneficiuz. nūquid mār datarius teneat parere: Et dicitis Jo. an. i. c. cū adeo. de h̄p̄tis. et i. c. significauit. d̄ of. or. distingue. q̄ aut non constat p̄cise de intentione p̄ncipis. et debz seruari mādātū qd̄ d̄ in. d. c. si qñ. s. non obedire: sed expectare scōbz iussione: qz qñqz p̄nceps pp̄ nūm am impotunitate vlt surreptione p̄cedit nō p̄cedēda. Aut p̄cise stat q̄ vult huic idigno puidere. Et tūc: aut papa p̄t illo actu disp̄sare. et ē sibi parēdū: quia videtur tunc disp̄sare. Aut nō p̄t disp̄sare quia ē tāta indignitas q̄ sine peccato nō p̄t fieri. Et tūc sibi non est parendum quia papa non habet p̄tatem peccandi. xl. di. c. j. Inno. ctiaz in. d. c. inquisitioni. dicit q̄ si papa p̄cipit aliquid qd̄ si sapit heresiz: et tūc in spiritalibus ecclia sticis est sibi obediendum. ex quo preceptum nō p̄tinet in se peccatum. h̄z in se videatur durum. xii. di. in memoriā. Idez in ecclia sticis p̄sonis: nisi ex p̄cepto pape vebemeter p̄sumatur statum ecclie p̄turbari et. Et nō singulariter hoc dictum scōm Panor. Nam scōbz eum multū allegabat al̄s in fauorem eoz q̄ recesserūt ab Eugenio et Benedicto: et reuocabantur ab eis sub pena excoicationis. Nam dicebant q̄ nō tenebantur obedire: qz fuisset impeditum p̄cillum. Et sic et tali p̄cepto: mala p̄sumebantur futura vel status ecclie p̄turbari. Si vero mādatalicū seculari sibi nō subiecto rōnc cāe vel p̄sone et mādēt circa tp̄alia: non tenet sibi obedire. v̄puta si mādāt q̄ det sibi sua bona temporalia.

Sz nūquid filius tenet credere matri: Dic scōbz Panor. i. d. c. officij. q̄ ex quo natus est ex v̄ore alicuius: in nū p̄sumitur filius mariti fauore m̄rimoniij. vt nō credat m̄ri asserēti p̄rimū. Et idē tenet legiste i. l. filii. ff. de his q̄ sunt sui vel alie. tu. sunt. et in. l. si vicinis. C. de nup. imo plus ē. q̄ q̄sdiu potuit generari et marito: nūqz p̄sumatur ab alio genit̄ et

si probaret eo tpe p mulierem pmissu ee adul
terium, vel q mulier pepit extra domū mariti
et in loco suspecto: vti. l. miles. §. bñfucto. ff.
de adul. dicit tñ Post. q non credens mari
bz fore alium: q ipa melius scit qz alius. et nō
est uerisimile cā in hoc dicere mendaciū. Et si
filius bz psciam lcaz: et dicitis matris: bz cre
dere t oia bona resutiere. Sed si si bz pscie
tiam lcam: qz nullo mō vult credere mri: tūc
non tenet ad restitutionē. Et ita limita dicituz
legistaz i iuribus allegatis: q dicit illū fuisse
fatuū: qui ad asserctionem regine asserentis cū
non esse filium regis cessit regno.

3 **Q**uā aut dicitur fili? post ppterā pscriptōez
debeat sibi facere psciaz de successione in bo
nis si pbeē. vel sibi psciet non fuisse ltime pce
pium: vide infra pscriptio. §. xiiij.

4 **Q**uā aut adulter teneat ad restitutōez dāno
rum et expēfaz: q incurrit marit? et filio nato
in adulterio: Sūmiste paz vel nihil tractant
de hac mā: tñ tractātes vidēt dicere q non.
Pōio qz adulter non ē certus q filius natus
sit eius filius: qz ibi maritus tpe conceptōis
non esset pns nō obest. qz tunc bene sciret ma
ritus non esse suum. h. o3 q illo tēpore potue
rit esse filius mariti quo casu adpeter nō pt cē
cert? q sit suus. Sedo qz ipse adulter nō dicit
marito illum ee filium mariti. sicut dicit adul
tera: que dicit mēdacū. Archi. aut flo. i sumā
sua dicit notabiliter. q si adulter scit vel credit
verisimiliter illum esse suū. vbi mī ipa fatissa
cere nō valet: vñ q teneat de expēsis pfi pu
tatio: qz cām efficacē dedit. scdm tñ possibili
tate suā. Et si mitteret ipsa adultera filius ad
hospitale. vel qz finxit mortuus peperisse: vel
qz notificauit marito sine sui piculo nō ee filiz
um suū: tenebit hospitali de expēsis: nisi nobi
lis paupzas excuset eā cuz de iure nali ad hoc
teneat. Et hospitalia pp paupres sunt facta.
Sed de hereditate vel dote si donaret a pa
tre putatio teneri vñ ad arbitriuz boni viri:
attēta sui facultate que tñ satisfactio occulte fie
ri debz. Si aut dubitat adulter et eo q mī ē
leuis et cum alijs adulterat. vñ et q ipsa adul
tera dubitat vñ sit eius vel mariti delinquať
iudicio dei: et grauari nō vñ de restitutōe. Ju
diciis est enim vt in re dubia: certa pferatur
sua. h. Archi. flo.

5 **A**dditio. **Q**uā aut metus conditio
nalis excuset mulierem a

pena adulterij: ff. p. d. i. p. si. iiii. qd inci
pit: facti ptingētia tal ē. Quedaz mulier ac
cusata de adulterio a viro suo ad lucrandam
dote et diuortiu quo ad thoz facinduz: mu
lier tāqz pregnās de adulterio pucta allegat
violētiam sibi a quodā viro magistratuz obti
nente illatā et eā et picturis sufficiētibus p
bat. Queritur an et hoc debeat euitare penaz
legis: Et pcludit q nō. qz aut hec passa ē uo
lentia vñ pccata et indubie dicēdū est qz penā
pati nō dz quimo nec vllam peccati maculaz
contrarit. Si ar vis vel metus fuit pditōalis
dico q lz aliqd peccatum pterit et aliqua pnia
digna sit. qz ad minus affuit aliqs pscus. tñ
penam adulterij pati nō dz. et sic nō debet pri
uari dote et psortio mariti cum sint penā adul
terij. hoc probat expresse in. l. vñ passam. et i
l. si vxor. §. si quis. ff. de adul. et est rō qz adnl
terium respectu legis nō pmittit sine dolo. lz
iteruenerit aliqualis culpa vt notabiliter p
batur in. l. pe. ff. de adul. Item ē ter. iūcta gl.
si. xxxiii. q. ij. in lectū. et. xv. q. j. inebriauerūt.
Et iura pcedunt et in metu pditionali vt ap
tissime sentit gl. xxxij. q. v. pposito. at s inci
pit lucretiā. p hoc qz dolus ē calliditas et ma
chinatio ad circumuendū fallēdūqz. l. j. ff. de
dolo. qui et cessat iteruēnte metu: lz pditio
nali. Ad dicit et panoz. q nō soluz metus illa
tus p illum vñ bz excusare mulierem a pena
adulterij: sed et pudor et vrecundia quedam
quā incidere timuit mulier in clamādo vt ma
time noctis tpe a viro pferri potēti oppōssa.
Nō qz ibi cessat dolus qui regitur ad icur
rendā penā adulterij. Et hoc notabiliter pro
batur in. d. c. lucretiaz. iuncta gl. cū veri facti
ptingētia. Nam illa lucretia nobilis et pudic
ca pp bana ignominiam et pfusionem vitiaz
dam expōnsit se libidini filij Tarquini regis.
Nec adultera fuit iudicata ab augustino vi
ro sanctissimo et doctissimo. imo de castitate
mentis pmentada vt ibi intelligit gl. et bene
q licet quo ad deum non fuerit maculata ab
adulterio qz coacta voluntas non excusat in
maleficijs. Et quis debet pms omnia mala
pati qz peccato consentire et similia. Tamen
quo ad penam legis fuit ab adulterio excusa
ta cum non cōmittatur sine dolo. Concludit
ergo panoz. istam mulierem non debere pati
penam adulterij. Ad hoc quia vbi ad incur
rendam penam requiritur dolus non sufficit

culpa. l. ij. ff. de fca. notatur in. l. in actionibus. ff. de in litem iur. z. l. q. ncrua. ff. de p. Ad ducendam autem penam adulterij requiritur dolus qui excludatur per metum. Et ita videtur firmare bar. in. d. l. q. ncrua. Et etiam quo ad penam pecuniariam lata culpa non equiparatur dolo vbi et expresse requiritur dolum. Et idem glo. in. l. magna negligētia. ff. de verb. sig. Et sic licet hic non agatur criminaliter ad penam adulterij, et quo tamē agitur ad penam nō sufficit illa culpa sine dolo presertim cum hic agatur ad grauem penā vt. s. perdat patrimonium suum. dos enī mulierum censetur patrimonium. l. iij. ff. de mi. Et vt separaretur a viro sic priuatur iure potendi debitum coniugale z vires alimentales passine. **Finis.**

6 Quid si testator dicit relinquo vxori mee c. donec caste z honeste viuerit si nubat: an habebit legatum? Bar. in. l. mulier. s. cū p. poneretur. ff. ad trebell. dicit q. debet habere dictum legatum: etiam si transit ad scda vota: q. caste z honeste viuerit est. xxi. di. nice. na. vñ testator debet dicere donec caste z honeste viuerit: z vitam vidualem seruauerit. Predicta vera: nisi de voluntate testatoris: vel de p. muni vsu loquendi aliud appareret. h. Bar. Quidra. autem dicit q. stare cōmuni intellectu testatoris. qui intelligit q. alij nō nubat. Idosset tamen distingui. an testator sit homo simplex z idiota. talis enim ignorare potest q. in matrimonio sit castitas: vt accidit in pluribus. imo per illa verba videtur intelligi q. alteri non nubat. Secus si testator: esset persona docta. Ange. tamen de are. institut. de iusticia z iure. s. iuris pcepta. dicit q. aut ista verba proferuntur a marito vel filijs qui ceduntur per transitu ad scda vota vti auct. de nup. s. q. vero. Et intelligitur donec alteri non nupserit: vel corpus suum corruerit vt notat glo. in. l. si. z ibi doc. C. de iudic. vi. tol. Aut ista verba proferuntur a patre: matre: vel alijs coniunctis mulieris siue etiam proferantur a penitus extraneo: tunc mulier non p. dit relictum lz conuolet ad scdas: nup. vt. d. s. cum proponeretur. z qd ibi notant Ange. Imol. z Lu. ff. ad treb. Secus si corpus suū corruerit. Et qd dicit nō perdere relictus tradendo se nuptui. forte est verum si nubat sibi pari. Secus si tali q. esset de decore agnationi

sue. z illi qui relictum reliquit argu. l. iij. s. si emancipatus. ff. de contra tabu. h. ang. Nota tamen q. ange. i auct. quomodo opoz. cpi. s. hec d. deo. intelligit predicta vera si nubat tantum semel. pro hoc tex. in. l. boues. s. hoc sermone de verbo. signi. Et per predictum. s. quidam determinant hanc. q. Quidam mandauit bona sua distribui in dotandis mulieribus indistincte. non quid possint cōmissarij. dotare viduas pauperes. Et concluditur q. non: q. intelligitur de p. mīs nuptijs. d. s. hoc sermone.

7 Quid autesi maritus legauit vxori: si voluerit honeste morari in domo sua: z ipsa vadit ad sanctum Jacobum: vel hinc inde visurrendo per plateas: vel huiusmodi. nūqd propter hoc auferretur sibi legatum? R. q. sic: q. z si caste viuat: non tamen honeste. ar. ff. d. leg. iij. l. qui z abinam. s. vxori. z de condi. z demon. l. si quis ita.

8 Quid si vxor: relicta que assumpsit tutelā filij: an perdat tutelam si incontinenter viuat sic pdit p. trāsitū ad scdas nuptias? R. Idanz. in. c. vxoratus. de conuer. nup. dicit q. sic: q. pia sunt transire ad scda vota. z incontinenter viuere. eo casu quo transitus ad scda. vota nō est licitus. z d. hoc ē notabilis: gl. quā sequit Bar. in. aut. mat. z aut. C. quādo mu. tur. os. sun. potest qd bene notabis. Et pro hoc facit tex. i. l. si. eo. ti. vbi requiritur q. pudice viuat. Idem hoc etiam pōt inferri. q. cas penas quas patitur transiens ad scdas nup. ista anū luctus: pati debet si incontinenter viuat: quia ratio nuptiar: prohibitiua infra tale tempus fortius vendicat sibi locum in incontinentia: ne plus se habeat luturia: qz castitas. Et p. hoc facit qd notat glo. singularis z Bar. in. l. si de cōmissu. C. de fideicō. vbi dicit q. si vxor relicta incontinenter viuat: pdit legatū sibi factū a marito. z auferretur sibi tanqz ab idigna. vel et presumpta voluntate testatoris renocatur legatum. qd maritus procredit: si incontinenter vitit tēpore mariti: marito ignorante. p. hoc glo. notabilis. in. l. sororem. C. de his qui. vt indig. de hoc infra vsufructus. s. xxiij.

9 An autē desozans virginē: teneatur eā ducere vxorē vel dotare? Dic p. notata i. c. j. de adul. q. stuprās virginē tenet eā dotare z ducere in vxorem. z si non vult cum ea contrahere: ultra dotem copozaliter: castigabit. Si

antez pater puelle nollet illam dare: dabit pecuniam iuxta modum dotis: quam virgines accipere consueverunt.

10 **Q**uid aut si vir neget eam virginem fuisse, an mulieri seu patri hocasserenti iacubat p/batio: ff. p/anoz. i. d. c. 1. dicit scd3 doc. coi ter q no. q psumit virgo: et quo h/ p virgine. et ipse isti qui abusus est. nam roc de licit p/batio tr/affertur in illum.

11 **Q**uid at si no seduxit illum. h/ spote illa ac quieuit: ff. p/anoz. ibidez dic q adhuc h/ lo cu qd dem est: q virgo semp psumitur seducta et decepta. na si no essent infidie hominu: ta tuz facinus no ppetraretur. vt dicit ter. in. l. vnica. C. de rap. vir. vide ad hoc gl. i. regl a sciati. li. vj. p/redicta va i foro p/etioso. In foro at p/mali scd3. vj. sic ageda e. si deslorauit ipaz volutaria: no tenetur. h/ in hoc non. vj. f. fuisse volutariam: nisi q ille seduxit ea. Si at iuita vt seductam: iniugendum est q satisfacciat: vel componat cum ea. al's non est tutus in coficia.

12 **Q**uid si quis p/rit cu virgine claz a patre. nuquid pater teneat ca dotare: glo. no. bilis. xxxij. q. ij. c. fi. dicit q pater teneat ea dotare: q mulier sine p/sensu patris potest p/here m/rimonium d iure diuino et canonico. xxvij. q. ij. s. sufficiat. et q pater teneat dotare filias suas: h/ in. l. qui liberos. ff. de ri. nup. t. l. fi. C. de do. p/mil. qd et t3 glo. xxxij. q. i. de rap/ozibus. Adde in vnuz q si puella elegit si bi sponfaz: suo generi: seu moribus indignu: tuc pater no teneat. Bar. in. l. obligamur. ff. d. ac. et ob. dicit q si puella no p/stituta aliqua dote nupit: q pater no teneat eam dotare. qz cessat ro: pp qua pater tenebat. et quo repit virum sine dote. Et sic sentit q maritus tenetur de suo subire onera matrimonij. qd pl3 p/anoz. nam imputadu est viro p/beti matri monij sine dote. Tacite enim videt se obligare ad subeudum onera matrimonij. S3 ybi puella p/stituit certam dote: q alter vir cu ea p/here nolcbat: tunc pater teneat eam dotare.

Et no bene hoc dem: vt seruet cautela i istis puigijs clandestinis: vt puella p/stimat certa dote viro. An aut mulier possit filios d'adn terio susceptos heredes instituire: et multa alia: vide infra. c. successio. s. pe. Et an v'sfructuarius teneat ad es alienu et multa alia pulcra: vide infra v'sfructe. s. xxiij. xxiij. et xxy.

Quid sit aduocatus. uocat: seu postulare: Dic scdm panoz. super h/ica.

De postulando q postulare est desiderium suum: vt amici sui in iure: apud eum qui iurisdictioni pest exponere: vt alteri? desiderio p/dicere. Et et hoc q d/ in iure: decidit qd. nuquid p/sulens in camera dicatur aduocat? Et p/clude q no: qz aduocatus e: qui i iure p/ponit. vt p3 et diffinitione p/dicta. p/bitus ergo aduocare: no censet p/bibitus i camera cōsulere et p/curatoz prius. qd bene notabis. et t3 Bar. in. l. j. ff. de ua. cogni.

Aduocatus esse no pot. p/rio si fit hereticus: vel excoicatus: vel paganus. iij. q. i. c. j. extra d' here. excoimunicam. el p/rio. Itē no debet ee quis iudex: vel assessor: in ca illa: in qua vult ee aduocatus: qz duo officia eadē ca p/bibetur creceri. iij. q. iij. c. j. et. ij. Sāt et alie p/one ab aduocatoe p/canones p/bibite: vt totaliter surdus. ff. de postu. l. j. Item mur? eccus. d. l. j. Itē furiosus: ipubes vsqz ad. xvij. ann. Itē seruus: femina et vir volutarie passus muliebria. l. p/tra naturam. d. l. j. Itē dānatus capitali crimine: vel calūnia publici iudicij. Item qui opas suas locauit: vt pugnaret in arena cum bestia. d. l. j. Et glo. ibi super v. locauerit. dicit hic est infais ipso iure. et bene dicit locauerit. hoc e ca merce dis. Secus ergo si ca virtutis ondende hoc faceret sine mercede: vt ibi. i ter. Et ro potest ee: qz si sibi n' pepcit: psumit q alijs n' paret. na si se veditit: multo fort3 aliu v'deret.

Quid aut d' his q locat opas suas: vt ascendant i arborum multu: alia ad colligedu fructus. an sint infames. vt in predicto cau: ff. Bar. i. d. l. j. q no: q sit gratia vtilitatis publice. Et eodem modo de eo: q salit super turres causa capiedi aues ad publicam vtilitate non dicitur infamis. Illi autem qui faciunt istos ludos periculosos p/platea et alta loca dicitur infames. per. d. l. j. Vide etiaz glo. singulararem in. l. j. ff. de his qui insa. no. que dicit q ioculatores oēs sunt i fames ipso iure qui faciunt spectaculu sui. h/ no semp faciunt cu obn/bratoe continaruz. qz mercedis ca iudibz i sui faciut. d' hac ma vide. s. Adulato

Priū aduocatus d'beat scire litteras: Bl. in. d. l. j. dicit q no. Bar. ibi dicit q doc. sit p/ra illaz glo. Et bene: cu aduocati debeant

examinari a doctoribus vt. l. nemini. C. de aduocato. di. indi. Jo. oz. q. sint litterati. No. ob. qd. dicit. gl. de iudice. q. ille pot. h. b. p. p. suos assessores qd. non cadit in aduocato.

4. **Prz** p. b. i. t. aduocare a iudice vnus ciuitatis possit esse aduocatus? alia ciuitate? Bl. l. l. j. C. e. r. i. d. e. n. d. b. i. l. i. t. e. r. q. ant. h. i. t. p. h. i. b. i. t. e. r. c. a. q. i. n. s. a. m. i. a. n. o. i. r. r. o. g. a. t. i. s. i. s. t. a. p. h. i. b. i. t. i. o. s. e. n. c. r. e. d. i. t. v. l. t. r. a. l. o. c. u. i. r. i. s. d. i. t. o. i. s. i. u. d. i. c. i. s. p. h. i. b. e. t. i. s. S. i. v. o. s. i. t. e. r. c. a. q. i. s. a. m. i. a. i. r. r. o. g. a. t. t. u. c. v. i. p. h. i. b. i. t. i. n. o. i. l. l. o. c. o. v. t. l. e. r. e. a. s. s. f. d. p. o. s. t. u. N. o. e. t. B. a. i. l. p. a. u. l. u. s. l. a. j. a. l. s. i. c. i. p. i. t. e. u. s. f. d. l. e. g. a. t. o. v. b. i. d. i. c. q. p. h. i. b. i. t. u. s. a. d. u. o. c. a. r. e. s. i. m. i. t. t. a. t. v. n. a. z. c. e. d. u. l. a. i. n. d. i. c. i. u. e. l. e. i. l. o. q. t. n. p. p. h. v. r. a. d. u. o. c. a. r. e.

5. **An** aut liceat aduocato pacisci de quota litis? Bar. i. l. l. s. i. q. u. i. C. e. p. i. l. l. a. l. d. i. c. i. t. q. n. o. s. i. z. n. e. c. e. t. d. e. r. e. c. e. r. t. a. l. z. S. u. i. l. v. i. d. e. a. t. t. e. n. e. r. e. p. u. i. u. q. u. o. a. d. h. o. c. v. l. t. i. m. u. s. E. t. s. e. d. z. c. u. n. o. h. z. l. o. c. u. p. e. n. a. d. l. i. q. u. i. C. o. t. r. a. r. i. u. t. i. c. o. i. t. e. r. t. e. n. e. t. p. d. o. c. v. t. d. i. c. B. a. r. i. b. l. S. p. e. c. t. i. d. i. c. q. h. o. d. i. e. p. o. t. p. a. c. i. f. e. i. d. q. u. a. t. a. n. o. d. e. q. u. o. t. a. p. t. e. l. i. t. i. s. t. i. i. n. i. t. i. o. l. i. t. i. s. p. t. d. e. s. a. l. a. r. i. o. p. u. e. n. i. r. e. C. d. e. i. u. d. i. p. p. e. r. a. d. u. z. S. i. i. g. r. a. d. u. o. c. a. t. u. l. m. e. d. i. e. i. n. i. t. i. o. l. i. t. i. s. v. e. l. m. o. r. b. i. d. e. t. o. t. o. s. a. l. a. r. i. o. p. u. e. n. i. u. n. t. t. o. c. i. u. s. l. i. t. i. s. v. e. l. m. o. r. b. i. a. l. i. a. p. u. e. n. t. i. o. s. a. c. t. a. p. o. s. t. m. o. d. u. n. o. t. z. S. e. c. u. s. s. i. n. o. p. u. e. n. i. u. n. t. d. e. t. o. t. o. E. t. s. i. l. i. t. i. g. a. t. o. r. p. m. i. s. s. i. t. d. a. r. e. c. e. t. u. s. s. i. v. i. n. e. r. e. t. s. i. v. o. n. o. o. b. t. i. n. e. r. e. t. l. t. u. c. p. a. c. t. a. s. e. r. u. e. n. t. u. r.

6. **Additio.** **An** aut liceat aduocato pacisci de quota? Pro de claratoe h. quotidiani dubij pro declarabit qd sit quota: et qd palmariu. Circa p. m. u. scie du scd. z. catolicon q. quota e. semi generis. v. n. d. f. quot. ta. tu. et est numerale et ordinal: vt quot. es. i. b. a. c. h. o. R. p. u. i. m. s. c. d. s. t. c. I. n. d. e. v. e. n. i. t. a. l. i. q. u. o. r. t. i. n. d. e. p. s. a. l. i. q. u. o. t. a. t. p. a. r. s. n. o. n. a. l. i. q. u. o. t. a. P. a. r. s. a. l. i. q. u. o. t. a. s. c. d. z. p. h. i. m. i. n. p. d. i. c. a. m. e. t. i. s. c. d. q. u. a. n. t. i. t. a. t. e. t. l. o. g. i. c. o. s. i. b. i. t. g. l. i. p. h. e. m. i. o. f. e. r. t. i. e. s. t. q. u. e. a. l. i. q. u. o. t. i. o. n. i. s. s. u. m. p. t. a. r. e. d. d. i. t. s. u. u. m. t. o. t. u. m. p. r. e. c. i. s. e. i. n. o. n. p. l. u. s. n. e. c. m. i. n. u. s. v. i. d. e. h. o. c. i. s. e. n. a. r. i. o. N. a. s. e. r. v. i. c. i. b. v. n. o. s. e. r. s. u. n. t. E. t. e. r. d. u. o. s. e. r. s. u. n. t. B. i. s. t. r. i. a. s. e. r. s. u. n. t. A. b. i. n. d. e. n. o. s. u. n. t. p. r. e. s. a. l. i. q. u. o. t. e. q. z. q. u. a. t. u. o. r. a. l. i. q. u. o. t. i. e. s. s. u. p. t. i. s. f. a. c. t. v. e. l. p. l. u. s. v. e. l. m. i. n. u. s. E. r. g. o. o. e. s. p. r. e. s. a. l. i. q. u. o. t. e. s. e. n. a. r. i. j. s. u. n. t. h. e. c. v. n. u. d. u. o. t. r. i. a. s. u. n. t. f. a. c. i. u. t. s. e. r. L. e. g. i. s. t. e. t. u. s. q. u. o. a. d. q. u. o. t. a. a. c. c. i. p. i. u. n. t. g. e. n. e. r. a. l. r. q. u. o. t. a. v. t. i. c. l. u. d. a. t. t. a. p. r. e. a. l. i. q. u. o. r. a. m. q. z. n. i. a. l. i. q. u. o. t. a. q. i. c. a. d. e. r. o. p. h. i. b. i. t. o. i. s. i. v. i. r. i. s. q. z. v. i. s. i. f. r. a. p. a. t. e. b. i. t. P. a. l. m. a. r. i. u. v. o. s. c. d. z. g. l. i. l. j. f. f. d. e. v. a. r. c. o. g. d. f. a. p. a. l. m. a. q. v. i. c. t. o. r. i. a. s. i. g. n. i. f. i. c. a. t.

et accipit hic p. eo qd dat scdario ipsi aduocato. p. u. i. u. s. p. s. i. m. i. t. a. m. e. r. c. e. d. e. v. e. l. s. a. l. a. r. i. o. p. l. a. b. o. r. e. I. s. t. i. s. p. s. u. p. p. o. s. i. t. u. s. d. i. c. e. d. u. q. a. d. u. o. c. a. t. o. v. e. l. p. c. u. r. a. t. o. r. i. n. o. h. z. p. a. c. i. f. e. i. d. q. u. o. t. a. l. i. t. i. s. i. m. o. t. a. l. e. p. a. c. t. u. p. l. e. g. e. s. r. e. p. r. o. b. a. t. v. t. i. l. l. s. i. q. u. i. C. d. p. o. s. t. u. t. i. l. l. i. n. e. s. C. d. e. p. e. u. r. E. t. h. u. i. u. s. r. a. t. i. o. e. s. t. n. e. d. e. f. e. i. s. m. o. d. e. l. i. q. u. e. d. i. t. t. p. s. a. s. t. p. n. e. f. a. s. a. d. v. i. c. t. o. r. i. a. p. u. e. n. i. e. n. d. i. f. u. n. d. a. m. e. t. u. h. e. q. z. a. d. u. o. c. a. t. u. s. v. e. l. p. c. u. r. a. t. o. r. i. b. o. c. c. a. s. u. n. i. b. i. l. h. r. e. p. u. n. t. n. i. s. i. v. i. c. a. t. e. t. s. i. m. p. l. r. s. u. i. t. f. a. c. t. u. p. a. c. i. u. d. q. u. o. t. a. n. u. l. l. a. f. a. c. t. a. m. e. t. o. d. e. v. i. c. t. o. r. i. a. q. z. s. e. p. i. b. o. c. c. a. u. s. u. b. i. n. t. e. l. l. i. g. i. t. S. e. c. q. n. p. m. i. s. s. i. t. s. i. m. p. l. r. a. l. i. q. u. a. q. u. a. n. t. i. t. a. s. s. i. u. e. r. e. s. E. t. q. u. o. i. s. e. r. t. q. n. e. d. u. e. x. p. h. i. b. i. t. u. p. a. c. t. u. d. e. q. u. o. t. a. l. i. t. i. s. s. i. e. t. d. e. c. e. r. t. a. q. z. i. t. a. t. e. v. e. l. r. e. q. i. c. a. d. e. r. o. t. a. l. s. d. f. a. c. i. l. i. s. i. e. r. i. p. o. s. s. i. z. f. r. a. l. e. g. i. I. d. o. c. t. z. g. l. c. o. i. t. e. r. a. p. p. o. s. i. t. a. t. a. l. l. s. i. p. r. f. f. d. e. p. a. c. t. z. t. s. e. c. u. n. t. d. o. c. i. d. l. l. i. g. r. e. p. r. o. b. a. t. a. g. l. i. b. i. q. d. i. t. e. l. l. i. g. e. s. a. n. e. q. n. a. l. i. q. d. p. m. i. t. t. e. r. e. t. t. i. n. p. v. i. c. t. o. r. i. a. S. e. c. q. n. p. m. i. s. s. i. t. a. t. p. m. e. r. c. e. d. e. s. i. u. e. v. i. c. a. t. s. i. u. e. p. d. a. t. N. a. t. a. l. p. m. i. s. s. i. o. v. a. l. e. t. v. t. l. j. i. n. f. i. f. f. m. a. t. e. r. p. d. i. c. t. i. s. i. s. e. r. t. v. n. u. m. m. i. r. a. b. i. l. e. q. z. a. d. u. o. c. a. t. o. v. e. l. p. c. u. r. a. t. o. r. i. n. i. s. p. a. c. i. f. e. i. d. e. c. e. t. e. s. i. m. a. p. t. e. l. i. t. i. s. q. d. e. v. n. o. d. u. c. a. t. p. o. s. i. t. o. q. r. e. s. d. q. u. a. s. i. t. l. i. t. i. g. i. u. v. a. l. e. a. t. c. d. u. c. a. t. o. s. i. m. o. n. e. c. d. m. i. l. l. e. s. i. m. a. p. t. e. d. i. c. t. o. z. c. d. u. c. a. t. o. z. t. i. n. o. e. i. s. p. h. i. b. i. t. u. p. a. c. i. f. e. i. i. n. c. a. s. u. p. d. i. c. t. o. c. d. u. c. a. t. o. z. v. t. d. e. a. n. t. l. d. u. c. a. t. o. s. v. e. l. l. r. i. m. o. t. a. t. d. u. c. a. t. o. s. h. z. p. o. s. s. i. z. e. e. p. e. c. c. a. t. u. i. n. i. u. s. t. i. c. i. e. V. n. h. o. c. N. o. n. i. s. i. u. t. d. e. z. e. q. z. q. n. s. i. t. p. a. c. t. u. d. e. q. u. o. t. a. a. d. u. o. c. a. t. n. e. a. m. i. t. t. a. t. t. o. t. u. l. a. b. o. r. e. s. u. u. z. p. s. a. s. t. n. e. f. a. s. t. p. o. e. s. v. i. a. s. q. r. e. t. v. e. n. i. r. e. a. d. v. i. c. t. o. r. i. a. q. a. l. r. h. r. e. n. p. o. t. e. r. i. t. S. z. q. n. s. i. b. i. p. m. i. s. s. i. t. a. l. i. q. u. a. n. t. i. t. a. s. s. i. m. p. l. r. v. e. l. s. i. u. e. v. i. c. a. t. s. i. u. e. p. d. a. t. n. o. c. u. r. a. b. i. t. v. e. n. i. r. e. a. d. v. i. c. t. o. r. i. a. p. s. a. s. t. n. e. f. a. s. q. z. o. i. b. u. s. m. o. d. i. s. h. e. b. i. t. m. e. r. c. e. d. e. s. u. a. t. q. d. s. i. b. i. p. m. i. s. s. i. u. e. Q. u. o. a. t. a. d. p. a. l. m. a. r. i. u. d. i. c. d. A. l. e. r. d. i. m. o. l. i. d. l. l. i. t. e. q. z. q. n. p. m. i. t. t. i. t. c. e. r. t. u. q. d. p. m. e. r. c. e. d. e. s. i. u. e. v. i. c. a. t. s. i. u. e. p. d. a. t. t. v. l. t. r. a. h. o. c. p. m. i. t. t. i. t. a. l. i. q. d. n. o. i. e. p. a. l. m. a. r. i. i. p. m. i. s. s. i. o. v. a. l. e. t. I. t. a. i. t. e. l. l. i. g. i. t. d. l. j. i. v. t. s. i. n. o. i. e. p. a. l. m. a. r. i. i. n. a. i. s. s. o. c. a. s. u. d. a. t. o. q. p. c. u. r. a. t. o. r. p. d. a. t. c. a. z. n. p. d. e. t. l. a. b. o. r. e. s. u. u. c. u. m. m. e. r. c. e. d. e. s. i. b. i. p. m. i. s. s. a. h. r. e. d. e. a. t. t. s. i. c. c. e. s. s. a. t. i. l. l. a. p. s. u. p. t. i. o. q. p. s. a. s. t. n. e. f. a. s. i. t. e. d. a. t. a. d. v. i. c. t. o. r. i. a. S. i. c. q. n. n. i. b. i. l. d. e. b. e. t. n. i. s. i. v. i. c. a. t. I. t. a. d. i. c. S. a. l. i. i. d. l. i. g. I. d. e. S. p. e. i. t. d. s. a. l. a. r. i. i. s. s. l. e. g. t. v. q. d. e. r. g. o. v. b. i. q. r. i. t. q. d. e. r. g. o. s. i. l. i. t. i. g. a. t. o. r. p. m. i. s. s. i. t. d. a. r. e. c. s. i. v. i. n. e. r. e. t. s. i. v. e. r. o. n. o. o. b. t. i. n. e. r. e. t. l. R. u. d. e. r. t. u. c. p. a. c. t. a. s. e. r. u. e. n. t. h. o. c. e. r. g. o. i. t. e. l. l. i. g. e. s. c. d. d. A. l. e. r. q. n. i. s. t. a. c. p. m. i. t. t. i. t. a. l. i. q. n. o. i. e. p. a. l. m. a. r. i. j. A. n. g. v. e. r. o. i. d. l. l. s. u. m. p. t. o. f. a. c. i. t. d. r. i. a. m. a. n. i. n. c. a. s. u. v. i. c. t. o. r. i. e. p. r. o. m. i. t. t. a. t. u. r. c. e. r. t. a.

quāntitas de illa p̄pria que litiga ē et nō valet pactū. Sec⁹ si p̄mittat de alia pecunia que nō litigatur. et hoc ē inuit gl. in. d. l. sumptus. s; ista opinio nō placet. d. Alex. q; est; unponē legē verbis. et q; yroq; cāu h; locū rō passi gnata. l. q; p̄ pas et nefas. et. et p̄cedēs opi. v; tutior. que tñ v; limitāda et verbis Sali. in. d. l. sumpt⁹. l. qñ vltra mercedē p̄mittitur modicū noie palmarij. Secus sigd magnuz q; non valeret. et q; tunc videretur h̄re locuz rō sup̄ reddita. Et sic hēs hāc qñē d; quota optime declarata. Itē nō q; aduocat⁹ et p̄curator non pōt accipe salarium qd̄ excedat centum aureos in vna cā. l. j. §. in honorarijs. ff. de va. et extraor. co. et in glo. dicte. l. salariuz. Item nō p̄nt predicti alique p̄ctum facere. cā incepta et nōdum finita cum clientulo. C. de postu. l. g; q; et. iij. q. vij. §. p̄terea. Itē nō q; aduocat⁹ pōt petere salariū. put vult nisi in casu vbi alius bonus nō inueniret. ar. eo; que nō. in. l. j. C. de epi. au. Eā vero incepta vel finita: vel qñ alius bon⁹ nō inueniretur nō pōt petere nisi moderatū attēta qualitate cāe laboris et p̄suctudie regionis. et idoneitate ad uocati. vt colligitur. iij. q. vij. §. arcent. i. ter. et in gl. Itē nō q; si aduocatus requisitus a pte impotētē ad solūēdu; si ei nō patrocinat grat; peccat mortaliter si ex hoc iurrit notabile dānum. Hoc tñ intelligit qñ scit cā esse impotentem. Secus tñ si leue dānū incurreret. q; tūc eēt veniale. Et si r̄ iudex peccat mortaliter v; venialiter sicut aduocatus. si sciens talē ipotentem nō puidet sibi de aduocato p̄cipiente do al. cui ipso; q; gratis aduocet. p̄ tali ipotentē. Et si ei nolunt obedire: pōt et d; cis interdicerē offm̄ aduocatonis. l. puidēdū. C. de postu. ar. l. moris. c. ff. de penis. et in. l. j. ff. de offi. p. vr. Et et cauere ne potētio; offendat aliam ptem: vt nōt Bar. in. l. illicitas. §. ne potentiores. ff. de offi. p̄fci.

7

¶ Inis. Sz pone q; litigato; ip̄e m̄āsegerit cum ad uerfario. nūqd̄ aduocat⁹ hēbit iteg; salariū? Et v; q; sic. q; p̄ eū non stat quominus vincat. ff. loca. q; opas. Si aut non stat p̄ eum v; iplēta d̄ditio. ff. de re. in. l. i iure civili. Et obtinuissē v; qñ nō stat p̄ eū. S; v; nā p̄stat q; p̄missū ē sibi iteg; salariū: sub illa d̄ditōe. si obtineret. s; nō obtinuit. ergo nihil hēbit. Spec. i. ti. de salarijs dic; q; Post. et multi alij dicunt. q; totum habebit ipse vel eius heres

eo mortuo. C. de ad. di. iudi. post duos. Alij dicūt hoc vez de iure. de cogate tñ hēbit p̄iorata. Si tñ aduocatus coopt⁹ ē ad dictas cōpositionē: nō p̄det q; q; s; Spe. p̄cordādo opi. distinguit. q; aut clientulus transegit in fraudē ei⁹. et tūc totū salariū hēbit: quasi p̄ eū nō steterit. Aut vō hāc fide. vt q; lis erat dubia: Et tunc p̄ rata seru t̄ij sua facundia p̄siderat nisi aliud actum sit inter eos.

8

¶ Quid si aduocat⁹ aliquo cāu ipeditus nō pōt aduocare: nō tñ stat p̄ eū? ff. Spe. nō v; q; sibi sit iputandū: quomin⁹ hēat suum salarium. Idem tenet glo. in. d. l. post duos. et d; hoc v; casus in. l. j. §. diuis. ff. de va. cogni. ubi habet. q; h; aduocatus nō possit adimplē aduocatōes p̄ casum fornitū: i eius p̄sonam p̄tingētē: in totū salariū h̄re d; Duo tñ ad aduocatū vide singularē limitationē. i. l. diē functo. ff. de of. affe. quā facit Bar. dicēs. q; aduocato nō debet salariuz: nisi p̄ rata t̄pis loquēdo de salario. p̄missio a pte: nō a publico. de quo i. d. l. post duos. Et sic p̄cludit. q; salarium. p̄ rata t̄pis debetur: vbi labor debetur: cui labor recipiat diuisionem.

9

¶ Quid si aduocat⁹ cāz deserat vt desperatā an habebit totū salariū? ff. Spec. q; aut deserit ex cā quā p̄t⁹ potuit p̄uicidre. et tūc sibi iputata; q; ip̄te vidit. Aut ex cā noua et repentina: q; clientulus aliqd̄ se p̄fessus ē. et tūc nihilomin⁹ salariū hēbit. vt. ff. d; vac. mu. l. pe. §. si.

10

¶ Quid si aduocatus h; in iustā cām: nūqd̄ licite pōt vti cauillatōibus? ff. gl. i. c. cupiētē i. v. malignā. d. ele. li. vi. q; p̄sueuit dici. q; q; h; ius in p̄cipali: cauillatōes et malicias ad uerfarij pōt p̄ alias repellē. et sic p̄t̄ itelligi. c. nullus. iij. q. iij. Et d; hoc. r̄ij. q. ij. dñs n̄: et ibi gl. idē r̄ dicēs q; p̄ insidias p̄ dolū possum; licite vicere hostes. vt. r̄ij. q. ij. c. vnlē. dūm; fidē nō rūpam; hosti. Idē dicas de aduocatis. q; si h̄nt iustam cām licite p̄nt decipere aduersarios suos. h; gl. hoc tñ itelligi. dūm; si opponūt falsas allegatōes. ad hoc facit qd̄ dicit Mico. d; lira. Adar. r̄ij. q; r̄ps volēs eua dere cauillatōes p̄cipū et sacerdoti: quasi retūdens clauū clauo. p̄posuit cis aliā qñōnem s; d; baptisū Johis. et dicit Mico. q; r̄ps uoluit onidē factio q; h; vti cautel; p̄ cautelas maloz insidiantium bonis.

11

¶ Aduocatus q; sciētē defendit cāz iniustaz grauius peccat. tenet ēt ad restitutionē illius

dāni: qđ ̄ iusticiāz p eius auxiliū altera p̄i-
 currit. Si aut̄ ignorāter iniustā cām defendit
 excusat scđz mōz quō ignorātia excusat po-
 test. Si ̄o in principio credidit cām iustam
 esse: t̄ in p̄cessu apparcat nō iusta: nō d̄z eaz
 p̄dere. vt. l. alteram p̄t̄ iunet: vel secreta sue
 causē alteri p̄ti reuelat. qđ autē cām deserere:
 vel cū cuius causāz agit ad cedēdum iduce-
 re: siue ad p̄ponendūz: sine aduersarij dāno. h
 Tho. scđa scđc. q. lxxj. Item scđz Ray. tenet
 omniū: que illi p̄tra quos aduocabat p̄pter
 ipsius patrociniūz iniuste amiserunt seu dāni-
 ficati sunt. vñ si per cauillationē suam abstulit
 aduersario bonāz causāz: vel etiā si ip̄z gra-
 uauit: petendo dilanōnē sup̄fluam: vel allegā-
 do falsum: vel faciendo cauillosam positionē:
 vel instruendo falsum testem: aut instruendo
 clientuluz de negando veritatē t̄ filibus: te-
 netur aduersario ad interesse. Item tenet illis
 quibus p̄stitit auxiliū si p̄pter suam in-
 delitates: vel negligētiā: vel imprudentiam
 amiserunt. t̄ hoc quādo iactabat se scientē: t̄
 nō erat. vt dicit. v̄y. Secus ergo vbi nō ia-
 ctabat se scientem. t̄ erat cognitus a clientu-
 lo de eius scientia vel ignorātia. nam in hoc
 cāp̄ credo qđ nō teneatur: nisi de dolo t̄ lata
 culpa. Et pio hoc facit singularis theouca
 Inn. in. c. sicut dignum. de homi. vbi singu-
 lariter dicit. qđ in foro anime non punitur qđ
 ad satisfacionēz dāni: si dānum intulit p̄ter
 propositum. sed punit negligētia: quasi velit
 qđ in foro anime habeat respectus ad volūta-
 tem delinquentis. t̄ h̄ est notabilis theouca.
 p̄t̄out recitat p̄danor. in. c. statuimus de cu-
 sto. cu. Idēz tenet p̄danor. in. c. q̄ pleriqz. de
 imu. ecclē. t̄ in multis alijs locis tenet dictum
 Inn. dicens. qđ in foro anime nō tenetur quis
 ad emendam dāni: nisi fuerit in dolo: vel lata
 culpa dūtatar. Idem tenet Dir. li. j. vbi q̄rit:
 quid si culpa sua: vel negligētia dedit dānuz
 vt si bene non cohibuit ignem: ne ad domos
 aliorum vagaret: tunc tenetur. l. aquilia. ff. ad
 legem aqu. per toni. Sed in foro p̄nie nō te-
 netur ad emendam dāni: sed p̄nia est imponen-
 da de negligentia: nō pena de dāno. ar. xv. q.
 j. inebriauerunt. Lex autē ciuiliū que intendit
 circa p̄seruationēz patrimonioz cōstituit: qđ
 etiā ad restitutionē dāni tenetur. Sed si ali-
 quo mō intenderet p̄ ignem dānuz dare alijs:
 nō tenetur in foro p̄nali. Et idē cēt etiāz

si nō intenderet: sed lata culpa esset. vt si ignē
 proieceret in domū plenā stipula. Idem tenet
 Dost. in. d. c. sicut dignum. Idem tenet do:
 An. de bu. licet. p̄danor. l. c. si egressus. t̄. c.
 si. de iniur. teneat qđ etiā in foro p̄scie teneat
 de leui t̄ leuissima culpa. in prima opinio vi-
 det cōior: quā ipse p̄danor. in pluribus lo-
 cis approbauit. Et hec theouca facit ad m̄ta
 v̄puta ad artifices: aurifices: locatores ope-
 rum t̄ huiusmodi. vt non teneantur nisi d̄ do-
 lo t̄ lata culpa in foro p̄scie.

Addito. Mō vnum singularē qđ
 nōt Alex. de imo. i. Rica
 C. de procu. qđ agrimessor nō tenet d̄ impittia
 vel negligētia vt formakter dicit ter. in. l. j. s.
 j. ff. si mēf. sal. mo. di. t̄ nōt glo. in. l. impittia
 ff. de reg. iur. d. qđ agrimessor: solū tenetur de
 dolo t̄ lata culpa. Et rō sp̄litalit̄ in agri-
 messorē scđz Bal. l. i. qđ n̄rua. ff. de po. est qđ
 cum agrimessor: nulla ciuili actione tenetur:
 p̄t̄or: noluit eum grauare. vt sonat lra. in. l.
 si. ff. si mēf. sal. mo. di. Et istam rōnem pon-
 dera: quia cum nec actione mādātū vel aliā i-
 ducta a. l. ciuili succurrat volenti agere ciuili-
 ter p̄tra aduocatum. Ideo videt̄ idē dicens
 dūz i aduocato qđ i agrimessore vt nō teneat
 nisi de dolo t̄ lata culpa. hoc idēz videt̄ tene-
 re Bar. in. l. j. ff. man. p̄ ibi notata per glo:
 vbi dicit qđ si aduocatus dedit malum p̄siliūz
 si tenet nisi d̄ dolo. Passus nō est sine dubio:
 Ad p̄dicta vide Bal. in. l. pignus. ff. de pig.
 ac. vbi dicit qđ sp̄ale ē in p̄soneta t̄ agrimesso-
 re vt nō teneant nisi de dolo t̄ lata culpa. qđ i
 p̄t̄ate p̄tis est nō vñ p̄soneta vt agrimesso-
 re. Et qđ potius eoz p̄silio v̄tmsr qđ cū eis
 p̄ham. Et ideo ius ciuile deficit. p̄t̄or: aut̄
 statuit qđ teneret̄ de dolo t̄ lata culpa. Et nō
 qđ p̄dici dōc. loquūz qđ ē agrimessor: p̄soneta
 nō teneat̄ i foro p̄t̄ioso. minus ergo tene-
 bunt̄ in p̄scia.

¶ Mō vnum singularē qđ
 nōt Alex. de imo. i. Rica
 C. de procu. qđ agrimessor nō tenet d̄ impittia
 vel negligētia vt formakter dicit ter. in. l. j. s.
 j. ff. si mēf. sal. mo. di. t̄ nōt glo. in. l. impittia
 ff. de reg. iur. d. qđ agrimessor: solū tenetur de
 dolo t̄ lata culpa. Et rō sp̄litalit̄ in agri-
 messorē scđz Bal. l. i. qđ n̄rua. ff. de po. est qđ
 cum agrimessor: nulla ciuili actione tenetur:
 p̄t̄or: noluit eum grauare. vt sonat lra. in. l.
 si. ff. si mēf. sal. mo. di. Et istam rōnem pon-
 dera: quia cum nec actione mādātū vel aliā i-
 ducta a. l. ciuili succurrat volenti agere ciuili-
 ter p̄tra aduocatum. Ideo videt̄ idē dicens
 dūz i aduocato qđ i agrimessore vt nō teneat
 nisi de dolo t̄ lata culpa. hoc idēz videt̄ tene-
 re Bar. in. l. j. ff. man. p̄ ibi notata per glo:
 vbi dicit qđ si aduocatus dedit malum p̄siliūz
 si tenet nisi d̄ dolo. Passus nō est sine dubio:
 Ad p̄dicta vide Bal. in. l. pignus. ff. de pig.
 ac. vbi dicit qđ sp̄ale ē in p̄soneta t̄ agrimesso-
 re vt nō teneant nisi de dolo t̄ lata culpa. qđ i
 p̄t̄ate p̄tis est nō vñ p̄soneta vt agrimesso-
 re. Et qđ potius eoz p̄silio v̄tmsr qđ cū eis
 p̄ham. Et ideo ius ciuile deficit. p̄t̄or: aut̄
 statuit qđ teneret̄ de dolo t̄ lata culpa. Et nō
 qđ p̄dici dōc. loquūz qđ ē agrimessor: p̄soneta
 nō teneat̄ i foro p̄t̄ioso. minus ergo tene-
 bunt̄ in p̄scia.

Handwritten notes and scribbles in the right margin, including a large flourish and some illegible characters.

Handwritten numbers 5 and 14 in the right margin.

15 **¶** Aliquid aut clericus i sacris possit aduocare: R. Panoz. extra de postu. p totum. dicit quasda pclusioes: quaz prima est hec: q clerici i sacris no sacerdotes vel i minorib' suffi- cieter bnficiati: in seculari foro p negocijs se- cularib' postulare n debent: nisi p se: vel sua eccl'a: vel miserabilib' psonis: vel p psonis sibi piunctis. h' pclusio pbat p. c. j. r. si. co. u. Hec vera scd' panoz. in. d. c. si pstitutus i sa- cris hz bnficia: et qbus pot sustentari. Si yo no hz hz gl. i. d. c. j. dicat q no pot aduocare tm melius vt scd' Post. q si de facto egerit q sibi hz extali aduocatoe victu querere.

16 **¶** Secda pclusio q pstitutus in sacris no sa- cerdos pot ee aduocat' i iudicio eccl'astico in negocijs secularibus, p h' cōclusio p. d. c. j. a duo sensu. r tenent doc. cōmuniter.

17 **¶** Tertia pclusio q pstitutus i sacris. vt. s. pot ee aduocat' i iudicio seculari p negocijs eccl'asticis. p. p. d. c. j. a duo sensu. ibi nego- cijs secularib'. Secus ergo i eccl'asticis scd' Jm. Et dr eccl'asticū negociū: aut rōe pso- ne: vt q: psona eccl'astica sequēdo forū rei li- tigat corā seculari. Itē dr eccl'asticū rōne de- licti: vt sacrilegiū r huiusmodi. Itē dicit ec- clesiasticū rōne rei: vt q res est ecclesie.

18 **¶** Quarta pclusio. Sacerdos no pot ee aduo- catus nisi p seipso: aut eccl'ia sua: aut si neces- sitas iminet pro piunctis: aut miserabilib' p- sonis. Et dr iminere necessitas: si piunct' pp impotētia no potest habere aduocatū: vel for- te no ita bonū. h' pban' in. d. c. si. Et ex hoc collige vnū nobile q appellatione piunctoū non venit ecclesia cum ecclesia. r piuncti po- nantur vt diuersa.

19 **¶** Quinta pclusio. Clericus qui p etcl'az a q bnficiū obtinet p cōncis aduocat': vel p cu- rator ee psumit: tāqz ingrat' pot: matie si cle- ricus sit eiusdē eccl'ie bnficio huiusmodi spo- liari. h' pclusio pbat p. d. c. si. Et ex hac pclu- sioe colligit q exerceas officiū aduocatois: vl' pcuratois p aliquē a quo habuit bnficiū: in- currit victū i gratitudis: vñ possz donatio re- uocari. ff. de ioffi. te. l. papinian'. s. meminisse. Et ex h' pot dici q vasallus n pot aduocare p dñz. al' s tāqz ingrat' possz feudo priuari. Et p dicta facit ad. q. nūqd aduocatus possit pa- trocinari p republicā: a q recipit salarium? Bar. i. l. ij. C. de aduo. di. iud. dicit q no. Sz panoz. putat pñū. r Spe. in titulo d' aduo. r

idē. Dicit eni istū ter. intelligēdū i bnficio gra- tuito. Secus sigs habuisset bnficiū a ciuitate: vel ab eccl'a p seruitijs ipensib': q illud bñfi- cius no esset gratuitū. p hoc. l. aglius regu- lus. ff. de dona. vbi dr. q illud: qd donat ma- gistro rōne discipline: no est mera donatio. r sic no idiget i sumatōe: h' ē quedā remunerat- tio. vñ non ē pprie bnficiū: salariū qd recipit doctor p lectura. nā recipit p laboris merce- de. r sic no tenet reipublice vltra laborē pro- missum.

20 **¶** Adde vnū singulare qd nōt Bar. in. l. an' pe. C. de pfe. r me. li. r. q si aduocat': vl' me- dic' ē salariat' d' publico n d'z aliqd recipere ab aliquo litigātē vl' pstituto i egritudine. Sed a non litigantib' vl' a sanis licite recipiunt qz salaria no sūt p istis pstituta: h' pro litigātib' r infirmis. hoc probatur in. d. l.

21 **¶** Secda pclusio. Eps n d'z ee aduocat' i fo- ro seculari etiā cā ppua: qz n ē decēs: vt epus exhibeat reuerentiā iudici: quā exhibere debēt aduocati. Nā aduocat' d'z pponere stādo: r si sedēdo. l. qdgs. C. d' postu. Sz si epus hēat eāz corā iudice eccl'astico ē in optioe sua vtrū per se vel p aliū velit causam pmouere.

22 **¶** Septima pclusio. Canonici regulares seu monachi postulare no possūt: nisi p vtilitate monasterij r pcepto abbatis. hec pclusio p- batur in. c. ex pte. co. ti. Et panoz. dicit idē intelligendū de oibus religiosis: q largo mō possūt dici monachi. Et sic monachus potest esse aduocatus: ac etiā quicūqz alius religio- sus. l. cū r pposit vtilitas monasterij. r abba- te iperante. Et istis duobus pcurrētibus pot esse aduocatus nedum in foro ecclesiastico sed etiā seculari scdm Panoz.

23 **¶** Sed quere qualiter capiat hic vtilitas mo- nasterij? Licet si causa ē monasterij: hoc ē in- dubitatum.

24 **¶** Sed dubitat. nūquid ppter lucrū applicā- dūz monasterio possit monachus esse aduo- catus abbate impante? Et fuit disputata olim h' questio. Et ponebat in terminis in aduo- cato monacho monasterij: multo ere alieno grauari. vtrū possit postulare in vtroqz foro: vt de lucrus eius monasterijz releuaretur ab onere debitoruz: Jo. an. in regula. in argumē- tā. in mercu. pcludit nō esse licitum. Dicit tm q abbas lap. seruauit pñium. Et facit p hoc notabile dictuz Jmno. in. c. cum. J. r. d. de

re iudi. vbi dicit q monachus potest esse pcurator: vel aduocatus p amico moasterij in parte abbate: q: in pnam tractatur d utilitate moasterij. q: p amicos moasterij. pmo: ncutur vtilitas ipsius. Panoz. tñ dicit q: puz mñ videtur honestius r securius: h adbrecaat opinioni Inno.

Alienatio

re ecclesie immobilis non valet nisi in certis casibus: r debita forma seruata. Et secunduz panoz. in. c. nulli. de re. eccl. non ali. quatuor sunt casus principales ad quos omnes alij. sunt reducibiles. in quibus res ecclesie licite alienant. Primus est necessitas. vt si debita vrgcat ecclesiaz: r si pot saluiffieri d fructib. Secundus e ca vtilitatis. na pt alienare re vt heat alia melioze: ut i auctica. h ius. C. d. sac. fan. cc. r ibi pbantur isti duo casus. Tertius e ca pietatis p redimendis captis. r. q. ij. aux. r. c. sine exceptioe. Quartus est ca comoditatis. vt q: res alienada est magis dñosa: q: vtil. facit. r. ij. q. ij. terrulas

Que at solenitas sit seruada i alienatoe rei ecclesiastice. Bl. i. d. c. nulli. dicit seruada fore solenitate. d. auctetic. h ius. Bos. dic q: disticte e seruare illa solenitate h sufficit seruare solenitate scz psuetudine loci itroducta. Et scz aliquos satis e seruare psuetudine illius ecclesie de cuius rei alienatoe agitur. hoc tñ no plac. Mo. na dicit e h. c. j. d. re. cc. si ali. li. vj. Jo. an. dicit se credere q: psuetudo no possit adimere solennitatem dicti. c. sine. sed bene potest adimere solennitatem introducta p dicta auctetic. hoc ius. Itē dicit q: co suctudo pot augere solenitate itroducta p d. c. sine. Et cum hac opinione Jo. an. transeunt coiter doc. vt recitat panoz. in. d. c. nulli. q: infert q: psuetudo no valet tra solenitate. d. c. sine. Et q: loquitur indistincte potifer r q: subscriptio eozuz q: sunt de collegio non pot tolli p distuctudinem: q: ponitur in. d. c. sine. Item quo ad solenitate. d. auctetic. hoc ius. dicit: q: non est necessaria co suctudo ad illam tollenda. q: ius civile no potuit itroducte solennitate in alienatoe rei ecclesiastice. q: psum est p ius canonicā. ita vult Inno. r Jo. an. r ideo pcludit panoz. q: si co suctudo ptraia. c. sine. sit grauosa ecclesie no t. vt in c. j. de psue. Sufficit ergo solennitatem. d. c. sine. obseruare. Idem tenet gl. in. d. c. j. e.

ti. li. vj. No ob. q: dicta aucteticā sit itroducta in canonibus: q: fuit posita vt sciretar affectus pncipi ad ecclia. W. ergo scz panoz. pcedere tractatus. Itē d: interuenit auctoritas supioris: psensus capituli: r subscriptio clericorum. Quo vero ad subscriptoē Inno. i. c. j. d. his que fi. a pla. facit vnā regulā singularē: q: nūq: requirit subscriptio: nisi i casib: i iure pssis. Que at sit dicitur decretis: auctoritate r psensus: seu collaudatoe: Bl. i. d. c. j. e. ti. i. vj. dicit q: decretū est snia: qua indet actuz futuz iustu fore decernit: auctoritate suā itronedo: vl aliquē in possessioem mittēdo: vl mittēduz declarando. ff. de dā. infec. si finita. Auctoritas at e auctorizabilis psensus: qui ppet sibi et publico officio: vel lra administratione: sicut psensus tutoris r curatoris. Cōsensus aut siue collaudatio e multozū volūtus ad quos res ptinet simul incta. Et dicitur quida: q: in alienatione rei ecclesiastice n regit decretū: h eadē cognitio: auctoritas epalis: r psensus cleri. hec glo.

Quere et gl. nūqd valeat psensus canonicoz n bini i cor: Lau. d. cit q: si. Idē t. Mo. Idē Inno. r ppo. Bos. in t. p. m. Al. h: in uentat i electoe q: reqrat cois psensus d. elec. i geneti. secus i alienatione. S. glo. dicit: q: vbi no pcessit tractatus: vera est pza opinio vt in. c. j. de re. cc. no ali. li. vj. S. si pcessit r deliberauerit alienare: h singulariter cōsentat: valet psensus: r habet locū scda opinio.

Qua aut solenitas requisita in alienatoe rei ecclesiastice possit tolli: Bl. Panoz. i. d. c. nulli. dicit q: nisi alienatio fiat seruata illa forma: r in casu a iure concessio: est nulla. De defectu forme est clarū: naz illa semp inducit nullitatem actus: q: forma dar esse rei. hoc pbat in. c. tua. de his que fi. a p. r in. d. c. sine. De defectu caus liciti pbat in. d. c. nulli. nam pphibetur alienatio rei ecclesiastice a iure. ergo alienatio est nulla: si non fiat cā concessio. l. no dubius. C. de legi. r i regula ea q. de reg. iur. li. vj. h aliud tenetur glo. r. q. ij. in summa. r. d. c. sine. Ibi. n. voluit tenere alienationes seruata forma: licet no fiat in casu licito: Sed primuz dictum est verius. Vide tamen ad predicta que not. d. an. de. b. in. c. quia pl. iqz. d. imu. cc. Vbi dicit: q: si alienatio facta fuit in casu licito: h defuerit solenitas iuris: si ibi nulla fraus fuit commissa: et interuenit

psensus illorum q habet sentire: i foro aie e tu
 tus iste q bz sine debita solennitate: q qzuz ad
 metas iuris nalis ibi e verus titulus: qzuis
 deficient solennitates positivae. Ideo i foro aie
 tenere pot cu bona psencia: etquo no subest d
 ceptio: et affuit ista ca alienadi. qz dicit suffice
 quo ad for psencia: vt dicit scd3 limites iu
 ris nalis seu genu. h d iure naturalis seu genu
 sufficit solus psensus. Et h opinio plz panoz. i
 d. c. qz pliqz t. i. c. regnuit. d iite. resti. Et p
 h adducit singulare dem Inno. l. c. qz pp. de
 elec. q dicit qz si electio tenuit d iur nali. s. ror
 psensus clig etiu: h sit nulla pp solennitates in
 ris positivi n seruatas: n tu tenet electio i foro
 psencie renuicari. Jus. n. posituu aduenit istas
 solennitates pp scadala: et dceptioes euittadas
 vii etquo oia ista cessant: et interuenit verus
 psensus: satis e tutus quo ad deu. Et no hoc
 dz: qz valet i oi actu: i quo e ptermissa solenni
 tas: iur positivi. Et hec theorica sac ad ml ta

4 **CA**n aut alienatōe rei eccl iustice regant
 tres tractatus: scilicet. Panoz. i. c. tua. d bis q si.
 a p. d mēte de. dicit: q sufficit vnicus solē
 nis t diligēs. Et vide glo. ibi p significato
 huius ybi: tractat. Vbi dicit q n requirit dli
 beratū psensuz: h quādā discussione t indagi
 nē circa rē disponēdā i futuz. Dñ ter. i. d. c.
 tua. pōit tractatū t psensuz vt diuersa. Nā pu
 mo sit discussio: vtrū magis expedit aliena
 re vna rē qz alterā: vt vtrū possit subueniri
 eccl sine alienatōe: t post tractatū puenit ad
 ipaz alienatōez: i q pstat psensus. Qd nō. pro
 statutu puenitb facietes tractatum sup aliq
 re. Dicuntur eni tractasse: h delictū n psecrunt.

5 **CA**n sit phit alienare possit locare ad ma
 gnū tps? Panoz. i. d. c. nulli. dicit q nō. vt ell
 ter. cū gl. i. d. c. j. de re. ec. nō alie. t glo. ibi i y.
 ad tps modicū. dicit q hoc determinatā ybū
 locatōez: qz ybū: veditōnes: vt sit sensus: q
 locatio ad modicū tpus: t veditio fructuū ad
 modicū tps: nō includit sub pphibitōe. Sz qz
 rit gl. qd dicit modicū tps: dicit q. gl. de
 sup. l. j. qd aut ait. dicit id reliquēdū iudicis
 arbitrio. Tñ i si. gl. vt dicit: q modicū tps di
 catur. j. decemū. C. de pscript. lō. tē. l. si. Mō
 tñ: qz h in mā odiosa alienatio capiatu stricte
 t sic solū p actu p que transfertur dñum: in
 mā tñ larga t fauorabili vrbic capitur largi
 fime. Et sic alienatōis ybū p tinet pductōez
 donatōez: veditōem: pmutatōem: t emphi

teotici ppetuū pctum. vt i. d. c. nulli: t ibi pa
 nor. Et scd3 glo. ibi. solus platus alienat bōa
 mobilia q cōmode seruari nō pnt: vt sūt ve
 stes trite: q quotidie magis veterascūt. Item
 fructus t similia. Ea vtro q cōmode seruari
 pnt: nō alienatur sine solennitate. Nā res imo
 bilis t mobil ptiota egpatur. quo ad difficult
 tatem alienatōis. ut. l. lex que. C. d adm. tu.

Quid sit pecunia sit d bis q seruado serua
 ripnt: scilicet. Panoz. i. d. c. nulli. q nō. qz retēta
 nihil operatur.

Quid e illud: qd seruado seruari pōt: scilicet.
 Ang. i auctētico d nup. s. t qz par. dicit q est
 oē illud qd n psūmit triēnio. Et ad h e gl. i. l.
 vnica. C. si aduer. vsuc. Hoc tñ lita: qñ tale
 qd seruati pōt fructū pducē sic seruado: al s n
 Et sic q psūmit: n sūt d ill q seruado seruari
 pnt. f alk i pecunia: ut dz ē: qz e cāus spāl.

Sz dubiū ē de actione: nūquid i alienatōe
 seu iurū cessione dbeat seruari solennitas. Et
 ē qzere. nūqd pntes iter mobilia vl imobilia:
 scilicet. Panoz. i. d. c. nulli. dicit q pōt pcludi:
 q scd3 p priū significatū vocabuli actio: seu
 noia debitorū nō sunt mobilia: nec imobilia:
 sed faciūt tertā spēz d p se. Nā mobilia t im
 mobilia appellatio cadit in bis que certo lo
 co pcludūt. Immobile eni dē qd n pōt a loco
 moueri: mobile vō: qd scē nāz suā aptitudi
 est moueri. vt. l. mouētū. ff. d y. fig. Actio
 nes ergo: cū sint qd incorpale: n pcludūtur cer
 to loco: t ideo nō pnt dici mobilia: nec imo
 bilia. Et id iuriscōsultus pōit actiōes t noia
 debitorū vt tertā spēm: vt i. l. a dno pio. s.
 i veditōne. ff. d re iud. Et id i testamētis ap
 pellatione bonozū mobiliū: vl imobilium non
 uenit noia ditorū: qz dhemus cape verba
 pprie. l. qui heredi. ff. de pdi. t de. Dñ psu
 lut vldra. qz si piceps relinquit bona sua
 mobilia distribuēda in pio vsuz: nūqz ver
 niūt pene adhuc nō eracte. tñ aliqñ necesse ē
 vt actōes trabātur ad bona mobilia: vl imo
 bilia. vtpura. qz dispō volēs pphedere tonū
 pñioniū vnus hois: scit mētoz dñtar ad
 mobilib? t imobilib?. Hoc. n. cān ista tertia
 spēs assumit nāz alii? extremoz: t ē seruada
 tūc opi. gl. i auct. e. ti. s. j. q dicit q si actōes
 dātur ad res mobiles: pputātur iter mobilia:
 si ad res imobiles: cōputātur inter imobilia:
 Idē dicitur seruitutibus t alijs iuribus incorpa
 lib: sicut i actiōib: vide et cle. c. xvi. d y. fig.

¶ Vult q̄ anni red dit̄ iter mobilia p̄p̄tent.
¶ An aut̄ platus q̄ iuravit nō alienare: pos-
 sit in aliquo cāu alienare non obstante iura-
 mento: **R.** P̄danor. in. c. vt̄ super. de re:
 ecclē. dicit q̄ aut̄ res est modica: vel modice
 utilitatis: t̄ tunc nō includitur sub iuramēto
 de non alienando. quia non est verisimile: q̄
 supior voluerit istum illaquare in istis mō-
 dicis: cū ista modica sint exempta ab omni so-
 lennitate iuris. vt̄ in. c. terrulas. rj. q. ij. Iu-
 ramentum ergo simpliciter p̄stitum debet
 intelligi sc̄dm̄ materiam subiectam. t̄ sc̄dm̄
 iuris dispositionem. Item iuramentum est
 stricti iuris: ideo debet restringi. ar. c. pe. de
 iurcir. Et hoc notabis semper. Et idem
 sentit̄ f̄ede. nam hodie prelati cōmuniter
 iurant non alienare inconsulto papa. Et sic
 d̄z̄ intelligi ter. i. d. c. vt̄ sup. q̄ nō obstāte iuramē-
 to possit iste hāc alienatōz̄ facē. Et sic proce-
 dit̄ repositio **Bof.** qui exponit ter. in. d. c. vt̄
 super. in ver. concedimus. i. concessum esse
 ostendimus. Simile habet̄. rj. di. c. nernū.
 Aut̄ res ē non modica: et tunc distingue se-
 cūdm̄ formam iurandi. Aut̄ n. iuravit non
 alienare simpliciter. Aut̄ nō alienare incon-
 sulto papa. Aut̄ nō alienare sine licētia superi-
 oris. Si iuravit simpliciter: tunc p̄t̄o q̄ in ca-
 su utilitatis ecclēsie poterit alienare. Nā vi-
 deo q̄ in casu necessitatis ecclēsie: hoc iura-
 mentū non astringit. vt̄. c. si. de. ec. edī. ergo
 nec in casu utilitatis: quia necessitas t̄ vti-
 litas equiparantur in iure: vt̄ notatur. rj. q.
 ij. in sūma. Refertur ergo illud iuramentum
 ad alienationem illicitam: vt̄ sic metu iura-
 menti prelati abstineat facilius ad aliena-
 tionem illicitam. S̄ vero fuit iuramentum sc̄dm̄
 sc̄dm̄ formā: tunc non poterit alienare: nam
 tunc non pōt̄ fieri alienatio ēt̄ licita inconsulto
 papa. hoc. n. iportat̄ illa v̄ba. Itēz̄ necesse ē:
 vt̄ v̄ba illa intelligant̄ d̄ alienatōē ad s̄ licita: nā
 icōsulto papa n̄ facēt̄ illicitā. Et ita voluit̄ cōsi-
 doc. Si v̄o fuit iuramētu iuxta tertiaz̄ formam:
 idem dicendū: vt̄ p̄nc̄ dicitur ē. Et h̄ b̄n̄ nō: q̄
 n̄ declarat̄ p̄ alios. h̄ P̄danor. in. d. c. vt̄ sup.
 Et idē r̄j. d. c. si. vbi fac̄ singularē t̄ hoc v̄cā
 illo ter. q̄ iuramētu simpliciter p̄stitum de
 rebus ecclē nō alienandis restringitur ad alie-
 nationēz̄ illicitam: nō aut̄ ad necessariā. Idē
 putat̄ d̄ alienatione que sit ob utilitatem ecclē-
 sic. Quo vero ad sc̄daz̄ formam: vel tertiam

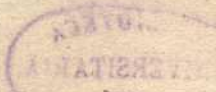
supra positā. P̄danor. i. d. c. si. d̄c̄ q̄ arbitrat̄
 vera cē: cessante sūma necessitate. Si aut̄ imi-
 neret sūma necessitas: t̄ tāta celeritate regre-
 ret̄: q̄ supiorē p̄sili nō patiat̄: tūc putat̄ aliena-
 tōēz̄ posse fieri: p̄sensu pape: v̄l̄ alteri supio-
 ris: cui fuit iuramētu tale p̄siliu minime regis-
 to. ar. optimū. i. l. tutor q̄ repositū. ff. d̄ adm̄-
 tu. vbi i cā necessitat̄: p̄ tutor iuetario n̄ p̄se-
 cro admistrare bōa pupillū: qd̄ ad s̄ cessante ne-
 cessitate: n̄ p̄i. Ad h̄ fac̄ qd̄ nōt̄ Jo. de san. in
 cle. j. d̄ re. ec. vbi dicit̄ in cāu illi? d̄c̄. posse fieri
 alienatōēz̄ ipone: illa solēnitatē n̄ seruata: si ne-
 cessitas n̄ capit̄ tāta dilatōz̄. Et h̄ ē t̄z̄ P̄au-
 i disputatōēz̄ d̄ enat̄? r̄c̄. Et h̄ nō: q̄ faciūt̄ ad
 m̄l̄ta matie. p̄ creptis h̄n̄b̄ supiorē: i remo-
 tissimis locis. Jo. in an. i. d. c. si. d̄c̄ qd̄ cō-
 suluerit̄ hoc iuramētu debē c̄tēdi solū ad il-
 licitā alienatōēz̄. S̄z̄ iō Jo. an. d̄c̄ q̄ isti sic p̄sili
 lētes n̄ potuerūt̄ postea corp̄ p̄siliu defendē: t̄
 h̄ eos iudicat̄ ter. i. c. aduersaria de immo. ec. in v̄:
 p̄p̄iudētā. vbi ēt̄ necessaria v̄l̄ v̄t̄l̄ p̄tribu-
 tio n̄ sit icōsulto papa: ne qd̄ indiserete agat̄.
 S̄z̄ h̄ dicit̄ Jo. an. intelligi regl̄: ne videatur
 p̄nus P̄danor. in p̄dicto cāu. l. sūme necessita-
 tis. An aut̄ legatus de latere possit dare licē-
 tiā alienat̄? hoc iuramētu: **R.** Spe. in ti. de
 disp̄c̄. dicit̄ q̄ nō: idem P̄danor. in. d. c. si.

¶ Querit̄ d̄ nobili. q̄ v̄rū solus plar? possit
 repudiare legatū factū ecclē de marie d̄ re immo-
 bili: Et v̄r̄ q̄ si: q̄ icōtinēt̄ ēt̄ ecclē ignorant̄
 fuit̄ acq̄sitū d̄n̄z̄ rei legatē. l. cuz̄ p̄. §. furdo
 ff. d̄ le. ij. ergo plar? n̄ p̄t̄ repudiare: q̄ aliena-
 ret̄ r̄c̄ acq̄sitā ecclē. Et d̄ h̄ v̄r̄ cāus nobil̄ in
 fili i. l. magis. §. sūdū. ff. d̄ re. coz̄. vbi d̄c̄ ter.
 q̄ pupillū n̄ p̄t̄ repudiare filiū sibi legatū: cū
 n̄ possit aliare r̄ sūā. Dicit̄ ergo: q̄ et̄ repu-
 diatōē sc̄q̄t̄ alienatio. S̄z̄ h̄ nō obstāte. f̄ ed.
 p̄silio. viij. t̄z̄ d̄n̄. Adouet̄ p̄cipal̄: q̄ do-
 minū n̄ ē vere acq̄sitū ecclē an̄ acceptatōēz̄ le-
 gat̄: v̄n̄ repudiādo pot̄? n̄ acq̄rit̄: q̄ alienet̄.
 It̄ in nō acq̄redo nō regrit̄ solēnitatis. p̄o hoc
 facit̄. c. cū apl̄ ica. de his q̄ si. a. pla. vbi solēni-
 tas regrit̄: cuz̄ alienat̄ res que possidet ab ec-
 clēsia. t̄ nō ē par rō: lucra nō capere: t̄ que-
 sita p̄dere. l. si p̄sōsus. §. si marit̄. ff. de dona-
 iter vi. t̄ v̄o. t̄ ad. §. fundū. q̄ m̄l̄tū v̄rget̄ di-
 ci pot̄: q̄ loquit̄ i pupillo: quō h̄z̄ adm̄stra-
 tōēz̄ r̄cuz̄ suarum. Secus in prelati. vnde
 que admōduz̄ tutor tenctur si possit acqui-
 rere pupillo: t̄ non acq̄ruit. l. quicquid. C.

arbi. tu. ita et p̄clatus. vt est ter. cum glo. vij. q. iij. c. ij. Et p̄ hoc glo. vij. q. vi. §. si. que dicit. q. in acgrendis plat. p̄t facere p̄ditōes ecclē veteriorē. Idē dicit Jm. i. c. ij. dōna. Et si plat. sū cā repudiauit. p̄t p̄elli vt satis faciat ecclē de suo. Ita. tñ i. c. tua. d. bis. q̄st. a. p̄. dic. q. cūs iste dubi. Sz vidē distictōz circa p̄dca: q̄ euacuat totā m̄z istā: quā p̄t Bar. i. l. iubem. nullā. C. d. sa. san. ce. ubi dic p̄ gl. q. aut q̄ris vtz plat. possit p̄iudicare ecclē p̄bēdo: aut aliud faciendo. P̄dis cā n̄ p̄t p̄iudicare nisi licite p̄bat. vt. d. l. iubem. et autē hoc ius eo. ti. Sōo casu: aut loq̄mur in querēdis et p̄t p̄iudicare. Aut i. iaz q̄stis Et tūc: aut negligēdo: et p̄t ecclē p̄iudicare puta faciedo p̄ se p̄scribi: vt i. autē. quas actio nes. c. ti. Aut aliud faciedo. Et tūc: aut fac cū p̄sensu capl: et p̄t ei p̄iudicare. ita loq̄tur. d. l. iubem. Aut sine p̄sensu capl: et tūc nō p̄t p̄iudicare ecclē: vt in regula delictū. Et ita in telligit illud. c. doc. hęc Bar.

11 **Ad ditio.** P̄dan. tñ d. castro i p̄silio n̄. vt velle q. solus plat. n̄ possit repudiare legatuz sine solēnitate de/bita: h̄ donatōes sic. Et dicit p̄bari et. d. §. fūdā. Rō d̄uerſitatē et h̄m. cū: qm̄ donatōe nō acgrit donatario nisi volēti et n̄ ignozāti: h̄ legatō suffic factū testatoris solius. Acgritur cū ignozāti: h̄ reuocabiliter. l. cū p̄. §. sur do. ff. d. l. c. ij. et. d. §. fūdā. ergo legatū ē q̄stū Sed h̄ v̄ ter. i. c. vez. de p̄di. ap. vbi p̄da nor. sūmādo illū ter. dic sic. Res dōata ecclē sub mō statū ē ecclē: nec reuocat mō n̄ serua to: nisi hōci d̄atu sit exp̄ssuz. Ecce vides quō donatio facta ecclē statū ē et scā sub mō. Si ergo res donata ecclē statū sit ecclē: ergo ius est acgritū ipi ecclē: et ignozāti: h̄ reuocabilr sicut dicitm̄ de legato. Intelligit. n. tacite in vtroqz ista p̄ditio. Si vult. q̄m̄ tacita p̄ditio nō facit legatū vel donatōes p̄ditōalia. ff. de p̄d. et de. l. p̄ditōes. Si ergo ius ē acgritū ecclē: et in acgritū solus plat. nō p̄t nocere ecclē. vt dicit gl. notabiliter et doc. vij. q. vi. §. si. Notat Jm. i. c. fraternitatē. de do. Idē p̄da. i. d. c. vez. Et sic tenēda ē distictio bar. i. d. l. iubem. q̄ plene euacuat istā m̄z. Vide et p̄da. i. d. c. vez. q. h̄ tāi p̄ctib. noiatū h̄ nō noiatū si modus appositus fuerit final cā p̄t possit agi ad reuocatōes si modus n̄ ser uat vt est ter. l. l. cū te funduz. C. de pac. inter

ep. et ven. x. l. j. C. dōna. q̄ sub mō. Si h̄ modus nō fuit finalis cā p̄t tūc nō agit ad reuocatōes: h̄ ad obseruātias modi. Et ita d̄z intelligi ter. l. l. ca. p̄ditōe. C. de resan. v̄. sed respectu donatōis facte ecclē ter. vt singlar̄ i. d. c. vez. q̄ nō reperit alibi q. semp d̄z p̄sumi q. modus nō sit cā finalis p̄t. Et h̄c p̄ter al's panoz. putat rōnem: qz donans ecclē sub mō vt p̄cipaliter donasse p̄p̄ocū et p̄ rone dio peccatoz suoz. Alodius ergo apposit. nō v̄ cā finalis p̄t. et sic n̄ p̄t agi ad reuo cationē: h̄ solū ad iplēmētū: nisi sit dictum vt possit reuocari. Et sic reducem. ad p̄cordiaz ius ciuile et canonicū: cū eadē sit rō i vtroqz. Sed nunq̄ donatio possit reuocari facta sub mō et quo solus plat. nō seruauit modū: Vincētus i. d. c. vez. vt recitat panoz. dicit q. nō qz delictū solius plati n̄ d̄z nocere ecclē: vt i regula. delictū. Vñ si dat ecclē possessio vt nō possit alienari. et si alienē fuit dictū vt possessio possit ab ecclē reuocari. Mō p̄t fieri reuocatio solo plato alienāte. Sec. si plat. cū capl. o. Et idē dicit alijs mōis. Idē sentiūt doc. i. c. breui de furetur. vbi dicit aliud celē respectu p̄ditōis iplēde. Nā tūc satis ē q. plat. nō implet p̄ditionē ad hoc vt res nō acgrat ecclē: q̄ singlariter nobis. Et h̄c putat pa noz. rōne d̄uerſitatis. Nā i q̄rēdis solus platus p̄t nocē ecclē: h̄ i q̄stis nō. vt dictum est. Sed nūq̄ aut pactū appositū idonate facta ecclē vt nō possit alienari sit licitū: Et vt ex pressū i. §. scissimas i. autē. de alic. et ephi. col. ut. vbi d̄ q. res ecclē p̄t aliēari. p̄ redēptōe captiuoz nisi sint donatoe pacto vt alienari nō possint. Sz dubiū ē qd si imineat necessi tas: Quidā vt recitat gl. tenēt i disticte vt nō possit alienari tal' res et p̄ redēptōe captiuoz Alij dicit q. i tali cāu res tali mō sine p̄ditōe donata ecclē ne alienē: n̄ p̄t alienari: dūmō alias possessiones non hēt ecclē: qm̄ si alias haberet: non possz alienari. pp̄ imbibitionem testatoris vel donatoris. Et hanc opi. tenuit hug. r. q. i. Sic quidā Jo. et Lau. r. q. ij. hoc ius. Idē d. dama. Idē. d. an. in. d. c. veruz. Et placet panoz. q. et quo necessitati ecclēse aliter consuli non potest licite alienari. Nāz si aliud scississet donator non videtur fuisse mentis compos. Cum instante tali necessitate pia: ipse debuisset hoc facere. vt in. c. sicut xlvij. di. De hoc vid. s. Lōditio. §. i. f. ius.

Limenta

dari debet filiis a patre
tibz et pater a liberis
sunt alendi. C. de al. li. a pa. l. i. y. z

ij. Et h. v. x. si ille q. pater alit in opa. z ille
cui pater e locuplet. Itē si ex arte sua se pascē
possit: nō dōz pectere ali: nisi sit infirmus. vt. ff. d. li.
igno. l. figs. a liberis. Idē dicit cōmācipatis
d. l. figs. q. si nepos sit ex filia in opa. ab auo
mīno: si a pīna linea ali nō possit. ar. d. l. figs.
Idē dicit d. filio adoptiuo. Itē vir alit vxorē:
nūrū z pnūrū. ff. de do. iter vi. z vxo. l. figs.
p. vxorē. Fallit h. si pūū pactio fiat. Mō tñ
q. pater teneat filios n̄ ex iure pīcipitūis
sz ex caritate. z d. iure nālī sz. Bar. i. d. l. figs.

¶ An at pōt cogit alere filiā inuitā: Bar.
vbi s. dicit q. d. iure cāonico tenet eā alere et
spūā: vti. c. cū haeret. et d. co. q. du. i. ma. zc.

¶ An vō cogat dotare filiā bastardā: L. aus
zē i. l. vxorē. s. pī nālīs. d. le. iij. q. si tenet eam
alere: ergo z dotare: q. cā dotis fauorabilior
est causa alimentorū.

¶ Adde etiā vnuz. d. aler. de imo. i. l. ff. fo. ma. q.
nō sequit. pī tenet alere filiā nālē ergo tñ i dō
zē dare q. ad alimēta sufficiat. q. ānna z mē
strua pstant alimēta. l. pecunī. ff. de ali. z cī.
le. Dos aut vnica pstatōe tradi dōz: ergo non
pax interest pīis potius minutariz pstatē ali
mēta qz dotē vnico acturo exponere. Adde
etiā fm eūdē dō. aler. q. nec pī nec auus co
gunt dotare filiā nisi sdueto pūne egeāt. vñ
tñ dōz supce pī z auo q. possunt pmode viuē
z fm dignitatē. h. pbat pīo ex. l. fi. C. de do
tis. pmi. ibi in y. idoneā. i. uicta gl. fm hoc ap
paret manifeste q. ex nulla obligatōe pater
vel auus possūt pueniri a filio vltra qz facere
possunt z deducto nec egeāt. l. sūt qui. z. l. in
ter eos. ff. de re iud. **¶ Finis.**

¶ An at mī teneat alere filiā: Bar. vbi s.
dicit. q. j. triēniū onus alimentorū spectat ad
mīes. vt. l. nec filiū. C. dpa. po. Dō intellige si
mī pōt alere filiz. Secus si essz ita paup: q.
eū sustētare nō possz. Et tūc spectat ad virū. d.
l. figs. Vltra at triēniū educatō ptinet ad
pīes: nisi ipa mī eēt diues z pī paup: q. tunc
teneatur alere filium.

¶ An at frater teneat alere fratē: Bar. i. d.
l. figs. dicit q. cogit alē frēz nālē. ergo multo
fortius legitimū. vt. C. de nā. li. auē. ly.

¶ An aut frater teneat dotare sororē: Bar. i.

l. dedit. ff. de colla. bo. dicit q. sic. z de hoc est
glo. in. l. cum plures. ff. de adm. m.

¶ An aut ille qui dōz hīc alimenta debeat hīc
expensas in studio: Bar. i. l. de bonis. s. non
solum. de car. edic. z in l. legatis. d. ali. leg.
dicit q. in studijs necessarijs sine gbus hō sz
pditionem sue psonē viuere nō pōt. vt aduicat
grāmatica: z sitia: et tūc ipēsa dōz necessaria:
et tenet. Secus i studijs i qb^o qd dōz milita
re sine qb^o qd pōt honeste viuere scōz p dōz
nem sine psonē.

¶ Appellatōe alimētoz: seu viet^o z uelut^o:
cibus: pot^o: vestimēta: lectus z bitatio itelli
gūtur. z ea sine gbus viuere non pōt homo
d. l. legatis. d. ver fig. victas. Dñ at marit^o
facit eius vxorē dñaz z usufructuaria zē vi
de singulariter. j. Usufruct. s. xiiij. z. xvij.

¶ Altare

nō dōz eē lignēū: vel ter
reū. de pfe. di. j. altaria:

q. si ad celebrādū missā nō hī altare
psecratū: saltē hēat pua tabula lapidea cōse
crata q. dō altare vtiatū. In quo pcedit epīs
z eoz supioribz i iūne celebrare: z celebrari
facē vbi cūqz. d. pūuil. qm li. vi. Idē pceditur
predicatoribus z minoribz. vt vbi cūqz libere
celebrare possint. sic tñ q. sine puidicio po
chialis ecclēie. extra de pūuil. in his. Et per
verbum libere ibi positum datur intelligi: q.
hoc possunt ēt sine licentia diocesanorū.

¶ In quo aut pstatat ius pchiale: habetur
in quodaz pūuilegio. Sic. noni. qd incipit.
Nos attendentes. Et ibi dicit q. consistit cir
ca tria. s. oblatōes: decimas z pūuinitas. Nō
etiā scōm. Idē. de palu. q. altare portatile dōz
esse tante latitudinis z longitudinis. s. lapis
in capsula q. in eum possit capi pes calicis z
hostia cōsecrāda. vel q. in cōficiēdo cū tñ
in manibus panē vel calicem super lapidem te
neat: vt sic super lapidē pstatat.

¶ Quid est pbyteris cōstruere altaria i ec
clesia non psecrata: sed i cōsecrata nō: nisi de
lnia epī. ar. l. viij. di. q. ius. z de conse. di. j.
nullus pbyter. Eodem modo sine psona
epī: non sunt altaria destruenda. ar. de cōse.
di. j. ecclēie. z. c. placuit.

¶ Appellatio

est duplex. s.
iudicialis: z

extra iudicialis. Iudicialis est a mino
re iudice ad maiorem prouocatio. que si līa ē
pronūciatum suspendit ac etiam iurisdictionēz

judicis quo ad illam causam; et ipsius ad superiorem transfert cognitionem. Extra iudicialis hoc est a presenti vel verisimiliter futuro grauius minime ad superiorem prouocatio que si est probabilis ipsa causa ad superiorum transfertur, ut ea per deere nibili ipsi prouocatio anteferat. Duo autem sunt effectus appellatiois, Quos patet n. suspensiuum et uolutiuum. Effectus suspensiuus est triplex. Suspedit n. pronuntiationem iuris iudicis quoad illam causam; Et scias quod non semper appellatio operatur oes istos effectus. Exemplum appellatiois sine cessante ecclesiastica non per appellatorem sequetur talis sententia non suspeditur; sed operatur tunc appellatio effectum deuolutiuum: quod uoluit causam ad superiorum esse. Et idem quod appellatur a sententia nulla: nam talis appellatio non suspendit pronuntiationem: cum uiribus non subsistat; sed operatur effectum deuolutiuum: duntaxat. Et hoc respectu appellari potest a sententia nulla. ut c. dilecto. et eo.

1 Duo autem iure sit adiuuata: dicitur formalitas appellatiois esse de iure positum: et olim reddebat ius manu regia. Sed ipsa substantia appellatiois versus de iure naturali. Et si. n. quodam defensio seu ipsius inuocatio. Est et principaliter inducitur ad iniquitatem seu impunitatem iudicis corrigendam: vel ad supplicandum quod incaute positi iudicis fuerat omisitum. Et quibus potest inseri: quod si princeps formaliter appellatiois tollere possit: non tamen versus quod possit tollere ipsam substantiam. s. ut iusticia non reddat aduersus iniquitatem: vel impunitatem iudicis. cum princeps non possit tollere ea que sunt iuris naturalis vel gentium.

2 Queritur de ratione nobili ad quem debeat appellari cum deest iudex et appellatiois: Nec quod prius potest intelligi cum deest per defectum superioris: ut quod princeps ille non recognoscit superioris in temporalibus et puto quod a tali non possit appellari: quod est loco principis: a quo non appellatur. Ad hoc gl. nobilis i. c. quoniam. di. r. quod dicitur: quod a tali principis non est appellandum et ad papam. Si tamen iniusticia est; non tamen: possit dici tunc papam posse adiri. An autem per uiam denuntiationis euangelice possit ecclesiasticus adiri in laicum: rone iniuste finit: uide i. c. nouit. de iudi. Secundo potest intelligi: quoniam non deest superior: sed deficit spiritualis iudex super appellatorem: puta ciuitas elegit sibi patrem; et uel alige princeps ciuitatis ciuitate: sed non potuit sibi de iudice appellatiois dicitur appellabit ad ipsam superioris quod patrem elegit. Nec panos. super sicca de appella.

3 Dicitur autem excoicatus post legitimam appella-

tionem sit euitandus: s. q. non: ut notat in c. l. de sen. et. li. vi. et i. c. pastoralis. de ap. Verum tamen si excoicatus notatur: uel spiritualiter. j. tps a iure: uel a iudice determinatum appellatur: non fuerit psecutus: ut dicitur: eo elapso poterit publice excoicari: denuntiare: Et tunc erit euitandus tam in iudicio quam extra et ab actibus legitimis remouendus: ut i. d. c. l. 3. d. ergo reputari per excoicatio post tale denuntiationem non fit: donec spiritualiter fuerit declaratum appellatorem an excoicationem fuisse interpositam.

4 Sed ut talis post denuntiationem excoicationis et desertionem appellatiois celebrans: aut ingerens se diuini officii irregularis: s. Arch. in. d. c. l. 3. et sequitur ibidem Bem. q. sic quod: ex quo appellatio legitima fuit an excoicationem interposita: ipsam excoicationem suspendit. Et l. post desertionem appellatiois denuntietur excoicatus non tamen est excoicatus.

Additio. Et ad declarationem predictorum: scias quod tres sunt species excoicationis. s. iusta: iniusta: et nulla: Prima ligat tam quo ad deum quam ad ecclesiam militantem: ratio semper obseruanda. Secunda in iusta. et ista ligat quo ad ecclesiam militantes: non autem quo ad deum. Ista tamen est tumenda. i. obseruanda secundum doctrinam. Et sic intelligitur. c. i. r. q. iij. ubi dicitur quod sententia pastoris: siue iusta: siue iniusta tumenda est. i. obseruanda. Aliter excoicatus qui continet sententiam seruare et ingerit se communi fidelium: et si sententia erat iniusta sit iusta per contemptum. r. q. iij. s. cum ergo. s. ortus ergo si celebrat uel ingerit se diuini. et per contemptum erit irregularis: Et sic hoc casu non solum erit excoicatus quo ad ecclesiam: sed etiam non est aliud quam culpa mortalis. Et ideo quoniam excoicatus iniuste non obseruat excoicationem peccat mortaliter. Et ideo de iniusta sit iusta. ut dicit ter. in. d. s. cum ergo in si. Ibi autem qui sub manu pastoris est: ligatur timeat uel iniuste. nec pastoris sui iudicium temere reprehendat. ne tamen iniuste ligatus est: et ipsa tumide reprehensionis supplicia: culpa quod non erant: fiat. Et glo. ubi dicitur quod contemendo acquirit nouam culpam et excoicationem. Ad hoc facit quod notat Arch. in. c. nemo contentum. r. q. iij. ubi dicitur quod hoc est precipuum in sententia excoicationis. quod semper tenet et ligat: et iniusta. Et hoc ideo ne quis preueniat uincula ecclesie

5 no

o o

claustraria. Secundo vt clauis ecclesia in maiori reuerentia habeatur dum timent homines iniustas sententias. Tertio et vt per meritum obedientie homo crescat in melius. Et ad hoc cum declarationem sciendum est qd omnia excomunicacionis semp timenda est qm est lata per pastorem. i. iudicem ordinarium. Et ita scilicet qui si scit sine culpa. in culpa committere potuit pro qua excomunicatus est. vñ dic qd tria requiruntur ad hoc vt talis excommunicatus non vitetur. s. qd nec culpam commisit. nec committere potuit. Et qd sit notorius pfeueras non actu transiens: tertis sententia excomunicacionis dicit nulla. Et ista non ligat nec quo ad deum. nec quo ad ecclesiam. Nec ista e ob seruanda: et eam non obseruans non efficitur irregularis. Et tribus modis est snia nulla. s. quando est a non suo iudice. scdo qm est lata post appellationem legitimam. Tertio quado continet intollerabilem errorem. Et dr intol lerabilis error: quado aliquo sub vi precepti continetur in snia qd cõter: vel in suo genere est peccatũ. Itẽ qm precipit impossibile. Itẽ qm pñficiat esse p ius scriptum. **U**mis.

Postasia

quid sit: R. Rainerius Bossius dicit: Postasia est temerarius a statu fidei obedientie: vel religionis recessus. Et dr qm postasio. i. retrograda stano. Et triplex e apostasia. s. pñdic qua v3 recedit qd a fide. vt iulianus apostata. vt i. c. iulianus. ij. q. iij. Et qd cũq; recedit a fide. ij. q. vij. non pot. et isti scõs hosti: sunt vere heretici. et i ipsi hñt locũ oia iura d heticia. Et iõ ipo facto sunt excomunicati. nec testim facẽ pñt. Itẽ eõz hõa sut ipso facto pñscata. Alia e inobediẽtie qua. s. transgredit spõntanea voluntate pceptum. vt Adas et Eua Gen. ij. Silr et q sacris cõõnib; obedire cõ tẽnit. iij. q. iij. alicui z. c. ij. de ma. et obe. De hac vide. j. excomunicatõe. vi. Tertia e irregularitaz. z h e duplex vna qua qd recedit a statu dericatus. Altera qua qd recedit a statu pte religionis. tlvij. di. c. qñlibet. rvi. q. j. legi.

Quid d his q hñt iñtini fideles: in pp ti more faciunt exteri? aliquẽ actũ ifidelitatis. puta reuerentiã idolis: R. scõs R. talcs hñt sint apostate: nec heticia moral'r peccatũ quãtũscũ q; fuerit metus. nec et sunt excomunicati. De hoc vide infra Hereticus. s. iij.

Quid clericus i sacris q dimittit solũ hñt

fit apostata: R. Pa. i. c. tue. d apo. q sic. Secus si esset minor scõs Inm. ibi. Et hoc nisi hñt bñficiũ. tñc e apostata si dimittit habitus vt. l. di. c. fi.

Quid aut clericus vtas vestib; ygatis peccet mortal'r: Dic q sic p nõia in cle. qm de vi. z hõnc. cle. vbi Imol. etiam dicit qd non licet clericis vel religiosis deserte vestes ygatas: vel partitas publice nisi ex causa rationabilis puta timoris.

Quid aut clericus si pp paupertate potat vestes diuersi pñi cadat i penã dicte cle. Dic q nõ scdm jen. z Imol.

Quid si talẽ vestẽ potat clericus si pñtue nec cã vsus ppriũ s; ob festũ doctorale: vel vrozale: vel sile: vel ob honoz alicuius magnatis de cuius vrbe est. an cadat i penã dẽc cle. jen. dicit q nõ. qd dicta cle. loqñt de vsu q pñtua tione nõt. de b iudicisra excomunicatõe. rvi. s. iij.

Quid si religiosus volens intrare aliã religio. nẽ mutãtã habitũ z accipies habitũ alteri religionis sit excomunicatõe: Dic scdm Sc. in. c. vt pñclõsa. ne cle. vt mo. li. vi. q. n. Nec ob. tẽr. ibi q dicit sic religionis: qd dicit q vna e r'io.

Quid aut si secularis deserat habitũ religionis mascululo: vel feminaz cã ludi. an peccet mortaliter: Quidã dicit q sic. S; hoc vt nĩmus dux. qñ hoc facit ex quadã leuitate z cã ioci. Secº si faceret i derisum religionis vel i dicto habitu exeret vt iuposa z opprobriosa vt faciunt mimi z bistriones. l. mime. C. d epi. au. z auẽ. de san. epi. s. vlti. col. ix. z bar. in. d. s. vl. dicit q bistrionib; e interdicta lma vt actib; monachalib; pena Scienub; unĩ nẽc. Idẽ dic de. d. l. mime. q loqñt de mimis. Et nõ scdm deriuatores q iucuntur mimus: mi. ma. ge. i. ioculatores z ppue e rex hñanz imitator. Sic olis erat i recitatioẽ comediaz. qd qd recitator: ybo dicebat mimi motu corpis expunebat. vñ mima. me. i. ioculatrix. Et iõ hec agere i habitũ r'ioso e phibitus. dõs. ll. Idẽ r; gl. in. c. cũ decorem. de vi. z hõnc. cle. ri. vbi dicit q prohibitam est causa ludib; vñ habitu monachali vel alio religioso. Et grauitè punitur qui hoc facit vt in auctenz de sanctis. pñfco. s. vltimo colla. nona. Mõ ver. causa ludib; nõ scdm deriuatores ludib; hñũ dr acti? alteri? vñ imperiũ exercit? Secº ergo si cã ioci vel leuitatis hoc ageret. Idẽ r; Nicolaus de li. ad beb. ij. sup. y. insup. ludi

7

5

4

5

6

7

10

bria et verbera. Et exēplificat d' sanfione q' fuit illufus a philiſtino. cui eruerūt oculos et fecerunt cum molere in carcere.

8 **C**an aut rcligioſus portās habitū velatū ſit excoīcat? Dic q' nō. d' hoc vide. j. Excoīcatioe. rvi. §. ij.

9 **C**an aut c' ſci i' minorib' ordinibus exiſtētēs poſſint renūciare c' icatū? R. Panoz. i. d. c. tuc. q' n' ſ' vbo: vt i. c. ſi diligēt. d' ſo. ppe. ſ' ſacro ſic: exerecdo actū oīo p' n' c' icatū. de quo vid. j. Excoīcatō. ij. §. ij. et. vij. vbi ml'ra d' b.

10 **Q**uā liceat xpiano i' aliquo cū ſumē bitū iſideliū? R. ſcoz. Dicit poſſet b' fieri et cā rōa bñli ſic et beat' Sebastian' ſ' etamide militali xpi militā gerebat abſcōditā. b' itelligit ſcōm eundē. Sicut niſi eſſet inſtitutū aliqōd determi natū ſignū ad cognōſcēdū p'feſſores alicui' idolatrie. tunc enī non liceret.

Qua bñdicta

vrtrum ſit ſacra mētum: R. ſ' Tho. i. iij. di. iij. q' n'. ſed ē ſacrale qñ qdā diſpō ad ſacrū. Mō enī ordinat' directe ad rēmediū p' ſtandū: ſ' ad rē motēdū p'hibēs. vñ dā ſ' demonū neqtias et venialia. et p' oē qōd impedire pōt enī eſſe cū ſacramētōz. Et vt dicunt Idē. et Al. rēmiſſio venialū que ſit p' aſpōne aq' bñdīcē: non ſit p' modū ſacrū: ſ' p' modū meriti.

Quāz aq' n' bñdicta addita bñdīcē efficiat tota bñdīca: Quidam dicunt q' ſic p' regulaz gl. i. c. q' i' d'ubis d' p'le. et. q' dīc' q' ſacrū tanqz dignū' trahit ad ſe n' ſacrū. S' h' rō h' ſit ad mimiculatū: tñ n' ē ſufficē. Nec ē gnāl' vā ſ. q' magis dignū' trahat ad ſe min' dignum. Immo h'z ml' tas fallēnas. p' ſuppoſitō vt iſtī p' ſupponūt. b' et vey ſi aq' n' bñdīca addita cēt maioris q' ſtitat. Mā h' fallit ſi vni vncie vni addat libra aq'. Mō. n. totū effici' vinū. Et tñ vinū ē dignū' aq'. Itē ſi libie olei addat rubus aq': nō. n. totū effici' oleus. Et iō theologi in iij. di. iij. marie. s. Bo. et Tho. dant aliam ſo. et ſe ſufficētē. dicētēs q' iō totū ſit bñdīcēz q' virt' q' acq' ſita ē aq' et bñdīcēto: puenit ad aquā bñdīcā. Iſta. n. bñdīcēto eſt qdā qñtas ſpūalis n' hñs obſtaclū. Et iō tranſit ad oēs ptes n' bñdīcē. et ſi aq' nō bñdīcā cēt maioris

q' ſtitatis. Itē dic' d' oleo ſ' p' ſecrato addito cō ſecrato qz totū ſit p' ſecratū. nō qz dignius vel ſacrū. ſ' rōe iā dca. Et itelligit p'dca ſ' panoz. i. d. c. q' i' d'ubijs. i' liquorib' et i' bis q' mittōne p' ſūdūt. p' allit' h' in ſacrō corpis xpi q' liquor addit' n' miſcet ſāguī: cū ſit ibi ſāguis i' venis ſ' ſolū p' miſcet accētib' ill. et p' p' terea n' eſt' cū ſāguis xpi. vt nō. i. c. cū maribe d' ce. miſ.

Arbitr.

Arbitr' arbitris vl' iudicib' alijs pñtib' et mā dātib'. ſcripta ſua recitat. p' inde eſt ac ſi ab oib' cēt recitata. Q' zār vt q' illa recitat n' vtaf' vbiſ ſing' ar' nū meri: ſ' p' ſ' dō. Nos tales arbitri: vl' iudices. p' nūciām' et. niſi i' arbitris ſup' electōe: q' d'z fieri ab vno: vice oīuz. d' rē iud. cū ab vno li. vj. Mō et panoz. in. c. ſane. d' arbi. q' ſit rē arbitri elig. ſ' ad aliqōd negotiū ad h' vt valeat ſua duoz' et trib' rēgrit' pñtia i' h'z gl. ibi. q' ſac' p' opiniōe Bar. i. l'ouo et trib'. ſ. d' rē iud. vbi dīc' q' ſit terti' ſuit pñs i' diſputatiōe ſup' merit' cāe. et dicit q' d' voluit. ſi tñ ipe terti' momt' a duob' n' vl' tadeſſe. nec all' at l'iaz cāz abſentie: tē pñt' duo p'cedē ſine t'io. Et ſat' ē q' duo pueniāt i' eādē ſūaz. d' b' vide. j. c. patro nua. §. ſ.

Quor ſūt ſpēs arbitroz: R. Dec. i. c. qn' tauall. d' iur' i. et ibi Panoz. dnt' q' ſit dūe. ſ. iur' r' alioz' q' eligūt a pñtib' ſeu a pſonis pñua t'. q' p' p' r' n' ſūt arbitri. ſ' ſūt qñ qdā pſone/ te: et cōs amīcī vl' g' daz p' p' miſſariū. vñ ab iſtis arbitris n' recedit: nec a l' i' ē eligēd'. et q' ptes n' p' cord' r. Et a dco iſtoz' n' appellat. vt i. c. a iudicib'. ij. q. vj. S' z a ſua arbitroz iur' bñ appellat. Rō d' iur' ſtitutis eſt: q' iſti arbitri iur' aſſumūt et neceſſitate. et hñt iur' iſiditōez: et et ſua coz' p' agi. Arbitri at' p' p' miſſarij elī gūt et auda volūtate pñū: nec hñt iur' iſiditōez. Itē ſ' panoz. vbi. s. ſūt m' t' d' r' i' e' i' t' arbitri p' p' miſſariū et arbitroz. P' d' i' ē. nā arbitri et ille: q' h'z iudicare d' iur' i' m' ordinē iudic' ioz. Arbitroz' vō: ē q' ſumit d' iur' et d' ſcō. S' cōa d' ſta. q' ar' biter eligūt: vt ſit loco iudic' cis ita q' h'z p'cedē iur' i' ordie ſuato. Itē d'z p'cedē i' forma iudicij: ſi iudex vñ corā co d'z dari libellus. Itē corā co ſit iur' p' ſecratio. Itē iuraf' d' calūnia. Itē d'z ſerre ſūaz i' ſcript'. Itē nō poteſt p'cedē diebus ſeriatim in bono/ rē dei. et h' p'cederet non valeret p' ceſſus. **Q**ue oīa ſecus i' arbitroz: c. Terna diſcretia

q; i facto ppuo n̄ pōt q̄s eē arbirer: s; bñ ar
bitrator: Quarta dñia: q; arbirer n̄ iuratur: nec
p̄ca obēt iurare d̄ obseruātia arbitrii. s; i ar/
bitratorē n̄ repit̄ p̄hibiti. Et nō q; sicut ar/
bitrator pōt recusari vt suspect⁹: ita ⁊ arbitrator
sec⁹. ¶ Panoz. Quia. q; m̄r pōt eē arbitra/
trix s; n̄ arbitrix: nisi eēt femina: q̄er dignita
te haberet iurisditōez ut q; reginaul̄ coitissa.

Quid dicēdū d̄ mōacho: an possit eē arbi
ter? Spe. vñ velle q; nō possit eē arbirer sine
vtilitate monasterij ⁊ abbate ip̄ate. arg. c. ij.
de; postu. ⁊. c. monachi. rvi. q. j. S; arbitra/
tor: pōt eē ex sola lñia abbatis. Et h; pl; Pa/
noz. Sexta. nā snia arbitri emologaf. i. appo
bat̄ taciturnitate. ⁊. dierū: vt sic postmodū de
tur actio ⁊ exceptio. l. pe. C. d̄ arbi. Intellige
si sine pena sūt p̄promissuz: vt i. c. p̄ tuas. de
arbi. Dicitū aut̄ arbitratoris n̄ emologaf̄ p̄di
cto mō. Septia. q; arbirer n̄ pōt sniaz ferre i
ecclesia: sicut nec iudex. ⁊ lata n̄ t; d̄ imu. ec. de
cer. li. vi. Sec⁹ i arbitratorē. ⁊. caua. excōica
t⁹ n̄ p̄t eē arbirer sic nec iudex. d̄ re iudi. ad p̄
bādū. Intellige d̄ notorio excōicato. In ar/
bitratorē sūt opiniones. Bar. i. l. cū pater. s.
hereditatē. de l. ij. ⁊. i. l. et facto. S; figa roga
tus. ff. ad tre. sentit q; possit q; excōicat⁹ eq/
patur d̄portato: d̄portat⁹ at̄ n̄ p̄dit ea q̄ depē
dent ex p̄sensu: ⁊ q̄ sunt d̄ iure gētiū. Jo. an. i
regula. dolo. d̄ re. iu. li. vi. i mercu. t; opposi
tū dicēs. q; si ē notorie excōicat⁹ n̄ cadit in co
arbitramentum. q̄d sit per modum laudis. Et
Panoz. videt̄ tenere opi. Jo. an. p̄ quo bō
nus ter. i. c. post cessionē. de p̄ba. vbi p; q;
excōicat⁹ nō pōt esse p̄curator. fortius nec of
ficium arbitratoris assumere potest: cum hoc
casu habeat arbitrari tanq; bonus vir. sed n̄
potest dici bonus vir ex quo p̄seuerat in ex
cōmunicacione. Vnde licet per se possit ex
cōmunicatus valide contrahere secundum
aliam opinionem: non tamen assumere hoc
officiū ciuile intr̄ alios. Et secundum hoc
non erit differentia iter arbitri ⁊ arbitratorē.

Utrum de rebus spiritualibus possit in
laicum compromitti: tanquā in arbitrum.
vel arbitratorē: s; Panoz. in. c. contin/
git. de arbi. dicit. q; non: quia ter. loquitur
generaliter: quia laici non debēt tractare ne/
gocia ecclesiastica. Et ex glo. ibi collige. q;
nullus citra papam potest cōmittere causam
spūalem laico. Item nullus citra papā potest

auctorizare vt i solā laicū possit p̄promitti de
iure spirituali. Et h; vñ uez: q; nullus disp̄sat
p̄ p̄stitutiōez pape: nisi i cāb⁹ p̄cessis. vt i. c.
dilect⁹. d̄ tē. or. Lū ergo sit solū iurē exp̄sus.
vt auctoritate superioris possit p̄promitti i cl̄i/
cū ⁊ laicū. c. p̄ tuas. eo. ti. ergo i solū laicū nō
pōt compromitti auctoritate superioris. R̄ d̄
autem quare laicus prohibetur arbitrari in
causa spirituali secundum Panoz. in. d.
c. per tuas. est non propter incapacitatem:
sed ratione honestatis. Honestas autem sa/
tis conseruatur ex mixtura clerici: qui socia/
tus laico facit eum capacem: etiam si essent
pl̄es laici ⁊ vnus cl̄icus: nō tñ extendas ca/
sus huius capl̄ ad actū spūale: q; laicus non
potest effici capar iuris spūalis per mixturam
clericorū: vt in. c. massana. de elec.

Quā autē ep̄s possit cāz spūales cōmittere cl̄i
co ⁊ laico: Dic q; nō. h; n. valeat p̄promis/
sum in cl̄icum ⁊ laicū: nō tñ pōt cā spūales d̄
legari cl̄ico ⁊ laico. R̄ d̄ diuersitatis: quia vt
dicit Jo. an. in. d. c. per tuas. arbitrium de re
spūali nō est actus spūalis: merito in cl̄icum
⁊ laicū pōt cōpromitti: sed iudicare de causa
spūali est q̄ spūale: vt in. c. quāto. de iud. sed
laicus nō ē capar iuris spūalis etiam associa
to sibi clerico. vt in. d. c. massana.

Quā autē laicus possit esse assessor iudicis
ecclesiastici: Voc. coiter dicit q; sic.

Utrū arbirer possit. p̄ bono pacis cape d̄
iure vnus et dare alteri? R; panoz. in. d. c.
gntauallis. dicit. q; h; iudex vl̄ arbirer n̄ possunt
cū bona p̄scia dare de iure vnus alteri: cum
debeāt dare vnicuiq; q̄d suū ē. Secus in ar/
bitratoribus qui eliguntur tanq; boni viri ad
p̄ponēdum iter p̄ces: ⁊ p̄ bono pacis p̄nt d̄
iure vnus dare alteri: dūmodo' enomi' non
ledāt. q̄d si fecerint pōt horū arbitramētū per
superiorem reduci ad bonā egatē. p̄ nō. i. d. c.
quitauallis. h; Val. in vsibus feudozū dicitur
q; si arbitrator: ex certa scia de alieno largitur
non valet: quia non est p̄missum sibi dare de
alio. S; panoz. dicit hoc esse egatē. p̄ nō. i. d. c.
quis saluare Val. itellige qn̄ faciūt sine causa
vel qn̄ nō in modico ledūt. nā qn̄ in modico
ps ledit: satis lucratur: q; a lite recedit. l. lu/
cius. ff. ad tre. Et vide ad d̄claratōez p̄dicto/
rū: q̄d nōt panoz. i. c. cū p̄ugat. d̄ incurrā. d̄

me. d. an. q. q. tunc q. yba late pceptant in
 psona arbitroru. vt puta q. possint de iure
 vnus dare alteri i totu vl i ptem t. q. nubi/
 lominus enormiter decept⁹ poterit puenire: lz
 no appcat d dolo ex pposito: sed tñ re ipa.
 q. talia yba effuso sermone emanata vident^r z
 plata sub qdam pñdētia psona z amicitie ar/
 bitroru z vt captēt amicitia eoz ad no leden
 dū. Et idē lz pe. d. anch. Et ad pdicta optime
 facit dōz Spe. i ti. d. emp. z v. s. nūc. vbi po/
 nit. q. d illo q. uēdit equū dolētē i spatula. nō
 tñ ofidentem dolorem: q. erat calefactus in
 cundo: dicendo. do tibi istum equū pro stra
 bone: p gibboso. dolētē i spatula z haben
 tem omnes maculas: nec volo ex aliquo tene
 ri. Dicit Specu. q. nihilominus tenet ex quo
 al's specificē nō ppalauit defectū. nam em/
 ptor fuit deceptus: vidēs q. fallitatem dire/
 rat in alijs expressatis. Et credidit verisimi/
 liter falsum dixisse de morbo i spatuloso tunc
 latente. Sic multotiens notarij z contrabē/
 tes solent ad cautelam ponere verba valde
 lata: excludentia omnia remedia. non tamen
 videtur q. pars lesa per ista verba generalia
 voluerit pati enormissimam lesionem: sed po
 tius fuisse passam illa verba poni ad seruandū
 cōsuetudinem notariozum generalem.
 Et de hac materia. z an partes possint renū
 ciare a principio reductioni ad arbitrium bo
 ni viri. vide panoz. diffase in. d. c. quintaual/
 lis. z Bar. in. l. si societatem. §. arbitrorum
 ff. pro socio.

7 **Q**uā autē arbititer postq. pñciauit possit
 mutare sentētia suā: lz. panoz. dicit q. arbititer
 ex quo semel super toto pñciauit seruādo
 formā cōpromissi: siue bene: siue male: funct⁹
 est officio suo. vnde nō pōt amplius mutare
 sentētia suā. ut in. l. diem. ff. de arbi. In arbi/
 tratore vero sūt opiniōes. Quā d. q. dicunt
 q. cum coram eo nō sit iudiciuz nō habet lo
 cū. c. n. litteris. d. offi. deleg. S. lz. post pe.
 i. l. si C. d. straben. emp. i effectu pcludit. q.
 aut arbitriū: seu electio cōpetit mihi iure meo
 z possum: lz male semel elegeriz: seu arbitrat⁹
 fueriz: iterū arbitrarī. ad hoc. l. hec cōditio. d.
 cōdi. d. de. vbi dicitur. q. si testator legat mu/
 hi. c. si nupsro. Si nupsī inuititer. possum
 iterū strabere z legatū psequi. Aut cōpetit
 mihi super iure alieno. z tunc si non seruauī
 formā possum iterū arbitrarī. Si at seruauī

formā: nō possum me aplius itromittere: q. si
 ue bene: siue male: functus sum officio.
Quo yō ad arbitros iur. vltra pdē. dic
 scdm gl. i. c. lūa. de ap. li. vi. q. tales arbitri nō
 debēt esse suspecti. al's possent: sicut z iudices
 recusari. Itē non debēt esse multuz remon p
 c. scdo regis. d. ap. Et sic nō et illo ter. q. re
 cusans iudicē ut suspectū: nō tenet arbitros
 eligere in eodē loco: sed pōt alibi dūmō non
 sint valde remoti scdm doc. vtrputa. si distant
 vltra duas dietas. ar. c. nō nulli. d. rescriptis.
 vel hodie vltra unā. ar. c. statutu: d. rescriptis
 li. vi. q. sepe iudet in loco ē tā potēs q. recu/
 sans: nō idoneos arbitros i loco poterit bfe.
 Itē debēt esse in locis pceptibus: vt possit
 hri copia pitorū. d. c. statutu. Itē dicti arbi/
 tri sunt pcellendi p delegatos ad simul con/
 ueniēdū in loco idoneo ad cāz suspicionis ter/
 minandā ifra certā terminuz quo elapso si nō
 terminauerint: iudices delegati rescriptum
 iurisdictionem. nō si nolūt pñciare: vel ma/
 le pñciant: appellatur ad papam. de offi.
 dele. ab arbitris. li. vi.

Archidiaconus

Archidiaconus mltā pte
 iure. S. q. scdm Inno. i. c. j. de offi.
 archidia. pstitutiones z cōsuetudines p di/
 uersa loca pualēt i officijs de p. ue. cū olim.
 ipis stabat. Et iō in officio suo faciat scdm q.
 p̄suctudo p̄scripta sue ecclesie habz. Vbi autē
 nō ēēt talis p̄suctudo vl̄ statutu haberēt locū
 capta totius istius tituli scdm Inno. Et sic
 post epum ē vicari⁹ i oibus. Et habet curaz
 i clero tā i vrbe qz in poebijs habitantū. Et
 ipos d. de tertio i tertium annū si epus non
 pōt visitare: vt i. d. c. j. Debet ascultare euā/
 gelium z epistolam z responsoria. z nullus
 ea in ecclesia cāter nisi prius ab eo ascultatus
 z de eius iussu. Et ceterosarios ordinare: vt
 in. c. ij. extra eo. Et tenetur si aliquid de sua
 negligentia vel aliterius fraude deperit de
 rebus ecclesie: nisi prius posse prouidat vt in
 d. c. ij. Debet examinare clericos qui sunt ad
 sacros ordines promouendi extra eo. c. ad
 hec. r. c. vt nostrum. Abbates z abbatissas
 ponit in sede sua: vt in. d. c. vt nostruz.

Utrū peccet archidiaconus respōdēdo
 episcopo dicenti. Scis hūc esse dignū? Scio
 q. tū hūc una fragilitas pmitit. lz. scdm Inno.
 in. c. vno de seru. i. or. fa. q. si talis ordinādis

presentat a probis pot sana scia responderet
 dummodo non sciat aliquid mali de eo. ar. de
 psup. dudū. Et si scit aliquid mali de eo qd est
 secretū debet obtinere a plato vt eo absente fa
 ciat ordinatōem. Et si nō pot vel sine scanda
 lo tunc etiā pot sana scia dicere: q non dicit
 nisi vt minister nō vt ipe. t ecclesia que nihil
 scit v occultis p euz loquit. Nec d3 omitten
 do talia dicere: indirecte publicare crimen fra
 tris secretū. Si vero esset publicū tale crimen
 tē peccaret mortal r talia dicēdo. rrii. q. ij. pzi
 mus. Si mō crimē ē peccatū mortale qd scit.
 Secus si eēt veniale. rry. di. s. criminis.

Archiepiscopus

caam ad se per
 a appellacione
 deuolutam: subdito suffraganci com
 mittere potest. illum tamen ad suscipiendam
 delegationem compellere non potest. de offi
 ord. pastoralis. Et panoz. ibi ex illo ter. notat
 q: episcopi existentes in puincia archiepisco
 pi. sunt subiecti ipsi archiepo metropolica le
 ge. t sic archieps est iudex ordinari? omniuz
 episcopozū sue puincie de iure cōi. Et que
 libet puincia debet habere vnum archiepi
 scopum t. r. episcopos. Et hoc sufficit ad p
 sectum regnum. vt. c. scitote. vi. q. iij. Mō ē
 q archieps non potest procedere t ep3 ad de
 positionem: q: depositio epozum soli pape ē
 reseruata. vt in. c. ij. de trans. pte. Sed de cri
 mine eozum potest cognoscere: t ipos puni
 re. vt. c. sacro. de sen. ex. De cā vero ciuili in
 differenter cognoscit. ēt si subditus epi con
 ueniat epm. nam d3 cum conuenire coraz ar
 chiepo. Sed si eps bz cām p subditum: non
 conuenit eum coram archiepo: q: non est iu
 dex subditi epi. nec eps debet esse iudex in cā
 propria: sed debent eligi arbitri iur. h. pban
 tur in. c. si clericus aduersus clericum. r. q. j.

Archieps non bz iurisdictionē in subditos
 suffraganci sui: nisi in quibusdam casibus qui
 notantur per glo. in. d. c. pastoralis. Prim?
 cuz deuiant a diuinis officijs. a consuetudine
 metropolitanae ecclesie. rii. di. de his. Posti
 tū limitat nisi ecclesie puincie haberent spe
 cialē consuetudinē. qd placet panoz. vt va
 leat consuetudo cuiuscūq: ecclē: dūmō sit alias
 rōnabills. ar. c. de trina. de pte. disti. iij. Ad
 hoc facit qd nōt glo. i. c. j. de sū. tri. i. vj. q in
 his que pcernūt fides debeimus seq: p̄suetudi
 nē ecclesie romane. In alijs nō tenemur: nisi

papa disponat. Secundus qñ subdit? epi de
 linquit i dioecesi archiepi. vj. q. iij. placuit. In
 hoc casū cām efficitur aliquis de iurisdictione
 alterius cuiuslibet. Tertius si habet p̄dicium
 in dioecesi sua. de so. ppe. c. si. t ille cām per
 tinet ad quēcūq: aliū. Quartus si clericus hab
 bet ciuilem cām cōtra epm suum. d. c. si cle
 ricus. Item si criminalis causa sit inter epum
 t clericum suum. nam tunc debet deduci ad
 sinodum in qua p̄est archiepus. vj. q. ij. c. j.
 Quintus si cā defertur ad eum per appella
 tionē. extra de of. le. c. j. t de of. ordi. duo. Et
 hoc cām distingue prout habet in. c. venerabi
 libus. s. sane. t duobus. s. se. de senten. ex
 cōmū. li. vj. vbi dicitur. q si certum est: et
 cōmunicacionis sententiam esse iustam: ve
 lut cuz ppter manifestuz excessuz est in aliquē
 promulgata: superior iudex: nisi periculum sit
 in mora: excōmunicatus ad excōicatorēz p
 sus remittere debz. nec d3 eum absolure: nisi
 excōmunicato: requisitus maliciose illuz ab
 solure nolz. Et gl. in y. nec debet. dicit si ta
 mē absolueret tenet absolutio. vt infra. s. vbi.
 qd est valde notanduz. Sequitur. si vero cō
 stet huiusmodi sententiam esse iniustam: ne
 quāq: remittendus est excōmunicatus ad suū
 excōmunicatorem: sed debet sine difficul
 tate aliqua mor absolui. Si autem dubitetur
 ytrum iusta sit: vel iniusta: superior: nisi excō
 municato: deferat: relatare iuxta formam ce
 clese potest illam. q3 q3 honestius ager: si ei
 deferat in hoc casu. h. ibi. Si autem non fuit
 appellatum: sed per simplicem querelam su
 periozem adiuit. dic scōm glo. in. c. per tuas.
 de sentē. excō. q: debet eum remittere ad infe
 riozem: vt ipsum absoluat. Et si inferior ipm
 absolure nolit: archiepus ipsum absoluat. d
 offi. ordi. ad rep̄imēdam. tamen si periculuz
 esset in mora ppter huiusmōi remissionem:
 ipsum statim absoluat. de sen. excō. sacro. Si r
 si viderit suam excōicationis ab epō lataz ēē
 iniustam euidēter: poterit archieps declara
 re subditum irrationabiliter fuisse ligatum:
 licet non sit appellatum ad ipm. de sp. soli
 tudinem. hec glo. Item quando non fuit
 appellatū: si excōicat? dponat qrelā apud su
 periozem de suffraganco: vt imponat ei pena
 t pro suo interesse sup iniusta excōmunicatōe:
 audire d3 cum. Secus si p̄curat de ipso: vt
 relatur huiusmodi snia p̄tra se ab eo p alio

pmulgata: qm̄ tueri hāc cām: nō ad ip̄s sus-
fraganeū: s; ad cū. p̄ quo ē sn̄ia lata: spectat.
At tñ si suffraganeus: vel eē iudiciuz p̄ suoz
d̄fensionē iuriū: v̄l ēt i iudicio et suo p̄cedēs
offō ingredē v3: vel sil' e qd agēdo aliq̄e ex-
coicet. i hoc casu p̄ueniēdus ē suffraganeus
corā archiep̄o: vel eius officiali. qz ip̄ius in-
terest defendere cāz suā. h. i. d. c. venerabilib⁹
i p̄m. Sc̄pt̄ ē sc̄d3 panoz. i. c. i. lris. de of. dle.
vbi dicit qz citra remediū appellatiōis p̄t
archiep̄s se ip̄edire d̄ cāis subditoz sui suffra-
ganci. v̄tputa p̄ viā nullitatis. Et eplū excoi-
catus corā supioze dicit sn̄iaz nullā: eo qz sit la-
ta post appellatōz. vel qz p̄tinet intollerabilē
errorē. A iura ergo iura dicentia qz citra ap-
pellatōz nō aditur archiep̄s. nā d3 suppleri:
v̄l p̄ altō cōpollēs remediū. Et nō sc̄d3 astē.
li. vij. ti. xij. qz fortius c̄rimis subiectus a iuris-
dictione suffraganci p̄ appellatiōē q̄z p̄ que-
relā. nā q̄sc̄to appellatō: quo ad illā cāz ē exē-
ptus a sua iurisditōe. d̄ ap. directe. r. c. pasto-
ralis. nō sic ē de illo qz p̄querit. qz quousqz li-
tē fuerit contestatus: non d̄f agere. sed velle
agere. ff. rem ra. ha. amplius. Sed huic sn̄ie
obijcitur. Mōne r̄ is qui nō appellat v̄bo: s;
vadit ad querelā. p̄ponendā: itinere accepto
v̄l ip̄o facto appellare. sic extra de ap. dilecti.
Sed illud h3 locuz q̄stū ad appellatiōem cē
iudiciū factā. r̄ an ordinationem cāe. post
modum. n. necessaria est; appellatiō vocis. h
astē. Sc̄pt̄m⁹ cū ep̄s ē negligē. u. q. iij. cū
simus. Et panoz. in. c. et frequētib⁹. de insti.
facit regulā generalē. qz sola negligentia ep̄i
deferat iurisditōem in archiep̄m. r̄ vide glo.
singularē in. c. romana. de sup. neg. p̄c. li.
vj. que dicit notabiliter: qz in negligentia ep̄i
archiep̄s supplēt vices eius: nō in delicto. h
tñ limita sc̄d3 doc. i. d. c. ex frequentib⁹. r̄ ibi
panoz. dicit nisi delicta sint notoria. r̄ sic iste
erit aliis casus: in quo archiep̄iscopus exer-
cet iurisdictionem suam in subditos suoz sus-
fraganeoz. l. rōne notozietatis delicti. Et l3
ter. in. c. romana. §. notoria. de cen. li. vj. lo-
quatur dū visitat: tñ doc. cōiter extendunt et
dum nō visitat qd est notanduz.

An aut iudex ad actū absolutōis teneatur
citare p̄tē aduersam: R. panoz. i. c. qua frōte.
de ap. dicit sc̄d3 doc. cōiter qz sic cū ps aduer-
sa possit p̄cedere itereffe. forte. n. fecit expen-
sas q̄s p̄scq d3 an̄ absolutōz: vel huiusmōi.

Doc. tñ cōiter dicit ibi: qz si d̄ factio fiat abso-
lutio: p̄tē nō vocata: r̄. vide et glo. i. c. excoi-
municatos. r̄. q. iij. que videt limitare p̄dca.
v̄l ps sit vocata ad actū absolutōis: qñ iudex
excoicavit aliq̄e ad instātiāz p̄tis. Secus si
mero officio: Et hoc dicitū pl3 panoz. Sed p̄
p̄dicta ē ter. notabilis i. c. romana. §. sn̄ias. d̄
ap. li. vj. vbi d̄f qz sn̄ia excoicatis: vel iterdi-
cti nullatenus ē reuocāda: p̄tē nō vocata. Et
p̄ illū ter. arguit Jo. an. p̄ opinionē p̄dictam
v̄t si teneat absolutio: p̄tē nō vocata. S3 p̄o
p̄cordia dicit p̄panoz. qz aut absolutio fit ab
ip̄o excoicatore: siue supioze p̄currēt cum co-
ad actū iurisditōis circa excoicatum. r̄ tunc t3
absolutio: p̄tē nō vocata. ter. ē cū gl. i. c. cum
ab eccl̄arum. de of. or. vide et ter. cū glo. i. d.
c. venerabilib⁹. §. vbi. vbi tradit̄ regula gene-
ralis: qz absolutio facta a iudice suo q̄stūcūqz
iniusta t3. Q̄sqz sit absolutio a iudice ad que
desoluit iurisditio solū via appellatiōis: v̄t in
archiep̄o. Et h̄ cāu dicit: qz si nō ē appellatum
ad cū: nō valet absolutio: nisi recipiat appel-
latōem et p̄babilē cā emissāz. tūc cni t3 abso-
lutio ab eo facta. l3 et p̄tē si vocata l3 sit iniu-
sta: qz hoc cāu iudex ē. hoc et p3 p. d. §. vbi.
qui p̄p̄tē loquit̄ de iudice ad quez. vbi dicit.
Vbi aut supiozi p̄petit de excoicatore cogno-
scere: absolutio quā ip̄e fecit. t3: h3 forsitan sit
iniusta. qm̄ r̄ si p̄ ius litigatoris: non tñ p̄ ius
p̄stōnis absoluit. Aut vult sn̄iaz excoicatis
reuocare tāqz iniustā: vel cā denūciare nullāz
r̄ nō p̄t: nisi p̄ibus vocatis. Et si alr̄ face-
ret: reuocatio: vel declaratio non teneret. Et
hoc cāu itellige. d. §. sn̄ias. r̄ Jo. an. ibi. Rō
est: qz hoc cāu ē quasi diffinituz p̄nūciare. r̄
ē actus iudicialis nec competit sibi p̄tās: nisi
p̄tus examinauerit cām. R̄ec panoz. Sed p̄
hoc vltimū facit. d. §. vbi. nā si fuit appellatū
ad archiep̄z v̄t supponit i. d. §. sn̄ias. ergo ad
cū spectat d̄ excoicatiōe cognoscere. r̄ si sic. er-
go. r̄ ab ea absolueret: reuocare: vel eā denū-
ciare nullā l3 iniuste faciat. Nec ob. d. §. sn̄ias
qz fateor qz archiep̄s reuocans dictas sn̄ias:
v̄l declarās esse nullas non vocatis p̄tibus:
male facit nō tñ sequitur qz absolutio sit nul-
la: qz ibi nulla ē clausula irritās factū. Simile
habemus sc̄dm gl. i. d. §. sn̄ias. i. d. c. cum ab
eccl̄iaz in si. ibi. sine p̄grua satisfactio: r̄
absqz plebani p̄scia nō relectos. r̄ tñ absolutio
aliter facta tenet sc̄d3 gl. ibi r̄ cōiter doc. Et

prodicta uident tenere hoc. ut ipsemet panoz. dicit. d. c. qua froite. ut dictu e supra. Et et p dicit hēs i quib? casib? archieps pot se intro mittere d subdit. suoz suffraganeoz. Pro cu ad eu fuerit appellatu. Secdo cu pstat sniaz epi e euideter inuista: uel cu factu e notozu et qn no uisitat. Tertio qn epus aliquem ex coicac ex mero officio. Quarto cu aditur archieps p uia nullitatis. Quinto qn archieps et adit? p uia querelle remittit excoicatu ab soluēdu ad epim: quem si eps nolit absolvere ipse archieps absoluet. Sexto ubi periculuz eet in mora remittēdi excoicatu ad epim: tūc archieps possit absolvere et n uocatis pib? ut ul' gl. i. d. s. sniaz. Que aut sit dia iter ab solutione t reuocatōe. uide infra excoicacōe rrr. s. xv.

3 **U**ter solā uacationē epalis sedis: nō archieps s; capl in supplet uices epi. de sup. ne. p. si eps. z. c. eccl' e. li. vi. Sil' si eps sit excoicatus. de sup. ne. pla. d. c. romana. li. vi. Aut captus a paganis. ut i. d. c. si eps.

4 **A**rchieps pot suā puiciā uisitare. h; nō sint ei? suffraganei negligētes. z iterare uisitacionē. z pcuratoēs recipē nō oblatē p'ue tudie dia. Et du uisitat pot p'ssioēs subditoz suffraganeoz audire: absolvere z penitentias iniungere z etiam alijs cōmittere. de cens. perpetuo li. vi.

5 **U**trū aut archieps possit absolvere illos q' caderūt i cāones i puiciali cōcilio factos? s; actū. li. vij. t. riiij. de mēte Mo. dicit q' statutu aut e formatu i psona p'cilij: aut i psona archiepi. Si i psona p'cilij: ut si dicatur: nos p'ciliū uel nos archieps de p'sensu suffraganeoz n'ozū statuim? zc. tūc sine p'sensu illoz n' pot absolvere. nisi epi h sibi p'cesserit: ul' n' si hēat hoc ex p'uelegio uel p'suetudie. ar. c. d' tē. or. si archieps. z. c. se. Si at i psona archiepi: ut si dicat. Nos archieps d' p'silio fratru n'ozū zc. sic archieps p se pot absolvere: qz p'siliū nō ipoztat necessitate. ut i. c. cū oliz. de arb. iucta gl. S; Arch. xvij. di. i. sūma. t; q' i utroq; cāu nō solū archieps poterit absolūtionē p'ndere: sus subiecto. imo hoc poterit q'libet suus suffraganeus i suū subditū exerce re cū talis sit snia canonis z hoc ar. decret. nu per de sen. exco.

6 **A**rchieps pot p'ciliū celebrare irrequisito p'imate. r. c. ij. di. si quis.

Arch ep's trās hēs p'quis loca sue puincie pot facere an se cruce portari z bñdicere ppl'o: i p'ntificalib? celebrare. z huiusmodi. Sil' r' archieps et i locis ex'ptis sue diocesis. ut i cle. ar. chiepo de priuil. Nec tū fieri debēt sine p'ce iudicio z grauiamine ex'ptozū. ut ibi.

Rchieps byter eccle ca thedral

d; hēre curā quō alij sacerdotes diuina officia celebrēt debito mō z i absentia epi pot sōtes bñdicere: alijs sacerdotib? pniaz iniungere. c. ij. de offi. archiepisc. Isti alio noie dicuntur decani.

Utrū possit absolvere oēs de epatu: s; q' p' oēs q' ad ipm p pnia recipiēda recurrūt qz e p'chialis sacerdos oius de epatu. c. offi cū. eo. ti. i. ter. z i glo. z l. di. in capite.

Utrū idē possit archiepiscopus rural? s; q' nō. nisi iquātū ep's dat ei auctoritate. Plebi bus ejs solūm p'ct: z nihil d; facere sine relatōe epi: aut d' c' d'creta. c. si. eo. ti.

Rguere a sit i ad sit e idem e iudiciū. de p'st.

translato. ubi qrit Panoz. an let sp possit exēdi ad sit e; cāuz. z dic q' ubi e cāuz sil' is z h; cāuz spalem i dū: nō d; fieri exētio qz nō d; fieri legū correctō ex sil' iudic rōis. S; ubi ū repit dū bñ pot fieri exētio. Et sic itel lige. l. n' p'nt. ff. de le. Et h' nōt Bar. l. i. du biū. C. d' legi. ubi dicit idē eē i p'suetudinib? z statutis. p. l. d' gb. ff. d' leg. Et sic nō q' statutu municipale z p'suetudo p'nt ad alios casus ex idē tate rōis exēdi: dūmodo illi casus n' hēant legē dūā. Et sic itellige qd nō. i. c. i n'ra d' iniur. ubi tenuerūt multi z malc. q' statutū nō d; exēdi: qz e stricti ius. S; ut dicit illd; pcedit q' exētio fieret cū legis correctōe al' s' sec. Mō ē Panoz. i. c. ad audiētā. de d'ci. q' diuersitas uocabuloz iudicū diuersitate rez. Et raro p'igit q' duo uocabl' a idē; p oia ipoztēt: qz al' s' ars inducēt sup'fluitatē. de hoc e pulcher ter. i. l. si ijdē codicilli. C. d' co di. z ad h. d. c. ad audiētā. qd quotidie solet allegari d' puerteres intellectū iniuri: z ipropriates uocabula legū. Nā si p'iceps al' r' itellectif set. bñ sciuisset ponere uocabulū accōmodatius. Et Jo. de lig. ponit ibi qdā uerba circa it'p'ntationē iniuri. Dicit eiz q' aut apparet d' mente legis. e e i stañ. et d' p'pniū significatum uerboz. ut i. l. cūz pater. s. dulcissimis.

de l. ij. vbi verba restringunt p rone et p sanam
 Ratio e qz verba deseruiunt itentio: r no es.
 hnt em se verba e itentio seu ratio: put cor/
 pus r aia. na sicut aia dñatur corporis: ita rō le/
 gis dñatur verbis. ad hoc. d. l. nō dubium.
 Aut non cōstat de mēte. r tunc si verba sūt
 clara nō ē ab eis recedē. vt l. c. si. de v. sig.
 hoc itelligo qñ rō nō ē expressa i lege: nec po/
 test cōiecturari rō naturalis legis. nā ut sin/
 gulariter iquit L. i. r alij post eum in. d. l. non
 dubium. vbi ratio nō ē expressa i lege: debe/
 mus cōiecturari per similia rationē natura/
 lem que potuit mouere legislatozē: nā sine ra/
 tione nō fuit motus: cū sine ratione nō sit lex
 iij. di. crit autē. Et secūduz illaz rationē con/
 iecturam possumus extēdere r restringere
 legem etiā odiosam. Sed ubi non pōt hec ra/
 tio naturalis pīcturari: nō procedat dictum
 Jo. de lig. videlicet qz recurratur ad verba si
 clara sunt. Si autē sunt dubia: tunc si cōda est
 interpretatio p alias leges si fieri pōt: qz iura
 debēt iuribus cōcordari: vt in. c. cum expedi/
 at. de elec. li. vj. Si vero per alia iura non po/
 test apparere intellectus: tunc recurrēdum ē
 ad consuetudinez ciuitatis. vt. l. minime. r. l.
 si de interpretatione. ff. de legi. r in. c. cum di/
 lectus. de cōsue. Si autē non apparet de cō/
 suetudine loci: recurrēduz ē ad similia. vt i. d.
 l. non pōssūt. In defectū vero oīum recurrē/
 dum ē ad principes: qz eius ē interpretari cu/
 ius ē condere. nam debet itelligi dicta aucto/
 ritas quādo per remedia supradicta: vel simi/
 lia non potest haberi certitudo legis. Et sic i/
 tellige. l. vnicam. C. de prof. in ur. cōstan. li.
 xij. vbi datur doctoribus ptās interpretandi.
 Idem ē in iudiciis. iurta nō. in. c. cū spe/
 ciali. de appel. Vide tamen qd notat Bar. in
 l. non aliter de le. iij. vbi dicit qz pīo debem⁹
 inspicere quid senerit testator: quia aī omnia
 voluntas testatoris dñatur. l. cum viruz. C.
 de fideicō. deinde si nō apparet debemus in/
 spicere qd ē verisimile. l. si mater. C. de insti.
 r subst. sub condi. fac. r. l. mulier in prin. ff.
 ad tre. Et si non apparet quid sit verisimile:
 tunc inspicimus propiā significacionez ver/
 borū. r ita loquitur. d. l. nō aliter. vide eti/
 am glo. singularē quā omnes sequūtur in. l.
 tale pactum. §. si. ff. de pac. que dicit qz dispo/
 sitio facta in vnum casum trahitur ad alium:
 de quo si disponentes eogitassent. verisimil⁹

liter idē dispo sulsset. Et nō h: qz fac admtra.
Quā autē constitutio penalī possit exten/
 di: ff. glo. in. c. sepe. de tempo. ordi. li. vj. di/
 cit qz constitutio penalī extēditur ad alium
 casum qz comprehēsum: quando ē eadez ra/
 tio r omnimoda similitudo. r tunc proprie si
 dicitur extensio. Et do. de. dicit istam glo.
 eē singularē. Sed Jo. de imo. dicit qz non
 putat istam glo. eē veram: quia etiam ubi est
 eadē ratio r omnimoda similitudo nō sit ex/
 tensio constitutōis penalī. vt notat Jo. an.
 in regula odia. de reg. iur. li. vj. Dñs anto/
 etiam dicit istā glo. nō procedere. licet enim
 def oimoda similitudo r sub sit eadē ratio: nō
 tamen sit extensio legis penalī. Et ista ē cō/
 clusio vera. Hoc probat. c. constitutionē. de
 reg. li. vj. vbi patet qz cōstitutio loquens de
 predicatoribus r minoribus nō habet locuz
 in alijs mendicātibz: licet subesset eadem ra/
 tio. Et propter idēritatem ratiois lex proroga/
 uit ad alios medicantes. h regula habz mul/
 tas fallentias. vide de. in. d. c. sepe. Aliquē
 etiā dicunt qz fallit quādo in statuto vel lege
 apponitur ratio expressa: qz extēditur ad cō/
 prehēsa sub illa rōne: nec pprie dicitur extē/
 sio: cū id qd ē ex rōne legis sit ipsa lex. Sed
 istud cōter nō tenet: nisi alia pcurant scōm
 do. an.

Quādan autē in cle. labbates de rescri/
 ptis. dicit qz i hac mā extēnsionis Jo. an. sūt
 sibi multum cōtrarius in glo. suis. nā in. c. di/
 spendia. de rescrip. li. vj. dicit qz habet locuz
 dispō per idēritatem rōnis: licet non pena.
 Aliter tamen sensit in clem. j. de elec. Nec
 qdan. Et sic videtur posse concludi qz in
 hoc non pōt dari certa regula. vide tñ
 noz. i. c. et tenore. qui si. sint le. vbi dicit scōm
 Jo. an. qz cōstō penalī dñz r pōt extēdi r lar/
 go mō interpretari quādo emanat: vt cū ten/
 tur pericula animarū.

Adde vñū singulare qd nōt Bar. i. l. que
 admodū. C. de agri. r cen. li. xij. qz lex pena/
 lis r odiosa extra ppriuz significatū nullate/
 nus extēdat. vt i regula odia. tñ vbi extensio
 tēdit i fauorē reipublice: ita debemus ipsam
 extēdere sicut legē fauorē bilē. Et ideo cū pri/
 near ad fauores reipublice pīuri maleficia ad
 hoc vt prouincia geta permaneat. vt. l. con/
 gruit. ff. de offi. presi. si per statutū punitur sa/
 ciens: etiam punitur fieri faciē.

1

2

3

Rra siue subarratio. Arre dicitur anulus peccati: siue aliter date spose. Quax datio subarratio vocat precipue qñ sit p anulū inuisionez q vulgo despōsatio dñ. Et siquide siat iter spōsuz et spōsaz n̄ dico dñatur spōsalia h̄ psumit p inuisionem nisi pber dñū vel cēt dñā p̄suetudo v̄l repugnaret etas, vt nō. extra d̄ spō. ipu. c. tue. Si vero siat a parētibz tūc sola spōsalia dñatur vt ibi dicit i gl. Et hoc intel lige p modū quo spōsalia a parētibz dñi pñt. De quo vide infra. *Ad Romā. ij. s. xvj. et xvij.*

Arre spōsaliē n̄ secuto inuisionem debet restitui hoc mō. Si inuisionem nō fuerit secuta absqz alteri culpa: vt pp supueniētē mortez vel religiois igressuz et huiusmōi dñet restitui arre simplr. Si v̄o nō fuerit secuta pp culpā dātis pdit arras. Si pp culpā recipiētis restituet eas i duplū. *C. de spon. l. arris. et l. si. De hoc vide infra. Spōsalia. s. vij.*

Assassinus

Assassinus rūt quidā infidelis q ex gbusdā falsis opiniōibus de facili mittebatur ad occidēdū xpianos: nō curātes si ob hoc occidēdi eēt ipi. Contra quōz pestē statuit Inn. iij. q quicūqz princcps vel plar⁹ uel alia psona aliqū xpianū p assassinū interfici fecerit uel mādauerit: et si mortz n̄ fuerit subsecuta. Et qui assassinos receptauerit uel occultauerit: nō solū ecōicatiois et depōis incurrāt snias ipo scō: h̄ sint et cū oib⁹ suis bōis xpianū expōsiti et ppetuo difidati: ita q ex quo v̄ pdictis uel aliquo pdcō rū p̄babilib⁹ p̄stiterit documentis: nulla alia ecōicatiois: depōis seu diffidatiois snia reqratur: h̄ bñificia taliū per illos ad quos p̄tinet collatio libere p̄ferātur. extra de homi. p̄ hu mani li. vj. Et scōm gl. ibi. Isti infidelis vice bātur eē. del vezo dala montagna.

Utrum aut bona pdcōz sint capiētū: *h̄. q* sic h̄ sūt bōa mādana. Tñ scōm Arch. et Jo. an. ibi rēgrit prius snia iudicis declaratis ipz assassinū uel fautorē taliū: antequā liceat p̄ tales pcedere i psonis uel bonis. Et ad ter. ibi rēdēt nō requiri alias sniam. s. que det sniam occidēdi et huiusmōi. qz sufficiēt sit declaratus ipm eē assassinū uel fautorē. Et faciunt regulam generalē que ualet ad infinitos casus q oia iura facti: que dicūt penā iponi ipo iure uel ipso facto: debēt intelligi dñm̄ secuta sit

snia declaratoria p qua declaratū sit fuisse commissum id pp qd ueniebat iponēda illa pena. al s illa pena effectū et executionē non sortiretur. Idē Alex. de imo. l. l. si quis maior. C. de trasac. Et ex hoc dicto p̄cludē q h̄ tale factum sit notoriū facti. l. q non possit aliqua ter giurisdictione celari: tñ adhuc requirit ista snia declaratiua. h̄ *Manoz. in. c. cū nō ab hōmic de iudi. tenuerit dñuz et male. Voluit et idem Manoz. in. c. canonū. De consti. qz vbi bona alicuius sunt cōfiscata ipso iure q talis cū bona conscia nō pōt retinere illa bona. qz scōm cū stanz illa bona sūt acquisita fisco. Et et hoc rephēdit ab oib⁹. Et talis quātūcumqz occultus pdit dñium et administrationem illoz bonoz. vt uoluit Bar. i. l. post d̄ctum ff. d̄ dona. Et id siue tale factū sit p̄babile siue n̄: sc̄mp pdit dñuz et admistratoz. Nō tñ qz vbi lex uel statutū priuaret aliqū bōis uel alr ipo scō et adderet q nulla regrat bclariō et super scō: tūc nō rēgrit snia declaratiua sicut fecit *Man. secūdis et extrauagāti que incipit. Ambiciose. Et ista ē optia cautela. De qua vide infra. Emp̄iteosis. s. iij.**

Utrum aut tales diffidati possint interfici ipone. Et an si sint ecōi sint priuati oi priuilegio clericali: *Vide infra. Degradatio. s. fi.*

Utrum aut illi qui faciūt p assassinos interfici xpianos pp pecuniam p̄p̄bedantur sub cōstitutionē: *Vide infra. Excoicatioes. r̄t̄t̄iij. s. ij.*

Varicia

utrus sit peccatum mortale: *h̄. secūm dum Tho. ij. q. cvij. Auaricia p̄t accipi dupl^r. vno mō qz aliqs accipiat. ut re t̄icat inuulst res aliēas: qd p̄t̄et ad rapinā v̄l ad furtū: et sic et suo gnē ē mortale. Cōtingit tñ i b̄ cū qz ē vēiale pp̄ ipfectionē act⁹ sic de furto. Alio mō p̄t̄et accipi auaricia scōz qz ipōtat iordianū amorē diuitiaz qz si it̄m crescat qz p̄ferat caritati: ut. s. pp amorē diuitiaz aliqs n̄ vereat facere s̄ amorē dei et p̄uini: tūc erit peccatū mortale. Si aut̄ iordianū amoris i hoc p̄sistat: ut. l. hō quāntis sup̄flue diuitias amet h̄ p̄ferat eaz amorē amoris diuio. s. qz p̄pter diuitias nō uelit aliqd facere p̄tra dēū et p̄uiniū: sic ē peccatum veniale.*

Utrum mercatio sit licita: *h̄. Alex. d̄ sales dicit q non licet nisi propter duo. Primo p̄pter necessitatē: vt ualcat satisfaccere sibi et sue familie scōm decētā status sui. Scō p̄pter*

pictatē. s. ut lucretur ad distribuēdā paupib⁹
ul' ad alias pias cās: tūc licita ē. Adverari vō
pp substantiā cumulādā nō h. An aut' sit pec
catū mortale: dic ut .prime dictū ē scōz Tho:
v3 q' si ista iordinatio z cupiditas divitiar' in
tātuz crescat q' sit patus facere p̄ amorē dei z
primi: sic ē mortale. Si aut' non preferat ista
iordinatio caritati dei z primi: nec per hoc ali
quō mortale p̄mitterz: sic ē veniale: qz sic nō dē
ponere finē ultimū i divitijs.

3 **Additio.** Et ex ista doctria Tho:
hēs p̄io q'n appetit⁹ di
vitiarū ē peccatū mortale vel veniale. Mas si
iste appetitus ita iordinate crescat q' preferat
caritati dei vel .primi. Ita q' paratus eēt fa
cere p̄ precepta dei vel .primi tūc ē mortale.
vputa ad hūdū divitijs patus eēt dimittere
missas i festis: facere p̄ctuz i cis: iurare fal
sum: scipere .primū z p̄phas z p̄nephas ac
quirere divitijs. Sec⁹ si ista lites dei z .pri
mi p̄sistat tal' q' amorē divitiar' nō presert
amori dei nec .primi: tūc nō dicitur frui cre
atura: nec ponit finēz ultimū in divitijs z sic
non peccat mortaliter.

4 **Secūdo** ex dicta theuica Tho. possumus
scire q'n quis trāsgreditur primū p̄ceptum
decalog: q's ē. Diligere dominū deū tuuz et
toto corde tuo zc. Mas si quis ita diligit divi
nas vel patres vel filios z huiusmodi. z tali
ter q' paratus eēt trāsgredi p̄cepta dei vel
protimi: tūc peccaret mortaliter: qz fructur
creatura z aliquid diligeret supra deum. Se
cus si propter predicta nollit aliquid diligere
supra deum nec equale deo: sed infra deum:
tunc esset veniale. De hoc vide infra. *Lari
tas. s. i.*

5 **Tertio** ex dicta doctrina hēmus cognosce
re q'n gula ē peccatum mortale uel ne. Si ciz
appetitus gulae ita iordinate feratur q' ad ha
bendum suo appetitū convenientia esset para
tus facere cōtra p̄cepta dei. vputa come
dere carnes i quadragesima: vl. vi. scia: vl
huiusmodi. tunc esset peccatum mortale. Si
autem iste appetitus sit infra deuz: ita q' pro
pter hoc nollit offendere deum vel protimū:
tunc eēt peccatum veniale.

6 **Quarto** ex dicta doctrina habes cogno
scere q'n superbia: vel appetitus honoris: vel
vaneglorie sit peccatum mortale vel ne. qz si
appetitus honoris ferat supra deuz vel equā

le deo tūc ē mortale. Secus si infra deum, vt
qz ppter hoc nollit offendere deū nec pecca
re mortal'r: tūc ē veniale. De hoc vide infra.
Gloria vana z. c. Superbia. s. i. z. ij.

7 **Quinto** ex dicta doctrina hēs videre quā
do cōcubitus matrimonialis sit peccatū mor
tale vel ne. Si enim maritus ita iordinate
feratur ad vxorem suam in tacibus z alijs
actibus q' paratus esset talia facere etiam si
non esset vxor: sua tunc peccaret mortaliter.
Si autem actu vel habitu cōsistit infra fines
matrimonij: ita q' non vellet concubere cum
ea si non esset sua vxor: tūc esset veniale. quia
tunc non fruitur creatura nec ponit finem in
ea. etiam si eaz cognosceret cā satiande libidi
nis. De hoc vide infra. *Debituz. s. iij.*

8 **Et nota** predicta qz fere habes viam co
gnoscendi quando auaricia: superbia: vana
gloria: gula z concubitus matrimonialis sūt
peccata mortalia.

9 **Habes** etiam i. c. Inuidia. s. ij. duas opti
mas regulas ad cognoscēdum quādo inui
dia: ira: odium in corde sint mortalia vel ve
nialia. Et nūquaz errare poteris.

10 **Item** in. c. Accidia. s. ij. habes quādo ac
cidia constituit duplex peccatum mortale vel
quando est circūstantia. Item de hoc vide in
fra. *Comunicare. s. ij.*

11 **Item** in. c. iurare. s. iij. In quinqz conclu
sionibus ibi positus hēs quādo blasfemia in
deuz vel sanctos ē peccatuz mortale. vel quā
do quis iurat per quecūqz iuramēta.

12 **Item** in. c. Adēdaciū. habes alias quiqz cō
clusiones et qbus clarissime patet q'n mēda
cium p̄nciosuz officiosum vel iocozuz sūt pec
cata mortalia cūā quo ad religiosos.

13 **Item** i. c. Cōtumelia. s. i. ij. iij. habes quā
do dicens cōtumeliā vel conuitium alteri
est peccatū mortale: vputa dicēdo. tu es spu
ritus: latro: vel huiusmodi malo animo: quia
semper ē mōtale. Secus si iprecarctur cima
lum sancti Antonij: vel leproz: vel fluxū san
guis vel huiusmodi: tunc tūc non est pecca
tum mortale. nisi quādo sedato furore vellet
q' ei acciderēt. al's secus.

14 **Item** hēs d. iij. p̄cepto i. c. Dñica. s. ij. z le
g. i. iudicis missa i diebus festiuis satisfac illi p̄
cepto. Is alijz hois diei vacet mūdānis. z sic
nō ē necessaria p̄ritio vel attritio: nec oīo nec
p̄dicatio. Est tñ necessarinz q' abstineat se ab

ope seruili. Et. c. s. f. rie. s. vij. et se habes qm opus seruale materialiter et finaliter est p/bibituz sub pena peccati mortalis. Et ex hoc habes quid dicendum de laborantibus in festis: aduocatis: doc. studentibus in festis vel legentibus: piscantibus: vcnatibus: medicis: barbitonforibus: macellaris: et cumb⁹ ad mercata et similibus: an peccet mortaliter.

15 **Item** habes de quarto pcepto. s. de bono re parenti. in. c. D. bedicta. s. ij. qn filij peccat mortaliter non obediendo parentibus.

16 **Item** habes in. c. s. f. virtus. quasi p totu qn furtum est peccatu mortale.

17 **Item** habes i. c. Delectatio. s. ij. qn quis possit delectari de re furtiua ab sq: peccato mortali. Et de ea que genuit filiu ex adulterio an possit sine peccato ee penta q habuerit tale filium.

18 **Item** multa hes in. d. c. de puellis que delectantur d suis amafis cogitudo q vellit eos amplexari et tangere. Item de viduis q recoz dantur de actib⁹ quos gesserunt cu coz maritis. Et ibi hes man pletam de talibus.

19 **Item** hes. j. Dotuz. ij. s. iij. quinqz conclusiones que euacuant totales mam vtoroz: in pubez: pubez: et vroz tam an m unoniu qz in m unonio factoz. Et in isto puo sumario hes declarationez necessarias ad cognoscenduz. vij. peccata mortalia et. r. pcepta decalogi. Et ista hodiernis tpiibus sufficeret ad audiendum confessiones rusticorum et hoiuz simplicium. **¶** Finis.

b **Aprisimus. j.** **¶** **Quo ad** substantia et forma qd est: scdm directoriam

li. j. ti. iij. q est ablutio exterior: cum certa forma verboruz: sine quo nemo saluari potest: d cuius substantia sunt tria. s. materia: elementum: forma verbi. et intentio ministri copulas formam materie. Vnde Aug. Accedit verbum ad elementuz et sic sacramtu. i. q. j. dirabe.

1 **Baptismi forma** hec est. Ego te baptizo in nomine patris: et filij: et spiritus sancti. cf d hap. c. j. vbi et dicto. c. iuncta glo. dicit patior: q vbi aliqua verba sunt de forma substi tiali alicuius actus: ommissio alicuius verbi vi ciat totum actum. scus vbi ommitteretur aliqua verba que non sunt de substantia sz de solenitate, vrpura, si presbyter omittet castebis mium. vel falsis impositionem vel vctiones: et huiusmodi de conse. di. iij. mulier. nec pro

pter hoc debet reiterari baptismus. tamen si infans supercruieret debet suppleri per facerdotem que fuerunt omissa.

¶ Sed quid si mutetur forma: R. dicitur vbi s. q non licet. imo in tantum seruanda est q non licet eam citi per verba equipollentia mutare. Item non debet aliquod verburz vulgarter vel literaliter pponere vel inferre: vel pponere in forma: imo illud esse de forma. et sine ipso no ee forma. vbi gfa. Ego factos baptizo te in nomine patris: et filij: et sps sancti. et iohis. **¶** Vs aut si no credit illa forma vel additu ee de forma: sz et simplicitate vel deuotione p dicta adderet: non nocet.

¶ Quid si dicatur. In nomine trinitatis: vel xpi: R. glo. in. c. j. et co. dicit q teneret baptismus: qz oli sic baptizabantur. vt in. c. a. quoda. de pte. dif. iij. Sed panoz. dicit q doc. in hoc coiter tenent dnum. qz hodie sunt mutata illa forma. Similiter non est baptismus: si dicatur. In no. genitoris: et genitis: et procedentis ab vtroqz. qz genitoris non significat psonam patris: sicut hypostasiz subsistentem: sz per modum actus: et io no est eadez significatio: qz nis aut non fit eadem vox in greco et latino: tu est eadem significatio. vñ et in qualibet lingua: illa pertinent ad forma que principalius sunt instituta ad significandum psonas illas.

¶ Quid si subtrahat aliqd: R. in. iij. di. iij. q si subtrahatur aliqd d essentia forme no remanet virtus baptismi. Et qz tota illa ps: In no. pa. et fi. et spi. s. p qua exprimitur pncipalis baptizans: et sancificatur elementum: est de essentia forme. Ideo si de hoc subtrahatur aliqd: no remanet virtus baptismi. In illa autem parte forme. que est. Ego baptizo te. sunt aliqua pertinentia ad essentia forme. s. expressio actus baptizandi: et persone baptizate. Vnde si aliquid predictozum subtrahat: no remanet virtus baptismi. Expressio aut ministri no vt de essentia forme qua xps tradidit in baptismi institutione. qz a ministro baptismus non habet virtutem. Vnde greci psonam ministri no exprimunt: et tu vere baptizat: Sz auctoritate ecclie exprimitur baptismus a ministris psona ad malam expressionem. Vñ si baptizans ea no exprimeret: no pp hoc tolleretur virtus baptismi: sed grauior peccaret. qz institutio ecclie obligat baptizantem.

5 **Q**uid si verba pferatur corrupte: R. Ri. vbi. s. q. si corruptio verborum sit talis q. nō remaneat eadem significatio: nec scdm instōnē p̄ie ipōnis. nec scdm accōmodatōz vsus. im peditur virtus baptisimi. Si aut sit talis q. q̄z/uis nō remaneat significatio scdm instōnē p̄ime ipōnis tñ remaneat scdm accōmodatōnem vsus: vt tūc si n̄ fiat talis corruptio et malicia vel derisio. s. pp̄ ipitā illius ligue i qua baptizat. vel pp̄ aliqd̄ ipedimētū ligue: nō pp̄ h̄ ipedit virtus baptisimi. Idē t̄z panon. l. c. l. c. vbi p̄cludit h̄z doc. sufficē. si for̄ ma intellectual̄ ē seruata. s. n̄ quoad corticē. ut p̄z i m̄ ribz: q̄b⁹ in necessitate p̄mittit baptisā re. et aliqñ baptizant p̄ nomina vulgaria. nec falsa latinitas viciat.

6 **Q**uid si fiat interruptio: R. Ri. vbi. s. q. cū act⁹ baptizādi sit act⁹ vn⁹. si fiat iipositio tal̄ q̄ corūpat unitatē act⁹. et matie si corūpat cōtinuitatē itētōis baptizāt̄ n̄ rēanct̄ vt⁹ baptisimi. Vñ si baptizās p̄ q̄z dicit. Ego baptizo te. In. n. p. iterponat vnā lōgā narratōz. vel vadat ad faciē aliqd̄ negociū: et postea dicat et si. et. l. nō ē puer baptizat⁹. Si aut iterpositio sit modica: ita. l. q. n̄ discōtinuet itētōz baptizātis: neqz actū hm̄ cōz vsus: et iterpositiō nō sit forme corūpatōnis. nō pp̄ hoc ipedit virtus baptisimi. Vñ si baptizans postqz incepit act⁹ dicat. taceatis. vel huiusmodi. et postea p̄ficiat. nō pp̄ h̄ ipedit virtus baptisimi.

7 **Q**uid aut si fiat trāspōsitiō: R. Ri. vbi. s. q. si fiat talis trāspōsitiō q̄ mutet sensum orōnis: quē h̄z et vi ordinis verborum: ipedit virtus baptisimi. vt si dicat. Ego p̄ris et si. baptizo te. i. n. f. l. q. et vi ordinis verborum n̄ est sensus q. ego baptizem te. sed aliquid in te. p. nō men patris tē. Si at trāspōsitiō nō mutat si significatōz oratōis: quā h̄z et vi ordinis verborum: tunc dico q. si nō fiat et malicia: s. et ignorantia: nō ipedit virtus baptisimi. Si at fiat et malicia: ipedit virtus baptisimi pp̄ d̄sectā itētōis i baptizate. q. sōmā eccl̄ cōcedit mutat

b **A**ptismus. ij. quo ad mām.

1 **D**ix aqua p̄mixta possit esse p̄ueniens mā baptisimi: R. Tho. in. iij. di. iij. p̄der mixtio pot̄ esse duplex. Vna que tollit sp̄m. l. q. p̄ alteratiōnē trāsfit in aliā sp̄z. sicut p̄ putrefactiōnē aliqñā vt digestiōnē trāsfit i vinū. aut et p̄ additiōnē tāz alterius liquoris. quo

soluat sp̄s aque. Sicut si paz aq̄ multo vt/ no admisceat. Alia ē p̄mixtio q̄ nō tollit sp̄z sicut cū alterat aqua: s̄m aliqd̄ accidēs. et ma net sp̄s. vt i aqua calefacta. vel qñ aque addi tur aliqd̄ illi nō p̄miscet. sicut si aliqua solida ponantur i aqua. vel si sit p̄miscibile: sicut aliqd̄ humidū: tñ ē tā parue q̄titar: q. i aquā penitus p̄uertitur. In aqua ergo p̄io modo p̄mixta nō p̄ōt fieri baptisimus. q. iam nō est aqua. In p̄mixta vero sc̄ō mō p̄ōt fieri. vñ i aqua maris bñ p̄ōt fieri. similiter i lerimo et i aquis sulfureis: et in alijs que et terra p̄ quas trāsēunt non mutantur i aliā sp̄m. Adde et qd̄ notat Ri. i. iij. di. iij. q. aqua paludosa p̄t esse p̄ueniens materia baptisimi. q. q̄zuis ing/ner corp⁹ accitraliter pp̄ eius p̄fusiōnē cū imū ditijs grossis. tñ in ea saluat sp̄s aque: cui et sua natura p̄ se p̄uenit habitas ad abluēdū: et et aliquo mō remanet i ea actu. pp̄rietas ablutua. qd̄ iō dico: q. si i aqua nullo modo remaneret actu. pp̄ietas ablutua: vt i glacie: grandine: et n̄tue: q̄d̄m sic disposita ē. nō p̄ōt in ea celebrari baptisim⁹. nec et in luto: q. i eo non manet salua sp̄s aque. In vrina et cerui fia: cum nō maneat salua sp̄s aque non sunt debita mā baptisimi. nec salua. et eo. nō vt apponeres. Item nulla artificialis aqua est mā baptisimi. q. r̄ps non instituit bap̄isimū in aq̄ artificiali. sed in nali tñ. q. baptisimus institutus fuit vt sc̄m necessitatis q̄stum ad oēs. Et iō r̄ps ip̄m instituire noluit: nisi i aqua q̄ faciliter possz haberi: et cōter ab oib⁹ tā pauperibus q̄z diuitibus. qd̄ non est vcz de aliqua aqua: nisi de nali.

Prohibitū ē: vt nō fiat baptisimus: nisi in crismate nouo. s. illius ani. p̄terqz in articulo mortē. et pun i sacerdos si fecerit. d̄ p̄c. di. iij. sigs de alio. Idē intelligēdum de p̄firmatione. et tanto magis q̄sto p̄firmatio ē mōziis necessitatis: q̄z baptisimus.

b **A**ptismus. iij. Quo ad mī

nistrz qz p̄t baptizare: Dic sc̄ōz theo logos et canonistas. l. c. sigs. et eo. q. pp̄ie hoc officiū p̄tinet ad sacerdotē. vñ necessitate nō iustate et diacon⁹ baptizare n̄ bz. Silt nec simplex clie⁹ baptizare bz p̄tē p̄bytero: nec laic⁹ p̄tē cleric⁹: nec mlr p̄tē viro. d̄ p̄c. di. iij. c. p̄stat. et duob⁹ captis sequētib⁹. Szi ne cessitate q̄bz p̄t baptizare: siue vir: siue mlr

ordinatus: siue nō ordinat⁹. fidelis & fideles:
 dumō habeat intentionē baptizādi & seruet for
 mam ecclē. vñ & si nō credat sacm̄m baptisima
 le: nec aliqd spūale ibi fieri: dumō in genere in
 tendat facere id qd facit ecclē: baptisimus est.

1 **¶** An baptism⁹ tradi possit a malis ministris:
 R. s̄m R̄i. in. iij. di. v. q. ab hoic malo ver⁹
 pōt tradi baptisim⁹. ita q. q̄sūt ad ca que sunt
 essentialia sacro. si plus q̄sūt dat⁹ baptism⁹
 a bono ministro: q̄; a malo: quia baptismus
 nō h̄z suā efficaciaz a ministro. s̄z a deo. vñ de
 p̄se. di. iij. baptism⁹ d̄r. Non timeo adulecte:
 ebriusim: homicidā. q. colubā atredo p quā
 mihi d̄r. hic est q baptizat. Jō bonitas mistri
 non est de necessitate s̄z de congruentia.

2 **¶** S̄z qd si sacerdos nolit baptizare nisi dato
 sibi alia quo p̄cio: Dic vt. j. Simonia p̄mo.

3 **¶** D̄r: malus mist̄r peccet mortalit̄: bap-
 tizando: Dic sc̄m R̄i. vbi. s̄. Aut baptizat cū
 solēnitate & vt mist̄r ecclē. & tūc peccat mor-
 taliter si peccatū recolit nec p̄mittit. Aut bap-
 tizat i articulo necessitat̄: sic vetula. & n̄ peccat.

4 **¶** D̄r: q scienter recipit sac̄; baptismi a mi-
 nistro malo: peccet mortaliter: R. sc̄m R̄i.
 vbi. s̄. cū baptism⁹ sit sacm̄ necessitatis ad sa-
 lutem: in necessitatis articulo licitū est ipsum
 recipere a quocūq; hoic q̄sūt: malo: cuius-
 cūq; sit p̄ditōis & ser⁹. Excepto aut̄ necessita-
 tis articulo recipiēs baptismū sc̄m ab hoic
 malo p̄ciso ab ecclē simpliciter: vel ad tēp⁹:
 peccat mortaliter: q. q̄sūt in se est p̄tēp̄nibiles
 reddit sniaz ecclē: qd sc̄iēter sine peccato mor-
 tali non pōt fieri. Si aut̄ recipiat sc̄iēter ab ho-
 mine malo nō p̄ciso ab ecclē simpliciter: vel
 ad tps: nō peccat: maxime si suscipiat a tali q
 hoc sibi p̄ferre tenet ex offō: nullus. n. peccat i
 recipiēdo. qd sibi ab alio debitū ē. De hoc tū
 & alijs sacris facta ē magna modificatio: per
 etranagamem factā in cōsilio basilicē: quā vi
 de infra Ercōmunicatio. vi.

5 **¶** D̄r: melior sit baptismus q p̄ferat a bono:
 R. sc̄m doc. q equal est ab utroq; quātū ad
 substantiales effect⁹. s̄z tū cum effectu p̄ncipia-
 li pōt aliqd plus p̄ferri ex merito baptizātis.
 Sed hic est effectus accidentalis.

6 **¶** D̄r: idē possit baptizare sc̄ipm: R. q nō.
 p̄ter. et. e. c. debitū. vbi d̄r q iter baptizatū
 & baptizātē d̄z esse distinctio.

7 **¶** D̄r: bonus angelus possit baptizare: R.
 sc̄m R̄i. in. iij. di. v. q. de lege cōiñ p̄uenit

angelo baptizādi p̄tās. q. t̄m nūq; bon⁹ ange-
 lus baptizaret nisi ex speciali mandato d̄ni. iō
 si certū est q bon⁹ angelus aliquē baptizass̄
 ille nō esset rebaptizādus. vñ basilica quā de-
 dicauit sanctus michael in monte gargaros
 non fuit postea ab hoic dedicata.

¶ D̄r: in baptizātē regatur intentio: R. s̄z
 R̄i. in. iij. di. vj. q. ad h̄ vt ver⁹ p̄ferat bap-
 tismus necessaria ē baptizātis intentio: q̄n. n. ali
 qua plura p̄currūt ad aliquem vnum effectū:
 oportet q aliquo modo vniantur. Ad sancti-
 ficationem autem illius qui baptizatur: reg-
 ritur ablutio exterior. & verba que realiter vni-
 ta nō sunt. Requirit̄ et̄ baptizās. & iō necessa-
 ria ē itētio baptizantis p quā ablutio & v̄ba i-
 tēto al⁹ p̄iugant iter se. & tū q baptizat. & oia
 ista cū fine q ē purgatio illius q baptizat.

¶ D̄r: actualis intentio regatur in baptizā-
 te: R. sc̄m Sco. q p̄ter intentionem actualē
 & habitualē necesse ē ponē mediā. p̄bat. Si
 quis i p̄tētio itendens dicē missam. postea
 at̄ ad alia distrahatur. tūc nō h̄z itētiōem actua-
 lem: dū ē distract⁹. nec tū h̄z itētiōem habi-
 tualem. q̄ ēt dormiēs talē h̄z. Requiritur ergo
 mediā. s̄. itētio virtualis. q̄ i virtute illius in
 tētiōis prius habite actualiter facit oia q̄ fac-
 tāq; ex radice. Sic in p̄posito in baptizante
 non sufficit sola itētio habitualis. nec regit̄
 semp̄ itētio actual. q̄ nō obligat de⁹ hoicm
 ad ip̄sibile vel nimis difficile cuiusmodi est
 non distrahī. sed sufficit itētio virtualis.

¶ Quid si quis putet baptizare puer. cui im-
 ponit nomē petr⁹ & est puella: R. s̄m D̄osti.
 q̄ aut̄ itendit baptizare psonā cuiuscūq; setus
 sit: & est baptizata. aut̄ itendit baptizare ma-
 rem tū. & sic nō est baptizata. aut̄ simpliciter
 baptizat & est baptizata.

¶ Quid de baptizātē ex ioco: Dic q si hēbat
 intentionē baptizādi est baptizat⁹. al̄s secus.

¶ Quid aut̄ in dubio: A sc̄n. dicit hunc esse
 rebaptizandum sub p̄ditione & c̄.

¶ D̄r: plures possint vñ baptizare: R. s̄m
 R̄i. i. iij. di. iij. q. de necessitate vnius actus
 baptizādi est ministri vnitās ad vitandū pec-
 catum ex p̄te baptizantis: nisi forte in casu ne-
 cessarij essent plures ad p̄uez abluen. nō ē at̄
 de necessitate ad efficacīā sacramētū. Al̄dodys
 enim exp̄immendi actus baptizandi: & p̄one
 ministri exp̄sio: sunt ex traditōe ecclē. vnde n̄
 videt̄ efficacīe sacramētū repugnare puerum

8

9

10

11

12

4

*intētio sc̄m
de nec̄.*

¶ plib⁹ simul absut: s; fieri si sbeat nisi i ma-
gna necessitate. Et cu baptizatus dicit, Nos
baptizam⁹: si e sctus. Ego baptizo: q; ego ba-
ptizo. S; e sensus. Ego t ille baptizamus.
Nec e uer: q; oē pte gemiat suū singulares
vt i plē pte psonē. S; bñ e uer: de plē sede
t tertie psonē. h. R. Idē dicēdū q; vn⁹ ba-
ptizat ptes: dicēdo ego nos baptizo: bap-
tizi sunt.

Baptismus. iij. quo ad

res. Vtz oēs hoies fuerit obligati ad
susceptōes sacramēti post xpi resurrectōis: R.
scōz R. l. iij. di. iij. q; si oēs hoies fuerūt ob-
ligati ad susceptōes baptismi statū post xpi re-
surrectōis. Nullus e; tēncē d; necessitate ob-
seruare legē anq; p mulgata sit: nec ē post
pml' gatioz quousq; sibi inotescat: nisi d; sct⁹
ei⁹ scti cā qre n; statū inotuit sibi. pml' gatio le-
gis: lē at d; necessitate suscipiēdi baptismū: n;
statū sūt p⁹ xpi resurrectōis p mulgata. q; si
statū dicit illd; vbi. Adar. vlti. Jte docete oēs
gētes tē illa at. pml' gatio n; sūt oib⁹ nota. t
nū fuerūt ml' ti: quo; d; sct⁹ n; sūt i cā tardatō
nis illi⁹ noticie. S; postq; ei⁹ pml' gatio sūt
diffusa p vniuersū orbē: oēs fuerūt obligati
ad baptismū susceptōem. Et ē i iustificati q;
baptismū n; suscipiūt: tēncē ad baptismū. q; q;
sūt aliqua lē pstatat pp ea q; accidūt: vt i plē
bus: si tñ gnāt⁹ lata ē: n; tñ tēncē ad ei⁹ obser-
uatoēs hntes illd; pp qd; ē lata: s; ē n; hntes:
q; n; solū baptismū s; sūt: ē pp peccatum ori-
ginale delēti. sed etiā scūdario ob fideliū ab
infidelibus distinctionē.

Quā puer i vtero mris etnis possit bap-
tizari: R. si total⁹ talis puer ē i vtero mris: nec
d; eo appet aliqd; mēbz: nec ei⁹ ps. tūc bap-
tizari n; p: q; tal; oēs not⁹ ē n; ecel c: nec subijci
pōt opatoī mltroz ecel c: nec mat; vna scidi
d; vt puer nasci possit t baptizari. q; n; sūt fa-
ciēda mala: vt veniat bona: deberet at scidi.
¶ si iaz desicta eēt. vt. ff. d; ioffi. te. l. posthum⁹.
¶ An aut appet aliqd; mēbz: t nō ē pl' enar⁹.
expectāda ē totalis egressio nisi piculuz moztis
imineat: seu timeat: nā in tali cāu egressa
pte pncipali. s. capite: baptizari d; s; Idē dicō
aliss mēbz: vt mānū t pedē scōz Inm. nam
scōz cū d; necessitate nō requit imersio s; satis
ē q; baptizās effūdāt aquā sup; corpore bap-
tizādo: lauādo totū corpus: vel maiorē ptem:

vel saltē caput. Dicit et sufficere: q; sintilla aq;
picta a baptizate: tangat corpus baptizati.
¶ Ratio ē scdm eūdē Inm. q; s; i verbis sit tra-
dita certa t substānalis forma: nō tñ in facto.
Sola e; itēto ē de substātia baptismi. vñ suf-
ficiō q; baptizās effūdāt aquā sup; baptizādo
quāntūcūq; modicā. nā q; n; q; sup; bap-
tizādo pp debilitatē baptismis t grauitatē baptiza-
ti: q; n; possēt illū suscitare manib⁹ t mergere
illū in aquā. Et Inm. loquit et i puero total⁹
egresso ex vtero matris. Et dicit Panoz. in
c. dbitū. extra. c. q; opinio Inm. facit p isanti-
bus q; sūt ml' tū d; biles: ut n; imergant i aquā:
neq; laucēt totū corp⁹: necurrāt piculū moztis.
¶ Post. tñ dicit tutius eē: vt in verbis t in
factis obseruct cōsuetudo loci. vt. i. c. de trina
de conse. di. iij. vbi dicit q; loci p suetudo: ob-
seruari d;: sicut fiat trina imersio sicut vnica.
¶ Si tñ puer in utero cernit: cuius aliqua ps ap-
paret t baptizata fuerit, si postea moriatur:
sepeliri d; in sacro: ex quo tam solēnis doc.
vt Inno. dicit talē puerū eē baptizātū. Idē
Panoz. Si tñ talis puer supiuit: ad abū-
dantes cautelas p solo vt baptizēt iterū: sub
dictione mri. Et p pcedēta solūtur qō singula-
ris que sūt: de facto. Quidā d; d; puerū:
ad baptizādū ad ecclēsiā valde remotā: vidēt
i puero signa mortis: nec hñs secū aquā pic-
cit eū in vno puteo: dicēdo. Ego te baptizo:
in no. p. tē. nunquid iste sit baptizatus vt sic
possit sepeliri i cimiterio ecclēstico? Quidā;
lector theologie de ordine predicatoz: dicit q;
nō. S; vt refert Abb. multi cāoniste fuerūt
illi detestati: q; nō desint in hoc cāu nec ver-
bum: nec clemētuz. S; postea ipse Abb. cō-
suluit magistrū suū: qui rēdit q; nō erat ba-
ptizatus. Et sic concordauit cū iudicio illi⁹ ma-
gistri. motus: q; baptismū nō soluz requit i-
mersio: s; ē t eleuatio ab aquis i signū resurre-
ctōis xpi. d. c. de trina. Sed dicit Panoz. q;
hec rō apud cū nō pcludit: q; ut dictū ē. s. d;
necessitate n; requit imersio: t p p hñs nec eleua-
tio. vñ credit q; si possēt pstar q; puer vire-
rit: quādiu baptismū fuerit plect⁹: q; satis di-
cat baptizār. S; q; possēt deficere i via: an-
quā baptizaret: possēt sustentari alia opinio.

Sz pone q; iste puulus dū ad baptismum
desert ab infideli iter: citē: nūquid saluabit⁹: R.
astē. li. iij. ti. vi. q; nll' us pul' us saluaf quā-
tū ē de lege cōi: nisi v' tute sacramēti: nō quia

puulus teneat et pcepto: s; q; sine sacramento
vel aliquo qd; copollat deus n; d;iposuit dare
gras. Si yo puulus pp hoc solu oculis e; q;
psecutore: cu; portaret ad baptizandu; ne bapti-
zaret: mo;it p; baptismo i; i; sanguie suo pie
credit baptizari. Si aut; alia de ca; occidit: q;
tuncunq; delerat ad baptizandu; d;anabitur.

3 **C**irca n; predicta sci; q; tripler e; bap-
mus. I. flumis: flumis e; signu;. In baptismo
flumis: veli re: vl i; pposito si h;ri n; possit in-
re: sit salus: inquam e; de v;ute ei? Bap-
mo yo flumis sit salus adulto: dum baptiz-
flumis siti pposito. o; psc. di. iij. baptiz-
d; p; b; n; bap. apli ca. Vbi e; d;etur q; credes
se baptizatu; h; n; sit baptiz- nihilomin; si de-
cedat saluat. **P**arulo aut; n; sit salus p bap-
mus flumis: nisi de puuilegio sp;ali. vt p; de
sanctificato in vtero: q; n; h; v;us liberi arbi-
trij. Bap- mo aut; sanguis sit salus vtriq; s;
adulto et puulo. Et hoc si sit pp deum.

4 **V**tru; sanctificatus in vtero teneat ad ba-
ptizandu;: s; asten. q; sic. sicut p; per Jo. q; di-
nit le a ipso vchere baptizari. Et hoc quide; n;
pp;er indigena; remedij: s; pp;er ipressione;
caracteris: et huiusmodi.

5 **Q**uam apli fuerint baptizati: s; asten. q;
sic. per glo. Jo. 15.

6 **V**tru; puer eras ad huc i; vtero matris re-
generari possit baptismo sanguinis: s; asten.
q; da; dicit: q; nullo mo; nec p; effusione san-
guinis: nec p; alia via de lege coi; pot; puer i; vte-
ro matris a peccato purgari. Alijs aut; uide-
tur p; d;icēdu;: q; h; puer i; vtero matris bap-
mo aq; baptizari no; possit: q; no; pot; ipm; sen-
sibile sacramentu; suscipere: et ecce ignota; e;
q; n; ad ipm; effusio sanguinis venire pot; et
deo notus e; q; p;cipal; r; baptizati: i; p; effusio-
nem sanguinis illata; p; fide; pot; ab ougiali pec-
cato purgari. vñ illud. Augustini. h. de ba-
ptismo puuloz. Qui natus no; fuerit: si pot;
renasci. intelligendum e; de regeneratione ba-
ptismi aque. Idem s;.

7 **I**nfans et positus: si nullus signu; vel testi-
monij apparet q; baptizatus sit: baptizari d;
sub d;itione hacti no; es baptizatus x;.

8 **Q**uid fiet q; nascitur mo;stru;: s; aut cer-
tum e; e; duas aias r;ales: aut no; certum est
aut si sunt duo capita et duo colla; et duo pe-
ctora: q; erunt per p;is duo corda: et sic sunt
baptizandi: ut duo. Et quāuis p;sumatur q;

plea possint sit baptizari: d;icēdo. Ego vos
baptizo. tutius tñ e; eos baptizare sigillatim.
Si uero dubii e; vtrum sint d;icēti: tñ p;io;
baptizandus e; vnus: postea potest alter bap-
tizari sub cōditione sic. Si no; es baptizatus:
ego te baptizo.

Vtru; in co qui e; baptizandus requirāt iter-
tio et voluntas: s; scōm. **I**de. Suscipiendū ba-
ptizandu; tres sunt d;icē. Quidā e; n; nūquā ha-
buerit us; r;ōnis: ut puuli: et perpetuo furio-
si: et i; his no; requirit voluntas. Quidā vero
aliqu; h;erunt: h; tñ non h;eant: et i; his i; ne-
cessitate sufficit antecedēs voluntas. Itaq; amē-
tes et dormientes: si a; furia; vel dormitione;
h;ebant p;iam voluntate: no; recipiūt sacra-
mentū. Si autē h;erunt propositū: et hoc per signa
aliqua innotuit: tñ i; articulo necessitatis de-
bent baptizari: et si furiosus tñ d;iceret. Si
tamē necessitas tñ cō sit: d; expectari lucidū
iternullus: vel vigilia dormientis. Quidā ve-
ro h;er vsum r;ōnis: tñ cum baptizantur: et i;
his requirit cōtritiō et deuotio ad percipiendū
rem sacre; et intentio et voluntas ad percipiendū
sacramentu;. **N**ecesse requirit voluntas absoluta
recipiēdi qd; ecclesia p;ferit: sed qnq; sufficit volū-
tas coacta. Et si sit coactio sufficiens: et et ro-
to ab extra: vt cū aliquis reclamās i;mergitur
violēter: talis nec sacra; suscipit: nec rē sacra-
mentū. Si autē sit coactio inducens sicut i;minis
vel flagellis: itaq; potius ipse eligat bap-
tismū suscipere: q; talia pati: suscipit sacramentu;
s; no; rē sacramentu; h;e; p;bat. xlv. di. de iur-
deis. et extra de bap; maior. xlv. di. i. q. i.

Vtru; i; eo qui d; baptizari requirāt fides:
s; scōs. **I**de. In puulo et nāiter stultis: et hu-
i;usmodij qui p; se non pnt credere: no; requirit
fides: p; p;ia; s; sufficit aliena. In alijs vero re-
quirit fides: p; p;ia; no; quidē ad susceptione;
sacramentu;: q; et sine ea recipere; character: sed
quādi ad susceptione; rei sacre. i. gratie.

Baptizandus iterari no; d; p; q. i. q; quidā.
Pena aut; iterans: scōm leges e; volumū sup-
plicium. **N**o; sanctū bap. l. ij. scōm vtro; ca-
nones: tales non pnt promoueri: siue scienter
rebaptizati sint: siue ignorāter. Et postquā;
sciterit ratum habuerūt. l. di. cōfirmandum.
Alias vero qui ignorāter rebaptizati fuerūt:
vt infantes vel coacti absolute pnt promou-
eri: scōm quosdā de iure: scōm alios q; tu-
tius e; de dispensatōe. de conse. di. iij. q. bis.

Item clerici iterates baptismum deponedi sunt, ar. c. eos. r. c. qui bis. de pse. di. iij. Laici vero grauibus penis plecedi sunt: vt ibi. Si vero dubitetur: an aliquis baptizatus fuerit: baptizetur sic. Si es baptizatus non te baptizo. Si non es baptizatus ego te baptizo. In no. p. r. c. extra de bap. c. ij.

12 **Q**uid iudeus vel paganus petit baptismum: an statim baptizadus sit: si periculus est in mora: ut quod baptizadus timet ne alij infideles si hoc senserit interficiant cum vel aliter impediant: quod est baptizadus. d. pse. di. iij. ne quod ab sit. S3 si periculum non adhit: tunc p. viij. menses vel alio termino arbitrario debet differri: et iter ca thecuminos teneri. d. pse. di. iij. iudci. r. c. se.

13 **Q**uid si non baptizatus promoueat i sacerdotem et episcopum: et postmodum celebret: et multos ordinarit: si. Panoz. i. c. si quis. de ps. si bap. dicit quod defectus sacramenti baptizatus impedit ipse confessione characteris aliorum sacramentorum: quod baptismus est ianua omnium sacramentorum. Et per consequens nec coficere: nec absolvere: nec et ordinare potest. Idem tamen credendum est quod a iure saluatur per fides sacramenti. et propter hoc generaliter in. c. apostolica. de pres. non baptizatus singulari limitatione ad. l. barbarus. ff. de offi. preto. r. ad. s. verum. ij. q. vij. In quibus nota quod communis error seu opinio facit valere gesta. Ita cum proceditur in dependentibus a iurisdictione: non autem in dependentibus ab ordine seu alijs sacramentalibus. In his cum attendit veritas: et non opinio. De hac materia vide infra. L. o. s. l. iij. in su.

14 **Q**uid autem si ordiatus ab isto: qui eorum opinio debetur per episcopum non velit amplius ordinarit: si. do. An. dicit se credere istuz copelli debere ad suscipiendum ordinem sacrum propter iterum non suam: quam semel habuit. Jo. an. dicit quod remanebit laicus: et licite non deberet prebere matrimonium: quod tacite videtur vouisse continentiam: nisi preberet matrimonium: cum illud votum si fuerit solenne: et quo vere non recepit sacramentum ordinis. Et quo inserto Panoz. i. d. c. sigs: quod ad solennizandum votum non sufficit opinio et credulitas: sed quod vere subiequatur sacerdos: vel ingressus religionis. vt i. c. vnico. de voto. li. vij.

Baptismus. v. quo ad te

Quid aliud tempus determinatum sit ad baptismum: si. quatenus ad substantiam sacramenti non est

aliquid tempus determinatum: imo qualibet die et hora celebrari potest. Quo vero ad solemnitatem ecclesie habet duplex tempus. scilicet sabbatum pasche et sabbatum pentecostis.

Quid baptismus debeat per aliquod tempus differri: si. sed hoc magis laudabile est quod puer quicquid fieri potest baptizetur. Sed quatenus puer possit mori et danari. Secundo quod demones si habent tamen preterea baptismatis: sicut in non baptizatis. Tertio quod puericia facilius habet inducit et assuecit iis que sunt christiane religionis et fortius ibet. Ad dultus autem non statim cum conuertuntur hoc sacramentum conferendum. Quarto ne ecclesia a talibus decipiat. Sedo ut an baptismum plene instruat in fide. Tertio propter reuerentiam sacramenti.

Baptismus. vi. ritum.

Quid inmersio sit et necessitate baptismi. Vide s. Baptismus. iij. s. i.

Quid de duobus sacerdotibus: quorum alter est manebus: et alter immittens: uno proficiente: et altero immergente: si. Ri. in. iij. di. iij. q. de lege communi baptizatus non est: quatenus determinatus modus exprimitur actu non sit et necessitate efficacis sacri: tamen exprimitur actu esse ab illo a quo non est: derogat efficacis sacri. Sic autem est in proposito: quod baptismus est ablutio. Si autem ille qui vult pretere non abluat: premit actu baptizandi esse ab illo a quo non est: siue exprimitur in singulari: siue in plurali.

Quid in baptismum vel confirmatum possit leuare vel tenere non baptizatus vel non confirmatus: Vide infra. Impedimentum. vi. s. pe. r. si.

Baptismus. vii. quo ad effectum.

Quid sit effectus baptismi: si. scdm Tho. p. i. i. i. baptismum mudant ab originali et dant eis virtutes in his: non in vultu. Ad dultis vero sit remissio omnium peccatorum non solum originalis: sed et omnium aliorum et totius penitus: neque requiritur alia penitentia.

Quid fictio impediat effectum baptismi: si. se eundem. De. q. fictus est i hoc quod sit at se uelle esse ferre vel suscipere baptismum et non intendit: effectum impedit. S3 qui sit at se dispositum iterum: cum non sit: vel qui non credit: vel qui cum proposito peccandi accedit aut premit sacramentum: non suscipit rem sacri. i. gratiam: sed habet characterem suscipit. Et vt dicit Aug. dualiter incipit quando fictio veraci confessione recedit. Et baptismus quidem peccata

sa an' smissa delet quo ad culpa & pena: sed
 pmissa post baptismū delet quo ad culpā. Et
 hoc p accidēs: qz magis delect v̄tute p̄nic.

Quātrū effect⁹ baptismi cōlis sit i oib⁹? R.
 scōz. De. quātū ad caracteris ip̄ressiōz & pec
 catorū & p̄ne dimissiōz: cōlis effect⁹ ē. Sz
 quātū ad dep̄ssiōz fōmitis: & iustitiōz gr̄e ē
 icqualis: qz icqualis pōt eē dispō. volūtatis.
 In p̄uulis tñ qz equalis ē dispōsitiō: & effe
 ctus equalis crit.

An autē baptism⁹ tollat irregularitatē bi
 gamic v̄l hōicidij: D̄ib. j. Bigamia. s. vii.

Ellū. Quātrū capta i bello subij

nal. qz n̄ tenentur p̄cipies nec milites
 si bellū ē iustū. di. j. ius gētūz. Itē scōm cum
 n̄ tenet restituere qm̄ bellant. p reb⁹ repetē.
 vsqz quo satisfactū fuerit cia de oi dāno & in
 teresse. qd̄ iniuste ab hostibus illatū ē eis. ar.
 xiiij. q. i. c. j. & q. iij. c. fortitudo.

Que autē requiratur ad hoc ut bellū iustū
 dicatur: R. quiqz sūt. s. psona: res: cā: aius: et
 auctoritas. P̄rio psona. s. vt sit psona cui li
 ceat bellare. s. ut sit fel ar. & n̄ cec̄l astuca. xiiij.
 q. viij. c. i. nisi in necessitate icuitabili. Res
 ut. s. fiat. p reb⁹ repetē. vsqz quo sit c̄ satisf
 factū. Cā. s. necessaria v̄l licita: ut. p̄ defēsi
 o. de rest. spo. olim cām. Aius. s. n̄ et odio.
 v̄l iōe: uel cupiditate: sed ad correctionē. vel
 pp̄ iusticiā ut obediētiā. xiiij. q. j. qd̄ culpaf.
 Auctoritas. s. superioris. d. e. qd̄ culpaf. Dicit
 cizipator: nulli. p̄sus nobis iustis atqz icō
 sultis: quozilibz armoz modicēdoz copia tri
 buaf. C. ut ar. vsus iustis p̄nic. it̄. fit. l. j. li.
 ij. Idē dicit Hosti. i. sū. & addit qz fieri ēt p̄
 auctoritate ecclē. p̄cipue si pugnatur. p̄ s̄ide.
 Idē dici possēt eti dñs i p̄alibus inferiorib⁹ a
 p̄cipie & ciuitatib⁹ qui p̄scripserūt iura ip̄erij
 v̄t. c. sup̄ quibusdam. de ver. sig. Et si aliqd̄
 dictoz. v. defuerit: bellū dicit iustū.

Quātrū dicit: qd̄ si aliqd̄ p̄dictoz d̄serit: nū
 qd̄ tenetur qz restituere. quicqd̄ adeptus ē
 i bello illo: R. Adon. qz quāuis bellū sit nō
 iustū et cā: aio: psona & c̄ auctoritate. Si tñ
 res subit. s. qz. p reb⁹ repetē. factū ē: n̄ tenet
 qui mouit bellū restituere qd̄ ibi accepit: nisi
 cepit uel dānificauerit aduersariū suum. ultra
 qz hūit ille d̄ suo iniuste: aut dānificauerit eū.
 Et hoc ē d̄cedūz s̄m̄ iudiciū fo: p̄nialis: ubi
 h̄z locū p̄pensatio ēt nō liquidi ad liquidū qz

nō h̄z locū in foro d̄tentiono. Dñi si quis i foro
 p̄niali p̄senteatur se per furtū hūisse. x. de reb⁹
 illius qui manifeste abstulerat ei. ij. facere cō
 suctit & bñ iader p̄narius cōpensatiōe: nec
 iniungēt ei restitutiōe illoz. x. nisi aduersari
 us eius postmodū restituat ei. ij. ablata. In
 iungēt tñ ei p̄nias de furto p̄missi. Idē d̄ d̄
 si. qui ēt dicit: qz is qui iuste pugnat nō tene
 tur ad restitutiōe p̄cedē. s̄ sit capiens. xiiij.
 q. vii. si de rebus. qd̄ ē valde singulare. Et h̄
 dicitur dicit⁹ notabile qz capta i bello iusto n̄
 p̄p̄sant cū d̄bito p̄cipali: Hoc ēt d̄ Arch.
 xiiij. q. ij. dñs n̄. vbi dicit qz si un⁹ ab alio in
 bello iusto p̄tima occupauit: & postea ille
 res sit occupate v̄l satisfactē: is qz occupauit
 n̄ tenet restituere occupata & recipere satisfactō
 nē: qz qd̄ qz iure occupat: iurgētū suū effici
 tur. j. di. ius gētūm. Et qd̄ aduersarius dā
 nari possit h̄etur i li. seu. & d̄ inuictura quā
 titius accipit a semp̄onio. Idē d̄. Ro. Et
 hoc itelligas siue capiat de reb⁹ iniuste pu
 gnatis siue vasalloz: siue hoiuz suoz: quonf
 qz iuste pugnat de d̄bito: uel iniuria: ul' offē
 siōe illata uel dāno dato sibi uel suis: de iter
 esse suo iuxta p̄p̄riā & sanā p̄sciam sit plena
 rie satisfact⁹: v̄l donec hostis patius sit satis
 facere: uel iuri p̄tūm se offerat. Illos autē in
 telligas suos: qz plus hoiem qz d̄cā timētes
 sequunt dñm suū i bello illicito. Alios autē qz
 ei nō p̄stāt auxiliū: p̄siliū uel fauorē: n̄ credi
 mus puniēdos: de hoc tñ v̄l iō: dic ut. j. Re
 p̄salie. Qd̄ d̄t d̄c̄m ē illos teneri qz dñm i bel
 lo iniusto sequūt: itelligas qm̄ d̄ h̄ certi sūt: ul'
 p̄babil'r credūt iniustum eē bellū: matie ubi
 c̄ps. p̄hibebat. Si uero cernēnt vel p̄oba
 bil'r credēbat iustū eē: i nullo tenentur nisi for
 te pp̄ corruptā m̄tioneē cupiditatis. Sed h̄
 reputo piculosum: qz sola p̄scia nō facit iustū
 bellū: imo auctoritas iuris v̄l iudicis ē quā
 tum ad hoc p̄ntet requirēda. Idē d̄.

Secūdo querō: quid si p̄babil'r dubi
 tetur. Quātrū iustum sit uel iniustum: R. idē
 Ado. qz adhuc quid bonum obediētie et
 casatur. d. c. quid culpatur. secundum Kai.
 Hoc verus ē si iniquūm quātum potuit et
 p̄critiores consuluit & dubius semper tēmā
 sit: alioquin affectator igno:tiē sicut expro
 scientie puniretur. de dan. despon. cum inbi
 bitio. Nec creatur propter timorem amit
 tendi secundum uel incurrēdi dānum. xiiij.

q. v. itane. Licet metus culpam attenuet, et
tra quod metus causa, sacris. Sed auctori-
tas iuris vel iudicis requiritur. Idem Host.
p. co. i. l. in. iij. di. xv. dicens. q. g. in guerris
scienter inferunt dāna in nocētibus: tenentur
illis ad restitutionem. Illi autem in guerris
innocentes non sunt qui habenti iniustū. bel-
lum fauent directe: vel indirecte de personis
vel rebus.

5 **T**ertio nunquid hij qui secuntur teneantur
insolidum: s. scdm Hosti. distinguendus ē.
Vt scirent predam cōmitti debere: vel igno-
rarent: tamen a p̄da non abstinerunt: imo
alios adiuerunt. Et tales et hij qui consilio:
auxilio: vel adulatione: vel dīractione: seu alia
causa simili iuduxerunt tyrannum ad predam
faciendam vel guerram mouendāz iniuste: te-
nētur insolidum: si propter hoc sciunt: vel cre-
dunt q: tyrānus ad hoc sit inductus alias nō
facturus: vel non tū facturus: quo ad id qd
plus fecisse credit ex tali iſſigatione. ar. de ho-
mi. sicut dignum. Si vero sciunt: vel credūt
q: propter hoc ad hoc nō fuit motus. nec pp
tales plus vel minus fecit. tunc non tenentur:
nisi in quātū ad eos p̄uenit: vel de eis que ex-
penderunt. et in quātū dānum dederunt per
se vel familiam suā directe: vel occasionaliter.

6 **Q**uarto quid si neuter raptorū dñs erat:
nec vn? magis aiauit aliu: q̄s alter ipm: sed si
mul p̄ueniat de faciedo talē insultū: vel d̄ ta-
li rapina cōmittenda: s. Hosti. q: quilibz te-
nētur insolidum. Alij vero dicunt q: quilibet
p parte sua satisfaciāt.

7 **Q**uinto nūquid oēs q sequūtur: et si vn?
solus potuiss: p se hoc facere: teneant isolidū:
s. Host. q: sic. vt ē ter. ff. ad. l. acqui. ita vul-
neratus. Aliqui tñ dicunt q: sufficit q: quilibz
p p̄e sua satisfaciāt. Si. n. p̄p̄oē sequelam
p̄siluz: vel exoracionē sciunt: vel p̄babiliter
estimāt eū rapinā fecisse: ita q: al's non fuisse
facturus. glibet eoz tenet insolidum. Si vō
pp eoz sequelā nō plus fecit: q̄s al's fuisse fa-
ctoruz. tūc tenent tñ de his que inde habuer-
unt ut dictū ē. Si vero credunt q: et sine suo
adiutorio dānū fecisset. tūc tñ tenetur ad illō
plus vt. s. Del. die. sedm. Itā. q̄s sunt plures
raptores. si simul vadūt: quasi sit vn? et cetera?
glibet tenet insolidū. nā et quilibz iuuat alios
et facit eos fortiores. hoc tñ vtz est scōz. vō
qñ vnus sine alio nō fecisset. al's glibet tenet

p dāno qd itulit. Si vō nō fuerit simul: sed
glibet p se fecē dānū: quibz tenet p co qd itulit.
Sexto vtz per bellū: vel violētiam liceat
pp̄ia auctoritate rē iam ablātā: vel inuasiōem
recupare: s. sm. Inno. et Hosti. Si hoc fiat
in cōtinenti: certe s. nam de iure nālī cullibet
s: vn vi repellere: dñm in cōtinenti et cū mo-
deramine in culpa tutele. i. q: tutela illa mo-
derata et sine culpa sit. nec sit ad sumēdas: vn
dictam: s: ad p̄pullandā inturiā. de homi. si
gnificasti. el. ij. Et dicit moderata tutela: si il-
lud tñ fiat: quo omissō violentia repellit non
possz. Si aut ex interuallo fiat nō s. imo tūc
dōz adiri indet raptoris. et eius auctoritate re-
cuperari. Nā si aliqui pp̄ia auctoritate etiāz
rem suā accipit: cadit a iure suo. et perdit eaz:
nisi forte non possit p iudicem eaz recuperare.
di. j. ius gentium. Hoc intellige in foro con-
tentioso. Secus in foro p̄scie. q: s: male fecer-
it: non tñ tenetur ad restitutionē. Sicut et d
illo qui absqz auctoritate superioris accipit d
reb? dānicāns vsqz ad valorē dāni. vt dictū
est. s. minus tenet si sine culpa habuit de bo-
nis illius. vt p̄ia q: inuenit vel aliis sibi de-
dit: et huiusmōdi. de hoc vide. j. c. familia. Itē
videtur tenere Alex. de ales. in. iij. q: si quis
sine scandalo rem suā latenter: vel per vio-
lentiam accipit: vel rem equipollentē rei suē:
non tenetur restituere: quia simpliciter non se-
cit furtum. Et si dicatur q: contractat res: alie
nam inuito domino. dicendum q: non: vt
alienam.

8 **S**eptimo quid cum subditus mouet bellū
mā. ite subditio. vel scgtur eum: nunquid tenet
restituere si qua ab hostibus accepit: s. si bel-
lum ē iustum: nō tenet nisi iusta edictam dōz
mini sui. Si vero sit iniustū: tūc tenet q: plus
debit tuncere deum q̄s hominē. Si vero du-
bitat vtz sit iustū. vel nō. interim nō tenet. s.
quousqz dubitat. nā cētūsus pp bonum obedi-
entie. trij. q. i. c. quid culpatur. Si aut post
modū scuit bellū iniustū fuisse: statim incipit
esse male fidei. et tenetur restituere qd acce-
pit. Lūmā tñ hoc sicut dictum fuit. s. in prin-
cipio capitali: qñ i huiusmodi dubio cōsultuit
p̄tos. et semper dubius remansit. nam tunc q
habuit iniusto bello retinere potest. p̄pter bo-
num obedientie.

9 **D**ecimo quero: an sicut subditi mouent
tes bellum circulantur in dubio vt dictum est:

8

9

10

Utra similiter excusetur amicitia cognati: si p[ro]p[ri]etarij: et huiusmodi: scilicet. scilicet. v[er]y. q[ue] n[on] n[on] excusat eos obediencia: nec in dubio debent se committere discrimini: vt iuuent aliquez in p[re]iudicium alterius. xiiij. q. v. deniq[ue]. nec est si mile de aduocato que excusat bona fides q[ui] diu credit iustitiam esse cam. q[ui] est illi iudex superior: qui cam examinat. et d[icit] allegatis iudicat. In bello vero viribus corporalibus vincitur: et n[on] p[ro]cedit iudicatur. 2 cor. 11.

Mono quero an libere accedentes ad bellum obligent sibi illi in cuius seruitium vadunt si i d[omi]ni iudicant. vt puta. si i bello p[er]dat arma: equos et huiusmodi. siue capiunt cudo ad bellum. siue in rediendo: scilicet. A rcbi. f. q[ui] si accedunt vocati a d[omi]no: et rogati: et n[on] motu p[ro]prio. sed requisiti. tunc h[ab]ent actionem m[an]dati p[ro] d[omi]no. si p[er]tingat ipsos aliquid p[er]dere. vt. s. dicitur. nisi appareat q[uo]d ca p[er]tinetas: humanitatis vel p[er]tele hoc fecerint. xiiij. q. iij. n[on] inferenda. Et si opponas. obediencia n[on] tenet. q[ui] talia p[er]diderat casu fortuito: d[icit] quo q[ui] non tenet. de homi. ioh[ann]es. scilicet. iste casus fortuitus q[ui] potuit t[ame]n obui p[er]dideri. q[ui] verisimiliter h[ab]et p[er]tingit i bellis. q[ui] dubit[ur] e[st] euert[ur] belli. et ita notat Inno. i. c. sicut. cl. iij. de iurciu. et ibi p[er]anoz. id[em] sentit dicit q[ui] vocati a d[omi]no: qui t[ame]n n[on] tenebant obedire p[ro]t agere s[ed] vocantem actio m[an]dati: et ad d[omi]na q[ui] p[er]tingit casu fortuito: dum verisimiliter p[er]tingere potuissent. quasi vocans hoc obauerit cogitare a p[ro]p[ri]o. Secus vbi d[omi]na p[er]tingent ex casu fortuito q[ui] verisimiliter n[on] fuit cogitat[ur]. vt i. l. iter. cas. s. n[on] oia. ff. m[an]d. q[ui] v[er]ba sunt ualde notanda: maxime i m[an]d. fideiussionis. h[ic] secus sit in p[ro]modato. q[ui] p[ro]modatarius non tenetur de casu fortuito. sed hoc p[er]tingit et n[on] mandati. q[ui] regulariter m[an]datarius agit ad m[an]datus p[ro]modum: cu[m] n[on] it[er]dat faecre de suo h[ab]itatu. Et it[er]llige p[re]dicta i eo q[ui] gratis susceperit m[an]datu[m]. n[on] si aliquid accepit. n[on] d[icit] m[an]datarius: s[ed] locator. m[an]datu[m] eni d[icit] e[st] gratuitu[m]. Unde puto q[ui] isti q[ui] veniunt p[ro]cio: vt stipendiarij: n[on] p[ro]t agere ad d[omi]na q[ui] p[er]tingit si ne culpa salt[em] leui m[an]datarij. n[on] ibi p[er]tract[ur] p[ro]ficatur gra[ti]a v[er]iusq[ue]. s[ed] mandatu[m] explicat gra[ti]a m[an]dantis t[ame]n. Et p[ro] hoc i[st]erf ad alia. q. Quis m[an]dauit alicui. vt faceret sibi aliquid edificium in insula circumdata mari: p[ro]p[ri]o q[uo]d m[an]datarius ex causa naufragij incurrit multa d[omi]na. n[on] quid possit contra mandantem agere: et concludit q[ui] potest: d[omi]no modo casus sit talis: quem non

incurrisset si mandatu[m] n[on] h[ab]uisset. S[ed] hoc v[er]y p[ro]tra d[omi]ni. s. n[on] oia. vbi dicit: q[ui] vbi m[an]datarius fuit spoliatus in via a latronib[us]: n[on] agit p[ro] m[an]dare. Ideo mihi plus p[ro]p[ri]o distinctio facta s[ed]. de cau[sa] fortuito: q[ui] verisimiliter fuit cogitat[ur]. aut n[on]. Et p[ro] p[re]dicta. l. iter. cas. p[er] Danoz. i. c. cu[m] p[ro] ca. de p[ro]cu. insert ad alia. q. quotidiana. Quidam p[er]cur. alicuius domini incidit in latroneo: du[m] iret p[ro] factis d[omi]ni: et ab eis fuit spoliatus vel in via fuit infirmitate oppressus. nunquid possit huiusmodi d[omi]na v[er]y exp[er]sas sc[ilicet] iputate d[omi]no? Et p[ro]cludit scilicet doc. ibi q[ui] n[on]. p. d. s. n[on] oia. scilicet q[ui] b[on]i sunt extrinseca a m[an]dato: et potius sunt iputata casu fortuito. Sec[us] est i duob[us] socijs: q[ui] vn[us] iputat alteri d[omi]na. q[ui] passus e[st] occasione societatis. vt i. l. cu[m] duob[us]. s. quida[m]. ff. p[ro] so. vide d[icit] hoc i[st]ra. c. Societas. s. xiiij. xiiij. et. xv.

Quero an non vocati ad bellum: sed p[ro]prio motu accedentes: obligent sibi illi in cuius seruitium vadunt: scilicet. A rcbi. f. Si aio don[um] hoc faciunt: vt puta: pietatis: humanitatis: vel p[er] arteles: tales non ager[et]. xiiij. q. iij. n[on] inferenda. Si aut[em] aio obligadi illi cuius negociu[m] gerat tunc ager[et] vi negocior[um] gestor[um]. et sufficit vtiliter ceptum negociu[m]. scilicet. 3o. de ligna.

Quero de accedentibus p[ro]prio motu: p[ro]dicentibus t[ame]n illis in quor[um] subsidium vadunt: nunquid tales obligent illum in cuius seruitium vadunt: vtiliter incipiendo: et est feliciter implendo: scilicet. q[ui] n[on]. n[on] gerens negociu[m] alterius: eo inuito: non p[ro]t petere aliquid: nisi p[ro] bene gestis an[im]i. p[ro]hibitionez. C. de ne. ge. l. si. **Q**uero quid de p[ro]modantibus vel locantibus arma et equos cutibus ad bellum: si amittantur: vel auferantur: scilicet. A rcbi. f. id[em] esse ius omnino: sicut de p[ro]modato: lo cato: et co ducto.

Quero quid si subditus h[ab]et guerram p[ro]tra d[omi]ni: vel econuerso: scilicet. scilicet. v[er]y. cum vasallus comitis h[ab]et aliquid p[ro] comite: requirenda est p[ro]mo auctoritas regis. Si aut[em] comes h[ab]et aliquid contra regem: et rex humiliter requisitus p[ro]t pares curie. nolet ei ius t[er]ribere: credo q[ui] si ius suu[m] descendat armis cum moderamine: non peccat. Impugnare vero regem p[ro]p[ri]a auctoritate non h[ab]et: sed denunciat habet pape: qui poterit et c[on]dicare. Et crescite p[ro]macia. debet ei dare auctoritate mouendi p[ro] cum arma. vel conqueratur coram impatore

¶ Rex illi subfit. Et illius auctoritate si approbat mouebit bellum. Quia autem rex cum h3 ptra iperatozem: et impator 3 reges: qui no subest illi: no erit alius cora quo querimonia ponatur: nisi papa: vt dictu e. in iniuria passus peccare caret mouedo bellu. si alter offerret satisfactio nem. L3 aut comes h3 aliqd 3 subdituz suu: no pp hoc debet sibi ius dicere: sed vel aucto ritate iudicis supioris gladium sumat: vel ad diocefanu uasalli rcurrat. L3 si uasallus obe dire recusauerit excōdicabitur rōne peccati. de iudi. nouit. Et si per anum sic psterit: dioce sanus ipsu et res eius capicdas erponat. ar. ij. q. iij. rursus. r. c. qui quis.

16 ¶ Quero quid d vasallo duoꝝ dñoꝝ: qd eē pot ratione diuersoꝝ feudoꝝ: si vtriqꝝ domi noꝝ simul requirunt euz: ut eos iuuat i bello. quid d3 facere: Quidam dicūt locū esse grati ficationi. exēplo serui duoꝝ dñoꝝ: qui si uide rit. vtrūqꝝ dñm interfici: iuuare poterit quem voluerit. vt. l. si quis in grau. §. sed euz om nes. ff. ad fill. Alij dicunt qd iuuare priorem: et cui primo iurauit. nā priorem fidelitate ser uare tenetur. Tutius tñ est: qd primo i ppria psona scriuat: scōo vō p substituta: si hoc pa tial natura feudi. Idem Jo. de ligna.

17 ¶ Quero qd si baro vnus regis. puta Ispa nie mouet guerrā alteri baroni: et rex Ispanie mouet bellū regi granate. Baro mandat ho minibus vt iuuent ipsum. Rex et mandat ho minibus: qd iuuent ipsum. et currūt duo mā data. que p̄io iuuare tñ: Et vt qd p̄io baro nem. nam sunt subiecti baroni respectu fidei tatis: rōne iurisditōis. Regi autē sunt sub iecti rōne iurisditōis generalis tñ. Et sic due rationes vincunt vnam. In p̄mū videtur. nam vocati a rege: sunt vocati ad maius tri bunal: et sic p̄ferendus. di. rviij. si eps. et et qd rex vocat p cōi bono et defensione vniuer sali. Et sic iure gentiuz obediē. xxij. q. iij. for titudo. nam p defensione prie licitum est p̄fer interficere. ff. de re. et sumpt. fu. l. minime. Et h vtra fin Jo. de ligna.

18 ¶ Quero nūquid vasallus teneat iuuare dñz 3 p̄rem: vel pater 3 filiu: ff. glo. xij. q. v. de forma. qd sic. nā filius solo viculo nature obli gatus ē patri: s3 vasallus dño: viculo iuramē ti. D3 gl. i. c. qm̄. multos. ij. q. liij. aliquo lter sentit p̄mū. Putare hie ponderandā quali tatem imponendi subsidū. Jo. de lig.

¶ Quero an ciuis duaz ciuitatū teneat iuuare vnā 3 aliā: ff. archi. f. qd dicendū ē sicut di ctum ē de vasallo duoꝝ dñoꝝ.

¶ Quero quid de dānis: et vastationibus qd fiunt in bellis. vt p incendia: vel effractiones: aut p arboꝝ et vineaz incisiones: et confusi liam. quis: et cui teneatur: ff. h3. v̄v̄. qd quis h3 iustum belluz: non tenetur de illis dānis: que ipse vel sui bona fide impugnando intulerūt: aut a quibus cōmode abstincere nō potuerūt. Si autem grassandi animo intulisset malicio se: cum alias poss3 sibi consulere: tenebitur. et compensabuntur illa dāna cum dānis ppter que bellum est notum: facta diligenti compu tatione bincinde. Suis vero hominib3 iste q iuste bellat non tenet de dānis: que passi sunt ab aduersarijs: qd subditi se et sua tenētur et ponere pro domo suo. Et dico qd dominus non tenet: nisi forte ipse fuerit in culpa negli genter descendendo eos. Qui vero habet in iustum bellum tenetur primo aduersarijs de omnibus damnis illatis. tenetur r suis pro prijs hominibus de dānis que receperunt ab aduersarijs qui iuste pugnabant. si ipsi pro prij homines iuuauerunt ipsum bona fide: aut si inducti fuerunt ex eius p̄silio: timore aut coa ctione: et de se non erant facturi. Secus si ma la fide iuuauerunt: in quo casu nullam habent actionem contra eum. nam in re turpi nulla contrahit obligatio. insti. man. §. illud.

¶ Quero nunqd dñi qui bella crūt possint componere ad iuicē sup̄ dānis: qd eoz sub diti passi fuerūt: ff. h3. v̄v̄. si cōpositio fiat de consensu dānicatoꝝ: ita. est illi. hoc itellige si iste cōsensus sit liber. al3 qui iniuste mouet bellum: non potest per suam compositionem p̄iudicare suis hominibus: quin ipse teneat eis de proprio satisfacere: nisi ipsi in culpa fue rit p̄ter eum eo vt dictuz est. Qui autē habuit bellum iustum: non debet componere cū ad uersario in p̄iudicium hominū suoꝝ: sed d3 pcurare qd eis ab aduersario dāna reddātur al3 si componeret: ita qd aduersarius non sa tisfaceret subditis suis: ipse tenetur eis. hec in tellige de dānis incendioꝝ: rapinarum: et huiusmodi. nam de et pensis factis confuec rūt dñi pponere vel p̄rāsire auctoritate sua: qd et de prius dictis dānis concedi pot: si dñi ex probabili cā uiderint ea esse remittēda: po tius q3 carere pacis cōmodo: et incurrere bel

Dñi pñala. Et cū in hoc casu pñeps vtiliter gerat negociū subditoꝝ ipsi subditi tenentur ratū habere. Si aut̄ ab initio pñcantur ne fiat ppō nisi restitutus sibi dānis: nō pōt dñs ipa dāna getare. S; q; pñeps t dñi possint cōponere cum aduersarijs: ipsis subditis pñdicētib⁹: t dānis eoz non plene refarcit⁹: in cāu quo vidrēt ad hoc bella iminere: facit qd̄ notant doc. in. c. que in eccl̄az. de cōssi. vbi hf q; pñeps et cā pōt statuere q̄ ea que sunt b iure gentiū t de iure naturali: vt patet de pñescriptione. Item pñpter delictum pñficatur per tales dños bona subditoꝝ. Et ibi panoz dicit q; h̄ imperator non bēat dñium rex pñuataꝝ: tamen et cā rationabili potest eozum bona occupare. t erēplificat que causa sit rationabilis. dicens q; cā legitima est fauor publicus. vt. l. ita vulneratus. ff. ad. l. agl. Nec panoz. Idem dicendū in alijs dñis inferioribus marie in his qui pñscripserūt iura impij vt possint in predicto casu componere: subditis iuris: pp̄ bonuz ipsoꝝ subditoꝝ t pacem hominū. t eoz contradicō videt̄ irrationalis. hoc intellige vbi ipsi dñi prius fecissent q̄stum in eis fuisset vt refarcirēt dāna data: in pp̄ maliciam aduersarioꝝ ad hoc reducere non valent. Et si ad euitandū bella: t scanda la pponūt cū aduersarijs: et cum dāno t p̄ali suoꝝ subditoꝝ. videntur pñmedādi.

Quero vtz liceat bellare in festis: sc̄m̄ tho. obseruantia festoz non impedit ea que ordinantur ad hominum salutem et corpale. Jo. vij. Adulto at̄ magis cōseruāda ē salus reipublice q̄ vnus hominis. hoc aut̄ fit p̄ bellum. t iō licitū ē bellare in festis: si necessitas hoc exposcit. nam pñpter festum in necessitate cessare: esset deum tentare. sed necessitate cessante non licet. Etiam in bello iusto licet vti insidijs: occultādo ab hostibus ea per que volumus eos impugnare. vt patet b̄ Jo sue t multis alijs: qui per insidias debellaerunt inimicos.

35 Quero quid de illis qui in bello iusto incendunt eccl̄as an teneant: sc̄m̄. vñ. si nō sunt icastellate. t incenduntur et p̄posito. incendentes tenentur ad emendā. Si vero sunt icastellate. aut non: et p̄posito incenduntur: sed et casu. s. dum illi iuste bellantes pñstant operam rei licite incendiando machinas hostium t huiusmodi non tenentur. Idēz quā

do incendunt vllam quaz als cōmode capu gnare non possunt. Idem Vl.

24 Quero quid de rebz que rapiuntur de eccl̄ijs: aut que sunt b̄ bonis eccl̄iaz: siue clericoꝝ cristentium in terra illius q̄ quem belluz agit: sc̄. sc̄. raptores boꝝ tenent̄ ad restitutionem: nisi auctoritate prelati eccl̄ie: sicut boefieret. vbi nisi essent victualia t huiusmodi non tñ de bonis eccl̄ie vel clericorū.

25 Quero quid si irruentibus hostibus confugiunt ad eccl̄iam t capiuntur ibi: sc̄. sc̄. si tales confugientes incastellauerūt eccl̄iam: aut inde impugnauerunt iustos hostes: non debent gaudere immunitate eccl̄ie quam ipsi violauerunt inde pugnando. Si militer si reponant ibi victualia: de quibus sustentantur in impugnatione hostium. quia si rapiantur a iuste pugnantibus: non peccant: t non tenentur ad restitutionem. Idem Vl. An aut̄ liceat facere noua castra: Vide infra Emunitas. ij. §. xii.

26 Quero vtz sacrilegis regib⁹ indicentib⁹ belli: teneant̄ subditi milites obedire: q; vir iust⁹ si ab hoie sacrilego cogit vt miktet: recte pōt illo iubete bellare: si vere pacis ordinē suās videt qd̄ sibi iubet n̄ eē d̄i p̄ceptū: vñ vtz sit: l. ne certū n̄ ē. Et iō legio tebeoz potius voluit mozi q̄ iubete sacrilego ipato re p̄sc̄ xpianos. ti. q. iij. iulian⁹. t. c. ipatōes.

27 Quero an occupata hodie p̄ pñeps r̄p̄ia nos iter se bella t guerras p̄p̄ia temeritate faciētes: t qd̄ vn⁹ gete t pacifice possidet t ab antiquo possedit aliq; de nouo violēt occupant licite teneant: sc̄. d. an. b̄ bu. i. c. qd̄ sit per his de voto. fm̄ host. nō videt q; iuste teneant. nec videt q̄lter p̄fessor: eoz peccata q̄q; notoria palpent t dissimulent. nec qualiter ab eisdem castra t possessiones t alias elemosinas scienter accipiat t absoluat. t p̄ p̄sc̄ quens non videt qualiter Italia p̄scribi possint. et de p̄scrip. c. si. Vnde dicit caueant t sibi consulant. Et ideo timendū ē: ne cateruatiz ad infros innumcrabiles populos secū trabant. peniteant ergo. t qd̄ sciunt esse alienum restituant.

28 Quid autē de istis bellis idictis quotidie ab vna ciuitate alteri. sine auctoritate p̄cipis: sc̄. Jo. de pla. insti. qui. mo. ius pa. po. sol. q; dicunt latrūculi. iō ab eis capta subiacent restitutioni. vt. l. q a latronib⁹. ff. de testa.

39 **Q**uid de his que capiunt ab hostibus per stipendiarios et alios cui debeantur? Jo. de pla. ubi supra q. si talia erat capta ab hostibus; sed nunc recuperata debent in pristino statu reponi. ubi bestie ablata ab hostibus; et a nostris stipendiariis recuperate debent restitui eis quorum primo erant. I. sicut liberis. et l. ab hostibus; la. ij. C. de postli. re. Et hoc vix in rebus que habent postliminium sicut sunt equi; naues onerate; curtus et boues et alia propter usum belli pata. de quibus in. d. l. ab hostibus. Fallit in armis recuperatis; que non restituntur illis qui amiserunt. q. vitupose amiserunt. l. ij. ff. de capti. Si in rebus hostium captis distinguit. nam si victis hostibus capta sunt. et debent poni ad eorum et distributorum secundum merita. Si vero capta sunt ante deuictos hostes. tunc aut sunt res immobiles. et tunc non efficiuntur capiuntur; sed debent publicari. l. si captiuus. §. expulsis. ff. de capti. Aut sunt res mobiles et tunc capiuntur tur capientum. l. siquid bello. ff. de capti.

40 **Q**uid de istis priuilegiis ciuitatum: quoniam vna pars expulsa indicit bellum ciuitati? Et idem ubi. s. q. non de bellis sed de dissensio ciuilitatis. et qua res publica leditur. Et ideo in tali bello non habent locum statuta de bello licito: et ideo in eo capta subiacent restituti. **Ad di.**

Benedictio sup populum. **Quædã solennis**

que fit cum illa solennitate. A duoziorum nimirum etc. Et hanc solennitatem faciunt prelati in tota sua dioecesi. Et archiepiscopi in tota prouincia cum uisitant. Et legati in terminis sue legationis. Et abbatibus cum priuilegio processum est. xvij. q. vi. ministrare. de con. di. i. cum ad celebrandas. de excess. pre. accedentibus; de priuilegiis. abbatibus. li. vi. Alia simplex. et hoc fit a sacerdotibus in missa absente episcopo. Aut de mandato eius cum priuilegio est. vi. de iur. di. de iur. di. ecce ego.

1 **De benedictione calicis. parametorum et huiusmodi per missas celebrandis possit fieri a sacerdote; doctores in cle. attendentes de statu regularium. tenent quod non; sunt potius ordinis episcopalis. Et hoc idem tenent. d. c. abbatibus. Quidam tamen vident impugnare hoc dictum: moti tamen li. ronc. Desoyter potest omnia facere que sunt ordinis: nisi sint ordinis episcopalis vel spiritualiter ei interdictione. sed benedictione parametorum non est ordinis episcopalis. p. q. propter abbatibus; ex consuetudine: quod fieri non possit; si est ordinis episcopalis.**

teopalis. Nec est etiam eis prohibita aliquo iure ergo etc. Pro clara decisione huius materie ponentur quedam conclusiones.

2 **Prima ergo conclusio sit ista. Ea que sunt ordinis episcopalis non possunt acquiri per inferiorum et consuetudinem quantumcumque vetustissima. Ista conclusio p. et. c. q. de consuetudine: ubi tenet. clarus. et oes ibi doc. p. cordat. S; dices tu. que sunt illa que sunt ordinis episcopalis: De hoc h. gl. i. c. transmissam de elec. et ter. l. c. quis. l. viij. di. ubi enumerantur plura. v. clericos ordinare: crisma consecrare: depositio clericorum: consecratio virginum: ecclesias vel altaria consecrare: frontes baptizare et crisma te: vngere: et talia prescribuntur per consecratione episcopalis. Et sicut Spano. in. d. c. transmissam. ista non trahunt in electionem nisi post consecrationem. i. postquam habuit ordinem episcopalem qui conferretur in ipsa consecratione.**

3 **Secunda conclusio. Ea que preterunt episcopo iurisdictionis: preter prescribunt inferiorum clericorum. Nec conclusio p. p. c. auditis. et. c. cum olim. de prescrip. et ibi doc. p. cordant in h. Sed dices tu. que sunt illa que sunt iurisdictionis: Si. in. d. c. transmissam ex prescribitur. Sicut est iudicare. excoicare: corrigere: iuramenta recipere a vasallis: firmare: inuestire: beneficia conferre: et similia.**

4 **Tertia conclusio. Ea que sunt dignitatis episcopalis preter inferiorum prescribuntur. h. conclusio prebatur per. d. c. auditis. et. c. cum olim. et per c. accedentibus; de ecce. prela. Et ibi. Spano. concludit quod ea que sunt dignitatis episcopalis. vt cognoscere de causa matrimoniali. publicas penitentias imponere: vel indulgentias dare. vel que sunt simplicis iurisdictionis. vt cognoscere de causa clericorum: bene preter acquiri et consuetudine. Et ex h. h. gl. q. ea que sunt dignitatis episcopalis dicuntur esse potius iurisdictionis quam ordinis episcopalis. Nam post consecrationem et ante consecrationem electus in episcopum potest concedere indulgentias. cum si non sit sacerdos. vt patet per doc. et Spano. in. d. c. accedentibus: quod istud est iurisdictionis. Idem dicitur de cognitione causarum matrimonialium. et impositione preter publicari. Et sicut Spano. l. d. c. Auditis. ad huiusmodi prescribenda requiritur titulus putati. cum ius esse resistat. vel tamen tempus de cuius initio memoria hominis non existit. vt in. c. i. de prescrip. li. vi. An autem benedictio calicis. corpo**

ralius vestimētorū zc. sit iurisdictionis vel dignitatis ep̄alis: vel ordinis ep̄iscopalis: **N**ic est vis tota nostre. q. Si enim sunt iurisdictionis vel dignitatis ep̄iscopalis: tunc p̄ scōz & tertiam conclusionem talia prescribi possent non solū per abbates: sed et per alios inferiores. z sic non solum abbates possent benedicere calices & corporalia: sed etiam inferiores abbatib⁹: qđ vř absurdū & p̄tra omnem consuetudinem. nullibi enim auditū ē q̄ inferiores abbatib⁹ benedicāt calices & corporalia. Si autē dīcū⁹ q̄ sint ordinis ep̄iscopalis: tūc p̄ primam & clusiones; nec p̄ abbates: nec aliū inferiorē ep̄isco potēunt prescribi. Et sic abbas nedum nō potērit benedicere calices & corporalia: sed etiā nec vestes nec alia paramenta. qđ videtur valde absōnum: & p̄tra consuetudinem: qz salte benedicunt vestes & alia paramenta: non solum suarū ecclesiaz sed et vñdcūqz venientium. Quid dicemus in hoc dubio? Sed dici potest iuxta notata per omnes doc. tractantes de hac materia q̄ sint ordinis ep̄iscopalis. Idēz tenet **P**anor. in. c. aqua. de conse. ecclē. vbi querit. Quare est q̄ ea que sunt ordinis ep̄iscopalis non possunt delegari: i alij sic: & q̄ h̄ ideo est qz potestas ministrandi seu exercendi ea que sunt ordinis nō dependet a nuda voluntate superioris: sed consistit in certa forma tradita p̄ ecclesiaz. & ista est ratio decidendi ter. i. d. c. aqua. Ea vero que sunt iurisdictionis consistunt in nudo exercitio voluntatis. & ideo possunt delegari cuiqz. Secus in his que sunt ordinis b̄ **P**anor. Et cuius dictis clare patet intentum nostrum: qz enim benedictio calicis zc. non solum p̄sistit in nuda voluntate. sed p̄sistit i certa forma tradita per ecclesiaz. vtpz in consecratione calicis: vbi requirūt vñctio: orationes speciales ad h̄ & benedictio. In benedictione autem corporalium requiritur alia specialis forma: & alia in benedictione vestim. hinc est q̄ omnes iste benedictiones erunt ordinis ep̄iscopalis: & non iurisdictionis simplicis: nec dignitatis ep̄iscopalis. Quomodo enim ista sint iurisdictionis vel dignitatis ep̄iscopalis non vidēs: si bene considerentur crepla glo. in. d. c. transmissam. Quid enim habet agere benedictio calicis que sit cum oleo consecrato cum iurisdictione libus supra enumeratis. Itēz quid habet agere cōsecratio es

licis cum his que sunt dignitatis ep̄iscopalis vt cognoscere de causa matrimonialia zc. tantum habet agere q̄ntum est conuenientia lucis ad tenebras. Sz vice versa iste benedictio nes habent magnam conuenientiam cuz his que sunt stricte & proprie ordinis ep̄iscopalis: que enumerantur i. d. c. q̄uis. vt patet de p̄secratōe virginū. et de p̄secratōe ecclē vel altaris. Ista enim habēt magnam conuenientiam cum consecratione calicis. In consecratione enim ecclēse vel altaris fit vñctio. Idem in consecratione calicis. Ibi dicuntur certe orationes & certa forma obseruatur. **N**ic dicuntur certe orationes: & etiam certa forma seruatur. Idem die de consecratione virginū & calicis. Idem die de benedictione vestim. Item secundo hoc probatur. si q̄ tales benedictiones sint ordinis ep̄iscopalis et generali consuetudine ep̄iscoporum: qui nunqz conserunt tales benedictiones: nisi post consecrationem eorum. Secus tamen esset si essent iurisdictionis: vel dignitatis ep̄iscopalis: quia tūc post p̄firmationes & ante consecrationem possent cōferri. Et ex predictis inferitur.

Quarta conclusio q̄ abbates nullo modo nec de iure nec consuetudine possunt benedicere calices vel corporalia. **P**rima pars huius conclusionis patet per. c. consulto. de cōse. di. j. vbi ter. loquitur de corporali. & dicit ab ep̄iscopo consecrato. Si ergo solus ep̄iscopus & non inferior potest consecrare corporalia multo minus inferior poterit consecrare calicem. Secunda pars patet per primam conclusionem: et quō enim ista sunt ordinis ep̄iscopalis nullo modo poterūt per inferiorē prescribi.

Quinta conclusio. abbates licet de iure vel consuetudine non possint benedicere calices & corporalia: tamen de iure possunt benedicere vestes & alia paramenta. **N**ec p̄clusio videtur probari per. c. abbates. iuncta glo. i. v. quasi ep̄iscopalem de priu. li. vi. Isti enī abbates habent iurisdictionem non ep̄iscopalem sed quasi. ideo videntur posse exercere ea que sunt: non dico ordinis ep̄iscopalis proprie: vt sunt illa que enumerantur in. d. c. q̄uis. sz ea que sūt quasi ordinis ep̄iscopalis. sz large sint ordinis ep̄iscopalis. Sicut ergo isti abbates habent iurisdictionē quasi ep̄ales & vñtur insignijs pontificalibus: sic poterūt ea que sunt

5

6

quasi ordinis episcopalis. Et ideo ter. in. d. c. q̄uis. solū enuncrauit ea que proprie sunt ordinis ep̄alis. Idē fecit. d. gl. i. y. quasi ep̄ale. et dicit q̄. vere episcopales habere nō pōt. vt posse crismare et alia facere q̄ sunt ordinis ep̄alis. s. pprie. et subicit alia que sunt quasi ordinis ep̄alis: vt p̄secrare calices rē. Et h̄ nō fit duz dñs abbatibus qz multi canoniste. vt Sul. et Imo. et qdam aij in cle. attendētes de sta. re. volunt q̄ abbates nullo mō vestes et alia paramēta ēt ecclesiā suaz p̄nt b̄dicere. Et his infertur.

7 Sexta conclusio et vltima q̄ simplices sacerdotes nec de iure nec de consuetudine p̄nt benedicere aliqua paramēta deputata ad missas dicēdas. Hec conclusio p̄ q̄ ex quo ista sunt ordinis ep̄alis nullo modo possunt prescribi p̄ inferiorē ep̄scopo. nec de iure eis competere potest vt dictum est. Hanc etiā conclusionē tenent omnes canoniste tractantes de hac mā. Hāc ēt conclusionem approbat consuetudo et filius ro. pon. qui sepius dant p̄uilegia ordinibus religioz vt possint benedicere paramēta excepto corporali. Si enim de iure possent huiusmodi paramēta benedicere frustra daretur eis p̄uilegium. Adde predictis qd̄ notat Sul. dur. in suo rationali. li. i. ti. de consecrationibus. q̄ palle altaris vestimēta sacerdotalia et alia ecclesiastica ornamenta sunt b̄dicēda. Regimus enī d. cō. di. i. s. j. Ad osen et p̄cepto domini tabernaculus diuinis p̄ci bus sacrasse cum mensa et altari et vasīs et v̄silibus ad diuinum cultum explēdum. Et hoc per ep̄os sacros et p̄ corepos. lxxviii. di. q̄uis. Et ex p̄dictis patet q̄ de rigore iur̄ abbates ēt vestimenta et alia ornamenta ecclesie benedicere non possunt: q̄ si solus moyses q̄ erat maximus pontifex: dūtaxat benedicēbat nedum tabernaculum et altare: sed etiam v̄tē filia v̄puta lebetes: et alia vilia. multo minus abbas et inferiores poterunt benedicere calices: corporalia vel alia deputata ad diuinū cultum. Secō infertur an missale et alii libri ecclesie sint benedicēdi: De missali non est dubium: qz si lebetes et alia vasa crea benedicēbantur: multo fortius missale i quo continentur verba sacratissima. Et hoc habet cōis mos fidelium. Licet glo. in. c. j. de pigno. teneat contrarium et male. imo per predicta patet q̄ etiā alij libri essent benedicēdi saltem de bono et

equo. Idem dico de toalijs altaris si cōmō de benedici possunt. In casu tamen necessitatis v̄puta si sacerdos irret ad celebrandum ad domum secularium et non haberentur toalie benedictę possent accipi de toalijs seculariuz. Et eis postmodum seculares. possunt v̄t ad v̄sum eorum qz non sunt deputate ad diuinum cultum. Quid aut si non habeatur nisi vna toalia longa triplicata an sufficiat: Dic q̄ sic qz exp̄ssius significat trinitatem qz tres substātialiter distincte. **¶** Finis.

b **Beneficium.** j. ter. Intra qd̄ tempus conferri debet vacans beneficium: R. Panoz. in. c. nulla. de concess. p̄. dicit q̄ ecclesiastica beneficia non debent vacare ultra sex menses: quibus elapsis d̄ ep̄scopo deuoluitur ad capitulum: et conuerso: et demum ad proximū superiorē deuoluitur collatio: et sic potestas conferendi beneficia deuoluitur ad superiorē gradatim. P̄o test enim beneficium vacare multo tempore: nam capitulum habet sex menses: si non conferat: deuoluitur potestas ad ep̄scopum qui etiam habet alios sex menses. Et eo negligente deuoluitur ad metropolitanum: qui habet alios sex menses. d. c. nulla. Et eo non conferente deuoluitur ad patriarcham. Si autē nō haberet superiorē tunc deuolueretur ad papam. Et ex hoc infertur: q̄ metropolitanus supplet negligentiam ep̄scopi: si ep̄scop⁹ nō est exemptus: et s̄ potestas deuoluitur ad papam. Et sic intellige. d. c. nulla. et intelligas p̄dicta solū p̄ prima vice. de sup. ne. p̄. sicut nobis. Et si quis predictorū elapsio tpe p̄ferat non valet. et de sup. ne. p̄. c. fi. Et incipit curere p̄dictum tps non a tempore vacationis: s̄ a tpe scie vel noticie. de p̄cc. p̄. qz diuersitate. Et de dictis sex mētib⁹ subtrahitur tēp⁹ suspensionis et peregrinationis. Et requiritur q̄ propter suam culpam: vel negligentiaz distulerit. Secus si p̄pter impotentiam iur̄: vel facti: etiam ex culpa contingentem nisi fuisset negligentiam in petendo absolutionem. vt nō. in. d. c. qz diuersitate. Et ob hoc dicitur panoz. ibi. q̄ ea que proueniunt non immedie et culpa: sed ex furore: seu pena culpe: non imputantur. vt ibi. Et nō dictum ter. in boc nam sententia suspensionis sui causa imediata huius impedimenti: non autem culpa p̄-

cedens. Illa vero que p'ouenit immediate ex culpa imputantur culposo. Et panoz. ibi dar exemplum de impedimento iur: vt in suspē sione. De impedimento vero facti exemplifi ca de tempore quo scit in curia pro absolu tione: et tempore reuersionis. Secus dic quā do tempus efflet p'fixum: non in odium ne gligentie: sed in fauorem alterius. Istud eniz tempus currit impedito: et etiam ignorantu: vt. l. genero. ff. de his qui no. infa. Et si talia essent officia seu administrationes quoz col lano pertineret ad regulares: et ipsi negligere rent: uocessani supplicare debent: non obstante si ipsi regulares fuerint exempti. vt in cle. qz regulares de sup. ne. pze. Pono si fuisset ec clesia cathedralis: vel et regularis habebunt electioes solum tres menses. j. quos si iusto impedimento cessante electio non fuerit cele brata: eligendi potestas ad proximum supe riorum deuoluitur. de elec. ne pro defectu. Et intellige cum alijs conditionibus nunc supra dicens. Et nō p' declaratione predictoruz pa noz. in. d. c. nulla. qz ista deuolutio que fit de episcopo ad capitulum debet restringi ad be neficia que pertinent ad episcopum iure pro prio. In beneficijs autem deuolutis ad epi scopum propter negligentiam vel delictuz in ferentis p'elati: non fit deuolutio ad capl'm s; ad priorum superioru: qz i istis deuolutionib: nō ē tāta cōio iter ep in et capl'm sicut in spe ctantib: iure p'prio. Ita notanter dicit doc. in. c. vnico. ne sc. va. li. vj. et in. c. qz; de ele. lib. vj.

Qui hz beneficium in cū cura: si recipiat scōz itez cum cura: ipso iure uacat p'imum: de pbe. de multa: hec regula fallit in multis casibus. P'io qū adipiscit scōz cum cura per vias au nctionis. vt qz curati ē ānerum scdo nō cu rato qd acceptauit. vt in. c. sup. eo. de pbe. li. vj. Scdo fallit: vbi p'elatus de bonis p'puz expendisset pro utilitate p'imi beneficij cura ti. qz tunc acceptādo scōz non incurrit penam d. decre. sed retinet p'imum donec sit sibi satis factum de expen. s; Jo. de lig. d. an. r. d. ab. per ter. que in qz. rj. q. iij. Et et hoc dicit. d. ab. posse colligi notabile dictum. qz si clerico mortuo sine testamēto: heres potest repetere expensas quas clericus fecit i beneficio. Sed tu pro hoc allega ter. in. l. que omnia. ff. de p. cu. et glo. in. l. si non fortem. s. si centum. ff. d

condi. inde. que dicit qz scriptor pōt retinere qnternos: donec sibi satisfactum sit pro labore sue scripture. Sed ego dico qz poterit vti ista retentione si expendit p' utilitate ecclesie: licet res casu non habuerit bonum effectum. vt qz expendit de suo proprio pro reparanda domo ecclesie: et casu domus postea fuit cōbusta. qz ad hoc ut p'elatus possit repetere sufficit qz sit vtiliter cepum. Ita notabiliter cōcludit Jo. an. in. c. et parte. d. consti. Tertio fallit vbi ac ceptaret scōz beneficiuz calore iracundie. qz tūc non vacat p'imum. s; Jo. de lig. d. an. r. d. ab. s; facit gl. notabilis. in. c. et literis. de di uoz. que dicit qz confessio facta calore iracun die nō p'uidicat. Quarto fallit vbi accepta ret scōm curatum ad tempus: qz tunc non va cat p'imum. Exemplum. dicit statuta: qz mox tuo episcopo archiepiscopus administrat iurif ditionem spiritualem eius donec fuerit crea tus episcopus. Ita eleganter concludit do. ppe. de archa. in. c. j. de consue. li. vj. Quin to fallit vbi conferatur beneficium curatum habenti alia beneficia curata: non obstant si de dispensationis. qz tunc non valet collatio vltimi: nec vacant beneficia p'iora. ter. ē i. c. ordinarij. de offi. ordi. li. vj. Quod intellige si acceptauit scōm beneficium tantum: sed ci possessionem non fuit nactus. nam si fuisset nactus eam: vacarent p'iora. ter. est in cle. si plures. de. pben. nec tamen hoc casu vale ret collatio vltimi. Glo. est que ita intelligit hanc materiam in. d. clemen. si plures. Ser to fallit in casibus in quibus licitum est ha bere plura beneficia curata: d. qd ē ter. cū gl. in d. intitulata. i. c. dudam. si. de elec.

Sed an valeat p'uetudo: vt p' acceptatōz scōi beneficij curati nō vacet p'imum? Do. an. in. c. qz non nulli. de cle. non resi. t; qz consue tudo non excusat: qz non excusat in delictis. p hoc bonus ter. in. c. j. de consue. li. vj. et in. c. in lras. de concef. pben.

An autem habeat locum in episcopatib: vt per adeptionem scōi epatus iplo iure va cet p'imum: videtur qz sic: qz eadem: imo ma ior ratio ē i epō qz in alio: cū ipse sit magis alligatus ecclesie qz ceteri. c. requisisti. de testa mē. ergo cum magis delinquat: debet magis puniri. Et hanc partem tenet glo. rj. q. j. c. relatio. Contrarium t; Inno. in. c. cum nris. de pze. p. Et ipm legitur. d. an. di. qz b. decre:

non hz locū i epatibus. r s' r Jo. an. r Inno
la i de gre. de rescriptis. r pro hoc ter. si quis
eps. vij. q. i. in v. carebit. qd est verbū futuri
tpis. r sic denotat p' hmodum per s'iam. ar.
gl. in v. inodetur. i. c. quicūqz. de here. li. vi.
De hac materia vide. j. postulatio. s. xii.

4 **Quærit** vtz recipiens sedm curatus pdat
ipso iure primū curatū: quo fuerat spoliatus?
Et dico q' sic. q' si perdit primum qd pacifice
possidebat multo fortius illud quo est spolia-
tus. Et hoc t3 glo. in v. renunciare. in. d. de.
gratie. p'ro hoc facit qd notat. d. an. r Jo. d.
lig. in. c. cum teneamur. de preben. vbi dicunt
q' imperāa tenet facere mētionē bñficij quo
fuerat spoliatus. Subdit tñ. d. an. q' poterit
iste petere fructus p'ini bñficij: quos recepit
spoliator: vsqz ad tps acceptatiois scōi bñficij:
r allegat speculatozem ad hoc.

5 **Quid** autē e3. An spoliās iniuste quē bñfi-
cio suo curato pdat ipso iure primū curatum
qd licite r pacifice possidebat? Dic q' sic. ter. ē
in. c. eū q. de pben. li. vij. Itē hz decre. locū hz
in p'ioratib' curatis: quibus p'ficatur religio
si. vt est ter. cū singula. de pben. li. vi. imo idē
seruaret et si nō esset p'ioratus curat'. vt dicit
ter. in. d. cle. qz regulares.

6 **Quæro** elegātius. vtz habēs beneficium
nō curatū: regrēs tñ residentia ex statuto vel
p'fectudine: si acceptet scōz sil' e vel curatum:
ipso iure pdat primū: Inno. in. c. si. de cle. nō
re. dicit q' aut statutu requirit residētiam tem-
poralem tantum: vel perpetuam: sed obligat
tñ ad perditionē fructuum non residentem.
r tunc per secundi adeptionem non pdat pri-
mū ipso iure. Aut requirit residentiam per-
petuam r obligat non residentem ad perdi-
tionem beneficij. r tunc ipso iure per accepta-
tionem secundi perdit primū. hoc tenet glo.
in. d. cle. gre. Idēz f' ede. Contrariū eius qd
tenet Inno. in vltimo mēbro: tenet Jo. an. in
add. Speculi. in ti. de cle. non resi. dicens q'
etiam si statutum regrat residentia quo ad si-
nem p'iuationis: per acceptationem scōi non
erit ipso iure p'iuat' primo. Et sic repobat di-
ctum Inno. Et hanc opt. sequitur. d. car. r
De. de an. r. d. ab. in. d. c. si. Adouentur. qz
d. c. de multa. est conectorum r loquuntur i ec-
clesia curata. Sed. d. an. in. d. c. si. dicit q' est
consideranda forma p'iuatiois: qz aut p'opter
non residentiam statutum imponit p'cā pri-

nationis ipso iure. r tunc habebit locum ista
decre. ex quo statutum requirbat ita strictam
residentiam. Et ita intelligitur opinio Inno.
Aut statutum non requirit ita strictam resi-
dentiam qz non residentē non p'iuat ipso iure:
r tunc habz locum opinio Jo. an. Vide p'ci-
pissime p. d. ab. in. c. extirpande de prebē.

7 **Item** quæro an ista decre. habeat locum in
prebendis? Vin. r. d. an. concludunt q' non:
qz non est eadem ratio in prebēdis: que est in
curatis: qd est verum nisi adipisceretur scōz
prebendam in eadem ecclesia: qz tūc ipso iure
vacaret p'ima. ter. est in. c. lras. de concess. p.
etiam si acceptaret scōm iure ānetionis. vt ē
ter. singularis. in cle. si. de preben.

8 **Quinqz** casus sunt in quibus quis potest
absqz dispensatione duas vel plures ecclesias
seu p'endas habere. Primus est quādo ec-
clesie sunt ita tenues q' neutra sufficeret ad si-
stentionem. r. q. iij. vno. ē de re. do. qz mo-
nasterium. Scūdus est: si vna pendet ex al-
tera. c. de eta. r quali. eam te. Tertius est p'p-
rariatem clericorum. r. q. j. clericus. in fine:
Quartus ē: si ecclesia est āneta dignitati: vel
prebēnde. in quo casu: cum ipse teneatur i ma-
iori ecclesia personaliter dseruire: tenetur i ipa
parochiali habere idoneum r p'petuum vi-
carium: qui congruentem habeat de p'ouen-
tibus ipsius ecclesie portionem. c. de preben-
extirpande. Quintus est si habet vnam intitu-
latam: r aliam p'mendatā. r. q. j. qui plus:
Sed talis cōmenda de ecclesia p'ochiali non
potest fieri: nisi ei qui attigerit. r. v. annum. r
qui sit sacerdos. r etiam tali non pōt' p'mitti
nisi vna: r p'ro euidenti vtilitate: vel necessita-
te. r non durat nisi per menses sex. c. de elec-
nemo. li. vij.

9 **Quicūqz** recipit dignitatem: vel persona-
tum: seu officium: vel beneficium cui cura aiaz
sit āneta. si añ obtinebat sil' e: cum sit p'iuatus
p'io possqz possessiones habuit de scōo: vel p'
eū stetit quomin' habere: tenetur absqz mo-
ra dimittere in manus ordinarij in cuius epi-
scopatu hoc fuerit: alioquin etiam omnes ta-
les scōo ipso iure sunt p'iuati. Et non solum
ad sacros ordines: s3 et ad qd cūqz aliud bñfi-
cium sūt inhabiles. Et oia talia bñficia vaca-
tura sedi apl' t'ec reseruantur: r si alius dispo-
nat de eis non valet. hec Jo. papa. r. ij. in ce-
trauaganti q' incipit. Excrabilis.

10 **Q**uod si non potest dispensatio super pluralitate beneficii: non potest quod ipse trahit subtrahit aliquid quod quatuordecim modicum beneficium. Quando etiam proceditur ut quis duo beneficia curam suam habentia possit simul habere: intelligitur de duobus primis beneficiis post consecrationem. Item si mandatur alicui provideri de beneficio: non obstante quod habeat aliud non pro hoc est dispensatum: ut ab eo simul habeat, et de preben. li. vi. c. non potest. Item si papa motu proprio alicui aliquid beneficium obtinendum prescribit aliud: non habita mentione de prioribus: non pro hoc in valida est gratia: dummodo in littera exprimat: quod motu proprio papa concedit. Secus si ad petentes alteri gratiam facit. et de preben. si motu. li. vi.

11 **B**eneficiū non vacat nulli p mitti potest neci generali ut p mittendo cum potuerit p uideri. vel cum facultas se obtulerit: ut quavis forma verborum. al s p misiones p dicit: nec valent: nec obligant. extra de concec. pre. detestanda. li. vi.

12 **Q**uibus clericis debeat p ordinatorum: tam de necessariis quibus de beneficio provideri: Romana ecclesia non consuevit cogere ordinatorum: ad providendum: non constitutis i sacris: et de preben. eps. r. c. cum sim. Et non hic quod si alicui episcopus p mittit extraneo episcopo: ut vice eius in sua diocesi ordinationes teneat. et ipse p mouit ad sacros ordines alique non habentem titulum: ipse qui ordinavit tenetur ei necessaria providere: donec illi p eum: vel p alium de beneficio sit p uisum. Secus si ei comisit ordinare certas personas inter quas fuit aliquis sine titulo: nam in hoc casu episcopus qui comisit tenetur taliter ordinato. Similiter et ipse tenetur taliter ordinato quod p mittit alicui: ut possit a quo uoluerit episcopo ad sacros ordines p moueri: hec et de preben. si eps. li. vi.

13 **C**apitulum in sede vacante non potest p ferre ca beneficia que ad collationem episcopi p tinent. s bene potest admittre p titatos a p fous. et eos instituire in beneficiis: in quibus fuerunt p titati. s ad episcopum si uinceret p tituisset. et de insti. r si capitulum. li. vi. Potest etiam capitulum episcopo defuncto vel a beneficiorum collatione suspensio conferre prebendas: que ad episcopum et capitulum cōiter p tinent: et si episcopus interesse habeat in collatione tali tanquam prelatus. Et idem potest episcopus capitulum sit suspensum. vel singulariter oēs sint etcōi. aut. s si collatio beneficiorum p tinct ad episcopum. cū

filio capli vel p sensu: defuncto episcopo vel suspensio: non potest capitulum se intrumittere: nisi episcopus suspensus fuerit in mora de petenda relatione suspensionis. ubi autem de speciali consuetudine: beneficiorum collatio ad aliquem cum consilio episcopi p tineret: sublato episcopo dicitur modo cum consilio nequeat peti: non est collatio differenda. Similiter et si episcopus ageret i re motis: ita quod non possit eius suspensio in beneficiis haberi. et ne se. va. si ad episcopum. li. vi.

14 **B**eneficia et omnes dignitates: vel personatus vacantia in curia romana non possunt p ferri nisi p papam. Si r curialium: seu accedentium r redeuntium de curia: si decedat in locis vicinis curie ad duas dictas legales: oia hec ad papam tñ p tinent. nisi quod post mortem possunt ea conferre illi ad quos p tinet per seipsum tantum: vel ipsi agentibus in re motis per suos vicarios generales: quibus illud commissum sit in eorum diocesis existentibus: vel nisi essent parochiales ecclesie et vacassent: vacante sede apostolica: aut etiam si vacauerint ante: et papa priusquam conferret: defunctus esset. hec omnia probantur. et de preben. licet. r. c. statutus. r. c. pñti. r. c. si apostolica: co. li. vi.

15 **S**i per episcopum cōferatur beneficium alicui ab sententi: non fiat suum donec p sentiat: tñ episcopus non poterit inter p ferre alteri: donec iste recuserit: nec ualeret collatio. Secus si episcopus notificata ipsa collatione: aliquem terminum p petentem assignet p sentiendi: et ille non p senserit. j. terminum p t et p sentire quicquid: dummodo priusquam beneficium ipsi alteri p ferat. et de preben. si tibi abnti. li. vi.

16 **S**i pauper clericus cui mādabatur p uideri beneficium: iuxta eius merita qui nullum habebat: postea est assecutus: non tenetur ei aplius episcopus p uideri. et de preben. si paup. li. vi.

quo ad

b **B**eneficiū. ij. fructus beneficiorum.

Fructus tpe vacatōis debent i utilitatem ecclesie expendi: vel futuris successoribus fideliter reseruari. al s in cathedralibus ecclesiis et in regularibus et collegiatis: si fiat p capitula: p uentus: collegia vel singulares personas: ipsi p facientes sunt suspensi ab offiō et beneficio quo usque plene restituerint quicquid de bonis p cepti a patris mortuis dimissis: vel vacatōis tpe obtinuerunt. non ob. p uilegijs: vel p uentibus.

et. de elec. q. sepe. li. vi. Item si is prohibito sit generaliter de oibus ecclesiis ne bona eaz occupent a prelati: qd? subsunt: seu ad quorum custodiam pertinent: nisi de spali priuilegio: vel consuetudine prescripta: vel alia roa bili cal: al s epi t superiores sunt suspesi ab ingressu ecclie. t alij ab officijs t beneficijs donec satisfecerint. et de offi. oz. pnti. li. vi.

2 Indulgentie de percipiendis fructib? benefici? in absentia pcesse psonis: non ecclesijs vel dignitatibus sunt caste t irritate. et de rescrip. c. si. li. vi.

3 Fructus iam pcepti: planus est q alienari possunt. vide. s. Alienatio. hz t fruct? q debet recipi pnt locari et si essent decime: t alia. et d loca. vestra. Sed hec locatio non extēdit vltra tps vite locantis: q clericus in beneficio usufructuario ppatur. xvj. q. vj. illd. De hoc vide. i. Clericus quarto. s. ij.

4 Canonici t alij beneficiati clerici: q diuinis officijs non interfunt nō pnt percipere quotidianas distributioēs: nec valet consuetudo i contrarium. al s non faciunt eas suas: t tenentur ad restitutionē: nisi excuset eos infirmitas vel iusta t rōnabilis corpalis necessitas: aut euidens ecclesie vtilitas. et d de. nō re. c. i. li. vi. intellige tñ de infirmitate q est cā pp quā non interest diuinis. al s secus: vt qz et si nō fuisset infirm? non interfuisset diuinis: t tūc nō haberet distributiones sm ge. in. d. c. i.

b Beneficium. iij. quando iniuste tenetur. Qui nō rite psequit beneficium aut dignitatē vt ait Ra. cū non intrat p hostiū ē fur t latro: nec hz viam salutis nisi resignādo. vel si ē dispētabile petat dispēstationē ab eo q pnt: t i vtroqz cān agat pntiam de cōmissio.

2 An aliquis male possidet bnficiū v? dignitates: vtz subditi teneant obedire ei vel dbitores rñdere? Dicendū q hz foro iudiciali multipler est; rñtio: tñ i foro pscie figs sciat q possessor ecclie vel dignitatis nō sit ver? prelat? certe non tenet ei obedire: nec soluere qd dignitati vel ecclie d?z: nec soluēdo liberat. et de iure iur. ca. te. t de sen. cr. inquisitioni.

3 Aliqd aut male possidēs absoluat ignorantēs: De hoc vide singulr. j. Confessio. iij. in si.

b Bigamia fm Ri. in. iij. dif. xvij. arti. iij. q. j.

multis modis contrahitur.

1 **Q**uidio qñ qd diuersis tpb? hz plures legitimas vroz t cognoscit ābas t ē bigamia p ppe dicta. Secōdo qñ diuersis tpbibus hz plures: vnā de iure: alteraz de facto: t cognoscit ābas. Tertio cū simul hz ples: vnā de iure alterā de scō: t cognoscit ābas. Quarto qñ dicit cū vidua ab altero marito cognita: t eam cognouit. Quinto qñ dicit: t mrimoniū dicitur mat cū corrupta ab alio: siue hoc sciat ille q dicit: siue nō. Sexto qñ p pntā vroz cognoscit postqz ab alio est cognita. Qd ē bi modi et hī pnt. et de biga. sup. eo. in gl. Itē septio ille est irregularis q post solūe voti pntinentie dicit mrimoniū de facto: siue cū vidua: siue cū virgine: cū de iure nō possit. d. c. sup. eo in glo. t c. nup. t. c. si. co. ti. t. xvij. q. i. quotquot. sed talis nō ē irregularis pp defectū significacionis in sacro: cū ibi sacm nō sit: hz q sic statutum ē: eo q d talē psumit de incōtinētia. t vt sacz ordiō habeat maiori reuerētia. Hoc idē t pnoz. l. c. de diacono. t. c. se. et qui de. vel vo. vbi dicit q pstitutus in sacris mrimoniū dicitur efficiat irregularis: adeo vt neqz i sacris administrare possit: nec ad maiores ordines suscipiendos admitti. Et in istis ser casibus vltimis est bigamia interpretatiue dicta.

2 **A**n autē cum isto clerico possit dispensari? Dic q aut iste clericus incidit i bigamiā: vt qz de iure aut de facto dicit cū duab? vel cuz vna corrupta: t cū tali epō nō dispēsat vt i. c. nup. t. c. iij. de biga. Aut dicit cuz vnica virgine: t tūc si ē pntēs: epō pnt dispētare: vt i. c. sane. de cle. pnt. Et pclude q dicitur mrimoniū in sacris: siue cū corrupta: siue cū virgine p dicitur exte cutōz oium ordinū. t d hoc ē tex. i. c. et l'az. q. cle. vel vo. hz qdā restringit ad pntēs cū corrupta: t male. Idē die de pntē post pfectionē factā in religione. vbi dicitur est. Et p dca puto vera: etiā si nō cognoscat eam: qz. d. c. et l'az. solum facit mētionem de pntē: t nihil dicit de copula carnali.

3 **Q**ui virginē desponsauit: t postea eā vroz dicit: pmoueri pōt: q nō diuisit carnē suam in duas: nec illa in duos. et co. dbitū. xvij. di. acutus. Non ob. c. qual. rrr. q. v. ibi. uirgo casta t desponsata in virginitate tē. qz d? esse virgo. i. non ab alio cognita.

4 **Q**uid si credit pntē cū virgine t inuenit corruptā: hz non pōt pmoueri. rrrj. q. v. ille.

5 Quid si quis habuit vxorem nec cognouit: et postea duxit aliam virginem: et cognoscit. vlt ecō uerfo p̄mā cognoscit: et non scōdaz: s̄. nō re pellitur a p̄mōtōe. et. c. debiti. Idē dicaz: si aliq̄s ducat in vxorē mulierē ab altero despo satam et iraductā: tñ nō cognitā. b̄ habentur in. d. c. debiti.

6 Quid si marit⁹ accusat vxorē de adulterio et p̄dētē accusatione vir ad p̄ceptū eccl̄e red dit debitū vxorē: s̄. fm̄ Th. b. et Ho. et Kal. irregularis censetur. nā irregularitas sepe p̄ bitur solo facto.

7 Sed q̄rit: an p̄ baptismū tollatur irregularitas: s̄. asc̄n. li. iiii. n. iiii. s̄. Jo. di. lxxv. d̄n de. q̄ si irregularitas pueniat ex defectu sacri n̄ tollit p̄ baptismū. vñ bigam⁹ an baptismus n̄ p̄t p̄ baptismū. p̄mouē: nec et corrupta an baptismū p̄t post baptismū velari: q̄ vuz go velata significat eccl̄am triūphantē i q̄ nō ē macula neq̄ ruga. Si vero pueniat ex de lictō: tollit p̄ baptismū. vñ sigs an baptismus mille hoies occidiss̄: post baptismū p̄moue ri posset. Exēplum de paulo. Si at̄ pueniat ex institutione eccl̄e: nō tollit p̄ baptismū: vñ iudex: exco: tē: tē: tē: aduocat⁹ i cā sanguinis nō p̄t post baptismum ordinari. b̄ Jo. Sed Bos. Ho. et Hug. d̄nt q̄ baptism⁹ et tollit hāc irregularitatē: q̄ nō d̄z ē melioria p̄ditō nis peccator q̄ non peccans. fm̄ tñ aliquos t̄bōe. nulla irregularitas tollit p̄ baptismum. P̄ b̄ baptismū. n. solū tollit peccata: et ea que secunt et ipsa sub rōne qua peccata sunt. irre gularitas at̄ nō est peccatū: q̄ n̄q̄z nō segtur et peccato: sed ex ope meritoro: vt p̄ d̄ illo q̄ occidit: celo iusticie. fm̄ aut̄ Sco. p̄ baptismū tollit irregularitas homicidij cuiuscūq̄: non aut̄ bigamie. Itō diuersitatis est institutio ec clēsie hoc volētis. Et hoc n̄ sine rōe. s̄. q̄ ho micida nō est ad ordines habilis: nisi pp̄ boz rorem sanguinis: qd̄ qdē tollitur i baptismō q̄ supponit q̄ sit factus agn⁹ de lupo. S̄ in bigamo non tollitur d̄fectus significatōis pp̄ quem est ad ordines inhabilis. Et cū p̄ bap tismū tollantur peccata et c. id̄ cum isamta con sequatur et peccato sub rōe peccati: tollit per baptismū. Si tñ aliq̄s an baptismus p̄mississet aliqd̄ maleficiū: si postea baptizet: iudex posset eum punire: q̄ p̄ baptismū tollit pena qua qs erat obligatus deo: non aut̄ illa qua est obli gatus homini. S̄. r̄ et qui an baptismū dūni

sit vxorem p̄pter fornicationē: postea accepit eam irregularis est.

8 Quare aut̄ magis ledat continentia mulie ris q̄ viri? D̄ missis r̄sionibus gl. i. d. c. de bitum. que reprobat a Ri. dicēdum est s̄z cū q̄ mor⁹ nō distinguitur fm̄ sp̄m p̄ p̄pationē ad terminū a quo: sed ad quem: vñ consuma tio m̄fimonij: inquitur est cū non prius cor rupta: q̄uis sit ab illo qui prius carnem suam diuisit per fornicationē cum alia: non sic de ficit ab integritate significationis vnus con iunctionis inter xpm̄ et ecclesiam: sicut consu matio matrimonij: q̄ est a viro nō prius cor rupto: cū muliere: corrupta ab alio. S̄. r̄ dico q̄ si m̄r̄ est et ordinis susceptiua: irregularis fieret p̄ p̄sumationē m̄fimonij: cū viro prius corrupto cū alia: nō aut̄ p̄ p̄sumatōe m̄fimo nij cū viro nō prius corrupto: q̄ ipsa pri⁹ fuis set ab alio p̄ fornicationem corrupta.

9 Vt̄ cur bigamis possit dispensari: s̄. fm̄ Ri. q̄ q̄uis n̄ possit papa dispensare p̄ ius na ture: nec p̄ ius diuinū: tñ q̄ ē successor petri q̄ p̄iceps fuit apl̄oz: equale h̄z p̄tates cum pe tro: imo eādē. Et cū inferior: non possit obliga re supiorē: nec parē: papa de plenitudine p̄tatis p̄t p̄ statua apostolorū quozlibet d̄i spensare: si tñ vim non habeant ex iure nature vel diuino. lxxij. di. p̄sbyter. Cū ergo biga mū nō ordiare: apl̄ icū sit p̄ceptū: qd̄ bigamis papa dispēlare p̄t: Tñ q̄ nec decet hoc faciliū fieri pp̄ reuerentiam apostolorum: ideo cum bigais papa non dispensat: nisi exigētē neces sitate. lxxvij. dist. lector. in glo. vbi lucius dis pensauit cur p̄ano: mitano archiepo: qui fuit bigamus.

10 Bigami iure cōi nudati sunt omni p̄iui legio clericali: et adicti foro seculari. non ob stante p̄suetudine. et eis sub p̄a excoicationis inhibiti et deserre tonsurā: vlt̄ bituz et icale: cē eo. altercatōis. li. vj. vbi glo. d̄ic̄ hoc itelligē dum d̄ his q̄ facti sunt bigami vere siue interp tratiue in minorib⁹. Sec⁹ i maioribus. Et s̄z ge. ibi. ille ter. loquitur d̄ bigais laicis: nō at̄ mōachis. nam isti gaudent p̄uilegio cl̄icali: Mō ob. ter. lxxiii. di. q̄sqs. vbi d̄ bigamū eē nudatus: oī p̄uilegio cl̄icali. et laicam solum h̄re coionē. Et sic v̄ q̄ bigamus non possit eē monach⁹. q̄ s̄. Jo. an. i regula delictus. i m̄r. q̄ erit laic⁹ p̄fessus: qd̄ cē p̄t. c. et cor de elec. li. vj.

Lassemia ^{fm Ambrosiū ē} vel cū deo attri-
buit qđ ei si puenit: vel cū ab eo re-
mouet qđ ei puenit. Ad dicit tertiū: vs cū attri-
buit creature qđ appropriat deo. Et fm gen^o
suū est peccata mortale qđ repugnat caritati
diuine. Sz postet pūgere qđ blasfemia absqđ d
liberatōe t et surreptōe pcedit. Et h dupl r.
Pūo qđ aliqđ n̄ aduertit h qđ dicit eē blasf-
miā: ut cū aliqđ subito ex aliqđ passiōe i uerba
pūctiosa prūpet: quoz significatōz n̄ p fide-
rat: tūc ē ueniale. Scđo mō qñ aduertit h eē
blasfemiā p fiderās significata uerboz: t tūc
nō excusat a mortali: sicut nec ille qui ex subi-
to motu ire aliqūē occidit.

Qñ blasfemia sit cāus epalis: t de multis
alijs ad hoc ptinētib⁹. vid. j. L. d. sc̄ssor: pūo
i pan. t. c. Jurare. f. iij.

Albella. ^{Vide. j. Pedagiū} t. c. Pūuilegiuz.
nō dz eē d̄ ere: aut aurical
co: aut cupio: aut plūbo:

Alir qđ pp crugine ista uomitū puocat.
Nec d ligno: pp ponos ne subitret sanguis.
Nec d vitro pp fragilitate: nec de lapide pp
ei⁹ iepitudiez. de p̄. di. j. vasa. t. c. t calir.
ubi dī qđ tā calir qđ patena debēt eē d auro ul
argēto ul stagno. Et qđ d his tm trib⁹ mētō
nē facit: oēz aliā mān p̄hibere ur: h d. Allen.
li. iij. de mēte Rod. dicat qđ sub stagno itelli-
git plūbū. Et nō fm. Idē. de pal. qđ si calir ar-
gētē p̄secrat⁹ postea dauret idiget recōsecre-
tōe: qđ p̄secratio fit i sup̄ficie. Sec⁹ tñ n̄ si d
auratio cadit pp vsuz: qđ n̄ recōsecrabit. Nec
ē sil e i calice daurato sicut i p̄cte eccl̄ie: qđ
crustar⁹ idiget recōsecratōe. vt vlt gl. c. cc/
cl̄ijs. de p̄. di. j. Sz i pditiōe auri. qđ ita sub
nīr ponit: non ur qđ fit ita p̄secratō i sup̄ficie
ip̄s⁹ qñ remaneat i argēto. Et ita fuit p̄sue-
tudo. Silt r si amittat formā suā erecrat: qđ d
structa forma iā nō ē calir. Et si repat erit no-
uus calir. t iō p̄secrādus. Secus si formā n̄
amisit quāuis aliquid r lesus sit.

Qñ aut calir erecrat p aliquos ictus datos
a fabro: ut cōiter sit: Dico h usqđ adhuc mei
iure nō inuenisse.

Q ad quē at p̄icat p̄secratio calicis: vlt pa-
mitoz: Vide. s. B̄ndictō. qđ p totū
p̄tio. Vide. j. c.

Anonica Singularia in. c.

Sepultura. s. j. per totum.

Anonic⁹ ^{Vide. s. B̄ssici} us. j. t. ij. qđ per
totū. Et. j. Simoma. ij. qñ p totuz:

Anonizatio. ^{In cāoni} zātōe pūo
iquirir d̄ vita ei⁹ g cāonizādus ē: si fuit i labo-
rib⁹ iustis t multis: si morib⁹ castus t acerb⁹
strenu⁹. Sz potet eis pūti testificatōe p̄dicari
t bōe fame p̄conijs n̄ taceri. lvi. di. miramur:
rij. q. ij. quatuor. Et ē marie querēdū d̄ sim-
plicitate t hūilitate. et d̄ p̄su. et studijs. Itēz
qñ solet an sustinerit p̄secutōnes. vij. q. j. ois
g gemebat. t. c. ibi. Et an illas sustinerit cum
caritate. j. q. j. vid quātū. Ingrēdū ē et d̄ mi-
racul sc̄is i vita t post mortē. P̄ono d̄ mar-
tyrib⁹ n̄ sit tāta c̄raiatō: s; qñ tñ d̄ miracul
t cā pp quā passi sūt. ar. d̄ p̄. di. iij. c̄raecul-
mina. t. c. baptisimi vicē. N̄ijs rite pacti p̄-
ad cāonizatōz p̄cedi. Et nō gl. sing. ad p̄c̄d
i. c. vnico. d̄ reli. t ue. san. li. vi. qđ dicit qđ i cāo-
nizatōe sc̄oz n̄ ē credēdū eccl̄i az errare: s; acci-
dere possit. ut ē ter. i. c. uobis. cl. ii. d̄ sc̄. cr.

Qñ an̄ liceat aliqūē venerari p sc̄o anteqz
sit cāonizatus: uel ei p̄ces ponigere: Vide. j.
Reliquie. f. i.

Aracter ^{sz Dionisiū ē signū} sc̄m cōionis fidei: t
s̄cte ordiatōis datū a J̄rarcha: vel
fm theo. Caracter ē distinctio a caractere cino
ip̄ressus aie rōali sz imagiez p̄figurās trinita-
tē creatā trinitati creati t r̄creati. Et ip̄rimis
solū i trib⁹ sacris. s. i baptisimo: p̄firmatōe: t
ordine. De caractere et ordinis habes plu-
ra. j. D̄do. iij. per totum.

Arcer⁹ ^{Vid. s. A c̄atus. f. i.} t. ii. t. j. J̄narcerat⁹

Aritas ^{fm theo. i. iij. sen. di.} rrvii. ē r̄ctissima aimi
affectio qua diligit deus pp se t p̄ri-
mus propter deum.

Qñ teneamur ex caritate diligē deū et to-
to corde: tota aia: t tota mēte: sic d̄r Ath.
xvii. Bo. i. iij. di. rrvii. q. vl. dicit qđ n̄ p̄ excul-
sioez affect⁹ c̄nci. s. qđ nihil sit i amore n̄fo ni
si de⁹: nec i cogitatōe: nec i mēte: qđ possibile
ē sic iplēi hac vita: s; p̄ exculsioez affect⁹ p̄ij
sic tenemur: h̄ ē qđ nihil diligam⁹. s. deū vel
c̄l̄r ip̄i deo. Sz an h̄ sit oio ip̄o possibile saltē p̄
aliqđ puū tps. Idē Bo. dicit qđ sigs p̄tēdat

modū illū simplr posse ipleri via q̄stū ad all
qd̄ ipsi i quo p̄t hō totalr ferri i deu: ita ut nec
sint eo mor⁹ caritati oppositū nec ēt c̄nci:
r̄nderi p̄t q̄ h̄ possit h̄ eē: et aliq̄ sit in aliq̄:
p̄fōis excellētib⁹: n̄ s̄i cōit rep̄it iustū oib⁹.

3 **¶** Dicitur sit aliq̄s ordo caritatis d̄ p̄cepto: R. l.
Bo. l. ij. di. xxv. q. ul. q. sic h̄ Aug. d̄ doc.
xp̄iana. Et p̄io sup̄ oia diligēdus ē de⁹. Se
cūdo qd̄ nos sum⁹. Tertio qd̄ in̄ nos ē. l. p.
rim⁹. Quarto qd̄. j. nos ē. l. corp⁹ pp̄rium t
corp⁹ p̄rim⁹. d̄ pe. di. ij. s. itē h̄ ē caritas.

3 **¶** S̄ q̄rit d̄ nobili t quondiana. q. Qualr i
relligi d̄beat illd̄ Math. xij. Diliges p̄rimū
sic tēp̄s. Bo. i. ij. di. xx. ar. j. q. ij. dic̄ q̄ illa
dictio sicut n̄ ē nota p̄fecte c̄qlitatis: sicut om̄e
suaratōis h̄ c̄p̄sse sit iudiciū: q̄i h̄ atēdit q̄ hō
d̄z diligē p̄riū ad illd̄ bonū ad qd̄ d̄ligit se/
ip̄m: t p̄ salutē pp̄riā nihil t̄m d̄z d̄siderare
sic salutē alienā. Et sic istd̄ p̄ceptū d̄ diligēdo
p̄riū magis resp̄ic̄ affectū q̄z eff̄m. Nā s̄m
ordic̄ caritatē amor salutē pp̄rie p̄ponēdus ē
amori salutē aliene. Et h̄ p̄sonat iudiciū rōis
recte t iusticiū nē. Et hui⁹ signū ē q̄ illi rep̄hē
dant t stulti reputāt q̄ salutē pp̄riā negligūt
ut p̄curēt alienā. Qui⁹ ēt signū ē: q̄ si hō ex
caritatē d̄bet diligē: p̄riūz q̄stū seip̄m: ita q̄
eēt ibi oimoda c̄qlitas: iuz duos p̄rios d̄bet
diligē d̄uplo q̄z seip̄z: t tres i triplo. Et sic vl
terius ascēdēdo: qd̄ i nullo habet caritatem
reputat quātūcūq̄ p̄fecto.

4 **¶** Dicitur magis d̄beam⁹ diligē meliōes q̄z no
bis p̄iunctiores: R. q̄ meliōes d̄bcm⁹ plus di
ligē ceteris p̄ib⁹: qz h̄ iusticia diuina requirit.
Math. xij. ibi. Que ē mī mea t c̄. S̄z possu
mus optare q̄ p̄p̄inqui sint meliōes.

5 **¶** Dicitur diligē inimicos sit d̄ necitate carita
tis: R. h̄ Tho. ij. q. x. Dilectio inimicē x
trip̄l̄ p̄t p̄siderari. P̄io ut diligat iquātū ini
micē: t h̄ ē diligē malū alteri. Secūdo q̄stū ad
nāz: t sicut vl i: t sic dilectio inimicōz ē d̄ ne
cessitate: ut. l. aliq̄s diligēs deū t p̄riū ab il
la gnāitate inimicos n̄ excludat. Tertio p̄t
p̄siderari i sp̄ali: ut. l. aliq̄s i sp̄ali moueat mo
tu dilectōis ad inimicū t illd̄ n̄ ē d̄ necitate ca
ritatē: ul̄ salutē absolute: qz nec moueri motu
dilectōis i sp̄ali ad quosq̄z boīes singulr ē d̄ ne
cessitate caritatē: nisi h̄z p̄p̄atōis aiū: ut. l. hō
h̄eat aliū p̄p̄atū ad h̄ q̄ i singulari inimicūz
diligēt si necitas occurrēt. S̄z q̄ absq̄z necessi
tatē articlō diligat: p̄tinet ad caritatē p̄fectōz.

¶ Dicitur sit d̄ necitate caritatē q̄ hō inimico si
gna ul̄ eff̄cis exhibeat dilectōis: R. h̄ Tho.
ubi. s. Sic hō i cōi tenet diligē t n̄ i sp̄ali nisi
s̄m p̄p̄atōes ai: ut d̄m ē. Ita signa t eff̄cis di
lectōis q̄i cōi p̄sueuerūt p̄io exhiberi: tenet
ēt inimicē exhibē. puta cū aliq̄s orat p̄ oib⁹ si
delib⁹ ul̄ p̄ toto ppl̄o: ul̄ cū aliq̄ d̄ b̄ficiū i
p̄dit ton cōitari: itē h̄ inimicis exhibē ē d̄
necitate p̄cepti t p̄ facē p̄tinet ad liuorē iudicē.
Sp̄alia v̄o b̄ficiū: ul̄ dilectōis signa q̄ q̄s et
bibet p̄tialr aliq̄b⁹ q̄ exhibeat inimicis n̄ ē
d̄ necitate: nisi h̄z p̄p̄ationē aiū: ut. l. iuucē in
articlō necessitatē q̄z illd̄ p̄ucr. xxv. Si elurie
rit inimicē tuus ciba illū: h̄z h̄ sacre p̄ter neces
sitatē articlū p̄tinet ad p̄fectionē caritatis.

¶ Dicitur inimicus ueniā p̄tētib⁹ tencamur re
mittē: R. ex iniuria: ul̄ dāno dato alicui: solēt
i eo cui sit tria ori. l. rācor i aff̄cū: signa rā
coris i eff̄cū: t actō iniuriāz d̄ iniuriatē. P̄io
mū tenet hō remittē: imo nūq̄z i corde h̄ere.
Secūdo tenet hō remittē v̄ciā v̄ciā petēti. i. p̄to
em̄dare h̄z factatē suā: imo ē tenet si n̄ petat
ut i. pr. s. d̄z ē. S̄z itū n̄ tenet remittē nisi ille
satisfaciat p̄p̄os. ut. i. c. sigs p̄ristat⁹. r. c. di.

¶ Dicitur opa bona sc̄a c̄ caritatē aliq̄d ualeāt
R. h̄ Tho. quāuis n̄ ualeāt d̄rē ad vitā eter
nā: t̄m ualeāt ad alia gn̄q̄z. P̄io ad tolēabili⁹
iudiciū futuz p̄serēdū. de pe. di. ij. sigs aut.
Secūdo ad sp̄alē p̄spiratē. d̄ pe. di. ij. cauēdū.
xij. q. ii. h̄ q̄libz. Tertio ad h̄ q̄ q̄s citi⁹ illu
stret ad p̄riāz. de pe. di. v. falsas. Quarto ad
assuefactōz bonoz opuz sic faciebat olz bt̄is
Joānes. de p̄se. di. iiii. n̄ regenerabant. Qui
to qz diabolus nō h̄z i eo tātā p̄tātē quātām
h̄eret si bona opa nō facit: sicut Gregorius
refert i dialogo de iudeo q̄ signat⁹ erat signo
crucis q̄ demones nō potuerūt ei nocere.

¶ Dicitur opa c̄ caritatē erūtū vnq̄z ualēant
R. h̄ Tho. opa uiua q̄ sc̄a fuerūt i caritate mō
tificāt p̄ seq̄ns mortale p̄ccm. Et h̄ v̄a seq̄tur
p̄nia: r̄uiniscūt. Illa v̄o q̄ nūq̄z uiua fuerūt: pu
ta q̄i mōrati sc̄a s̄t uiuē n̄ p̄nt: qz mortua nata
fuerūt. v̄n v̄. Illa r̄uiniscūt q̄ mortificata fue
rūt. Diuere n̄ p̄nt que mortua nata fuerūt.

¶ Dicitur hō teneat ex caritate subire mortē p
rpo: R. h̄ Tho. i. iii. di. xxx. q. ii. Aut adēt
necitas ul̄ d̄serēdi iusticiā ul̄ amittēdi uitā: t
sic glubet tenet magis mori dilectō deo q̄z eo
offēso uiuē. Et h̄ si dat optio: ul̄ q̄ iusticia d̄
serat: ul̄ q̄ uita p̄dat. Itē cū q̄s uidet q̄ per

mortē suā pōt fides saluari: uel iusticia t pē
cutio n̄ ē psonal s̄ v̄l is: tūc tenet de pcepto
sustine mortē. vñ platus tenet morti se expo
nē qñ videt q̄ ex fuga sua seq̄ret dispēdiū in
fide ul̄ in iusticia i eccl̄a. Si l̄ q̄libz al̄ sic fec̄
Tho. cātuariehs. Aut adest solā oportūtas
manifestādi diuinā gloriā t edificādi eccl̄am
t isto mō ē superrogatōis: t n̄ necessitatus:
ad quā perfectionē nō oēs tenētur. Si autē
hō daret se morti pro pro: eo q̄ vitam suā ha
beret crosaz: mōrtaliter peccaret.

- 11 **¶** **¶** caritas sc̄l bita possit amitti i uia: R. fm̄ theologos i. iii. di. rrvij. q̄ sic. t al̄r tenē cēt̄ croncū qz caritas n̄ tollit vertibilitatē.
- 12 **¶** **¶** ūo at̄ amittat: R. per peccatū mortale solum per qd̄ uolūtas auertitur a deo.
- 13 **¶** **¶** ūo recuperat: R. per p̄niam que tollit auersionē illam.

¶ **¶** Alstratus. **¶** **¶** Trū possit or
diari: Vide. j.
Lo: porz viciatus. §. ii.

¶ **¶** Alsus **¶** epales qui sūt: Vide. j.
Confessor. j. i p̄ncipio.
Et ibi vide a qb̄ cāib̄ p̄nt̄ absoluc̄ fies p̄i
uilegiati. Et an ep̄o restrigente p̄t̄tē paro
chialū videat p̄ p̄n̄az restricta p̄ias fratrum.

¶ **¶** Alsus **¶** fortuitus quid sit: Dic
s̄z p̄ Danor. post glo. i. c.
v̄mco d̄ p̄mo. q̄ ē iopinare rei euet̄

q̄ p̄uideriū pōt. Vbi ergo diligentissim̄ p̄i
differ n̄ ē cāus fortuit̄. Donec̄ creplū. Do
mus tua minabat̄ ruinā: dom̄ corruit: t iter
fecit equū tibi p̄modatū. certe n̄ pōt dici cāus
fortuit̄: qz diligentissimus repasset domū: vel
ibi nō bitasset. Si autē domus n̄ minabat̄ rui
nā: s̄ ip̄ctū tēpestatis valde corruit n̄ ē ubi i
putādū. Et ista faciūt ad q̄nē. Nunqd̄ fur
tū p̄putet̄ iter cāus fortuitos. Sl̄. ut̄ ciuilib
repiunt̄ d̄ne. S̄z cōiter tenet: q̄ aut p̄ uiolen
tiā fuit tibi res subtrahata: t ē cāus fortuitus.
Intellige qñ n̄ fuisi i aliqua culpa: puta qz n̄
trāsibas p̄ loca piet̄osa. Si autē p̄mittat̄ furtū
clandestine: tunc si ab ea p̄sona a qua ēt̄ dili
gētissimus nō p̄cauisset: puta ab uxore: uel si
lio: ē cāus fortuitus. Secus si ab a p̄sona a
qua diligentissimus p̄cauisset: puta a vili famu
lo. vt̄ in. l. que fortuitus. C. de pig. ac.

¶ **¶** Trū ex pacto ueniāt cāus fortuiti: Blo.
ubi. §. dic̄: q̄ i p̄ctu n̄ tenet̄ q̄s ex gnāl̄ pactoz
sed d̄z q̄ cāus fortuiti sp̄l̄iter numerent̄. S̄z

¶ **¶** Accurfī i. l. §. t figs. §. quefitus. ff. figs. cau.
que sequit̄ Jo. an. dicit q̄ aut nullus cāus for
tuitus sūt exp̄ssus: t nō ualec̄ gnālis obligā
tio: ne quis sub iuoluntōe uerboz renūciaret
ei iuri: cui nō ēt̄ i specie renūciaturus. Et h̄
opi. pl̄z p̄ Danor. Si uero aliqui cāus fortuiti
fuerūt sp̄l̄iter enumerat̄: t secuta sūt clausu
la gnālis: puta t de oibus alijs: tūc tenet̄ etiā
in nō exp̄ssis. opt̄e ad hoc facit ter. i. c. qui
ad agēdū. de. p̄cu. li. vi. Bar. in. i. v. §. quefi
tū. ut̄ uelle q̄ sub illa clausula generali ueniūt
casus p̄nt̄ es exp̄ssis: nō aut̄ maiores: qd̄ sa
tis placet̄ p̄ Danor. qz in odiosis clausula ge
neralis nō comprehendit̄ maiora exp̄ssis. ut
ē ter. notabilis in cle. nō pōt. de procur.
Se cus de nō odiosis: ut in cōstitutōe procurato
ris: i qua exp̄ssis aliquibus requirēb̄ spe
ciale mādatum: t subiecta clausula generali
ueniūt maiores cāus exp̄ssis. ut nōi Inno:
in. c. sedes de rescrip.

¶ **¶** An aut̄ renūciatio casuū gnālis firmet̄ ius
ramēto ul̄ saltē iuramentū sit obligatorū: Jo.
an. dicit q̄ nō: qz renūciatio gnālis nō ualec̄
et̄ effect̄ p̄sensu: qz n̄ ut̄ q̄ ille p̄senserit d̄ ca
sib̄ n̄ exp̄ssis. Sic iuramentū n̄ obligat̄ ultra
p̄sensū. facit. c. pe. t. c. quitaual. de iurciur.
t ē notabile dictū. Et credo q̄ in foro p̄niali
quis obligetur fm̄ suum cōsensum.

¶ **¶** Estatio **¶** a diuis. Vide. j. In
terdictis vltio. §. ii.

¶ **¶** Itatio. **¶** Citari pōt q̄s ex cā
pitari citatōne: p̄ ter
minū breuē t p̄p̄tozū. S̄z nisi ne
cessitas urgeat: n̄ d̄z quis moneri ul̄ citari nisi
trib̄ edictis: ucl uno perēptorio: qd̄ cōt̄ nere
debet̄ tm̄ tēpus quātū tria edicta. extra de di
la. c. i. vbi de hoc in gl̄ t tale perēptorium h̄z
vijs trine citatōis. ut. i. l. tres denūciationes.

¶ **¶** Cūo **¶** quando iur.
¶ **¶** Vbi cūqz agitur ad penā icurrēdaz: t iura
erigūt̄ trinā monitionē: nūquā citatio ēt̄ perē
ptoria h̄z vim trine citatōis fm̄ Jo. an. in. c.
et tue. de cle. nō res̄. Rō qz i penalibus ver
ba debent̄ stricte intelligi t p̄opue: n̄ at̄ sicte
t large. ut̄ in. c. i. nostra. de iniur.

¶ **¶** Citat̄ n̄ p̄parēs ēt̄ i p̄io termio d̄z p̄dēna
rii exp̄sis factis p̄ aduclariū: nec d̄z expecta
ri ut̄ sit p̄sumar̄ i sc̄da t tertia citatōne: ut̄ vult
Bar. in. anē. q̄ senel. C. quō t qñ iudet̄.

¶ **¶** Trū citatio facta die feriata ad diē nō fe
3

riatā valeat: *R.* *P*anor. l. c. si. de ser. fm opi
nionē Jo. cal. d. Lar. d. An. z Bar. i. l. i. s.
nūciano. ff. de no. op. nū. pcludit q de iure n̄
valeat talis citatio. p. l. dies festos. C. de ser.
vbi dicit q silere debz bonida uor p̄conis. z
*P*anor. itelligit: nō solū in feriis iroductis
ad honore dei: s; ēt in alijs iroductis i fauore
hoiū: ēt idem putat in rep̄tinis. nā ipera/
tor: mādat eas sub cadē veneratōe obseruari
qua solēnes. ut in. l. oēs. C. de ser. Et conclu
dit *P*anor. q nullus actus ihoiū trium pōt
fieri die feriata. l. p̄ceptū d̄ citando: executio
p̄cepti. l. actus citatiōis z processus qui sit
vigz citatiōis.

4 *Q*uāntū aut valeat citatio facta die nō seria/
ta p die feriata: *R.* *P*anor. ubi. s. post Lal.
z Spe. z Jo. an. dicit q si ponit usqz pōt i
qualibz die. j. festū p̄parere. Sec̄ ubi simplr
citāt: ut simplr p̄pareat tali die que ē feriata:
tūc eis prius venire n̄ pōt necd̄z: z illa die ve
nire nō tenet: z sic necessaria ē noua citatio.
z hāc opionē tanquā uerissimā teneas: q̄qd
sc̄nserit do. An. Dec *P*anor.

5 *Q*uāntū snia lata p̄ non citatū teneat: Lar. in
de. pastoralis. de re ind. in. s. deniqz dicit q
aut nullo mō fuit citat⁹: aut sic. *P*anor. casu ē
nulla. de ma. z obe. iter q̄tuor. Si aut aliquo
mō fuit citat⁹: aut legitie aut nō: aut dubitat.
Si legitie snia ualz: si alia sit rite gesta. Si tñ
citat⁹ n̄ fuisse p̄mat⁹ h̄z sic fieri: subuenitur
sibi p̄ restōnē. de re iud. c. bertoldus. Si nō
legitie: ut q̄ debeat h̄cri pro nō sc̄a. de elect.
bone. ii. Si dubitatur. dicit *P*an. q̄ p̄sumi
tur ps citata: si snia trāsiuit in rem iudicatā.
Nō tñ *P*anor. i. c. cām que. de rescrip. z in
c. cū sit. d ap. q̄ i facto notozio pōt ferrisnia
p̄ abñtē nō citatū: cū certū ē abñti nullā p̄pe
tete d̄fensionē. Citatio eis sit ut se d̄fēdat: nec
i huiusmōi nōijs regrit ordo iudiciarius.

*Q*uāntū corporalr ipeditus teneatur p alijs
p̄parere: *P*anor. in. c. innoic dñi. de test. di
cit q nō. z actus gestus eo abñtē perinde est
ac si non fuisset citatus.

6 *Q*uāntū iudex eccl̄asticus possit denunciare
aliquē excoīcatum illo minime vocato: nec
alr prius declarato q̄ iciderit in sniam excoī
cations: *R.* *P*anor. in. c. peruenit. de ap. di
cit q vbi excessus non est notozius: d̄z iudex
illū prius vocare z recipere eo p̄ntē probatio
nē super facto: z postea cōsilio d̄ facto decla

rare illū icidisse i sniam excoīcatōis. hoc p̄ba
tur i. c. cū sc̄oz. d̄ here. li. vi. ubi p̄z q̄ si allega
tur que icidisse i sniam iuris: n̄ d̄z iudex prius
p̄cedere ad executionē: quādiu declarauit
illū icidisse i sniam iuris. Ab hac tñ declara
tione poterit appellari: qz h̄z n̄ possit appellari
a snia iuris. vt i. c. qz. d̄ app. pōt tñ appellari
a snia iudicis declaratis: qz illa declaratio est
snia hois nō iuris. Si uero excessus ē noto
rius: tūc n̄ ōz q̄ h̄c solēnitas adhibeat: s; po
test cū denūciare absqz alia citatiōe.

*Q*uid dicēdū d̄ p̄suetudibz quarūdā re
ligionū que h̄nt: ut multoties ēt ex leuibz cau
sis priuē fr̄es platuris: p̄fessioibus z huius
modi absqz alia monitōe uel citatiōe p̄curat:
z absqz alio ordie iudiciario: nūquid ualeant
huiusmōi gesta p̄ eos: *D*icit iurta nō. per doc.
z *P*anor. l. c. cū sp̄ali. z. c. qz. de ap. z. c. qua
liter z qñ. cl. ij. de accu. q̄ i religiosis n̄ ē ser
uāndus ordo iur̄ vsque qz. i. ad vngū: *U*bi
ergo dicti religioi h̄nt iurta regulā z p̄stitu
tiones uel p̄suetudines eorū: ut ex sola infa
mia nōti: uel sit i tenerētur cedere plature: sic
d̄ de p̄dicatozibus z cartusensibus qui ex so
la infamia nōn cedūt generali suo: dicendum ē
q̄ prelatos eorū possit ex dicta infamia sc̄ada
losa uel uicētia facti: ēt sine citatiōe aliqua il
los priuare administratiōe uel officijs eorū.
Secūdū eis *D*en. de gan. i quolibeto suo tā
tam h̄nt subditi religioi iurisdictionē z aucto
ritatem: quātam dant eis prelati sui z n̄ plus.
Non cūm habēt uelle nec nolle. vt i. c. si reli
giosus. de elec. li. vi. Ideo eis resistere nō h̄z
nec appellare quādiu prelati procedūt fm iu
ra cōia: uel p̄tiones uel p̄suetudines eorū. ut
nō. per doc. i. c. cū medicinalis. de sen. et. li.
vi. z matie Lap. z h̄z ter. de hoc in. c. repre
hēnsibilis. de app. Ad hoc facit qd̄ notat gl̄:
quā sequitur *P*anor. i. d. c. cū sp̄ali. q̄ dispō
c. sacro. de sen. et. n̄ ē necessario seruāda in re
ligiosis p̄ suas obseruātiās sp̄ales: qd̄ est di
ctum singulare fm *P*anor. z dicit hoc p̄ce
dere: ubi regula uel cōstitutio religiozū da
ret certū modum seu ordinē in excoīcando re
ligiosum: ut satis sit seruare illū ordinem re
gule: seu p̄stitutionis ipsoz religiozorum: qd̄
multum h̄nt nōbis. Hoc idē r̄ s̄ f̄cde. p̄silio
cy. ubi dicit q̄ ualēt cōsuetudines: per quas
sine iur̄ ordine etiam ex leuibz cāis religioi
viri ex suis locis z administratiōibus amonē

mur. allegat. b. c. qualiter. r. d. e. cum speciali.
r d sy. p tuas. Ad dit tñ vñū valde nobile. q
pena expulsiōis: pñatōis t rcmotōis qñ/
qz incipit a cric: r tunc hz locū qd' dictum est
f. q sine monitiōe possint amoueri. Si vero
a contumacia vel obediētia: tunc vt locus sit
pene: necessaria est monitio. Nec ben:

C **L**auis prout hic sumit ē ptās
ligādi atqz soluedi qua
ecclesiasticē iudex digno d3 recipere
r idignos excludē a regnō vt p3. iij. sen. Del
clauis ē quedā ptās spūal supnāl r a deo da
ta r usua: nō i nā nec acquista.

1 Quot sūt clauis: s3. f3. tbo. i. i. iij. di. r viij.
qz p clauē iudex d3 dignos recipere r indignos
excludere: idiget iudicio discretōis: quo ido/
necitate iudicet: r indiget ipso acta receptōis
r ad vtrāqz eo3 ptās qdā seu anctōitas req
ritur. Et f3 hoc due clauis distinguuntur. Vna
quax pñet ad iudiciū eius q absoluedus ē.
Alia ad ipaz absolutor3. Et hē due clauis nō
distinguit i essentia auctoritatis: qz vtrūqz si/
bi er offō ppetit: f3 er cōpatione actus quo3
vn' aliū supponit. Nā clauis q dē ptās ligā
di r soluedi imediate apit: sed que dē scia di
scernendi: oñdit cui apicidū sit p illā. De his
clauib' habet di. r. c. i. Max clauis seu hui'
clauis vsus ē ad apicidū r claudendū f3 pde.
sicut r clauis mālīs: sed differenter: qz clauis
mālīs pno r pñcipaliter ē ad claudendū: r er
pñti ad apicidū. Clauis vō spūalis e3: pñmo
ē ad apicidū: scdario ad claudendū.

2 Quō dī sacerdos apire r ligat: s3. f3. Ri.
in. iij. di. r viij. ar. j. q. ij. q. tripl'r. Pñmo idica
do. f. cū crāiata hois pscia idicat ei celū clauis
vel aptū. Scdo apit relarādo aliqua pte pe/
ne peccato debita. r claudit penitentē aliqua
pena sensus ligādo: quā explece eū o3: v' hic
vel in purgatorio añq3 ingrediat celū. Tertio
claudit r apit excoīcādo r ab excoīcādo ab
soluendo. Sed hec respicit fo3 pñtēsiōis: po
tius q3 pñic. Adde quāntū dē n' pñtito pñtū
faciēdo er vi absol onis.

3 Vtr glibz sacerdos possit vsū clauis exer
cere: s3. f3. Ri. in. iij. dist. r viij. ar. j. q. iij. q.
actū nō tm regrit potētiā a qua sit: f3 subiectū
debitū i quo recipiat. Adā qd debita sunt pfo
ne sup qd hñs clauis h3 iurisditōes. Et iō nō
ois sacerdos h3 iurisditōnes sup quilibet nisi
fm ordinatiōes vicarij rpl. Et p pterea nō ois

sacerdos pōt exercere vsū clauis. sed solū fm
euz modū que eccl'a statuit. Vb hoc qdaz pñ
uāf vsu ptātis sicut excoīcati r heretici. Qui
dā mā sicut illi g nō hñt populuz.

4 Vtr liceat sacerdoti vti clauib' p sua volū
tate: s3. f3. Ri. i. iij. di. r viij. ar. j. q. iij. q. ij. q.
sic mister: r inf3 nō h3 efficacīā agēdo: nisi
fm q mouetur a pñcipali agēte: sic sacerdos
cū opet p istas clauis iustaliter: si vñ istis cla
uib' fm pñiū arbitriū dicitēs recitūdinē mo
tionis diuine peccat.

5 Vtr sacerdos p ptātē clauis dicit culpaz
peccati: s3. f3. Ri. in. iij. ar. ij. q. j. q. q3uis nō
possit absoluedo remittere culpā effectiue: qz
sic ē solū dei: vt dic magister i lra. tm misteria
liter r iustaliter illi q p attritō3 remouit obsta
culū grē sps sci dispositiue rēmit maculā pccī
iq3: tū suo mistēio assisit vt dīna q pcc3 rēmit.

6 Vtr sacerdos p ptātē clauis possit remit
tere penā peccati: s3. Ri. vbi. s. q. ij. q. sic ali
quā pte pene tpāl peccato debite: nō tm illi'
quā sibi ponit: sed et illi' q i purgatorio ē ex/
plēda: r pl' i min' f3 q pēitēs ē hñ dispositi'

7 Quā date sūt clauis dō pde. s3. qñ eccl'a su
it sibi data. r iij. q. j. qd' q3. r d pe. di. j. que3
penitet. Et ligat oia sup terrā: si n' errat. r. q.
iij. cepisti. r. d. c. quem penitet.

8 Clauis honore3 q ddit. v' dedisse oia que
in eis sunt. d. si. iust. c. ij. fm Jm. Et eis dat3
videtur data possessio oiu3 que sub illis sunt:
et de p. ue. c. r litteris.

C **L**ericus. J. cōiter. Que
ritur qd p/
bendaf appellatōe clericor3: Dic fm
pano. sup scia d vi. r ho. etc. q. largo supro
vocabulo veniūt oēs in qēu3 dignitate sint
positi: ex quo sunt clerici ad seruitiuz dei. Vñ
oēs q n' sunt laici: dicuntur clerici. r. ij. q. j. dno.
Dicunt tñ clerici: a clerōs grece: q ē sors la
tine: q3 sunt electi ad sortē dñi. Pñuilegiū cr/
go attributū simpl'r clericis pprehēdit oēs
clericos cuiuscūq3 ordinis vel dignitatis sint
nā si est eps. ergo clericus. Sed i mā odiosa
appellatōe clericor3 n' credo pprehēdi epōs
nec et clericos cōstēs i dignitate. vide de hac
mā singularia. s. Absol'o. j. Et er p dicitis p t
iscri vnum notabile fm Jo. an. i. c. iohes. de
cle. p. iij. q. appellatiōe laicor3 i mā odiosa: nō
veniūt cleric3 iugati: Et hoc facit fm euz:
q3 si statutum epi certo casu excoīcat laicos: n'

prehedit clericos pinguatos: cum ma sit odio
sa: r illi no sint puri laici: sed quedam species
mixta. facit. c. statutum. de elec. li. vi.

1 **C**lericus dicitur deferre rasuram in modum corone
s. r torsuram capilloz ab isra. Et per huiusmodi
di torsuram quis psumit clericus: in qzdam hz so
la prima torsura: vel miores ordies pot si vo
luerit deserere clericatum. Si tñ clericus et in miori
bus heat beneficium: tenet portare torsuram: al s
peccat mortalr: qz dignus anathemate. d. vi.
r ho. de. si quis. Vbi et dicit Panoz. p. gl. in
de. attendentes. de sta. re. qz et moniales de
bet hère torsuram capilloz iseri: ita qz cis pci
dant crines usqz ad aures. s. clericus debet hère
rasuram in pte superiori: r torsuram in inferiori.
et sic non debet nutrire comam. Et si secus se
cerint eccomunicari debet. d. c. si quis.

2 **C**lericus debet esse ornatus duplici orna
mento. s. iteriori r exteriori. Interioris orna
mentum consistit in virtutibus: qbus debet esse or
natus clericus. Exterioris ornamentum consistit in
quatuor. Primo in ictibus r alijs sctibus cor
poris vt maturitate pndat. Secundo in bitu: ut
no deserat vestes icatas r linguatas. s. frapa
tas ad modum ioculatorum: nec varij coloris: ne
qz rubeas nec virides. hz enim duo colores
sunt clericis interditi. vt in. c. clerici. eo. ti. Et
in de. ij. c. ti. prohibet ne et caligis rubeis ul
viridibus publice vtatur. Vide tamen pul
chrum dictum Host. l. c. antiqua. de priui. qz
pani rubei: r frena: r calcaria daurata: r filia
ornamenta sunt insignia pape r sui legati: cu p s
cificat ultra mare. Et quo iseri qz et cardiales
si pnt de iure coli vt huiusmodi coloribz r or
namentis. Consuetudo tñ hz opposita. Et soz
te excusantur: ex quo papa videt r no repro
bat. Na ista sut de iure positio. Olim enim
clerici portabant vestes pttas. Et pdictis etiã
colligunt qz no tanu clericis: imo nec laicis: si
cicum e deferre huiusmodi daurata: nec pro
sua psona: nec pro equis suis. Et ero: qz hu
iusmodi ornamenta sunt ornamenta pncipis: qui
bus psumat uti no debet sub pena capitis. vt
l. ij. C. de vesti. o. loba. li. rj. Et hac ratione se
quitur ter. in. l. tempt. c. ti. De mulieribus
aut n e dubiu qz pnt vt pdictis sine pena pda
ta: qz quida putat veru in matronis r nobi
libus: non in oibus. Quidã etiam habet et
privilegio: vt milites r doctores: r similiter
milites gaudentes: ex quo datur sibi i signu

r pot introduci de psumptie. Itē vestes cleri
coru no debet esse nimis longe: nec nimis bre
ues. Itē nec de serico: sed de lana no nimis
preciosa vel vili. rj. di. s. j. Et nota qz et ca ti
moris: peregrinatiois: vel alia sit: licitu e de
ricis habitus traformare. rj. q. iij. cpi. r ce
tra de vi. r ho. de. clerici. cl. ij.

Quicunqz at clericus virgata ul pita veste
vnt publice sine ca: si beneficiat: e: e suspensus a
fructu pceptoe p ser menses: si no e beneficia
tus: r e sacris circa sacerdotu p idē tps e in
habilis ad beneficium obtinendu. Si aut hz digni
tate vel beneficium cu cura: vel e sacerdos: aut re
ligiosus: e suspensus p annu a beneficio: r p idē
e inhabilis ad obtinendu qdēqz beneficium eccle
siasticu: ut i de. qm. de vi. r ho. de. Tertio co
sistit clericoz ornamentu i cibo. Quarto i po
tu: de quo videt no. p doc. i. c. a crapula. d. vi.
r ho. de. vbi dicit. qz clericus vniu tepere: r
a vino se temperet: r qz clericus dicitur esse conten
tus trina potatioe: vt dicit ter. in. c. quando.
xlviij. di. Quod tamē intelligitur: quado ap
petitus naturalis ultra no exigit.

Clericus. ij. scz qz cleri
a quibusdam

actibz scilicet aribus sut remoti. No enim
debent itedere negotio: ut. c. l. cleri. cl. ij. ibi
pmercia scilicet a r creccat: marie inbonesta.
Et pp illud uerbu marie: dicit Panoz. ibidē
qz et honestas negotiatioes si pnt crece. Sed
h neqz qñ cleri n indiget: na tuc pnt vt honestis
negotioibz r qreere uctu mabz. rj. di. cleri
cus. r i. c. de elec. mis. Et p cleri negotia
toe. vide ter. i. c. negotio: lxxviij. di. vnt
et ter. i. c. puenit. lxxvi. di. ubi dicit qz ca lucri n
debet pducere possessioes alioz: r ibi et h
nugd possint esse tutores pupilloz: vñ pnt su
scipe tutelas a legibz ipositas. Hz r curã or
phanoz r viduaz que idefense sut: aut caru
psonaz qz marie indiget admniculo ecclesie.
Et vide qd no. i. c. j. ne. de. vel mo. ubi dicit qz
clericus pot negociari pp necessitate. Intelli
ge qñ aligd opatur et suis mabz: ut emit rē
vt ide heat maz reducēdi ad aliqs formas: n
eiz dicit emere rē: vt ca itegrã. p maior p cō uē
dat: r uide ibi glo. i. v. pductores. qz si clericus
succedit pductore: licite pot stare i illa con
dione vsqz ad psumu ips locatiois.

Clerici no debent misstrare i taberna: nec i ca
comedē: vel bibē: nisi ca necessitatis i pegri

natōe. c. liiij. di. non o3. r. c. nulli. r. c. cleric.

2 **C**lerici goliardi: aut buffones. i. ioculatores: si hoc p annū exercuerit: carēt oī pūilegio clericali po iure. Eodē mō si mōdū tpe et tertio monū h̄ respiciat. uti. c. vnico. c. t. li. vi. Et nō fm̄. **Se.** ibi: q̄ ubi canō iponit penā ip̄ iure ex scō negatiuo: si regnū moitto qn̄ illi addit certū tps: ut ibi: si n̄ desistat. j. an nū. r. regit i b̄ cā. anūs pūm? r. i teget. Et ex h̄ nō q̄ ubi lex ut statūm dat certū tps. ad h̄ ut pena cōmittat: intelligit d̄ tpe pūmo.

3 **C**lerici q̄ carnificū: macellariorū seu tabernarioz officū publice faciūt r̄ psonalr̄ exercēt: si tertio notiatz monū n̄ desistat: seu reassumāt: r̄ sūt pūganū pdūt pūilegiū clericale oīno. Mō pūganū v̄o: si n̄ iccedūt ut laici: pdūt i rebus tāū. Et si oīo iccedūt vt laici et i psonis pūilegiū clericale quādū pmissis istituerit: coipo amittūt ut i cle. j. c. t. Et fm̄ **Imol.** ibi post dō. An dimittēdo officia: recuperato habitu: recuperabūt r̄ vtrūq; dimittēdo officia: n̄ recuperato bitu perdūt ad huc vtrūq; **Idē Dan.** q̄ dicit q̄ predicta faciūt ad. q. an clericus p̄bens cū vnica r̄ virgine: qui prius incedebat ut laicus: si reassumat habitu r̄ tōn surā q̄ gaudeat pūilegio. **Alto** ergo fortius idē clericus pūganus si reassumit bituz r̄ tōsurā reassumit pūilegiū clericale. Et hoc r̄ gl. r̄ **Imol.** i. d. cle. j. Et nota glo. in v̄. clericos que dicit. **Pūto** q̄ icludat et c̄reptos q̄ deliquerūt i loco nō c̄repto: cū p̄ id subsint diocesanis. vbi v̄o deliquerūt i loco c̄repto si ut q̄ ad illos c̄redat h̄ p̄sō: cū exercet offiū diocesanū p̄ tū: marie q̄ qn̄ iura ista uolūt dare iurisditōez sup̄ c̄reptos h̄ c̄pamūt. vt in cle. q̄ regulares. de sup. neg. pla. Et nota f̄3 **Car.** ibidē i v̄. iij. moncāt. q̄ ubi regit trina monitio: nō sufficit unū p̄repto. iū. **Requiri** tur et q̄ dicta monitio fiat notiatz: r̄ iō non sufficit gn̄alis. de quo. j. **Exdicatione.** r̄ r̄. nec sufficit q̄ huiusmodi admonitio fiat ante exercitiū: nec sufficit simplr̄ monere ut desistat: s̄ regritur ut fiat cl̄ico tale officū exercēt. Et hoc dicit **Car.** ibi: q̄ si fiat monitio cl̄ico tabernario ut desistat r̄ exercet officūz carnificis uel macellari: nō erit locus pene. Et sic requiritur ad hoc ut sit locus pene q̄ clericus monitus exerceat illud officū a quo monitus ē desistere.

4 **Q**uid si clericus exerceat predicta officia

occulte: uel nō personalr̄: an sit locus pene? **Bo.** in v̄. publice. dicit q̄ nō: r̄ dicit q̄ illa duo. s. publice r̄ personalr̄ pūicuz regunt: Si ergo occulte uel per aliu h̄ exercet: cessat pena s̄ nō culpa: quā gl. singulari nō p̄o itellectu. c. mulieres. de sen. ex. p̄ quem ter. ion. cta hac gl. terminat q̄. An per statūm quō puniit maleficū teneat madās? Et ut q̄ nō: q̄ madās facit tū licet: uerba v̄o statūm regrūt q̄ uere fiat. ff. de ne. ge. l. iij. s. h̄ v̄ba. **Lō** trariū p̄bat cr. d. c. mulieres. iūcta hac gl. ut dicam? q̄ tenetur: nisi i statuto punret tū is q̄ personalr̄ facit. Ad p̄ū dicit q̄ hic nō ē in terptatio: s̄ potius c̄repto ex mente legis: q̄ madās uere of face. d. c. mulieres. **S; Be.** i. c. j. e. n. li. vj. dicit q̄ aut cl̄icus uult hēre tabernā: ut personalr̄ ibi admittret i artificis et iponclis: r̄ hoc ē phibitū. **Idem.** di. nullis. Aut uult administrare in artificis cl̄ico p̄mis: sic: r̄ tūc pōt hēre. ut i gl. i. d. c. negociatorē. Aut uult habere tabernā: non ut personalr̄ admittret: sed locare alijs qui exerceant ibi sua artificia. Et hoc nō ē ei prohibitū. Et p̄ hoc et facit ter. i. c. significate. de ap. ubi canonici hēbant stallos: ubi carnes icdebatūr. q̄ nō. q̄. **Se.** ibi dicit se tenet defēdisse vnū cl̄icum qui i domb? ecclē tenuerat tabernā uendēdo uinum q̄ recollegerat ex possessio ne ecclesie: non tamē administrauerat i p̄o p̄ia persona: sed per aliu. Et hoc uidetur cōsonare ter. qui si sine misterio dicit psonalr̄. Et si uolūset p̄hibere et per aliu posuisset: de dci. ad audiētiā. marie q̄ huiusmodi officia et se n̄ sūt phibita: nec iure diuio. **Crede** et q̄ si cl̄ic? psonalr̄ exercēt: s̄ p̄ alio: q̄ tene retur hac cle. q̄ subest homo: r̄ uiltas.

Clericus pūgan? si p̄t cū vnica r̄ virgine: r̄ deserat tōsurā r̄ uestes clericales: retinet pūilegiū clericale i duob? s. q̄ percutiēs eū ē cōiccat? r̄ q̄ nō pōt distrigi nec p̄denari a iudice seculari: nec civilr̄ nec criminalr̄. in ceteris v̄o nō retinet. r̄ si nō desert tōsurā r̄ habitū: i nullo retinet. et de cl̄. diu. cl̄ici. li. vj.

An aut idistitice sit uerū q̄ clericus pūgan? nō possit p̄denari a iudice seculari: **Distingue** nā in cā criali: siue illa cā ientet criat: hoc ē qn̄ agit ad penaz corporalē: siue civilr̄ hoc ē ad penā pecuniariā: nētro cā pōt puniri a iudice seculari. In cā uero mere civilr̄: **Bo.** an. i. d. c. vnico. i3 q̄ cl̄icus pūganus potest

5

6

pueniri corā iudice laico: quez sequitur Jo. cal. z Be. in. d. c. vnico qdno.

7 **Q**uā autē cū ius pūgat⁹ p debito pecunia no possit dtrudi i carcerib⁹: Be. ibi h3 Lap. t3 q no per iudice secularē: eo cāu quo gau detistis pūilegijs: et si sit casus q laici possint licite detineri: q iste tex. referat istis de ricis pūilegiū canonis: eo mō quo pūm pzi ma iura hēbant: q i nullo dimiuit: h3 p iura ātīqua dtrineri n poter. it sine pena excoicatio nis. ut i. c. ij. de so. ppe. ergo nec hodie.

8 **Q**uid autē si iuder laicus nō diligris istuz cericū: sed pdēnat eū tñ p crie: an icurrat excoicatio nē? Be. fm Lap. t3 q nō: qz et sola pūiciatio sine si icurrit quis excoicatio nē.

9 **Q**uid si sit p̄suetudo particularis i loco q gaudeat et i alijs: an sit fablata per istum tex. Jo. mo. t3 q nō: qz iste tex. nō tollit p̄iā consuetudinē: ergo stabit per. c. j. de p̄si. li. vj. Jo. an. t3 p̄iā. S3 Be. reducit istas opi. ad p̄cordiam: q aut p̄stat vtices hac iunitate voluisse hoc facere aio z itentōe inducēdi no uā p̄suetudinē separata a dispōne iur cōis: z tūc ualet illa p̄suetudo hōdic. Et ita procedit opi. Jo. mo. Aut cōstat q nō faciūt aio z itentōe nouā p̄suetudinē iducēdi: h3 seruare antiqūā legē. z tūc p̄cedit opi. Jo. an. qz et quo papa uult tollē illā legē: tollit omnē ob seruātiā legis hactenus v̄sitate. Aut ē dubi um: quo aio fiat: z tūc i dubio nō p̄sumit qz voluerit nouā p̄suetudinē iducere p̄ obseruātiā legis: h3 tātū ex moribus vtentū illā legēz approbare. Et addit Jo. an. qz qñ seruat lex antiqūā i dubio obseruātes n̄ vident habere aiūm iducēdi nouā cōsuetudinē que vinculū addat ad dispōnem iuris antiqūi.

10 **Q**uā autē clericus pūgatus possit eē vicari us ep̄i: vel arbitet in causa spiritali: Dic per predicta q non.

Clericus. iij. Quātū ad

cobabitatō nē mulier. dic. put hētur. c. j. d co ba. cle. z mu. qz cū ius nō d3 retineri i domo mulierē suspectā de icōtīnētia: et si sit mater vl p̄sanguinea. Et nō h3 p̄danor. ibidē qz p̄sanguineas iuuenes al s n̄ suspectas pōt cū ius bone fame i domo retiers: h3 cōtēnas nll o mō pōt retinē: quātūcūqz al s sint bonē fame: qz talis p̄mittit ē periculosa: nō sic cū p̄sanguineis. Et hoc sentit glo. in. c. volumus. lxxj.

bi. Idē itellige q nō sit talis p̄sanguinea que habet secum pedissequas.

Quā autem episcopus possit secum habere matrem seu aliaz non suspectam? Do. an. dicit q nō: sed p̄danor. tenet oppositū p ter. exp̄sum in. c. interdixit. lxxj. di. licet ius ci uile in auct. ep̄o. C. de ep̄i. z de. aliter tenuerit tamen ex quo ius canonicum oppositum in uide: standum ē ei. p̄ atoz tamen qz p̄imum est honestius: matie propter clericos cōmō rantes cum ep̄scopo. Nec p̄danor.

Quārum clericus icontinēs z fornicarius sit suspēsus: z debeat i officijs curiarū: Dic sci cū dū nō. per p̄danor. i. c. vestra. z. c. si d co ba. cle. qz quilibet p̄ mortali peccato ē suspē sus quantū ad se: tamē talis non ē suspēsus quo ad alios: nec debet in officio vitari: nisi peccatum sit notoriū. Et notoriū ē duplex scilicet iuris z facti. Notoriū iuris dicitur quando per sententiā cōiunctur de crimine: uel per p̄fessionē suam sp̄ōte factā pdēnatus ē: et tunc nō ē licitū audire talē: z peccāt p̄sa ciētes. S3 dubiū ē in notorio notorietate facti: ut qz h3 p̄ cubinā publicē i domo: nec fuit pdēnatus: z tunc i iudicio p̄sensus: z iste ē cāus piculosus: de quo dicit p̄danor. sepius fuisse iterrogatū apud hoies timoratos: z p̄cludit dimissis optionibus d̄ subtilitate iur̄ posse sic distigui. qz aut fornicatio ē ita nōtia: q nullā h3 dubitationē sicut videmus i pl̄ibus c̄icis q tenēt ita publice p̄ cubias sicut urores: z publice nutriūt filios: ita qz et ipsi nō audēt dis siteri: z tūc credo qz oio sit abstīnēdū ab eis: sine alia monitōe. hoc probat tex. in. d. c. ve stra. i. si. ibi: nec h3 operis euidentia: z melius i. c. tua. e. ti. ubi nulla sit mentio de monitōe. Itē hoc uidet p̄bari d̄ directo. i. c. nullus. z c. p̄ter. lxxij. di. Regrūt cū illa iura sola euide tiā facti: nō autē monitionē a sup̄iore. Itē ex p̄rio sequeret qz nunquā: uel raro fornicatio possit eē nōtia. Si uo fornicatio n̄ h3 istā ope ris euidentia: h3 pōt p̄babil̄ ter giur̄sari: pu ta qz p̄ cubina bitat cū m̄re c̄icis: z dicit illā eē pedissequā m̄ris: uel qd sit e: z tūc requiritur monitio. Et hāc putat p̄danor. qz eē m̄re iur̄: z ista uidet eē cōis op̄io. Adde tñ qz nōt Jo. de san. qz laici nō peccāt audiēdo di uina ab huiusmodi c̄icis fornicarijs et noto rijs: qz h3 ignorātia iuris n̄alis: siue diuini: sit laicis periculosa: non tñ ignorātia iur̄ positi

no

ui. cū nō teneant illud scire: vñ nō ē tutum q̄
 p̄fessor dicat eis ius: q̄ p̄ hoc magis iplicant̄
 q̄ releuetur. Nota ēt s̄m Ar. f. q̄ n̄ solum sa
 cerdos: sed et clericus in modibus et notoria
 fornicatōe ē suspensus ab oibus actibus or
 dinū ipso iure: s̄m Inno. qd̄ nōr̄ Ar. r. d. i.
 r. xxi. §. ad hec. Et tādū stat suspensus quā
 diu p̄uerat i vicio: et iterim si crequitur offi
 cia sua et se mel: efficit irregularis: et idiget di
 spensatōe pape s̄m Inno. et Bo. vñ etiam si
 cessaret a vicio: et an dispensationē v̄tutur of
 ficio suo: semp̄ peccabit mortalr: quāuis no
 nā irregularitate n̄ p̄bat. Si aut̄ cū ēt suspē
 sus: nō ē executus officia sua: idiget nihilomi
 nus dispensatōe: quā poterit facere ep̄us s̄m
 Inno. Sed super his et silibus facta ē ma
 gna inouatio per p̄ciliū p̄stancien. de quo vi
 de. j. Excoicatio. vi. §. t̄liij. De hac et mat̄
 ria vide. j. Irregularitas. ij. primo. §. r. c.
 Suspensus. §. ij.

3 **Q**uātrū aut̄ oē peccatū notoriū inducat p̄ci
 sionē: seu suspēsiōne a canone: §. do. An. in
 d. c. ueltra. dicit q̄ sic: q̄ ubi peccatū ē noto
 rium: nō ē licitū ab eis percipere diuina vel
 eccl̄astica sacramēta: q̄ oē peccatū notoriū in
 ter dicit officiū sine dispensatione. c. si. de rēp.
 or. Sed p̄danor. dicit diuim: et dicit eē ter. in
 c. si. de coha. de. nā ter. ibi se restrigit ad pec
 catum fornicatōis notoriū. Et idē dicit ter. i
 d. c. nullus. nā opimo do. An. eēt uera si di
 tisset canon: nullus audiat illius missam: quē
 scit idubitatē eē i peccato: et nō posuisset sp̄a
 le in fornicatioue. Non ob. d. c. si. de temp.
 or. q̄ bene fatcor: q̄ ip̄e peccat grauiter cele
 brādo: nō aut̄ alij missam audiēdo. et hec opi
 nio ē tenēda: q̄ cū materia sit penalis: nō de
 beamus cā extendere vltra terminos p̄prios
 vt dictū est clarissime. s̄. c. arguere. Et p̄ hoc
 soluitur alia qd̄: vtrū clericus teneatur resti
 tuere fructus quos percepit de b̄nficio et̄is i
 mortali: Quidā tenēs opinione predictam
 do. An. dicit q̄ si peccatū ē notoriū tenetur
 restituere: q̄ cū sit suspēsus: peride ē ac si nō
 residret. q̄ nullū et̄ inutile idē ē. Sed tenen
 do opinione p̄danor. p̄dicta cū h̄nt locum i
 alijs nōijs a fornicario: et forte q̄ et̄ i eo non
 h̄nt locū. ar. eius qd̄ nōr̄ gl. i. c. pasto: alio. de
 ap. f. q̄ excoicatio nō subtrahatur redditus:
 nisi h̄ sit c̄p̄ssū i snia: ergo idē dicit cāu nōr̄.

4 **Q**uis aut̄ dicatur toleratus ab eccl̄a: p̄da

nor. i. c. vestra. de coha. de. et illo ter. dicit q̄
 quis dicit tolerari q̄ nō fuit per sniam p̄s
 uatus: nec p̄fessus: nec h̄z operis euidētiam:
 qd̄ ē notādū. Et sic ecōuerso hēs quis dica
 tur non toleratus. Et p̄cludit ibi p̄danor. q̄
 isti nō tolerati ēt per euidētiam facti indubi
 taram sūt irregulares et suspēsi directe a ca
 none. per. d. c. p̄ter.

Clericus. iij. ^{quantuz} ad bona ^{temporalia.}

Quātrū clerici possint facere testamentū: vel
 donare iter viuos: §. p̄danor. i. c. cū in offi
 cijs. de testa. dicit q̄ quedā sunt bona acquisi
 ta intuitu persone: puta et successiōe cognato
 rū: seu donatōe amicorū: seu et industria cleri
 corū: et de his bonis p̄nt clerici libere testari:
 vt in. c. q̄. de testa. Ex quo collige: q̄ clericus
 et h̄ns eccl̄esiā: sibi et nō eccl̄e lucratur: qd̄ ac
 quirat et industria. Quedā sūt bona acquisita
 intuitu eccl̄e: uel de facultatib⁹ eccl̄e: et de his
 si p̄nt clericus testari. ut i. d. c. cū i officijs: nec ali
 ter d̄ ipsi bonis i alios disponere regulr: ut
 ibi. §. fallit t̄i i quibusdā cāibus. p̄danor si re
 ctor seu p̄latus eccl̄e et tādūdem p̄tulerit de suo
 eccl̄e: quātū vult reliquere ex eccl̄e facultati
 bus. r. ij. §. si quis. ij. q. v. si ep̄us. Secūdo
 fallit in quosdā: si hoc h̄z p̄suetudo. Ex quo
 nō q̄ valet p̄suetudo: ut clericus possit testari
 de bonis per eccl̄esiā acquisitis: qd̄ t̄i p̄da
 nor. idistincte nō admittit: h̄ restrigit ad bo
 na mobilia et modica. Sicut eim valet p̄sue
 tudo: ut modica possit donare. vt i. c. ceterū:
 de dona. Ita dicēdum ē respectu facultatis
 testādī. nā s̄ p̄suetudo haberet de rebus ma
 gnis: illa cēt onerosa eccl̄esiē: et per p̄ns non
 valeret. ut i. c. i. de p̄sue. Respectu aut̄ bono
 rū imobilium: puto nō sufficere p̄suetudinē: q̄
 nō p̄nt illa alienari sine solēnitate. de qua. r. ij.
 q. ij. sine exceptōe. Valeret t̄i cōsuetudo: ut
 canonicus possit testari de redditibus percipi
 ēdis ano sequēti post mortē suā: q̄ potius
 p̄iudicat cāonico successor: q̄ eccl̄e. Tertio
 fallit i donatiōe intuitu eccl̄esiē quam clericus
 facere pot̄ et̄ i egritudine p̄stitutus. ut in. c. ad
 h̄. de testa. vbi Vin. ponit notabile uerbū: q̄
 p̄suetudo nō excusat clericos qui oia bona mo
 bilia acquisita intuitu eccl̄e dimittūt in morte
 eorū p̄ sanguinis. Quarto fallit cū clericus
 vult remunerare seruicia recepta: tā a p̄san

guineis: q̄z ab extraneis: p̄t. n. aliqua d̄ bo-
 nis mobilib⁹ eccl̄e alios p̄ferre: vt in. c. r̄la-
 tum. cl. ij. de testa. vbi panoz. dicit q̄ p̄ sangui-
 neō diuiti q̄ si seruiūt eccl̄e nec plato: nō p̄t
 p̄latuū aliqd̄ cōferre et de mobilib⁹ eccl̄e. Et
 p̄dēra vrbū ibi. aliq̄: qd̄ d̄nōt moderatiōez
 quādā. nō. n. d̄z oia bona mobilia eccl̄e d̄i-
 sp̄saret̄ egritudie. Itē nō ibidē: q̄ paupib⁹
 et religioſis locis ſuffic̄ ad erogatoez facien-
 da; ſola caritas. In alijs aut̄ q̄ n̄ ſūt paupes:
 v̄l nō ſūt loca r̄lioſa: regit̄: q̄ p̄ceſſerit aliqd̄
 ſeruiūt̄. Adde et p̄dictis vnū ſingulare qd̄
 nōt̄ p̄o. i. ſūma ti. de dōna. ſ. et quid. vbi d̄c̄
 q̄ p̄ſucudo gnāl̄ t̄z q̄ p̄lati ſūt et ſui p̄potes:
 p̄ccunia; equos: fruct⁹: et res ſe mouētes: et
 mobiles donāt. p̄ libito uoluntatis. poſſēt t̄i
 ſi nimis excederēt r̄p̄bendi. qd̄ totū p̄mitten-
 dūz ē arbitrio boni viri. ar. c̄. d̄. do. ap̄lice:
 et c. ceterz. et c. fraternitates.

Quid aut̄ d̄ clericis nō h̄ntib⁹ administra-
 tiōē ſed ſimpl̄ r̄ b̄nificiat̄is: an poſſint teſtariē
 ſl. ge. in. c. p̄nti. de offi. oz. li. vj. dicit p̄ euidē-
 tia iſtius. q. tria eē videda. Primo nūquid re-
 ctorez et p̄lati eccl̄e ap̄ faciāt fructus ſuos. Se-
 cundo q̄ dicunt̄ h̄re b̄nificiū cū administratiōē
 Tertio de qb⁹ fructib⁹ clericis teſtari poſſint:
 Ad primū Arch. tractat hoc. d̄ reſcriptis. ſta-
 tutum. li. vj. et t̄z q̄ clericis nō faciāt fruct⁹ ſu-
 os q̄ ſupſunt deductis exp̄ſis. allegat. c. j. iij.
 q. iij. et ita intellexit Bar. b̄i. illū canonē. Et ſic
 p̄z q̄ res acq̄ſite de bonis eccl̄e nō ſunt clerici
 coz. nā clericis debēt illa que ſupſunt neceſſa-
 rijs d̄duct⁹: paupib⁹ erogare al̄s iniq̄ agunt.
 Et q̄ acq̄ſita ſunt in p̄uſione: eccl̄e. p̄z. iij. q.
 j. epi de rebus. ergo et ſolus v̄ſus p̄p̄ent̄ eis.
 ſ̄fare t̄i q̄ clericis ſunt d̄nti fructū p̄ceptoz:
 et h̄nt ipoz p̄p̄rietatē q̄zū ad fidē et debitam
 diſp̄ſatiōē ſibi et ſuis faciēda. et iſtam p̄tem
 archi. ge. credit v̄ra: quam optime probant
 iura q̄ allegant. nā nō dicunt̄ d̄nti: ſ; p̄ curato-
 ratores. p̄ hoc optimus ter. iij. q. j. clericus.
 et iſtud t̄z gl. i. c. qz nos. de teſta. Ad ſecū qui
 dicant̄ h̄re b̄nificiū cū administratiōē: Bl.
 in v̄. vt ipſos. in. c. et tue. de cle. nō r̄ſi. videt̄
 velle q̄ oēs p̄clati dicantur habere diſpenſa-
 tiōē: et administratiōē. Et ge. pro opinio-
 ne p̄dicta firmat concludiōem hanc q̄ qui
 conq̄z b̄n̄s b̄nificiū. q̄zū cūq̄ ſimpl̄x in ſi-
 tuluz: cui ſit aſſignata certa dos: talis dicatur
 h̄re b̄nificiū cum administratiōē. Ad tertū

de qb⁹ fructib⁹ clericis teſtari poſſint? Blo-
 dic t̄z q̄ ſi h̄ant b̄nificiū cū administratiōē.
 non p̄nt de fructibus illius teſtari. qd̄ itellige
 de iure cōi. Sed ſi hoc diſponeret ſp̄alis p̄ſue-
 tudo: vel ſtatutu eccl̄e: per que t̄i nō minū
 grauarentur eccl̄e: tūc virtute talis p̄ſuetudi-
 nis et ſtatuti: poſſet. de teſta. r̄latū. cl. ij. Se-
 cus ſi talis p̄ſuetudo: vel ſtatutu eſſent onero-
 ſa. d̄ p̄ſue. c. i. Aut cleric⁹ nō h̄z administratiōē:
 ſ; eſt p̄ſonalr̄ et ſimpl̄ r̄ b̄nificiat⁹: et tūc tal̄ p̄t
 teſtari de talib⁹ fructib⁹. qz facit illos ſuos: vt
 dicit gl. hic quā p̄to ueriffimā recte intellectā:
 put magiſtraliter ē locuta. nā quidam intelli-
 gunt eam. ſ. qz qlibet b̄n̄s b̄nificiū ſimpl̄x
 poſſit teſtari: qd̄ dicit̄ eē ſallum. et d̄ ter. d. c.
 r̄latū. qd̄ loq̄ in canonico. et ſic in h̄nt b̄nifi-
 cium ſimpl̄x. et t̄i vt ibi p̄z tal̄ nō p̄t teſtari:
 hoc ſateoz: ſ; dico q̄ iſta gl. hoc nō dicit̄: ſed
 regit̄: q̄ ad hoc q̄ b̄nificiat⁹ poſſit teſtari: tria
 p̄currunt. Primo q̄ nō h̄at administratiōē
 Secūdo q̄ b̄nificiū ſit ſimpl̄x. Tertio q̄ illd̄ ſi-
 bi obuiat p̄ſonalr̄ t̄i. Et ſic: vt tales fruct⁹
 ſint ſibi p̄ceſſiōē ſine p̄ſendij p̄ſonalis: his cō-
 currētib⁹ poterit teſtari. Et ex iſto infer̄ q̄ ſi
 canonicus h̄z p̄bendā diſtinctāz eccl̄e a cū tal̄
 dicat̄ h̄re administratiōē: nō poterit teſtari de
 fructib⁹ tal̄ p̄bendē. et iſte ē caſus rotidus. in
 d. c. r̄latuz. et iſtud exp̄ſe voluit Anno. in. c.
 nouum gen⁹. de deci. Et ex his infer̄ q̄ cano-
 nicus p̄t teſtari de quotidianis diſtributiōi-
 bus: qz diſtributiōes dan̄. p̄pter ſtipēdiuz p̄-
 ſonale: et pro labore diurno. vt in. c. i. de cle. ſi
 re. li. vj. vñ de illo denario diurno poterit te-
 ſtari: ſic mercenarius et ruſticus de lucro ſibi
 dato p̄ ope ſuo diurno. Et ita poterit intelli-
 gi iſta glo. qz tal̄ d̄ quo ad diſtributiōes be-
 neficiatus ſimpl̄ r̄ et p̄ſonalr̄: qz dan̄ pro ſti-
 pendio p̄ſonalit̄: nec h̄z administratiōem
 rex. vñ tales diſtributiōes ſoluuntur per. c.
 ſingulis. Et h̄ac p̄tē v̄t tenere p̄dan. qui di-
 cit q̄ illa que recipit cleric⁹ intuitu ſeruiq̄ p̄-
 ſonalit̄: t̄i: t̄r̄ſmittit ad ſucceſſores. Et ex his
 infer̄ q̄ ſi p̄bēde non ſunt diſtincti eccl̄eſia:
 qz oia veniūt in cōi. et poſta diſtribūtur ſin-
 gulariter t̄i. p̄ quolibet. q̄ et de iſtis nō poſ-
 ſet de iure teſtari. Et p̄ premiſſa. deciditur qd̄
 de habentib⁹ capellanias in certis eccl̄eſijs ad
 nutū remouibiles: et non dan̄ in tituluz et dan̄
 eis pro ſuo labore certū ſtipendium in ano in
 pecunia: an de tali ſtipendio poſſint teſtari?

dicendi est qd sic qd dat eis intuitu psonae et
 p eorum labore: ergo poterit testari. d. c. qz
 nos. z. d. c. relatus. Et isto mo possentalio mo
 itelligi ista gl. na tales sunt simpliciter et plo-
 naliter bnficiati abiqz alia admistratioe. Per
 pretermissa occidit qd de sacerdotibz qui sunt
 in sortijs ciuitatis: sicut est bononie: qz hnt
 res bnficijs in ciuitate bononie ponunt i gbul-
 dam sortijs et vniuersitatibz: et ueniunt sei
 certis ecclesijs ad certam missam celebrandam
 et habet possessiones illi sortio deputatas de
 quaz fructibz dat tm venienti ad illam missam:
 an de talibz possint testari: Et vñ q sic: qz illd
 dat rone seruicij psonalis: et no principaliter
 intuitu eccle. h. Se. in. d. c. pñr.

5 **Q**uid at si sacerdos est: lucratum multu in
 missis pcedis: panoz. i. c. l. i officijs d te-
 sta. dic q. De. voluit: vt refert. Et i. au. licet
 tias. de epi. et cle. q. d. his possit testari. marie
 h. pcedit. qn qd ex pte reliquit p missis dice-
 dis. c. l. qua opinioe concordare videt. Do.
 q. si clericus rone officij seu seruicij aliqd lucra-
 tas eputa: qz sicut capellan? alieu? pncipis:
 de h potest testari: qñ intuitu psonae acq-
 situ. Et ex hoc cifer panoz. ad. q. nuquid i re-
 licto p missis pcedis debeatur canonica por-
 tio epo: Et dicit attendendas fore pecturas.
 Ditz. l. relinques vel donas habuerit reser-
 ctum ad eccleaz vel ad psonam. nam forte reli-
 quas. c. presbytero. sio pochiali p missis di-
 cendis: non reliquit sibi si non fuisset. pprius
 presbyter pochialis. See? at si nulla qlitas sug-
 geret eccleaz fuisse pcepta: s. psona dntat.

4 **R**elictu factu no hnti prelatos vel adm-
 stratione eccle: s. at snt bnficiat: psumit scz
 intuitu psonae. Done creplum i canonico. na
 canonicus no hz platioez nec admistratoz:
 vñ in dubio relinquedo canonico: non vt te-
 stator habuisse respectu ad eccleam: qz non e
 verisil e q reliquisset intuitu eccle: ei qñ hz ad-
 ministratoz eccle. Hoc vñ nisi p pecturas
 probaretur contrarium. vt in. c. requisisti. de
 testa. Dec panoz. ibi.

5 **R**ector eccle: nec redditus nec oblatioez:
 nec vota: pterctum eccle: facit sua: s. oia cedut
 vtilitati eccle: s. panoz. i. c. ingrendus. d. pec-
 cle. Sil r si industria psonae fecit rem eccle:
 melior: non pot retere qd ipedit idu-
 stria sua: sed cedit eccle. Adde tm qd not In-
 i. c. cu iter. d. v. si. q. id qd acqrit sacerdos in

iungendo pnia suis pochianis acqrit eccle:
 p hoc optime facit. d. c. inquirendum. Vide
 etiã de hoc. j. s. vltimo.

Querit qd e q clic? pot aliq donare intui-
 tu elemosine de reb? de eccle: et tm illis no pt
 testari: R. Panoz. i. c. ad h. d. testa. dat rōz di-
 uersitatis: qz testamtu morte pfirmat. vti. c.
 cu marie. de cele. mis. Lffcus ergo confert in
 tps quo n e futur? plar? id no pot de aliquo
 disponē et facultatibz eccle: in testamto. Sz
 qñ vult disponē dū viuit: n phibet. qz h facit
 tanqz admistratoz ecclesie. Et ex h notabis
 practica: qua vñ seruare cleric? si d reb? eccle:
 vult aliqua intuitu elemosine: vel p remime-
 ratione seruicij erogare: vt actuali donet ipse
 dū viuit: n aut relinquar pseren. post morte.

Quis succedit clerico a b intestato: R. b
 nis acqfitis intuitu eccle: succedet ecclesia: sed
 in alijs succedunt consanguinei fm ordinem
 iur. quibus deficiētibz succedet eccle. r. ij. q.
 v. c. quicūqz. z de suc. ab inte. c. j. z. c. cu dile-
 ctus. Nota tm singl arc dictu panoz. i. c. rela-
 tum. ij. de testa. qz acquisita p canonicu intui-
 tu eccle: seu pbede: non cedunt successori in
 pbenda: s. caplo ipsius eccle: vbi aut bnfi-
 ciatas non e de pgregatioe: s. hz bnficijs oio
 sepatum: puta: qz e rector eccle: pochialis: vel
 est prepōstus: seu archidiaconus no bnficiat:
 tus a caplo: tunc bona acqfitia intuitu bnficij
 cedunt successori: et no caplo. Rō diuersitatē
 est. nam canonico datur pbēda ex bonis coiz-
 bus capli principaliter: vt vide sumat necessa-
 ria: no aut dat vt sit admistratoz eccle: Rō
 si aliqua remanēt vltra pbendam debet cede-
 re caplo cuius sunt oia bona pbendaz. Itaz
 satis e q successor hēat corp? pbēde: et caplz
 admistrabit bona qñta sicut alia bona coia:
 Sed in alio beneficiato per se: et pgregatio-
 nem datur bnficium tanqz admistratoz ipz
 sius bnficij: seu eccle: vñ quēadmodū hz ad-
 ministrare bona coia eccle: ita et hec quesita
 intuitu ecclesie.

Quid si nescitur vtz res fuerint eccle: vel
 psonae: R. Jo. an. in. c. vt vnusquisqz. de pec-
 cle. facit tria membra. Aut eni? stat prelaturum
 aliquid habuisse tpe sue p motiois. Aut con-
 stat q nihil habuit: aut dubitatur. Pmo ca-
 su presumēdus e p possessore. Et iō si heres
 est in possessione illoz bonozum: incubet ec-
 clesie onus probandi: qz de redditibus eccle:

6

7

8

ſie fuerit acquiſita. Secdo caſu cū nihil habuerit tēpore p̄mōtionis: p̄ſumendum ē p̄ eccl̄a vt in. c. j. de pec. cle. Poſſet tñ heres h̄z eum pbare q̄ ex artificio vel aliūde illa bona acq̄ ſierit ſibi tñ incūbit onus probandi: quali eccl̄a h̄eat intentionē fundatā et p̄ſūptōe iur̄ cō. s. Tertio cāu cū dubitat: dicit idē vt p̄ſu mat̄ p̄ eccl̄a. Poterit tñ heres pbare platum illa: vel alia bona habuiſſe tpe p̄mōtis. Et cū hac diſtinctōe trāſeūt cōter doc. h̄z panoz. multū reſtringat hoc dictū: quē ibi videz.

9 **Orz** clericus poſſit viuere d̄ b̄nificio et cōſeruare redditus p̄mōnij: In. in. c. c̄ps. d̄ p̄ben. t̄z q̄ ſic. et quotidie allegat hoc dictū: et tenet cōter p̄ doc. nec ob. c. paſtoz. j. q. ij. lo quif. n. ſm In. qñ clericus uellet viuere de beneficio: et auare t̄beſaurizare de p̄mōnio: Secus aut̄ ſi uult conſeruare p̄mōnium p̄ ſuis heredibus. Idē panoz. ibi t̄z q̄ hodie licite clericus uiuit de fructibus b̄nificij: et ſeruat p̄mōniz h̄edib̄: dūmō honeſte uiuat.

10 **Orz** clerici p̄ſumētes bona eccl̄az tenentur reſtitutionem facere de bonis patrimonialibus: ſi h̄nt: aut ſufficit q̄ ea reſtituāt d̄ fructibus eccl̄e quos habet vel habituri ſunt: Vnde. j. Reſtitutio. iiii. ſ. viii.

11 **Orz** clericus de redditibus b̄nificij poſſit dotare ſozores ſuas: et eius p̄anguineas: h̄z Panoz. in. c. j. de cōba. de. et in. c. pucnit. de arbi. de mēte. d. an. dicit. q̄ c̄lic̄ tenetur dotare ſozores ſuas ſi non habent vñ ſe dotent. vñ in laico cōter tenet gl. et doc. iur̄ ciuilib̄ q̄ frater tenetur ſozori natā et eod̄ p̄re dotare. Et dicit Et. q̄ cā dotis eſt fauorabilis q̄z cā alimentoz. vnde ſi tenet i cāu neceſſitatis alē ſozorem: ita et dotare. Idēz et ſortus i clericis: q̄ c̄lic̄ magis tenetur c̄terē actum caritatis q̄z laic̄. et ſic cū bona cōſcia: ſi non h̄z p̄fio nialia pōt dotare ſozorē: vel alia p̄anguineā inopem de redditibus eccl̄e. Et vide glo. in. d. c. j. q̄ clerici poſſunt ſuſtentare conſanguineos pauperes: quib̄ pot̄ q̄z extraneis tenent. lxxvi. di. non ſatis. al̄s non: ſi diuites ſunt vel vt diuites eos faciant.

12 **Ad** n̄ autēz poſſunt dicti clerici ſuſſetare cor̄z p̄anguineoſi ſtudio: et eos doctorari facere de redditibus beneficioz: Vici potest q̄ ſic: et vtiā ſup̄ſua beneficioz in talibus expēderent: et honorificum eſſet et reſultaret ad vtilitatem vñs eccl̄e. que indiget iuris doctis: vt

in. c. c̄ter co. d̄ ele. li. vi. et c. de multa. d̄ pb. **Orz** clericus quaſi poſſit b̄nificiū ſi aio clericandi: ſed vt et eo uiuat in iuuetute: al̄s nō habuit reſidendi aiū: nūqd̄ ſit iuſte p̄mōt̄ h̄z Panoz. in. c. relati. de cle. non reſi. dicit d̄ mente doc. q̄ non. Tamen Do. dicit q̄ hoc peccatū tollit p̄miam. vt in. c. ſi. de ſy. vult dicere q̄ nō eſt neceſſe ad purgandū hoc peccatum d̄mittere beneficium: ſicut in eo q̄ promouetur p̄ ſimoniam mentalem.

14 **Orz** clericus h̄ns p̄mōnium i titulū poſſit illud ad libitū alienare: et an in dicta alienatione debeat iteruare ſolēnitatis q̄ obſeruanda ē in alienatione rex eccl̄aſticaz: d̄ qua. t̄j. q. ij. ſine exceptōe. Jo. et Boſ. tenent q̄ non poſſit alienari ſicut nec alia b̄na b̄nificij ſp̄ual̄: ſaten tñ q̄ illi p̄mōnio nō adheret ius ſp̄uale qd̄ ad h̄edes n̄ ſit trāſmiſſibile. vñ uolūt q̄ mortuo clerico extinguat cā p̄uilegij: que ad modūz dicim̄ i fundo dotali: q̄ h̄z i p̄mōnio durate n̄ poſſit alienari: tñ eo ſoluto tranſit ad heredes. Poſt. diſtinguit. Orz p̄mōniū ſue rit p̄ titulo aſſūptū vel nō. vt p̄io caſu p̄cedat opi. p̄dictoz. ſcdo ſo caſu ſec̄. et ſic trāſeunt doc. Et nō et hac op̄ione Do. q̄ ſimpl̄r ordinat̄ p̄ diſponere de p̄mōnio. put vult: Sec̄ ſi ſuit ordinat̄ exiſſe ad titulū p̄mōnij. Sz panoz. dicit excludēdū vñ caſu: puta q̄ ſi iſte ordinat̄ ad titulū p̄mōnij p̄ſequeret b̄nificiū ſp̄uale: licite poſſz diſponē d̄ p̄mōnio put uellet: q̄ hoc caſu ceſſat rō alioz: cū poſſit viuere et b̄nificio. Sed vbi nō h̄z niſi p̄fio moniū aſſignatū in titulū: tunc ē maior dubitatio: et In. in. c. c̄ps. d̄ p̄ben. ſentit q̄ i alienatione illius p̄mōnij non regitur p̄ſenſus epi. Et hec opi. vñ verior de rigore iuris: licz alia ſit benignior: et egor. ne medietat i opprobriū cleri. Et ſi dicēt qd̄ op̄abit ordinatio ad titulū p̄mōnij: ſi illō p̄t ad libitū alienare: h̄z q̄ p̄ hoc ſatiſſit iuri: vt nō videat̄ ille p̄mōtus ſine aliq̄ ſuſt̄tarōe. vñ ſatis ē q̄ h̄eat vñ viuere poſſit. Nā paupertas voluntaria nō reprobatur in clericis: ſed neceſſaria. De. tamē in. c. ſi epiſcopus. de p̄ben. li. vi. dicit q̄ clericus p̄mōtus ad titulūz ſui patrimonij non poteſt illud vendere: ſi capreſſe aſſignatur eidem ſic q̄ trāſierit in rē eccl̄eſiaſtica. Et iſtud etiam t̄z Jo. an. Si autem tacite: tunc h̄z epiſcopus etiam non teneatur ei p̄uidere: et quo habet vñde uiuat: tamen poterit illud ven-

dere licet fuerit assignatum tacite. Sec^o si ex-
presse: vt dictum est.

15 **Q**uid de episcopo: qui redeunt clerico de
studio prelati de scientie dedit aliqd bene-
ficiu: r postea inuenit cum idiotam: an possit
reuocare beneficiu: R. Panoz. in. c. q. ius. d.
eta. r qua. dicit q: no: dnmodo sciat officium
Jo. an. remittit se ad no. in Spe. sup rubrica
de prebē. vbi tractauit predicta. q. Et qd d co
qui ptulit vasallo feudum credēs q: esset pro-
bus vir: r repertū ē iuu: Et pcludit q: no: pt
reuocare: q: cā nō expresse: s: in mēte pcepta
nō viciat pētū. C. d. p. di. ob cās. l. si repetēdi.

16 **Q**uiz clericus pūgat^o possit hēre bñficiū
ecclesiasticū: R. Panoz. in. c. iohes. d. de. c. pū-
gator. dicit q: in hoc sunt opiones. nā ab. dicit q: de
iure cōi nō pōt hēre. s: ex dispensatiōe sic. s. epi.
Et sic loquit dicit^o ter. ibi. r hanc opi. sentiūt
Sof. phi. r Spe. limitant tñ vt ualeat dispē-
satio epi respectu simplicis beneficii. A liij vō
dicunt: q: tantum papa dispensare pōt. De lai-
eo certū est: q: bñficiū ecclesiasticū in titulū
habere non pōt. c. et litteris. de trasac. Et de
hoc. j. in sequenti. q. Et q: tñ papa possit di-
spensare in huiusmodi clerico pūgato r pa-
noz. ibi. q: in materia dispensationis que ē etor-
bitans nō dz argui d casib^o pmissis ad casus
nō pmissos ēt si pmissi sint maiores vt notat
Jo. an. i regl a q a iure. li. vi. rad. d. c. iohes.
pōt rñderi vt loquat de dispensatione papc.

17 **Q**uiz laicus possit hēre bñficiū ecclesiasticū
vel prebēdaz: Dic sm panoz. i. c. maioribus.
de prebē. r iurta nō. p cū in. c. cum. Ad. d. cō-
sti. r p gl. ibi q: laic^o pt habere pēbdā i ecclesia
s: nō canoniaz: quasi velit gl. q: canonia sit ius
spirituale. pueniens eo ipso q: aliqs recipitur
in canonicum. Pēbdēda vō est quid tpalc de
bitū canonicō rōne officij r canonie. Sz huic
obstare vī. c. dilecto. d. pēbdē. vbi pēbdēda appel-
latur ius spūale r idiuuidū. Pōzo p cordia dic
q: qñqz in ecclesia pēbdēda non sunt distincte: s: q
oia bona sūt cōia: r p capl^o assignat isti vnū
p dūi i pēbdēda r alteri aliud vel qd sit. Del
ēt sunt prebēde distincte: s: non sunt āncre ca-
nonicatus: q: nō est ibi numer^o canonicorū
In istis casib^o r sitibus pēbdēda ē qd mere tē-
porale r pōrdari ēt laico: r sic intellige nō. in
d. c. cum. Ad. Quādoqz prebēde sunt distin-
cte r āncre canonicatib^o: vt q: certus est nu-
merus prebēdarū r canonicatum: r queli-

bet pēbdēda inheret suo canonicatui. Et hoc
casu intellige. d. c. dilecto. nam canonia ē qd
dam ius spūale ppetens canonicō et sua re-
ceptione: nā rōne āncretonis pēbdēda ēt ius spi-
rituale: q: hī respect^o non solū ad tpalitatem s: q
ad ius canonicū pncipus: quod ē spirituale. Et
talīs pēbdēda nō pōt pferri laico nisi prius se-
paratur a iure canonicō. Secus qñ tales pre-
bēde non sunt āncre. Et refert ppo. in. d. c.
cum. Ad. seruari i ecclesia sancti Adartini car-
nocē. diocesis. vbi assignantur alicue pēbdēde
nobilibus rōne paupertatis vel alicuius serui-
cij tēporalis. pō hoc. c. possessiones. rvi. q. j.
vbi ecclesia potest pauperi pcedere vsufru-
ctum alicuius possessionis.

Quiz puer possit hēre beneficiū ecclesiasticū
vel prebēdaz: Pōzo declaratiōe huius. q. ne
ecclē est videre que etas regrat ad bñficiū: r
p hoc vide panoz. r doc. i. c. sup inordinata.
de pben. vbi distinguit q: aut beneficiū ē re-
gulare aut secularc. Pōzo casu si ē abbsia: tūc
in abbsia: regrit etas. rrr. ānoz. vt in. c. idē-
nitatib^o de elec. li. vi. In abbate vero non re-
pcurit tps expcissum. Sed cōiter dicim^o q:
requirit tps. rrv. ānoz. p. c. cum in cunctis. Sz
inferiora. de elec. vbi regulariter ad quilibet
dignitatē obtinendā sufficit illud tps. nec tps
statutū in abbatissa debet trahi ad abbatem p
glo. in. d. c. idēnitatib^o. Et quo nō q: prou-
sum in abbatissa non trahitur ad abbatez nec
est eadē rō in vtrifqz. nam propter debilitatē
secus mulieris requirit maius tēpus. Et oli
requirebatur i abbatissa tempus. lr. ānoz. vt
in. c. iuuēcule. r. q. j. Sz vero ē prioratus: r
tunc si ē puctualis habens collegium sub se
requiritur tempus. rrv. ānoz. ar. in. de. ne in
agro. s. ceterz. d. sta. regu. Si vero nō est cō-
uentualis: r tunc si habet curam aiay subdi-
stingue: aut ex cōsuetudine prior exercet curā
per se r dz hēre. rrv. ānos. qñqz hoc nō colligat
expresse ex illo tē. Satis tñ colligitur ex mēte
r rōne alioz iurium. nā non potest q: exercē
curaz nisi sit psclyter. r non potest quis esse
psclyter nisi sit in. rrv. āno: vt in. de. genera-
lem de era. r quali. Si vero non exercet p se
curā: r tunc vt sufficere tempus. rrv. annoz
vt i. d. s. ceterz. Aut est prioratus sine colle-
gio r sine cura: r tunc videtur velle se ede. vt
sufficiat tps. rvi. ānoz iurta nō. per gl. in. c.
si eo tpe de rescrip. li. vi. Item q: non potest

oici dignitas et quo non h3 collegiis; ergo e
 simplex bñficiu. Sed hoc dictu n̄ putat pa
 nor. v. x. Aut. n. itellxit d̄ prioratu regulari
 t̄ tunc dictu suu e fallum; qz si nō e p̄fessus n̄
 pōt habere prioratū. vt i. c. nullus. de elec. li.
 vi. t̄ p̄fessus eē non pōt añ. xiiij. añ. vt i. c.
 j. de reg. li. vi. Aut intellexit de prioratu secu
 lari t̄ tunc dictu suu depēdet et alio. Nūquid
 post. vii. añi possit q̄s habere ecclesiā nō cu
 ratam? Et credo q̄ non; vt infra dicitur. Dic
 ergo q̄ si est prioratus non hñs collegiis nec
 curam requiritur ad min⁹ r̄ps. xiiij. añoz. ar.
 c. indecorum. de eta. t̄ qua. t̄ in. d. §. ceteruz.

19 **U**enio ad scōm cū beneficium est seculare
 quo casu dic aut est episcopat⁹; t̄ requiritur
 q̄ exegerit. xxx. añum, vt in. d. c. cum in cun
 ctis. Aut est dignitas inferior; t̄ tunc requiri
 tur q̄ attigerit. xxv. añum, vt in. d. §. inferio
 ra. Aut e beneficium curatū; t̄ requiritur ea
 dem etas. vt in. d. §. inferiora. Eps tñ dispen
 sat dñtatur in psonatu non curato; t̄ tunc suf
 ficit etas. xx. añoz. In alijs aut nō dispēsat.
 Si vero e beneficium sine cura; t̄ sit simplex; t̄
 tunc sunt opiniones. P̄panoz. tamen pl3 opi
 cal. q̄ voluit q̄ si bñficiū sonat in nomen recto
 rie vtputa; q̄ est ecclesia vel capella vel se stās
 t̄ habens clericum ad suum regimē; t̄ tūc ad
 min⁹ requir̄ r̄ps. xiiij. añoz. Nā in hoc bene
 ficio rectorie nō d3 regri r̄ps. xxv. añoz. quia
 cum hoc caueatur specificē in curatis. vt i. d.
 §. inferiora. videtur aliud dicenduz in nō cu
 ratis; ar. c. nō ne d̄ p̄sump. Nec videtur suf
 ficere etas. vij. annorum; q̄ cum talis habeat
 gubernare ecclesiam indecens est vt talis di
 catur idoneus qui nescit gubernare seipsum;
 vt in. d. c. indecor. Aut nō sonat in nomē re
 ctorie; s3 est beneficium in eccl'a; t̄ tūc si requi
 rit maturitatē p̄ filij; exemplum in canonicatu
 eccl'e cathedralis; s̄m p̄do. t̄ Archi. requirit̄
 etas. xiiij. añoz. nam añ illam etatē non pōt
 sapienti iura tractare. Glo. tñ in. d. c. si eo tē
 pore sentit oppositū. p. c. ex eo de elec. lib. vi.
 Et ibi dicit gl. q̄ minor. xiiij. añis d̄ idone⁹
 ad beneficium etiam ad canonicatum eccl'e
 sic cathedralis. ad hoc. d. c. super inordinata
 t̄ de rescrip. si eo tempore li. vi. ubi dicit gl. q̄
 septēnes t̄ maiores dicuntur idonei ad bñficia
 Lum. n. tales possunt ordinari. xxv. disti. de
 his ergo t̄ in bñficijs intitulari. ar. de p̄bē
 cum scōm. nisi acceptum talia bñficia que sacz

ordinem requireret h̄ibi. S3 archi. r̄ndet q̄
 illud p̄tinet dispensationem; t̄ q̄ dispensatiue
 ille fuit promotus in casu illius capti añ. xiiij.
 ānos. t̄ panoz. dic̄ audiuit curiā seruare op̄si
 nionē Archi. t̄ p̄ost. t̄ dicit de hoc eē ter. si
 ipropriando verbū pueri positū i ter. d. c. sup
 iordinata. Si vero si regri maturitatē p̄siliq̄
 tunc sufficit etas. vij. añoz. Et hoc casu ser
 ua nō. in. d. c. si eo tēpore; t̄ p̄ gl. in. d. c. sup.
 Donec exēplum in p̄bendis clericalibus. naz
 in multis ecclesijs sunt bñficia p̄ clericis mi
 norib⁹; q̄ tñ nō sunt de collegiis s3 simpliciter
 bñficiati; de his bñficijs potest p̄uideri istis
 minoribus.

Poz q̄s possit cū bona p̄scia habere plu
 ra bñficia; Dic s3 panoz. in. c. cum iadudū. de
 p̄bē. q̄ aut bñficia regri residentia; siue in
 specto iure cōi; siue speciali statuto; t̄ indubie
 nō est licitū plura retinere. Sūt. n. incōpantibi
 lia pp̄ on⁹ residentie; t̄ hoc e scōz mētē iuria.
 nā q̄libet bñficiū daf. p̄pter officij vt i. c. si
 de rescrip. li. vi. Si p̄o nō regri residentie
 puta; q̄ p̄suetudo e in p̄mū que satis valet i
 simplicibus vt in. c. cū oēs. de p̄sti. Et tunc
 aut sufficit vnū ad p̄grue sustentanduz clericū
 t̄ nō h3 tenere plura pp̄ vtilitatē p̄puiam; imo
 e peccatū mortale; cū sit ibi vicium ambitiois
 t̄ auarite t̄ occupat stipendia alioz paup̄ez
 vt nōt gl. i. c. dudū. de dec. ij. Et ita pōt itelli
 gi. c. sanctor. lxx. dist. vbi d̄ q̄ q̄s nō pōt esse
 p̄bendarius t̄ canonicus i diuersis ecclesijs.
 Aut vnū per se nō sufficit t̄ tūc h3 tenere plu
 ra vsqz ad p̄gruā sustentationē; t̄ sic p̄nt intel
 ligi. c. ḡsa. de rescrip. li. vi. t̄ de. ḡfe. e. ti. Ibi
 tñ qdā dicit q̄ dūmō n̄ cā auarite; vel alia il
 licita cā quis obtineat plura bñficia simplicia;
 licitū est etiam sine dispensatione; adeo q̄ non
 est peccatū; et si vnū de illis sufficeret p̄ victu
 t̄ secus dicendo esset illaqueare plures sias.
 Et hoc papa scit t̄ tolerat. c. j. de p̄sue. li. vi.
 t̄ vide glo. in. d. c. ḡsa. que dicit s̄m p̄m. q̄
 h̄re plura bñficia non curata; t̄ que de p̄suetu
 dine vel statuto residentiam nō requirunt nō
 est peccatum nec p̄ra iura.

Et ex p̄dicis potest solui alia q̄stio quoti
 diana. Quid dicēdus de dominis cardinalib⁹
 t̄ alijs p̄latis qui habēt plures episcopatus t̄
 abbas t̄ alia bñficia p̄mendata; an hoc pos
 sit salua p̄scia retinere; Dic s̄m panoz. in. c. de
 monachis de p̄bē. q̄ si tales habēt eccl'as

20

21

comendatas: vt temporalia recipiant: tenentur ecclesias conseruare in solito statu: ⁊ tantum percipere ⁊ lucrifacere redditus superfluos: vt in dicto. c. de monachis. Secus ergo si non seruiat ecclesias ⁊ abbatias in solito statu: puta: q: erat soluta tenere. xij. monachos qui offiarent dicta: abbatiam: ⁊ tunc non tenet nisi duos vel huiusmodi.

12 **¶** Dicitur clericus beneficiatus dicitur matrimonium pdat beneficiu ipso facto? Dic h. d. an. in. c. j. de de. coniug. q. pstitutus in sacris cōtrabens matrimoniu. s. p verba de pñti non ē priuatus ipso facto sed pñuadus. Adouetur: q: cā pñuatiōis licitur ex. c. quod a te. ⁊. c. diuersis. de de. pñ. q: non posset seruire vto ri ⁊ beneficio. Sed in pñtuto in sacris cessat h rō: q: non ē matrimoniu: iō p pellit dimitte vxoꝝ. Si aut clericus nō sit in sacris s; in mu nobus dūtat: tunc alij distinguūt iter spō: salia de futuro ⁊ de pñti. vt primo casu disso luti sponfalibus possit redire ad bñficiū suuz facit. l. ea que. ff. ad municipa. vbi desponsata añ nuptias sctas añ suum non mutat domici lium. Et sic effectualiter nō dicitur mñimoniū ptractum. Secō casu tūc nō recusat bñficiū q: ex ptractu mñimoniū p verba de pñti insur recit vinculum icōpatibile cum ipso bñficio: vñ perditum est ius qd habebat in ipso bñfi cio: ⁊ iō amplius non dabit regressus. Idēz si clericus in minorib; pñt mñimoniū cum p sanguinea in facie ecclē: postea probata con sanguinitate ruptū est mñimoniū pdat bñfi cia: cum facto suo ecclē renouauerit.

13 **¶** Dicitur clericus non dicens officium sine cā rationabili teneatur restituere fruct? quos in terram percipit ab ecclā? Jo. cal. in. c. j. de cele. mis. pcludit q: sic. Adouet pio q: ppter nō residentiam clericus priuatur beneficio ⁊ fru ctibus beneficij: vt in. c. pe. de de. non re. Mā nō dicens officiu effectualiter non residet: er go rē. Secō bñficiū dat ppter officiu: vt in. c. si. de rescrip. lib. vj. S; hoc fortificando: vbiq; aliqd dat ob cām cā non secuta illud pōt repeti. ff. de condi. ob tur. cau. quasi p to tum. Sed beneficiū dat ppter officium di cendum: ergo officium non dicendo pñt fru ctus beneficij repeti. Sed panoz. in. d. c. j. dic q: h opinio est nimis rigida: nec cam sequit do. car. quia iure nō probatur. Et ad argumē ta contraria possuimus dicere q: beneficiū nō

datur simpliciter ppter officium: s; ē vt cle ricus ex quo assumptus est in ptem dñi vimat de patrimonio xpi ⁊ non mendicet. xciij. di. c. diaconi. ⁊. c. ij. de pben. Itē ppter non resi dentiam clericus: s; pñuatur beneficio: non añ reperimus q: arretur ad restitutionē fructuū: vt in. c. et parte de de. non re. vbi clericus nō fecit residentiam p annum ⁊ tñ non fuit p pul sus ad restitutionē fructuū. Itē occasione ti tuli que; h; donec priuatur pcepti fructus. Et si non seruiuit ecclesie dicendo officiu tñ serui uit ecclesie vniuersali i ordine clericatus. Eō traria tamen opinio ē tunio: i foro aie. h panoz.

24 **¶** Dicitur clerici vel religiosi de bonis aduenti cius possint libere disponē absq; p sensu pñs: ⁊ nunqd pater in hīs priuatur vsufructu? h; Panoz. in. c. in presentia ⁊ proba. dicit q: aut queritur de bonis aduentibus ingresso: aut de bonis que prius añ ingressum obuenerāt. Pño casu illa indistincte acquirunt monaste rio: q: amplius non est filius in potestate pa tris: ⁊ sic non acgritur vsufruct? patri de quo clerici ⁊ psonē religiose sunt pnuilegiatē sup bonis aduenticijs. ita vt habeant plenam ip/ sozum administrationē. Ita q: illud qd elais cis aduenticijs clericis reputatur castren. vel quasi. vt in auct. presbyteros. C. de epi. ⁊ cle. Et panoz. in. c. pstitutus. de in. iuste. resti. dicit hoc esse indubitatu: qñ clericatus adberet tē: pore delationis bonoz. Et forte idēz dici pos set in bonis acquisitis pri? vt statim p ingres sum gaudeat illo pnuilegio per. d. aucten. Et sic priuabit pater vsufructu istoꝝ bonoz ē in vita sua. ⁊ est pulcra ⁊ noua pñsideratio. Et in telligo hoc quādo sili? hoc expresse disponit. alias stabo dispōndi auctēctē siqua. C. de sa. san. cc. Mon ob. c. licet. de sepul. li. vj. q: illud loquitur i laicis sed nō i clerico seu religioso. Pñfecticiuz at dñ fm hosti. i. sum. ti. de pecu. cle. s. quot sunt eius spēs. qd clericus nō ac quisitisset si ecclā nō habuiss; ff. de castre; pec. castre. et d. testa. registi. s. illud. Quid de oblationibus? Quidam dicūt peculiu p/ fecticiū esse. d. c. requisisti. S; p: q: non ra tione ecclē: sed ordiis offeruntur. Vnde i sa cerdoti offeritur etiam si non habeat ecclesiā: h. non obstat: q: nullus debet admittere pa rochianum mēuz. extra de parochijs: vt do minicia. Quid ergo ob oblatōe viatoris? Ad huc puto idem. h. hosti.

Comodatu est alicui rei ad aliu

quē spālē vsuū gratuita facta cēssio
r nō trāslatio: qz q modat retinet dñiū r pos
sionē cē eo. c. vno. **¶** At q modatū qñi com
modo vtētis datū. **¶** q gratuita: qz si interue
niat merces pecunie tūc ē locatio. Si autē si in
teruēiat merces pecunie h aliō: ē p̄ter inoiar?
q sit quadrupl r. v3. Do vt des: do vt facias:
facio vt des: facio vt facias. ff. d p̄. v. l. nālis.

1 **¶** Comodatu p̄sistit i reb⁹ mobilib⁹ r se mo
uentib⁹: r immobilib⁹ sil r in copalib⁹: puta:
in seruitute habitandi. ff. p̄mo. l. j. Ea vero q
vsu p̄sumūtur vt pecunia: p̄modari non p̄sūt:
nisi ad p̄pā l ad onitātōz. ff. cō. l. j. mibi. s. f.

2 **¶** Comodare p̄t r ei p̄modari q p̄t r p̄be
vñ nō solū p̄lat⁹ p̄t p̄modare vl ei p̄modari:
h ēt iconom⁹: qz r bis p̄here p̄t. l. q. ij. h ius.

3 **¶** Quid autē si pupillus p̄modet vel ei p̄mo
detur: **¶** l. in. l. j. ff. cō. dicit q pupillus obli
gatur et p̄modato: p̄ quāto factus ē locuple
tior: vel si dolū p̄misit. r **¶** Bar. ibi notabiliter
dicit hoc limitādo: qz si ab initio nō p̄sistit cō
modatū iure ciuili vel nālī: qz pupillus erat in
fans: vel a tutore recepit tūc nullo casu tenet:
qz ab initio nō subsistit. d. l. j. s. ipuberes. S3
si ab initio p̄sistit saltem nāl r qz pupillus erat
p̄xim⁹ p̄ubertati: tūc tenet: quaten⁹ est fact⁹
locupletior: vel si dolū cōmisit vt in. l. j. s. an i
pupillum. ff. de po.

4 **¶** Quero qñ pupillus dicat fact⁹ locupletior:
Quidā dicunt vt refert Bar. ibi: si nō ē fact⁹
paupior: qd qdza iprobāt. s3 Bar. dicit qz re
cte itēdendo nō est iusta rēp̄bēnsio. nā si pu
pillus h3 rē p̄uenit vt eā restituat r tenet: qz
restituēdo nō efficit paupior. Itē possumus
p̄modare q̄ nostra sunt: r ēt res alienas quas
possidem⁹. vñ si fur vel p̄do res aliēas p̄mo
dauit: h3 p̄modati actōz. ff. p̄mo. l. p̄modare.
hoc tñ sane itelligē. ē. **¶** Dale. n. fidei possesso
ri p̄modari nō h3. imo p̄modādō furtū p̄mit
tit. h3 d̄r posse p̄modare quo ad hoc: vt possit
p̄ p̄modatariū agē p̄modati. l. ita vt si. ff. cō
mo. nisi forte p̄curat dñs rei cum līs p̄ba
tionib⁹. nā tunc ei oīo faciēda est libera resti
tutio. C. de fur. l. inuilem.

5 **¶** In p̄modato d3 restitui ipsa res: r hoc est
de iure naturali r non deteriorata.

6 **¶** An autē in p̄modato admittat p̄pensatio:
Danz. i. c. bona fides. de de po. p̄ illū t̄r. dicit

qz sic q ponit spālitate in d̄posito. **¶** Sec⁹ ergo
in p̄modato. qz exceptio firmat regulā i alijs:
Et h vt tenere gl. in. l. si. C. cō. r hoc vbi d̄bi
bitum sit liquidū. Itē si p̄modatari⁹ i re p̄mo
data impētas fecerit retēntioni loc⁹ ē: puta: qz
equū sanari fecit. vñ aget ad recuperandas p̄
pensas maiores itellige. modice. n. expēse p̄t
nent ad cū. ff. e. in reb⁹. s. p̄nt. Idē Bar. l. l.
diuortio. s. ipēdia. ff. so. ma. vbidicit qz si cō
modo tibi equū r tu ipēdis i eo curādo: fig
dem modica fuit nō repetitur: sicut nec ciba
ria. d. s. p̄nt. Secus si esset magna. Idē dicit
de ipēdis factis in seruo curādo qd nō.

7 **¶** S3 qd erit si res penes cōmodatariū peat
vel deteriorat: **¶** l. fm. **¶** Bos. r **¶** Ver. **¶** Aut acci
pit qz cōmodatū grā sui aut grā cōmodatū
aut grā vtriusqz. Si grā sui qd frequēt⁹ p̄ti
git: tūc tenet de dolo: lata culpa: leui r leuissi
ma: qz d̄biti cōseruādo rē adhibē curā sole
gnā r ēt maiorē qz in reb⁹ suis adhibere ma
bat: si alius diligēt⁹ rē illā custodire poterat.
Et p̄ declaratōe p̄dicioz vidēdū ē qd sit cul
pa i genere r quot sunt spēs culpe: r qd sit qñ
bet culpa d̄ per se. Et d̄ hoc vide Bar. l. l. qd
nerua. ff. de po. r p̄ano. in. d. c. vnico. vbi dicit
qz culpa in genere est deuatiō ab eo qd est bo
num: r per hominum diligentiam p̄cideri
poterat. r additur hoc vltimūz ad differētiā
casus: totū qui p̄cideri non potest. extra d̄
homī. iohānes. Ad scōm dico qz tres sūt spe
cies cl̄ p̄. l. lata: leuis r leuissima. Quo ad ter
tium dico qz lata culpa est deuatiō incircūspe
cta ab ea diligētia qz cōiter sciunt homines il
lius professionis. Vnde ignorare qd cōmuni
ter scitur est lata culpa: Et dicitur incircūspe
cta vt differat a dolo qui est infidiosa machi
natio. Et si feriose deuariat ab illa diligētia
esset in dolo. Et dicitur incircūspecta. i. incon
siderata. **¶** Donec exemplum: p̄modauit tibi li
brum quem inconsiderate dimisit i super ban
cho ante domum: r inde fuit substractus. nam
certe fuisti in lata culpa: qz cōiter homines tue
professionis vel cōditionis non fecissent. **¶** Ce
uis culpa est deuatiō incircūspecta ab ea di
ligentia quā habent cōiter homines diligen
tes: r dicit cōiter diligentes vt differat a lata
culpa. Exemplum. p̄modatarius reposuit rē
p̄modatam in camera sua r recessit relictio ho
stio aperto. **¶** Leuissima vero culpa est deuatiō
incircūspecta quā h̄nt cōiter homines dilige

Quod sit

quod sit
p̄p̄o rē

res et diligētissimi. Vñ si diligētissim⁹ sciuisz
 p̄cauere et tu si p̄cauisti es i ei pa leuissima: ut
 si p̄modatari⁹ rē i archa reposuisti: s; si firma/
 ut. De casib⁹ at fortuitis quos et diligēs et
 fidelis hō p̄uidere si possit: p̄modatari⁹ n̄ te/
 net nisi i trib⁹ casib⁹. Vnus ē si cāus ille sua
 culpa accidit: vt si equū tibi p̄modauit: vt du/
 ctes ad villā et duristi ad bellū. Et iō si ali/
 quos cāu equus p̄st iudiciū tuū erit: ei pa cū/
 tua cāuz p̄cessit ac fuit ordiata ad illū casum.
 Secūdus cāus ē si pactū iteruenit: tūc eiz de
 cāibus certis et deteriatis et pacto exp̄ssis te/
 netur. vel si aligibus specificatis secuta clausu/
 la gnāli tenet ad cāus p̄similes nō at maio/
 res. Et iō optia cautela ē ut p̄modat⁹ obli/
 get p̄modatariū et pacto exp̄ssō: de cāu for/
 tuito enumerādo sp̄aliter et exp̄ssē aliquos ca/
 sus de maiorib⁹: quo cāu tenebit p̄modata/
 rius de oi cāu fortuito. Tertius cāus ē si mora
 p̄cessit cāuz. d. c. vnico. Si vero q̄s accipit
 p̄modatū gratia p̄modat⁹ qd raro accidit:
 ut cū quis omāmēta p̄modat sue ip̄sē vt or/
 natio: ad se ducaat: tūc tenet tñ de dolo et lata
 culpa. ff. e. si vt certo. §. iterdū. Si autē p̄mo/
 datari⁹: ut cū cōem amicu iuitamus et tu cu/
 rā ei⁹ rei suscepisti: et ego argētū tibi p̄moda/
 ui: teneris d dolo et lata culpa et leui s; nō le/
 uissima. ff. e. ineb⁹. §. arti. Et iste iō nō tenet
 de leuissima: q; nō recipit tñ bñficiū sicut ē i
 cōmodato uel alio cōtractu q; sit gratia reci/
 piētis tñ. Si r̄ in cōmodato uel p̄ctu qui sit
 grana dātis tān nō tenetur nisi de dolo uel
 lata culpa q; non ē sibi beneficium.

8 **C**ōmodat⁹ tenetur cōmodatario si ei sciē/
 ter: cōmodauit uasa uicioza: pp quā cāz uinū
 uel oleuz effusum ē. ff. e. in rebus. Secus di/
 cūt doc. i locato. tenetur eiz locato: ad interesse
 et si ignorat: locauit uas uiciosū. vñ. l. sed
 addes. §. i. ff. lo. Et idē in uēdito nisi sit uas
 uiciosuz uicio occulto: teneris ad interesse n̄ so/
 lū respectu p̄ci. vt et ter. nōbilit i. l. tenet. ff.
 de ac. emp. De hoc uide. j. Locatio. §. rviij.

9 **L**ucritur de. q. nōbilit an si res cōmodata
 tradit est iata faciat trāsire periculū: s; Bar.
 i. d. l. si ut certo. §. nūc uide dū. post glo. dicit
 q; p̄ estimationē adijcitur gradus. et hoc in
 p̄ctibus de quo nā nō ē ut trāsferat dñium
 ut in cōmodato: deposito et sitibus: vt si cō/
 modatarius tenebatur tñ de lata: mō tenebi

tur de leui. Si de leui mō tenebit d leuissima:
 Si de leuissima mō de casu fortuito tenebit.
 Et ex p̄dictis isert Bar. qñ locator locat tibi
 roncinū estimatū: an est iatio faciat i tetrafire
 periculū: Et p̄cludit q; cum et nā talis p̄ctus
 nō sit ut trāsferat dñium: talis estimatio facit
 venire leuissimā: per. d. gl. S; 3o. an. in. d.
 c. vnico t; 2um di. q; in talibus p̄ctibus de
 quo nā nō ē ut trāsferat dñium: estimatio
 n̄ facit recipiētē magis teneri q; exposcat: nā
 p̄ctus: s; estimatō opabitur tñ ut sciatur uex
 precii rex in cāu quo res perderet uel dete/
 rioraret. Et h̄ opi. pl; p̄danor. ibi q; pactum
 gnāle non obligat ad casus fortuitos. Et ad
 §. nūc uide dū. dicit q; loquitur qñ expresse p̄/
 misit se p̄statuz estimatiōē. Secus autē qñ
 estimatio fuit simplr facta. Idē dicas qñ re/
 cipiēs promisit alternatiue rem uel estimatio
 nem per. l. quoties. ff. d iure do. hcc p̄danor:
 S; et opi. Bar. et Accur. t; 3o. i. d. c. uni/
 co. ut sciat A steñ. li. iij. t. rvi. quā et ip̄c segt.

Quid autē si cōmodatarius remisit cōmo/
 datū per nunciū: et cāu p̄st: an teneatur? Dic
 q; si illā rem cōmodatā per nunciū nō idoneū
 remisit: tenetur. Sec⁹ si per idoneū. Et hoc
 uult Bar. i. l. cū qui. ff. cō. Et idē ē in depo/
 sito: s; i mutuo secus. etra b̄ pig. significāte.
 cuius rō ē: q; qui cōmodat uel locat uel dpo/
 nit rei p̄prietatē et possessionem retinet. Et
 iō cū eius cui credit nūcius n̄ idoneus pecu/
 niā deponat: pecuniā cōmodātis uel dponē/
 tis dponat: s; i mutuo dñium trāsferatur. et iō
 si pecunia p̄dit: ei q; cā mutuo accepit p̄ditur.
Quē illi qui rebus cōmodatis aliter vtun/
 tur q; eas ad uēdum ceperūt: si dño nolente
 hoc faciāt: uel et hoc dño inuito se facere cre/
 dāt: furtū p̄mittūt. Si autē hoc dño uolēte fa/
 ciāt: uel et si nō inuito dño hoc facere se credāt
 et erat iusta cā credēdi: furtū nō cōmittūt. vt
 in fi. de ob. que et delict. in. §. placuit.

Diruz cōmodatarius uel depositarius si
 allegat res perd: disse: an teneatur hoc proba/
 re. et qualter probabit: cū qñq; iteritus rei ac/
 cidat clādesine: p̄danor. in. c. bona fides de
 depo. fm Bar. in. l. si quis et argētarijs. ff.
 de edendo. dicit q; aut non pōt probari rem
 peruenisse ad istum. et tunc statur dicto suo:
 saltem cuz iuramēto. Aut ut probatur rez per/
 uenisse ad illum: et tunc aut tenebatur et hibe/
 re rez et officio iudicis et statur iuramēto suo

10

11

12

¶ Illaz rez nō possidet. l. si. C. de si. instru. Si vero tenebatur exhibere iure actōis: vt i cōmodato dposito et similibus. et teneur dicēs rē perdidisse hoc probare. uel p dēnabitur. ut in l. si creditor. C. de pig. ac.

13 **Q**uasi aut probabit: pclude q. quidā sūt cāus apertissimi: ut icēdūs: vis hostiū: tēpēstas et huiusmodi. Et tūc teneur aperte probare: vt i iuribus allegatis. Quidā sūt casus occulti: vt latrocinii de nocte cōmissus vī de robatio in cāpis. et sufficit pbare p ricturas habito respectu ad qualitatē psonē et similiū vtputa reperit qs de mane hostiū sue statōis fractū vbi erāt res depōsite uel intrauit locuz periculosus; equester: et rediuit pedester. et dicit per latrones se fuisse derobatur.

14 **Q**uid aut si probet amissio rei: s; et aduerso allegatur dolus uel culpa: cui incumbit onus probandi: Conclusio ē Bar. q. quidā sūt cāus qui de facili nō accidūt sine culpa: vt icēdū i domo propria uel furtū: et i istis ē necesse pbare cāum fortuitus: quasi pna frōte p sūptio sit ptra allegatē. Quidā sunt cāus qui vtiplurimuz accidunt sine culpa vt vis hostiū: et in istis psumitur culpam abesse. vnde alleganti incumbit onus probandi.

15 **Q**uid aut sit cāus fortuitus? Vide. s. Cāus fortuitus ubi hēs singl'aria circa māz; p cāuz.

16 **Q**uid si cōmodatariū nō potuit sine culpa re pmodata uti infra p sūm tps: nūquid iusto dño possit vti alio tēpore? Dic sūm Bar. i. l. i cōmodato. s. sicut. ff. cōmo. q. nō. Mā cum dñs certet de dāno vitādo ne careat re sua tāto tēpore: cōmodatarius uero de lucro captādo v; cāus potius sibi pputari q; dño.

17 **Q**uē nō q. si cōmodatū uel mutuū sit factū alicui usq; ad tres ānos: et supueniret cāus in quo mutuās uel pmodās idigeret et uellet sibi restitui: nō liceret cōmodatario uel mutuū accipiētū aliqd minuire. p iteresse suo: qñ sil' e iteresse i currit mutuās et pmodato: nec aliūde: puidisset ut ipm euaderet: si talis cōmodato: uel mutuās non subuenisset. Et sic itelligere et limita. l. in rebus. ff. cōmo.

Impromissus pot fa
libz sup reb⁹ q; p alicare seu libē di
sponē. In alijs at quas alicare nō pōt sine cer
ta solēnitate nō pōt ppromittē sine illa solēnita
te. facti. e. cū tpe. de arbi. Et ppanoz. ibi. s; a

cit gl. et Bar. i. l. nulli. ff. d' trāfac. et l. si soluz iūcta gl. C. de p dī. mi. nō alic. vbi cauet q. tu tor nō pōt trāfigē sine auctoritate iudicis sup illis reb⁹ quas alicare nō pōt. Intellige qñ per trāfactōz; segrēf alicatō: s; sup fructib⁹ et alijs q; solus pōt alicare pōt et trāfigē. Et p dicitis ergo segt q. pcelati pnt trāfigere d' fructibus bñficioz: q; d' illis pnt libē disponere. ut nōt p dōf. i. sūma. d' quo vide. s. L'icus. iij. s. ij. iij. iij. et v. Nec tales fruct⁹ dicūt spūales sic nec fruct⁹ d' cimaz. ut vlt glo. l. c. si. d' rez p mu. q. diē q. fruct⁹ d' cimaz pnt vēdi et locari s; ipz ius nequaq;. De ipis ergo fructib⁹ p ppromitti laici. Idē dic q. d' reb⁹ spūalibus el'ici pnt ppromittē i arbitros laicos s; p m. i. c. pūgit d' arbi. Nō tū q. arbi. p rez pēsa tōe alicui⁹ spūalis nō pnt sūando dare tpeale s; ppanoz. i. d. c. si. q. cū arbitriū videat quidā p tūf: quē admodū p viā p rē nō pōt dari aliqd tpeale. p spūali sine simōia: sic nec p viā arbi trij. Nō et q. arbi pmittēs trāfire tps et do lo uel lata culpa tenet pūb⁹ ad iteresse: al' s; nisi se obtulisset: q. tēcneret d' leui. Ad toma gis tenet ad restōnē: si iniustā dedit sniam et dolo nō lata culpa et ēt de leui qñ se obtulit.

Compromissu ē i duos arbitratores et nō cō cordat: nūgd pnt p pelli eligē tertiu: aut iudex possit tpe eligē. ppanoz. i. c. qntauall. de iure iu. recitat Bal. i. c. d' iustit. i. ma. fca dicit quof dā sapiētes p suluissē q. nō. ¶ s; finis.

Communicare i. cor
pus tpi
sumē. Quilibet fidelis postq; ad an

nos discretōis puenit cōicare tenet: saltē i paschate: nisi d' p silio. ppzj sacerdotis vlt pp aliqua ratiōnabilē cām ad tps abstineat. et tra de pe. et re. omnia.

Quis quilibet fidelis tenet ad omni āno pze cise in dñica resurrectōis cōicare? Dic q. licz alias de hoc fuissent multe questiones: tñ d' cta questio decisa ē per quādā extrauagātes Eugenij. iij. que inapit. s; idedigna. ubi dicitur in snia: q. optime iuri satisfactū ē si in ebdomoda sancta uel infra octauā dñice resurrectōis sū meliore dispositione p scie fā ctum eucaristic pignus accepit. Et sic de hoc amplius non ē disputādum.

Quis trāfacto paschate q. noluit cōicare et sola volūtate et non et aliqua ratiōnabili cā distulit: tenet ad supplēdū cōiōnē ommissaz;

Et cadē dubitatio fieri pōt d̄ p̄fessioe omiffa
 āno claplo: **R.** Ar. f. q. h̄z aligbus videat q̄
 teneat: ⁊ sine dubio iducēdus ē quātū possibi
 le ē ad supplēdū: si aliud n̄ obstat: tñ n̄ ur̄ q̄ te
 neat d̄ necessitate. Et hoc pōt trahi a fiti per
 illud qd̄ seruat circa alia p̄cepta eccl̄iastica.
 nā nō icuinādo icuinū eccl̄ie nullus dicit q̄
 teneat sup̄plere. Itē c̄licus i sacris p̄stitu
 tus n̄ dices horas cāonicas et negligētia de
 necessitate n̄ tenet redicē: quāuis hoc sit equū
 facere: ⁊ sibi iniungi a sacerdote si vlt̄ facere.
 Sic ⁊ q̄ nō cōicāt p̄ āno iā claplo n̄ tenet: s̄z
 tñ iducēdus ē ad cōionē. Idē dic de p̄fessioe
 ⁊ huiusmōi. **R.** Ar. f. **W**idēcā tñ itellige d̄ eo
 q̄ et negligētia n̄ cōicauit vel p̄fessus non ē.
 Secus at̄ dicēdū si ex ifirmitate vel alia cā le
 gitia ipedit̄ fuisse. Nō tñ ad p̄dicta qd̄ nōt
 idē Ar. f. q̄ negligētia aliqn̄ ē circūstātia ali
 qñ ē sp̄alc p̄cām. verbi grā. Scit aliqs et p̄ce
 pto eccl̄e debē p̄stere: cōicare: audire missaz
 i festis ⁊ huiusmōi. Intēdit nō facē iobediē
 tiā: formalr̄ icurrit. Alii scīēs se ad b̄ obliga
 tū itēdit fuare: s̄z adco se ip̄citat̄ negocijs hic
 inde distract̄ ⁊ sine necessitate vrgēte q̄ ip̄s
 trāsit: ⁊ sic omittit. In p̄io casu quotiēs ille
 d̄liberat illa n̄ facē peccat mortalr̄. ⁊ ibi ē pec
 catū mortale accidit ultra p̄mū. In scdo ca
 su vnū mortale p̄mittit. Et i hoc aduertāt cō
 fessores vt i omiffioib̄ icuinioz: officiozum:
 missaz ⁊ huiusmōi semp̄ petāt et q̄ cā omife
 rūt: an. l. et negligētia: an uō et sola uolūtate.
3 **Q**uicunqz cum p̄scia peccati mortalis ad
 cōionēz accedit peccat mortalr̄. Conscia tñ
 peccati mortalis pōt cē multiplēz: qz aut illa
 p̄scia surgit ex certitudine sufficienti: ut qz scit
 se fornicatū uel filē. Aut probabile: vt qz mo
 rose d̄lectatus ē: ⁊ timet affuisse p̄sensuz mor
 tale. Aut ex leui: vt hō scrupulosus q̄ timet
 de leui delectatōe ne sit peccatū mortale. In
 p̄io casu accedēs ad cōionē peccat mortalr̄.
 filr̄ in scdo. Nā in p̄io p̄tēnit in scdo discri
 mini se exponit: in tertio n̄: si p̄sciaz scrupulo
 sam deponat seu illi nō p̄sentiat. de sen. ex. in
 quistioni. Si aut̄ nō h̄z quāuis p̄sciam peccati
 mortalis aut hoc ē qz p̄cipuit se et discussit
 se p̄paratōe sufficienti consciām suā examina
 do ⁊ pitos cōsulēdo si opus ē: aut probabilr̄
 l. consciām suā probabilr̄ examinao: aut ne
 gligēti. In p̄io casu nō peccat s̄z remissionē
 peccatoz: accipit ⁊ meretur. In scdo nō pec

cat s̄z tñ remissionem n̄ accipit nec meret. In
 tertio uero peccat mortalr̄ ⁊ d̄meret. **R.** **W**idēcā
Mō sufficit uolētī cōicare q̄ sit solū cōtri
 tus: imo si h̄z copīā sacerdotus qui euz possit
 absolūtē peccat sine p̄fessioe cōicando. Si ve
 ro nō h̄z copīā: tūc si iminet necessitas cōicā
 di vel celebrādi: ut qz timet scādālū ppl̄i: vel
 iam incepit ministeriū sacrū: uel aligis firmus
 amiffit loquelā: ⁊ quolibet hoz casuz licituz
 ē cōicare cū proposito p̄tendi. **R.** **W**idēcā
 di. ir. qui ēt addit unū singulare q̄ licz regulr̄
 p̄dicta uera sint: tñ si de propioquo expectaret
 aliū sacerdotē cui deuon̄ ⁊ securi p̄stiteret:
 sic eiz expectās nll̄ o iure: qd̄ ego scīā: cōicare
 prohibetur si ē uere penitēs. **R.** **W**idēcā
Quādo nocturna pollutio ipediat cōionem
 seu celebratōez: **R.** **W**idēcā. i. iiii. di. ir. dicit q̄ pp̄
 aliqd̄ qd̄ n̄ ē peccatū tenetur aliqn̄ hō abstinē
 a suscepcōe huius sacri pp̄ ordinationē eccl̄e
 eo q̄ ipedit uel minuit reuerētiā que d̄z obser
 uari i suscepcōe huius sacri: cuiusmodi ē no
 cturna pollutio proueniēs ex crapula aut inū
 da cogitatōe: que p̄cessit i uigilia: que crapu
 la uel cogitatio: si mortalia fuerūt: vel proba
 bile dubiū ē utrū fuerint: tunc pollutio ex eis
 proueniēs prohibet de necessitate huius sa
 cramenti suscepcōne. Si aut̄ certū ē uel p̄ba
 bile q̄ n̄ fuerit nisi peccata uenialia: tunc illa
 pollutio nō prohibet nisi d̄ p̄gruitate. Si aut̄
 p̄ueniat et nē superfluitate uel ifirmitate nō
 credo q̄ p̄hibeat. ⁊ h̄ probari p̄nt. di. vi. c.
 testamētū. **R.** **W**idēcā. tñ de pal. dicit q̄ pol
 lutio ueniēs et cogitatōe mortali uel crapu
 la mortali ipedit a cōione ⁊ celebratōe quous
 qz sit cōtritus ⁊ cōfessus: nec eo die ē cōmū
 nicādum quāuis sit p̄ritus ⁊ p̄fessus. tamē
 si cōtritiū facēt n̄ credit q̄ peccaret mortalr̄.
 Si uero p̄tingit et cogitatōe uel crapula ue
 niali ē abstinēdum de honestate nisi potior cā
 vrgeat. Celebrādo tñ sine cā vrgente nō pec
 cabit nisi uenialiter. Sed Durādus minorū
 excipit duos casus. **W**idēcā quādo ē dies
 festus quo. l. p̄suetū ē cōicare. ⁊ p̄cipue qñ
 accidit sine turpi somno. Secūdus qñ effect
 scādālum si nō celebraret: puta qz d̄cessit aliū
 sacerdos ⁊ populus expectat. uel qz ē prel
 tus: ⁊ tali die cōsuetum est prelato celebrare.
 Sed fm̄ Tho. quis d̄z abstinere i huiusmodi
 a cōione per. xiiii. horas: qz in istud tēpus re
 putatur n̄reordinari. Sed **W**idēcā. de pal. dicit

abstinendum quod accidit circa media noctem. Adde si predictus quod non dicitur. s. in summa: quod licet nocturna pollutio si non sit peccatum: tamen dare operam studiosè ad hanc finem: puta per nimiam comestione et potum ut sequatur pollutio et si faceret non ob delectatione: sed ad alleviatione nature et sanitatè cetera mortale. Sed appere hère pollutione per alleviatione nature sine peccato: et sine hoc quod det operam: sed via naturali non est peccatum. Similiter si quis comedit nimis vel nimis calida ex quo dubitat et huiusmodi pollutio in somno: quod hoc alias expertus est non tamen propter hoc illa sumit: sed ut satisfaciatur gula: non propter hoc est mortale.

Corpus Christi a ieiunio tibi debet percipi de corpore. di. ij. liquido. quod in reverentia tanti sacramenti institutum est nisi pro necessitate inveniatis mortis: ne perigat sine viatico et hac vita transire. Et sciendum est huiusmodi. i. iij. di. viij. quod duplex est ieiunium. scilicet ecclesie et nunc. Ieiunium ecclesie non soluit nisi per aliquam refectione extraordinariam preter morem ecclesie. unde per sumptione speciei vel medicie vel potus si soluitur ieiunium ecclesie. Ieiunium vero nunc est carentia cibi suscepti stomacho vel suscepti in via ad stomachum. Dico ergo quod reguli or suscipiunt huiusmodi sacramentum esse ieiunium simpliciter: hoc est ieiunium naturale. Sunt tamen tres causi quibus licet accedere ad tale sacramentum et non ieiunium. Primum in causa infirmitatis grauis quoniam scilicet timetur periculum mortis. Secundus. pone in aliqua religione celebratur coeter in vino albo minister preparat calicem sacerdoti: et ex aliqua negligentia pro vino infundat aquam. Sacerdos non advertens credens ministrum bene fecisse procedit dicendo verba et alia faciendo usque ad perceptione et advertit esse aquam. In isto casu dico quod tenetur consecrare sanguinem de novo: consecratumque percipere. quod probatur: quia quoniam duo sunt precepta ordinata: preceptum superioris magis ligat. unum enim est preceptum Christi et ecclesie et ipsa ratione sacramenti: quod sacramentum quod conficitur conficiatur integrum: quod sacramentum in se est quoddam integrum et duobus. de conse. di. ij. compimus. Et tunc ultra: si tenetur consecrare sanguinem tenetur etiam illum consecratum percipere. de conse. di. ij. relatu. Mittendo autem aliud preceptum minus strictum. scilicet quod a ieiunio sumas non peccat non pro peccato: quia isto casu ecclesia noluit hunc ligare ad istud preceptum sed magis ad opposi-

tum. Tertius casus in die pasche pericula posita in calice percipis cum vino non consecrato. et verisimile est quod vinum citius descendat in ventrem quam illa pericula que masticat. Et sic in Seculo. in casu quo necesse est secundo perficere sanguinem sufficit sacerdoti incipere ab illo loco. Si in modo postquam cenatum est. Non est sic in Seculo. de pal. quod de reliquijs aque vel vini quibus os abluunt et quo casualiter et non est proposito transiuntur: licet non sint per se in saluam non impediunt perfundendo et dentes sale et aceto ad mederi. si non deglutitur et proposito non impedit. Idem dicit de reliquijs cibi remanentibus in ore si casualiter deglutuntur. De hijs et que sumuntur per modum degustationis: ut tabernarij et coqui. qui. s. linguam ponunt in statijs: proiciunt non impediunt. Si autem degustant. sumeret. propter intentione descenderet ut idem dicitur quod de reliquijs aque: cum abluuntur os. scilicet quod non impediatur.

Ecclia quo ad ieiunium die natali incipit a media nocte. Et hoc si post media nocte aliquis supererit aliquid per modum cibi vel potus: non potest ea die habere sacramentum sumere potest autem in media nocte. Nec refert utrum post cibum vel potum dormierit aut et digester sit quantum ad rationem precepti.

Dicitur actus coitus matrimonialis impedit ad coitionem. scilicet in Thoma. in tertia parte. quod licet coitus coniugalium si sit sine peccato: puta causa prolis generat vel causa reddendi debitum non aliter impedit nisi sicut dictum est de pollutio nocturna que accidit sine peccato. scilicet propter immunditiam corporalem et mentis distractionem. In tali ergo casu ut dicit beatus Gregorius. i. c. vir. cxxij. quod iij. sunt suo iudicio reliquenda. Sed qui voluptate dominante coniugi miscetur prohiberi debet ab hoc sacramento. d. c. vir. Et addit in Al. quod exigens infirmitate ductus: licet moneri debeat ne accedat: si tamen omnibus modis et devoto se ingerat non est prohibendus. Glo. et in. c. ois. de conse. di. ij. dicit quod illud quod ibi dicitur de abstinendo ab vore ante coitionem est non preceptum per. d. c. vir.

Dicitur sacerdos possit dare corpus Christi et quem fecit esse in peccato mortali: scilicet huiusmodi. in. iij. di. it. ar. iij. quod ille quem fecit sacerdos esse in peccato mortali: aut non petit eucharistiam sibi dari: et tunc sacerdos dando peccaret. Aut petit: et tunc distinguitur: quia aut suum peccatum mortale est occultum aut manifestum. Si manifestum: tunc sacerdos sibi

20

00

7

8

9

dando eucharistiā peccaret: q̄ legitimā con-
tra ipsum bz exceptionem quam sibi publice
objicere p̄t. Et accipio hic manifestum non
pro omni eo quod probari p̄t: quod proprie
magis dicitur manifestabile q̄ manifestum.
Vnde si sacerdos sciret parochianum suum
esse in crimine q̄ legitime contra eum posset
probari. Ita q̄ illud crimine noscarent cū ipso
nisi duo vel tres testes: per quos hoc probare
posset: nō p̄pter hoc deberet eucharistiā ne-
gare illi in publico petenti: q̄ iaz inferret sibi
penā an̄ cr̄is p̄batōez: q̄ fieri nō dz. ij. q. iij.
eoz qui. Sed hic accipio manifestum p̄ no-
tozo. s. per sniam seu p̄fessionem factam i iu-
re: aut evidentiā indubitatā de coha. cle. c.
fi. Si aut peccatū suū ē occultū. aut petit i oc-
culto: tunc sacerdos sibi dando peccaret: q̄
bz p̄ eum l̄iaz exceptionē quā sibi in occulto
objicere p̄t: t̄ ip̄s dz monere ne petat in pu-
blico. de p̄se. di. ij. non prohibeat. Aut petit
in publico: et tunc sacerdos sibi dare tenetur:
q̄ p̄tra eū l̄iam nō bz exceptionē quā ei i pu-
blico objicere possit de offi. oz. si sacerdos.

10 **Q**uamvis sacerdos hoc facim dare debeat
illis qui de crimine sunt suspecti: s̄. fm̄ Ri.
vbi. s. q̄ triplex est suspitio. s. temeraria: pro-
babilis t̄ violēta. Temeraria dicitur que ex ir-
rationabili cā confurgit cuiusmodi ē illa que
conficta est rumoribus maledicoz t̄ hōsum: t̄
obtractatoz. ij. q. iij. in cūctis. Et p̄ tali su-
spitioe non dz sacerdos dimittere dare eu-
charistiā tali suspecto. Probabilis est que
p̄furgit ex p̄babilibus signis. t̄ p̄pter hanc
suspitionē nō dz etiā sacerdos dimittere dare
eucharistiā. ij. q. j. de. Violēta ē q̄furgit ex
p̄sumptionib⁹ violētis: vt si inueniat suspect⁹
cū suspecta: nudus cū nuda: solus cum sola: i
eodē lecto: t̄ tpe suspecto: t̄ p̄ tales suspectos
iudicandum est: sicut iudicaretur de publico
peccatore. Vnde sic publice crioso sacerdos
non debet dare eucharistiā: ita nec publi-
ce suspecto de crimine. Scōz. n. iura quatuor
modis p̄iuncitur homo de crimine. s. instru-
mentis: aut testib⁹: aut facti euidētia t̄ coha.
cle. na. Aut iuris interpretatione: vt cū qs se-
pe citat̄ t̄ monet nec se purgat nec p̄pet. ij. q.
ix. decernim⁹. Aut violēta suspitōe. xxxij. q. j.
dicit dōs. Et h̄ nōn̄. ij. q. j. c. j. in glo.

11 **Q**uamvis corpus christi debeat dari histrio-
nib⁹ t̄ magis: s̄. fm̄ Ri. vbi. s. per nō. in. c.

pro dilectione. de p̄se. di. ij. puto. nec maiesta-
ti diuine nec euangelice discipline: p̄gruere vt
pudor t̄ honor ecclesie tā turpi t̄ infami p̄ta-
gione fedet. Vn̄ nec talibus nec cuiusq̄ infar-
mi notorio t̄ manifesto danda est eucharistiā
fm̄ glo. ibi. Si t̄m vt of. c. f. tales reuertatur
ad dominū: eis recōciliatio nō negetur. Nō
est tamen sic intelligendum q̄ statim debeat
eis dari eucharistiā: q̄ pp̄ reuerentiam sacri t̄ vt
p̄bet eoz p̄uersio n̄ ficta nō dz eis dari vsq̄
post pactam p̄niaz nisi aliquis articulus neces-
sitatis vt pietatis aliter fieri p̄suderet. h̄ Ri.
Et intelligas de histronibus ḡ illicite t̄ causa
questus artem illam exerceat de quibus dictū
est. s̄. Adulatio. ip̄m.

Quamvis corpus christi debeat dari amentibus:
Dic fm̄ Ri. vbi. s. q̄ reuerentia que debetur
corpi xp̄i exigit vt ip̄m suscipiens diligēt̄ re-
cogitet qd accipit: qd̄ infantes t̄ furiosi facē n̄
p̄nt. Id̄ dari nō dz infantib⁹: nec illis qui semp̄
fuerūt furiosi. Si t̄m furiosus an̄q̄ intraret fu-
riā hoc facim petijt i debito statim sibi postea i
furia dari p̄t nisi p̄babil̄r timeat q̄ p̄iicēt
vel aliquā aliā irreuerētā faceret sacro. Et p̄t
dici p̄ appropriatōez q̄ illa impediunt reuerētā
que debēt obseruari i suscepiōne h̄ sacri: p̄o-
rei p̄tente. t̄ q̄ cā pp̄ quā aliquis dz interdici
suspendi vel exōcicari maiori exōcicatioe vel
minori derogat realiter vel scōz iudicij fori ex-
terioris vnitati eccle q̄ ē corp⁹ xp̄i mysticū: qd̄
ē res p̄ hoc facim significata non t̄m sub sacro
p̄tenta. Id̄ interdici: suspēsi t̄ exōcicati ēt in-
iuste excluduntur a suscepiōne huius sacri. h̄
Ri. Sz quo ad p̄ucros dicit Tho. q̄ p̄ueris
incipientib⁹ h̄re discretionē ēt ante etatem p̄-
sectam: puta cum sunt. r. vel. ij. ānoz potest
dari si in eis discretōis signa t̄ duotionis ap-
pareant. De hoc t̄m certa regula dari non p̄t
sed stabitur iudicio confessoris.

Quamvis corpus christi debeat dari hijs qui
p̄ crimib⁹ sunt suspendendi vt decapitadi:
s̄. si sunt p̄fessi t̄ penitentes: non dz eis dene-
gari. xii. q. ij. c. si. De hoc sacramento vide
multa. j. Eucharistiā. t̄. c. Adiffa.

Quod dicitur. Si aliqua pos-
sio data fuit ec-
clesie aliquo apposito modo vt. l. aii
quid fieret: si non fiat non propter hoc reuo-
catur datio nisi fuerit facta q̄ cessante mō re-
uocari possit. Secus si fuit data cum p̄ditōe

Cōditio eim pprie suspēdit dationē: sed mo-
dus non. Et p̄ditio fit p̄ si. modus v̄o p̄ ut.
sicut nōr gl. i. c. uex de p̄di. ap. ubi ēr dicit q̄
p̄ditioe non iplena nō valet donatio.

Si possessio data fuit ecclē ea p̄ditione ne
alienetur: nunquid poterit alienari? R. do.
An. i. d. c. uex. vici q̄ sic marie instāte neces-
sitate ecclēsie seu utilitate que necessitati equi
parat i hoc a iure. rj. q. ij. sine exceptōne. Et
si aliud sensisset donator: nō videretur fuisse
mētis p̄pos: cum instante tali necessitate pia
ipse debuisset hoc facere. ut in. c. sicut hij. rj.
vii. di. Hoc idē voluit Spanoz. in. d. c. uex.
Secūdo hoc idē pbaf sic. Talis p̄ditio adie-
cta ē turpis. ergo pro nō adiecta hēri dōz. ut i
c. si p̄ditōes de p̄di. appo. marie de legato fa-
cto fratibz mioribus: qui alienare mobilia
nō solū p̄nt: sed t debēt per. cle. extiui. de v̄b.
fig. Et sic illa p̄ditio una cum pena adiuncta
si qua ē vt turpis abijctur t legatus ecclēsie
remanet sine icursione pene. Idē tenet Dir.
di. q̄ in cāu necessitatis vel redēptionis capti
uozū: uel reparatōe ecclēsie: uel cimiterij am-
pliandi t alijs cāibus a iure p̄cessus t3 aliena-
tio si nō sunt alienes que alienari possint. rj.
q. ij. aurū. nam ista pactio ne liceat mihi rem
meā alienare reprobat̄ a iur. ff. de pac. l. pē.
Et si i donatōe d̄f expresse q̄ nō liceat aliena-
re: i cāibus predictis donatio t3: t p̄ditio tā:
quā turpis pro nō adiecta h̄r. d. c. uex. Idē
Sof. t Post. h̄ Dir. Mon. ob. auē. de alie.
§. sanctissimas. q̄ illud nō ē verū fm Ar. f.
nec valz tale pactū cū sit p̄ legē dci. d. c. aurū.
Nec ob. si dicatur. q̄. d. c. aux loquitur de re
bus mobilibz: in cāu at n̄o de immobilibus.
Dico hoc nō valē: qz res immobilis t mobil
pretiosa equipantur: quo ad difficultatē alie-
natiōis vt dictum ē. s. Alienatio. Secūdo
fm Raf. p̄t n̄deri ad. d. auē. q̄ intelligitur:
quando ecclēsia cui factum est tale legatum
haberet alias possessiones: qz tunc talis pos-
sessio sic legata alienari non possent. Secus
vbi talis ecclēsia alias possessiones non h̄ct.
Hoc idē tenet Inno. t Ho.

Confessio iudicialis vel cr.

ti ē credēdūz ad hoc vt sibi vel alteri
p̄iudiciū generet: R. f3 directoriā. li. iij. Aut
qz p̄fitetur i iure aut extra ius sine iudiciū. Si
p̄fitetur i iure p̄ se pro puicto b̄r. S3 ad hoc

multa requirātur que i istis verbis p̄tinent:
Maioz: sp̄ote: scieō: dñs: ps: lis: f3: t i se. Et
fessus: certū: p̄pos p̄ iudice iur dānatur. M̄
si ius: fauōr: aut nā repugnet. Dicitur maioz
rxv. annis: qz minor cōtra suaz cōfessionē si
ne auctoritate tutoris restituitur. Vt de cōfē.
l. certū. §. minorz. Sponte. nā si coactio iter
ueniat nō obest cōfessio. rxv. q. vj. c. j. Nā si
quis pre angustia tormētōzū p̄stetur: n̄ ob-
est nisi i p̄fessione perseuerauerit post deposi-
tionē tormētōz. ff. de questi. l. j. §. diuus. t
ibi Bar. querit que p̄fessio dicatur facta per
tormēta: R. si ē facta adhibita tormēta: uel est
facta aliquo ligato t precedētibz minis de-
ponēdo ad tormētū. Idem si cēt in carcere in
quo fame t frigore vultū affigeretur. nā tūc
sōmūdse tormētōzū videtur ēē facta.

Sed qual r̄ d̄r p̄seuerare i p̄fessioe: Dic p̄
l. ij. C. de custo. re. o3 q̄ post cōfessionē factā
i tormētis reducat̄ i locū publicū. i. corā no-
tario t personis publicis p̄stetur. Inder tñ
d3 arbitrari eque: ut reducat cum illo tpe quo
cessauerit dolo: tormētōz. Si cū statim re-
duceret eū ad bāchum instātibz doloibus
totū hoc videretur factū sōmūdse tormētō-
rum. ar. l. qd̄ ait. §. si. ff. de adul.

Quid si ista p̄fessio scā fuit nō p̄cedētibz
iudicijs: Ludo. ro. i suis singularibus dicit qz
officiales sunt homicide: t tenetur ad restitu-
tionē oīum dānozū: qui sine iudicijs ponunt
ad tormētū hoies qui metu tormētōzū p̄si-
tent delicta p̄ eos p̄perata: et qua p̄fessione
postmodū suspēdunt. t talis p̄fessio sine i-
dicijs si valet. ut. d. l. j. in p̄m. ff. de qd̄. Ac ē
indicia si supueniāt post qōnē bitā: illa p̄fēs-
sionē nō p̄firmāt. vt vult gl. singularis in. l.
maritus. ff. e. ti. de qua gl. gauder Bal. i. l. fi.
C. de accu. Sciēs. si ēz errat t p̄tān suam
pbare errozē suū: nō obest sibi p̄fessio extra
de p̄se. c. fi. Dñs. p̄fessio eim p̄curatoris nō
nocet dño abñti. ff. de cōse. l. certū. §. siquis.
Nec obest quominus iura tridū etiaz nudo
verbo reuocare possit: s3 post tridū nō: nisi
dñs ueniēs vcl i p̄probare errozē pbabile an-
tequā negociū finiat̄: qz nemini nocet cr-
ror: facti. d. c. fi. Sed si p̄curator cōstiterit
p̄sente domio: p̄nde ē acti dominus cāc cō-
fiteretur: nisi cōtradicat ea dic.

Qud de erroze aduocati t eius p̄fessione
qz p̄t renocari: A3o dicit qz quicunqz ante

sniam probato errore poterit reuocari extra d
 celi. olim. ubi hoc notat Bar. Pars. q. requi
 ritur q. aduersarius sit pns: alias non nocet
 confessio facta pte abntie. d. l. certu. Lis. regis
 eim q. d. re litigiosa fiat confessio: uel d. qua. pos
 set ee lis: alias no obest. ff. de ieruo. ac. l. co
 fessioib. S. 2. in se. l. p. se. q. si pro se pntetur
 no prodest ei. S. 3. si se pntetur fides e ad
 hibenda. xiiij. q. ij. c. j. L. confessus certu: al's sup
 icerta re no daretur snia. ij. q. ij. grauc. Et si
 no vult respodere: uel responione a se facta
 obscure declarare: heatur pro pssello uel pro
 negato: sicut si pssello uel negatio faceret co
 tra ipz: sicut dicitur de illo qui no vult presta
 re sacramentum de calumnia. extra de iur. cal. c.
 si. L. o. pos. pssello eim furiosi non nocet ei de
 suc. ab inte. c. si. Idem dici pot de confessione
 facta calore iracundie: que no nocet nisi detur
 perferentia: extra de diuoz. c. ex litteris iun/
 eta glo. Pro iudice. i. coraz iudice suo: alias
 no pntiudicat regulariter. C. eo. l. vna. La
 sualiter in pntiudicat pssello facta extra ius de
 fi. instru. si cautio. et in alio cau extra de ex. pla.
 q. 5. sit. Iure. i. iudice sedete pro tribunali. aliz
 as pntinde esset ac si coraz pntato siceret extra
 eo. c. ij. et vltimo. Dantatur. f. ac si conuictus
 eet per testes condenatur. et sic intellige q. nul
 le sunt partes iudicis in cofitentis: qd ueruz e
 examinatio: sut tamē condenatioe. d. c. ij.
 nisi ius. Iure eim repugnante confessio non
 obest: vt si quis xpianus cofiteatur se ee indei
 macipium qd iure pibetur. extra de iudicis
 c. si. f. auoz. l. matrimonij: ptra qd n. ualet co
 fessio extra d. co qui co. p. an. vt. super eo. S.
 si confessio eet pro matrimonio: tuc staretur
 psselloni nisi alij pntiudiciu generetur. Ma
 tura repugnat: ut si quis sectus: uel naturaliter
 frigidus cofiteatur se adulterium comit
 fuisse uel impubes no nocet confessio. extra d.
 fri. et ma. qd sedē. L. o. fessio autē extra iudiciu
 regulariter no pntiudicat consistē.

4 Queritur de quotidiana. q. Done q. lite
 prestata actor sic ponit. Done q. debes mihi
 r. Reus rñdet se conditioaliter. pmisisse: nū/
 qd videat pure pssellus: A rchi. extra de pte.
 c. j. li. vi. dicit q. ex tali pssellione actor inten
 tionē suam no fundat: q. regula e: qd qd ap
 probat pro se et contra se approbare tenetur:
 ut no. tr. vii. di. siquid. Sed Bar. l. l. aureli/
 us. s. idem quesit. ff. de li. leg. distinguit q.

aut eadem scriptura contiet plura capitula se
 parata. et possum p pte approbare et pro pte
 reprobare. vt. ff. de po. l. publica. Aut cofitinet
 vnum tm capti m seu plura pntia. et tē aut ille
 qui aliquā pnticulā reprobat habet ptra se pte
 sumptōes iur. Aut habet pro se: aut ius n p
 sumit pro se nec p. Pro casu no admittitur
 talis reprobatō. Dñ si tu cofiteris te occidit
 scilique h. ad tui defensionē: non sto in qua
 tum dicit ad tui dñsionē q. ius presumit cō
 tra te. l. j. C. de sic. Seco cau et tertio: aut ille
 qui pnticulatiz reprobat: hoc vult pbare et ad
 mittitur: al's scens. De hoc vide Bar. ibi et
 Panoz. in. c. j. de postu. pre. et i. c. auditis.
 de pscip. q. putat q. ex illa sola pssellioe n obe
 at dānari saltē capitali r. q. i. tali pena liferenda
 probationes debēt ee luce clariores. l. sciant
 cuncti. C. de proba.

5 Alia qd notabilis: Done q. in libello po
 nitur plus debito: vt q. debeo. r. et petis. r.
 vel debeo parte altius rei et tu petis totam
 rem: an possis simpliciter negare totaz peti
 tionē. Et idē queri pot circa positionē hntez
 aliquā parte falsaz. An possit negari tota rō
 ne partis false: Bar. i. l. si is qui ducenta.
 s. utrū. ff. de re. du. et in. l. j. s. si stipulatū. de
 vrb. ob. dicit ut recitat Panoz. i. c. j. de plus
 peti. q. aut id qd ponitur i libello uel positōe
 ē falsuz rōe qualitatiz. et tuc pot negari i totū
 q. ut alud factū. ut q. ponis me hodie come
 disse i eccl'a: possū negare totū: h. alibi come
 deri: q. uex e q. n. comedi i eccl'a. Aut falsū ē
 i qstitate seu i pte sime uel i pte rei: ut q. petis
 r. et debeo m. r. uel debeo pte et petis totū:
 Et tūq. iudicis no pot negari i totū: h. d. 3. cō
 fiteri pte debita. Et e rō fm enz: q. qui petit
 totū petit et quāz ei pte. Dñ tenet p. de. tale
 pntu: q. negat simplr totū si d. 3. parte: ut re
 fert Bar. in. d. l. si is qui ducenta.

Confessio sacramental' pro
 cofiter quid sit?
 R. fm Rai. e legitima corā sacerdo
 te peccati declaratio. uel fm Aug. pssello est
 p quā moribus latēs spe venie apitur. Ad cu
 ius intellectū nota q. pssello sit triplicis. Aut i
 foro anime iterius eo a deo: aut in foro pnie
 exterius corā dei vicario: aut in foro pntentio
 so corā iudice. In prima peccatū latēs n aperi
 ritur: q. deo aperta erat. In vltima no aperi
 tur spe venie. In media nero peccatū latens

datū penitētia ei pius innotuerit: qz si nō ta-
 rasset pniām: tūc oporteret ad memoriā redu-
 cere ut moderet iuste. ppter qd remittēs ad
 ep̄m si nō absoluat dz pniāz ei innotescere quā
 post redditū absolūcōe iniungat: di. facias qd
 tibi dixi qz ligare nō debuit anteqm absol-
 ueret. h̄ p̄de. v̄y. et dicit qz penitētia nō re-
 quirir tātam cōtinuitatē agēdoz: z dicēdo
 rum sicut alia sacramēta. sed i vno die pōt
 fieri pars cōfessionis z in alia die altera. vel i
 vna die cōfessio audiri z in alia ipendi abso-
 lutio z penitētia peccatorum.

Quā liceat in p̄fessione dicere alicna pec-
 cata: R̄. i. m. iij. di. xij. dicit qz exp̄ssio p̄-
 sone aut ē necessaria ad exp̄ssionē peccatoz
 aut n̄. Si sic tenet eam exp̄mre. vñ mulieri
 cū qua p̄cubuit frater eius n̄ sufficeret dicere
 qz vnus vir cōcubuit cū ea s; dz exp̄mre qz
 ille ē frater eius. Et si nō heat nisi vnus fra-
 trē tūc scit sacerdos quis ē ille. Et si ē religio-
 sus dz exp̄mre qz ē religiosus. Et si ē pu-
 gatus idēz r̄. Si at exp̄ssio p̄sone n̄ ē ne-
 cessaria ad exp̄ssionē quantitatis peccati tūc
 distinguitur: qz aut ē utilis ad cōuersionē illius
 vel p̄seruationē a reciduo: aut non. Si sic
 tūc credo qz penitēs h̄n facit: si extra p̄fessioēz
 hoc dicit alicui p̄sone qz illi peccatoz possit
 z velit prodesse z nō obesse: s; pro illa cā no-
 miare ip̄m i p̄fessioē nō exp̄dit nec dz qz per
 talē nominationē p̄fessor n̄ dz p̄cedere ad cor-
 rectionē illius. Si aut illa nominatio non ē
 utilis ad illius cōuersionē: tūc subdistinguo
 qz aut pōt ēē utilis ad p̄seruādum peniten-
 tiam a reciduo: aut nō. Si sic tūc bonū ē z ex-
 p̄dit penitētiā qz illā p̄sonā exp̄mrat cōfessio-
 ri. pōt eim p̄tingere qz p̄fessor per cognitōēz
 p̄sone sciret imāgere penitēti penitētiā talem
 z talia dare documēta p̄ que melius z securi-
 us penitēs poterit p̄feruari a reciduo. Si
 at notatio p̄sone non ē utilis ad magnitudis
 peccati exp̄ssionē nec ad eius cōuersionē nec
 ad p̄seruādū a reciduo penitētiē: tūc credo qz
 penitēs teneat illā p̄sonā celare. h̄ R̄. i. Et ad
 dit p̄de. qz et qm circūstātia ē necessaria z nō
 pōt exp̄mri sine piculo alterius omittere ē.

Et sufficit peccatū dicē sine huiusmodi circū-
 stātia. Adde nōb̄ dilectū R̄. i. qz Ar. f. i. sū-
 sua qz h̄ p̄fessor nō debeat interrogare specifi-
 cationē persone nisi quāntū ē necessaria dicit: n̄
 siquis interrogat nō ex curiositate: sed ex ca-

ritate ut prouideat: puta qz ē p̄elatus nō cre-
 do qz malefaciat n̄ tū dz cogere illū ad dicēdū
 si non vult. Idē M̄onal. vt sacerdos oret p̄
 ea aut secreto laborat ad cōuersionē eius non
 peccat imo meretur.

Quā liceat p̄fessionē diuidere: R̄. h̄ R̄. i.
 eo. li. di. xvij. ar. ii. q. vj. qz aut tēpore cōfes-
 sionis penitēs adhibuit debitam diligētiam
 prout de lege cōi humana permittit fragili-
 tas ut memoriā haberet oium peccatoz inor-
 talium. Quē diligētia s̄m Sco. i. iij. di. xvij.
 in. ij. ar. tanta eē debet quāntū quis apponere
 pōt circa aliquid multū arduum z quod sibi
 multum eēt cordi: tantā ergo dz apponere cir-
 ca peccata oia mortalia reducēda ad memo-
 riam: z ita oia reducta ad memoriā debet ci-
 dem cōfiteri nō diuidēdo cōfessionē. Et tūc
 licet aliqua obliuiscat cōfiteri si postea d̄ ali-
 quibus recordetur nō tenet ea de necessitate
 eidē cōfessioi p̄fiteri. Tenetur tamē illud pec-
 catum cōfiteri prioz vel alij sacerdoti quāuis
 de illo fuerit absolutus ut facit ad iudicium
 ecclesie triūphantis z militantis: qz sacerdos
 absoluerē pōt de confessis z de p̄dicto mō
 oblitis. tamē qz absolutio de oblitis dz intel-
 ligi sub hac cōditōe: ut. s. quādo reducta fue-
 rint ad memoriā dicatur illi sacerdoti in p̄fes-
 sione qui ab illis potest absoluerē tenetur il-
 lud cōfiteri post eius remotā obliuionē. Si
 autē non adhibuit debitā diligētiam sed fuit
 in ignorantia affectata seu crassa: tūc illud pec-
 catum cōfiteatur eidem sacerdoti si illum cō-
 mode potest iuenire: z nō sit illi sacerdoti in
 terdicta postea absoluedi potestas: aut p̄di-
 ctum peccatum z omnia alia peccata alteri sa-
 cerdoti confiteatur.

Quā liceat cōfiteri per interpretē vel p̄ scri-
 pturam: R̄. h̄ Sco. vbi. s. z R̄. i. di. xvij. ar.
 ij. q. iij. z. v. qz ille qui nō pōt loqui debz cō-
 fiteri signo vel nutu. Confiteri autem per in-
 terpretē nō tenetur nisi in quātū nō posset sa-
 cerdoti oñdere per signa. Cōfiteri eim p̄ inter-
 pretē nullo iure nec diuino nec positioē ē cō-
 stitūtū: cum sic cōfiteri sit multū difficile: nec
 videtur tatum plus artare p̄fessionē qz arte-
 tur per ius diuinū vel positioē: nec quis tene-
 tur cōfiteri sacerdoti absenti p̄ scripturā: qz
 imincerēt multa picula: ne videt eēt defect⁹ i
 etaiatōe peccatoz: aut d̄ peccatoz penitētia
 reuelatōe. R̄c eim facit r̄ possent p̄di: aut p̄

nūciū maliciose apiri: aut p nūciū ignorātiā
tradit: cui n̄ mittitur q̄ eas apiret. Aut sacer
dos si eēt malici osus posset radere uerbu cō
fessionis ⁊ penitēte p manū suā pbare talia
pbatoē probabili absqz cō q̄ i hoīs possit iu
dicio deprehēdi. Et h̄ vltia rō ē h̄ vltia q̄
sacerdoti p̄ntē penitēs qui nec verbo nec nu
tu possit p̄siteri n̄ tenet tētionē necessitatis
p̄siteri p scriptū. Vñ si hoc faceret nō eēt ne
cessitatis h̄ superrogatōis. Idē dicēdū s̄m
Sco. de barbaro uel huiusmodi q̄ nullo mō
p̄iterpretē uel scriptū p̄siteri tenet. Idē dicē
dū ut de muto acentalr nō surdo q̄ sciret scri
bere q̄ talis nō tenet ex necessitate cōsiteri p
scripturā: s̄ p̄sitetur p nutus. ⁊ si p̄sitetur p
scripturam eēt superrogatōis.

9 Sed nūquid sufficit si aliquo penitēte p̄ntē
te corāz sacerdote q̄ alijs dicat peccata eius i
p̄ntia eius: s̄. s̄m Altonal. q̄ nō. q̄ p̄ scipum
vt dicit̄ ē non p̄ aliū nec p̄ nūciū nec p̄ scri
ptum d̄z quis p̄siteri. de pe. di. j. quē penitēte.
Si in sacerdos interroget peccatōe eius i
terrogata r̄ndeat sufficit quātum ad ea d̄ qui
bus interrogatur nisi sit talis qui potius d̄z
mitteret cōsiteri q̄ ore proprio cōsiteret pec
catum suū. de pe. di. v. c. j.

10 S̄ nūquid plures simul possint sacerdoti
p̄siteri: s̄. s̄m R̄i. in. iij. di. xvij. ar. ij. q̄ i ca
su necessitatis plures p̄nt vni cōsiteri. s̄. q̄
mōs ita immineret de p̄picio q̄ vn̄ post aliū
p̄siteri nō posset: tūc eīz l̄tz: nec euacuat sacri
virtutē. S̄i r̄ pōt dici q̄ i cāu in quo videret
penitēte ex magno seruoze: ⁊ ut magis trāgl
lare p̄scia sua pp̄ collatōnē duoz: i p̄sulēdoz
licitū eēt eis penitētem audire ⁊ absoluerē: ⁊
talīs absolutus a pluribz sacerdotibus fecit
p̄t sacramētū p̄ntē. Al̄hodus enim exprimēdi
p̄ntē absolūtē vel absolutōis actum in sin
gulari uel plurali de necessitate nō requiritur
ad essentiam sacramētū. h̄ R̄i.

11 Q̄ritur quis possit cōsiteri publice peccata
sua: s̄. s̄m Jo. an. q̄ si vult publice cōsiteri
ex magna cōtritiōe ut huiusmodi q̄ pōt. nec
ob. uerbum solus: q̄ illud fuit appositū vt li
berius quis ad confessionē accedat.

12 Q̄ritur cū quis dubitat d̄ aliquo peccato an
sit mortale teneatur illud cōsiteri: s̄. s̄m Tho.
teneatur: alias piculo se cōmittit ⁊ mortaliter
peccat. Sicut ē qui aliquid p̄mittit vel omit
tit in quo dubitat eē mortale. Al̄tōndz tamē

s̄m logicos q̄ differētia ē iter sciam: opinio
nē ⁊ dubitatōnē. Scire eīm ē aliquid firmi
ter credere sine aliqua h̄sitatiōe alteri⁹ p̄ns.
Opinari vero ē assensus ad aliquā rem: ta
men cū aliqui formidit alterius partis. Du
bitare vero. pp̄ie dicitur quādo quis ad ali
quā rez quo ad assensuz ē indifferēs ⁊ i equi
libi: ita q̄ nō magis moueatur ad vnaz par
tem q̄ ad aliā. Et in casu n̄ro quādo quis ē
i dubio de mortali tenetur cōsiteri. Secus at
si eēt in opinione q̄ non eēt mortale: licet cuz
aliqui formidine ⁊ scrupulo.

Q̄ritur p̄ cōfessionē generalē deleatur ve
nialia: s̄. s̄m R̄i. q̄ p̄ cōfessionē generalē sa
cramētalem factā sacerdoti d̄ peccatis venia
lib⁹ ē de generibus singuloz nō de singulis
generē remittitur uēalia p̄ moduz meriti: in
quātum excitat motū volūtatis ⁊ seruoze ca
ritatis p̄ que sit venialium remissio: ⁊ ex vi sa
cramētū. s̄. p̄ absolūtione sacerdoti. p̄c̄r aliā
vero p̄fessionē. s̄. n̄ sacralē n̄ sit venialiu remis
sio ex vi sacri: s̄ t̄mōd p̄ modū meriti qd̄ p̄
cipalr p̄sistit in p̄tritiōe ad quā h̄ndaz iuuat
h̄ō p̄fessionē gnālē ⁊ orationē sacerdoti
lē. R̄ō ar̄ q̄re ad remissionē venialiu nō ē ne
cessaria p̄tritiō sp̄alis nec p̄fessio ē: q̄ si auer
tunt a deo ⁊ simul stant cū caritate.

Q̄ritur p̄ gnālē p̄fessionē deleatur morta
lia oblitā: s̄. s̄m R̄i. q̄ p̄fessionē gnālē cū
generalr p̄tritiōe remittunt mortalia oblitā.
Deus eīz ab hoīe nō requirit vltra id qd̄ p̄t:
De oblitis aut̄ quādiu oblitā sūt: h̄ō in sp̄ali
nō pōt conteri nec p̄siteri: tenet tū homo sa
cere qd̄ in se ē: vt oīa sua p̄ca mortalia ad me
mōriaz in speciali renouet. ⁊ si de oblitis po
stea memo: fuerit: tenetur postea de illis ipe
ciali conteri ⁊ cōsiteri.

Q̄ritur requiritur cōfessio vel p̄ntē de peccat
is an̄ baptisimū: s̄. s̄m R̄i. di. xvij. in. iij. q̄
p̄ntē pōt accipi v̄l iquantū ē virtus vel iquan
tū ē sacramētū. Secōdō mō non ē necessaria
p̄ntē de mortali⁹ p̄cedētibz baptisimū.
p̄ntē mō pōt p̄siderari quātū formata ⁊ sic
ē nō ē necessaria d̄ p̄cedētibz baptisimū.
vel pōt cōsiderari iquantū informis. i. quedā
peccatū d̄fectiue cū p̄posito emēdandū: quā
uis non oīo sufficiens ad expulsiōnē peccati:
⁊ h̄ ad minus ē necessaria de oībz peccatis
actualibus mortalibus p̄cedētibz baptis
imū tanquā causa remouēs prohibens suā

sceptione diuine gratie que i baptismo datur illis i qbus renota sut impedimenta prohibentia susceptione diuine gratie.

Confessio. ij.

Quamur ad ea. Vtrus sit de necessitate salutis: et an sit de iure diuino vel positivo: Et nonne in c. omnis de pe. et re. videtur tenere qd sit de iure positivo. Et ad hoc est glo. de pe. di. v. in summa. que vult qd confessio sit instituta a quadaq vniuersali traditioe ecclesie. Et id inferat qd infideles n̄ t̄r ad hanc p̄fessionem. Sedo inferat qd greci nō tenentur ad confessionem ex quo nō acceptauerūt huiusmodi constitutiones sic nec votū castitatis. Sz theo. tenet et p̄sse qd est d iure diuino. vi p̄ per. s. Bōn. Ri. et Sco. in. iij. di. xvij. Et qd r̄ps p̄cepit ip̄licite Mat. viij. i figura cum dixit leproso. Vade ostende sacerdoti. Et p̄cludit Sco. qd tenentur ad hoc qd p̄fessio sit de iure diuino p̄mulgato p euangeliū. vel si hoc nō sufficit necesse ē dicere qd ē de iure diuino p̄mulgato per xpm̄ apostolis et p̄ apostolos ecclesie absqz omni scriptura: sicut p̄lta alia t̄ ecclesie orationes sibi p̄ apostolos p̄mulgata sine scriptura: cui⁹ fundamentū ē Jo. tr. Adulta qdē r̄. et b̄ extra de cele. mis. c. cū martē. Et h̄ hanc opinionē que videtur securior infideles et greci tenentur ad cōfessionem.

¶ An aut boies cūtes in lege nē aut in lege moysayca tenerentur ad cōfessionem: R. fm̄ Ri. i. iij. di. xvij. ar. ij. qd duplex ē p̄fessio. s. mēta lis que fit soli deo: et h̄ ē de iure nē. et ad hanc oēs tenebant obnoxij peccato mortali. Alia uero ē cōfessio sacralis que fit sacerdoti: et ad hanc nō tenebant p̄ d̄t̄miationē sacrificioꝝ. Et vide qd nōt̄ Ar. f. in sum. ti. de negligentia sacramētoꝝ. qd p̄nia lapsio in mortali post baptismū necessaria ē actu si pōt. i. vocali confessione: alias p̄positū eius sufficit si cōtritus ē. Et quātū ē de iure diuino sufficit quicūqz añ morte Lu. xij. Nisi p̄niam ege. omēs sit pi. Similr̄ et sup̄tio euaristie actu vel p̄posito h̄nt vsuz rōnis necessaria ē de iure diuino añ morte. Jo. vi. nisi m̄a. car. si. bo. r̄. Sz h̄ n̄ sufficeret quātū ē de iure positivo.

¶ Vtrū papa possit cū aliquo dispensare nec cōfiteatur: R. fm̄ Ri. vbi. s. qd p̄fiteri sacer-

dotē de iure diuino: s; obseruatiō eius circūstatiō ē de iure pure positivo. Et ergo papa sit subditus iuri diuino et sit. s. oē ius positiuū disp̄sare n̄ pōt cū aliquo qd nō teneatur p̄fiteri. Sz qd nō teneat cōfiteri eo mō quo d̄t̄mianatū ē a cōcilio generalē in hoc papa potest dispensare: quia illa circūstantia est de iure pure positivo.

¶ Vtrū aut papa teneat cōfiteri: P̄dano. in d. c. ois. dicit qd aut p̄fessio ē de iure diuino: et tūc id abie tenet p̄fiteri. ar. c. sūt quidā. rrv. q. j. Sz nō ligatur uerbis hui⁹ p̄fessionis vt teneatur p̄fiteri tpe ibi d̄putato: cū ip̄e nō sit alicui subiectus. et par i parē nō h̄z ipe r̄iū. Aut cōfessio ē de iure positivo: etiā si ex d̄cō Jac. v. p̄stemini alterutru r̄. Et tūc papa n̄ araret qd maiorē p̄tātē h̄z papa qz h̄nt Jacob⁹: cū ille nō fuerit papa: et esto qd fuisz papa: tamē par in parē r̄. Sz et alio putat P̄dano. papa idubie tenet: qd h̄ p̄fessio saltem ē iudicia ex generali traditioe ecclesie: et p̄c̄rnt vniuersalem statū ecclē qd quē papa nō pōt. cū ab oibus sumis p̄fiteatib⁹ sicut ab alijs r̄pianis latinis: hec iustitū fuerit recepta cōitor. ad hoc j. q. vij. et si illa. Itē p̄ hoc decoloretur status ecclesie qd facere non pōt p̄ nō. in. c. p̄posuit. de conce. p̄ben.

¶ Dis fidelis saltē sc̄mel i anno tenetur et p̄cepto postqz ad annos discretōis venerit cōfiteri oia peccata sua. ut in. d. c. ois. Non tū ex vi p̄cepti. d. c. ois. tenet p̄fite ad p̄fessionē tpe paschali sed quocūqz tpe anni p̄fiteatur: satisfactū ē p̄cepto ecclesie. Secus de cōione: Et nō h̄z P̄dano. in. d. c. ois. qd tres sūt gradus annoꝝ discretōis. P̄dimo ē cum ē doli capax. Et hoc requirit ad confessionē et fm̄ Sco. in. iij. di. xvij. quo ad confessionē quis d̄ h̄re annos discretōis: qn̄ qu' s̄ instructus et interrogatus ordinate p̄cipit distince quid iustū et quid iniustū i lege diuina. qd pōt facit̄er videri: si ad ordinatas interrogatiōes ordinate respōdeat. Et licet fm̄ glo. in. c. j. de delict. pu. doli capax dicatur p̄ner vel puella vij. annoꝝ: intellige vt in pluribus. Nā magis acceleratur in vno qz in alio: vt legitur in dialogo Greg. de puero. v. annoꝝ qui blasphemauit deus: et arceptus a demonio etpirauit. Et sicut in aliquibus acceleratur: ita in aliquibus tardatur: qui ad p̄fessionē non obligantur: et quo non sunt doli capaces: nec in

3

4

no

anis discretiois. Secundus gradus e: cum est pubes. et ista etas requiritur ad matrimoniu et ad ingressum religionis. de desp. o. ipu. c. ij. et extra de regula. c. j. li. vj. Et hec etas regulariter requiritur i sacrameto eucaristie que e. iiii. annoru i puero. et. xij. in puella. de hoc tu non pot regula generalis dari: ut dictus e de tpe confessionis qm multi reperiantur i etate r. vel. xj. annoru maioris discretionis qz aliqui alij. xiiij. vel. xv. annorum. et ideo stabitur arbitrio cofessoris vel paratum. Tertius gradus e quo ad administratione bonoz: Et talis dicitur ee in annis discretionis post. xv. annum. ff. de mino. per totuz. Diverso ergo respectu consideratur ista discretio:

5 **Q**uarta teneatur cofiteri peccata que manifesta sunt: nō sufficit aliquid ee notu iudici: nisi sit ei notu i forma iudicii. Et io quavis peccata manifesta nota sint sacerdoti: qz tamē non in forma iudicii: oza confiteri.

6 **Q**uarta hō statim teneat pfitē: s. h. i. i. iij. q. cū istud pceptū de pfitēdo sit affirmatiuū nō obligat ad semp s ad aliqñ. s. ad tpus determinatū qd ecclia determinavit ad semel pfitēdum in āno. Et sic regulr nō tenetur quis statim pfiteri nisi i quatuor cāibus. Unus est rōe sacri. s. qñ vult cōicere vel celebrare. Dic tñ R. i. i. hoc cāu q si forte de ppinquo expectet aliū cui deuotius t securius pfitēat: nullo iure cōicere pbitetur si uere penitet. Secundus ē ratōe piculi: ut qñ ē in notabili et imminente piculo mortis. Tertius ratōe cōscie. s. qñ conscia dicit q statim teneat confiteri. Quartus ratōe dubij. s. qñ probabilr videt se āplius anno illo copā pffessoris hēre non posse qui ipm possit absoluerē. Sed miquid religiofi teneatur statim pfiteri: s. aliqui dicūt q sic si mortalr peccauerūt et pbyteri copā habeāt: et intelligūt statz sicut dicitur recta rō. R. i. tñ dicit q religiofi rōe suoz statutoz et sui status tenet pfiteri frequēt qz statuat pcellū gnālē: nec tñ pp hoc seqt q teneat statz pfiteri bira pffessoris oportunitate nisi ad sit dies quo s statutu religiois sue tenet pfiteri. Vidēdū tñ i hoc eet si huiusmōi statuta religioz obligent ad peccatu mortale uel ne.

7 **Q**uarta teneatur pfiteri circūstantias peccatoz: s. fm doc. q circūstantiarū quedam sunt trabētes in aliā specie peccati: et iste sunt necessario confitēde. verbi grā. Alienuz ac-

cipere ē illicitū: sed spālē pbitōe prohibetur accipe de loco sacro. Et ideo spālē peccatum sacrilegij p hanc circūstantiā pstituitur. Illi citū ē non suā cognoscere s si propiā specialē pbitōe pbitetur. Et iō spālē peccatū p hāc circūstantiā deterioratur. s. incestus. Itē coire cū muliere coniugata et huiusmōi. s. re quētia ē et circūstantia ponēs aliud peccatū: qz qualibet vice committitur nouū peccatum. Ideo necessario confitēda et numerus peccatorū si ad memoriāz reduci possit. Quilibet eim numerus adiuctus alteri numero cōstituit nouā specie fm pbm. Et iō aliqui dicūt q numerus nō ē circūstantia: qz nō ē vnū sed multa. Ad ducite tñ q nō solū petēde sūt circūstantie trabētes ad aliud genus peccati de peccatis pmissis i ope: vex et oris et cogitatōis: quiquidē cū cogitatōe fuit deliberatus cōsensus ad mortale. Itē circūstantia festi ē necessaria. Immo Alex. de ales i. iij. dicit q ē duplex peccatū sicut euz qz vno actu coitus opprimēt puellā: et ex illo actu moieret: committit tūc duo peccata mortalia. Et sic s euz ibi ē vnus act⁹ et duo reat⁹. In casu tñ quo qz simplex rudis nesciret numerz peccatoruz specificare: posset teneri ad deoneratōz pscie pffessorz opinio Archi. et directorie ut sufficiat dicē se multoties peccasse: uel se tāto tpe in tali peccato pdurasse: vtputa p ānuz tenuisse pcutinā uel huiusmōi. Circūstantie necessariae pfitēde et trabētes ad aliā spēz peccati fm doc. sūt octo: videlicet pditio rei: modus peccati: loc⁹: tps: numero: qntitas: inductio et accidēs. Quedā uero sūt circūstantie aggrauantes i eadē specie: sicut ingratitude: et huiusmodi: et has circūstantias fm doc. h bonū eet pfiteri: tñ nō ē necessariū. Quedā uero sunt circūstantie alieuiatē: et has nō ē necesse pfiteri: nec bonū. Per accidēs tñ ne pffessor scāda lijet: vel ēt ut ei⁹ ingratōi satisfacciat: vel si tñ deuiat q sit i gnē vcnialis: qz tenet dicē gen⁹ peccā: bonuz est illas pfiteri: ut figs comedat carnes i qdragesima ex dispensatione et cā.

8 **Q**uarta hō teneat cofiteri peccata venialia: s. fm Sco. in. iij. di. xvij. q nullus tenetur cofiteri venialia sed solū mortalia: licet qdam dicant q si hz mortalia tenetur precise ad cōfessionē illoz et non venialiu. Si autē hz solū venialia ppter pceptum ecclēsie tenetur in illo cāu ad illoz confessionē. S; hoc si pz

pm
2)
3)
2)

pm

pm

Seco. qz cum i. d. c. omis. dicatur oia peccata sua: aut sit distributio p peccatis venialibz: aut no. Si sic ergo hns mortalia virtute illius pcepti tenetur ad cofessionem illora venialiu. Si no: ergo no habes mortalia sz venialia no tenetur ad pfessionem. Et sic pcludit qz et statuto ecclesie quis no tenetur ad pfessionem venialiu in quocunqz cau: nec in hoc ecclesia specificauit pceptum de cofessione. r rona biliter: qz ipa vtit sacrameto pnie tanqua se cūda tabula ptra naufragiu: qd no ē in venialibus. Nā p peccatū veniale nullus p dicitur extra nauē ecclesie: qz peccatū veniale flat cuz caritate que ē nauis saluās. Nec aligs tenetur ad aliquā cōtritionē de venialibus: imo i actuali volūtate vel in actu venialis mortis saluabitur: vapulabit tñ. Nō videt aut qz alius quis tenet ad pfessionē de eo de quo nō tenetur hēre attritionē vel p ritionē. Et tali cōsententi sine mortali: sufficeret dicere sacerdoti. Dñe regratio: deo: qz et quo sui vltio cofessus: non hēo psciam de mortali: da mihi eu caritiam. Et fm Seco. de taliu meritis thesaurus ecclesie cōgregatur.

Quātrū aliquo cau tenet qz pfessionē iterare: sz qz pfessio vere t legitime scā nō ē iterāda: nec tenet qz obedire pceptiē vt itez cōfiteat. Et fm pde. de pal. papa nō possit cōdere legē i hoc. Aliqui tñ sūt causi quibz necesse ē pfessionē reiterare. Primum qñ pfitetur ei qui nō potuit absoluerē. Secundus qñ pfitetur sciēter illi qui nesciunt discernere iter peccata mortalia t venialia. Tertius qñ quis fiete pfitet. ut dōz ē. s. Cōfessio. j. §. iij. r. iij. Quartus qñ qz nō pfitet itegre oia peccata mortalia de qbus nō ē legitime pfessus: sz sciēter ut et ignoatūa crassa vel nō bilis negligētia omittit aliqd peccatū mortale: aut cōstantiā que trahat ad aliud peccatū: aut et omittit pfiteri peccatū d quo dubitat: an sit mortale. In oibus hñs tenetur reiterare pfessionē. Et quo ad diligentiā adhibēdam. Ri. in. iij. di. r. vij. ar. ij. q. vi. dicit qz si penitēs nō fecit diligētē pparatōz: sz fuit i ignoatūa affectata vlt crassa: seu et obliuioē procedēte a propria nō bili culpa que equipat dolo tenetur itez cōfiteri. Et nō bic qz si primus pffessor hēbat auctoritatē absoluedi ab oī cōdicatōe t cāibz: si itēdebat absoluerē qui cum eo pffessus fuit: sz peccatū obliu: eēt caus referuatus vel excoica

tio: poterit nihilominus scōs pffessor cū absoluerē qz nō ampli⁹ ē caus referuatus vel excoica tio: sz solum⁹ ē peccatū simplex. Et iō Ado nal. t Rod. p salūt qz figs a papa vel legato absoluit uel huiusmōdi hñ facit. si de oibus et cōdicatōibus t peccatis de qbus et nō recordatur facit se absolui t d irregularitatis: scū di spēsari: qz si postea de aliquibz alijs recordatur nō tenet itez absoluetōz quere: sz d peccato teneat si mortale fuerit pfiteri. Et hec faciunt p religiosis qui i vītatōibus suoz platorū absoluitur ab excoicātibz t alijs cēsarīs t irregularitatibz: ut aplius cū pcedā vne rit ad noticiā nō teneatur pfiteri: sz de peccato sic: qd nō. Quibus qñ qz omisit sciēter et cōtēptu seu negligētia nō bilis fecit pnam sibi in iunctā p mortali. secus pro veniali. nā tunc peccat mortali: qz facit pceptū vicarij dei t et eccle. vt i. d. c. ois. Si tñ recordaretur penitētie iniuncte: t iplere vellet: nō oī cā itera re. Et Seco. i. iij. limitat b si penitēs cā accpet. nā sz cū penitēs nō tenet acceptare aliquā pnam sz sufficit qz hēat ppositū accptādi hic vel i purgatorio. Et iste pp hoc nō dē ē i malo statu imo i bono ergo ex seruo re caritatis magis itēdit puniri i purgatorio: vbi lōge itēsus pumet qz bic: t sufficit qz satisfacciat i ope bic ut i uoluntate i purgatorio. **S**z pone qz penitēs nihil dicat qz velt facere pnam i purgatorio: queritur an teneat recipe t explere pnam sibi iniunctā a sacer dote: sz Ri. i. iij. di. r. iij. qz sacerdos aut inuigil pniaz rōnabilē t discretā: aut irrōnabile t indiscretā. Si scōdo mō penitēs nō tenetur eā recipe: qz sacerdos tale pnam iniungēdo abutitur clauē potētie t scie. Si pmo mō do: dico qz penitēs tenetur tenēde necessitas cā recipe: t pro viribus explere: qz talem pnam iniungēdo clauibus vitur recte. Et si penitēs et deliberatōe t absqz legitima cā omi sit explere: mortali peccatū. Si tñ penitēs sentiat pnam sibi nimis grauē t ad obseruāduz piculosaz sua i firmitate pēfata: dō ad eundem pffessorē vel ad aliū si illū hēre non pōt recurrere. Et dicit ibi Ri. qz et pffessor pōt i terdicere familiaritatē aliquarū psonaz si videt pp huiusmōdi pcurrationē uel aliā cām venire i puidicū aie illius: vel ptra honorē dei t penitēs tenet hāc pniaz recipe t obsuare. b Ri. Quo tñ ad pnam iniungēndā cautius

imo est pffessio iteranda

non debet ad pffessorem

uo

7

10

faciet cōfessor q̄ penitēti penitētiā iniungat quā statim in statu gratie possit agere: et postea alia adiungere quā si itēdat p̄ pnia sacra mentali ponere. Scimus quā penitēs eēt ex cōi catus quo cāu si absolutus eēt a peccatis et cōicatione manēte: tūc necesse ē ut iterū cōfiteatur et quo illa absolutio fuit nulla: vt infra dicitur. Cōfessor. j. s. r.

11 **Q**uā secūdus cōfessor: possit cōmutare penitētiā iniunctā ab alio cōfessore: R. Adonal. i. sum. dicit q̄ si penitētiā ē iniuncta i cāu referuato supiori non pōt inferior relarare uel cōmutare sine lnia eius q̄ iniuntit nisi vrgcat necessitas vel suadeat vtilitas. Idem cū est interpretari q̄ supiori i his cāibus pcesserit inferioribus potētiā cōmutādi uel relarādi. Si autē nō erat cāus referuatus superior: s; talis de quo ab inicio potuisset inferior penitentiā iniungere: inferior relarare uel cōmutare poterit: nisi certū sit q̄ superior referuauerit sibi relarationē uel cōmutationem.

12 **Q**uā igratitudo que incurrit p̄ q̄libz peccatū mortale debeat cōfiteri: Dic s̄m doc. q̄ i gratitudo peccatū quāq; ē spāle peccatū: quāq; ē circūstātia gnāl r lequēs oē peccatū mortale. Peccatū cū spēm recipit et itentōe peccatis s̄m p̄m. Ille cū q̄ mēbat ut furetur magis ē fur q̄ mēchus. Si igit aliquis peccator in p̄ceptū dei et suscepti bñifici aliquid peccatū pmittat illud peccatū trahit ad spēm igratitudinis et h̄ igratitudo ē spāle peccatū: tūc necesse ē cōfiteri: q̄ tūc nō ē circūstātia: sed peccatū per se. Quando autē ē circūstātia tūc non ē necessaria ad cōfessionē: s; optimum sit in omni cōfessione dicere culpam suā de igratitudine quā habuit ad offendēdum deū. Idem dicēdū est de negligentia: qua forte vñ sunt in recogitādo peccata.

13 **Q**uā recidians teneatur cōfiteri priora peccata: R. s̄m Tho. in. iij. dicitur quidē recidians: peccata dimissa nullo modo tenetur nec in generali nec in specialit̄ quicūq; cōfiteri: sed indirecte: sicut illud sine quo fieri nō potest debitus satisfactōis modus: tenetur recidians notificare peccata dimissa quātum sufficit ad hoc vt sciatur que satisfactō ei cōgrue possit iniungi: vt si ip̄c frequēter lapsus carnis passus ē et aliqua occasione illa occasio p̄ satisfactionē p̄cedatur. Et similr de alijs peccatis. et ad hoc videt sufficere cōfessio dimis-

soꝝ peccatoꝝ i generali. Tamē q̄sq; ad alia spālia oꝝ descendere s̄m q̄ p̄sticē videtur oportū. Nō cū p̄t i his aliqua certa mētura p̄ figi. et i. c. ois de pe. et re. sentit q̄ recidians tenet cōfessionē iterare rōe igratitudinis: tamē hoc cōiter nō tenetur nisi vt dictū est.

14 **Q**uā licet cōfiteri peccata que quis non cōmiserit: R. q̄ non. talis cū si nō eēt peccator: mentiēdo efficeretur peccator.

15 **Q**uā autē oē mēdaciū dictū i cōfessione sit mortale: R. q̄ nō: s; solū illud qd ē p̄niciosius: puta q̄ famā suā uel alteri? vel q̄ illud qd necessario h̄z cōfiteri. Dñi si taceret vel negaret aliqd peccatū qd scit et d̄ quo nō ē legitie cōfessus peccator mortāl r. Sec? si al' eēt cōfessus. Et predicta itellige nisi ex aliqua rōabili cā taceret: vt q̄ forte timeret p̄babilr q̄ cōfesso: reuclaret cōfessionē: vñ q̄ sollicitaret cū ad maluz et huiusmodi: i quibus casibus posset vii verbis palliat.

16 **Q**uid si pochtialis sacerdos sciat ul' credat impedimētū eē p̄petuū i m̄ionio aliquoz suorū pochtianoꝝ: nunqd tenetur reuclare i foro p̄niali ul' extra: R. s̄m Adonal. q̄ aut scit aut p̄babilr credit q̄ illd impedimētū possit p̄bari: an n̄. Idio cāu d̄z eis reuclare vt ip̄i p̄cāret diuortū: vel se hēant ut frater et soror: vel ipe sacerdos bñdict hoc supiori et submisit re p̄bandos si oporteat: q̄ cū sit planus tenetur ad illd p̄ceptū. Si peccauerit rē. Si autē scit aut p̄babilr credit q̄ probari n̄ possit si teneat eis dicē nisi credat q̄ sup hoc laborent crassa ignorantia: i quo cāu d̄z eis dicē. Idē si p̄babiliter credit q̄ pati sint sup hoc agere cōfessio bonoz al' eis nō tenetur dicere.

Confessio. iij. Cui. i. sit p̄stēdus.

Et regulr libet d̄z sacerdoti cōfiteri. Jo. tr. Quoz remiseritis rē.

17 **Q**uā necesse sit cōfiteri p̄prio sacerdoti: R. s̄m R̄i. in. iij. di. xvij. q̄ proprius sacerdos dicitur tripl'r. vel ex iurisdictione ordinaria: vt sacerdos pochtialis: ep̄s vel papa: uel ex iurisditōe delegata: vt ille cui cōmittitur potestas audiēdi ab aliquo istozū tūi vel a legato. d. pape: vel a iurisditōe a iure cōcessa siue permisa. Sic dicitur proprij sacerdotes illi quos ep̄i uel abbates crep̄n in suos eligūt cōfessores. extra de pe. et re. ne pio dilatōe. Sic etiā ē proprius sacerdos presbyter quicūq;

Aliis que audit constituti in articulo necessita-
 tis si prop: in sacerdote aliquo pdictor: mo-
 doz n pot bere. hoc et mo e ppius sacer-
 dos vagabundoz qcuq; pbyter pochialis in
 cuius pochia voluerit pfiteri: qz tales nulluz
 hnt domiciliu. Sic et e ppius sacerdos pe-
 grin: ad sancta loca qcuq; pochialis pres-
 byter cui voluerint pfiteri d commissis postqz
 recesserit a iurisditoe illius i com: prate hnt
 domiciliu. Sz de hoc ifra. A capiēdo aut p
 pziū sacerdotē pro sacerdote hnt iurisditoe qz
 aliquo predictoz modoz n e p fessio facie-
 da nisi ppiio sacerdoti: ad hoc vt hō n tras-
 grediat pceptū r psequat p fessiois effectuz.
 Sumēdo vō pziū sacerdotē pro mo: vtpu-
 ta illū q bz iurisditōz ordinariā h sit ei regulr
 faciēda p fessio. In multis tñ caibus nō oz vt
 ifra ondf. Et vide Danor. l. d. c. ois. vbi di-
 cit q ppius sacerdos appellari pōt pbyter
 pochialis. Eps loci legat^r i prouicia r ipsoz
 pnarij. Itē vicarius gnālis epi. Itē archi-
 presbyter ecclesie cathedralis q i hoc cēset vi-
 carius epi. de off. archi. offm. Vñ ad quelibet
 illoz nō petita lnia alterius pōt quis re-
 currere. Itē archiepiscopus dū visitat pōt audire
 p fessioes i diocesi suffragani sui: s; al's non
 pōt a dno sensu. Et tūc pōt alijs pmittere hz
 directōz. Itē vicarij ppetui sacerdotū po-
 chialiu dicitur pziū sacerdotes.

3 Sz pone q quis hnt lnam generalē ab
 epō: ut possit confiteri cui voluerit: an vnica
 cōfessione facta expiret talis lnia: an vero du-
 ret dicta indulgētia viuētē epō: qō est pulera.
 Quo ad pmiū. Jo. an. l. c. nō pōt de prebē.
 li. vi. dicit q tunc solet expimē: vt quoties
 cūq; voluerit cōfiteri possit eligere: tamē qz
 agitur de fauore aie: post factū dicit posse te-
 neri q si plies fuerit p fessio vigore talis lnie
 valeat. Quo ad scōm: an talis lnia duret p vi-
 tā ipsi epi vel et post vitā ei^r? Danor. l. c. s;
 d of. le. dicit q si eps simplr dedit alicui lniaz
 posse eligē p fessioz: q illa lnia extinguit mor-
 tuo vl renouato epō: qz eps nō pōt dare i p-
 petuū istā lniaz cū p iudicio ecclē pochialis si-
 ne cōe cognitōe r p silio sui capli: cū cēt irro-
 gare ppetuū p iudicio ecclē pochialis. Et sic
 hēs h; Danor. q ad minus talis lnia durat
 in vita ipsius epi: licet lnia sit petita simplr.
 Sed fm alios ut distinguedū put hētur in
 c. si gōse d rescrip. li. vi. An talis lnia sit cō-

cessa ad bñplacitū sedis: r tunc erit ppetua
 nisi a successore fuerit reuocata. Si vero talis
 gratia cedat ad bñplacitū sue voluntatis: tūc
 p eius obitū expirabit talis gra: qz p eius obi-
 tū: cū bñplacitū expirat. Idē ut tenere Zab.
 i cle. dndū de sepul. Et iō cautela bona ē con-
 fessorib^r: vt qñ petūt cāsus ab epis: q petant
 vt talis licētia duret vsq; ad bñplacitū sedis
 sue. Item ē alia cautela: vt petant ab epis r
 alijs prelatiis totā auctoritatē suā qñ inueniunt
 eos beniuolos r nō auctoritatē casuū. nā ap-
 pellatōe casuū nō venit dispensatio votoz vel
 iuramētōz uel iertoz. Causa ciz dr a cadē
 do. Et iō tm respicē descūs r pcca. Predicta
 sūt nō cadūt sub cāu: qz pnt eē sine pcco.

4 Vtrū ppius sacerdos possit vbiq; suuz
 subditū audire r absoluerē: R. fm Lar. i. d.
 cle. dudū. q aut loquimur de ordinario prela-
 to siue ppetuo siue tpali. Et tūc dicit Land.
 q pōt tam itra qz extra territoriu: r vbiq; qz
 fuerit audire subditū suuz r absoluerē in for-
 pnali: qz in his que sine strepitu sūt: nullius
 territoriu leditur. ar. de off. le. c. pe. r fi. Aut
 loquimur de p fessioz: nō ppiuz h; extraordi-
 nario: vt in istis deputatus: vt sūt medicātes
 r isti audiūt p fessioes de peccatis vbiq; cō-
 missis itra territoriu: qz h sūt volūtarie iuris-
 ditōis: h; extra territoriu pdicti n pnt absolue-
 p verbū. d. cle. ibi. extra ciuitates r dioceses.
 Sed de hoc. j. Hoc tm uex uirtute pntatois
 facee fm formā. d. cle. Si tm dicit ordinarj am-
 pliorē grāz facee uellēt pnt sine deā pntatōe.
 Ac et isti medicātes sine pntatōe scā possent
 audire p fessioes subditoz pochialiu sacerdo-
 tū d eoz lnia: sicut poterāt an. d. cle. dudum.

4 Vtrū auditiā confessionū possit alteri cō-
 mitterē: R. fm Tho. Si aliq; idcirco nō pos-
 sit audire p fessioē alterius: qz nō bz iurisditō-
 nē i ipos q audiēdi sūt: pōt ei pmitteri p que
 cūq; hnt iurisditōē i ipos. Si aut aliq; n
 possit audire: qz nō bz executionē ordi: n pōt
 sibi pcedi ut p fessioes audiat: nisi p cū qui
 hoc ipedimētū remouere pōt. Impleti aut
 i executione ordinū sūt iterdicti: suspēsi uel de-
 gradati: r publice excommunicati.

5 An aut hnt lnam: ut possit alieno sacer-
 doti pfiteri possit eligere quēcūq; sacerdotē?
 Ista qō ē quotidiana. nā multoties dat sim-
 plr lnia pochiano eligēdi sibi cōfessioē que-
 cūq; voluerit: an uirtute but^r lnie possit eli-

110

3

4

5

b 4

gere medicantes: q non hnt curā i actu: vl sacerdotē simplicē q non hēt curā: nec eēcliam:

Bl. in. d. c. ois. 7 gl. i. cle. j. d. p. vni. volunt q si datur pochiano facultas eligēdi sibi p̄fessorē: q nō poterit eligere religiosum vel presbyterum non hntem curam aliaz actu. Idēz t̄z p̄ Dau. distinguens: q aut p̄ prius sacerdos mittit sacerdoti extraneo vt audiat p̄fessioēs subditū sui: 7 tūc nō est vis: an hēat curā aiaz vel ne: q hoc nō facit iure p̄prio: sed tāq; d̄ legatus p̄prij sacerdotiā. c. sane de of. deleg. Aut dat lniaz pochiano suo: vt possit eligere p̄fessores: 7 tūc p̄cedūt dicte gl. 7 tūc cū nō sit delegat⁹ p̄prij sacerdotis: o3 q p̄ viā progationis s̄ illi subijciat. S3 cū ille non hēat p̄ se curā nō p̄t fieri progatio: q̄ p̄uatoz p̄sentis nō p̄t facē cū iudicē q nulli p̄st iurisdictioni c. significasti. de fo. p̄pe. Et hanc opionem sequitur panoz. in. d. c. ois. 7 in. d. cle. j. dicens q̄ dicta opinione sequitur cōiter doc. S3 ibi reuocat postmodū dictā opionem dices nō uisime repisse Host. in. ti. de pe. 7 re. tenentē p̄uū. dicit. n. q̄ et quo sacerdos h3 p̄tatem clauium h3 et p̄tatem ligādī 7 soluendū quā recipit i sua ordinatōe: vt in. s. ecce. xvi. q. i. Extercutiuz aut nō h3 nisi ex defectu subiectoz. Vñ ex quo licet aliqs illi se subijciat: p̄t suā in illum p̄tatez exercere. Et dicit panoz. q̄ hoc sibi nō uisime placuit. Iura aut in d̄num allegata p̄ glo. 7 doc. loquūtur de nō hntē p̄ofus iurisdictionē. Secus aut in eo q h3 illā habitū: nec exercitiū ē interdictū: nisi d̄fectu subiectoz. ad hoc adducit qd legit in. l. j. ff. de iudi. vbi par3 q̄ illoz iurisdictione non hntium subditos actu: p̄t p̄ alios progari. h. panoz. Et h. nō.

6. **De** fratribus p̄dicatoib⁹ 7 minorib⁹ liceat p̄fessiones audire: R. fm Lar. in cle. dudum de sepul. q̄ sic. reſeruatū s̄ hijs que ponuntur in. d. cle. Requiritur. n. quo ad ordines minor vt ministri vel custodes vel plati p̄dicatoz p̄ se vel p̄ alios accedāt ad p̄ntiaz platorum: in quo3 ciuitatib⁹ vel dioecētib⁹ habēt loca petinuri humilit: vt de co3 lnia gfa 7 hñ placito p̄fessores quos elegerit valeāt volentib⁹ sibi p̄stiteri confessiones audire: p̄ntias imponere: ac beneficium absolutōis impedere.

7. **Quar** p̄tio an fratres sp̄ntiadi ad p̄fessiones audiendas possint eligi an lniām petitam a platis: hoc est an sit necesse petere lniām eligēdi p̄fessores: R. fm Lar. vbi. s. q̄ non. q2

p̄tās eligēdi p̄fessores nō depēdet a volūte te ordinarioz: s3 frat̄z. Et iō ipsi ministri 7 custodes p̄nt hoc facē sine alia requisitōe. Sufficit ergo quo ad substantialia q̄ fuerit forma. s. i. p̄fessione lnie sup̄ audiciōis p̄fessioib⁹. Illa aut tria substantialia q̄ peti debēt sūt h. l. p̄fessiones audire: p̄ntias imponē ac bñficiū absolutōis ipēdere. Et iō petēdo illa tria seruata ē forma d. cle. 7 nihil aliud requiritur fm Adat. 7 30.

8. **Secūdo** quero in eo q̄ hanc p̄tatez p̄ntandi fratres p̄mittit aliqb⁹ platis ibi noiatīs. s. ministris 7 custodibus quo ad minores: an liceat alijs: puta guardianis: Glo. in verbo custodes dicit q̄ n̄ h3 p̄dicti ministri 7 custodes possint p̄ se p̄ferre ad p̄ntiam platoz ac et p̄ alios: 7 ita mittē possent guardianium: s3 ipse guardian⁹ sua auctoritate hoc facē non possit.

9. **Tercio** an ministri 7 custodes possint p̄fessorez p̄ alios: dic q̄ sic per tex. ibi reſeruentur vel faciāt p̄ntari. Et iō q̄ non dicit per quos: fieri p̄t per quēcuq;.

10. **Quarto** q̄ro de qbus prelatis loquitur ibi platoz corūdez: R. s3 Lar. vbi. s. q̄ plati: qbus debent tales p̄ntari intelliguntur illi qui in loco hnt iurisdictionē ep̄alem vel quasi: ita q̄ nulli dioecano subſint ipsi nec eoz subditi 7 hoc t̄z et Dau. Et sic quo ad tales nō sufficeret licentia dioecani.

11. **Quinto** quero an lnia possit peti a prelato extra territorium: Dau. dicit q̄ sic. cū sit voluntarie iurisdictionis.

12. **Sexto** quid si uacat sedes: Dau. dicit q̄ prius petetur a capitulo.

13. **Septimo** qd si nō p̄t haberi copia plati vel est excoicatus: suspensus: vel interdictus: Dau. dicit q̄ prius petetur a suo nicario in sp̄alib⁹ si h3 d̄tē. or. i. vj. c. nullus. s. ep̄o. Si nō h3 7 maliciose hoc fecit forte p̄nt eligē sine lnia. dicit tñ tutius adire papam vel superiorem eius. ir. q. iij. cuzsumus. Secūdo casu cū prelatus ē excoicatus 7 c. dicit Dau. q̄ adhibetur is qui h3 supple defectuz. ad hoc de cōce. p̄ben. q2 diuersitatem.

14. **Octauo** an huiusmodi fratres electi debent p̄sonaliter p̄ntari: an vero sufficiat q̄ uerbaliter vel per alium p̄ntentur: Bl. in. d. cle. vult q̄ requiratur p̄sonalis p̄sentatio. Et intellige q̄n prelatus hoc petunt. Et hoc videtur inuere tex. in. s. numerus ibi q̄ si forte 7 c. ubi habetur q̄ dicti prelatus p̄nt huiusmodi confes

fores resutare: et si hoc ergo necessaria e pre-
sentia corporalis: n. n. pnt eos reprobare nisi
eos videant et examinet de sex qualitatibus q
ponuntur in tex. Si in sine ca ronabile nollt
admittere vel dare lniaz fm 3en. tunc fratres
suctoutate ppria pnt audire pssiones. Dic
eni istos sine ca no posse repelli. na q caz p di
cendi n h3 d; haberi q volere. s ap. suggestu.

15 **¶** Nono quero infra qztus tempus a die pre-
sentationis pot prelatus aliquem deputatum
repellere? So. constitutio. Inter cuctas, dice
bat intra triduu3 qd erat ronabile. sed cum sit
sublata: **¶** **Aud.** dicit hoc ee arbitrariu3 de of.
dele. de causis:

16 **¶** Decimo quero si vno remoto alius surro-
gatur qui et reijcitur? **¶** **Sl.** soluit q et ex ca po
test. sine ca non.

17 **¶** Undecimo si prelati cum isti offeruntur m-
dent q nolunt admittere dntes no pntatis: qz
nolum admittit: vñ q sine alia pntatione pos-
sint pntati q quos si stent pssiones audire.

18 **¶** Duodecimo quero si omiffa pria oblatoe
de qua. s. ibi generales et. vniunt p fidentes
cu fratrib? cora prelati3 et petat eos admitti.
¶ **Aud.** 13 q tencat p. c. caz de rescri. p hoc ista
lra que nihil exigit nisi q pntentur.

19 **¶** Tertio decimo qd si plati no recusant dare
lniam: sed nec pcedunt? **¶** **Sl.** dicit q post tri-
nam regitione locu3 pnuilegiu3 de quo hic.

20 **¶** Quartodecimo qro in hoc qd dicit: q pnt
audire pssiones sibi pnteri volenti3: et sic oiu3
volentiu3 cu generaliter loquat: cu in sint ali-
qui religiosi: q fm statuta suoz ordinum pnt-
teri no pnt nisi suis prelati3? **¶** **Sl.** soluit q p
hac pssione no pprehedunt illi. **¶** **S3** **Aud.**
dicit q audire pnt pssiones quozcuq3 i casi
busi qb? absolui pnt a suis curati3. **¶** **Et** b
et si sint religiosi exempti: scholastici vl no. qz
b est qda gratiosa et spalis pmissio qua papa i
fauore aiaz ex plenitudine ptatis ordinar que
in nullo subiacet vel dependet ab alijs formis
seu pmissiomb? coibus statutis. **¶** **S3** **car.** dicit
verus ee qd dicit gl. quam 13 pau. di. q i re-
ligiosis no h3 locu3 pntutio dicte cle. si statu-
ta religiosorum eis phibent confiteri alijs q3
suis prelati3: qz no habet velle de elec. si reli-
giosus. li. vi. non pnt ergo dici volentes.

21 **¶** Quintodecimo qd si eps contendit cu fra-
tribus sup numero que dicit excedere? **¶** **Sl.**
dicit q eps pot reijcere si vltra modum solutu

pntent: nec hoc exigit populi multitudo. **¶** **Nec**
pict ergo eps numex qui sibi vñ. de reliqs re-
currat ad arbitriu3 boni viri. i. iudicia qui d3
ee medius fm **Car.**

22 **¶** Sextodecimo nuquid fratres pntati pla-
tis vt. s. possint audire pssiones subdito3 et
ciuitates vel dioceles: saluz prelatoz? **¶** **Sl.** fm
Car. q no p ter. ibi. et ciuitates et dioceles. in
quibus fuerit deputati p quas eos volumus
et no p puincias deputati pssiones nullate-
nus audiri. **¶** **Et** sic intra ciuitates et dioceles
deputati pnt sine aliqua limitatoe: q sic dpu-
tati vbilib3 audire pnt pssiones et i domib?
secularium pdicentibus et sacerdotib? pochia-
libus. na ex quo phibet et pmittitur intra ar-
j. q. j. et catholica. na qcd ee itra limites cedit
limitato. **¶** **de** le. iij. l. paron. s. sempronio.

23 **¶** Decimoseptimo nunqd ministri p se vel per
alios possint pntare fratres pssiones pmo3
tes et dioceles? **¶** **Sl.** dicit q sic. dumodo ip-
sorum locus sit vicin3 diocesi. **¶** **Et** plicat gl.
dicens: dato q fratres no haberent locuz mu-
tine possent in plati ab epo mutine pete lniaz
et pro ipsa diocesi electionem facere.

24 **¶** Decimooctauo an fratres confessores au-
dire valeat sine huiusmodi pntatione? **¶** **Dic** q
sic. si fratres vel illi q volit pnteri hnt lnia3 a
pprio sacerdote: qz tales tuc sut i dispone. c.
ois. de pe. et re. que no est sublata nec conueta
per cle. dudum.

25 **¶** Decimonono nuquid postq3 plati pcesse-
runt lniam fratrib? pntatis audiendi pssiones
possint reuocare? **¶** **Sl.** dicit q sine ca re-
uocare non pnt. **¶** **Id** pau. et 3en. et **Car.**

26 **¶** Vigesimo an tal pcessio et pter p mortem
pcedentis: et vtz sit epalis vel papalis? **¶** **Sl.** h3
dir. li. j. n. rv. q p morte pcedentis no expirat
qz papalis q talia durare facit ar. et de trasac-
venies. et qz iure coi approbata. **¶** **Et** id sequit
q potius sint papales et apostolicas quasi vñ-
tes ptae epi p papā fratrib? pcessa p. d. cle.
¶ **Nec** ob. d. cle. i. s. statuum? qz illud sit ppter
quanda reuereta et honore q epis ipendit in
recopensatione relaxate sup hoc subiectois ab
eis. **¶** **Et** quasi memoria nalis vinculi et ppter
vestigia et reliqas que adhuc remanent petit
potius pcessio ista ab epi3 q3 ppter ali3. **¶** **Et**
si prelati no pcederent nihilomin3 hoc habet
rent. **¶** **Et** sic pntent nudu ministeriu3 in pceden-
do sicut minister in baptizando.

27 **D**igesimoprio quero qd sit dioecsis: Dic
 h3 car. q. d. diuisio q termini epatuu diuidit.

28 **D**igesimosecundo qro an fratres pitati in
 audiendis pssionib9 debeant hre Iniam sacer
 dotis parochialis: Blo. i. vbo libere dicit q
 non est necesse Iniaz sacerdotis habere. Idem
 pan. Idem car. h3 gl. in. d. c. ois teneat cotra
 rium. S3 Jo. an. prout recitat panoz. in. d. c.
 ois dicit q cotrarium glose e terminatu p e
 uagantes Jo. xxi. q incipit Das electois. p
 dea et glo. p elemente. iiii. tanq3 oio falsa fuit
 danata p cruagantes q incipit. Quid a temere.

29 **D**igesimotertio. vtrum cofessio dicitis fra
 trib9 teneatur itez pfiteri proprio sacerdoti:
 Blo. dicit q no. Et ita determinatur per. d.
 extrauagantem Das electionis.

30 **D**igesimoquarto an pitatio facta per mi
 nistros valeat quo ad pssiores qui post tales
 pitatione electi sunt: Dic q in hoc dz attendi
 forma penitiois r pssionis. Si. n. petat ab or
 dinarijs vt placeat habitare quoscunq3 pssio
 res pntes r futuros quos dicit fratres eleger
 rint ad audiendas pssiones i dioecsi sua. Sic
 dico q valebit quo ad oes. Sec9 aut si pete
 retur solu lra quo ad pssiores: actu confiten
 tes. vel huiusmodi.

31 **D**tz in aliquo casu possit qs pfiteri alteri
 q3 pprio sacerdoti: R. Posti. ponit octo ca
 sus in quib9 pot qs audire pssione alterius
 pochialis. Pdm9 qn pprius sacerdos e oio
 indifferens r ignarus. d. pe. di. vi. placuit. na
 qui vult confiteri debet querere sacerdotez q
 sciat soluere r ligare. de pe. disti. vi. qui vult.
 Hoc tn debet fieri cum Inia: vt i. d. c. ois vbi
 dicit panoz. c. sacerdos. de pe. di. vi. reducen
 dum ad terminos. d. c. ois. vt sic vna lra sup
 pleatur p alia vt fit scilicet q dz obtinere Iniaz
 si pot vt in. d. c. ois. vel adeat alicui. vt i. d.
 c. sacerdos. Et sic si negetur Inia r non adit
 superioris copia sufficit Inia petita: h3 non ob
 tenta. et de regula. h3. Si tn pfitens prudens
 eet r pssioze instrueret. put sue pssioni ex
 pediret sibi sufficeret. Secundus qn pochian9
 transulit domicilium suu. na tunc ille ad que
 transit iam non est alienus: sed propius. et d
 po. c. si. Tertius qn quis est vagabundus. ff.
 d. iudi. l. heres abns. Quartus quando quis
 querit domicilium quo se transerat. naz r is
 sine domicilio est. ff. ad municip. l. labeo. r. l.
 eius. s. celsus. Quintus quando quis deligit

in aliena pochia. et de rap. c. j. Ille tamē ca
 sus nō est simpliciter verus nisi forte quo ad
 for contentiosum vel vbi tali delicto eet anc
 ra aliqua celsura ab hoiet Secus ergo quo ad
 for prialcm. Tertus rōne studij: vt qn cleri
 ci de platoz suoz Inia vel alij studentes acce
 dunt ad studia. nā tunc efficiunt de foro illius
 ad que accedunt dū ibi manent. ar. ff. de iudi.
 l. si longius. s. j. Septimus tpe necessitatis
 vt qz infirmat ad mortem vel dz intrare iustū
 belluz seu nauigaturus vel trāsiturus per lo
 ca periculosa: vt dictum ē. s. Absolutio. j. in
 s. si. Octauus si ponit spēs in ratihabitione p
 pñ sacerdotis. sed iste casus cōiter non tene
 qz rātibatio i talibus non h3 locū. et. d. reg.
 iur. actus. li. vj. dictū tñ Jo. pōt intelligi: qn
 ista ratihabitione non refert ad futurū. l. si prela
 tus pfitentis ptebabit. h3 si d pñt pteat vt p
 estimari ex aliquibus ptecuris et qbus elicitur
 ipsius prelati tacit9 pssensus: vtputa si talis cu
 ratus est sub dño confiteri volentis: aut eius
 valde familiaris vel focus vel huiusmodi.

Qtrum peregrini: romipete: negociatores
 r alij viatores possint confiteri alieno sacerdo
 ti: R. fm. vj. q. si non habent licentiaz a suis
 curatis vel sine eozum licentia iter arripiunt
 non possunt ab alijs absolui nisi in articulo ne
 cessitatis. Si autē de Inia eoz profecti sunt eo
 ipo habent interpretatiuam Iniam confitendi
 cum sine pssione digne pegrinari non que
 ant. ar. de offi. dele. pterea. Si etiam veniat
 pasca cōicari possunt propter eandē Iniaz im
 plicitas: r de casu epali absolui. qz cps nō re
 tincendo sibi auctoritatem Iniaz: peregrinos
 et hoc ipso vř eis dare pfitendi Iniam de casti
 bus epalibus sicut curatus de pochialibus.
 De mercatoribus aut si nusq3 habent domi
 cilium nisi sequendo semper mundinas: idem
 est qd de vagabundis. Et idem est si in loco
 suo tenet hospiciū: h3 nō declinat illuc in pa
 scate cōiter. non. n. tūc vident ibi habere do
 miciliū quo ad sacra. Idēz die de familia paci
 pis vel baluini q nūq3 in codē statu pmanēt
 h3 alicubi teneat hospiciū et quo illuc nō rede
 unt nisi ad bozam. Idem Arch. flo.

Dtz pegrinans qui h3 crunē: cuius abso
 lutionem retinuerat sibi cps in pegrinatōe
 possit absolui a simplici sacerdote: R. vj. di
 cit q pot absolui maxime si instat tempus ge
 neralis cōmunionis: vt in pasca. Sed hoc di

pm.

2)
3)
4)
5)

Ann cōiter non tenetur a doc. nisi esset casus
 necessitatis. Aliq tū dicunt q si aliquo iusto
 impedimēto penderetur eius peregrinatio
 p̄ annum efficret fori illius loci t̄ ibi posset re-
 cipere sacra. **P**er privilegium tū p̄cessum p̄
 S. Sixtum. iij. indulgetur q omnes con-
 fessores ordinis minorū de observātia nūcupa-
 ti p̄ates t̄ futuri possint absoluerē oēs t̄ quol-
 cūqz vnicūqz venientes t̄ ad loca eorū accede-
 tes et quocūqz tpe cū ea tñ auctoritate quam
 hnt ab ep̄o diocesis i qua audiunt p̄fessioēs.

34 **Q**uiz vnus sacerdos pochoialis possit au-
 dire t̄ absoluerē aliū sacerdotē: R. fm̄ Buil.
 si p̄t sine lnia supioris generali vel sp̄ali exp̄ssa
 vel tacita. nā si ep̄s sēt cōiter sic fieri t̄ tolerat
 eo ipso p̄sumendū est tacite approbare.

35 **Q**uā aut liceat p̄fiteri in necessitate sacerdo-
 tibetico vel scismatico: R. panoz. i. c. non ē de
 spon. dicit q nullo mō d̄z his p̄fiteri non addu-
 cerent penitentiā in errore. Et ē in necessitate
 non refert: si p̄termittit̄ oris confessio. vt in
 c. quē penitet. de penit. di. j. t̄ in gl. in. c. pasto-
 ralis. de of. or. Ricet glo. i. d. c. nō est. dicit q
 in necessitate p̄nia p̄t recipi ab heretico. **Q**d
 intelligi p̄t qñ nō est p̄calū subuersionis vt
 qz penitēs erat doctus t̄ astutus.

36 **Q**uiz sacerdos pochoialis debeat credē sub-
 dito dicenti se p̄fessū alteri vt sic ei det eucharis-
 tiam: R. h̄ Tho. In foro iudiciali credis hoi
 p̄ se t̄ nō p̄ se. In foro aut p̄niali credis hoi
 p̄ se t̄ p̄ se. Si ergo sit ipedimētū eucharistie
 tale qd ad for̄ iudiciale p̄tineat: puta excoīca-
 tio: si tenet sacerdos credē subdito: quē excoī-
 catum nouit nisi ei de absolutōe p̄stet. Si aut
 sit ipedimētū qd ad for̄ p̄nic p̄tineat. i. pecca-
 tum: tūc tenet credē: t̄ iniuste agit si eucharis-
 tiā denegat. p̄cor. p̄de. t̄ Host. Et hec vera
 vbi non agat de p̄iudicio tertij.

37 **Q**ui debet cōfiteri curiales: R. fm̄ panoz. i.
 c. ne p̄ dilacione. de pe. t̄ re. q. de iure cōi nul-
 lus p̄clatus q̄stūcūqz maximus p̄t sibi eligē
 confessorē. Rō qz nemo p̄t ligari vel absol-
 ui nisi a suo iudice: vt i. c. ois. t̄ qd̄ aut. d̄ pe.
 t̄ re. **Q** potest ergo qz p̄clatus vadat ad su-
 periores suum. De iure ergo ep̄s d̄z p̄fiteri ar-
 chiep̄o: archiep̄s p̄riarche: patriarcha pape:
 papa aut p̄t sibi eligere quēcūqz vult. Lar-
 dinal' abis cā delegationis eodē mō p̄t sibi
 eligere. ar. d. c. ne p̄o dilacione. Rō aut istū
 p̄cessiois fuit p̄pter nimā distātia: qz isti pla-

ti cōiter hnt superiores nimū distātes. Tamē
 panoz. dicit q distātia locoꝝ nō ē cā sufficiēs
 vt subditus possit sibi eligere p̄fessorē p̄ p̄is
 auctoritate. nā ibi opus fuit privilegio pape.
Qd itellige nisi imieret necessitas magna: ita
 q non possit ligari recurus ad superiores: qz
 tūc p̄t q̄qz sibi eligere p̄fessorē. vt i. c. quē pen-
 tet de pe. di. j. t̄ in. c. pastoralis. de of. or. **N**ic
 at ex privilegio. d. c. ne p̄ dilatiōe ep̄i t̄ supe-
 riores et sine suoꝝ supioꝝ lnia p̄nt sibi eligere
 p̄fessorē. Quid aut de inferioribz platis citra
 ep̄os: **D**ic fm̄ panoz. vbi. s. qz in istis inferiori-
 bus ad h̄ vt possint sibi eligere p̄fessores duo
 requirunt. i. vt sint plati: t̄ sint excepti. Et cre-
 dit q verbū plati ibi capiat large vt p̄phēdat
 et rectōes pochoiales eccl'iaz q largo mō dicū-
 tur p̄clati. nā p̄clati stricte loquendo illi dicū-
 tur q hnt iurisdictionē fori p̄tētofi. **C**apellani
 vero t̄ ceteri curiales q sūt d̄ familia pape cō-
 fiteant penitentiario t̄ nō alijs. Si sunt cū car-
 dinalibus p̄nt de lnia dñi sui q curā eorū h̄z de
 p̄suetudine curie et alij p̄fiteri. Sed t̄ p̄nario
 pape p̄nt oēs sine aliqua lnia p̄fiteri. **D**ecan'
 vero: p̄positi: thesaurari' t̄ glibz canonic' t̄
 sacerdotes pochoiales t̄ familia ep̄i debent p̄fi-
 teri ep̄o vel alteri de eius lnia.

38 **Q**uiz at vigore p̄fucundus possit qz eligē
 p̄fessorē: sicut vigore p̄uilegiij: **P**anoz. vbi
 s. dicit q nō p̄t. i. c. ij. d̄ pe. t̄ re. l. vj. **M**ō
 p̄t ergo tñ p̄suetudo sicut p̄uilegium.

39 **Q**ui debet reges t̄ alij seculares dñi p̄fiteri:
 R. fm̄ Host. si rex h̄z domiciliū principale in
 aliqua ciuitate: illi ep̄o p̄fiteri d̄z vel sacerdotē
 nisi sup hoc haberet p̄uilegiā. **I**dē dicendū
 de duc: marchione t̄ oibus habentibus la-
 tas iurisdictiones in diuersis ep̄atibus. Sed si
 habent domicilia in diuersis locis: t̄ non ap-
 paret qd sit principalis possunt cōfiteri ei in
 cuius pochia morant. vel qd tūtius est d̄ lnia
 ep̄i eligat sibi p̄fessorē: aut si loca sunt i diuer-
 sis ep̄anbus: de lnia vtriusqz cōf. Imperator
 aut t̄ imp̄trix de antiquissima consuetudine cō-
 fitentur capellanis suis q habent curā aiariuz
 suaz. Tutor tamē via est omnibus predictis
 vt p̄o se t̄ familia impetrēt a papa lniām eli-
 gendi confessorē. Illi tñ principes q nūqz in
 eodē loco p̄manent: h̄z alicubi retineant domi-
 ciliū: vbiqz se reperint poterūt p̄fiteri. vroz
 vero filij t̄ familia sunt eiusdē pochie pochia
 ni cuius ē marit' t̄ p̄fa. ff. ad municip. l. filij.

40

Quid de his q. p. pte ani manet i una po-
 chia: et pro pte ani manet i alia? s. c. d. se. pro
 hui? euidetia dicit q. ille e pochian? alicuius
 q. habitat i pochia. Ita q. ibi e traslatus: licz
 no h eat ibi domiciliu seu animu habitadi ibi
 ppetuo: q. iura i hoc pochiali iure no pode-
 rant domiciliu h habitacione. vt in. c. questi.
 rvi. q. j. Dñ gl. i. de. j. de pnuil. et Inno. i. c.
 ois. d. pe. et re. voluerut q. ille dicatur pochia-
 lis vl curat? uel eccl'a pochialis scholaru vl
 mercenarioz vbi habitat qsqz h eat animu
 redeudi ad priaz vel forte eligedi domu ano
 sequeti i alia pochia. Et p hoc dicit vnu satis
 mirabile: q. si scholar? cuius cupies ee cu alijs
 scholaribus trasfert sc ad aliam pochia? rete-
 to prior domicilio: illa eccl'a ubi hitat est sua
 pochialis et no vbi h domiciliu. Idē videt
 velle in infantibus qui sepe deferunt ad aliam
 pochia. h. s. ed. l. j. Danor. i. c. in fra d. sepul.
 aliquat r deciat a pdictis: tñ pio opione s. c.
 facit qd quida dicat: q. habitatio annalis vi-
 detur qd da domiciliu quo ad sacrameto p re-
 ceptione. d. c. questi. vel qñ deliberat habita-
 re paz minus qz p annu: tñ pio se hz p sue-
 tudo que i talibus cofert iurisdictione. Et si ci-
 uis vel nobilis equalr vel quasi diuidit suaz
 mansione i ciuitate et villa: puta tpe biemali
 manet i ciuitate: et tpe estiuali manet in villa:
 vt dñ ianuci. vtriusqz pochie erit pochian?
 fm Ar. f. et vtrobiqz forit for n simul: hz suc-
 cessue fm q. habitat ibi et ibi: ut tuc ibi recipi-
 at sacra vel hic q. hic habitat.

41

Quid de cofessione sacerdoti qui d iu-
 re no tenebat bnficiu? R. Danor. in. c. nihil
 de elec. pro predicti dubij declaratione ponit
 tres casus. Primus e quado talis gerebat
 se pro prelato: tamen no erat in possessioe: pu-
 ta de iure: q. non cu auctoritate superioris licet
 de facto se intrusisset i beneficio uel possessio-
 ne: et tuc indubitate no valent gesta p eum:
 nec hoc cau cōis error: sustineret gesta et quo
 oficit possessio iuridica. ad hoc. l. barbarius.
 ff. de off. pre. que se fundat sup cōmuni erro-
 re et sup auctoritate superioris. nam iste ser-
 uis qui putabatur liber habuit officiu a supe-
 riorē: et sic concurrebat ibi duo. s. auctoritas
 superioris et cōmunis error. Secus aut vbi
 adesset vnu tantum: ut tenet Inno. Secundus
 casus e cum quis gerit se pro prelato et habu-
 it cofirmatione a superiorē: sed et aliquo de-

fectu no tenuit cofirmatio vel electio: et tunc
 gesta per istum no debet retractari et quo ali-
 as alia legitime gesta sūt: cum hic concurrat
 auctoritas superioris et cōmunis error: vn-
 de sumus in cau. d. l. barbarius. Tertius ca-
 sus pncipalis cum is qui gerebat se pro pre-
 lato fuit electus et cofirmatus per superiorē:
 tamen postea aliquid egit pp qd fuit priuatus
 ipo facto platura: puta qui incidit i heresim. Et
 tuc si ista priuatio fuit occulta tenet oia gesta.
 Et idē videt qñ dubitatur de priuatioe. nā et
 quo tolerabatur in officio debet tenere omia
 acta iteriz gesta: vt in. c. no ne. viij. q. iij. S3
 si suspensio vel priuatio eet notoria uel ibibitio
 superioris precessisset: tuc no teneret gesta. vt i
 c. veritatis. ve do. et pm. h. Danor. Et p pte
 dicta hēs q. si p fessor: excoicatus in occultis
 et toleratus audiat p fessiones: q. p fessioes fa-
 cte cu co valēt: nec sūt iterade postea supue-
 niēte scia. Illi aut q. ignoratē p fiteatur intru-
 sis ut huiusmodi q. nuqua hācra istitudo e a
 superiorē saluatur pp fide facti. Si tñ an mor-
 te hoc sciret: iteruz teneretur confiteri.

Confessionis. Druz sa-
 cerdos i oi cau teneat eclare p fessio-
 ne: R. fm Tho. i. iij. vl. m. q. sic. nā in sacris
 illud qd gerit exteri? e signu ei? qd gerit ite-
 rius. Dñ sic deus peccatu tegit iteri?: sic p fes-
 sor d3 tegere exteri?. Et iō taqz violator sacri
 peccat q. reuelat. p celatoem et hoies magis
 ad cofessione attrahatur et simpliciter p fiteatur:
 vñ et si aliqd picula futuruz imineret: et hoc sel-
 retur solū p p fessione: ut de bētico qui corru-
 peret fide: vel de mifunio illicito qd aliqui
 vellēt face: vl aliquo magno dāno tpali: no
 pp hoc fuelare d3: s3 potē eos q. p fiteatur mo-
 nere: vt obuiet et desistat: et plato dicē q. vigi-
 let sup gregē et huiusmodi sine vlla reuelatioe
 de pe. vl. vi. sacerdos. et extra d. pe. et re. ois.
 Idē h3 asseri. si sacerdos sciat p cofessione q.
 alius dormiuit i eccl'a a cū muliere: no d3 pp b
 epo reuelare. nec ob. q. eccl'a fete polluta e re-
 cōcilianda: q. illud itelligi pot qñ e diffama-
 tum: al s. pō p fiteatur ille salua cofessioe cele-
 briare. Aliqui tñ dicūt tutius ee q. epo reue-
 let i genere dicēdo: talis eccl'ia recōciliatioe
 eget. ar. de adul. significati.

Quid si abbas uel ali? platus p fessioes
 scit aliqūe delictuz sūst vñ male officio suo:

in manu

in manu

in manu

vel et scit p confessionem alicuius prioris sibi subiecti peccatū cuius occasio iudicū eū ad rui nam nungd eū remouere pōt: s. 7. Ri. i. iij. q. nō: q. p̄lat⁹ remouēdo ab offō subditum illuz: et si faciat vtilitatē eius: facit tñ dānū cōi tati: q. alij per relatiōez remoti ab officio: sci/ cnes q. pro sua p̄fessione remotus eēt a suo officio redderent prioroz ab offō cōsistendū et ille idem min⁹ reuereret p̄fessioz: et prioroz eēt ad p̄ccoz suoz relatiōez. nā sine lesione p̄fessioe p̄t̄ platus dimittere p̄ccz impunitū: qd scit vt de⁹. In cāu tñ supradcō p̄t eū monere q. officio resignet vel salte: q. bene se hēat: et huiusmodi. Si tñ superior: possit euz ab offō remouere: sine hoc q. ille vel quicūqz alius su spicari possz: cum p. his que dicit in p̄fessione ab illo officio remotū esse: liceret superiori vt dñt aliqui ipm ab officio remouere.

1. Quid sigs p̄ p̄fessione alicuius quez audit p̄ficiaz acqrat q. sit indignus p̄latione: nūgd si interfit p̄motori eius teneat p̄dicere: vide/ tur q. nō: q. p̄dictio v̄ de peccato suspitionez inducere: et sic qdāmmo p̄fessionē reuelare. Sed ascti. fm Tho. dicit q. multis alijs de cāis ē alijs indignus planē qz et peccato: vt et defectu scie: etatis: vel huiusmodi. Et ideo qui contradicit: nec de crīe suspitionē generat nec p̄fessionem reuelat.

3. Quid si dicat p̄fessor aliquem sibi p̄fessum esse d̄ peccatis magnis et multis et huiusmodi: s. ascti: q. talis ē reuelator p̄fessionis. Si tñ dicat aliquē sibi esse p̄fessum de peccatis suis: cum p̄p̄e p̄fessio non sit nisi de peccatis: ni/ bil manifestat qd est occultum.

4. Quid si p̄sbyter haberet aliqd peccatum mortale de quo p̄titeri non possit nisi p̄fessio/ nem sibi factam reuelaret: s. ascti. post Ri. et Sco. q. non debet p̄titeri illud peccatū. Du/ trante. n. tali casu sibi sufficeret de illo peccato p̄titeri cum p̄posito illud p̄tendi quando pos/ set hoc facere sine reuelatione persone sibi cō/ fesse et sine p̄iudicio quocūqz sigilli p̄fessio/ nis. p̄ oriozi. n. vinculo ligat p̄fessor: ad celā dum qz penitens ad p̄tendum.

5. Pone q. aliqui p̄dixerint interficere p̄s/ byterum cum eis euntem in nemus quorum vnus ante nemosis ingressum penitet et confi/ tet illi: nunquid ille p̄sbyter nemus ingredie/ tur: v̄ q. sic: q. non ingrediendo v̄ reuelare facto p̄fessione istius p̄fessi alijs socijs n̄ p̄/

nitentibus: s. p̄t̄ dicit q. sacerdos iste multa/ plicem occasionem h̄re p̄t̄ non itrandi nem⁹ aliā ab ista p̄latrone sibi detecta: et ad minus p̄t̄ dicere coram illis. I. volo hoc vel illud fa/ cere. Ad illum vel ad alium locum declinare anqz p̄cedam vltcrius. Et si ex tali occasione allegata videat diuertere: tunc nec v̄rbo nec scō reuelat p̄fessionē. Si aut non possz ex alia occasione diuertere gn̄ appetat illis alijs q. pp̄ p̄fessionē diuerterit: et in hoc facto reuelat cō/ fessionē. dicit qdam q. dz intrare nem⁹: et ex/ ponat se morti: vt seruet legē dei de sigillo cō/ fessionis: et si moritur martyr est. Aliter dici p̄t̄ q. nō dz reputari reuelator p̄fessionis nisi faciat aliqd qd ex nā sua p̄dat peccatū p̄fessuz s. diuertere a nemore: nō est huiusmodi ergo et. Et generalr̄ dici p̄t̄ q. signus: qd de se ē indifferens ad significandū tale peccatū fuisse p̄fessum: vel nō fuisse: s. aliquibus sit signum magis d̄terminatū ex aliquo p̄supposito: nō tñ est ex se signū reuelanū p̄fessionis: nec per p̄ne simplicit̄ illicitū p̄fessori. b. Sco.

6. Quid liceat p̄fessori reuelare peccatū i gene/ re d̄rectū i p̄fessione: s. panoz. in. d. c. ois. dic̄ q. sacerdos incurrit penā de qua ibi non soluz rauclādo peccatoz: s. et peccatū sibi i p̄fessio ne detectū: qd est scdm̄ eū p̄ simplices asserē/ tes peccatū posse ipunc reuelari. Sed in p̄mū ē Sco. i. iij. et v̄ cōis opi. doc. Nec ob. ter: in. d. c. ois. i. v̄rbo. qui p̄cām. sup. quo se fun/ dat panoz. qz dz̄telligi qñ tale peccatuz refer̄t ad peccatoz. vel qñ est ductiū in noticiam peccatoz: al̄ secus.

7. Quid sit p̄na reuelātis p̄fessionē: s. d̄ iure āt̄quo dz deponi et oib⁹ dieb⁹ vite sue igno/ miniosus pegrinari d̄ p̄. di. vi. sacerdos. S. fm̄ decc. ois. v̄triusqz scetus dz deponi: et ad agēdū p̄p̄tū p̄nazi: artū mōasteriū d̄trudi.

8. Quid si p̄sbyter p̄pelleret dicē: v̄t̄ d̄ ali qua p̄sona sibi cōfessa audiuiisset aliqd crimē: s. In cāu isto tenet dicē se nūqz audiuisse et se de hoc nihil scire. et v̄t̄ dicit q. subintelligit vt hō. vel nihil scit qd sit reuelanduz. Immo et si papa p̄cipet p̄fessori q. reuelaret p̄fessio nem: nō tenet ei obedire et si ei p̄cipet sub pe/ na excoicatiois late snie: qz celare p̄fessionem non tñ est de p̄cepto eccl̄e: s. et de iure na/ ture et diuino. s. que iura non est papa.

9. Quid aut p̄fessor de h̄ia p̄t̄it̄is possit re/ uelare p̄fessionē: s. fm̄ ascti. illud qd p̄sbyter

scit tñ p p̄fessionē: nullo mō d̄z dicere. S̄z cō
 f̄tēs: ei p̄ aliū modū int̄mare p̄t: qd̄ facit dā
 do ci l̄niam vt dicat. n̄bilomin⁹ d̄z scādalum
 cuitare. pp̄ duo. n. tenet p̄fessor celare p̄fessio
 nem. s. pp̄ uitādū scādali: t̄ pp̄ fact̄z: qz qua
 si de essentia sacri est celatio p̄fessionis: t̄ hoc
 tollitur p̄ l̄niam p̄fentis. Sed primuz rema
 ner. Et iō ubi timet scādali: nō d̄z vt tali li
 cētia. Tūc aut̄ p̄t scādali: timeri. qñ. p̄babi
 liter p̄t p̄uinci qz p̄sbyter confessionem re
 uelēt. vñ si dicat ei p̄fites qz peccatū suū rese
 rat alij: p̄sbyter d̄z ip̄m p̄fentē nunciū suūz
 constitucere non se internunciū facere: t̄ sic
 virabit scādaliuz. Et intelligatur hoc cū illa sup
 positione generali qz peccatum alicuius nul
 li est manifestandum: nisi ci qui p̄desse possz
 t̄ nō obesse. Intelligat̄ et hoc de p̄p̄is pec
 catis non de alienis. Idem Bon. pe. t̄ Tho.
 Idem t̄ panoz. i. c. significasti. de adul. t̄ i. c.
 mathe. de sy. nam ibi quidaz cardinalis ha
 buit qd̄dam peccatū in p̄nā: qd̄ reuelauit pa
 pe secreto: t̄ tñ p̄p̄ter hoc dictus cardinalis
 non fuit reprehensus a papa. hoc tñ fecit: vt di
 cūt panoz. de licentia ip̄suis penitentis: t̄ reue
 lauit pape: vt dictum est. qui poterat p̄desse
 t̄ non obesse.

10 **Q**uiz sciens aliquid per confessionem: t̄ p
 aliam viam teneatur illud celare: R. A sc̄i. qz
 si quis sciat aliquid per viam confessionis t̄ p
 aliam viam: vt qz audiuit vel viditē modo
 quo scit per confessionem omnimode t̄ sem
 per debz celare: qz sic nouit vt deus. Eo mo
 do vero quo scit per aliam viam potest t̄ d̄z
 reuelare: si cogatur. vt qz per superiorē: ei p̄e
 cipitur vel veritati p̄iudiciuz generatur: nec
 tñ oportet tunc dicere qz hoc audiuit in cō
 fessione: s̄z tñ sic. ego hoc vidi vel audiui: nec
 vnqz potest dicere hoc audiui in p̄fessione: qz
 tūc semp̄ estz peccatū mortale.

11 **Q**uero. Donec qz p̄fessus dicat sacerdotē
 reuelasse suā p̄fessionē: sacerdos vero p̄fitef
 se diuise delictū illius: sed negat illud habuisse
 in confessione: cui incūbet p̄batio: R. quidaz
 dicunt: vt recitat panoz. in. c. ois. de pe. t̄ re.
 sacerdotem absolucndū: qz non ē magis cre
 denduz illi qz sacerdoti. Post. dicit qz nisi sa
 cerdos doceat aliū de illud habuisse p̄fessimē
 dum ē illud habuisse i p̄fessione: non tñ sacer
 dos punitur pena ordinaria. d. c. ois. s̄z pe
 na arbitraria: qz apte non p̄uincitur de delicto

Idem R. in quarto.
Quā at̄ p̄fessori sup̄ p̄fessione credat simpli
 ci verbo sine iuramento: In. dicit qz sic qz ge
 rit uicē dei. de of. oz. si sacerdos. nā sicut a deo
 nō erigret iuramentū: ita nec ab eius vicario.
 Dicit tñ Post. aliquos dicere p̄uū: qz s̄z fo
 ro p̄fessionis gerat vicē dei i p̄tentiofo vero
 i quo p̄ducit i teste sec⁹: ad hoc. de testi. nup.
 Jo. an. dicit qz p̄mū equius: scōz verius. qb
 p̄z panoz. i. c. testimoniuuz. de testi. Et ex h̄ nō
 casum i quo credit vni testi. t̄ hoc pp̄ qualita
 tem facti: qz p̄fessio sit in secreto.

Quiz sub sigillo p̄fessionis cadat p̄fona cū
 qua penitēs p̄fitef se peccasse: R. s̄z R. i. i. iij.
 di. r. qz accipiēdo eadē sub sigillo p̄fessionis
 id qd̄ non est licitū reuelare: sic p̄fona cū qua
 penitēs p̄fitef se peccasse cadit sub sigillo p̄f
 fionis: qd̄ p̄bat sic. Sacerdos tenet celare oē
 id sibi dictū i p̄fessione quo p̄fites possēt p̄di
 vel mala suspicio i cordib⁹ alioz generari. S̄z
 qñqz detegēdo p̄fona cū qua penitēs p̄fitef se
 peccasse. p̄deret p̄fites: qz si detegeret filiā cō
 cubuisse cū patre. p̄deret pater qz p̄fessus ē se
 p̄cubuisse cū ea: p̄bat et qz estz occasio retra
 bendi hoies a p̄fessionib⁹. Nō solū at̄ p̄fona
 p̄dicta celari d̄z: s̄z et peccata p̄fitef se p̄fentis.
 nā peccata ip̄suis penitētis i relatiōe ad ip̄z ca
 dunt sub sigillo p̄fessionis d̄ necessitate t̄ ab
 solute. Et p̄tō t̄ directe t̄ p̄p̄cite: t̄ ex oib⁹
 cāis: p̄fona aut̄ cū q̄ penitēs p̄fitef se peccasse
 cadit sub sigillo p̄fessionis d̄ necessitate t̄ ab
 solute nō p̄tō: sed p̄tū t̄ indirecte t̄ p̄p̄cite
 nec ex oib⁹ cāis: s̄z aliq̄. Peccata aut̄ ip̄i⁹
 p̄fentis nō referēdo ea ad determinatā p̄f
 nam: sicut cuz aliq̄ dicit. ego audiui tale qd̄:
 qd̄ tñ nō audiuit: nisi i p̄fessione cadūt sub si
 gillo p̄fessionis de necessitate non tñ absolute
 sed sub p̄tōe. s. si ex p̄latione taliu⁹ verboz
 possēt p̄ se vel p̄ accidēs directe vel indirecte
 aliqua yrecūdia vel p̄fusio vel suspitio mala
 uel aliq̄ aliud nocumētūz illi qz p̄fessus ē. p̄
 uenire. Ea uero que penitēs iterferit i sua cō
 fessione que non sunt peccata nec circūstātie
 peccati nec potentes deducere i manifestatōz
 p̄fitef. v̄pote si iterferit qz i tali terra sit bo
 na blada vel aliq̄ sil: nō cadūt sub sigillo cō
 fessionis nisi de cōgruitate si i dicēdo illa si dat
 intelligere p̄fessori qz talia uelit celari. vel fm
 Sco. rea estz de se talis nature qz merito debēt
 celari. qz i scādaliū alterius v̄l b̄uismōi. tunc

Dato q. pfitens nō bicat ei q. habeat sub secre-
to in confessor: i tali cāu tenet tenere secretum:
alias peccat mōtaliter. Et fm Bosi. in iij. nullo mō h̄ reuelare sigillus secreti nisi in duo-
bus casibus. Primus quādo veritas id eri-
git. puta: q. vergit in periculum alioꝝ. Secū-
dus si obuia cogit: r̄ ista duo iuramentum
vel pmissio nō valent. de hoc tñ dic ut dicitur
est. s. Confessio .j. in pñ. Adde tñ qd notat
panoz. in. d. c. ois. q. h̄ ille q. assumitur i teste
teneat reuelare i casu p̄dicto: non tñ tenet de-
nūciare. q. aliud ē testimoniu diceret: aliud de-
nūciare. nā denūciare: non tenet qd qd p̄bare
non p̄t vj. q. ij. placuit.

14 Quid si aliq. in confessione reuelat s̄bita:
credita vel deposita: r̄ postea sit publica inq̄-
sitiō de predictis: s̄. fm. vj. q. si quis hoc mō
reuelat sacerdoti id qd habuit p̄ furtū: vel al̄s
cū peccato sacerdos tenet celare. Si vero ab-
solute dixit ea que d̄z vel sibi debentur: r̄ sub
sigillo p̄fessionis nō d̄z recipere. sed si recepit: r̄
fiat inquisitiō p̄ ep̄m vel aliuq. qui h̄ sup hoc
p̄tatem tenet veritatem dicere: q. qui sic rece-
pit de hoc casu non cogitavit vel si cogitasset
r̄ p̄misset: seu ēt iurasset nō reuelare illicitū
ess̄. p̄missum vel iuramentum nec obseruādū
in p̄iudicium iuris alieni. Secus si iniure r̄
p̄ tyrānidē requireret: q. tunc subterfugere d̄z
tacēdo vel sop̄biffice loquendo.

15 Dix̄ nō sacerdotes: qui interdū sunt inter-
p̄tes p̄fidentis teneantur celare p̄fessionem:
s̄. fm. Ri. in. iij. di. xvij. r̄. xij. q. q̄uis p̄c-
ptum de celādo p̄fessionē: p̄io r̄ directe r̄ ex-
p̄licite liger p̄fessorē: tñ ex p̄nti r̄ implicite li-
gat quēcūq. peccata p̄fidentis audiētē: r̄ sic li-
gat interpretem: q. in tali casu interpret r̄ sa-
cerdos p̄ vna p̄sona reputātur. Idem d̄ illo
q. a p̄posito vel casu audiuit peccata p̄fidentis
sacerdoti. Idē qñ in casu necessitatis nō sacer-
dos audiuit p̄fessionem alicuius ēt laicus te-
netur celare. Idē h̄z Tho. de illo cui reuelatur
p̄fessio de l̄ia p̄fidentis nisi forte peccatoꝝ ve-
lit q. ille absolute r̄ libere s̄bit: r̄ hoc ē p̄ mul-
tos q. credūt illa peccata libere posse reuelare.
Idem fm Ri. de illo cui confessor reuelauit
p̄fessionē alicuius siue a p̄posito siue a cāu.
Vnde p̄clato p̄cipienti s̄bit vt dicat ei si scit
aliq̄d malum de illa persona cuius p̄fessio re-
uelata est non debz sibi dicere: qd nō.

15 Quid penitens possit reuelare peniten-

tiam sibi iniunctam a sacerdote: s̄. fm. Ri. in
iij. di. xij. Quod penitens non potest mani-
festare penitentiam sibi iniunctam a sacerdo-
te vbi veniat in p̄iudiciū fame proprie abs-
q. vtilitate alia. Aut veniret i p̄iudiciū p̄fesso-
ri: q. forte talē iniūrit p̄nam: que si secretum q.
iniūrit alicui m̄l̄ r̄: vt abslicat a familiarita-
te alicui? viri. e? familiaritas erat sue castitati
p̄iculi. Vel aliquid aliud iniūrit pro quo of-
fenderetur contra confessorem si hoc sciret.
Aut penitens manifestando penitentiam nec
fame proprie nec confessori nec alicui p̄iudici-
cū generaret: r̄ hoc casu si tenet secretā tenet.

Confessor. j. Quos r̄ a
test absolueret. Quiritur ergo p̄mo
a quibus possit absolueret simplex sacerdos r̄
qui sunt casus episcopales: Benedictus. xj.
in decretali que incipit inter cūctas declarauit
q. quatuor sunt casus episcopales d̄ iure r̄ gn
q. de consuetudine. Et licet dicta decretalis p̄
probemium s̄cti fuerit reuocata: tñ totus mū-
dus videtur eos approbare. Primus de iu-
re est peccatum ratione cuius irregularitas ē
contracta in clericis: vbi dispensatio requirit
fm Bossi. r̄ Bos. Et licet glo. Rai. intelli-
gat q̄tum ad irregularitatem r̄ non quo ad
absolutionem a peccato. tamen dictus Bene-
dictus intelligebat quo ad peccatum. Et mul-
tos casus in quibus clericus incurrit irregula-
ritatem vide. s. Clericus. iij. in fi. r̄ infra. c.
Dispensatio. Et in hoc aduertant confesso-
res. Secundus est de incendiarijs. xij. q. vi.
ti. si quis memborum. r. c. se. Qui autē dicā-
tur incendiarij vide. s. Absolutio p̄mo. s. it.
r̄ infra Incendiarius. vbi multa de his. Ter-
tius vbi esset indicenda penitentia solēnis: r̄
ista penitentia indicenda est pro grauī delicto
qd totam cōmouit ciuitatem vel locum. l. di.
in capite. r̄. xvj. q. vj. c. fi. Et inter alia pecca-
ta pro quibus indicenda est penitentia solē-
nis est blasphemia dei vel sanctorū publice per-
petrata. extra de male. c. statimur. Et glo.
in. c. ij. de peni. r̄ remis. l. vj. dicit huiusmo-
di casum de iure c̄t̄ reseruatim episcopis. Et
panoz. in. d. c. statimur. querit quando di-
catur qd publice blasphemare: vt sit loc? dispōi
d. c. statimur. Et. s̄. fm. Bossi. q. quando
blasphemia est notoria de iure: vt q. conuictus

Causa ep̄i

p̄mo de p̄

sc̄ndy.

3

vel p̄fessus in iudicio vel facto: vt q; publice palam pluribus astantib; blasfemia intulit. c̄ de coba. de. quesitum. Itē dicitur publice qñ coram plurib; personis blasphemauerit hoc referentib; postea ep̄o. Et h; aliqui vclint restringere istū casum esse ep̄ale dūtatat dū est blasfemia notoria et cū hoc q; referat ep̄o: al; nō. h; tñ totaliter ut ir̄onabile: et nullo iure probat. Et hoc. posuerunt hoc cā exēpli. Exēpla aut nō restringunt regulā. Immo plus dicit panor. ibi q; hic accipit publicā: put ē sp̄s distincta a notorio. Et sic h; nō trāsiert in notū; factis ē q; p̄bati possit. Et p̄ declaratione huius materie panor. in. c. q̄situm. de pe. et re. ponit nobilem trāsiert distinctionē: q; aut delictus est graue et sc̄dalizans totā urbē: tūc laico iponef p̄nia publica et solēnis. d. c. in capite et d. c. si. Aut ē graue: sed non generat sc̄dalu; et tūc aut est occultū: et nō imponet p̄nia: nec solēnis: nec publica: siue sit clericus: siue laic; vt in. d. c. in capite. Aut est publicum: h; non sc̄dalosum: et tūc iponef p̄nia publica: h; non solēnis. d. c. si. Idē t; ipe panor. i. c. si. de his q; si. oc. Et p̄ illū ter. i. si. ubi interfectoib; filioꝝ nō iponef p̄nia publica: nec solēnis: h; p̄nia secreta. s. triuzanoꝝ: quoz vnū pagant i pane et aqua. Panor. dicit q; hoc est p̄suetudinē quorūda locoz: vbi in hoc casu publica iponitur p̄nia et solēnis qd fieri non dz. Nam illa p̄nia imponi non dz nisi crimen adeo graue sit q; moueat totam urbem. hoc tñ intellige fm cōem vsu loquēdi: sicut dicitur q; tota ciuitas vadit ad spectaculū: et tñ maior ps remanet domi. Et hoc ē videt p̄ dictū panor. mite. s. vbi dicit q; i. d. c. statim; accipit ibi publicum p̄ eo qd p̄bati pōt: et tñ nunc dictū est per. d. c. in capite. et d. c. si. saltem requirit q; magna ps ciuitatis vel loci scandalizetur. P̄ dicit saluando dictū panormite q; bñ stāt final q; tātum duo vel tres sciant p̄ quos p̄bati poterit: et tñ ciuitas vel locus et fama et auditu erit repleta et scandalizata.

Quid si calore iracundie vel ebriitatis aliquis p̄filiuit in blasfemia? Dicit Sof. q; nō h; locum hoc pena p̄ verbū p̄sumpserit. positus in d. c. statim; Sed panor. dicit q; hoc dictū sibi p̄h in ebrio. Sed in accēso calore iracundie forte nō p̄cederet: nisi maximus esset calor iracundie: et iusta cā puocat. Secus aut si et iusta cā: yputa et amissione facta i ludor:

facit. xv. q. j. inebriauerunt. Hoc idē t; Ho. put dicit directoria. li. j. ti. xv. Nam p̄ peccatores: deum vel xpm cum ira quottidie blasphemantes: hoc pena sp̄aliter ē indicta: nec aliis deum blasphemat de facili nisi irat. vt tñ inter iracundiā et iracundiā distinguas: q; tanta posset ē iracundiā q; demētie egparēt: et tūc h̄ret locū: qd dicit Sof. Item dicit directoria q; si quis iurat per caput vel corp; vel per capillū dei: si hoc facit detestādo vel vitupando habz locum hecpena. Secus si hoc dicit affirmando vel iurando.

Quā aut hoc caplm habeat locus in clerico blasphemante? Panor. dicit fm cōiter doc. q; non: q; clericus nō agit publicam penitentia. L. di. et penitentibus.

Quā aut indistincte repellatur ois dispensatio in his penis? Posti. dicit q; sic nisi ex magna cā dispēsēt: ut si ē honorabilis p̄sona quā n̄ decet publice penitere: et vult illaz redimere elemosinis qd satis est equum fm panor. Sz casu quo taliter delinquēs nō vult pagare penitentiam p̄dictam ipositam ab ep̄o: nec lucre in corpus: dz p̄uari moriens eccl̄astica sepultura: vt in. d. c. statim;. vbi ultra alias penas et imponit pena pecuniaria. Et quo isert panor. q; obligatus ad penā pecuniariam ex maleficio: si est impotēs ad soluendum: dz lucre i corpus: et sic dare finem libz. Secus vbi est obligatus et actu vel quasi: q; tunc expectat donec puenrit ad pinguēdem fortunā: vt in c. odoardus de so. P̄mū; tñ quidam limitant vtz vbi agit rōne p̄modi publici. Sec; vbi rōne p̄modi p̄uati. Quartus est excōicatio maior: put vult ēt glo. in. d. c. ij. Idem t; glo. in de. attendentes de statū re. Idem glo. in de. j. de re. do. Idem in de. vnica. de p̄san. et affi. Idem tenet f. e. de se. Idem panor. in multis locis: p̄sertim in. c. manachi. et. c. mulieres. de sen. et. Idem t; Berengarius i suo opusculo: qui fuit vn; de p̄positoꝝ lib. vi. et dicit q; socij sui idem sentiebāt et papa Bonifacius. licet Inn. et hosti. put recitat dir. li. iij. ti. iij. dicāt q; papa sibi multos casus reseruauit. Ep̄is aut solū duo casus excōicationū sūt reseruati. P̄mū; est de iniectione manu; in clericum violētē: leuiter tñ. Secū; est i fratibus miorib; recipiētibus fratres de tertio ordine tpe iterdicti ad diuina: vt in de. cum et eo. d. se. et. Ista tñ excōicatio hodie p. S. D.

174

175

7

Episcopus
de
p.
p.

Sextus papa. iiii. e sublat. Et sic tenendo ista
opinionem: vna sola excoicatio est reseruata
epis. In ceteris no reseruatis pape: inferiores
pnt absolue. Prima tñ opio est color appo
bata p tot gl. et doc. Sic declarauit: q quinqz
sunt casus epales de coisuetudin: approbata.
Primus est homicidiu voluntariu vel muti
lano mebroz. Ma pro hoc peccato ab illo vt
pnia danda: q candē d; incediario dare: et nec
mutilans: nec mutilationē fieri mandans: nec
psctens d; absolui nisi satisfactōe pmissa. xiiij.
q. viij. si quis mebroz. Secundus falsarij: et
sunt in strictissimo significato: et quo sumus
in materia penali qui criuz tenentur. Qui
aut teneatur criu falsi: dic fm notata p doc. i. c.
j. de cri. fal. q no solu d; ille falsarius q falsat
lras vel scripturas: s; et testis falsus: et tene
de falso non solu qm dicit mendaciū: sed et qm
occultauit veritates. Et hoc intellige fm pa
nor. ibi qm interrogat sup aliquo articulo: et di
xit se nihil scire. vel qm iurauit dicere puram et
mra veritatē: et multa subicit. Alias secus
Ite si testis recepit pecuniam vt no dicat te
stimonium: vel vt dicat vtz testimoniu. nam
punitur criu falsi. vt in. l. j. ff. c. et ibi Bar. dicit
gl. tenere q si testis accipit pecuniā: vt dicat te
stimonijs vtz: tene pena falsi. Sicut dicim⁹
in iudice: q accepit pecuniā vt veram sniaz det
vt. l. ij. ff. de p. d. ob tur. cau. Rō fm Bar. est
q testes debet facere gratis. Ite notarius vl
aduocatus vel pcurator q instra vnius ptis
onidit alteri pti: tene criu falsi p. s. qui depoli
ta in. d. l. j. Tertius violatores eccl astice liber
tatis. s. q iniuste pdsas seu res eccl astice gra
uant. hodie tñ p pcessus curie sunt excoicati.
Quart⁹ violatores eccl astice imunitatis hoc
est q in eccl a: siue loco sacro: vel in spacio pti
uilegiato in circuitu eccl e aliquem in persona
seu reb⁹ offendit. xvij. q. iij. si quis inuēt⁹: vel
aliter eius imunitate ledit. Et sic oē sacrilegiū
videtur casus epalis. Quintus forilegi et di
uinatores. xvi. q. j. c. j. Et no panor. in. c. j. d
fori. q forilegia oio phibētur: siue fiant p in
uocacionē demonū: siue fiant i codicib⁹: sicut
faciunt pliqz dñtes versus psalterij: et faciunt
illud vluere: siue fiant i tabulis: q sunt sibi q/
dam pūcta. Ite dicit q ois diuiniatio i quacū
qz re. pibita ē: et excoctes forilegia et diuina
tiones sunt infames et repellunt a testimonio:
et ab accusatōe. li. q. v. pstitui⁹. et. ij. q. viij.

2)

3)

4)

5)

quis. Ite prohibitu ē subijcere se solum p
breuia vel ludēdo cum tarillis: vt et d fori. c.
si. de hac mā vide. j. forilegiū. Et no fm pe.
de pal. q ista reseruatio casum epalium est de
actib⁹ exteriorib⁹ cū effectu et no de interiori
bus: vn figs desiderauit vel qsiuit occide ho
minem: istud homicidiu cordis no ē de casu
bus reseruatis epis. Dicit et idē pe. q incest⁹
qui pmitit a pueris q no hnt vsuz rōnis: no
est d reseruatis epis: q non p hoc tollitur vir
ginitas nec causat affinitas. h pe.

Quero a qb⁹ casib⁹ pnt absolue fratres
pauilegiati: p cle. dudū. de sepul. Et vt dicen
dū q ordiarij possint sibi retinere quo ad pre
dictos solu casus de iure sibi reseruatos. Et h
p3 p. d. cle. dudū. in. s. p huiusmodi. vbi dī:
Per huiusmodi at pcessionē nequaqz intēdi
mus psonis sui fratrib⁹ ipsiis ad id taliter de
putatis ptatem in hoc ipendere aplioz: qz in
co curatis seu poebialibus sacerdotib⁹ ē a iu
re pcessa. hec ibi. Et no ibi a iure concessa et p
pns exceptis casibus de iure: predicti fratres
ab oibus alijs absolue pnt. hoc idem t3 pa
nor. i. c. si. ne cle. vel mo. vbi ponit qōnez gl.
in. d. cle. dudū. f. an epō restringente ptatem
poebialium videat pntia restricta potestas
fratz: et detrimaribi gl. q sic. Sed panor:
tenet oppositum p verba illius cle. vbi papa
dat ptatem fratrib⁹ tantā qzta est a iure con
cessa curatis sacerdotibus: vn pondera ver
bum a iure et tps concessionis. Veniunt et
go oēs casus pter illos quos ius specialit re
seruauit epis. Papa aut non habuit ibi respe
ctum ad pstitutiones epoz que variantur h3
loca et tpa: et in facto pstitū. ar. de pti. c. j. li.
vj. Idē t3 dir. nec psuetudo que epis aliquos
casus reseruauit: dicitis fratrib⁹ piudicat. cum
psuetudines predictis pnt pen tus reuocētur
p. d. cle. dudum. in. s. nos etemz.

Quid agēdum cū quis h3 aliqua peccata
a quibus ille qui pstitit non pōt absolue: s;
fm Tho. Sacerdos no absoluit aliquē nisi
qui diuinitus creditur absoluit⁹. Sed possqz
a deo est absoluitus: tene adhuc eccl e pstiti:
et qz dispensatio absolutionis non est tota cō
missa minori: tene totū pstiti ci. et ipse debet
absolue ab his a quibus pōt: deide tene re
mittere eum ad superiozem de rehdio absol
uendum: et talis superioz absolues pstitit et cō
firmat qd ceptum erat. Et sic dicitur eadē cō/
i

4

5

sessio nec dimidiata.

6 **Ordo** sacerdos absolues aliquē de facto a peccatis a gbus nō pōt cū absoluerē d iura: peccet mortaliter: s; fm Ri. i. iij. di. viiij. q; absolues: aut h fac ex ignorātia iuris: aut sciēs ius quo hoc facē sibi nō l; Si sedo mō t ex deliberatione hoc faciat peccat mortaliter. Si aut hoc facit ex ignorātia iuris, t si ē affectata ad hoc peccat mortaliter. Si aut ē ignorātia crassa: adhuc mortaliter peccat. Sacerdotib; enī officium suū ignorare nō l;. De sic aut absolvente t absoluto tali absolutō inmittē nisi per ignorātiā inuicibilē seu p habilitē excusentur dici pōt. Si cecus ceco tē nec ille p ignorātiā excusat: g magis sollicitus ē querere p siliū p emptione vnius equi vel vnius bone robe q; p salutē aie sue.

7 **Quid** autē de p sessorē q; et verecundia vel festinatōe vel ex ignorantia absoluit vbi non potuit: t confessor postea experitur se errasse nūquid teneat hoc penitēti dicere: s; ar. f. i. lūma q; secularis excusatus ē: t corā deo absolutus interi q; nescit: sed p sessor nō. Quid ergo faciat: Lollario sūt facta d hoc cū multis nō bilibus doc. theologie i p silio basilicēsi. Qui dam dixerūt q; d; auctoritatē a superiori impetrare: t si sine magno scādalo fieri pōt vocare nō absolutū t sibi dicere: ac cū multum post audiri i p sessione: vel si magnū scādalu; timerēt abntēz absolut: si ab vltima p ssiōe speratur esse adhuc i grā. Aut t alijs placuit si magnū timerēt t notabile scādalu; sumo sacerdoti deo p mittat: p niaz solā p dignā sacerdos p negligētia agēs p ssertim qm multitudine sic negligētia: vel multi eoz multum distant a loco vbi residet confessor.

8 **Quid** ē sentiēdu; de illo q; p siter t cōfessor eum nō itelligit: aut ex dormitōe vel ipitiā linque: aut ex distractione nimia: vl; huiusmodi: s;. A reb; f. fm Jo. de catib; q; antequā doc. q; sacralis absolutio p rigit p ssiōne. Cōfessio vero iponat oris reuelationē: q; nō pōt cē sine relatōe vnius t p ceptōe alterius. Cum ergo alex; istoz. l. p ceptio! sacerdotis dicitur in casu p dicto: credo de illo peccato non esse p ssiōne t per psequēs nec ipēdi absolutōz.

9 **Ordo** sacerdos poebialis teneat audire cōfessioēs suoz poebiano; quonēscūq; voluerint eodē āno p siteri: s; Ri. i. iij. di. viiij. q; de necessitate non teneat ordinarie sacerdos

audire p ssiōes suoz poebiano;: nisi qm illi de necessitate teneat p siteri: qd est semel i āno t qm sunt in infirmitate graui p suti vel imi nec eis piculū mortis. Si tñ plures voluerit p siteri: t sacerdos curatus eos absoluerē noluerit: tunc libere p siteri subditi alii sacerdotem adire t eoz p siteri: t ille pōt eos absoluerē: nisi p n; eoz sacerdos q; eos audire noluit ad aliquē dterminatū sacerdotē illos miserit. qz si audire nō vult eos: nec ad aliquē sacerdotē mittere implicite iniauit: vt illa vice p siteri cūcūq; sacerdoti voluerint.

10 **Quid** si confitens sit excoicatus t nō possit absolui a suo confessorē a dicta excoicatio ne nunquid absoluet eum a peccatis: s; quidam dicunt vt refert Ri. anglicus in suo quo libet q; si non stat per ipsum penitentem quin absoluetur: nec est in mora petende absolutio nis: nec timetur q; negligētio fiat ad pcedū absolutioē: poterit cū confessor absoluerē a peccatis. Et hoc ipsum t; Rod. Sed h hoc arguit idem Ri. q; cū per excoicationem p ssertim maiorē quis sit priuatus p ticipatione sacroz: nō videt qualiter excoicatio possit absolutio nis beneficiū impartiri. licet. n. in cō tritōne omnis culpa dimittatur: nō tñ omnis pena. D igitur excoicatio separata a participatione sacramentoz: nō videtur qualiter excoicatus possit esse capax virtutis alicuius sacramenti. Sicut etiā de baptismo qui est inuana factoz. quia igr virtute absolutōis sacralis aliquid de pena tpali dimittit: in quā virtute p titionis p murata est eterna: non appet qualiter penaliter separā ab efficacia ois sacri possit illud bñficiū recipere. Idem t; Ri. in iij. di. viiij. ar. vii. q. iij. vbi dicit q; siue excoicatus sit iuste siue iniuste: dū tamen teneat excoicatio: siue stet p eum: q; nō est ab excoicatione absolutus siue non: q; nō potest a sacerdote absolui a peccatis excoicatio manente: qd manifestus ē de illo qui iuste est excoicatus t stat per eum tē. q; talis actu est in peccato mortali. De eo aut qui iniuste ē excoicatus: s; aut iuste: sed per euz non stat q; non absoluet est magis dubiu;: tñ credit q; ē tales a peccatis non possint absolui ab hoie: q; uis absoluantur: si vere penitent in iudicio dei. Decretum. n. ex consuetudine que est optima leguz interpretēs sic obseruat vt tales non absoluantur: q; psumendum ē: vt in pluribus q; iuste

excoꝛicati fuerant: et q̄ nisi p̄ eos stare: ab ex
 coꝛicatione absoluerentur: excoꝛicatus eꝛt mino
 ri excoꝛicatione non p̄t absolui a peccatis excoꝛi
 catione manente: q̄ vt habetur i. c. si celebrat.
 de de. excoꝛ. mi. talis a perceptioe sacroꝛu est
 priuatus. h̄ Ri. Et quibus dictis clare appa
 ret q̄ excoꝛicat⁹ siue iuste siue iniuste: siue stat
 per eū siue non: q̄ nō p̄t absolui a peccatis
 excoꝛicatione manente. Nota eꝛt illā dictionem
 etiā: que eꝛt dictio implicatiua per quā ꝑcluditur
 fm̄ Ri. q̄ tam excoꝛicatus maior⁹ q̄ minor⁹
 non possunt absolui a peccatis zē. q̄ vtrq̄
 est priuatus ꝑicipatōe sacramētoꝝ passiuā.
 nec valet qd̄ dicitur a quibusdā q̄ vtrū eꝛt
 ꝑctue non aut̄ inciatue: ad hoc dico q̄ ista
 distinctio nullo iure probatur. Secūdo dico eō
 cesso q̄ iste possit absolui a peccatis excoꝛica
 tione manente: non esset dubiū qn̄ iste eꝛt ꝑ
 ticeps sacramēti ꝑctue ꝑfectue ꝛ ꝑfecte. Ibi
 eꝛt adessent oia essentialia req̄sita ad sacramē
 tū ꝑctue: vt ꝑꝛ per theologos i. iij. di. xiiij. nec
 cōstitutio nec bona dispō cōsentis aliquid fa
 cit ad hoc: quinimo etiā si eꝛt optime ꝛ sume
 cōstitutus: adhuc excoꝛicatione manente nō pos
 set absolui a peccatis ut dictum eꝛt. Et hoc ꝑ
 uenit ex natura ipsius excoꝛicationis que eꝛt tā
 te malignitatis q̄ si nisi ea remota quo ad ec
 clesiā remitti non possunt peccata. Et de hoc
 videtur casus in. c. a nobis. li. de sen. excoꝛ.
 vbi habetur q̄ licet quis sit deo reconciliatus
 per contritionem: necesse est tamen vt post
 modum rēcōcilietur ecclesie: que rēcōcilia
 tio nullo modo fieri potest regulariter nisi ꝑ
 confessionem ꝛ absolutionem ꝑctue a censu
 ra si qua erat. Nec ob. qd̄ dicitur. q̄ excoꝛmu
 nicatus pluribus excoꝛicationibus potest ab
 solui ab vna altera manente. extra de senten.
 excoꝛ. cum ꝑꝛ causa. ergo est ꝑticeps sacramē
 ti. Dico q̄ hoc ar. nō valet: q̄ licet sit ꝑticeps
 absolutionis ab excoꝛmunicatione: non tamē
 est ꝑticeps absolutionis a peccatis: ꝛ per
 consequens nō eꝛt ꝑticeps sacramēti: ab
 solutio autem ab excoꝛicatione: tā maior⁹ q̄ mi
 nor⁹ non est sacramentum: vt plene probaui.
 Absolutio. i. s. iij. in si. Itē absolutio ab ex
 coꝛmunicatione respicit forum extrinsecum: ꝛ
 sic potest absolui. Absolutio autem a pecca
 tis requirit forum intrinsecum ꝛ penitētie. Et
 sic nō p̄t absolui a peccatis excoꝛmunicatione
 manente. Immo Amol. i. de. religiosi. d̄ ꝑꝛui.

dicit q̄ si quis scienter admittit excoꝛmunicatū
 ante absolutionem ad sacramentum penitētie
 incurrit excoꝛicationem minorem ex ꝑncipio.
 Et multi confessoris non ignari solent excoꝛi
 catum per ꝑctue absolueri possūt anteq̄ cū
 audiāt de peccatis: ꝛ hoc videtur laudabile.
 Hāc eꝛt opinioem tenet Tho. in. iij. Idem
 ꝑꝛ. de palu. Idem in sum. confessorum. Idem
 Dgo. de castronouo. in. iij. Idē Jo. de noto
 in. iij. Idem Jacobus de laude. Idē omnes
 theologoꝝ tractātes. de hac materia. Itē om
 nes canonice transeunt cū hac opinioe. Ten
 ent enim omnes indifferenter. ꝑꝛ. d. c. si ce
 lebrat. q̄ excoꝛicatus etiā minor⁹ est priuatus
 participatione sacramentorum passiuā. Idem
 tenet omnes sumiste ꝑꝛ Rod. Et Adonal.
 addit q̄ h̄ alia opinio sit benignior tamen ista
 est securior. Et hoc habet consuetudo gene
 ralis h̄ Ric. ꝛ Adonal. ꝛ vt vides quasi oēs
 sunt ꝑꝛ ista opinioe: ꝛ ideo tenenda. ꝑꝛ
 mo q̄ est tutissima ꝛ verissima: ac sine pericu
 lo tam quo ad confessores: q̄ penitentes. Se
 cundo ista est rōnabilissima q̄ fundata super
 iure ꝛ optima ac efficacissima ratione. Et etiā
 tertio q̄ ista omnes doctōes: ꝛ theologos ꝑ
 se h̄ ꝛ sumistas.

Quid si vnus audit confessionem: sicut fa
 ciebat aliqui fatui monachi scientes q̄ absol
 uere non poterāt: remittebāt curato: vt absol
 ueret de casib⁹ quos n̄ audierat: h̄. directoria
 q̄ hoc fieri non potest.

Quero pone q̄ duoz ꝑꝛesbyteroz: quozū
 vterq̄ est ꝑꝛesbyter isolidum eiusdem pochie
 vnus a casu vel a proposito audit ꝑfessionem
 alicuius pochieiani sui ꝑfessionē socio suo q̄ mo
 ritur facta ꝑfessione anq̄ absoluat penitentes
 nūqd̄ ille q̄ sic audiuit ei⁹ ꝑfessionē poterit cū
 absolueri: h̄. q̄ nō: Ad sacm. n. ꝑctue necessa
 ria eꝛt intentio: ꝛ ex ꝑꝛ ꝑfessionis: ꝛ ex ꝑꝛ absol
 uentis. Lū ergo ꝑfites vni: nullo mō itendat
 ꝑfiteri alteri: alter nullo mō p̄t cum absolue
 vel ligare ꝑ ꝑfessionem facta alteri.

Si eꝛt ꝑꝛimit vicario suo vel alteri: ꝛ in
 mandato aliquid exꝑressit de his que regunt
 sp̄ale mandata secuta generali clausula: ꝛ oia
 alia que ꝑ nos possumus eꝛt si mandatus ex
 gant speciale fm̄ Host. satis vt q̄ talis etiā
 possit specialia ad instar ꝑꝛocuratoris. Secus
 si de specialibus nō fuisset ibi aliquid exꝑꝛessuz
 per regulam in generali. de reg. iij. li. vi. ꝛ ꝑꝛ

a. ij. de pe. r. re. eo. li. qd̄ tñ videtur intelligendum q̄tum est de virtute verbor̄ r̄ i foro cōtentioso. nam i foro p̄scie si aliter p̄staret de intentione p̄ferētis auctoritate: q. f. ille intendeat hoc et si non exp̄cessisset aliqd̄ generali cōfessione intelligeret sp̄alia. xij. q. v. humane aures. Et hoc idē dici pōt de auctoritate data ab ep̄o p̄fessionibus: qz dicendo: Do vobis auctoritatem meam in confessionibus: nō intelligitur pp̄ hoc p̄cessisse casus suos: nisi aliter p̄staret: q. p̄ b̄ verba generalia intendat casus suos p̄cedere. S3 dicendo istū vel illuz r̄ oēs alios meos casus: tunc intelligit totū dedisse. Itē nō fm̄ Ar. f. q. ex hoc q. papa daret alicuiusmodi q. possit sibi eligere quēcūqz et religiosum p̄ audiendo p̄fessiones: vel p̄ predicatione: tñ hoc non p̄t sine lnia suoz platorū. et de iude. qz sit. Si tñ i dicto cāu audiret religiosus p̄fessionē sine lnia sui plati simplicit̄ teneret absol̄o: ita q. nō esset reiteranda talis p̄fessio s3 malefaceret. Idem pe. de pal.

14 **Q**uod officialis ep̄i habeat auctoritatem in p̄iis casu ep̄aliuz: R. fm̄ host. q. nō. nisi exp̄resse pateat q. hoc voluerit ep̄s. Et si h3: r̄ n̄ est facerdos d3 aliter delegare. Et fm̄ panoz. in cl. j. de priuil. iste officialis ep̄i h3 solū iurisdictionē i foro p̄tentioso: nec d3 se imp̄dire in sp̄ualibus. vt in. c. l3. de offi. ui. li. vj. hoc itelligit. vt dictum est: nisi aliud ex gr̄a habuerit ab ep̄o. Secus tñ vt dicendū d̄ vicario generali ep̄i in sp̄ualibus: xp̄ientia teste. r̄ de hijs vicarijs: vide infra. c. vicarius.

15 **I**n articulo mortis oib̄ sacerdotib̄ d̄ oibus peccatis r̄ sententijs p̄cedit absol̄utio: vide. s. de hoc diffuse. Absol̄utio. j. s. cxxij.

16 **Q**uid si aliquis excoicatus in quo indicia fuerunt p̄nic manifesta: nec p̄ eū stetit quom̄nus recōciliaretur: non suscepto b̄nficio absol̄utiois decessit: an pro absol̄uto ab eccl̄a sit habendus: R. q. tali defuncto b̄nficiū absol̄utionis impendat: sic tñ vt illius mortui absol̄utio a sede ap̄lica requiratur: qui cū viuere ab ea fuerat absol̄uendus.

c **C**onfessor. ij. **D**e eius scia. Tria fm̄ al. debēt esse in p̄fessor. f. scia discernēdi iter peccata: ingitio de eius cauta: r̄ discretio p̄nic seu satisfactōis iniunctio: nec sacerdos tenet scire discernere nisi in cōi: que. f. sint capitalia: r̄ que mortalia cōia: r̄ q̄ venia-

lia ex genē. Et scies h̄ sufficiens reputat p̄ t̄pis hui⁹ necessitate ad p̄fessiones audiēdas. Est tñ piculosū audire p̄fessiones nō h̄nti p̄ctēte noticiā casu pape: r̄ ep̄oz vt i cle. religiosi: de priuil. Duo vero ad casus ep̄ales sinodales vel archiep̄ales nō sic tenet scire s3 dir. li. iij. ti. ij. vbi dicit q. religiosus p̄babiliter pōt ignorare talia statuta: qz in facto p̄sistū: r̄ maxime cū talis nō teneat ire ad p̄cilia ep̄alia vel archiep̄alia: ideo excusat fm̄. vj. Ad hoc et fori⁹ obligat q. se offert sponte tali off̄o: vel se t̄gerit. Talis. n. tenet d̄ oi eracta diligētia. ar. ff. depo. l. j. s. sepe. vbi d̄ q. q. obtulit se deposito tenet et de leuissima culpa. vbi al̄s non tenet nisi d̄ dolo r̄ lata culpa. Qui aut̄ nō ingerit se: s3 regitus exerceat caritatem: satis vt q. si teneat nisi inq̄tū scit vel pōt p̄mode scire: r̄ q. hic agit ad m̄cā vtilitatē alterius: sicut r̄ de deposito. Sigs vero p̄fessor dubitat de sua p̄ctēti p̄tia p̄ sciaz seu xp̄ientia. vel et dubitat si ali⁹ p̄tio: rep̄at q. hoc possit r̄ velit: excusat obediētia plati. xxiij. q. j. qd̄ culpaf

Itē i p̄fessore regr̄ p̄ scia magis q̄ scia. d̄ pe. di. vj. qui vult. Et iō et̄m in mortali audiēdo p̄fessiones mortaliter peccat. fm̄ quosdā. Mā fm̄ Tho. r̄ Alex. et̄m in mortali quicūqz i aliquo actu exhibet se vt ministr̄ eccl̄e: mortaliter peccat: r̄ toties mortaliter peccat quoties huiusmodi actū fac. hoc tñ itelligit nisi in tali actu salte p̄terat. Sec⁹ tñ in sacro eucharistie vbi vltra p̄titionē regr̄ p̄fessio r̄l̄ quo ad suscipiētē. Idē possit dici i suscipiētē alta sacra: vt sufficiat p̄tiritio. In administrate aut̄ huiusmodi sacra cū solēnitare forte aliud d̄ dicendum.

S3 an possit fieri p̄fessio et̄m i peccato mortali: R. s3 Tho. q. l3 subditus tenet recipere sacra a ministro eccl̄e: et et̄m in mortali quo usqz ab eccl̄a tolerat: qz adhuc ei obligat: tñ excepto casu necessitatis nō fore tutum huiusmodi inducere ad executionē alicui⁹ p̄cātis ad suū ordinē: durate p̄scia q. dictus minister sit i mortali: quā p̄sciam pōt deponē: qz iustit̄ p̄t ex diuina gr̄a se emēdere. tñ hoc modificatum est p̄ p̄stōnem basilenscm. quā h̄s infra Excoicatio. vj. s. lliij.

An interrogatōes sint faciēde i p̄fessionē? R. fm̄ Kai. q. sic: dūm d̄ discrete fiant. de pe. di. v. c. j. r̄ di. vj. qui vult. Et debēt interrogatōes esse principaliter de. vij. vicijs capitalibus: de articulis fidei: de p̄ceptis decalogi: de

sacramentis eccl'e & de circūstantijs eorū que sūt. Quis: qd: ubi: p quos: quoties: cur: quō: qñ. Et si p fessor scit vel hz pbabile opinione de aliq^o peccatis que penitēs nō p fiterur d3 ei ad memoriā reducere: q timere p t q p fiter sup hoc laborat crassa ignorātia vel q nō adhibuerit debitam diligentiam.

3 Additio. An aut p fessor sciēter & sine oi cā rōnabili omittens interrogatōes necessario fiendas peccet mortaliter: Vt q sic: q p fessor: circa p fiterentz tenetur facere et pcepto caritatē ea que vellet sibi fierent rōnabiliter penitentia ad necessitatem salutis: aliter pcuratur illud pceptum. Diliges primū sicut te ipm. S3 certe ista doctrina vñ nimis dura. Cōfessor. n. qui non se ingerit. sed requisitus exerceat tale offiū et caritatē t obediētia: nō plus tenet q3 i deposito: puta nisi d dolo & lata culpa: q bic agitur ad meram vtilitatē alterius. Sic ergo cōfessor: et negligentia pueniēte cōsciēter & voluntarie et culpa non soluz leuissima: s3 et leui nō tenebit: & iō nō peccabit mortaliter. Nec ob. qd dicitur q ex pcepto caritatis p fessor tenetur ea facere que vellet sibi fieri. Quia di eo q ista nō pcludunt eē p illud pceptū. Diliges primū sicut te ipm. Nam fm. s. Bō. in. ij. di. xii. ar. j. q. iij. Illa dictio. sicut. nō ē nota pfecte equalitatis siue p mensuratōis: s3 erp: esse similitudinis. que i hoc attenditur q homo d3 diligere. primū ad illud bonū ad qd diligit scipm. Et post salutē ppriam nihil tñ d3 desiderare sicut salutē alienā. Sicut habes. ē. c. Caritas. §. iij. sic ergo ex eius dictis habes q ista dilectio ad primū magis attenditur quo ad affectum: q3 ad effectū. al' s totus mūdus esset in statu dānatōis. s' inis.

4 Sed qd si cōfessor occurrit aliquid d quo dubitat qd agere debeat: R. p sultat pitos.

5 Quid si sacerdos habeat aliquos pochianos: surdos: cecos: mutos: vel furiosos: vel demoniacos & similes: quos scit eē in peccato mortali: quid faciet: R. fm Rai. debet facere posse suum vt inducat eos ad penitentia fm q est possibile. q si non potest: oret & faciet orari pro eis.

6 Quid si sacerdos possit absoluerē illam cū qua peccauit: R. fm. vñ. non debet: q tollitur erubescētia. Si tamen absoluit: tenet absolutio. Nec obstat q episcopus non potest

dispensare in symonia cum eo cōmissa: qz dispensatio ē dignitatis: absolutio necessitatis. Et ideo non tam facile amittit quis potestātē absoluedi sicut dispensandi.

7 Vt sacerdos debeat primo absoluerē q3 priam imponere: Vt fm glo. in de. vduz. de sepul. q p rō audiatur p fessio. Scō iponatur pnia. Tertio fiat absolutio. Non ergo pcedat absol' o' p'ositionē pnie: vt sic absolutio ē pcedat p'itio cordis: confessio oris: satisfactio operis saltes in p'oposit. ob ibi. Et hoc regulariter sciendum. Si tñ q3 post absolutio ē anteq3 dicitur ad extraneos actus imponeret pnia: posset excusari. nam qd fit incōtinenti: vñ inesse.

8 **Confirmatio** electo an sit de necessitate petenda: R. q sic d' iure cōi: ita

q electus ad regimē cuiuscūq3 eccl'e: aut religionis: si administrationis dignitatis se ingererit ante confirmationem: siue tanq3 prelatus vel procurator: aut iconomus: aut alio nouo quesito colore: in spiritualibus: aut temporalibus per se: vel alium in totis: vel in parte ante confirmationem ipso facto priuatur omni iure qd per electionem in ipsa dignitate habebat. c. auaricie. de elec. lib. vj. s' alit hoc in casu quando abbatissa electa a minori pte: nō tñ a duab' p'ibus ipugnat: ne pfirmet: qz iteri p' admistrare. c. idēmitibus. s. fi vero. de elec. li. vj. Itē fallit qñ pfirmatio a papa ē petēda: & electus ē valde remot' s3 vltra italiam: tūc bñ p' admistrare in tpalib' & spūalibus an pfirmatōes: excepto q nullā alienationē face pōt: vt in. c. nihil. de elec. Qd v'z credo qñ nō est in mora petēde pfirmatōis. alias hēbit locū pēa. d. c. auaricie. Et qd dicit ter. de vltimōtano: credo habeat locū in citramōtano: qñ cura esset vltra mōtes: vt t3 hosti. & Jo. an. in. d. c. nihil. Secus est si haberet p' priuilegiū vt fratres minores q hnt q electus generalis statim pōt admistrare.

9 Vt p' dicta habeat locū in epō: R. Be. in. d. c. auaricie. post Jo. an. q sic.

10 Vt hēat locū dicta pena in impatore: R. Au. & Jo. in. c. legim'. c. iij. di. q non. Idē t3 gl. i. de. vnica de iurci. q p' admistrare & oēm iurisdictionē exercere unperij.

11 Quādo d3 peti pfirmatio: R. q. j. tres mēses post p'stitū p'sensū: al' t' l'no cessatē ipedi-

mento si nō petat vel ab electorib⁹ vel ab epō electo: vel ab alio p ipso electio est nulla. c. q̄z sic. de elec. li. vi. in cathedralibus vero et regu larib⁹ ecclesijs: quaz pfirmatio a papa ē petē da serua moderatōz. occupantes. d. elec. li. vi.

4 **Q**uo d̄z peti pfirmatio: R. q̄ si electus ē exēpt⁹ d̄z peti a papa: vel ab eius legato de la tere. Si est aliquis sup illa puincia vt in. c. si abbatem. de elec. li. vi. Intellige qm̄ talis exēptus subest imediate pape. Secus si imediate vt sunt puinciales ministri ordinis minoruz q̄ quis sint exēpti: tñ habent sup se generales totius ordinis a quo habent pfirmari. Pan. tñ in. c. i. de sup. ne. pte. t̄z q̄ abbates et exēpti sunt p epōs pfirmandi. Si aut̄ nō sunt exēpti debet pfirmari p suos prelatos imediatos su periores vtrputa. ep̄s inferiores suos: archi/ ep̄s ep̄os suffraganeos suos: primas vel pa triarcha archiepos non exēptos. hec colligū tur. ex. c. cum monasterium. et ex. c. cum dilec ti. et c. bone memorie. j. de elec. cum ibi no tatis. et lxxij. di. illud.

5 **Q**uo d̄z fieri pfirmatio a superiore: vel ab eo cui de iure cōi siue sp̄ali puta priuilegio vlt p̄suetudine prescripta: siue ex delegatione con firmatio pertinet: R. q̄ debet vocari noiatim si est aliquis coelectus simul cuz eo: vel appet aliqs oppositor: al̄s generaliter i eccl̄a i qua d̄z tal̄ p̄esse vocatio d̄z fieri. vt sig fin q̄ se ve lint opponere p̄eant assignato termino per emptorio: et si nullus appet d̄z ip̄e pfirmator diligēter examinare et electōis p̄cessū: et p̄so naz electi: matie i scia et honestate vite et ctate: q̄ si indignū pfirmat vel etatis illegit̄e mox taliter peccat. Et ē priuat⁹ ip̄o iure p̄tate cō firmandi priuuz successore illius et pfirmatio ip̄o iure ē nulla: qm̄ nō vocatis qui sunt vo cādi: si est aliqs coelect⁹: vel alius q̄ velit op ponere p̄ electuz vel electionē et non discussio negocio sit. h̄ habentur ex. d. c. nihil. et c. si. de elec. li. vi. cum ibi notatis.

6 **S**ed nunqd̄ si electus administrat post cō firmationē nullā: cadat in penas. de qua. s̄. in prin. R. gl. in d. c. si. q̄ si errauit i facto: puta credidit factam vocationem et discussionem: et sic non cadit: sed excusatur. Sed si errauit i iure non excusatur a dicta pena. d̄ re. iur. igno rantia li. vi. cum concoz.

7 **Q**uo d̄z b̄icta nullitas pfirmatōis h̄eat locū i postulatōe: R. gl. i. d. c. si. q̄ sic. cū sit eadē rō

q̄b̄ veruz putat i admittance postulatōis q̄ sit a superiore illo q̄ postulatū admittēdo pfirmat: Secus i eo qui postulat a plato suo: vt mona chus electus in ep̄m ab abbate: q̄ i eo nō fiet vocatio: et idē in p̄sbitōe. vt et ille cui sit p̄sbitio seruare teneat h̄ac decre. et sic seruatur.

Quo d̄z fieri postulatō q̄b̄ d̄ictū ē. s̄. iij. p̄cedēti s̄ i oib⁹ b̄nificijs et simplicib⁹: R. Se. i. d. c. si. q̄ sic. siue h̄eant curā aiaz siue nō: q̄ cū in oī b̄nificio regrat examiatō et pfirmatō electi seu p̄sbitati: seu postulatū s̄z Jo. an. post Jo. i. c. p̄posuit d̄ p̄cc. p. ergo seruanda sunt p̄dicta: **Q**uo d̄z hospitali sit: R. Se. vbi. s̄. q̄ sic. 9 si datur beneficium p vias p̄sbitationis vel ele tionis. Secus qm̄ non dat in b̄nificiū: q̄ tūc fit p̄missio non electio: vel collatio seu p̄sbitatio. vt in de. q̄ contingit. de relig. do.

Quo d̄z plac̄ superior possit pfirmare s̄n caplo: R. Se. in. c. qm̄. d. elec. li. vi. q̄ Arch. ibi p̄ opi. recitatas t̄z q̄ nō valet pfirmatio: si i ab̄s tia capli fiat: Et hoc v̄z nisi p̄suetudo eccl̄e haberet p̄rium: q̄ tūc valeret pfirmatio de cō sue. c. non est. li. vi.

Quo at̄ p̄e debet fieri p̄secratōis ep̄oz: et archiepoz: Dic q̄ vltra tres mēses p̄ electō nem et pfirmationē differri n̄ d̄bet: nisi necessi tas aliq̄sua deat. lxxv. di. qm̄ quidam.

Quo d̄z p̄secrari archieps: R. ab oibus suffraganeis vnicui que tunc ad metropolitanā eccl̄am sunt vocandi. de temp. ordi. si archi/ ep̄s: et cum p̄sensu primatis. c. placet. lxxv. di. Ita q̄ sine eo nō recipit executionē p̄secrat⁹: vt notat Jm̄. in. c. nec ep̄i. de temp. oz.

Quis p̄secrabit ep̄m: R. si est exēptus p̄se crabit a papa: vel de eius mandato. Si vero nō est exēptus: archieps cum duobus pu cialib⁹ ep̄is: aut tres p̄prouiciales ep̄i et iussu archiepi: ita tñ q̄ oīes ep̄i p̄prouiciales sunt p̄ epl̄am regrēdi vt p̄sentiant. vt i. d. c. nec ep̄i. vbi dicit Jm̄. q̄ si aliqs ip̄soz p̄prouincialiuz p̄tēnat in p̄secratōe archiepi vel ep̄i q̄ potit agere vt priuēt executōe officij. Sicut in poic: agitur vt sac̄tur. de elec. q̄ sicut. Et et gra uio: p̄nia sibi poterit imponi.

Quo die debent p̄secrari predicti: R. q̄ die d̄nico hora tertiaruz. h̄. di. qui in aliquo. lxxv. di. q̄ dic. et c. ordinationes.

Quo d̄z fieri: vide in. d. c. ordinationes: s̄z melius i eoz pastorali. Et qd̄ sit d̄ subā notat in. d. c. ordinationes. et. lxxv. di. in summa.

- 16 **P**atriarcha at et primas: ac cardiales credo q̄ a papa sunt consecrandi vel de eius mā dato et non ab alio. ar. c. pudēda. et q̄ ibi nō. r̄iij. q. i. Dicit et panoz. i. c. meminimus. de accu. q. quilibet p̄latus p̄firmatus a papa si p̄t b̄ndicti seu p̄secrari p̄ inferiorē nō d̄ lnia pape: vt in. c. cum in distribuendis et tem or. nisi p̄fuctudo aliud h̄at. Papa vero p̄secrari d̄z ab ep̄o hostincf. r̄j. di. in nomine d̄ni.
- 17 **I**n quo loco sūt p̄dicti p̄secrādi: s̄. q. archieps̄i sua metropolitana eccl̄a. vt in. d. c. si archieps̄. Alij aut vbi placuerit ad quē p̄tinet p̄secratio. l̄j. di. c. si.

c **C**onfirmatio sacri. D̄z matōis sit d̄ necessitate salutis: s̄. fm

R. i. i. iij. di. vij. q. susceptio sacri confirmatiois puulis baptizatis nō est necessaria ad salutē: sic intelligēdo q̄ sine eius susceptiōe saluari nō possunt. Sic et loquēdo de necessario non est necessaria p̄ se adult: h̄ sacri susceptio: q̄uis eis valeat ad maiorem victorie p̄fectionē. L̄o tēptus t̄i huius sacri i adultis nisi peniteant ē d̄anabilis. T̄ūc aut tēptores reputari d̄bent q̄n̄ habita bona et sufficēti oportunitate suscipiendi hoc sacm̄: ipsum suscipere renunt ac notabiliter negligunt.

i **Q**ue sūt de substantia p̄firmatiois: s̄. s̄z pe. forma. Duo ex pte ipsi sacri. s̄. mā crismatis et quia verbor̄. Duo ex pte mistri. s̄. dignitas pontificalis et iētio. Vnū ex pte suscipiētis. s̄. q. crismet in fronte. nā q̄ in p̄firmatōe p̄scr̄t audacia sp̄ualis cui d̄t̄n̄ sit in fronte. Crisma autē d̄r oleū cū balsamo ab ep̄o sanctificatuz.

2 **Q**uis ē mist̄r p̄firmatiois: s̄. solus ep̄s. d̄ p̄se. di. v. man̄. r. c. nouissime. r. c. ieiuni.

3 **S**z nungd̄ papa p̄t p̄mittere alteri: s̄. panoz. i. c. q̄to. de p̄suc. dicit q̄ nō solū sacerdotibus: s̄ et simplici cl̄ico d̄m̄o h̄at istud sacramētū p̄t p̄mittere. Et i hac opione residet gl. in. d. c. q̄to. Aliq̄ t̄i dicit q̄ et laico p̄t hoc papad̄m̄ā dare: d̄m̄o laicus recepit istō sac̄z. Et h̄ac opi. v̄f approbat. gl. i. d. c. manus. in eo q̄ apponit regulā dicens q̄ ex delegatione pape q̄libz p̄t p̄ferre sac̄z q̄ ip̄e recepit. Et sic laico d̄n̄i huiusmodi sac̄z papa cōmittere possz. L̄ōt̄r t̄i opio v̄f vt laico hoc d̄m̄ā dare nō possit: q̄ ex hoc d̄n̄igraret stat̄ eccl̄e: q̄ papa facere non p̄t. i. q. vij. r. si illa.

4 **S**ed vbi ē qd̄ in collatōe ordinū? S̄lo:

in. d. c. manus. videtur velle idem q̄ dictuz est de p̄firmatōe. S̄z collec. dicit q̄ collationē minorū ordinū possit papa delegare simplici sacerdoti. Secus i collatione sac̄roz: q̄ sacri ordines h̄nt actus et exercitiū i p̄fectōe eucharistie. Nā vt dicit gl. in. c. puenit. r̄v. di. non p̄t papa p̄mittere n̄ sacerdoti vt p̄ficiat cor̄pus xp̄i: q̄ r̄ps hoc p̄misit solis p̄byteris: iō idem dicitur i p̄posito: vt sicut i p̄fectōe eucharistie papa nō disponit s̄ disponēz r̄pi: ita nec in ordinatōe mistroz ipsius sacri. Sed panoz. putat vt sacerdoti hoc possit delegare indistincte: q̄ h̄ de sac̄o eucharistie sit dispositum institutione d̄nica q̄ habeat illud administrare: hoc t̄i non ē dispositū in collatione ordinū. nā oli p̄byteri in cōi regebāt eccl̄az et ordinabāt sacerdotēs. vt quēdammodū oliz poterāt: ita v̄f q̄ papa possit hoc p̄cedere sacerdoti: marie delegādo: cū nihil creceat de legatus noie. pp̄io: vt in. c. sane. d̄ offi. dele. Quinimo dico: q̄ minorū ordinū collationēz possz papa sacerdotibus. pp̄io iure p̄cedere: Nā sacerdos p̄t hodie p̄ferre primā tonsuram: d̄m̄o h̄at subiectū. vt nōt̄ Hosti. i. c. cum contingat de eta. r. qua. P̄ter inferiorēz aut p̄latum a papa nō p̄t fieri ista delegatio non p̄t̄ficibus: q̄ non p̄nt isti disponere s̄ statuti et ordinationēz eccl̄e. Hoc p̄baf. i. c. aqua. de p̄se. ec. Et vide gl. i. d. c. puenit. que ponit notabile regulā q̄ nihil h̄z ep̄s: q̄d̄ sit iurisdictionis q̄d̄ nō sit delegabile p̄ cum. Sec̄ in p̄tentibus rōne ordinis ep̄alis: vt notat glo. in. d. c. q̄to.

5 **Q**uā aut ea que sunt ordinis ep̄alis possint p̄ inferiorē p̄scribere: s̄. panoz. in. d. c. q̄to. facit regulā singularē: q̄ ea que sunt ordinis ep̄alis nō p̄nt acq̄ri p̄ inferiorē et p̄fuctudine q̄stūcūq̄z vetustissima. Hinc dicit Jo. an. in. c. ij. de p̄bē. li. vi. q̄ quāto cūq̄z t̄pe latus exercuerit actū sp̄ualē: nāq̄z t̄i p̄t illū actuz p̄scribere. Nā possessio tāti t̄pis cuius inicij non ē memoria h̄z v̄m̄ tituli: q̄n̄ datur capacitas i cetercentē: al̄s nō. Secus in p̄tentibus ep̄o rōne iurisdictionis vel dignitatis ep̄alis. Nam illa p̄nt possessio vel inferiorē clericū. vt in. c. auct̄is. r. c. cum oli. de p̄scrip. r. in. c. acceden tibus de eccl̄. p̄la.

6 **Q**ue aut p̄t̄neāt ad iurisdictionē? B. l. i. c. trāsmittaz. de ele. d̄c̄ q̄ sunt: vt iudicare: excōi care: conigē: iurymēta recipere a vasallis: con

firmare: iueſtire, beneficia pſerre: ⁊ ſilia, ⁊ h
oia i pſirmatiōe pſegut elect⁹. Ea vero que
ſūt ordiſ: ſic ē cl'icos ordiare: chriſma cōſicē:
de pō cl'icoꝝ: bñdicē virgic⁹ ⁊ eccl'as ⁊ alta
ria pſecrare ⁊ ſilia: pſerunt i pſecratōe epali.
Et gl. i. d. c. puenit. dicit q' itc ea q' ſūt iuril/
ditōiſ: ſūt quedā q' nō pnt ōmādari: niſi eis q'
admiculo ordiſ ea pſit exerce: ut deponē: ver
berare cl'icū, extra de ſen. cr. vniuerſitatis.

7 **Q**uic⁹ quic⁹ pſuppoſita validitate delegatio
nis: ſi delegāſ poſtea pſhibet: nunqd ipſimaf
character ex ſacſo hito p̄ iterdictū delegantiſ:
Dic q' aut pſhibito hñti p̄tātē huiuſmodi ſit
al'ſ ex delegatōne: ⁊ tūc gl. dicit ⁊ bñ q' poſt
pſhibitiōē nihil pſert. Et idē tꝝ gl. i. d. c. ma
nus. ⁊ ē cōiſ opimo. Et probat rōne: q' ſub
lata p̄tātē delegata nulla p̄tāſ remanet in ipō
delegato. ut. i. c. ſup qōnū. de offi. dele.

8 **S**ed dubiū ē: qd ſi pſhibito ſiat epō p ro
manū p̄ōſficē: nūquid pſeret ſacſꝝ poſt pſbi
bitiōē: Inno. refert quōſdā tenere q' nō. q'
h' papa nō poſſit tollere ſacſm baptiſmi: vl
alia neceſſaria: pōt tñ circa illa diſponē: vl dā
do ſoumā: vel diſponēdo de pſoniſ a qbus ⁊
qbus pſerēda ſint. vt nō. in. c. j. d baptiſmo.
Nā pape ē obediēdū i iſtiſ ſpūaliſib⁹ ⁊ pcer
nētib⁹ piculū aie: niſi illa repant expreſſe i/
terdicta: vl ſint p̄ ſidē. Et nō hāc regulā quā
ut ſequi Doſt. i. c. quāto. d' trāſſa. p̄ela. Ipe
tñ Inno. p̄cludēdo dicit q' aut papa facit le/
gē p̄ quā tollit p̄tātē epīſ: ⁊ nihil ageret epīſ
poſtea cōſerēdo. Aut ſimpl'r prohibet epīſ
ne faciāt: ⁊ tūc prohibitio nō ipeditet impriſ
ſionē characteriſ. Dicit tñ Inno. nōbile ver/
bū obliuioi nūquā tradēduſ: q' ſine cā rōna/
bili: nō ē papa ſuſtinēduſ attēdādo iſta vel
ſilia p̄ vl'em eccl'ſiā. Et pondera et hiſ ver
biſ duo. P̄dūo q' nō p̄ſumit i papa cā rō/
nabiliſ ſi vult venire p̄ vl'em ſtatū eccl'ſe: ſed
oꝝ q' cā ſit aliſ nota. Secūdo pōdera q' nō
dicit papa nō poſſe: ſed cū non ſuſtinēdum:
quaſi dicat q' eccl'ia vl'is dꝝ reſiſtere: pape: tñ
eccl'ſia nō reſiſtēte: videtur actus valere. Et
Panor. reddit rōnē huiuſ diſtinctōiſ Inno.
Nam in faciendo legē ⁊ auferendo per legē
p̄tātē epīſ: niſil p̄tātiſ quo ad actū p̄obi/
bitum remanet ipſiſ epīſ. Sed qñ ſimpl'r p
hibet: non tollit p̄tātē: ſed iterdictū exerceitiū:
merito hoc cāu ip̄imūtur character non obſtā
te prohibitōe pape: q' ſimplex prohibitio nō

impedit ipreſſionē characteriſ in habēte p̄tā/
tem: etiā ſi in prohibitōe apponatur clauſula
decreti irritāſ. hec Panor.

Que ſit forma pſirmatiōiſ: R. forma ē h:
Eōſigno te ſigno cruciſ: ⁊ pſirmo te chri/
mate ſalutiſ. In no. p. ⁊ ſi. ⁊. ſ. ſ. amen.

Quā ſacſo pſirmatiōiſ pſerat grā: R.
h' Tho. B'ia pſert nō ſolū cōiter: ſic i quoli
bet ſacſo pſert grā cōmūdāſ a p̄cōo ul' rcligiſ
peccati: ſ; ēt ſpūaliſ grā p̄ quā qſ deputat ad
offiū ſacſitatiſ: ⁊ idoneuſ efficit ad t̄p̄m pſi/
tēdū. vñ ⁊ de grato facit magiſ gratum.

Quib⁹ debet h' ſacſm pſerre: R. oib⁹ r̄p̄ia
niſ. nā ⁊ pueriſ pueniēter pſert: q' min⁹ hñt
ſictōiſ. ⁊ viriſ ⁊ mulierib⁹ qbus cōiſ ē pu/
gna ſpūaliſ. Itē mutiſ: q' h' nō verbo: ſigno
tñ pnt pſiteri. Itē moriētib⁹ qbus h' ſubtra
bat pugna: tñ p̄gūt ad p̄miū militantiū: ⁊
iō pueniēter accipiūt r̄p̄iane militie ſignum.

Quā cōſirmatio poſt iteratiū: R. h' theo.
nō pōt: eo q' ip̄imat effectū idelibile. de pſe.
di. v. dictum. ⁊. c. de homine.

Quā pſirmatio pſerri d̄bet icuniſ ⁊ a ic
iuniſ: R. ſic. ppter r̄uerētū ſacſi. de pſe. di.
v. ut epī. ⁊. c. vt icuni. tñ i neceſſitate: meli⁹
ēēt pſirmari poſt p̄iādūſ q̄ſ ſi epō diſcedēte
⁊ huiuſmodi quiſ non poſſit cōſirmari.

Conſcia. **Q**uā liget ad faci
endū omne qd di/
ctat per modū p̄ceptōiſ vl' p̄hibi
tōiſ: R. h' Bo. in. ij. di. xxx. ar. j. q. iij. Ad
aut p̄ſcia dicit aliquid qd eſt ſin legē dei: ⁊ ſic
teneſ facere uel p̄ſciam deponē: vt ipote ſi di/
ctat neceſſariū ad ſalutē feſtucāꝝ de terra tol/
lere: ſi nō deponit p̄ſciāꝝ aut ſi leuat: mortal'r
peccat. Aut ut p̄ſcia dicit qd ē p̄ legē dei: ⁊ ſic
nō ligat ad faciēdū: ſed ligat ad deponēduſ:
q' erronea errore repugnāte legi diuine. vnde
quādiū manet ponit d̄oicm et ſtatū ſalutiſ: ⁊
iō neceſſario teneſ eā d̄ponē: q' ſine faciat qd
p̄ſcia dicit ſine ſi. ſemp peccat mortal'r. ſi a/
ciēdo qd dicit peccat mortal'r: q' facit p̄ legē
dei. Nō faciēdo ēt peccat mortal'r: q' facien
do bonū facit i p̄tēptū dei: dū credit dicitate ſi
bi p̄ſcia h' deo diſplicē. Et ſic intelligi illō vul
gatū. Ad ſit p̄ cōſciāꝝ cōdicat ad gebēnam.
Quid ſi p̄lar⁹ p̄cipiat aliquid qd p̄ſcia ſubdi
ti dicit eē p̄ legē dei: R. Bo. vbi. ſ. q' tene/
tur eā deponere niſi clax ſit illud fore p̄ legē
dei. Et ſi neſcit de illa iudicare: debet ſapienter

intra illd. Actio displicuit: passio grata fuit: locum tamen sanguinis nō lauabunt.

6 **Q**uid figs occidat extra eccl'iaz ul' vulne-
ret: et post irat cimiteriū uel eccl'iaz et ibi san-
guine spargat: gl. i. d. c. vnico. dicit q' nō re-
cōciliabit: h' sanguis defluat ad terrā. Secus
h' Directoriā si sanguinis effusio facta fuerit
violetr in ecclesia ul' cimiterio: h' sanguis non
fluat ad terrā: v'puta colligit euz scutella.

7 **Q**uid aut si. s. rectuz ecclesie: puta homo
sagitta interficitur: h' glo. vbi. s. fm Hug.
q' non ē faciendi recōciliatio: q' extra eccl'e-
siam videtur factum.

8 **Q**uid si fiat vulnus i eccl'a ul' cimiterio si-
ne sanguis effusioe: an recōciliabit: Dic fm
Panor. i. d. c. p'posuisti, et glo. i. d. c. vnico
q' sic p' ter. d. c. p'posuisti. vbi d' q' p' homi-
cidia et vulnera recōciliabit eccl'ae: et nō dicit:
an in eis fuerit sanguis effusio vel ne. h' Pa-
nor. dicit q' vulnera nō fiāt sine sanguis effu-
sioe. Et iō alia iura faciūt mētiōē d' sanguis
effusioe. ut extra. e. c. fi. z. d. c. vnico. Et quo
Panor. inserit duo. P'rio q' p' extractōz mo-
dici sanguis nō polluit eccl'ae: qd' denotat uer-
bū effusio. nā illd' uerbū abūdatiā significat.
Et hoc notabis ad statuta que qñz r'grunt
sanguinis effusioez. Secūdo isert q' et alia i-
iuria corporali circa sanguis effusionē nō pol-
luitur ecclesia: vt necessario idigeat recōcilia-
tione. Secūdo cāus pp' adulterū uel scmis
effusione. extra de adul. c. significasti. et d' p'se.
di. j. eccl'is. Et intelligit tātu de scie humano:
siue sit catholicus uel paganus.

9 **Q**uid si ē occultū: h' q' ad hoc vt recōci-
liet ex predicto cāu fm asseñ. regitur: q' effu-
sio sit notoria magna et fomicaria. Ideo dicit
notoria: q' si eēt occultā: nō oz recōciliari fm
Jo. an. in. d. c. vnico. q' eccl'ia non iudicat de
occultis: sed tantū tunc: qñ ē manifesta vel de
ea fama publica: alias oporteret epōs conti-
nuo discurrere. Jo' ē dicit: magna: q' p'pter
modicā humectationē nō eēt recōcilianda.
Ideo aut addidit: fomicaria. q' si vir somnians
do: uel vroz: cognoscēdo effūdāt semen: nō
p'pter hoc ē recōciliādā fm Jo. et Hug. in
d. c. eccl'is. licet glo. i. d. c. vnico: teneat cō-
trarium. tamē p'ia opinio videtur p'munior.
Ad hoc facit de homine dormiēte in ecclesia
si ei accidat pollutio: etiā si eēt manifesta non
debet recōciliari ecclesia: et tamē si homo et

propósito procuraret huiusmodi cmissionē: si
esset manifestū indigeret recōciliatioe h' Di-
rectoriā. vnde hoc: nō nisi et hoc: q' p' unū
fuit sine peccato: secūdu euz peccato. Adodo
ad proposito q' vroz reddat debitū viro in ec-
clesia: vel exigit: de se nō ē peccatū: nā time
credo q' ecclesia nō idigret recōciliatioe i dco
cāu: si imminente necessitate vroz redderet obi-
tum viro: vel ecōtra in eccl'ae: puta erāt lōgo
tēpore reclusi: et tunc nō poterāt. Itē recōci-
liāda ē ecclesia p'pter viciū sodomiticū. Ter-
tius si ex cōmunicatus fuit i eccl'ae sepultus. et
tra eo. cōsulisti. et ista corpora si discerri pnt
sunt erhumāda et extra eccl'iaz i cimiterium
eiciēda extra de sepul. sacris. Idez ē si in ca-
suis sepultus paganus uel isidclis: tūc euz cor-
pora nō solū sūt erhumāda et eiciēda: sed z
pietas reddēti z tigna. Idez h' Jo. an. i. d. c.
cōsulisti. qñ fuit sepultus excoicatus. Idem
Host. S'z p'dicta quo ad rāsiōē pietū nō pla-
cēt Panor. q' si raderēt pietas violaret cō-
secratio ecclesie: et hic eēt recōsecranda: et nō
recōcilianda. Nec ob. c. ecclesiam. de p'se. di.
j. q' loquitur i eccl'ae nō dūz p'secrata: et tūc serua-
ri pōt qd' dicit Jo. an. Quartus cāus: si ec-
clesia: uel altare. uel cimiteriū ab epō publice
excoimunicato p'secrētuz: vel bñdicātuz pol-
luta sūt: nec añ recōciliationē celebrari d'z: nec
aliqs sepeliri. ar. d. c. p'sulisti. vbi hoc Ho.
et ibi Panor. reddit rōnē: q' si sepultura cor-
poris excoicati polluit ipm locū: foris? qñ ipa
p'secratio trāsīt p' manū notorie excoicati. Et
i hoc facit regulā q' oia que p'sistūt i ceterio-
ribus bñdicatōibus z p'secratōibus nō debēt
erectri p' fideles si gēta sūt p' nōrie excoicati
añ recōciliationē. Sec' q' corpore xpī z alijs
factis. nā illa sūt verissima i se: nec idigēt re-
cōciliatione: h' excoimunicatus consecrēt.

Quid de muliere p'gnate mortua: Ber.
et Bos. dicūt q' sepeliatur i ecclesia: q' fetus
ē pars ventris. de conse. di. iiii. si qua. Host.
autem dissiguit: q' aut certum ē q' fetus mor-
tuus ē: et tunc nō incidetuz mulier: sed cū p'u
sepeliatur. Nec obstat iura que volūt q' pa-
ganus nō sepeliatur i cimiterio. q' intelligitur
qñ paganus sepelatur ē ab vtero matris xpiane
vel in vtero matris pagane ibi sepultus fuit.
Secus si in vtero matris xpiane: q' nec cō-
mode discerri pōt: et iō non ē erhumandus.
Si at certū ē q' p'us viuit: vel dubitat: tunc

ofo scidatur. ff. de mor. i. l. si. Idem dir.

11 **C** S qd pt eccl' aq recociliare: Dic q eps p pti^o p secul' p aliū ep̄s: t pt vn^o aquā bndicē: t alt^o recociliare. Per simplices uero sacerdotēs n̄ pōt: et si sit p̄suetudo extra eo. aqua.

12 **C** An aut papa possit pmittere recociliatōez simplici sacerdoti: R. glo. l. d. c. aqua. t p̄da noz. ibi dicit q sic. Et idē dīcēdum s̄m p̄da noz. in obus que sūt ius ep̄alis et dispōe humana: qz i illis papa hz plenitudinē ptātis. ut i. c. p̄posuit. de p̄cel. p̄beb. S; ea que er dispōne diuina sūt tributa certo ordini si p̄nt cōmitti illi ordinē n̄ h̄nti et p papā vt vult gl. l. c. p̄cunit. r̄co. di. Et nota hanc regulaz.

13 **Q**uid si qz celebrat i eccl' a feminis uel san guinis effusione polluta: an efficiat irregula ris: R. qz et si sciēter i ea celebrat. nō ē pp hoc irregularis. de sen. cr. is qui. li. vi.

14 **Q**uid fiet si ecclesia nō cōsecrata fuerit s̄a guinis uel semis effusione polluta: R. s; p̄da noz. in. c. si. eo. ti. qz organa clericorū ibi suspē dūtur. Ita qz necdū missa: sed nullū officiū dz ibi celebrari an recociliationē: que fieri pōt p simplici sacerdotē: lauādo ecclesiā aqua etoz cizata que et sit p simplici sacerdotē: t nō cū aqua bndicta: cū vino t cinere: cū qua recociliatur eccl' a p̄secrata. t nō regritur p̄ntia ep̄is: qz si exigeret p̄ntia ep̄is: nō possit immediate recociliari: t t̄ ter. dicit qz q̄cūqz p̄ter: p̄secratur. Eadē rōne possit dici: qz nō regrat lnia ep̄i p ter. ibi qz debeat. p̄tinus lauari: qd non fieret si oporteret mādātū ep̄i expectare.

15 **E**cclesia precipue p̄secrata: uel oratoria: monasteria: uel huiusmodi n̄ debēt p̄uerti ad secularē h̄itationē t p̄phanos vsus. rit. q. iij. que semel. t. c. qm̄. t extra d̄ re. do. ad h. Et quoqz ibi p̄danor. qz maleficiū illi qz ex ve stib^o facris: yctusitate p̄sūptis faciūt vitas p̄ dñab^o: seu burfas: seu qd sil' e. Et vide ter. in c. ad nuptiaz. de p̄se. di. j. ubi dī qz uestes eccl' e n̄ debēt accōmodari ad ornatū nuptiaz: nec ad aliū vsum mūdānū. Et or illo ter. colli giti ibi gl. qz ex veste dñē n̄ dz fieri capsula: seu aliud vestimētū eccl' e: h; dñū obseruet. Et iō papa Sixtus quart^o p̄dāt lniām. ut ex vestib^o mulierē t scl'ariū possint fieri ornamēta t pa mēta eccl' e. Ad et put habet de conse. di. j. c. ligna. qz ligna ecclesie cū fuerit vetustate cōsumpta nō debēt reponi in loco indecētū: vt puta in coquina uel latrina: nec et in pastinā

dis vineis: sed in loco honesto: vt in claustro uel refectorio: uel huiusmodi: uel igni cōbu rēda: nec ad laicorū opa debēt admitti.

CONFERTATIO. ij. scz al/ anis.

Alia ē p̄secratio eccl' e alia altarē. Et iō vna sine alia fieri pōt extra eo. c. j.

Altaria sine religis p̄secrari n̄ debēt. d̄ p̄se. di. j. placuit. t. c. nō oz. Et p̄ter ep̄s i eadē eccl' a sil' plura altaria p̄secrare. extra. co. c. si s;.

C An aut deficiētibus reliquijs possit appo ni corpus xp̄i: Jo. in. d. c. placuit. dicit qz sic. Aug. dicit non eē d̄ substantia consecratōis: vt relige apponātur. ea. di. c. nullus. Host. in sū. refert p̄suluisse Jnn. sup illo dicto Jo. An licite ponatur corp^o xp̄i loco reliquiaz. Et dicit Jnn. r̄ndisse d̄ assistētū cōsilio qz n̄. Rō ē s̄m Jo. an. qz corpus xp̄i ē cibus aic. de p̄se. di. ij. panis. nec debet cōseruari nisi cā infirmorū uel ex alia cā necessaria. vt in. c. j. d̄ cu. eu. s̄ credit tamē qz p̄ papa deficiētibus reliquijs dedit partē corporalis t eucaristic i p̄secratione cuiusdam ecclesie.

Altare an sit recocēcrādū: R. qz sic i qbus dā casib^o. P̄dūis si mēsa: siue tabula altaris i. supior: pars altaris fuerit mota. i. mutata s; locū. s̄m Host. extra eo. c. j. Et hoc itelligit d̄ tabula affixa s̄m Host. Tabula ciz p̄secrata que nō ē affixa de loco ad locū trāsfertur: nec t̄n recocēcratur: dūtū lapis supior: nō sepetur ab eo cui p̄paginat. vñ si mēsa moueat cum coherētū: sibi n̄ oz pp hoc altare recocēcrari: vt p; i altari portatili. de p̄se. di. j. p̄cedimus. Sed s; ē si aliqs de lapidib^o mēsam tāgētib^o fuerit motus s̄m Ber. c̄. co. c. j. qd itelligit Host. d̄ lapidib^o p̄cipalib^o: vt si sup quatuor colūnas sūdāta sit mēsa altaris: t vna eaz fuerit mota: mēsa mblomin^o t remanēt imota. Sec^o de lapidib^o pietis uel de ipso pietē cui lateral^o p̄paginatū ē altare i qbusdā eccle sijs: qz pp motionē illius pietis: uel lapidum ei^o: nō recocēcrabit altare: si maneat imotus: Tertius ē si mēsa fuerit enoumter fracta extra eo. qd i dñbijs. i. vltra medietatē s̄m Jo. vñ necesse ē s̄m Host. qz appareat deformat. t putat qz sit ad arbitrium episcopi redigenda: uel etiam secūdū Host. si in comibus fuerit fracta: cum soleat ibi fieri precipue consecratio altaris. Quartus est si lapis ille qui continet sigillum: siue reliquias: qui etiam

dicitur sigillum altaris: qz cuius eo relige figil-
lantur: moueatur vel fragatur: vel enouiter
diminuatur. vnde si in altari viatico lapis con-
tinens sigillum reliquiarum moueatur: altare
reconsecrabitur s'm Inno. et Mo. extra. e. c. j.
Si vero altare viaticum extrahatur cum non
adhereat ligno: s; lapidi ipsa psecratio: si cre-
dit Inno. illud esse reconsecradu. Mo et s'm
Inno. qz in altari e qddam forame vbi relige
ponunt. et illud qnz sit in parte supiori: qnz in
latere altar. Si fiat pio modo: claudit qnzqz
paruo lapide: qnzqz tabula magna altar. Si
secdo mo: claudit tm lapide puo. vnde siue ille
lapis lapis: siue tabula magna moueat: reco-
secrari dz altare. Mo ena si relige sublate sint
et sit sublate cu nse motoe: debet reconsecrari
altare. Si at sint ei? motoe: no dz reconse-
cra. de psc. di. j. d fabrica i ter. et in gl. Quunt?
est qndo tantum addit altari q amittit formam
qua habebat: qz forma dat esse rei. Vide tame
qd not panoz. i. c. ad h. e. ti. qz qddaz e altare
portatile qd portat de loco ad locu et est puus
lapis cotinens in se foramen cu cōsecratione
et sigillo superposito: et istud no creatur nisi
moueatur istud sigilluz continens psecratio-
nem. Aliud vero est altare stabile: qd est fir-
mum in loco: et istud creatur multis modis.
Primo vbiunqz violatur locus consecratio-
nis: puta: quia cecidit aliquis d lapidib? tan-
gentibus ipsaz consecrationem: vel motum
est ipsum sigillum: vel si tota mensa est mota:
licet ibi non sit foramen consecrationis. Ra-
tio: qz quando altare est firmum no consecra-
tur solum tabula: sed totu altare. vnde si pati-
tur enozne: lesionez amittit formam suam: et di-
citur creaturum: ideo debet dnuo consecrari.

4 **Q**uero pro dclARATIONE pdictozum: nun-
qd altare viaticuz sit creaturu: si lapis reueat
a ligno. na sepe altare uiatcu sit et lapide puo
iserto in ligno: s; Ab. put refert panoz. i. c. li-
gneis. e. ti. dicit qz n. Et credit panoz. qz ve-
lit arguere a fili. na sicut cornete tecto eccle-
sie remanentibus pietibus no fit reconse-
cra: ita sublate illa tabula a ligno: cui inheret
bat lapis: no debz fieri reconsecratio. Jo. an.
hoc fatetur si sepulcz sit in ipso lapide. Sec?
autz si in ligno esset sepulcrum seu foramen:
et ibi essz consecratio: et lapis essz loco sigilli.
Et hoc e idubitatum. na tuc violatur psecra-
tio. Sed panoz. dubitat etiam in priori casu

ponendo qz altare irerpiat formam suam et li-
gno et lapide: puta: qz lapis e ita puus qz p se
no sufficit ad formam altaris viatici. na hz cose-
cratio fit in ipso lapide: tm sublato ligno vez
e dicere qz ipsum altare patit enozmez fractu-
ram: et sic pdit suam formam. Idez dicendu de
altari firmo: si ibi adesset lignu das formam al-
tari. Sextus casus est qn dubitatur: vtz p se-
cratum sit. de conse. di. j. ecclesie.

Altaria in qb? degradati z huiusmodi ce-
lebrauerint no debet pp hoc reconsecrari: nec
reconciliari: cum hoc no sit iure cautum.

Vtz in locis no psecratis possit celebrari
cum altari viatico: s; Inno. in. c. j. e. ti. dicit qz
sic. Dicit. n. locu esse psecratum et quo est ibi
altare viaticum consecratum per episcopuz:
et sic non ob. c. missarum de conse. distin. j.
Sed panoz. super rubrica eo. ti. dicit archi-
post aliquos antiquos tenere pparium in. d.
c. missarum. vbi dicit qz nisi in ecclesijs p se-
cratis no pot celebrari et cu altari viatico: nisi
currat lnia epi. In locis aut no psecratis
sine altari viatico non sufficit lnia epi. Et hac
opi. panoz. credit verioze. pro hoc ter. i. c. si.
de priuile. li. vj. vbi de gra e pcessum epis vt
possint celebrare vel facere cora se celebrari in
itiner sup altari viatico. Si. n. hoc liceret de
iure cōi. put sensis Inno. frustra pcederetur
priuilegium. Ad ide. c. vnicuiqz. et. c. siquis.
de psc. di. j. Vbi dicitur qz in orationibz priua-
tis non debet celebrari sine licentia episcopi.
Vide tm i. in. iij. dist. xij. qz in casu magne
necessitatis iura permittunt celebrari in loco
non sacro: si tamen tabula sit consecrata: cetera-
raqz ad illud officium pntentia ibi affuerint:
sicut cum eccl' epume fuerint incesse: vel cum
homines sunt in itinere: et eccl' a defuerit. vt d
psc. di. j. c. pcedimus. quibus casibus excepit
non licet celebrari in loco non sacro nisi d con-
sensu episcopi per dictum. c. missaz. Nulla at
necessitate licz celebrare in mari vel super flu-
uium. Et s'm pe. de palu. extra ecclesiam sine
necessitate nauqz licet celebrare sine licentia epi
scopi. Sz non habentibus capellas h potius
celebrare in capo vel in domib? priuatis: du-
modo alia necessaria habeant. Et hoc vbi li-
centia epi haberi non possit. Et ideo a princi-
pio si cōmo de licentia haberi potest: ab epi-
scopo peti debet. In exercitiis etiam xpianoz
idem sciendum.

Dedicatorio. iij. sci/ cimiterij. Alia ē consecratio ecclie.

Alia cimiterij.
1 Cimiteriū pollutū eē censetur quādo ecclēsia ē polluta effusione sanguinis vel feminis: dico si sit contiguū ipsi ecclēsie: ⁊ antequā reconciliatū sit: nō debet in eo aliquis sepeliri. Secus si cimiteriū ipsuz eēt remotū ab ecclēsia. Sed ecōtra polluto cimiterio nō ē polluta ecclēsia: ne minus dignū trahere videatur maius. Et nō ē cimiterium vnum: sed plura quando paries est in medio: licet sit ibi porta in pariete.

2 Sed Be. i. c. vnicō. c. ti. li. vi. querit. po/ ne q. sint duo cimiteria: ⁊ sit paries in medio ⁊ porta in pariete: ⁊ in porta sit inuolosa sanguinis effusio: queritur an vtrūq; cimiterium sit interdictū: ⁊ potest dici q. aut ē cōmissa i porta: sed ex parte magis adherente vni: ⁊ tunc illud ē violatum: p̄out dicit de heremofrōdito. ff. de sta. ho. querit. Aut facta sunt in medio porte. ⁊ tūc p̄sideramus cuius cā fuerit fact⁹ paries ⁊ porta: vt dicit Jo. an. Aut ē dubium: q. nō pōt apparere cuius cā sint facte: ⁊ tunc cū part. apct. de vtroq; dicimus vtrūq; violatū. Ita dicimus hic. Et in dubio videtur apposita ut faciāt duo cimiteria p̄cipaliter: nō autē accessorie vt vlt. dictus ter. Et per p̄missa idē dicitur si in porta ecclēsie fiat talis iniuria. Jo. an. ⁊ Jo. de imol. dicūt q. forte istud vltimū dictū est verū: quando ista clausurā hostij versus ecclēsiā facta ē pollutio. Secus si ex parte que ē versus locum extra ecclēsiā.

3 Si i cimiterio corpora fidelium defunctorū sepulta sunt ab excoicatis: scismaticis vel infidelibus: ⁊ huiusmodi: nō p̄pter hoc debēt exhumari. de sacra. nō iterā. a nobis.

4 Cimiteria nō p̄secrata: in quibus corpora paganorū vel hereticorū: vel excoicatorū sepulta sunt: nō debent p̄secrari de conse. di. j. ecclēsiā. Sed corpora ibi sepulta debēt inde prius eijci: ⁊ parietes ⁊ tigna radi. Et tē si apta fuerint poterūt cōsecrari. d. c. ecclēsiā. Si autem p̄secrata fuerint prius eodē modo corpora p̄dicta inde eijcieda sunt si discerni p̄nt: al s non. extra de sepul. sacris. ⁊ ipa cimiteria reconciliada sunt: sicut de ecclēsijs dictum ē: Sed i ecclēsia p̄secrata pietes nō mō radē

di sunt: vt dictū ē. s. Cōsecratio. j. Quia tūc eēt reconsecranda ⁊ nō reconcilianda.

Co:pora sanctorū nemo p̄sumat trāsferre sine lnia p̄cipis vel epi. de cōse. di. j. corpa: vbi dicit gl. q. per p̄cipem intelligitur papa. Et hoc vey si corpora tradita sunt p̄petue sepulture: al s sine auctoritate alicuius p̄nt trāsferrī s̄m glo. ibi. Idem ut de ossibus aliorū fidelium. ff. de re. ⁊ sump. su. l. ossa.

Dedicatorio. iij. sc/ sum: pallaz: ⁊ vasoꝝ. Vestes sacerdotū ⁊ ministroꝝ: pale altaris: ⁊ vasa sacra: ⁊ oia silia nō debēt p̄uerti ad vsus laicos.

Sed si qua sit vctustate p̄sumpta cōburi debent: ⁊ cineres i ecclēsia reponi. rit. q. iij. que semel. ⁊. c. qm. de cōse. di. j. altaris.

1 An aut simplices sacerdotes possint b̄ndicere vestes sacerdotales ⁊ alia ornamēta ecclēsie vel altaris: Dic q. nō. vt hēs. s. B̄ndictio. s. vij. Tamen per Sixtū papā quartū iudicū ē vt simplices sacerdotes o. dis minoꝝ possint b̄ndicere quocūq; ornamēta ecclēsie vel altaris: ⁊ vestes sacerdotales ⁊ alia: excepto corporali. Nō s̄m p̄de. de pal. p̄out recitat Ar. si sū. q. de lōgo manipulo h̄ facere stola uel ecōuerso. ⁊ de b̄ueni stola facere manipulū uel cigulū: q. oia b̄ vna b̄ndictōe p̄secrant. Et cū capsula. l. planeta ē dupla: cū possit eē simpla. ⁊ sup quālibet partē sit b̄ndictio: i celebrazdo vni pōt ex vtraq; p̄te. Et si vna pars amoueat ab alia remanet b̄ndicta: ⁊ pōt in ea celebrari. Et sil r̄ de dupla stola. Itē s̄m eūdē p̄de. qm̄ uestimēta repant p̄ paupertatez ut distinguēdū: q. aut tāta ps amota sunt: q. sine illa nō b̄ndicere: uel celebrare ut tota mancha uel pars superior: ⁊ tūc desinit eē b̄ndicta. Si at modica p̄ricula: cui⁹ defect⁹: nec b̄ndictione impediret: nec celebratōez: tūc h̄ celebra re: nec ē hoc sil r̄: sicut de oleo b̄ndicto.

Dedicatorio. iij. sc/ Require cōmunicatione. xvij.

1 Cōsiliū tenet q̄libet iquere vbi caues a iure: sed non tenet illō sequi: tenet t̄ expectare d̄bito tpe donec p̄sular sapiētē: al s si valeret: si fieret qd cū p̄silio fieri d̄z. Quicq; eiz cōsiliū de iure: vt aptius p̄sulēs videat qd sit agēdū. extra de elec. ne p̄ defectu. vbi de b

i gl. r. c. cū veteri. eo. ti. r. c. cum oliz d' arbi:
 vbi gl. querit. ad qd ē petere p̄siliū si nō ē ne
 cesse illud sequi: s̄. q. certe pot' ēē q' tale p̄siliū
 sit vtile: q' pot' mouere p̄clatū ad aliqd fa
 ciendū: qd' forsītā per se nō fecisset: q' qd' a plu
 ribus queritur: facilius iuenitur. r. di. de qui
 bus. Et habito p̄silio d'libret: an expediat ei
 sequi p̄siliū. Et iō dicit p̄danor. i. c. ad n̄sam
 de p̄suc. q' ē vtili factō dubio exgrere p̄siliū
 a p̄sibus tā; lratis q̄ illitteratis sapiētibus r
 ispiētibus. Mā q̄nq; paz sapiētēs h̄nt i cer
 ta re cleuatū itellectū r ingeniū: r acutius sci
 unt discutere vnū cām q̄ omēs sapiētes.
 Sicut narrat Jo. an. de satuo p̄siliensi: qui de
 cidit q̄nē miro mō iter tabernariū r quēdaz
 paup̄rē: a quo tabernariū volebat extorque
 re pecuniā: q' comcederat panē ad odorē assa
 ti. nā soluit ille et sono vnus denarij turonē
 sis: quā q̄nē n̄ potuisset Lato meli' decidē.
 Et d' q' Bar. q̄ dbebat p̄sile sup aliquo ar
 ticulo p̄ferebat de mā cum mercatoribus.

Can aut' h̄ sit uexer. p̄pria significatōe vo
 cabuli q' q̄s astric? petē p̄siliū nō teneat illō
 sequi: s̄; sans sit regre: p̄ost. dicit q' s̄m p̄
 priam significatōes vocabulorū p̄cedit qd'
 dictū ē. Mā p̄siliū et p̄prio significatō nō ob
 ligat ad hoc. S; q̄nq; sit ipropriatio vrgēte
 mā subiecta: qd' latius d'clarat p̄danor. in. d.
 c. cū olim. de mēte Bar. i. l. j. s̄. si p̄les. ff. de
 exerci. Lū queritur. an p̄siliū sapiat p̄sensum.
 Aut eim consilius ē impēdendū ei qui nō h̄z
 integritū iudiciū r rōis: r tūc consiliū sapit cō
 sensus. ut. l. ipuberib'. ff. de suspc. tu. vñ si ca
 ueretur statuto: vt pupillus certū quid faciat
 cum cōsilio duoz: agnatorū: capitur ibi cōsi
 lium p̄o p̄sensu: q' pupillus nō habet discre
 tū iudiciū. Aut cōsiliū ē p̄pendēdū habēt in
 tegrū iudiciū. Et tūc aut is qui h̄z impēdere:
 ē particeps illius officij: r tūc p̄siliū sapit cō
 sensum: r iste ē p̄p̄ius cāus. c. venerabili. s; z
 vnum itellectū de offi. dele. vbi dicit q' p̄cla
 tus cui datus ē coadiutor: nihil d; facere sine
 cōsilio coadiutoris. Capitur ibi consiliū pro
 consensu: alias suum officij eēt supernuacū.
 Aut non ē particeps officij: r tūc cōsiliū stat
 proprie. vñ satis ē requirere. vt i. d. c. cū oliz.
 p̄done creplum. Statuto cauetur: ut mulier
 nō possit testari sine cōsilio duoz consangu
 neoz. Lerte hoc cāu satis ē requirere consi
 lium: cuz facultas testādi soli mulieri p̄petat.

r hoc teneas. Nec ē faciēda discretia: si quis
 dicat de cōsilio uel cū cōsilio. put voluit Li.
 in. l. id qd' pauperibus. C. de epi. r cleri. Di
 cit cim q' si aliquis habet aliquid facere cum
 cōsilio alicuius: nō tenetur cōsiliū sequi. Se
 cus si h̄z facere de cōsilio alicuius. Sed Jo.
 an. i regula nullus. i. mercu. h̄ac discretiā nō
 approbat. nec ēt Bar. i loco p̄alle. Secus
 s̄m Jo. an. i loco p̄alle. si dicatur iurta ul' s̄m
 p̄siliū talis: q' tūc tenetur sequi. Adde p̄e
 dictis qd' notat Bar. in. l. si cū dotez. s̄. eo au
 tem. ff. so. ma. q' si cōsanguinei' requiliti no
 lūt p̄sentē: q' ad iudicis officij spectat exami
 nare cāz d' dictioz. r siquide; ē iusta: bñ qui
 dem: alias iudex p̄mittert mulieri cōtrahere
 aut testari. vt. d. s̄. eo autes.

Quid āt si ille cuius cōsiliū regitur: dedit
 malū p̄siliū: nūquid excusent facietes actū cū
 malo p̄silio: s̄. p̄danor. i. c. cū i veteri d' elec.
 de mēte L'opost. dicit q' nō excusant: q' p̄siliū
 nō obligat. Et iō si canonice elegissent sci
 enter indignū cum cōsilio illoz icidissent i pe
 nam. c. p̄. in cūctis. de elec. Idē sentit Bar. i
 l. j. s̄. si plures. ff. de exerci. vbi dicit q' si iudex
 tenetur p̄nunciare cū cōsilio sapiētis: nō ex
 cusabitur si fuit sequutus malū cōsiliū.

Quid aut' si ille qui h̄z impēdere cōsiliū
 nō vult cōsulare vel ē mortuus: an possit mā
 datarius p̄cedere ad actus cōsumationē cō
 silio nō bito: Dm. que sequit Jo. an. i. c. j. ne
 se. ua. i. vj. in effectu sic distinguit. Quia aut
 ille ē mortu'. r tūc si exp̄sso noie p̄prio p̄tās
 p̄sulēdi fuit sibi attributa: expirat mādatum
 et quo n̄ potuit seruari forma: s; d; expectari
 scōa iustio. ar. i. c. cū dilecta. de rescrip. Si ue
 ro fuit exp̄ssum nomē dignitatis d; successor
 expectari. ar. i. c. qm̄. d. of. dele. Idē dicen' si
 ē abis: ita q' cōsiliū non pot' regri. Si vero
 ē p̄ns: r nō vult p̄sulere: vel ē abis: r n̄ vult
 venire scu p̄siliū p̄stare: tūc pot' mādatari'
 p̄cedere sine p̄silio. De hoc bon' ter. i. c. cū
 i ueteri de elec. Sed p̄tra primū mēbū facit
 d. c. j. ne se. ua. vbi dicitur q' si capitulū habz
 conferre beneficia cum cōsilio episcopi: si epi
 scopus est mortuus vel longe absens potest
 capl'm cōferre beneficia. So. dicit L'ompo.
 q' aut cōsiliū ē requirēdum et forma mā
 dati r p̄cedit primū dictū. Aut statuto vel
 p̄suetudie: r procedit tunc. d. c. primū. Et hu
 ius cōis dicti quidaz doc. antiquus ut refert

Jo. de lig. assignabat duplicē rōnem. Pr̄ia: q̄ fortius stringit mādatū boīs q̄ legis. Pr̄e p̄as ordinaria ē magis fauorabilis q̄ delegata. vt i. c. p. 7. g. de off. dele. Pr̄ia ergo requiritur cōsiliū et p̄tate ordinaria nō ita stringitur si cū hīs p̄tatem delegatā. vñ in illo. c. j. cap. 3 p̄cedebat p̄tate ordinarīa. Jo. d. li. ut ipugna re oia p̄dicta: q̄ et ubi p̄ h̄ntes p̄tatem ordinarīa ē cōsiliū p̄cedū: nō valet actus cōsilio si hito. allegat bonū ter. i. c. nouit de his que fi. a pla. Et ad. c. j. allegatū r̄ndet q̄ logitur in collar. de b̄nficio: ne ex nimia dilatōe imineat periculus: iō p̄t. p̄cedere cōsilio non hito. Do. an. t3 p̄mū: q̄ cū h̄nti ordinarīa mādat vt cū cōsilio alicui p̄cedat: ut p̄onus quedā admonitio nisi adiciat q̄ actus p̄nus sit nullus. Pr̄anoz. at i. c. et p̄t. de p̄s. i. dicit q̄ hoc dictū non ē simpl̄r uer: nec opinio Jo. de li. ut p̄cedere idistincte ad. d. c. j. q̄ si h̄nt p̄side retur rō illius. c. ē generalis ad omne piculū imines. nā h̄z dispōnis rōne d̄z restrigi 7 amplari dispō. vt i. l. cū pater. f. dulcissimis de le. ij. Et iō ut q̄ vbi cūq̄z et dilatōe p̄ouent ret periculū semp p̄t p̄cedi cōsilio nō hito. Et h̄ac opi. sentit Bar. i. d. f. si plures.

4. **Q**uid aut teneat actus si p̄t h̄nt cōsiliū 7 non sūt p̄tū: Ne q̄ aut ex forma mādati erat requirendus: 7 nō valet actus: ut in. d. c. cū in veteri. Aut ex dispōne legis. Et tūc aut lex a p̄cipio cū p̄tate tradidit: mādat ut cōsiliū tertij requirit: 7 nō valet actus et de sectu p̄tatis. Nā h̄nt p̄tates modificatā. Sic itellige. d. c. nouit. ita q̄ sine clausula decreti actus ille fuisset nullus. A ut h̄nti p̄nus p̄tate mādauit supior: vt p̄cederet cū cōsilio sem p̄mij: 7 t3 actus sine cōsilio h̄z illc veniat p̄niēdus. ar. opti. i. c. dilectus. ij. d. p̄bē. vide et gl. singularē i. cle. j. d. iurepatro. q̄ si mādatur al s h̄nti p̄tatem ut alqd faciat sub certa forma tenet actus: h̄z forma si seruet p. d. c. dilectus. Sed ē alius ter. fm Pr̄anoz. de p̄ccl. p̄bē. li. vj. i. c. fi cap. o. ubi dicit q̄ si mādat cāonicis al s p̄tate h̄ntibus: vt p̄serat certum b̄nficiū dato executor: vt illis negligētib⁹ cre quatur p̄ solā l̄rā p̄ntationē efficiantur manus cāonicoz: ut p̄uilio alteri facta nō valet: at. nā ex quo supior: trāsfundit p̄tatem i executor: nē ex defectu illorū quibus mādauit: admitt illis p̄tatem in eā contumacit.

5. **Q**uid aut casibus i quibus d̄z peti cōsiliū

sufficiat ut petatur post actū: Pr̄anoz. i. d. c. cum in veteri. dicit q̄ nō. Sed in ipso tractatu actus d̄z postulari. Et facit ad materiā epoz q̄ tenetur negocia ecclesie regul̄r p̄mo uere cū cōsilio capituli. d̄z cū p̄siliū requiri i actu 7 nō post actū. nec tenetur cāonicis p̄cipitare r̄sūz: h̄z p̄nt petere t̄ps p̄gruū ad obliberādū. Idē dicit iudice q̄ et forma statuti tenetur regere cōsiliū sapiētis. Nō cū sanxit statuto si p̄nus scribit sniam 7 postea petit cōsiliū: vel si n̄ vult expectare p̄sultorē debito tēpore. ad hoc facit. c. h̄z de regula. vbi nō sufficit petere l̄niam et postfacto. Et ibi Pr̄anoz. facit regulā q̄ ubi aliquo cāu requirit l̄niam si sufficit petere ex postfacto: sed d̄z peti a p̄cipio. Notat et Pr̄anoz. i. d. c. cū in veteri. q̄ si is qui tenebat regere cōsiliū artauit se ad extremitatē actus sine cōsilio gestus nō valet: h̄z p̄pter extremitatē tēpōis nō potuit h̄ere cōsiliū. nā sibi ē iputandum. Secus si debito tēpore petit 7 debito tpe expectauit r̄sposūz. nam tunc si cōsiliarij differunt plus debito respondere vel nolūt ipendere cōsiliū potest p̄cedi ad actum ipsorum cōsilio non expectato. vt nō. in. d. c. cum in veteri.

6. **Q**uid aut si papa mādat canonicis alicui⁹ ecclesie ut elegant p̄latū cum cōsilio aliquorum: ex quibus vnū volunt eligere i p̄latūz anquirendū sit eius cōsiliū: Glo. i. d. c. cum in veteri. dicit q̄ non ē necesse: quia consentiendo postea electioni: satis videtur cōsiliū prestare. Et si ille p̄sentiret ante electionē deberet electio cassari p̄pter viciū ambitionis: vt i. c. cū post petiū. de elec. Jo. an. dicit q̄ q̄s d̄z opi. sit p̄babilis: tutius t̄m est vt et istius regrat cōsiliū vt sic fatissiar forme mādati. nā posset consulēdo talē p̄tingere q̄ p̄p̄ eius cōsiliū diuerteret a proposito: 7 aliu eligent meliorē: nec tenetur regere cōsiliū in specie: h̄z satis ē dicere i genere de quo vos cōsultitis 7c. Si autem consulērent in specie de persona sua debet respondere fm Boff. iudicio alio: nō hoc relinquo. Sed hoc vltimū non placet Boff. q̄ notaret ambitōe. Sed cū bona conscia p̄t dicere nō eligatis me: q̄ non sum dignus. Et si ipsuz eligerēt poterit post modū cū bona conscia cōsentire. Et q̄ cōsiliū istius debeat requiri saltem in genere cōter tenetur p̄ hoc. vt dicit Pr̄anoz. in. d. c. cū i veteri. Quia cōsiliū d̄z p̄cedere electioni: ergo

nō d; differri ipsa electōis: q; tpe nō p; gno
petret. Quid at si papa mādāt vt isti eligāt
cū cōsilio t; p; sensu illoz: nūquid pnt eligere
vnū ex illis: Post, dicit q; sic, qm̄ regula ē ut
ex tribus electis valeat cōsensus duoz. vñ sa
tis ē q; duo p; beāt p; sensus; dūmō tertius n̄
p; tēnatur, ut p; i arbitris t; iudicibus simplr
electis: in quibus valet snia maioris pns, ut
i. l. duo ex tribus. ff. de re iudi. Et nō singulr
hoc dictū q; vbiq; eligūt simplr plures
ad p; sulēdum uel cōsentēdū: scū ad aliq; offi
cium et extra iudiciū exercēdū valet quicqd
facit maio: pars: dūmō minor pars nō p; tēna
tur. h. p; anoz. in. d. c. cū in veteri.

7 **Q**uid at si fuisset dictū q; eligeret cū cōsi
lio: t; p; cordi p; sensu illoz: trui: nūquid pnt eligē
aliquē ex his: ff. Post, put recitat p; anoz.
ubi. s. t; q; nō. q; n̄ pōt aligā p; sentire i seipm
anq; eligat. Notaret eū de ambitōe.

8 **E**t predicta faciūt ad. q. Et forma statuti
mulier n̄ pōt p; bere sine p; sensu duoz p; pin
quoz: p; tingit q; mulier vendidit aliqua bona
vni ex p; pinis cū cōsēnsu alterius p; pinis
nūquid sit satisfactū statuto: vñ q; sic: q; p; pin
quas emēdo a muliere ut p; sentire illi p; tui.
Mā satis ē q; p; sensus itcedat in ipō p; tui.
Nec ob. de. j. de re. ec. q; p; sensus p; pinquoz
rū ubi nō t; g; ut auctoritas: s; vt quedā so
lēnitas. f. acit et q; si statutū diceret filii non
possit litigare sine p; sensu patris: q; si pater t;
filius simul litigāt: videat pater p; sentire. f. a
cit qd nōt. Jo. an. in mercu. in regula qui ta
cet. Nō si statuto epi cauetur: vt nulla loca
tio valeat scā de rebus ecclesie sine suo cōsen
su: q; si locatio sit episcopo tenet: q; conducē
do videtur cōsentire.

Consuetudo ē qdā ius
mōib; utē
tū approbatū: qd pro lege suscipitur
cū deficit lex. di. j. p; suctudo. Et ex hoc inferf
ad. q. quotidiani. f. ut cōpromissū i quosdā
arbitros ut p; nūciarent fm̄ iura: nūquid po
terūt pronūciare s; p; suctudies t; statuta loci:
Qui. de susa in. q. statutoz dicit fuisse deter
minatū q; non. saltē s; p; suctudines t; statuta
iuri p; na. Adouet: q; appellatōe iuris intelligit
de iure cōi romanoz. Insi. d. iu. na. gē. t. ci.
S; dū tenet do. An. i. c. qntauall. de iure
iur. qd pl; p; anoz. sup; p; ca de cōsuetudine.
p; no: q; p; suctudo vt ē dictū: ē qdā ius nō

scriptū. Itē cū nō sumus i mā odiosa verba
gnālia debet verificari i qualibet specie p; tēta
sub genere. vt. c. sciscitar; de referip. Lū cr
go statuta t; cōsuetudines sint quedā iura ut
dictū ē: ergo veniūt appellatōe iuris. Et ad
rationē p; nam all. t; alia silia pōt rīderi q; lo
quūtur qū de vnico iure oīspō ē intelligēda:
Secus aut qū uerbū gnāle pōt verificari in
qualibet sua specie. S; alr diffinit Bar. p; sue
tudiez i. l. de gbus. ff. de leg. dices q; p; suctu
do ē ius nō scriptū: ppl i mōibus t; vñbus
eius vel maioris pns eiusdē recte inciatū: cō
tinuatū: itroductū: habēs viz legis. Dicit ius
nō scriptū: hoc p; bat p. s. cr nō scripto. isti.
de iu. na. gen. t. ci. Dicit mōibus t; vñib; po
puli. qd probat i. d. l. de quib; q; p; mores po
puli p; bebēdit p; sensus eius vel maioris par
tis. ff. ad municip. l. qd maio. Dicit recte inci
ciatū: q; si cēp erroz itroducta nō obserua
ret. vt. l. qd nō rōc. ff. de legi. Dicit p; tinuatū:
q; si nō adesset diuturnitas tps in p; seruatiōe
p; suctudinis: ipsa nō valeret ut. d. l. de gbus.
Dicit habēs viz legis: q; paris ē potētiē cū le
ge. ut. p; bat in. d. l. de quibus.

Quē aut effectū hēat p; suctudo: Bar. i. d.
l. de gbus. dicit q; aut p; suctudo ē fm̄ legem:
aut preter legē: aut p. p; no cāu valet p; sue
tudo. Et duob; modis pōt cē fm̄ legē. p; i
mo itpretatō ipsaz legē. vt i. c. cū dilectus.
de p; suctudie. Scōo p; firmādo ipsā legē. ut i
c. sopite de cens. Scōo qū ē preter legē t; ua
let cōsuetudo. vt i. c. catholica. t. c. i. his. t; i.
di. Terno cāu dicit q; aut ē cōtra legē diminaz:
t; nō valet nisi p; cedat distinguēdo. ut. j. di
cetur. Aut ē cōtra legē nature: t; ē nō valet.
q; nālia sūt imutabilia. p; one cēplū. Si h; p;
suctudo: vt filij n̄ educētur a parētib; nā
de iure nālī sūt eis debita alimēta di. j. ius na
turale. Et facit ad. q. nūquid per statutū vel
p; suctudinē possit tolli vel diminui legitia de
bita filio: De hoc vide. j. c. Legitia. Aut ē p;
ius gentiū t; nō valet: q; ius gētium pōt dici
ius nālē: q; naturalī rōe iductū. vt i. l. oēs po
puli. ff. de in. t. iur. Et hoc itellige nisi p; suctu
do disponeret p; tra ius gētium distinguēdo.
nāz ius positiuū pōt ex cā disponere p; tra ius
gen. t; ius naturale: ut iductōe seruitutē. vt i
c. ita quozdām de iudicis. Itē p; uadū quēz
dñio sue rei. vt de prescrip. per totū. Ita p; sue
tudo pōt facere cū sit quedā lex. Aut p; sue

tudo est legē positivā: et legē seu canones seu statuta. Et tūc autē est libertatē ecclē: et si valet. Aut est utilitatē publicā: et non valet: quā sicut non valet lex: ita nec consuetudo. Aut est est utilitatē privatā. Et tūc aut precedit lex derogatoriā ad consuetudinē: et non valet consuetudo sequēs. vt. l. eos. C. de vsur. Et ex hoc dicto panoz. infert qd consuetudo semel reproba ta a lege non potest amplius induci. S3 panoz. dicit esse glo. singularē in p̄rium in de. statutum. d. elec. Et credit qd si subest rō noua: q̄ nō sub poterit de nouo induci. ar. optimū. in. l. si bo minem. ff. mandati. et in. c. non d3. de p̄sang. Aut nō h3 legē derogatoriā. Et tūc: aut lex p̄cedit et sequitur consuetudo: aut est. Idūmo casus: si consuetudo est gnālis vincit legē generaliter et vtr. Intelligit tū h3 ius canonicū: dūmodo sit rōnabilis et prescripta. vt in. c. si. d. consue. Aut consuetudo est particularis: et tunc non vincit legem generalē: vt in. l. ij. C. que sit lō. p̄sue. Sed solū vincit leges vbi consuetudo viget. vt l. veditoz. §. si p̄stat. ff. cō. p̄e. Secdo casu qn̄ p̄cessit consuetudo et l. p̄ia sequitur. Bar. t3 qd tunc consuetudo nō vincit leges: imo tollitur p̄ legē sequentem. allegat. l. ij. ff. d. sepul. vio. dicit tū qd canonice tenent oppositū. Et vtr casus in p̄rium in. c. j. de p̄sti. l. vj. vbi dicit qd lex pape nō tollit consuetudinē certi loci Ziam: nisi de ea fuerit facta mentio: qd papa non p̄sumit scire istas consuetudines. Et quo infert qd si ciuitas facit statutum contra suam consuetudinē: tollitur consuetudo: h3 de ea nō faciat mentionē: qd ciuis p̄sumitur scire suam consuetudinē vt notat in. d. l. omnes populi.

Quā autē consuetudo possit augere: diminuerē: et distinguere ius diuinum quoadmodum potest lex positiva: cum consuetudo non sit aliud q̄ lex non scripta: ff. panoz. in. d. c. si. dicit qd ius posituum etiā ciuile qn̄ q3 distinguit ius diuinum. naz illa regula iuris diuini: in ore duorum et reperitur limitata per ius ciuile et canonicum: qd in multis casibus requirunt plures testes: et in aliquibus pauciores. iij. q. iij. c. j. et in. c. cum esses. d. resta. Ad hoc facit qd notat ipse panoz. in. c. nuper. de testi. h3 Inno. qd principes potest statuere ex cā: privilegium conferendo vt vni testi credatur in certis casibus vel certa qualitate personarū inspecta. Et sic recedere ab illa regula in ore duorum et. Et

ideo vbi ratio naturalis suadet ius diuinum distingui et limitari: tunc transgressio non inducit peccatū: qd p̄sumitur hoc voluisse ip3 deus: cum noluerit omnes casus distinguere. sed dedit regulas generales. Et postea tribuit vicario suo generalē auctoritatē. vt qd cunq3 ligaueris et. Sed vbi nulla rō nalis suggerit ip3 ius diuinum mutari: ius limitari: tunc nec lex: nec consuetudo valet: puta si haberet consuetudo: vt nō liceat honorare p̄f3 et matrem. Iō et dicit papam posse errare qn̄ dispo nit ius diuinū sine cā. Sic intellige. rrv. q. j. Sunt qdam. Et per hoc saluari potest dictum Doct. in eo qd dicit non valere statutum vel consuetudinē p̄ quaz homicida vel filius vrosus puniatur peccatū homicidii: vbi de iure diuinū venit puniendus p̄sonalr. nam talis consuetudo vel statutū inducit p̄nitentiā peccandi. Et iō notanter dicit Ab. l. d. c. si. non valeret statuta vt liceat interficere interfectore p̄ris vel p̄cutientē in facie. Et nō hoc dictū. facit enī qd statuta que vigēt in multis locis p̄mittentia sanguineis vindicare mortē: seu iniuriā p̄ sanguineoz. hec. n. statuta vidēt illicita: qd d3 fieri p̄ viam iustitię: non d3 exerceri cum rācore animi: matie. qd p̄bent mām peccandi et scādali. Sed Jo. an. in additionib⁹ spec. vt hoc limitare: qn̄ statutus dat hāc facultatē: et ex rācore animi faciunt vidictas. Secus si datur vt ministro legis: vt faciat iusticiā: qd statutus potest illos sanguineos ministros legis facere. xiiij. q. v. non ē crudelis. Per predicta et potest solui qd nūquid valeat statutū: vt bānitus possit impune occidi: Et dicendū qd sic si fiat ex cā rōnabili vt qd bānitus ē hostis ciuitatis de quo per Bar. in. d. l. oēs populi.

Quā autē valet consuetudo: aut statuta q̄ videntur in aliquibus ciuitatib⁹: matie florētē vt bōa filioz et vroz: et et ipsi filij possint capi p̄ delicto fallētē. s. qn̄ p̄ fallit seu cedit foro. Et idem in filibus cābus. nam amore piugis et filioz sepe boies retrahūt ab illa fallētia. Illa tū statuta s̄m panoz. in. c. et p̄e. de p̄sue. sunt iniqua: qn̄ ex necessitate q3 iducit ad fallēdū. S3 qd m̄ n fallūt et p̄posito: iō emanarūt illa statuta. An autē cessante rōne statuti sit obseruandum illud statutum tanta iniquitate et bāno filioz et vroz: panoz. remittit se ad nō. p̄ Inno. in. c. qd pleriq3 de iur. ec. Sic tamen casus h̄t in. l. si. C. de p̄impil. lib. iij.

vbi bona mulier sunt obnoxia p culpa mari
 ai: et bona filij et emancipati. Et dicat primi
 pilarij illi q dederunt i bello prima pila. i. tela.
 et ppter magnū piculū qd vertebat in cis cuz
 erat primi i bello fuit idicta ista spālitas: vt si
 iphī pdēnati: q se prave gessissent in offō et nō
 habereēt vñ soluerent: poterit man⁹ etēdi ad
 bōa vroꝝ et filioꝝ. Et hoc fuit statutū: q pp
 gemit⁹ vroꝝ et filioꝝ male gerebāt eoz offiū.

4. **S**z orit qd pulchra: quare valet p̄suetudo
 p̄ canones: et nō statutū. Et quare secularib⁹
 p̄sonis fuit idultū vt legē possint p̄dere p̄ le
 ges impatoꝝ: et nō sic fuit idultū iuris eccl^a/
 sticis: vt possint p̄ canones statuere: s̄. *Pa
 nor. in. d. c. fi. dicit istā fuisse rōnes: q ius ci
 uile finalr tendit i bonū publicū et vtilitatē pri
 uatoꝝ. vñ si populus vult sibi p̄iudicare le
 gē p̄ p̄dendo: Imperator non curabit. q pōt
 populus in hoc renūciare fauori suo: vt in. c.
 ad aplicaz de regula. Itē q mores boiuz sūt
 diuersi: ideo voluit impator: vt quisqz popu
 lus possit facē p̄ legē: nō tñ p̄ honestatē: nec p̄
 iura reseruatā principi: s̄ in p̄iudiciū dūtarat
 eoz. ad hoc. d. l. oēs ppli. et qd ibi nōt Bar.
 Sed ius canonicū p̄ncipaliter intēdit hoiez
 dirigere in deum vt ueniat ad bonū publicū
 eccl^a sticum. vñ statutū p̄ editum ab inferiorib⁹
 p̄cisumū temerarium et ambitiosū: et fini eter
 no contrarium: iō non pōt papa dare p̄tatem
 statuendi p̄ canones. Sed consuetudo tolle
 ratur: q surgit ex tacito p̄sensu: et non p̄sumit
 tanta ambitio. Dicit tñ Bal. vnum singulare
 dictū p. l. si hoiem. ff. mandati. q ex cā vrgēti
 et vcrisimilit̄ non p̄uisa a canone potest
 fieri statutum contra canonem: et malū bene
 facit illa lex. *Ibi. n. dicitur q si dedi mandatū
 spāle alicui: vt manumittat aliquē seruū: certe
 potest p̄curator general⁹ dñi et noua cā in
 terdicere p̄curatorū spāli: ne manumittat: quasi
 et noua cā p̄ dñm non considerata possit. p̄cu
 rator generalis venire p̄ m̄datū spāle ipsius
 dñi. Ita dicendum in inferiorib⁹ vt possint et
 noua et vrgēti cā statutū edere p̄tra spāle sta
 tutum superioris. Et per hoc dictum et illam
 legem. tenc menti istud dictum singulare. q
 et noua causa potest legatus generalis pro
 hibere delegato pape spāli: ne p̄cedat in cā
 sibi commissa: qd qz in illa cā delegatus spālis
 dicatur maior legato generalis: vt in. c. studui
 si. de offi. lega. S̄ hoc admittitur et noua cā**

non considerata per papam!

Que aut reguntur ad p̄suetudinem in da
 cendā: *Bl. o. i. c. fi. de p̄ue. in prin. enumerat
 r. vel. rj. In si. tñ videt recedere a p̄dictis: et
 solū exigere duo. Primo q sit rōnabilis. Se
 cundo q sit p̄scripta: nō tñ intelligēdo vt cō
 suetudo p̄scripta: sive p̄scripta dñm alicu
 ius rei: s̄ qz esse p̄scripta. i. obtenta p̄ cursum
 temporis regiti ad p̄scriptionem.*

Quātū vero tēpus regraf ad p̄suetudines
 iducendā: *Pa nor. in. d. c. fi. dicit q: varie sūt
 op̄iones. S̄ p̄cludit: q aut qrit de iure ciui
 lu aut canonico. P̄mo casu cōiter tenetur: vt
 sufficiat tps. r. annoꝝ et si p̄suetudo sit p̄ ius:
 qd probāt legiste hac rōne. Iura regunt lon
 gum tps ad inducendum p̄suetudinē. vt. C.
 que sit lon. consue. in rubeo et nigro. S̄ lon
 gum tps dī. r. annoꝝ. ut. C. de p̄e. lon. tē. per
 totum. De iure vero canonico: dicit q: aut con
 suetudo ē p̄ter ius: et sufficit tps. r. annoꝝ. ad
 hoc glo. nōbills in. c. fi. eo. ti. li. vj. qd vñ limi
 tandum nisi p̄suetudo ueniat ad detrahendū
 iuri alicuius eccl^e: q tunc sicut in p̄scriptōe
 eccl^e requirit tps. xl. annoꝝ: ita in consuetu
 dine. Et hoc ē notabile dictū *Imo. in. c. cum
 dilectus eo. ti. qd est bñ notandū. vñ tñ. Imo.
 restringere: qñ p̄suetudo ē p̄ eccl^a m̄ p̄tula
 rem. Sec⁹ si p̄ eccl^a m̄ v'cm. Sed panoz. dīe
 non videre ad hoc bonā rōnem diuersitatis:
 q non d̄z eē minus sanozabile totum corpus
 eccl^e: qz aliqd mēbz eccl^e. Aut p̄suetudo est
 p̄ ius canonicū: et tunc regitur tps. xl. annoꝝ.
 et i hoc cāu regitur q p̄suetudo sit p̄scripta.
 Et quare maius tps requirat qñ est p̄ ius: qz
 qñ est p̄ter: p̄. Derūtū vñ verissimū: q vbi
 p̄suetudo uenit p̄ ea que sunt reseruatā p̄nci
 pi in signū spālis p̄uilegiij: tunc vtroqz iure
 requirit tps: de cuius inicio non est memoria:
 vt in. c. super quibusdā de ver. fig.**

Quero quot actus vel vices requirant ad
 inducendā p̄suetudinē: *s̄. panoz. vbi. s̄. dicit
 q: de hoc sunt multe op̄iones. S̄ cōis opi
 nio est q reguntur tot actus: et ita notarij: vt
 verisimilit̄ trāsierint in noticiā populi. Nā non
 actus: s̄ tacitus p̄sensu populi iducit p̄ue
 tudinē. vñ vbiqz ex p̄icturis h̄ tacitus cō
 sensus populū: tunc non curatur d̄ magna fre
 quentia actuum.*

Quā aut vnicus act⁹ notoz⁹ iducat p̄suetu
 dinem: *Quidā dixerūt q sic: S̄ Bar. p̄ i. d.*

L. de quib⁹. q³ consuetudo introducitur et frequētia mox: sed cessat frequētia ubi est nisi vnic⁹ actus. Itē est q³ substantiam et significationem vocabuli. nam consuetudo est quasi cōis assuefactio. Itē et vnic⁹ actu q³ iusticiāz nō dō non pōt dīcī p̄sensu populī: q³ forte p̄ errozes vel eā curandā scandalū populū p̄ia vice n̄ p̄ dicit. Distingue tñ: q³ aut ille vnic⁹ actus h̄z eām successiuaz: et sufficit. si habuit p̄tinuatiōnem t̄p̄is: et sic inducitur consuetudo. vt in. c. cum de beneficio de preb. l. vi. nā si beneficij secularē p̄sertur regulari: et possidetur p̄ regularem t̄p̄ē habili ad regularem inducendā efficiuntur illud bñficiū regularē: s̄z vnica collatio in teruenerit: et e³: q³ illa collatio h̄z actus successiuum. l. possessionem p̄tinuatiā p̄ regularē. Idem dic si edificaret pons in publico et haberet eām permanentē. Sed Bar. in. d. l. de quibus. sentit q³ regrant ad minus duo actus in dicto casu. Dicit. n. q³ si quis facit pontem in platea cōis ab vna domo ad aliā. alius s̄t facit q³ est introducta consuetudo fm̄. Guil. de cu. q³ isti duo actus sūt adeo nō s̄ij populo q³ p̄prehēdit tacitus eius p̄sensu. Sec³ si fieret in loco nō publico: vel in loco nō p̄uersabili: nā ea que palaz s̄iunt: dicuntur frequēter fieri s̄. de ritu nnp. l. palam.

9 **Q**uā aut ad inducendā consuetudinem sufficiat q³ maior pars populi vtaf illa consuetudine: s̄z. pa. noz. vbi. s̄. post gl. dicit q³ sic. Intellige tñ de maiorē pte populi h̄ntē p̄sensu: habile ad introductendū. l. v. consuetudinē. nā mulieres: infantes: et furiosi si p̄putant in numeroz: q³ isti n̄ p̄nt legē p̄dere. vt i. l. j. ff. de leg. Itē intellige glo. de consuetudine: q³ distinguit totū populū: s̄z si tractarem⁹ d̄ consuetudine introducēda i aliquo collegio: sufficit maior pars illius collegij. hoc tñ limitare. nā maior pars nō sufficit ad introductendū legē: q³ o3 saltem q³ sint due pres vniuersitatis: sed maior pars istaz duaz nō sufficit ad disponendū. vt in. c. j. d̄ his q³ s̄. a. ma. par. cap. i. Et iō dicere q³ salte due ptes illi⁹ vniuersitatis seu collegij debent cēscientes q³ illa consuetudo introducitur.

10 **Q**uā aut vnic⁹ act⁹ iterueniēs p̄ consuetudinem interrūpat ipaz consuetudinē? Conclude q³ aut consuetudo nō erat adhuc p̄pleta: et tunc interrūpit: ita q³ nō est opus de nouo incipere: q³ p̄ hoc non appet de tacito p̄sensu populī: q³ vclit inducē consuetudinē: cum fecerit actus p̄-

rium. ar. eē d̄ ap. sollicitudinē. in fi. Aut consuetudo erat p̄pleta et p̄fecta: et tūc vnic⁹ actus prius eā nō tollit: s̄z o3 q³ tollatur eo t̄p̄e et mo: quibus sūt inducta: q³iaz: lex est. et ideo debet tolli tāq³ lex. Eredo tñ indifferenter ad eā tollendam sufficē t̄p̄s. r. anoz.

Consuetudini rōnabili alicuius loci nō de iurō rogatur p̄ statutum nouū pape: nisi illud exp̄matur. vt eē de p̄sti. c. j. li. vi.

Consuetudo i dicitur iudicij p̄ binū actū. rrv. q. ij. Ita nos. h̄ tñ nō ē p̄p̄e consuetudo. nam fm̄ panoz. i. c. j. e. ti. appellatione consuetudinis intelligit de ea q³ t̄z: et que iam p̄scripta est. vt in. c. cumana. de elec. De hac consuetudine in delictis. vide. s̄. singularia. c. adulatione. in fi.

Quā aut consuetudo possit derogare legi positivē ē p̄ceptivā: s̄z. panoz. in. c. j. d̄ tre. et pace. post glo. ibi dicit q³ lex positivā ē p̄ceptivā n̄ obligat ad peccatū si nō sūt morib⁹ vtiētū recepta: vel si in disuetudinē abiit. Et h̄c op̄nionē tenet Hof. et Jm̄. et Mo. in sum. s̄z in. d. c. j. tenuit ip̄e Mo. p̄m̄. adducitur: q³ si est lex p̄ceptivā. ergo a p̄ncipio ligauit p̄uenientes ad peccatū. ergo p̄ nō obseruantia non tollit eius visū: q³ ip̄s nō est modus tollendi obligationē. Alio vero distinguūt iter leges que apponūt penas ip̄o facto: et illas que mādant penas infligi. vt p̄m̄is nō h̄eat locum consuetudo: cū statim p̄faciēdo incidere i penā et i factū dānatū. rriij. q. j. audiuimus. Mo. an. distinguit q³ aut lex p̄ceptivā emanauit in fauorē priuatū. et pōt tolli consuetudinē. sicut pōt tolli pacto et renūciatione. d. l. d̄ qb⁹. Aut emanauit in honozē dei: aut fauorem publicū: et tunc si subditi nō obseruauerūt sciente sup̄iore et patiente: tal lex nō ligat: nec requirit alia p̄scriptio. q³ ex quo sup̄ior videt et patitur non vt velle q³ lex sua vincalū inciat. Sed si sup̄ior ignorat: tūc peccat p̄ueniēdo. Sed p̄ Mo. et. d. an. vt ter. in. d. c. fi. vbi textus apte p̄bat q³ ois lex humana p̄t tolli consuetudinē dūmō sit rōnabilis et h̄c p̄scripta. vñ ibi solū referuat p̄ consuetudinē ius diuinū: nec priuatū dicunt tollē legē sup̄ior: s̄z ip̄e sup̄ior p̄sensum p̄stādo huic consuetudini i eo q³ statuunt iura. vt per consuetudinem possit tolli ius positivum d. c. fi. Et iō distinguunt: q³ aut lex p̄ceptivā nunq³ sūt recepta i obseruantia sciente legislatore: valente contradicere et non p̄radicētes: et talis lex non ligat. Et p̄tō q³ non requira-

tur tempus ad inducendam prescriptionem: s; sufficit
 bin? vel trin? act? in dñum? q; hic non agim?
 de p̄scribendo s; lege: s; d; ipediendo vinculu.
 nam p; binu? vel trinū actū appet de p̄sensu su
 perioris. ar. d. c. ita nos. Si vero aliqui obser
 vant: t; aliqui nō: in eodē loco: tūc nō seruat
 tūc nō vident excusari. vt in. c. cum iaduduz.
 d; p̄bē. Intelligē tñ hoc: qñ maior pars seruat
 tūc minor: ps non excusat. t; tūc intelligit illud
 dictū. Multa p; patientia tollerāt. rē. Aut su
 p̄ior: ignorat t; tūc puto q; regrat p̄scriptio. r.
 ānoz: dñmō p̄suetudo sit rōnabil: vt q; sun
 dat sup; aliq; rōe. vt i. d. c. si. Nec ob. q; a p̄i
 cipio boies peccauerūt dñficiendo. nā dupler
 p̄t eē mīso. P̄dūo q; si moti fuerūt et aliq; rō
 nabili cā nō peccauerūt: q; ipemet sup̄ior: idul
 sifit. Ad hoc qd notat in. s. leges. iiii. di. vbi
 tria regrūt ad hoc. vt let liget. P̄dūo q; sit sa
 cta p; cū q; h; p̄tātē p̄dendi legē. Secō q; sit
 publicē. p̄mulgata. Tertio q; p; inferiores scu
 subditos sit suscepta. Secō r̄ndet q; successo
 res eoz q; dñciūt: nō peccauerūt: q; potuerūt
 estē q; et aliq; rōabili cā illa lex nō sit i ob
 seruantia. Si vero lex p̄ceptiua fuit recepta: s;
 tñ p; dñficiendū dñciūt ē. dic vt. s. Et q; lex
 p̄ceptiua n̄ illaqet sciētē sup̄iore: tñ dñciētē al
 lego bonū ter. cū gl. xx. vi. c. j. t. c. cū oli. d; cle.
 p̄iu. In p̄suetudine at; inducēda i sacralib; cri
 gitur tacit? p̄sensus papē: alr; si ligat; ita voluit
 gl. nōbil. in. c. vir. de scōis nup. h; panoz.

14 **Additio.** Adde p̄dictū qd nōt frā.
 d; are. i. p̄si. r. i. cipiētē i rpi
 noic. post Car. flo. i. c. j. de tre. t; pa. t; ibi cuz
 seq; Jo. de imol. t; d. Ab. modernuz q; qñ
 statutu sit a sup̄iore: t; n̄ recipit a subditis imo
 seruat dñum: t; hoc sit sciētē t; patiētē sup̄iore
 q; fecit statutu. ad tollēdū tale statutu q; n̄ liget
 n̄ regrit p̄suetudo p̄scripta. p. r. ānos. s; sufficē
 simp̄l'r vltis p̄: allegāt ter. iiii. di. c. j. q; opte
 facit. Et qd nō. i. c. cū oli. de cle. p̄iu. t; r. j. di.
 de libellis i gl. hāc ēt sniam. t; An. de bu. que
 ipsi nō allegāt. i. c. q; circa. de p̄san. t; affi. vbi
 dicit nōbilr ad p̄positū q; qñ lex n̄ recipit ab
 oib; sciētē sup̄iore talis lex nō ligat: q; sup̄ior
 v̄t eaz tacite tollē ex quo scit dñū obseruari: t;
 patit. Et idē credit ibi. d. Ab. si lex recipiat a
 miori p̄tē: si obseruet autē a maiori. all at nōtā
 p; Jo. an. in. c. si. de p̄sue. Qd dictū ē egssimū
 in hoc casu: q; non d; esse in p̄tate mioris p̄t
 illud qd inducēt maiorē p̄tē ad peccatū qd icur

reret p; trāsgressione legis. **Finis.**
Quā autē ex n̄ vsu inducat p̄suetudo: s; pan. 15
 in. c. iobes. d; cle. p̄iu. p̄ Jo. an. dicit q; qñq;
 non vsus nō h; in se actū tacitū s; dispōnē iur
 neq; in subā: neq; i forma: t; tūc ex nō vsu nō
 inducat p̄suetudo nec derogat lex. P̄done exē
 plū. lex dicit hermos froditi eē iudicādū s; scētū
 p̄ualentē. l. q̄rif. ff. d; sta. ho. tñ si p; mille ānos
 nūq; accidēt ille casus: n̄ p̄t dicit q; sit abrogata
 illa lex: q; nihil ē actū s; legē. Vel pone: lex dicit
 q; si ddisti mibi dānū possū agē: t; te: actōe le
 gis aglic. P̄done q; passus dānuz noluit agē
 p̄fecto et hoc n̄ ē iudicata p̄suetudo s; illā legē
 q; ipsa lex nō necessitat ad vsu: s; dat facultā
 tem agēdī. Et iō et hoc p̄cludē q; i hijs q; sit
 mēre facultat; n̄ inducit p̄suetudo. nā i hijs cā
 bus nihil agit s; legē p̄mittētē. Si vō n̄ vsus
 h; i se tacitū actū s; dispōnē iur: tūc inducit cō
 suetudo. vti. d. c. iobes. nā ibi n̄ dēferēdō ton
 surā v̄t p̄mittētē legē q; inūgit dlatōz rōsure.

Que ē dīa inter p̄suetudinē t; p̄scriptōez? 16
 s; panoz. in. d. c. si. dicit q; p̄cipialis dīa ē: q;
 et p̄scriptōne agrif ius p̄iuato: siue illud us
 trabat et publico: siue et p̄iuato. Qd s̄uetudie
 vero n̄ agrif ius alicui p̄iuato: sed in publico
 vñcūq; caulet: ēt si ius trabat et p̄iuato: vt in
 l. v̄ditoz. s; si p̄stat. ff. cō. p. vbi p; q; p̄t itro
 duci p̄suetudo q; gl; q; possit dato p̄cio fodere
 lapides et fundo alicui? Et ob dictā legē pa
 noz. i. c. dilecti. de arbi. ifert ad. q. nūq; possit
 iduci p̄suetudo: vt nobiles alie? castri possint
 incidē ligna: vel aialia pascre ifra limites al
 terius castri: vel in fundo alterius: Et dicit q;
 sic: dñmō p̄suetudo n̄ sit iudicata p; violētā. ad
 hoc. c. sup; qbusdā. de ver. si. nā quēadmodū
 poss; p̄scribi: seu acgrī tota res: ita t; vsus rei.
 Alia dīa. nā i p̄scriptōe regrit titulus t; bōa
 fides. In p̄suetudine vero n̄: s; solū tps. d. l.
 de qbus. Alia dīa fin huius. q; p̄scriptio locū
 h; in reb; mobilib; t; immobilib;: corp̄alib; t;
 incorp̄alib;. cē de p̄scrip. auditis. t. c. se. Qd
 s̄uetudo at; in cō: p̄oralib; t; tū: vt seruitutib;
 iurisdicōib;: elecōib; t; huiusmodi. Alia dīa
 q; p̄scriptio t; p̄iuilegiū nō p̄currūt. cē d; fide
 instru. inter dilectos. t; de p̄scrip. veniēs. S;
 p̄suetudo t; p̄iuilegiū bñ p̄currūt: cē co. cū di
 lectus. t; de ver. si. abbate. Alia q; p̄scriptio
 p̄prie ē exclusio actōis siue petitiōis. S; p̄sue
 tudo ē actiōis: siue iur; acq̄sitiō. de elec. p̄sti
 tut. t. c. i. geneti. Alia dīa: q; p̄suetudo cr

ronca n̄ iunat. Sec^o p̄ scriptiōe qz titulus pu
tatiu⁹: z si ver⁹ n̄ sit: dūm̄ pbabil̄ erro: excu/
fer: dat cāz p̄ scribēdi ff. p. suo. l. vltima.

C **Preceptus** Qñ qz dica
tur p̄ tēnere:
vid. j. Jemūū. s. j. Et ibi habetur qñ
p̄stitutio hz vūm̄ p̄cepti vel ne.

C **Prentio** Qñ sit pec
catum mor/
tale. fm̄ Tho. scōa scōe. q. txxviii.
Si accipiat̄ p̄ntio hz qz iporat impugna/
tionē veritatis z iordimatiū hōz sic ē peccatū
mortale. Et sic fm̄ Ambrosiū ē impugnatō
veritatē: cū p̄sidentia clamoris. Si aut̄ p̄ntio
dicat ipugnatoz falsitatis cū debito mō acri
monie sic p̄ntio ē laudabil̄. Si aut̄ cū inor/
dinato mō sic p̄ntio veniale nisi forte tāta inor/
diatio fiat i p̄ntēdo qz generet scādalu er h.

C **Contractus** fm̄. v̄. est
ultra citro/
qz obligatio ex voluntate p̄tū surgēs:
vt emptio: venditio: locatio: conductio: mu/
tuum: z silia. Quasi contractus est obligatio
quia qz obligat̄ alicui er aliquo offō: vel facto
licito z honesto: l̄t non interuenierit exp̄ssa vo
luntas v̄triusqz. v̄ tutela: cura: aut negotio/
rum alienoz gestio: z huiusmodi. nam qzuis
pupillus habens tutorem: aut pubes: suac fu/
riofus habēs curatozē: vel ille cuius ignoran
ter gerit qz negotium nō exp̄sse p̄traxerit: ni
hilominus tutor: curatoz: z negotioz gestoz
obligantur quasi contractissent.

1 Quot modis dicitur: ff. q. q̄tuor: mōis. l.
re. v̄erbis: l̄is: z p̄sensu. in si. d. obli. in si.

2 Aliq̄ sunt d̄ci⁹ bone fidei: aliqui sunt stricti
iuris. Et dicant̄ bone fidei pp̄ duo. P̄mo qz
si d̄lus dat cām eis: nō tenet. Scōo qz veni
unt vsure er moza: z iudex p̄t estiare d̄ bono z
equo qd venit recōpensandū vel restituēduz:
nō sic in d̄rib⁹ stricti iuris. Et q̄ sint p̄tract⁹
bone fidei z q̄ stricti iur̄. vide. j. Dolus. s. j.
z. s. A. ciones. s. j. t. ij.

C **Contritio** fm̄ theo. est do/
lor voluntarie sū/
ptus p̄ peccatis cū p̄positio p̄ntēdi
z satisfaciēdi. nā sic p̄tes i māl̄ib⁹ aliqd p̄teri d̄
qñ total̄ i mīmas p̄tes redigitur: ita cor hois
p̄teri d̄ qñ affect⁹ peccati fm̄ oēm sui p̄tē in
eo total̄ p̄frigit: z p̄fecte a p̄cōo refilit. Et qz
tal̄ r̄silitio dolor est: iō p̄ dolorē tāqz p̄ p̄pū

gen⁹ diffinit. Ad d̄dit at̄ voluntarie affūpt⁹: tāqz
d̄tia ponēs i gnē morali. Et addit p̄ p̄cās tā
qz mā specificās: loco vltie d̄cie. Hec ē ergo
diffinitio p̄tēs p̄ritōiōz ē act⁹ virtutis.
S; vt est p̄ facti p̄nic sic os qz addat aliqd p̄
respectū ad alias p̄tes. Et iō addit cū p̄posito
p̄ntēdi z satisfaciēdi.

Que ē d̄tia iter p̄ritōiōz z attritōz: ff. fm̄
Tho. i. iij. di. xvij. Sic l̄co p̄alib⁹ attritio ē d̄
cunt̄ q̄aliquo mō sūt p̄mūta: l̄ n̄ p̄fecte con
trita v̄ro qñ oēs p̄tes sūt z p̄ntēdi nā sūt: sic
i sp̄ualib⁹ attritio significat quā d̄ displicētia
de peccatis hz nō p̄fectam: contritio aut̄ perse/
ctam displicētiām.

Quiz dolor p̄ritōiōis d̄eat cē maxim⁹: ff.
fm̄ Bo. in. iij. di. xvij. ar. ij. q. j. q̄ dupler est
dolor. Vn⁹ i voluntate qz nō aliud qz peccati
displicētia: z iste hz cē maxim⁹ i genere. l. i cō
patione ad alios dolozes oīuz p̄taliū. vñ i cāu
quo p̄tgerit: vel p̄mittit̄ peccatū mortale: vel
incurrē dānū p̄taliū: aut mortē: q̄libz tenet ma
gis eligē penā: peccare v̄l peccasse. Mō d̄z
tñ hz Tho. i quolibz d̄scēdē i sp̄ali ad hāc pe/
nā: imo stulte facit qz seip̄mi hoc sollicitat. Est
ali⁹ dolor i sensualitate qz causat̄ ex p̄mo dolorē
vel hz necessitate nature ex motu supioz viriū
quē sequūtur iscriozes: vel hz electōz put̄ vo
lūtas excitat dolorē illū: z sic n̄ ē necē qz dolor
ille sit maxim⁹. imo nec ē necesse dolē isto mō

Quiz i dolore p̄ritōiōis possit ēē excessus: ff.
Bo. vbi. s. q. ij. q. n̄. P̄mo mō accipiēdo p̄
displicētia rōis. S; scōo mō put̄ ē passio sen
sualitatē sic: Vñ si aduertit qz n̄ p̄t sustine sine
magno d̄trūmēto tenet tēpare. Si at̄ si aduer
tit: z ideo non tempat: nō credo peccet qz da
bat opaz r̄ilicite.

Quiz hō d̄eat sēp̄ p̄teri: ff. Bo. vbi. s. ar.
iij. q. ij. Sciendū tñ qz dupler ē p̄ritio seu d̄te
statio p̄cī. Quē d̄ i hitu: z ad hāc tenet z p̄
peccati p̄fectā remissōz: qz vt dicit vgo d̄ san.
vic. Lū de⁹ absolut̄ aliq̄ne a p̄cōo obligat̄ cū
viculo d̄testatōis p̄tue. Quē d̄z ē i actu: z
ad hāc n̄ tenet semp̄: h; p̄ loco z tpe. l. cū reco
gitat p̄cā sua. hoc itelligit d̄ mortali⁹: qz d̄ ue
nialib⁹ n̄ ē necesse p̄teri. v̄l habet. Cōfessio. ij.
s. viij. Et hz Tho. i. iij. di. xvij. Mō sufficē cō/
tritio gnāl̄ qñ hō sp̄al̄ r̄ p̄cā sua mortalia hz i
mēoria q̄ sibi adhuc n̄ sūt remissa: h; os sit sp̄al̄
d̄c̄is. S; post qz sūt remissa sufficit general̄.

Quiz hō tenet p̄teri statū p̄missō mortali⁹

fl. q. non. sicut pceptus dilectionis dei qntu ad actum interiores non semp obligat. sz solu qm ma occurreret practice si speculatiue. s. cu p dicitur de vt diligendus: vel no diligendus tenetur ho iudicare vt diligendus z diligere. Sic r pccs motale pmissu si meti occurrit practice vel vt ma delectatiois: vel delectatiois tenetur ho iudicare delectadu z delectari sz pe. d pal.

6 Quis e effectus pntiois? fl. q. e remissio culpe z pene aliqualis no totalis: al' s non essent necessarie indulgentie pccatorz.

7 Quid hō possit satisfacē d vno peccato sine alio? fl. fm Tbo. in. iij. dist. rv. no. Nazoz q. talis sit modus satisfactiois q pccat ad tollē dāni offensam. D scense at oblatio est amicitie restō. Et iō si aliquid sit qd amicitie restōnez ipediat et apud boies satisfactio eē no p̄t. Lū ergo qdlibet peccatū ipediat amicitia caritatē q est hois: ipole ē q ho d vno pccō satisfaciāt alio retēto. Sic nec ho satisfaciēt q p alapa si bi data se ei p̄sternat z aliā simul daret.

8 Quid satisfactio fieri dbeat p opa penalit? fl. sz p̄de. in. iij. di. rv. sic. q. p talia opa sit solutio emēde debite p offensa p̄terita: z sit p̄seruatio a futura offensa. p̄denc. n. medicine qdaz sūt: vt dicit p̄hs scōo ethi. Et qdē qn̄ pena satisfactioia indicit p̄ emēdā culpe p̄terite: sic maiorē culpe maiorē debetur pena. Quā v̄cro indicit p̄ cautelam culpe future: sic aliqui ēt̄ m̄iori culpe maiorē iponit̄ pena: vt puta i iu uene fornicatē qz in sene. q̄uis ēt̄ sener magis peccet: t̄n̄ iuuenis indiget fortiori retrahente.

9 In qb? opib? p̄sistit satisfactio? fl. sz Kai. in trib? s. in ofone: ieiunio: z el' ina. In p̄tio p̄supbia. In scōo p̄ carnis p̄cupiscētā. In tertio p̄ auaritiā. Et ad has reducunt oēs alie satisfactōes. Nā vigilie: pegrinatōes: discipline: abstinentia: z oia opa carnē affigētia reducūt ad ieiunū. Q pa at̄ misericordie corp'al ad elemosinā. Q pa v̄o spūalia ad ofonē. Et p̄ ieiunium ordinatur hō in seipō: per el'az ad p̄imum: per ofonē ad deū. Itē sit satisfactio de bonis exteriorib? p elemosinā: de bonis cozporis p ieiunium: de bonis aie per ofonem.

10 Qualiter elemosinaz largitio sit satisfactio? fl. fm Tbo. in. iij. di. rv. Illaz elemosinaz largitio ad quā qd a se tenet no ē psatisfactiois: sed pambulum ad ipsam. Ille vero elemosine ad qd qd a se non tenet p̄ntē satisfactiois: cuz sint opera bona z penalit: qd cri

gitur ad opus satisfactorium. Quid flagella qb? a dño i hac vita flagella? u mur sint satisfactoria? fl. sz Tbo. in. iij. di. xix. si flagella fiant aliquo mō ipsius patientis in qntū ea acceptat ad purgatiōez peccatorz: eis vtēs patienter sic rōnez satisfactiois accipiūt. Si aut patēs eis p impatiētā oio dissentiat tūc no efficiunt aliquo mō ipsius: z iō no hnt rōnem satisfactiois: sz vindicatiōis tm̄.

Quid sit magis satisfactorium: an elemosina: vel ofo: uel ieiunū? fl. sz Tbo. vbi. s. elemosina icludit i se ofonē z ieiunū duplici rōe p̄dno qz elemosina cū cui daf p̄stituit d̄bito: ē ad orādum z ieiunādum z ad alia bona q̄ p̄t faciēda p eo q dedit. Scōo qz elemosina pp deū data ē quasi qdā oblatio deo facta. Q blatio at̄ ipsa deo facta v̄is ofonē bz. Itē in qntū bona exteriora ad cozp̄s p̄seruatōez ordināf. Subtractio exteriorz bonoz p elemosinā q̄si nirtute p̄tiet ieiunū quo macerat corp? Si r̄ ēt̄ ofo virtute p̄tiet ieiunū: qz extēsiō itellect? ad deū d̄bilitate cozp̄is p̄t. v̄n̄ el' p̄ p̄p̄ci? bz v̄is satisfactiois qz ofo: z ofo qz ieiunū. Et iō d̄r. j. th̄m. iij. Corp'al exercitatio ad modicū vtilis ē: pietas at̄ ad oia valz. Et pp hoc etia magis idicūt vt v̄l'is medicina peccati qz alia.

Quid restō sit psatisfactiois? fl. fm p̄de. i iij. di. rv. Aliquid p̄t dici psatisfactiois dupliciter. Vno mō oē illud qd ad debitā satisfactioez erigitur: z sic restitutio est pars satisfactiois. Alio mō illud solū quo p̄sistit satisfactio. Et sic restō n̄ ē psatisfactiois: qz restō dicit tm̄ cessatiōē ab iniuria. Scōz est fundamentum z quasi pambulū ad satisfactioem.

Quid vnus p alio possit satisfacere? fl. fm p̄de. vbi. s. duplex ē effectus satisfactiois. Vn? solutio d̄biti peccatoz p̄cedentiū. Alter excusio eāz peccatoz sequentiū. z quo ad hūc scōz effectū p̄stat q vn? p alio n̄ p̄t satisfacē. Quā tum vero ad p̄imū distinguēdū ē. Qz figs ipotens ē p satisfacē: tūc alt? q ēi caritate p̄t p eo satisfacē. Si vero ē potēs tūc oqz ip̄met satisfaciāt p seipō: p̄t t̄n̄ iuuari p aliū. Et ad d̄t hic Tbo. qz ēt̄ si sit potēs alius possz p eo satisfacē. sz no ē p̄mittēdū vt aliqz p alio satisfaciāt: nisi defectus aliqz appcat i penitēte. v̄l' corp'al p quē ipotēs sit ad sustinēdū. vel spūalis p quē non sit p̄d̄p? ad portandū p̄niam.

Quid satisfactio possit fieri p opa eī caritatē? fl. fm Tbo. z p̄de. vbi. s. no. Nā

satisfactio est amotio offense et restō amicitie: hoc aut non pot fieri sine gra et caritate, vñ. 1. Cor. iij. Si distribuero i cibos pauper, et caritate aut non habuero nihil mihi pdest. Talia n. opera non sunt accepta deo.

16 **Q**uam satisfactioem iniunctam: sed i peccato mortali crepta necesse sit iterare: vide. j. Satisfactio. §. 1. Et nō q p pñitōem quo ad deū dimittitur peccō. et iō ex quo qd est pñitō amplius non dicitur esse in peccato mortali.

C **Contumacia** triplex est: Nā alia est

in non veniendo ad iudiciū. Et hec triplex. Prima quando peremptorie citatus venire pñit. Secōda quando malitiose se occultat. Tertia q impedit ne citatio ad eū perueniat. de quibus extra vt lite non pte. qm frequenter. Secōda contumacia ē qñ citatus ad iudiciū venit qdem: sed non vult iuri pte: vel ante finitam cause examinationem contumaciter recedit. 1j. q. iij. certum. Tertia quando offensa eius est manifesta: et iustus a iudice nō vult emendare. cē de ver. si. ex parte.

C **Contumelia** et conuiciū. Primum que

ritur qd sit contumelia: s. fm Tho. scōda scōde. q. lxxij. Contumelia imponit dehonorationem alicuius per verba sine per facta. Differt autē a conuicio in hoc: qz per verba contumeliosa representatur proprie defectus culpe. Sed per conuiciū representatur generaliter quicūqz defectus: sine culpe: siue peccati. Vñ si aliquis dicat alteri iniuriose eum esse cecum: conuiciū quidem dicit sed non contumeliam. Si autē dicat qz sit fur: non solus conuiciū sed etiam contumeliā infert. Sepe tamen vnum pro alio ponitur.

Quod contumelia siue conuiciū sit peccatum mortale: s. fm Tho. vbi. s. pprie et p se vtrūqz horū mortale est: non minus qz furtus vel rapina. Non. n. homo minus amat suū honorem qz rem possessam. Si tñ aliquis conuiciū vel contumeliā dicet non animo de honestandi: sed propter correctionem vel aliquid huiusmodi non dicit conuiciū vel contumeliā per se sed per accidens. vñ hoc mō pot ēē qñqz veniale qñqz sine peccato. In quo tñ est necessaria discretio vt hō moderate talibz verbis vtatur: qz posszita graue ēē conuiciū qz incautelā prolatum auerret honorem eius

quē pferatur. Et tñc possz hō peccare mortaliter: et si nō itenderet de honore alteri. Sicut etiam si quis incaute alii ex ludo percutiēs grauius ledat.

Quā liceat cō correctionis conuiciū dicere: s. l. 3. Tho. vbi. s. Sicut licitū ē alique verberare vel i rebz dānificare cā discipline: ita ē p alio qd alteri quē corrigē bz alioqz verbū conuiciōsus dicē. Et hoc mō dñs discipulos uocauit stultos luce vl. Et apl's galatbas iūctatos. Bal. iij. Tñ vt dicit Aug. ex magna necessitate oburgationes sunt adhibende: in qb' nō vt nobis: sed vt dño seruiatur: infertur.

Quod hō debeat contumelias sibi illatas sustinere: s. l. 3. Tho. vbi. s. sicut i alijs iniurijs sic et in verbis contumeliosis tenemur hōc alijs pparati ad tolerantias si expedies fuerit. Quis tñ oz vt contumelias repellam? pp duo. Prōmo pp bonū ei? q contumeliā infert vt ei? audacia repri mat: et deccio talia si attēter. iura illud puer. xvij. Vnde stulto sur st tūcā suā ne sibi sapiēs videat. Secōdo ppter bonū multoz quoz pfectus per contumelias nobis illatas ipeditur.

Quid sit de illo q piceat malū alii: vt puta ignē. s. Anto. vel malū. s. Lazari: vel fluxū sanguinis: vel mortē: et humifidē: s. qz p dicta pprie nō dicuntur conuicia: vt contumelie: et iō de se nō sunt peccata mortalia nisi delibera te et sedato furore essent pñiti qz dca mala eis euenirēt. Secōdū aut si eripetur: vl furore p dicta iparent alii vt i pñib' sit: tñ. n. esset veniale. Idē dic dñre q ipcaat mortē filio et hō modi.

C **Coza** modi ludi sint liciti

s. fm Al. in. iij. di. xvj. qz huiusmodi ludi fm se nō sunt male: qz bñ fieri pnt. Sz tri plici de cā pnt fieri male. Prōmo si fiat ad prouocandū libidinē et huiusmodi. Secōdo si non pueniūt psonē vt clericis: religiosiis: et huiusmodi. Tertio si fiant i pgruo tpe. s. pnie. Si vero fiant ex cā alicuius honeste leticie: et a psonis secularibus: et pgruo tpe et loco: et alijs debitis circūstantijs non ē illicitum.

Quod ducentes illicitas cozas peccent mortaliter: s. l. 3. vñ. Lredo q sic siue i festis siue i pñstis si hoc faciūt cā incitādi ad libidinem se: vel alio. Si aut i cozas ducent de consuetudine. Si autem aliquis: vel aliqua non corrupta intentione aliquando immiscet se huiusmodi cozas: non audeo dicere quod

fit peccatum mortale. Sed nec audeo eū vel
eam excusare: ul' assecurare a peccato morta-
li: cum ingerant se periculo: p'ouocādi alios
ad periculū & libidinē. Nota tñ: s; A. L. ubi. s;
q' quinq; cōcurrētib; ad corcas: tales pnt
excusari. Primo qñ sūt debito tēpore. s. gau-
dij: ut i nuptijs: uel tēpore victorie: uel libera-
tionis homis: uel patrie: uel in aduētū amici
de terra lō ginquin: nō ergo tēpore ad duotio-
nē dputato: ut ab aduētū dñi vsq; ad epipha-
niā: & septuagesima usq; ad pascha. Tamen
cōtrariū obseruatur: & magis fit abusus i his
tēporibus q; i alijs. Secūdo q' sūt euz pso-
nis honestis: d' gbus nō oriatur presūptio ma-
li: nō cū leuatoibus: uel p'bilocapit: & huius-
modi. Tertio q' sūt a psonis secularibus: nō
a monachis uel monialib;: nec clericis: uel re-
ligiosis. Quarto q' honesto mō siant: ita q'
actus ibonesti: uel huiusmodi nō imisceant.
Quinto q' cātus ercātis i talibus: & musica n̄
fit de illicitis: sed de moribus: uel de deo. Itē
requiritur p'ueniētia loci: q' n̄ i ecclesijs uel ci-
miterijs: aut resectorio fratru & huiusmodi.
Aliud ē pōt addi qd ē p'cipuū: s. recitudo
intentiōis: ac ēt stabilitas cōsātis. nam qui
ita fragilis ē q' lz bona intentiōe corzare i ci-
piat: tamē nō erit quin ad libidinē mortale p-
uocetur: peccat mortaliter: se sciētis igerēdo
q' exponit se piculo probabili mortalis pecca-
ti. Et per hoc querit A. r. f. in sūma: quid figs
nō pōt uitare peccatū mortale ppter fragili-
tate suā habitādo cū marito: uxore: patre: ma-
tre: filio: & filia: an tēpatur recedere ab illis:
uel an possit in domo stare sine peccato? s;
q' q; q; ille casus de facili ptingere nō possit:
tamē ubi ptingeret: nulli dubiū ē: q' a tali p-
sona ob cuius pntiam a mortali abstinerē nō
pōt: discedendum cēt.

Correctio. j. sc; punitio
quā platus
bz facere. bz eim corrigere delicta sub
dito: si ex odio: s; ex caritate. lxxvij. di. odio:
q' si negligit grauitur peccat: & grauitur pu-
niēdus ē. Talis eiz canis ipudicus dicēdus ē
potius q; cōs. lxxij. di. nemo. r. c. error. r. c.
nihil. Nec circa b; d; eē remissus: q' dū vni
pctū idigno ad contagiū puocat vniuersos.
s; acilitas eiz uenit icentiuū tribuit deliquēdi
xiiij. q. iij. ē inuisa. r. c. sc. Et platus qdē d; z
corrigere subditos n̄ lenitate priis s; auctozita

te pōnificis. vñ Hieronym' dicit q' hely dā
nat' ē pp imigatē filioz. Compuir qdē: s; le-
nitate priis: s; n̄ auctozitate pōnificis. **¶** Delat'
eiz d; eē benign' & p'stare misericordiā peni-
tētib; . In penitētib; at & icorrigibilib; se-
cus. ut d' i. c. n̄ p't. xiiij. q. iij. vbi sic d'. Sic
eiz penitētib; misericordiā et d'ibere inbemur:
sic & ipenitētib; & in malo obstinatis misicor-
des eē. p'hibemur. Et lz infinite auctozitates
ad h' allegari possēt: tñ vna ē i. c. diaconi sūt.
xiiij. di. que claudit sacchū q' dicit. **¶** A s' duc pec-
cātū n̄ miseref de'. Et q' seueritas erga pec-
cātes sit laudāda: hēs exēpla multoz scōz:
vt d' **¶** Flarioe: Ambrosio: Nicolao & ml' tis
alijs q' laudātur de eoz seueritate.

¶ Quis at dicat icorrigibil': Dic p' doc. i. c.
cū n̄ ab boie. d' iudi. q' icorrigibil' d' q' ad p'no-
ra reuertit: ul' i illis p'seuerat. Et s; **¶** Danoz:
sufficēt ad icorrigibilitate: q' aut i ill': aut alia
crimina de nouo cōmitteret.

¶ Quid at si i ex. p'posito p'lat' excedēt i cor-
rigēdo: Dic excusari p. c. oli cāz. d' resti. spoz.

¶ S; nunqd māfuctudo sit laudāda i plato
& ira: uel furor: vitupanda? Dic s'm Egi. in li.
de regimie p'cipū: q' duplct ē ira: pcedēs: vi-
delz subseqēs iudiciū rōis. **¶** Prima duplcti
rōe ē d'elctāda. **¶** P'no qz rōz n̄ audit: & hec lz
p'hm. vj. ethicoz assimilaf suis velocib; & ca-
niculis. Secō caueda ē qz rōz obnubilat. nā
corpore n̄ exiēte i debito tēpamēto puerit ab
usu rōis: q' cū p' irā accēdat s'guis circa cor:
cop' reddid itēmpatū: vt nō possim' debita
rōe vti. **¶** Ikō eiz ul' itellect' lz n̄ fit virt' corp-
ralis: vti tñ i suo actu corp'alib; organis: pp
qd corpore exiēte idisposito n̄ pōt libē vti actu
suo. Et sic nubila mēs ē h' vbi regnāt. Secō
sublequēs iudiciū rōis pōt eē ordiata & imi-
tāda. **¶** Mā cū ira ē rōis organū: & agit s; ipe-
riū rōis virilius: cregmur opa virtuosa. **¶** Dñ
iij. rhetoricoz approbat dictū **¶** Homeri diec-
tis. Virtute intere furorū. **¶** Lūc. n. virt' furorū
iustit' uel ire: qñ ira ē organū virtutis & rōis.
¶ Sic ergo p' māfuctudinē reprimēda ē ira: ne
pcedat iudiciū rōis. & p' irā reprimēda ē mā-
fuctudo: ne impediat virtutū opa & rōis actū.
An igit' q; p' rōz iudicium plene qd agēdū:
debemus eē māfucti: s; postq; plene visum ē
quid facturi sum': possum' accipere irā tan-
q; seruā & acillas rōis: ut per eā crequamur
virilius: que rō iudicabit.

4 **Q**uoniam aliquis debeat cessare a correctioe timēdo ne ille fiat deterior: *R.* *fm* Tho. scda scde. q. rxiij. Correctio prinēs ad platos nō ē dimittēda pp turbationē ei⁹ q̄ corrigat. Tū qz r̄ h̄ spōte ppia emēdārī n̄ uelut corrigēdus ē p̄ penas: vt peccare d̄sistat. Tū ē qz r̄ h̄ iconi- gibilis sit. p̄uidet bono cōi: dū suaf ordo iu- sticie. Et vni⁹ exēplo alij d̄terret. Sec⁹ āt ēd̄ correctōe s̄ma: ut. j. Correctio. ij. in p̄cipio.

5 **Q**uatuor p̄cedēduz ē i correctōe cū multitu- do ē in scelere: *R.* *fm* Tho. scda scde. q. cxviij. Quā tota multitudo peccat: d̄ ea d̄z sumi vidē- ta: v̄l quātū ad totū: sic egiptij submersi sūt i mari rubro p̄sequētes filios israhel: r̄ sic sodo- mite v̄l r̄ picrūt. v̄l quātū ad magnā ml̄ titū- dis p̄ez: ut *Exo.* rxiij. i penaz coꝝ q̄ adoraue- rāt vitulū. Quā vero sp̄as multozū correctio d̄z seueritas videte exercei i paucos aliquos p̄ncipaliores qbus ceteri terreatur. Sic dñs Numeri. rrv. mādamit suspēdi p̄ncipes ppli p̄ p̄cō ml̄ titudis. Si āt n̄ tota ml̄ titudo pec- canit: h̄ p̄ p̄e: tē si p̄it mali fecerit a dōis d̄z i eis videte: exercei si sine alioꝝ scandalo pōt fieri: alioqn p̄cēdū ē multitudinī r̄ detrahēdū seueritati. Et eodē mō tollerādūz cēt pecca- tum p̄ncipis si sine scādalo multitudinis puniri nō possit: nisi forte cēt peccatū tale qd̄ magis noceret multitudinī vel sp̄ualiter: ul̄ tēporalr̄ q̄z scādalum qd̄ timetur.

6 **Q**uatuor sūt cāe dissimulādi r̄ n̄ corrigēdi delicta *fm* Vl. *Pr̄ia* cuz mali sūt occultū: ita q̄ n̄ p̄sit discerni a bonis. Scda cū multitudo ē tāta q̄ n̄ possit extirpari sine scismate eccl̄e: vel cū n̄ pōt fieri qn̄ boni inuoluerent. de quo vide. s. j. p̄io. Tertia qn̄ pbabilr̄ p̄sumit d̄ cōfidatōe: vt qz peccat ex firmitate v̄l igno- rātia: r̄ n̄ ex obstinata malicia. Quarta si exer- citado bonos p̄sūt eccl̄e: tūc. n. tolerādi sūt ne boni ocio to: p̄scāt. pbant bec. lxiij. di. comestates. r. l. di. ut p̄stueret. rxiij. q. iiii. ipsa pietas. r. c. cū quisqz.

7 **Q**uatuor p̄lat⁹ cr̄is i p̄cō mortali peccet mor- talr̄ corrigēdo: *Pr̄e.* de. pal. l. iiii. di. rix. dicit q̄ sic ēt i p̄cō sūū sit occultū qz suspēsus est corā deo. S̄z j̄ r̄āciscus de mar. in. ii. t̄z. q̄ si p̄cō ē occultū: r̄ ei quē corrigat: r̄ alius astāti bus q̄ sine peccato corrigat. Et auctoritates q̄ vidēt dice p̄uū: dicit intelligēdas q̄ digne non p̄t corrigē. S̄z si p̄cō ē notoriū sic nullo mō p̄t corrigē pp scādalu. S̄z Tho. scda scde. q.

rxiii. t̄z idifficte q̄ peccator: pōt aliū corrigere siue sit occult⁹ siue māifestus. Et dat rōez. d. q̄ correctio p̄tinet ad aliquē iquātū eo viget rectū rōis iudiciū. Peccatū āt n̄ tollit qn̄ re- maneat i peccatē aliqd̄ d̄ recto iudicio. Et h̄z h̄ pōt sibi p̄petē d̄licta subditoꝝ corrigē. S̄z tū p̄cōm p̄cedens: impedimētū affert pp tria. *Pr̄io* qz ex p̄cō suo indign⁹ reddit: ut aliquē corrigat: p̄cipue si manus p̄ez omisit. Scdo ex scādalo qd̄ seq̄ inde: si p̄cōm corrigētis sit māifestū: qz ut q̄ n̄ corrigat ex caritate: h̄ ma- gis sui ositatōe. Tercio pp supbia corrigētis: qz sua p̄cā p̄uipēdēs seipm̄ p̄io p̄sert. Ita qz si peccator: cū hūilitate corrigat n̄ peccat: h̄z p̄t h̄ uel i scia fr̄is: uel saltē i sua p̄denabile se osidet. *h* Tho. Et sic ex dictis Tho. clare hēs q̄ peccatō occult⁹ siue māifestus corrigē do si peccat: saltē mortāl̄r. Idē ut tenē *Ri.* in iiii. di. rix. ar. ii. q. ii. d. q̄ peccatori crioso. ma- nifesto n̄ h̄z fratrē corrigē i publico māifeste. s. p̄pter scādalu. *h* *Ri.* Et qbus dictis hēs in ferre q̄ iste peccator ēt māifest⁹ d̄ se si peccat. Scdo ēt vato scādalo: *Ri.* nō audet dicē q̄ peccet mortāl̄r. Verū tū ē q̄ male fac̄ si cū su- perbia h̄ faciat. Sec⁹ si cū hūilitate. Et h̄z ta- lis cr̄is i peccato mortali sit suspēsus quo ad deū: sicut r̄ q̄z alius cr̄is i mortali: nō tū seq̄- tur q̄ exequēdo actū correctōis ul̄ p̄dicatōis peccet mortāl̄r: qz talia n̄ sūt actus alicui⁹ or- dinis. Et iō non ob. c. fi. de tēpo. ordi. Et q̄ dicit q̄ peccator corrigēs v̄l p̄dicās peccet mortāl̄r: de se ostendat tertū.

Correctio. ij. scilz s̄ma:

Pr̄ia h̄z Tho. scda scde. q. rxiij. in p̄- cepto ē. S̄z qz p̄ceptū ē affirmatiuū non obli- gat ad semp: h̄z p̄ loco r̄ tpe. Quā omisso ei⁹ aliqui sit meritorie: ut qn̄ q̄s oportuū tps in- grit. vel de tps metuit ne deteriorēs fiat. vel ad bonā vitā alios p̄cedat: r̄ huiusmōdi. Se- cūdo omittit. s. cū p̄cō mortali. s. cū somnīdat iudiciū v̄l ḡt: carnis cruciatio: r̄ p̄p̄to: dūm̄ bec ita d̄icent i alo: q̄ sine caritati p̄ponātur. Tercio ē v̄iale qn̄ timō r̄ cupiditas tardiorē facit ad corrigēdū delicta fr̄is. Nō ita tū q̄ si p̄staret ei⁹ fr̄em possēt a peccato retrahē di- mitteret p̄pter timorē r̄ cupiditatē que i alo p̄p̄osuit caritatē. vt dicit Aug.

Quoniam oportet querere quos corripiam⁹: *R.* *fm* Tho. ubi. s. q. nō. h̄z sufficit q̄ impē-

damus eis q nobis occurrunt: alioquin effi-
ceremur exploratores vite alicne.

2 **Q**uoniam subditi teneantur corrigere prelatos:
R. fm Ri. in. iij. di. rit. ar. ij. q. iij. q loque-
do de concordie fraterna et huius sic. Sz d cor-
rectioe increpatiois: vel punitionis no: nisi ma-
nifeste erraret in fide. Tunc cum si no cent supe-
rioris iudicantes: ut nollent: inferiores possent
quia heresis reddit hereticu oi catholico ise-
riori: no solu quo ad sozu intrinsecu: sz et extri-
secu. facit. ij. q. vij. c. secuti. r. c. paulus.

3 **Q**uo ordine procedenda sit in correctioe fra-
terna: R. fm Tho. ubi. s. q peccata publica
publice sunt corrigenda. An peccatis vero oc-
cultis locu habet qd dicit Adat. xvij. Si pec-
cauerit in te frater tuus: vade et corripe euz in
ter te et ipsuz solu. Qd si videt no proficere di-
cat prelatu secreta qui possit prodere. De hac
materia. l. quando denunciatione publica debe-
at precedere monitio. vide. j. Inquisitio in pri-
cipio. Et no q quando peccatu est occultu et
nocumetu non sit prior: sed solu ipsi pecca-
ti: tunc debet precedere duplex monitio. Vna
per monentem solu: que per iuramentuz ipsius
debet probari. Alia per monentem et vnu te-
stem: uel duos: et per ipsos probabitur. Limita
tamc hoc prout dicitur in. d. c. inquisitio. ni
si probabiliter credret no pficere per secre-
tam monitione: sz potius ille irritaret qz corri-
gente. Et pmunitus subterfugis quereret: ut
ceuzigi no posset: qz no debet tunc monere.

4 **Q**uoniam aut epus uel alio superiore precipiente sub
excoicatioe late sine ut qcuqz sciuerit: tale sur-
tum pmisisse reuelare: teneatur: an sciens te-
neatur reuelare: Dic q aut eps hz ifamatum
aliquem de aliquo crimine: et qz no plene proba-
tur: admonet ut q scit dicat: et tunc indistincte te-
netur deponere qe qd scit: lz no precesserit mo-
nitio: et lz no possit probare: qz tunc si venit ut
denunciet: sz ut testificet de eo qd scit. f. acit. c.
j. de testi. co. cu ibi notis. f. fallit hoc i parati-
bus et filius qui nec et volentes ad testimoniu
aduersus se iniuce admittuntur. vti. l. parates.
C. de testi. r. iij. q. iij. s. ite parates. Et itelli-
gitur solu de ascendebus et de descendebus: si
de collateralibus fm gl. l. d. s. ite. Nec et dz co-
pelli vroz q viz: nec socer aduersus genex:
pauignu: sobanu: sobanu: et a sobanis na-
tu: et eos q prior gradu sunt. vt. iij. q. iij. s.
i te. l. iulia. Hoc intellige qn procedit trial r.

Secus si ciuili. ut dicit glo. l. c. j. iij. q. v. vbi
dicit q in ciuili ca licite admittitur frater pira-
fratre et p ipso: qz nulla lego e prohibituz: et
edictum de testibus e phibitioiu. ff. de testi.
Nec gl. Sz an filii teneatur testificari de ptes
eti ca ciuili: vel vroz qz marita: pot? crederez
qz no: pseru si imineret piculu corporu ul aia-
ru. Prio qz p r filii reputat p vna psona:
vt dicit gl. l. c. sup eo. el. ij. de testi. Idem dic d
vroz. vroz. n. r vir effecti se vna caro. Sed
pp scadalu imines. Si eis filii reuelar dicitu
prias: ucl vroz delictu mariti subijceret piculo
mortis uel huiusmodi. Eccl a at n ut obligare
que cu scadalu. ut l. c. officij. d pe. r re. Et h
no. Si at n extat infamia qz aliquem: sz i gnali
qritur: ut sit coi: sic tenet tale amonere sz or-
dine euagelicu: vt pvideat et emendet qd fecit
et satisfaciat epu pcepti. Al' si noluerit si p
pbare: tenet reuelari: al' erit excoicatus. Sz
si pbare si pt n tenet. vt dicit gl. l. c. sacerdos:
d pe. di. vi. r. vi. q. l. c. si oia. Si tñ eēt tal' p-
lat' qz secreta. puidere vllent: debet sibi secreta
taqz pri dicē. Sz cu coi epi pcepti ut eis di-
cat taqz iudici: et iudiciali foro: n tenet nisi de
eo qd pbare pti. Et qd dz e qz qn delictu e oc-
cultu qz iste scis tenet pri amone deliquere
qz reuelare plato rē. dico h vuz: tñ si nollet
amonere ucl deliquēs eēt abns: ucl huiusmo-
di: tunc etiā non facta amonitioe teneretur reue-
lare: qz hic e maius vinculu. r de duob' ma-
lis eligendū e minus malu. rii. di. nerui.

Corporalia altaris debet
eē d puro pā
no lineo ab epō bñdco: n d pāno tin-
cto aut d serico. de pse. di. i. p sulto. q n debet
lauari p scias: nec tāgi. rrii. di. sacratas. r d
pse. di. l. nemo. Vñ mistri altaris debet hēre
peluis noua quā p ipsis lauandis tencant: et
aquā i factuario p piciat. vt in. d. c. nemo. Et
sitr d alijs altaris pamēt: of ibidē: lz hodie p
pūā p suestudies fiat pūū: et lz excuset i alijs pa-
ramentis: si tñ d corporalibus pp rōez positā
in. d. c. nemo. l. ne fragmenta dñici corpus
male tractentur.

Quoniam post lotōez corporaliū sint iterū reco-
secranda: R. Dir. li. i. qz corporalia semel con-
secrata: uel bñdicta ab epō: lz postea abluātur
no ē necesse ut āplius bñdicantur: qd no. Itē
no qz ablutio dicto corporaliū p̄tinet ad offi-
diaconi cū hūilib' mistris. ut. l. d. c. nemo.

Quod **zpoza** scōz nō p̄it trās
 sine lnia epi. de p̄se. vi. i. corpora. Et
 hoc uex qñ iā erāt tradita sepulture. De hoc
 vide. j. Reliquie. S. iit.

Quod **zpoze** vicar⁹. Vid. j. Vi
 ciar⁹ cope p totuz.

Rimē pprie ē mortale p̄c̄m.
 Largo tñ mō accipit

qñz p v̄ciali. iuxta illd. Nemo sine cric uiuit.
Que s̄t cria suspēsiōe digna: R. d. An. i. c.
 at si c̄l̄ci d̄ iudi. q̄ oia er qbus qs de scō ē isa
 matus: z hoc qñ ppl̄ s̄ sc̄adalisatur. de pur.
 cano. c. ii. etiā si sit episcopus.

Que sunt crimina di gna degradatōe? Vi
 de. j. Degradatio. S. vi.

Quia qdā sūt enomia iter q̄ si h̄sio: hōici
 diū uolūtariū: z simonia i ordie z b̄sicio. Et
 illa ēt p̄ p̄niaz ipediūt p̄mouēdū: z deiciūt
 iā p̄motū: siue sint occulta: siue sint māifesta
 j. q. i. vētū ē. et d̄ h̄siois. gēciqz. z. c. statutz.
 li. vi. et d̄ tē. or. q̄sūtū. z d̄ simo. tāta. Alia vō
 enomia ocella p̄ p̄niaz n̄ ipediūt. p̄mouēdū
 nec deiciūt iā p̄motū. ut i. d. c. q̄sūtū. Sūt z
 alia cria mediocria i qb⁹ distigunt: qz aut sunt
 māifesta aut s̄t ocella. Si māifesta ēt repellūt
 p̄mouēdū: z deiciūt iā p̄motū. Et itellige
 qñ sūt māifesta p̄ sniaz ul̄ p̄s̄sioz i ur̄: ul̄ cui
 dētia factū. ut i. d. c. q̄sūtū. q̄ si s̄t māifesta sola
 p̄ samā iudic̄ purgatio: q̄ p̄s̄ta absoluet. z si
 i ea d̄s̄cerit dep̄det. d̄ adul. significasti. z de
 pur. ca. et tuaz. Si vero huiusmodi cria sūt
 ocella: p̄nt tales poss̄ p̄niaz remanē i susceptz
 z p̄moueri ad superiores ordies. extra d̄ tēp.
 or. et tenore. z. d. c. quesitū.

Quia d̄tra cria p̄cedit qñz p̄ accusatōz: qñz p̄
 d̄nūciatōz: qñz p̄ igitōz. De qb⁹ vid. s. Lor
 rectio. ii. s. iij. z. iij. z. j. Inquisitio. j. r̄sio.

Que at dicat̄ cria publica? Bar. i. l. j. ff. d̄
 publi. iudi. dicit q̄ iudiciū d̄ publicū triplr.
 Vno mō lāgissime: vt oē iudiciū qd̄ sit ad vi
 dictā seu ad utilitatē publicāz d̄ publicū. Et
 isto mō accipit. j. c. l. iterdū. Alio mō d̄ lar
 ge qñ q̄s d̄ ppl̄ o p̄t accusare. Hoc mō acci
 pit̄ isti. de suspec. tu. Circa qd̄ do tibi regulaz
 q̄ oē iudiciū qd̄ n̄ respic̄ offēsa certe p̄sone p̄i
 cipalr: de illo p̄t accusare q̄s d̄ ppl̄ o. Et
 plū. d̄c̄ statutū. Sigs̄ iurauit̄ p̄ corp⁹ r̄pi pu
 maf. i. c. Istō n̄ respicit̄ offēsa certe p̄sone p̄i
 palr: s̄z malos mores z q̄s p̄t accusare. Nō

at iste tal̄ p̄nt̄ p̄caissimie sic p̄dēnat⁹ d̄ publi
 co iudicio stricte sup̄to. Tertio accipit̄ iudiciū
 publicū stricte: z h̄ mō accipit̄ i b̄ libro z hac
 lege. Ista sūt iudicia d̄ qb⁹ d̄nat⁹ stati efficit̄
 ifamis. vt. l. j. ff. d̄ b̄ijs q̄ nō. isa. Vñ n̄ sc̄q̄t̄
 qlibz p̄t accusare: ergo ē publicū iudiciū p̄t
 accipit̄ hic ut fiat̄ ifamis. h̄ Bar. Privata nō
 d̄lca dicit̄ qz ei soli p̄p̄t̄ p̄secutō: cui interest.

Quod publicoz iudicioz qdā s̄t capitalia: er q
 b⁹ mors aut eriliū ipōit̄. hoc ē aq̄ z ignis int̄
 dictō. p̄ has p̄as crumif caput d̄ ciuitate. Nā
 n̄ etilia s̄z relegatōes pprie dicit̄ur: qz tūc ci
 uitas retinetur. Quedā sunt non capitalia er
 quibus pecūiaria: aut i corpus aliqua coher
 tio pena ē. ut i. l. publicoz. ff. de pub. iudi.

Risma. Vide infra. O leum
 sanctum.

Rialis. Curiales quādo
 qz p̄hibēt̄ or
 diari. Vid. j. D̄ ordinād⁹. S. l. ij. z. iij.

Riositas sm Tbo. scda
 scde. q. clviii.

ē viciū circa iordiatū appetitū cognitōis.

Quod curio ergo vtz viciū curiositatis possit
 eē i cognitōe intellectiua: R. Tbo. ubi. s. Veri
 tat̄ cognitio d̄ se bōa ē. S̄z p̄t eē mala rōc̄ ali
 cui⁹ p̄nt̄ ser̄ mōis. si iquātū aliq̄s d̄ cognitōe
 ueritat̄ sup̄bit. uel iquātū hō cognitōe ueri
 tat̄ ur̄t ad peccādū. ul̄ iquātū p̄ studiū min⁹
 utile retrahit̄ a studio qd̄ ei ex n̄citate icūbit.
 ul̄ iquātū hō studet d̄s̄c̄ a quo n̄ l: sicut q̄ su
 tura a d̄eomib⁹ pergrūt. ul̄ iquātū appetit
 cognoscē v̄itate circa creaturā n̄ s̄ferēdū ad d̄bi
 tū finē. s. ad cognitōz d̄i. ul̄ iq̄z n̄ aliq̄s studet
 ad cognoscēdū v̄itate. s. fact̄ tatē. p̄ p̄i igeniū.
 z istis mōis viciū curiositat̄ ēi p̄te intellectia.

Quod curiositas possit eē circa sēsitiua co
 gnitōez: R. Tbo. ubi. s. q̄ studiū circa sēsibi
 lia cognoscēda duplr̄ p̄t eē viciū suz. Vno
 mō iquātū cognitio sēsitiua n̄ ordiat̄ ad aliq̄d
 vtile: s̄z pot⁹ auertit̄. Alio mō iquātū cogni
 tio sēsitiua ordiat̄ ad aliq̄d noriū: sic inspectio
 ml̄ier̄ ordiat̄ ad p̄cupisctiā z igitio coz̄ q̄
 ab alijs sunt ordiat̄ ad d̄trahēdū: z sic ē viciū
 curiositat̄. Sigs̄ at̄ cognitōez sēsibiliū itēdit̄
 ordiare ad necessitatē sustētatōis: ul̄ ad studī
 uz itelligēde ueritat̄ sic ē uirtuosa curiositas.

Istos qui mercedem accipit
 nō specialiter pro cū
 stodia tenetur de dolo: lata culpa: z

leui fm glo. in. l. qui mercedem. ff. loca. S3 si spāl r. p custodia mercedis accipit teneatur et de leuissima fm eandē glo. ibi. Pro quo tñ scias q qñ gs mercedem accipit pro custodia si sum? in p̄ctu in quo solū tenebat de lata cul pa vt in d̄posito: sic acceptio mercedis pro custodia faciat vt teneatur de leui. Et sic itellige c. bona fides de depo. r. l. j. §. si vestimēta. ff. depo. Si vero sum? i p̄tractu in quo tenet de leui culpa sicuti locato: sic acceptio mercedis p̄ custodia rei locatē faciet vt teneat de leuissima. Et sic itellige. d. l. g mercedē. r. l. dñs. ff. loca. Et hoc facit ad soluendū multas p̄trarie tates. Nec solū tenet de culpa sua: s3 et illoz: quoz opa vñ si ipse diligentā n̄ adhibuit. l. si merces. §. g colūnā. ff. loc. r. l. itē qñt. Et nō q qñ gs locat opas i re q̄ requirit diligentissimā curā: vt puta polire gemaz p̄ciosam: aut icidē brocatū p̄ veste siēda r̄ huiusmodi r̄ tenet de leuissima. d. §. g colūnā. Aut n̄ locat opas in re tal̄ importatē r̄ sic uera ē gl. in. d. §. qui colūnā. q̄ tenetur solum de leui.

Annatus. Vtrū dānatus vel bānitus si restitatur p̄ principem: an debeat illa restitutio trahi ad bona alienata in aliū medio tpe: ff. panoz. in p̄li. lxxv. incipēte. t̄pi eiusqz matris. q̄ si interuenit vera in itegz restō: vt qz p̄nceps ex certa scia illuz restituit: aut quia aliter constat de voluntate p̄ncipis q̄ voluerit actū retrotrahi cū p̄iudicio alterius: r̄ tūc recupabit oia ēt medio tpe alteri acq̄sita. al s̄ secus. Sic itellige. c. q̄zuis. r. c. si p̄ te de re scriptis. li. vj. Et ibi Se. vbi habet q̄ restō vel noua collatio non trahit retro cum p̄iudicio illius cui ius medio tpe fuit acq̄situm. Et addit panoz. q̄ dicta c̄ta. ex certa scia. h3 vi c̄te ex plenitudine pt̄tis. vt vult glo. notabilis i c. ad hec. de re scriptis.

Que aut sit d̄tia inter dānatū r̄ p̄scriptū? Sic fm Bar. in. l. sup̄plicij. ff. d̄ bo. dā. q̄ dā nat? d̄r ad mortē: s3 p̄script? d̄r ille cui vita re seruat: tñ ciuitas vl̄ libertas adimitur.

Aminificatus. Vtruz bi secrete satisfaccere: vide. j. §. familia §. vj.

debitum. Vtruz alter iunguz stāi p̄cto m̄rimo nio teneat ad reddendū d̄bitū: ff. pa.

p̄ gl. i. c. et publico. de p̄uer. p̄iu. dicit q̄ hoc est arbitrio iudicis relinquendū: qz h3 ibi papa p̄figat t̄ps duoz mēsum nō tñ p̄ hoc statuit vt hoc t̄ps esset r̄ r̄are sponso volēt intrare religionē. nā cū r̄l r̄ detur ann? ad experientias austeritates r̄ e termin? ille d̄z minui r̄ abbe uiari fm circumstantias facti: r̄ et. plōgari. Tñ de facili nō d̄z recedē iudet a termino ibi statuto. De eo vero q non asserit se velle intrare religionem nullū t̄ps v̄t statuti: puto tñ q̄ l̄tia sit exceptio: vt tñ t̄ps p̄cedat: q̄z tñ sit necessarium ad p̄parationē r̄ obseruantā p̄suetaz r̄ honestaz solēntatū. Nā fm. v̄y. mortaliter peccat q̄ an b̄ndictionē nuptiaz vrozē cognoscit in locis vbi ē p̄suetū b̄ndictionē adhiberi. Et hoc v̄t vbi fieri sine dispensatiōe r̄ iustā cā. Et idē dicit si omitterit alie p̄sue solēntates. vide d̄ hac mā. j. Impediuntū. j. §. ij. v̄t tñ d̄r. li. j. vbi querit nūqd̄ peccet mortaliter q̄ post p̄sensum de p̄sti cognoscit vrozē anq̄z in facie eccl̄e dispensat: ff. q̄ aut h3 iustā cām quare ipsam non possit ducere solēnter vt qz terra ē iterdicta: vel est sener r̄ crudeliter forte p̄trahere cū tali solēntate: vel est nobilis r̄ accepit ignobilem: vel ecōuerso: vel timet violentiam inferri r̄ huiusmodi: r̄ cognoscat eaz proponens matrimonium solēnzare: ipedi mento cessante non peccat.

Vtruz peccet qui se facit impotentē ad redditionem d̄biti: ff. fm Ri. in. iiii. di. lxxij. q̄ reddere d̄bitū est necessitatis: qz mulier p̄tatem sui corporis non h3 sed vir. r̄ econuerso. Sed necessitatis est non negare homini vsuz licitum rei que de iure est in potestate sua. In casu tñ in quo vir non posset vrozē d̄bitum reddere salua icolūitate. pp̄ij corporis: d̄bituz reddē n̄ tenet. Qui tñ sciēter reddidit impotentem ad reddēdū debitum mō illicito: tunc peccat mortaliter. Secus aut si rōnabile fuit obsequium: puta per iciumum. Sic. n. icinādo non reddidit se totaliter impotentem ad reddendum d̄bitū: q̄zuis minus potentē se reddat.

Vtrum actus coniugalis sit peccatū: ff. h3 Ri. in. iiii. di. lxxij. q̄ si iunguntur cā suscipiē de plis nō peccat. Idē si iungunt cā reddēdi d̄bitū: non ē peccatum. Si aut fiat cā incōntinētie vitāde: Ri. dicit q̄ opio cōior ē: q̄ ē peccatum saltem veniale.

Vtruz aut p̄cubitus nō cā reddēdi d̄bitū: nec plus p̄cubande: sed faciande libidinis sit

1
2
3
4

peccatū mortale: *R. s. B. s. t. Ri. ubi. s. q.*
 si tales erit fines matrimonij: ita q. hoc vel
 let facere et si nō eēt sua vro: et talis cōcubi-
 nus semp ē peccatū mortale. Et sic cuꝝ vroze
 ꝓcubās dicat ardētor: amatoꝝ. Aut fūit actū
 vel habitū itra fines mrimoni: ita q. nō uel
 let ꝓcubere cū ea: si nō eēt vro: ꝓpā: et talis
 ꝓcubitus nō ē peccatū mortale. Excusat em
 a mortali ꝓꝓ matrimonij bonēstatem.

5 **Q**uā vir teneatur reddere debitū vroꝝ n̄
 petenti: *R. fm Ri. in. iij. di. xxxij. q. conuincit*
 nō solū tenetur reddere qñ vro: expresse petit
 sed et qñ per aliqua signa ꝓiecturat alter cō-
 iunꝝ suū coniugē affectare carnale copulam.
 Erigere aut ꝓꝓic nūquā ē necessitatis: nul-
 lus eiz tenetur vti iure suor: q. ꝓ se tm̄ introdu-
 ctū ē. extra de regula. ad aplīcā. Nec aliquis
 a suo debitore suū debitū repetere cōpellitur
 nec debitu offerre: si ē tale debitū qd non debe-
 tur: si nō petatur expresse ul' tacite: cuiusmodi
 ē carnale debitū. Aug. tamē de ancho. super
 epl'is *Idau. dicit q. tripl' r. pōt vro: petere d-*
 bitū. Uno mō verbi expresse. scōdo et signi
 demōstratōe. tertio et nature ꝓditōe: qñ scit
 nām hoc rōabil'r debē petere: sciēs tm̄ ipsam
 eē uerecūde nature: et ꝓꝓ uerecūdiā nō petē:
 nō solū ꝓio et scōdo mō: s; et tertio mō petēti
 d; reddere: q. ignātū vir pōt d; conari: ut sa-
 ciat vroꝝ suam ꝓtinetē: tam debitū reddē-
 do q; signa beniuolētie ostēdendo. *Idē ecō*
 tra. Et i hoc offendūt mulieres que sub ꝓre-
 tertu deuotōis: vt q. ē quadragesima vel so-
 lēnitas magna: uel forte volūt cōicare i ali-
 quo festo: debitū denegāt. Et siqdē faciūt rō-
 gādo uel ꝓsuadēdo uiris: ut uolūtarie absti-
 neant: laudabile ē. Si aut n̄ acquiescūt: s; hoc
 oio uolūt: et scādaliātur et negatione: male
 possunt excusari a mortali. *h Aug.*

6 **Q**uā peccēt iugēs erigēdo: vel reddē-
 do debitū in solēnitatibus et ieiunijs: *R. fm*
Ri. ubi. s. q. ecclesia nihil pōt ꝓ ius nature:
 Et q. reddere debitū petēti ē de iure nature.
 Ideo hoc ecclesia nō prohibet: nec dissuadet
 quocūq; tēpore. Non intēdit et filijs suis la-
 queū ponere. Et ideo q. ꝓhibere eractionēs
 dbiti sacro tēpore: cēt quodāmodo iugātis
 laqueū ponere: eo q. carnis corruptio nō tā-
 tū mouet cupiscētā tēpore n̄ sacro: s; et sa-
 cro. Et ideo eractionē debiti tēpore sacro nō
 ꝓhibet: s; dissuadet: eo q. vacare opibus car-

nīs: multū impedit eleuationē mentis ad ce-
 lestia: cui mens sacro tpe d; intēdere.

7 **Q**uā liceat reddere debitū in loco sacro:
R. fm Ri. ubi. s. q. non. q. licet possit reddi
 debitū tēpore sacro et erigere: vꝓdictam ē: nō
 sic d' loco sacro: q. facilius mutari pōt locus
 q; tēpus: vnde in loco sacro nō licet carnale
 debitū erigere: nec reddere. Si tamē per lon-
 gum tēpus eēt cōiuges uolētē reclusi ilo-
 co sacro: videtur q. tūc licitū eēt eis in illo lo-
 co reddere et erigere. In tali em cāu non vi-
 detur illa ꝓhibitiō debere itelligi: q. nō ē ꝓ-
 nēdus laqueꝝ aimabus ꝓpter mūditiā loci.
 An aut hoc cāu recōcilianda sit ecclesia: *Vi-*
 de. s. Consecratio. i. s. i.

8 **Q**uā liceat debitū reddere vel erigere tē-
 pore ipregnatōis: *R. fm Ri. ubi. s. q. si fine*
 periculo abortus vir pōt carnaliter copulari
 vroꝝ pregnāti: sibi tenetur debitū reddere: et
 ab ea pōt erigere sine peccato mortali: q. cō-
 cubitus mrimonialis nō tantū ē in officiū: s;
 etiā in remediū: et mulier pregnās frequētē
 plus appetit ꝓcubitum: q; quādo non ē ꝓre-
 gnans. Si autē nō potest cum ea carnaliter
 copulari sine piculo abortus: tūc non debet si-
 bi reddi debitum: nec ab ea erigi: q. matrimo-
 nium ꝓcipualius est ordinatū ad ꝓioꝝ ꝓro-
 creādā q; in remediū. *h Ri. Et qui cri-*
 geret uel redderet instātū tali periculo abor-
 tus: peccaret mortaliter.

9 **Q**uā mulieri immediate post partū reddē-
 dum sit debitū: *R. Ri. ubi. s. q. mulieri que*
 pepit si ē purificata ab illis corruptōibus que
 sūt in mulieribus aliquātō tēpore post partū
 reddēdum est debitū si petat: quāuis nō dum
 aduenerit tēpus purificatōis ab eccl' a deter-
 minati. Sed an illud tēpus ab erigēdo ab-
 stinere d; saltē debito ꝓgruitatis. Quod aut
 d' di. v. ad eius. l. q. vir nō accedat ad vro: ē
 antequā puer ablatetur: abrogatū ē: vel ma-
 gis ē monitiō q; ꝓceptū.

10 **Q**uā liceat debitū reddere vel erigere tē-
 pore mēstruorum: *R. fm opinionē cōmunito-*
 rem q. tēpus mēstruorum: aut ē fm naturā:
 aut ꝓter naturā. Si fm naturā. l. scmel in
 mēse: q. tūc etiam possibile ē filios generari:
 per abundantā et corruptionē humoris i ꝓsi-
 simo statu. Ideo morale ē ꝓceptū: vt illo tē-
 pore n̄ cognoscatur. vnde si ignoratē ꝓiunt
 petit: vel uolētē reddi: excusatur. S; si sci-

debetur

enter petit: uel libeter reddit: mortal' r peccat.
 Et vir fm illud tepus no bz p'atet: i corpus
 mulieris. Si ar sit 3 naz: r passio p'ternalis:
 tuc dicitur q filij no generatur. Et tuc si diu
 duret: pot' peti r reddi. **I**de. aut de pal. i. iiii.
 cludit sic: q aut mulier scit ul' probabil' r cre
 dit uiru se crosam habituru audiens ab ea d
 mestruo suo: r tunc no dz reuelare: sed reddit
 debitu sine peccato. Et ille per ignorantiā non
 peccat. Aut non credit q ppter hoc habebit
 eam crosas: sed credit q no ppter hoc dimit
 tet quin cognoscat ea: r tuc nihil dz dicere: ne
 eum faciat grauius peccare. Et tuc utiqz er
 cufatur a mortali. Et hoc pot' ppedere vxoz
 et alijs uicibus: quib' renueti no acquirit.
Aut ncutru credit. i. q ex reuelatōe mestrui:
 nec propter hoc habebit crosam: nec eam co
 gnoscat: r tuc si credit q adulterabit: uel pe
 ius faceret: no debet etiā dicere. Sed redde
 re. Aut nihil horū credit: sed credit q absti
 nebit: r tuc sibi dicat: q si audies no acquie
 scat: reddēs non peccat: sed petēs peccat: no
 tamē mortaliter. hec **I**de. Et Archi. f. dicit
 q in talibus no ē precipitāda sentētia: nec de
 neganda absolutio: si cōiugatus nolit tēpo
 re mestrui abstinere: sed via tutior ē consu
 lenda r terror incutiendus. **I**dem tamē opi
 nio uidetur tenēda: q cōmuni.

Utru vir cognoscēs vxozē aliter qz modo
 naturali peccet mortal': **R.** fm Tho. m. iiii.
 di. lxx. q vsus iugis 3 naturā ē dupler: vl'
 qū debitu vas p'termittitur: uel debet' mo
 dus a natura statutus quātuz ad fitū. In pri
 mo cāu semper ē peccatū mortale: qz p'oles
 sequi nō pot'. Sed in secūdo cāu nō semper
 ē mortale. Sed qūqz pot' eē signum mortalis
 concupiscētie: in quo quāto magis a naturali
 dispōne recedit: tāto ē grauius. Quāqz etiam
 pot' eē sine peccato: ut cū dispositio corporis
 aliu modū nō patitur. Et eodē modo creu
 satur bz. **V**y. pp egritudine uel periculū suffo
 candi scitū in utero aut aliā cām rationabilē.
 Et fm **A**l. in. iiii. nihil horū que facit mari
 tus cū vxozē seruato vase debito fm se ē mor
 tale: sed pot' eē signū mortalis concupiscētie:
 cum nō subest causa firmitatis: uel alia ratio
 nabilis causa. Ad dēs q nō ipeditur genera
 tio: plis pp tales modos idebitos: seruato d
 bito vase: q fuit maritus phs. **D**urc ergo i ta
 li excessu repbedēdi sūt iuges r q abstineāt

cū nō subest cā. **I**nducēde sunt ad hoc etiam
 vxozes q viris a quibus ista cōiter procedūt
 nō p'sentiāt. Si tū uel timore verbez: uel in
 cōmūtie viroz eis assentiāt nō pnt ex hoc ar
 gui de mortali. et quo fm **A**l. illud de se non
 ē mortale. **M**ā de intentōe viri etigētis quali
 tercūqz non bz ipsa iudicare: ut possit p hoc
 debitu denegare: nec de facili ē precipitanda
 snia d tali modo q sit mortale i se. **H**ec **A**r.
 f. Sed asseñ. li. viij. ti. it. dicit indubitāter: q
 si mulier supergressa abutatur viro: q peccat
 mortaliter: q ille modus ē cōtra naturā: cuz
 non cōueniat seminis ifusioni quo ad viruzē
 nec receptioni quo ad seminā. Et ita frustra
 tur totaliter intētio nature. vnde r peccatum
 istud **A**deto dius iter cās diluuij numerat.
Hec asseñ. Et ideo si cōstaret per relationē
 muliez cōsuetū: q nullo. mō possent reti
 nere semē viri: cēt idubitātū. Et credo ita sit
 als tolerāde eēt. ut dicit **A**l. r **A**r. f. **V**ide
 ē qd nōt **I**de. de pal. i. iiii. q si quis cā gene
 rāde plis: uel vitande fornicatiōis in se: uel i
 socio: aut reddēdi debitu cū als sit ipotens se
 prouocet esu: uel potu calidoz: aut osculis: r
 amplexibus quibus ēt alia aialia se puocant
 vt colūbi r ursi: uel alijs tactibus i quibus nō
 querit ppter se delectari: sed solū ad actū pre
 parare nō videtur peccatū: qz iuuare natu
 rā corporis ad obediēdū rōni recte. **I**tem si
 hoc facit: ut sit potēs cognoscere vxozem pp
 delectatōz quā tū nollet cū alia experiri: tunc
 grauius peccat p'ueniēdo delectatiōē: non
 tamē mortal': qz nō querit i hac prouocatiōe
 delectari: s; in actu iugali. **I**te qui semē esū
 dit extra ne hēat plures filios quos nutrire nō
 possit: rē detestabile cū filio **I**ude facit. Si āt
 ante cōpletionē actus se retrahit: nec semen
 emittit eadē intētiōe nō videtur peccare mor
 taliter: nisi forte mulier ad seminandū er hoc
 puocaret. **S**i si pp hoc omittit cognoscere
 vxozē ex cōi p'sentiā nō q peccet et uenial'r
 qz i appetere nō ples h're filios qz possit nutri
 re: nec tenet ipse debitu petere: nec actū icoha
 tū p'sumere: nisi vxozē petere. **H**ec **I**de.

Quid autē de tactibus r osculis que faci
 unt cōiuges adinuicē: non ut sint potentes
 se adinuicē cognoscere: sed solum in illis de
 lectari: **V**idē pot' q etiā in hoc cāu non ē iu
 diciadum de mortali: dūmodo ēt huiusmodi
 tactibus nō ueniat ad pollutōz extra vase

12

11

no

no

Et sic limita qd dicitur de s. p. l. pcedenti p. De.

5 **U**trū vir teneat reddere debitū vrozī quā accipit de adulterio lide pendere: s. fm. Ri. aut ē notoriū illam esse adulteram: aut non. In primo cāu: nec erigere: nec reddere debet: aliter peccat mortaliter: nisi forte ipa velit abstinere a peccato adulterij: et penitētiā agere: tunc cū potest eam sibi reconciliare. xxij. q. i. c. i. In secūdo cāu. s. cum nō ē notorium debet petēti reddē. Tamē fm. Tho. vir quā cito sibi cōstat de fornicatōe vrozis: nō tenetur debitū reddere: alias nō solum icurreret irregularitatē bigamie: sed etiam generaret sibi p̄iudiciū accusandi.

14 **U**trū pp fornicatōes vrozis: si solū nō tenet ei dbitū reddē: s. et pōt eā dimitte nisi in. vli. cāib⁹ quos hēs. j. Adfionū. vii. i. rīso.

15 **S**ed nūquid vir peccet mortalr erigendo debitū ab vrozē pmanēte in adulterio: s. fm. Dg. xxij. q. j. si quis vrozē. q. qñ alter piugū manet i adulterio alius hoc scies nō pōt erigere nec reddere: alr peccat mortalr: siue sit occultū siue manifestū: qz facit s̄ p̄stōnez ecclesie. s. extra de adul. si vir. Excipiūtur tamē hic duo cāus. s. quādo timore incōtinēte ino cēs erigeret: ut qñ abstinet a reddēdo uel erigēdo debitū nō conigeret adulterij: sed potius ad detriora p̄uocaretur: ucl alr in unū scādala oparetur: et tunc posset licite reddi et erigi: qz ordinatio ecclesie facta ē non ad iroducēdum: sed ad remouēdum scādala: et cessante causa: cessat effectus. Et sic a cōtrario: quādo ino cēs nō iminet piculuz fornicatōis et denegādo debitū cōuerteretur adulter: nō debet reddere nec erigere: imo hoc cāu possz vir vrozī adulterē negare necessaria: si negādo verisilr emēdaretur. Adulterās autē qz peccādo in legē matrimonij actu piugali idīgnū se reddidit: nec dōz erigere nisi purgata culpa: alias peccat: sed reddere tenetur.

16 **A**n autē ino cēs teneatur de necessitate dimittere adulteratē piugē: s. De. de pal. p. ut recitat Ar. l. i. sū. In quatuor cāibus ino cēs nō tenet dimittere adulteratē piugem: s. possit. Primus ē qñ ē occultū: qz cessat rō d scādalo. Secundus quādo ē coniecta: vel est spes de conectione. Tertius quādo icomigibile aīo pōt cōspicere includēdo: et sic cobibendo ne creat: et qz nullus iuret nisi ipē: quia forte exposita se p̄stitueret. Quartus quādo

timet sibi de incōtinētia: qz nō tenet vir plus conigere vrozē: qz dominus famulū. sed dñs famulū: ucl seruū etcōicātū nō tenet expellēz s. licite pōt ab eo debitū seruiniū erigere. De muliere at dicit idē De. q. si sic tenet ipa vix dimittere: qz nō hz sic cū conigere verbo ucl facto. Et ē verisilr: qz quāto accēdit ad vrozē: tāto minus accēdit ad fornicariam.

17 **N**ūquid piunt pp adulteriū a se p̄missum statz pdat ius erigēdi debitū: s. fm. Ri. ut qz sic: saltē quō ad iudiciū aīe: qz peccādo i legē m̄imonij reddit se indignū: et iō nō dōz petē nisi purgata culpa: reddē tñ tenet exactus.

18 **Q**uātracit cū aliqua clādēstine: et postea cum alia publicē: nūquid exactus a prima tenetur ad redditiōnē debiti: s. fm. v̄v. q. nō tenetur si ē in loco vbi consuetū ē: qz ante carnalē copulā adhibeatur b̄ndictio nuptialis: Idē puto et si nō sit consuetū fm aliquos: et reddi nō possit sine scādalo. Credo tamē qz si scōda relicta trāsit ad alias ptes cū p̄ia: i quibus sine scādalo possint adhiberi solēnitates debite: vel si de solēnitatibus nō sit consuetudo poterit ei cobabitare.

8 **Decime.** Utrū decime debeātur in re diuino? Dic

fm. doc. l. c. in aliquibus. eo. ti. p. et. ibi diuina consōne: qz decime debentur ex diuina consōne p̄cipaliter: et nō humana. Ex quo isert do. An. qz peccat theologo afferentes decimas hodie nō deberi: cū sūmi p̄ntifices cōiter afferat oppositū in suis p̄stitutiōibus: quasi velit dicere: vt recitat Panoz. ibi qz in interpretatiōe legis diuine: seu i decisionibus dubiorū potius debemus stare diffinitōi sūmorū pontificū qz dictis theologoz: etiā si sint sancti. Ad hoc tex. cū glo. rr. di. c. j. nam p̄as cōdendi et interpretādi data ē nō sanctis: sed sūmis p̄ntificibus. ut i. c. per venerabilē. qz si. sint le. Dñuz tamē semp tenebis mētē: qz ubi dictū alicui⁹ sancti iuuat auctoritate iur diuini: potius qz p̄stōibus sūmorū p̄ntificū: stādū ē potius deō alicuius facti qz interpretatiōi pape. vt dicit glo. singularis i. d. c. j. Tñ hoc determinare potius spectat ad ecclias: vlem. i. ad p̄ciliū generale: qz ad p̄iuatā psonā. Pro hoc. xxvi. q. ij. c. si aut. iuncto. c. placuit.

19 **A**n autē papa possit dispēsare circa solutiōnē decimarū: Dic fm. Panoz. i. c. a nobis. c. ii. post glo. ibi. qz in totū nō pōt papa tollere

ius decimarum: sed quibusdam personis remittere potest. nam per hoc vltimum non tollitur ius diuinum sed tunc tollitur: si vlt remittitur conceptus. Idem Ala. Post. et Jo. an. Dicitur etiam quod quibusdam personis potest remitti: sicut in totum non: nisi ex causa: et ad tempus. Non ob. si dicatur quod alia precepta decalogi sunt irremissibilia. Ita nec istud preceptum decimatum: cui sit morale potest remitti. nam ut dicitur in 3mo. aliud est istud preceptum: quod in aliis: versatur cum in aliis honoris dei irremissibilibus: vel utilitas publica humana idispensabilis: ut est videre in hoc precepto. Non habet deos alienos. Item in alio. Honoris patris et matris: et in filiabus et quibus nec in totum nec in parte dispensari potest. Sed in precepto decimarum est duplex consideratio. Quia quatenus versatur honoris dei. nam decimas sibi retinuit in signum honoris diuini: ut in c. tua. ij. co. ti. Et hac consideratione non potest decima vlt remitti: quod non potest papa facere: ut honoris non debeatur creatori. Secunda consideratio est in utilitate: que prouenit ex solutio decimarum. nam preceperunt modum ecclesiarum vel clericorum. Item papa tamquam generalis administrator: et vicarius dei: hac consideratione in aliquibus remittere potest et dispensare. Sed de laicis dicitur quod nec decimas preteritas: nec futuras remittere potest sine causa. Et credo illud non esse tutum quo ad decimam quod decimas sine causa detinet et remissione pape. Item hoc glo. nobilibus l. c. non est de voto. nam si papa heat plenam potestatem: debet tamen facere: sicut diligens paterfamilias: dispensando cum libet: prout opus est. Sed quo ad ecclesiam militarem: tene idem distate opione gl. et aliorum docet. Et predicta puto idem distate vera: ubi de cetero de seculo soluitur. Sed ubi de seculo non soluitur: nunquid papa possit dispensare: ut sic non soluetes curat peccata: dicitur potest quod si tamen in totum preceptum tollendo: sicut etiam non soluetes tollerando peccatum non incurrit. Et ideo per predicta potest solui quod: an non soluetes decimas peccent? Item Danor. i. c. tua. e. ti. post. Item dicitur quod ubi de consuetudine non soluitur non peccat laici non soluetes nisi per obstinationem animi: ut si herent animo obstinatum non soluendi: et si ecclesia precipit tamen eis tales peccarent mortaliter. Et hoc plerumque: ne tanta multitudo precat. Non est etiam Danor. ibi: de quod consuetudo est veniens: uti vita non soluitur decime personales: sicut in morte soluitur decima de omnibus mercatoribus: ioculatoribus: et aliis mobilibus. nam potest ecclesia se habere in hoc casu ad lucrum et donum: quod si ille recipitur ditatus in morte: eccle-

sia sentit lucrum: si de paupibus sentit donum. Et notandum quod decimarum alia predicta. s. de hijs que proueniunt ex predictis. Quia personalis s. de hijs que proueniunt ex negotiorum: artificiorum: militia: venatorum: et huiusmodi industriis personarum. Aliam remittit: sicut que proueniunt de aialibus et eorum sectibus que prius sunt predicta: les a predictis vni uiuunt: per personales per custodiam et eorum curam. et ob hoc habetur i. c. ad apostolicam: et i. c. pastoral de decimis et de paro. c. si. Quod dari debet: sicut putatur i. c. cum hoies. extra eo. quod statim fructibus collectis: et hoc quo ad predictales. Quod ad personales debent solui in fine anni: et hoc nisi aliud sit de consuetudine prescripta. et si perierit: prouident illi qui est in mora: aliter non. sed cui debentur. De quibus debet solui: sicut de omnibus fructibus terrarum: arborum: aialium: piscationum: venationum: sicutur: personarum: molendinorum: et a uentum: balnearum: fulloniarum: lapidicinarum: metallariorum. Item de negocijs et artificijs: et ceteris bonis ut colligitur. rvi. q. i. et q. vii. et de decimis in multis capitulis. Sed hodie consuetudo seruanda est. Utrum de illicite acquisitis debeant solui decime: sicut dicitur l. i. ij. parte su. quod in personalibus distinguendum est. Aut transferuntur donum in acquirentem: et sic tenentur dare: sed ecclesia non debet recipere quodam persona cum scelere: ne videatur approbare eius mores. Sed si se conserit poterit recipere: sicut in meretrice: et bistrone: et huiusmodi. Si autem donum non transferuntur: sicut in usuris: furto: rapina: et huiusmodi: sic non tenentur nec ecclesia potest recipere. Si vero decime sunt predictales idem distate glibet tenentur quantumcumque peccator: et inuidus: et inuasor. Et ecclesia potest recipere: quod non datur intuitu persone: sed quia ex censu debito predictorum. Item act. c. de terris. extra. e. Non tenentur tamen iudici soluere personales decimas cum non precipiant sacra: nec audiunt diuina. Qui teneat dare decimas: sicut dicitur l. vbi. s. quod omnes laici tam paupes quam diuites. Item de iudici de predictis. d. c. de terris. rvi. q. vii. decimas. Item clerici de rebus primorum sui nisi obseruiat illi ecclesie cui debentur. extra eo. c. ij. dicitur. et dicitur quod ubi est consuetudo: de fructibus possessionum ecclesie possent testari in morte: si tamen tenerentur de ipsis ad decimam. Item religiofi nisi sint excepti privilegio sedis apostolicae: sicut sunt monachi abbatum: rectorum: hospitalium: et

hierosolomitani et multi alij. d. quo i. c. suggestum. cum multis. c. se. de deci. Dicit tñ Alex. q. p. uilegiū de nō soluendis decimis si liberat eos qn tenent soluiē i trib⁹ casib⁹. Idem⁹ et pto q. p. uilegiū nō reuocat pactū pcedēs nisi fieret mētio spālis i eo vt i. c. et multiplici c. eo. Secūdu⁹ cū pochial⁹ ccl'a cui debebāt enormit ledit. ar. d. c. suggestū. Tertio⁹ cū cas soluēdo tacite renūciat p. uilegio. Et d. hoc vide gl. et doc. in. d. c. suggestum.

8 **¶** Qui debeāt dari: s. q. p. diales debent dari illi eccl'e i cui⁹ pochia p. dia situs ē. vt i. c. qm. et co. r. i. c. si. de paro. nisi aliud habeat p. uerudo. vt in. c. j. r. ij. et in. c. p. missum. et mult⁹ alijs. c. de deci. Personales vero debent dari eccl'e et pochiali i qua audinet diuina: vel vbi recipit ecclesiastica facta. r. vj. q. i. quest. i. Dixit vero debēt dari vbi p. uerudo ē. vel si non est p. uerudo: si pascūt i vna dent illi pochie. Si vero p. tm in vna part⁹ in alia: diuidantur.

9 **¶** Qui soluendo eā q. de iure eccl'as nō t⁹ sed d. fact⁹: excuset: s. q. nō si scit: nisi ex iusto metu excusetur: vel nisi per tolerantiaz eccl'e que nō p. dicat videatur p. sentire s. z. Rod. Et hoc v⁹ nisi placent eis eccl'as fraudari.

10 **¶** Dixit clericus q. h. s. sufficiens primoniū vñ uiuat s. m. stanū sue p. sone possit decimas recipere: s. Alex. vbi. s. q. sic. vt p. curator: i necessitate temp. pauper: vel in utilitate eccl'e expēdēdas: nō aut in vsus p. prios p. uertēdas. Immo si i p. prios vsus p. uertit: p. mittit sacrilegium: si i malos incurrit iudicium. f. acit. c. qm. r. vj. q. j. et c. pastor. j. q. ij.

11 **¶** Dixit d. cime possint p. scribi: s. q. laici nullo mō pnt p. scribere vt eis soluātur. d. p. scrip. c. cam. S. z. si clerici pochiaz hnt: pnt d. p. scrip. de quarta. Si vero nō hnt: nō pnt. Silr et de religiosis dicēdū ē. ar. eo. q. notant. c. placuit. de p. scrip. et in. c. cum p. tingat. r. c. se. de deci.

12 **¶** Qui soluet q. antiq⁹ nō soluit: et nūc vult satisfaccere: s. q. non ei qui p. scripsit: s. eccl'ie parochiali s. m. Rod. et Rai. Et hoc v⁹ si eccl'ie parochiali tūc crāt soluēde. d. l. s. sec⁹.

13 **¶** Dixit sacerdos pochial⁹ possit remittē decimas si solutas tpe p. terito: s. s. m. Rod. q. sic i totū v⁹ i pte et quo i postez v⁹ t. abstinē et face vbitū suū. Et h. v⁹ v⁹ marie si ille cui remittuntur sit pauper.

14 **¶** Dixit laico possit p. cedi d. cima: s. s. m. doc. i. c. ad bec. eo. ti. q. nullus p. ctus p. t. iniri cum

laico de decimis: p. que d. nūz directū v⁹ v⁹le transferat in ipz: q. v⁹ alienatio quedā vt p. batur p. ter. cum glo. in. cl. j. de re. ec. nō alit. Sed p. cesso ad modicū tps que nō v⁹ alienatio hnt p. fieri: et ad tps vite alicuius et cā et cū auctoritate p. lati s. m. gl. in. c. q. uis. et co. q. p. pter dubiū vite p. t. d. i. c. modicuz tps. De quo dicto panoz. ibi dubitat: q. p. cesso que sit ad tps vite hois p. t. appellari largo mō p. p. tua. Tñ panoz. saluando gl. quā nō repit per aliquē moderari: dicit q. p. pter illud dubium tps cum possit decedere laicus in modicum tps nō videatur p. cesso p. p. tua: s. p. t. i. p. a. Jus v⁹ d. c. m. a. d. nullo mō p. t. cadē i laico cur sit spūale nisi fiat auctoritate pape q. solus p. t.

¶ Dixit laicus hnt in seculoz decimas secura p. scia teneat: s. q. si scit se hnt p. scia late ranēse: qd fuit celebratū. Ad. eccl'ie. et sine auctoritate pape nō pōt tenere: vt nō. in. c. p. o. hibemus eo. ti. Si scit se habuisse an illud p. cillum vel post: h. cū auctoritate pape et cā h. pōt tenere. Si vero ignorat an aū: vel an in teruenerit auctoritas pape seu et cā legitimat tunc p. o. vt refert Jo. an. in. c. cum ap. lica. d. h. i. s. que si. p. t. q. nō p. t. tenere. Idem Ar. chi. et Jo. mo. i. c. ij. de deci. li. vj. S. z. Jo. an. t. z. p. uis qn cois opinio ē q. auctoritate pape: vel an illud p. cillum fuerint p. cesse.

¶ Dixit talis laicus possit eas trāfferre: s. q. nō in laicū quo cūq. titulo: et quo trāfferatur d. nūm v⁹le vel directū. Et l. z. gl. in. d. c. p. b. i. bem⁹. tenuerit q. auctoritate ep. i possit. tamē cōiter nō tenet. In alia s. t. eccl'iam vel religiosū locū hnt pōt donare: vt in. d. c. cur. ap. lica. Et hoc de p. sensu diocesani. p. dignozare aut non pōt s. m. Jo. an. S. z. Hosti. tenet q. sic. et p. l. z. p. an. i. v. t. vt cui plus liceat et minus.

¶ Dixit eccl'a possit sine symonia redimē decimas ab aliquo iniusto d. i. c. t. o. r. e. s. q. pōt: qn et tali pecunia nullū ius de nono acqrit: al s. n. l. z. vt nō. in. c. dilectus. cl. j. de symo.

¶ Dixit licet clericis accipere pign⁹ decimas detētas a laico: s. Alex. vbi. s. q. sic. et quā libet aliā possessionē quā laicus detinet in ius sic. Nec tenent fruct⁹ p. putare in sortē d. nūm huiusmodi decime nō p. t. nēat ad alias eccl'as: sed ad suas. q. si ad alias p. b. i. c. vt i. c. inter decimus. c. eo.

¶ Quō et qn religiosi tenent facē p. sciaz et p. d. i. care de decimis: de retrahētib⁹ a decimis

vide. j. Excoꝛtatione. xxx. lxx. r. lxxj.

Degradatio. Duplex est degradatio.

Quedam. n. est verbalis. i. depositio ab ordinib⁹: seu gradibus eccl'asticis eoz qui sunt in sacris ordinib⁹. Et hec faciēda ē a p'prio epō assistēte sibi canonico numero epōrum ad minus. xij. vltra metropolitānus. Et hoc in degradatōe epi fm pānor. in. c. nō p't. d re iudi. In presbyteri vero. vij. ser vltra ep̄s p'prium. In cā diaconi tres vltra ep̄s p'pium ⁊ totidē in cā subdiaconi: ⁊ p'puius ep̄s eoz xv. q. vij. felix. ⁊. c. fe. ⁊ i. c. degradatio. d pe. li. vj. Si vero deponēdus nō ē in sacris: sufficit inia prop'rij epi sine alioz epōz p'ntia: tñ p'ntia capli sui regrit: al s' inia ē nulla fm pānor. in. d. c. non p't. Sufficit tñ vtrō p'sensu capituli alig ad sint canonici: puta duo vel tres q' rep'ntent totū capl'm fm archi. Et sic actibus i qb⁹ regritur p'ntia capli: seu p'sensu p't capl'z d'putare aliquos loco sui. qd nō. valz ēt p'suetudo vt solus ep̄s deponat clericos i minorib⁹ p'stitutos. p. c. iij. de p'ue. li. vj. qd loquitur indistincte. Quedā vero ē degradatio actualis: siue solēnis: que d'z sic fieri. Clericus degradandus induit⁹ sacris vestibus hñs in manibus vas: vel aliud instrumentū: vel ornamentum ad ordinem suū spectans: ac si deberet in offō suo solēniter ministrare ad epi p'ntiam adducatur: ⁊ tunc calit: liber: seu quevis alia res: q' in ordinatōe ab epō ei fuerāt tradita singulariter auferant: incipiēdo ab eo qd ei vltio datū fuerat. Et sic gradatim p'cedendo: vsqz ad primā vestē que tradit in collatōe tonsure: postea tondet. P'oterit āt ep̄s vti v'bis aliqbus ad terrore oppositis illis que in collatione ordinū plata sūt. hoc mō vel sili. Auferimus tibi vestē sacerdotales: ⁊ te ordine sacerdotali priuam⁹: ⁊ sic de alijs. Vltimo dicendo: auctoritate dei omnipotentis. p. ⁊ si. ⁊ s. f. ac nostra: tibi auferimus habitū clericalez: ⁊ deponim⁹: ⁊ degradamus: ⁊ spoliamus: ⁊ etuimus te oi ordine: beneficio: ⁊ priuilegio clericali. h oia habentur i. d. c. degradatio. Et s'z pānor. in. c. qualiter. cl. ij. de accu. depositio verbalis ab ordie d' degradatio: q' a gradu d' remot⁹. sed actualis degradatio que fit fm formā. d. c. degradatio. est huius verbal' executio: q' iā p' p'rio d'gradat⁹ ē. vñ ⁊ i v'balie nō āt in actuali numer⁹ epōz regrit. Et hoc

facit ad statutū iponēs penā degradatōis simpliciter. naz d'z intelligi de depōne: vt sic illud verbū sumatur in mitorē prem de re. iū. i. pe nis li. vj. p hoc facit theōrica doc. i. c. q̄to. d iureiur. vbi habet q' si p aliquo delicto imponatur pena capitalis debem⁹ intelligere: nō d' pena mortis: sed de alia minori. Lū triplex sit pena capital. P'na que adimittit vitā. Et h' p't multus modis p'tingere. S'cda pena est mort' prima. s. pena metalli. S'z qdā dānant in metallum: ⁊ hij grauioribus vinculis p'cūntur: Alij i opus metalli: ⁊ hij leuiorib⁹ p'enis p'cūntur: sed ābor: ⁊ ciuitate: ⁊ libertate amittunt. Alij dānantur i ministerium metalli: vt seruiant dānatis in metallum: ⁊ isti ciuitatez: non libertatem amittunt: si ad tps dānantur i ministeriū metalloz: s'z si in p'petuū dānantur: amittunt vtrūqz. ff. d' pe. aut dānū. §. ē pena. Tertia ē depozitatio ⁊ in opus publicū dānatio: non tñ i metallū: ⁊ isti nō libertatem: s'z ciuitatem tñ amittūt. ff. d' pe. quidā. vbi habet q' in opus publicū p'petuo dānati: ⁊ in insulā d'pozati: sunt sine ciuitate: ⁊ ea que iur' ciuilib' sunt: nō hñt: que vero iur' gen. sunt: hñt. Mā capitalis pena sunt quatuor. P'na est relegatio ad tps: vel in p'petuum. Et isti bona non amittunt. vt in. l. relegatoz. ff. d' interdic. vbi dicit: siue ad tps: siue in perpetuū quis fuerit relegatus: ⁊ ciuitate retinet: ⁊ factionē testamenti non amittit. S'cda est infamia. Tertia ē dignitatis amissio. Quarta verberz expimentum. ff. c. si quis forte.

Quā aut vbi regrit in casibus predictis certus numer⁹ epōz: vna cū epō p'prio: nungd isti epi sint oēs iudices: Se. in. d. c. degradatio: p'cludit q' tales epi sint iudices in p'nunciando: ⁊ nō assessores. xv. q. vij. c. si. Mō ob. d. c. degradatio. ibi assistente numero. qd illō v'bu assistēte: p'telligi: vt assistāt: vt iudices: Quid si epi discōrdēt inter se: R. fm cōiter doc. sufficere maiorem p'tez: ⁊ satis dicunt cōcordes: etquo maior: ps disponit.

Sacerdos: vel alius clericus in sacris: cui⁹ p heresi fuerit seculari curie relinquēdus: aut p'petuo imutandus. i. incarcerandus poterit p' solum ep̄m degradari: puocatis abbatibus: alijsqz p'elatis: ⁊ religiosis p'sonis: ⁊ literatis sue diocesis: d' gbus expeditre videbis. In alijs ergo criminibus: si iminet degradatio faciēda seruent iura antiqua. h habentur.

v

3

3

3

3

et de hereti. c. qm. in ter. et in gl. li. vi. Quasi aut degradatus traditur praei seculari: et eius degradatio presente praese celebranda est.

4 Additio. Et per declarationem predictorum. Ita in. c. pe. de hē. querit: an clericus deprehensus in homicidio volens redire ad fidem sit deponendus: et postea i carceribus detrudendus: an vero sufficiat sola detrusio? Et concludit p. d. c. qm. tale clericum prius ver baliter deponendum. Ad hoc facit ter. in. c. tue. de penis. ubi dicitur quod pro magnis scelcribus debet quis degradari et detrudi. Et panoz. in d. c. tue. ponit notabilem distinctionem circa hoc dicens: quod quedam sunt delicta leuia: quedam grauiora: quedam grauis sima. Leuia dicuntur ubi dolus non requiritur ut quando aliquid contingit per imperitiam seu culpam sine dolo: vel quando dolus interuenit sed circa rem modicam ut in furto modice rei inter domesticos. Delicta vero grauiora sunt in quibus erigitur dolus et tendunt in graue pre iudicium alterius seu reipublice: et magna pena imponitur ut in furto: periurio: et similibus ut in. c. cum non ab homine. de iudi. Grauiora vero sunt crimina publica et quando non imponitur pena mortis. Grauisima vero ubi imponitur pena mortis. nam ex quantitate pene deprehendimus quantitatem et qualitates delicti et iij. q. i. c. non asseramus. Ad propositum ergo ubi clericus committit leuia crimina non debet deponi nec etiam priuari beneficiis sed poterit ad tempus suspendi vel aliter corrigi ad arbitrium iudicis ut in. c. cum dilectus de accu. Aut committit grauiora et poterit deponi. Si vero grauiora et publica poterit ultra de positionem detrudi in monasterium ut in. d. c. tue. Si vero sunt grauisima tunc poterit deponi et banari ad perpetuum carcerem. ut in. d. c. pe. et in. c. nouimus. de ver. sig. unde notabiliter dicit Inno. in. c. qualiter. ij. de ac. cu. quod ista deputatio ad perpetuum carcerem post de positionem equiparatur pene mortis: et rarissime debet infligi nisi ut dixi per ista grauis sima scelcribus. Et posset esse ita delictum pernitiosum exemplo et qualitarum ut traderet illico post de positionem iudici seculari. ut in. d. c. nouimus. Laueant tamen prelati ponentes clericos in cauea ne incurrant irregularitatem: ut dicit Panoz. in. d. c. nouimus. quod carcer non debet esse adeo artus et durus ut verisimile sit quod

clericus extinguatur infra paucos dies. Ad de etiam vnum singulare quod notat Alexā. de imol. in addi. Bar. in. l. omnes. C. de decur. et fil. couz. li. xij. quod in casibus in quibus clericus potest torqueri: quod prius est degradandus antequam torqueatur. ter. est singularis in. l. et si excepti. C. de maledi. et mathe. ubi praesidio dignitatis etiam. quem ter. pro singulari allegat Rod. in quodam suo praesilio incipiente. Ad amississimum. f. inis.

5 An autem sit necessaria traditio post degradationem? Respondeo. Se. ubi. s. h. Jo. de san. dicit quod non credit post degradationem necessaria esse traditio. s. vt eps tradat eum curie seculari: quod traditio realis clerici post degradationem non debet fieri: sed potius sit quedam verbalis declaratio: qualiter est etiam priuilegio clericali: vt non. in. c. nouimus. de ver. si. ino qm clericus est a iure et ius priuilegio clericali: satis appet decetero cum esse de iurisdictione seculari. Et per hoc cessat ratio Jo. de lig. dicens quod post degradationem adhuc manet dominium clerici penes ecclesiam: quod non amittit sine traditione sicut in dominijs aliarum rerum: Respondeo. quod post degradationem ecclesia perdit dominium clerici per tale declarationem: et sic remanet vacans et a nemine possessa. erit ergo occupatus. et sic iudicis secularis.

6 Pro quo autem delicto debeat clericus traditur curie seculari? Respondeo. in. c. ad abolendam. de heretici. dicit quod in tribus casibus. Primum si crimine heresis. sed iste casus fin panoz. ubi non recte excipitur: quod si vult se corrigere: non traditur curie seculari: sed detruditur in carcerem: ut in. c. pe. de hē. quimo ista pena hodie potest commutari in aliam: ut in. c. vt pmissi. de hereti. li. vi. Et hoc vix nisi sit relapsus: quia tunc sine ulla audientia traditur curie seculari: ut in. c. accusatus. de heret. li. vi. Secundus casus est in crimine falsi. de cri. fal. ad falsarioz. Tertius per caluniam: quia quod intulit episcopo suo. ij. q. i. si quis sacerdotum. S3 gl. in. c. cum non ab homine. de iudi. dicit illud. c. si quis. peccare in incorrigibili. Et ista opinio tanquam mitior: communitur approbatur. Durum enim esset dicere quod propter homicidium clericus non tradatur curie seculari. ut in. d. c. cum non ab homine: et quod propter sim plex conuicium illatum episcopo deberet traditur curie seculari immediate. Extra istos casus dicit predicta glo. quod non traditur curie seculari

6posit⁹ si ē conigibilis. Sz panor. i. d. c. noui
 mus. dicit q^d cū tres predictos cāus pōt fieri
 actualis 6gradatio: vt p delicto valde graui
 z pnitio. z diffusius ipse panor. tractat hanc
 materiā. l. c. at si clerici. d. iudi. vbi qrit: an ho
 cida cleric⁹ tradi possit curie seculari: Et nō
 det fm pe. d. ancha. q. d. c. cū nō ab hoie. qd i
 ponit tātz penā dpositionis p homicidio: z
 si 6gradatōis: seu traditōis curie: vbi restingi
 i homicidio nō qualificato: ita q^d nō transeat i
 aliam speciez criminis grauiore: puta patri
 diū assassinatū: homicidiū sacerdotis p ditōie
 cū spoliatioe bonoz. Itē d. z itelligi i vno ho
 micidio nō i plurib⁹. vnde homicidiū vl fur
 tum sic q̄lificatū: vt q^d sacerdotē iterfecit p di
 toie z reb⁹ z pecunia spoliavit: vl eccl'iaz icē
 dit: vl eccl'iaz reb⁹ dputatis ad diuinū cultū
 spoliavit: vl ordiauit pdere p̄riam. Erte in
 istis grauissimis dicit nō vendicat sibi locuz
 d. c. cū nō ab homine. vñ cū p simplici homi
 cidio z p simplici furto canō dponat clerici:
 vl ipsū dtrudat: vt ibi: videtur q^d i homicidio
 qualificato: vel iterato: vel pro delictis valde
 enormib⁹ non sit rperire fm canones penas
 dignas. Postq³ ergo fm leges z ius diu
 num venit iponenda pena mortis. d. homi. c.
 j. vl q^d et quo eccl'a nō hēat penā dignā z
 talem hoicm sceleratū: d. z tradi curie seculari.
 nec pena p̄tēui carceris ē digna. nā iponit
 heretico redēat ad vnitate eccl'e. Itē arguē
 do a maioritate rōnis. nā traditio iudici secu
 lari z degradatio infligitur a canonib⁹ p cri
 minibus valde minorib⁹ q̄z sit homicidiuz: vt
 p falsariū l'raz pape z sil'es. Non ob. si dicat
 q^d ppter idētatē: vel maioritatē rōis nō de
 bernus extendē p̄stōnes penales. dico q^d lz in
 canonib⁹ nō sit pena certa diffinita: lz i legib⁹
 sic: vt p illos q̄ tēpla dei effrēgerūt: p̄bussēte
 spoliauerūt: z sacerdotēs occiderunt: seu pen
 tes: seu p̄riam pdiderunt. S. n. tales sciuissime
 pene sunt de iure ciuili. nā q̄nōz dānantur ad
 bestias: q̄nōz viui dburuntur: q̄nōz p frustra
 scindūtur: vt assassini. vt l. capitaliū. ff. de pe.
 l. iij. ff. ad. l. cor. de sic. z. l. pena paricidij ad. l.
 pō. de pari. Dicem⁹ ne q^d in sacerdotē ppetrā
 te taha: sit pena digna carceratio: vl dtrusio
 in monasteriuz: vbi laicus forte sotius d̄buri
 tur: dānatur ad bestias: vel p frustra diuidit⁹
 Erte tātz dissimilitudinē in clericos z laicos
 maliter delinquētes inducere esset absurdus. vñ

tales semp sunt degradandi z per ep̄m tradē
 di curie seculari. Et p̄cludi q^d q̄z diu p̄t cor
 rigi p eccl'am q̄z tūcūq³ sit cōsuis: nūq³ tra
 dendus ē curie seculari. Hoc intellige q̄n pōt
 conigi de iure z de facto. Sed vbi delictum ē
 atrocissimuz: seu diu p̄tinuatum: nō vñ sufficē
 sola pena dpositōis: ergo et mēte. d. c. cū nō
 ab hoie: p̄t pcedi et ad traditōis curie secula
 ris. Sicut ergo cū non pōt congrue puniri d
 facto relinqtur curie: vt ibi: ita q̄n hoc non p̄t
 de iure p̄tter defectuz pene. Et sic itellige cō
 munem theozicā gl. vt in. c. nec licuit. xvij. di.
 z in. d. c. cū non ab hoie. z i. d. c. ad abolēdā.
 z in. c. si quis laicus. xx. q. v. vbi p̄sbyter: vl
 clericus: vel ep̄s degradatur pp p̄iurationēz
 factā p̄ principem: vel dñz terre. Hoc panor.
 in. d. c. at si. Et idē panor. in. d. c. nouim⁹. cō
 cludit q^d si citra inconigibilitatem p̄t fieri tra
 ditio pro delicto valde graui: z dānosoz: d. z tñ
 eccl'a efficaciter iteecedere. i. non fite. vt non
 iponat pena mortis. Et addit q̄n pcedit ad
 incarcerationē: carcer nō d. z cē ita arduus z du
 rus q^d clericus extingatur infra paucos dies:
 sicut faciunt pleriq³ p̄lati. vñ sic faciētes nō
 cuitant irregularitatē: secuta morte. Licet. n.
 ppter duritatē carceris z tenuitatē ciboz: vi
 ta sit attenuāda: non tñ taliter quomin⁹ possit
 sustentari. Et quo ē collige q^d panis z aqua
 debēt administrari i tāta quātitate vt verisim
 natura possit sustentari. nec vlla pena ē iponē
 da per eccl'am p quā possit icurrere verisimi
 liter piculum mortis. Itē nō fm gemi. i. d. c.
 degradatio. in verbo: ornamētus. q^d appella
 tione ornamētuz p̄prehēditur liber: caliz: z
 familia. qd nō p legatis que sunt p ornamē
 tis: q^d p̄nt in illa p̄uerti.

Quid 6gradatus possit p̄ficere corpus xp̄i: 7
 R. fm Ri. in. iij. di. xiii. q^d quilibet sacerdos
 hoc sacramētū pōt p̄ficere: saltē d facto: siue
 sit irregularis: interdicitus: suspensus: hereti
 cus: vel degradatus ab executione coruz que
 sunt ordinis: aut creōicat⁹: aut scismaticus. qz
 nullus hoz q̄z tūcūq³ p̄ficere: saltē d facto: siue
 ceterēz sacerdotalem: super quo fundatur con
 sciendi potestas. vñ si quilibet predictoz sup
 materiā debitam dicat formas verboz d̄bitaz:
 euz intentione faciēdi qd facit eccl'a: vere cō
 secrat. lz gl. in. d. c. degradatio. teneat contra
 rium: Sed p̄imum tene:

Quid 6gradatus possit p̄ferre ordines:

R. fm Ri. in. iij. dist. rrr. q. licet de hoc sint
opinionis: tñ tenet q. quis talis non debeat
erequi officium: tñ si ordinat: verum ordinem
pferit: quis non conserat ordinis executione:
sicut dicimus in epō q. resignauit loco vel di-
gnitati. nam degradatus non ē magis spolia-
tus dignitate epali: q̄s ille. Ideo aliqui dicunt
epm per hoicm: dignitate epali totaliter spo-
liari non posse. Vnde degradatio non ē di-
gnitatis ablatio: sed perpetua suspensio ab exe-
cutione dignitatis illius. Et sic habes et pre-
dictis: q. degradat⁹ si fuit in sacris tenetur di-
cere horas canonicas. ex quo refiet caracterē:
Adde etiam predictis notabile verbum pan-
in. c. et pte. de cle. non resi. q. depositus ver-
baliter si est incorrigibilis perdit privilegium
canonis incontinenti: et potest p̄p̄m per iudi-
cem secularem. ter. est fm p̄munem intellectū
in. d. c. cum non ab homine. De deposito at
actualiter non ē dubium per. d. c. degradatio.

¶ An autē diffidatus si est clericus possit sine
saliqua degradatōe tradi curie seculari? P̄na
fronte v̄ q. nō. per. d. c. degradatio. q̄b̄ reg-
rit degradatiōem anq̄z tradatur curie secula-
ri. Contrariuz tñ determinat ge. in. c. p̄ hu-
mani. de homi. li. vj. per illum tex. qui loquitur
de huiusmodi diffidato. Et diffidatus dicitur
ac idem importat: ac si esset penitus ex p̄tate
et protectōz cuiusuis iudicis eccl̄astici. Et iō
ista diffidatio habebit eundem effectuz quem
degradatio: et traditio sc̄a iudici secl̄ari. Vñq̄z
etiam ista diffidatio plus importat q̄s degra-
datio: qz diffidatus necdum p̄t puniri per iu-
dicem secularem: sed per quēcūq̄ etiam non
officiale: nec huiusmodi diffidatio p̄t fieri
passim et indistincte: sed permittitur: vel iudi-
cium: vel iuris auctoritate. vt in. d. c. pro huma-
ni. quo casu potest licite vnusquisq̄z proximuz
offendere: sicut dicimus de b̄nito per statu-
tum municipale: nec alius a p̄ncipe p̄t hu-
iusmodi diffidationem facere: vt p̄ p̄. Bo. et
Jo. an. in. d. c. pro humani.

Electatio. Dicitur cōsensus
peccati mortalis sit peccatum morta-
le: R. fm Boñ. in. ij. di. rev. q. sic quando est
deliberatus consensus etiam sine volūtate p̄-
ficiendi actum. Et iste dicitur consensus ve-
rus. Alius vero fm euz dicitur consensus in-
terpretatiuus: puta bato q. non p̄sentiat i de

lectionem: imo ei displicet et aduertit pericu-
lum et tamen delectationem illam nō repellit.
sed mentē in talibus cogitatōib⁹ reuolui finit.
Et tunc dicit aliqui magistri q. peccat mor-
taliter. Tamen hoc vltimum non est vsque-
quaq̄ certum. Negant enim aliqui esse mor-
tale propter talem negligentiam vbi est displi-
centia q̄stūcūq̄ quis periculum aduertat tñ
via securior est tenenda. Et sanum p̄siliū ē:
vt de ipso sicut de mortali peniteat. Non tñ
de quacūq̄ delectatione loquimur: vt p̄t de
ista qua quis delectatur cogitando de pulcri-
tudine mulieris: sed de illa que cōsurgit ex co-
gitatione illius operis nepharij. hec Boñ.

¶ Dixit mulier que genuit filiu⁹ ex fornicatio-
ne postq̄z factum adultum videt cum h̄i cō-
uersari: possit sine peccato velle habere illum
filium: et detestari actum fornicarium: quo eū
genuit: R. fm hen. de gā. q. circa genitum in
fornicatione possumus considerare plura. s.
substantiam actus: nām: et bonam p̄uersatio-
nem: et circūstantiam: qz et fornicatōe. Et tria
p̄ma p̄t quis velle etiam simul detestando
circūstantiam fornicationis circa actum: quia
velle: et detestari non sunt circa idem. sed illaz
circūstantiam nullo mō d̄z velle: neq̄ actum
euz illa circūstantia aduincta: imo potius de-
bere velle talē p̄lem: et si esset factio: Jobāne
baptista nō habuisse: qz pro nullo bono crea-
to debet aliquis consentire in dei offensaz. Et
predicta nō: qz faciunt ad multa. Et presertim
de eo qui furatus est parafrenum: vel pulcrā
vestem: et delectatur in predictis: et de eo qui
furatus ē gallinas pigucas: et i comedendo de
huiusmodi reb⁹ furtiuus recordat et delectat.
Vide etiā q̄b̄ nōt Ar. f. in sūma post Lbo. q.
aliquis d̄ fornicatōe cogitāz potest d̄ duob⁹
delectari. s. d̄ ipa cogitatōe et d̄ fornicatōe co-
gitata. Cogitatio ipsa fm se n̄ ē p̄ccz mortale.

¶ An at cogitatio d̄berata i vxorē p̄p̄ta sit
mortal⁹: R. id Ar. f. q. nō. sic necipe ac⁹ cō-
iugalis de se. et h̄ nisi ita immoraret i ea q. pol-
lutio sequeret in vigilia Sec⁹ ergo si in dor-
miēdo. Ad dit et q. ofc̄a et tact⁹ et amplex⁹:
si fiat p̄ delectatōes et infimonia b̄dama sūt
mortalia. et q. p̄mittit h̄ fieri ab eo quem esti-
mat moueri amore libidioso: mortal⁹ peccat.
Sed qui permittit fieri sibi p̄dicta credens il-
lum moueri ex dilectione fraternā: seu hone-
sta amicitia: seu quadā humanitate: seu more

pr̄ie non peccat: q̄uis hoc faciens ex libidine moueretur. Permittens aut̄ se tangi in mēbris genitalibus nisi sint p̄iuges: vel nisi sub sit cā necessitatis: vt infirmitatis ⁊ huiusmodi: credo non posse excusari a mortali. Et p̄ predicta p̄ qd̄ dicendū de q̄oe quotidiana: puta: an vidue que delectantur de tactib⁹ ⁊ ope carnali que habuerunt cuz maritis suis peccent? Dico p̄ predicta: non eē iudicandum de peccato mortali: dūmodo p̄stant infra lites matrimonij: ⁊ non sequatur pollutio. Secus tñ videret dicendū: si de nouis tactibus: vel actibus delectent: vñ in sōnjs habuerūt pollutio nem recordando de marito: ⁊ postmodū delectantur: tūc hoc casu vñ magnū piculū. Et h̄ voluntas p̄ Fran. de ma. in primo cogi non possit: aliqñ tñ difficultat̄ ex p̄iunctōe voluntatis cū appetitu sensitiuo. Nā habit⁹ in appetitu sensitiuo existentes inclināt ad talia delectabilia. Et iō qui h̄bit habitus: d̄ difficili resistūt: vt in philocaptis.

4 Quid aut̄ de puellis q̄ sepius cogitāt ⁊ delectant: cogitādo d̄ pulchritudine alicuius iuuenis ⁊ delectant q̄ eā vellēt āpl̄etari: tangē ⁊ osculari. Sic tñ q̄ si crederēt: n̄ debere coniungi m̄rimonialiter eide: nullo mō in p̄dictis delectant: Dico p̄ predicta q̄ si dicte puelle deliberate delectentur de opere carnali: s. cogitādo: tūc dico q̄ peccāt mortali: nec p̄r dicit q̄ p̄stant infra limites m̄rimonij: ex quo nullū ibi est m̄rimonium. Sed de osculis ⁊ tactib⁹ maius ē dubiū. tñ p̄r dicit p̄ dicta q̄ si in huiusmodi cogitātib⁹ osculoꝝ ⁊ tactuū sit de liberat⁹ p̄sensu pp̄ delectationē libidinosam vñ mortale: q̄ vñ ibi corrupta intentio. Sec⁹ si ex dilectōe fraternā: sic si frater osculetur sorore ⁊ c̄p̄. Ad d̄dit et̄ iō ar. f. q̄ mulieres pp̄e dentes se adamari ⁊ p̄cari: quotienscūq; studiose se offerūt aspectib⁹ amatoꝝ: vt illis placeant: totiens peccāt mortaliter et̄ si nil turpe agere vellēt cum illis: q̄ sūt occasio efficac̄ ad ruinam illorum.

5 Sed qd̄ de illis q̄ sub sp̄e mortificationis sp̄ialis faciūt corā se denudari mulieres totaliter vel pectora: Credo non posse excusari a mortali peccato: q̄ hoc ē h̄ honestatem nālē. Itē pp̄ piculū lapsus. Item pp̄ scandalum.

o Elegare est vices suas alteri p̄mittere. Delegatus ab alio q̄ a p̄ncipe: n̄ subde-

legat. l. a iudice. C. de iudi. Et. d. lex vñ ponē duas regulas. Prima ē q̄ iudex delegat⁹ nō p̄r subdelegare: et̄ si infirmitate: vel alia iusta eā suētipedit⁹: ar. l. p̄tor. §. si p̄. ff. d. va. mu. Ista regl̄a p̄io fallit: q̄ vnū articulū: vñ vnū capl̄m illius cāe vñ alteri posse p̄mittere: vt i. de. j. de off. dele. Sec⁹ fallit: qñ ad hoc haberet sp̄ale mandatū. Ita p̄cludit Jo. an. p̄ ter. ⁊ gl. in. c. is cui. de of. dele. li. vj. Tertio fallit in delegato proconsul. vt. l. legatus. ff. de of. si. proconsul. Ratio fm̄ Bar. in. d. l. a iudice. quia delegatus est de conscientia p̄ncipis vel legis. Itē dicit gl. in. d. l. a iudice. qd̄ fallit in delegato ad vniuersitatē causaz: q̄ p̄curator ordinario: Et sic non est mixt⁹ si pōt subdelegare vnā cām. vt notat gl. in. c. cum cām de ap. Item fallit fm̄ quosdam qñ lis ē corā ipso iam p̄stata. q̄ sicut procurator lite p̄stata pōt alium substinere: ita ⁊ iudex delegatus. Hoc tñ cōter non tenet. vt dicit Bar. in. d. l. a iudice. nec illa epparatio de p̄curatore ad iudicem fm̄ eū est bona: q̄ p̄curator iō substituit post lites p̄testationem: q̄ ē effectus dñs instātie: hinc est q̄ sine cā non reuocatur inuitus. qd̄ non ē in iudice delegato: vt. l. iudicium soluitur. ff. de iudi. Sec⁹a regula. delegatus a p̄ncipe p̄r alteri delegare: de quo in c. si. de of. dele. Debet tñ delegare ei q̄ sit al⁹ habilis fm̄ formā traditam de iure canonico i. c. statutum. de rescrip. li. vj.

Delegatus pape subdelegare pōt: licet datus sit ex officio: vel de p̄sensu p̄ncipis: vel cuz c̄l̄a p̄lectionis. vj. q̄ si non oēs: tñ cum alio exequaris. d. c. si. Et quo panoz. ibi facit regulam singularem i facultate subdelegadi. vj. q̄ regulariter papa p̄mittēdo alicui cām: nō vñ elige industria p̄sone: sed potius intendit p̄uidere negotio: qd̄ decidendum p̄mittit.

An aut̄ si papa deputauit tertium delegatū cum p̄sensu p̄ncipis possit dicitur delegatus alteri subdelegare et̄ inuitis p̄tibus: Jo. an. in add. Speculi dicit q̄ de honestate non deberet subdelegare nisi de p̄sensu partiu: non tñ de necessitate. qz. d. c. si. indistincte dat facultatem isti delegato subdelegandi. dicens q̄ delegato a p̄ncipe ē a iure concessum. Idē Jo. si. ⁊ Sp̄c. ⁊ Panoz.

Deputatus cum c̄l̄a p̄lectionis non im̄peditur p̄mittere vices suas: ⁊ sic per illā c̄l̄a n̄ intelligitur electa industria persone: nisi illud

verbum geminaret: puta si diceretur. Tu tu crequaris. fm Bal. vt verba aliquid operentur. cf de pmiul. si papa. li. vi.

4 **Q**ui cui p mittit negociu vt personaliter crequatur: pt si pres p sentiant alteri subdelegare. Hoc tñ intellige fm panoz. vbi. s. qñ for ma rescripti e fundata sup vtilitate prius. Secus si est fundata: sup vtilitate publica: q nō est remissibilis p pres: vt ubi pres p diceret. Secus si expresse: vt tacite p sentirent. Nō et ex ter. ibi industria z fides: q eligendo industria z fide alicuius: vt tacite inibita subdelegatio. Idē si of psonalr crequaris: cū limitatione tñ pcedenti. vel si diceret: p dices de tua industria z circūspecto. s. alit tñ oca regula in casibus expsis in. d. c. si. i. s. cetex: z ibi expmuntur: p dicare cruzes: excoicare: vel absolucere: dispensare cum irregularibus: vel iniunger epnias. hoc alijs demandare nō lz: qz non sibi iurisditio: sed certum ministerium p mittitur in hac parte salua tamē semp legatoruz auctoritate vt of ibi in ter. Nō solum at in casibus predictis: s; et in omnibus alijs in qb p mittitur nudū ministeriu: z n iurisditio: p hibeet subdelegatio p dictus ter. in fi.

5 **Q**uē cui papa p mittit inquisitione vel p missionem eccl ijs de plaus siue alijs ministris qz in huiusmodi casibus industria z fides psonae cui p mittitur eligi vt: nō potest hoc alteri subdelegare. saluo si haberet speciale mādātū subdelegandi. d. c. fi.

6 **D**elegato nō credit: nisi dlegationē p bet: nec tenet qz exeq sniaz delegati: nisi ei delegationis littere on dant. et co. cū in iure.

7 **Q**ualr aut p bemandatū dlegatōis: s; panoz. in. d. c. cū in iur. dicit qz primo p bari pt p originale: z hoc claz. Seco p creplū solēnter supn ex originali. De q solēntate vide infra pmiulēgiū. s. xvij. z se. Idē si pnb p sentitētib: vel pntib: z nō p dicientib: originale fuit creplātū in actis fm Hoff. Mā in p reudicium ipaz pntū acta faciet fidē de tenore originali. ar. bonū. i. l. j. C. de recla. z pilluz ter. dicit ibi Bar. q si pres in iudicio pntes n p dicunt his q pnt tendere i caz p iudiciū videntur p sentire. Seco vbi solus nō ius creplauit instra originalia reducēda ad actoz tenorem. Mā vt dicit Inno. cū p ducunt instrumēta: sola p ductio ē de actio: z n tenor. qñ dicat: q si notarius scripsit i actis: q pars p duxit talē

istrū credis nō iō s p ductō: vt i. c. qñ. s de pba. s; si credit sup tenore istrū: nisi p bet tenor p originalia: vel alijs modis predictis.

Quid si delegat n vult facē fidē ordinario d suo mādato: s; ei pere nolētez excoicari: Di cunt doc. q excoicatio nō tē: qz delegat n hz iurisditō. s. ordinariū: nisi qñ estz sibi rebell. S; petēdo fidē d mādato facit qd sibi a iure p mittit: ergo non pōt dici rebellis.

Quid si ordinarius maliciose dicat se dubitare de mandato allegando maxime falsitate rescripti: Ho. dicit q: qtuor media hoc cau ppetū delegato. Prīmū vt delegat exquat p se qd pōt. vt. c. in lris. eo. ti. Secōm vt puniat ipz ordinariū: si pstat q maliciose se opponat. Tertū qz puniat quo ad dēū. Quartū qz poterit p dēnari in. rrr. lib. auri. si maliciose opponit caullādo rescriptū picipis. vt. l. ij. C. d le. Ad p dicit facit qd nōt panoz. i. c. ptea d dila. vbi dī q si agit d granissimo p iudicio n ē parēdū asserētū se delegatuz: qzuis sit psona auctorizabilis: nisi pnt pster d mādato plēo: nec sufficē simplex copia. l. vna. C. d mā. pti. nec aliter ordinari d; exeq sniaz. ar. in. c. nobilissim. r. c. ij. di. Si aut agit d graui p iudicio: nō grauisimo: seu grauiori: puta citatus ē in valde remotū pnb: sufficit mittere copiā rescripti: nec sufficit asserere se delegatū. Si at agitur de leuissimo: puta qz citatus est i loco ciuitatis: vel modicum distat: tunc nō est necesse mittere copiā: quo ad effectuz artādū citatū ad pparendū: qz satis ē asserere se delegatum: qz oit dubiū iurisditōis: ex quo psona n est vilis: z ex tali dubio qz tenet pparere: ar. i l. figs et aliena. ff. d indi. Secus si simpliciter ciet: nec asserit se delegatum: nec alias est ordinarius.

Que autem iurisditio videtur i dubio d mandari: Consequit concludi: q qñ p mittēs dicit auctoritate nra cognoscas: tunc videtur translata iurisditio ordinaria p ter. in pemo insli. ibi auctoritate nra. Sed qñ hoc nō ex primis: tunc p p missionem vnus negocij vel plurium si vt p mitti ordinaria iurisditio p. l. si certaz. ff. de mili. te. Sed si p mittatur vniuersitas: sic pcr. l. j. s. cum vrbem. ff. de offi. pre. vr. Adde p dicit qz nōt panoz. i. c. irre. fragabili. de offi. or. q iurisditio delegata nō expirat morte delegantis: quando fuit data p viam legis: z non ab homine: vt in. c. gratū.

de offi. delc. Rō diuersitatis. Nā homo moriatur: et eodē modo extinguitur eius delegatio cum ea reitegra: cum nō fuerit radice in persona delegati. Sz lex nunquā moritur. P̄ hoc. c. si grōse. de rescrip̄tis. l. vi. vbi p̄ q̄ di sposito facta sub nomie dignitatis nō p̄t per mortē hominis disponētis. Et b̄ faciūt ad statuta: per que cā quādoq; delegatur alicui: vt per mortē statutū nōn expirat delegatio. Idēz videtur quādo cōtines in aliquo officio aliquid disponūt per viam statuti: vt p̄ mortem: seu reuocationē illorum officialium: nō expirat illā dispositio. Secus si non per viam legis vel statuti.

11 **¶** An autē guardiani minorū et priores frūm medicatiū hēant dignitatē: R. Be. i. c. nullus. d. elec. li. vi. post gl. dicit q̄ guardiani minorū et priores medicatiū dicūtur hēre dignitatem. Et sic ut q̄ possunt dari delegati sedis ap̄lice. P̄danor. tñ i. de. ij. de rescrip̄. distiguit de priore: q̄ autē h̄ supra se i mōasterio superior: em: sicut qui ē sub abbate: et iste non h̄ dignitatē. sed ille qui non h̄ supra se superiorē i mōasterio: h̄ dignitatē: quāuis non sit perpetuus: sufficit tñq; possit eē.

12 **¶** An autē ep̄s possit delegare t̄ cui: Vide d̄ hoc. s. Confirmatio sacramēti. s. iiii.

13 **¶** Quinquid ep̄s possit delegare his qui sūt i alieno ep̄atu: R. delegare pōt ea que p̄tinēt ad iurisdictionē voluntariā: s; nō pōt eos p̄pelere ad suscipiēdū eius p̄missionē: cū eis nihil p̄cipere possit. S; nō pōt eis delegare ea que p̄tinēt ad iurisdictionē p̄tētiōsam: que nō h̄nt locū vt fiant in alieno ep̄iscopatu.

¶ **Enūciatio.** Vide. s. Ac. c. usare. j. rñso. r. s. i. r. c. Loxxcio. ij. quasi p̄ totū. r. j. Inquisitio. j. rñso. r. s. j.

¶ **Depositū.** Quō et qñ reddi res deposita ad p̄titiōnē d̄ponētis.

¶ Nō tñ fallit i quatuor casibus. P̄imus cuz q̄s gladiū depositū: dicitur furiosus fact⁹ ip̄s repetit. rxi. q. ii. ne quis. Secūs si deponēs fuerit depositatus: nam bona eius publicantur. ff. c. bona fides. Tertius cū sur deposituit: et cū dño i p̄titiōnē p̄currit: q; tunc potior est dñs: vt i p̄cal. l. bona fides. Quartus qñ sur deposituit apud illū: cui surripuit: vel apud p̄prietariū: vt probatur i. d. l. bona fides.

¶ Depositori licet p̄o voluntate sua depositū reuocare. extra eo. bona fides. etiā cōtra partem appositū: quia potest penitere. ff. eo. l. l. Utens autē depositō cōtra voluntatem deponētis: seu depositū negās: cōmittit furtum: et condēnatus efficitur infamis. P̄mū p̄o batur p. c. j. extra eo. Scdm̄ p̄batur. l. qui de positum. C. eo. Idem ē in pignore.

¶ P̄trū depositarius teneatur satisfaccere deponētī si res apud eum p̄cat: R. tenetur si cō inisit doli: vel latam culpā: vtputa si depositus apud me scrūū vinctus: et ego misericordia motus solus eū. ff. eo. si hominē. Itē quādo depositarius res suas h̄ saluas: et depositas amittit: p̄sumitur cōtra ip̄m: quia suas clausit i archa: depositas vero nō clausit. Sz circa hoc iudex ex qualitate rerū et personarū arbitrabitur doli affuisse vel ne. Quid em si res depositę erāt p̄ciosiores suis: et nō valens subuenire vtriusq; p̄celegit suas: nā fm̄ ordinē caritatis tenetur se magis diligere q̄z proximū. rxiij. q. v. si nō licet. Sicut em non tenetur quis animā suā impēdere cōmodis alienis: ita non teneat pati iteritū rei sue: vt saluet res ēt p̄ciosiores primi sui. Et iō nō pōt dari certa doctrina. Quid eiz si saluauit res vtilissimas: et nō saluauit res depositas p̄ciosas: Ideo iudex arbitrabitur rē. h̄ P̄danor. in d. c. bona fides.

¶ Plus quero d̄ qd̄ nōbili: qd̄ si i rebus suis ē plus diligēs q̄z cōis hoium nā desiderat: et i rebus depositis adhibuit diligētiaz debitam quātū cōis hoium natura d̄siderat: an teneatur: si talis res fuerit de p̄dita: R. Bar. i. l. qd̄ nerua. ff. de po. dicit q; tenetur diligētiaz p̄stare rebus depositis tātā: quāta; suis: al̄s ē in fraude p̄sūpta. Et fm̄ hoc ut q; diligētiaz sua erit sibi dānosa: et sic stultus erit melioris p̄ditōis q̄z p̄tus. Dico q; sua diligētiaz non ē sibi dānosa: s; siuus dolus p̄sūpt⁹ ex quo minorē diligētiaz adhibet q̄z i suis: q; abq; bona fide ē. Idēz r. gl. ibi: qd̄ ē notādū.

¶ Depositū si fiat gr̄a deponētis tñ: tūc depositari⁹ n̄ tenet nisi de dolo et lata culpa. In quibusdā tñ casib⁹ depositari⁹ tenet de leui et leuissima. P̄tio cū depositari⁹ obtulit se depositō: tūc eiz tenet d̄ leui culpa et leuissima: cū viderat depositū factū gr̄a depositarij. Secūs cūus qñ depositari⁹ aliqd̄ recepit p̄ custodia: hoc eiz cāu cōiter tenet: vt veniat leuis et n̄ leuis.

fina: qz p̄ctus ille fit gr̄a vtriusqz: vt. l. p̄ct⁹ ff. d. re. iur. venit ergo culpa i d̄posito: sicut in cōmodato. Cāus autē fortuitus nō i putatur depositario: nisi p̄cesserit mora i r̄st̄ituēdo: vel culpa: vel pactū. Et quo ad pactū: dic vt supra dictū ē in cōmodato. h̄ habētur in. d. c. bona fides. r̄ ibi p̄danor.

5 **E**ccl̄ia nō tenetur de d̄posito ēt qn̄ depōsitū fuit factū i p̄sentia plan r̄ capl̄i: nisi aliq̄ lucz sit eccl̄ia inde cōsecuta fm̄ Inno. p. l. l. ff. de pecul. r̄ miratur p̄danor. qz doc. nō p̄ derauerint hoc dēz Inno. qd̄ v̄ satis notabile. nā qn̄ eccl̄ia recipit aliq̄ lucruz p̄t dici cōtract⁹ in̄it⁹ gr̄a vtriusqz: merito eccl̄ia obligari d̄z: sic et alijs p̄tractibus. Sz qn̄ sit gr̄a deponentis t̄m̄: nō occurr̄ rō: q̄re eccl̄ia d̄ beat teneri: saltē vt sit pueniēdū ad distractō nē rex immobilū: vl̄ mobilū p̄ciosoz et p̄ctu plati r̄ capl̄i n̄ in̄ito ad vtilitatē eccl̄e Sz capl̄i sine exceptōe. r̄ij. q. ij. Jo. autez an. distiguit. vtz d̄positū sit factū apud sacr̄istā deputatū ad custodiā vasoz. r̄ tūc n̄ d̄ sc̄m̄ eccl̄ie: r̄ sic eccl̄a nō tenetur: sz oz qz iterueniat p̄ntia plati r̄ capl̄i. Si vero d̄positū sit factū apd̄ sacr̄istā deputatū ad custodiā vasoz: tūc n̄ regitur p̄ntia hoz: satis ē eis qz a p̄ncipio illū deputauerūt ad deposita recipienda: r̄ sic Jo. an. vna cū glo. i. c. j. co. n. sentiūt eccl̄iam obligari et tali p̄ctu in̄to gr̄a deponentis t̄m̄. Et p̄danor. p̄ p̄cordia hoz opi. dicit qz eccl̄ia n̄ tenet: quatenus vniēdū sit ad distractōnē immobilū: vl̄ mobilū p̄ciosoz: r̄ sic p̄cedit opinio Jo. an. r̄ gl. Si t̄ eccl̄ia p̄secuta ēēt aliq̄ vtilitatē. dic vt i p̄ncipio huius. s.

6 **A**n autē estimatio i deposito adijciat gradū: Dic qz sic: sicut r̄ i cōmodato. Et dic vt dictum ē. s. c. cōmodatus. s. r.

7 **Q**uid si plures deposuerūt: nungd̄ reddet alteri eoz: si petet: sz qz sic. si hoc i d̄ponēdo sit actū: al̄s pro pte t̄m̄. qz ēt duo heredes pro pte agūt. ff. e. l. j. s. si pecunia. Si āt duo d̄ponāt hoc pacto: qz nō reddat vni sine altero: hoc seruari d̄z. vñ si reddat vni: neuter agere p̄t: si depositari⁹ negat se reddidisse: nec reddere cogitur alicui: qz non illi cui reddidit: qz ille non p̄t agere: nec illi cui nō reddidit: qz nō tenetur sine alio reddere. h̄ Hosti.

Pone: pt̄as recōmēdant aliquē i carceribus: postea dubitās misit familiā suā ad custodiā carceris: an primus sit liberat⁹ a custodia: sz. Bar. i. l. si vt certo. s. si de me. ff. cōmo. dicit qz p̄ appositionē custodis nō ut remissa custodia. vt. l. si mei cā. ff. cōmo. Item hoc facit fm̄ Bar. ad. q. de locatoz rōc̄m̄: qz cū rōc̄ino misit famulū. Vtrū p̄ hoc scholari p̄ducētū videat remissa custodia? Si l. d. s. si de me. ut dicere qz pp̄ hoc nō minus scholaris teneat. Sz Bar. dicit qz aut p̄stat qz locauit famulū r̄ rōc̄inū: nō āt eū appōsūt cā custodie: r̄ tūc negligētia nūc̄i n̄ excusat scholaris doli. d. s. si d̄ me. Quod itelligē a nūc̄i scholaris reddat rōc̄inū. Si eiz possit qz red didit p̄t: n̄ tenet. ut. d. l. si mei cā. Aut p̄stat qz eum misit: ut custodē: r̄ tūc si hoc fecit ab in̄itio: scholaris n̄ tenet d̄ custodia: ut p̄z c̄ p̄dictis. Aut nihil appet: sz locauit rōc̄inū: r̄ famulū simpl̄r: r̄ tūc i dubio nō ut remissa custodia. vt. l. pe cū sua gl. ff. vlsfr. que ad. ca.

Pone: qd̄a p̄misit custodire castrū vsqz ad annū: finito āno obtulit d̄no: r̄ d̄ns ipm̄ n̄ recepit: postea inimici castrū inuaserūt i d̄struxerunt sine dolo custodis: an custos teneat? Et ut qz nō. p. l. si mora. ff. so. ma. s. h̄m̄ibilo min⁹ p̄t salariū petē. In p̄m̄i facit. l. itē que ritur. s. qz ipleto. ff. loca. qz remanēdo i castrō ut remanere i eadē custodia: r̄ eiusdē qualitatis: quā p̄io p̄stitit. vt. d. s. qz ipleto. Sed p̄io tenebat d̄ culpa: que p̄sumitur adesse. vt l. carceri. r̄. l. si. de custo. reco. ergo r̄ nūc. Sz Di. i. d. l. si mora. dicit qz hoc h̄z locum: vbi nō obtulisset d̄no. Si āt finito anno obtulit d̄no castrū: tūc nō videbit vltiora se obligat se ad custodiēdū p. d. l. si mora. Et id nō tenebitur āplius de culpa lenissima de qua tenebat p̄io āno p̄ pactū. Plus dicit qz ēt si tenebit d̄ tali lenissima: dato qz et taciturnitate videat itez se obligasse ad custodiā sequētū: ānē qm̄ talis culpa et pacto et p̄o obita n̄ intelligit repetita i tacita relocatōe operaz. Bar. v. ro. i. d. l. si mora. r̄. idistincte. qz ēt si nō fecerit oblationē castrū d̄no: nō intelligitur itez se obligasse ad custodiā. Idē r̄ Jmol. i. d. l. si mora. Idē Bar. i. d. s. qz ipleto. vbi plus dicit qz imo ēt si tenebit āplius de leui culpa: d̄ qua tenebat de iure p̄io āno. Idē r̄ Alex. d̄ i mol. nulla facta distinctōe: an custos h̄uerit merce dē p̄m̄i anni vel ne: vt voluit Ita. cu.

10 **Q**uid si pegrinus intrat nauē vel tabernā:
 ⁊ nō oñdit res quas h̄; postea dicit se perdi-
 disse certas res: au debeat stari eius sacramē-
 to? Adatheus i cle. ne in agro. de sta. mo. pro
 ut recitat ibi Zab. dicit q̄ non per. c. si. d iure
 iur. Quia nō dēctur iuramētum: nisi qñ p̄-
 cedit semiplena probatio.

11 **Q**uid si res iniuste sūt i nauē: ignorāte cau-
 pone ul' naua: ⁊ sint amisse furto: ff. d. Lar.
 in. d. de. post Spe. dicit nauā uel cauponez
 non teneri ex eo: qz nō tenetur nisi qñ sibi cō
 signātur. l. j. s. nauā. ff. nau. cau. sta.

12 **Q**uē depositario liceat vti re deposita: ff.
 dpositari⁹ vtedo pmititurtū. ff. d. p di. fur.
 l. qui furtū. ⁊ hoc itelligit qñ ē expresse p̄bitū
 ne utat al' s̄ n̄. Si tñ putauit dñz pmissuz: et
 si min⁹ p̄babil'r hoc putauit s̄ Host. Si tñ
 n̄ hūit cā; putandi: p̄sumit p̄ cū. ff. de fur. l. q
 vas. s. vetare. Itē itelligit hoc: nisi deponat
 qd̄ p̄tinet numero: p̄dere: uel mēsurā: ⁊ nō
 obliq̄netur: h̄cim excedunt fines depositi: ⁊
 trāffertur dñiuz: ⁊ sic vti p̄t. Si uero obli-
 gnat: uel claudatur: eo ipso uť p̄bituisse: nisi
 p̄uim diceret expresse. ut. ff. eo. l. h. s. rei.

13 **Q**uid si res deterior reddat: ff. reddita nō
 videtur. ff. e. l. j. s. fires. Hoc tñ itellige: qñ
 deterioratio facta ē culpa depositarij.

14 **Q**uē res dpositarij tenet de p̄cio rei: depōsi-
 te ignorāter ab eo vēdit: imo et si nō sit he-
 res: n̄ bilomin⁹ ab eo id qd̄ p̄secutus ē extor-
 quetur. ff. e. l. j. s. vltio. ⁊. l. ij. iij. ⁊. iij.

15 **Q**uē p̄ccet qui rem suā apud aliū depōsi-
 tā: uel et iniuste detentā furtis accipit: ff. fm
 Tho. scda scde. q. lviij. Ille qui furtis accipit
 rem suā apud aliū depositā: grauat deposita-
 riū: qz ille tenetur ad restituēdū: vel ad oñdē-
 dū se innoxū. vñ manifestū ē qz peccat: ⁊ tenet
 ad releuādū grauamē depositarij. Qui uero
 furtis accipit rem suā apud aliū iniuste detē-
 tam: peccat quidē: nō qz grauet cū qui deti-
 net: nec tenetur ad restituēdū aliquid: s̄ pec-
 cat p̄ eōdem iusticiā: dum ipse sibi vsurpat rei
 sue iudiciū iur' ordine p̄termisso. Et iō tenet
 reo satisfacere ⁊ dare operam: ut scādālū p̄-
 timorū si: inde ortuz ē: sedetur.

16 **C**ōtra depositū: nō ē locus p̄p̄sationi. s.
 in totū: vel deductōni. s. p̄o pte: s̄ p̄p̄satio
 admittatur i alijs: si cā ē liquida: ita qz facilez
 exitum hēre credat. extra co. bona fides. Et
 ibi Panoz. dicit: qz p̄p̄satio admittitur in

olibus que saltē i suo genere recipiūt fūctōes.
 Ita qz vna res ex toto possit sūgi vice alteri⁹
 vti his que p̄sistūt i numero: p̄dere: ul' mē-
 sura. In his uero q̄ nō recipiūt fūctōes: cel-
 sat p̄p̄satio. Et replū si tenoris mibi restituerē
 equi: ⁊ ego tenor tibi restituerē qñq̄gita: cer-
 te n̄ fiet p̄p̄satio: qz p̄t affectio eē maior ad
 equū qz sit quāntas pecūie. Sec⁹ at qñ nullū
 possū p̄dere iteresse: vtp̄ta qz tu mutuaisti
 mibi pecuniā: ⁊ ego tibi qñq̄gita uel qd̄ sit c.

Querit de. q. quotidiana. Quidā schola-
 ris dimisit libū i scholis q subtractus fuit: nū
 quid bidellus teneat ad emendā: vť qz sic qz
 tenetur ad custodiā sicut custos. Bar. in. l. si
 quis vron. s. apud labonē. ff. de fur. dicit qz
 aut scholaris sp̄aliter assignauit libū bidello:
 aut simpl'r dimisit libū i scholis. P̄tio ca-
 su si bidellus restituit libū socio scholaris cō-
 sucto uel familiari: si ille postmodū asporta-
 uit: nō tenetur. ar. l. cū qui. ⁊ in. l. argētū. ff.
 cōmo. Idē dic si assignauit cū alicui dēserētī
 aliqd̄ signū scholaris: ⁊ bñ nō hoc dictū fm
 Panoz. l. c. si. de fur. qz licite quis restituit rē
 alterius dēserētī signū illius: ad hoc bo. ter.
 cum ibi nō. in. c. significauit de appel. Quod
 puto vey: nisi res eēt valde p̄ciosa: qz tunc
 de facili simpliciter signū n̄ d̄z credit. Aut schola-
 ris n̄ assignauit specifice libū bidello: ⁊ tunc
 uť adhuc posse distingui fm. l. dñs. ff. loca. an
 bidellus obtulerit se ad custodiā uel nō. vti
 p̄tio cāu teneat. i scdo nō. Vť p̄t dicit al'r: qz
 aut loq̄mur i bidello sp̄ali: ⁊ tunc tenet: qz ad
 hoc collectas ⁊ alia p̄moda p̄sequit: ut custo-
 diat libros. Si ergo recipitur in culpa tenet ex
 mala custodia. Aut loq̄mur i g nali bidello:
 ⁊ tunc possz p̄cedē opi. Bar. qz officiu suū
 n̄ versat circa custodiā libroz. Sed dubitari
 p̄t: qd̄ i ciuitate senaz ubi nō sūt bidelli sp̄a-
 les: s̄ gnāles tm: Et puto aduertē. eē ad for-
 mā p̄stōnis: vti si tenet custodire libros: p̄c-
 dat illa opi. al' s̄ secus. P̄cc Panoz. i. d. c. si.

Extractio. **D**etractores fm
 o **R**ai. sūt qui vi-
 tam ⁊ bonos mores alioz conūpe-
 re vel minūere nitūtur.

Detractio fm Tho. scda scde. q. lxxij. dis-
 fert a ptumelia duplr. P̄tio quātū ad mo-
 dū p̄ponēdi verba: qz. l. ptumeliosus māise
 ste p̄ aliq̄lō loq̄tur: detractor occulte. Scdo
 quātū ad finē itētū sine quātū ad nocumētuz

Matu: q. l. p. meliosius derogat honori: de tractor: fame. Et dicuntur verba stractois oc culta: no simplr: s; p cogitatione ad cu d quo dicatur: qz eo abite uel ignorate dicatur: et si coram multis alijs dicatur.

2 **Q**uoniam stractio sit peccatu: mortale: s; fm Tho. ubi. s. q. qz iter res ipales fama uel pre ciosior: et p eius defectu hō ipeditur a multis bñ agēdis. 3o detractio p se loquedo ē pec carū mortale. 4o dōngit tñ qñqz qz aliqs pro fert uerba: p que fama alteri? diminiuit: et nō ē detractio formalr loquedo: ut si pferat pp aliqd bonū uel necessariū cū debitīs circūstā tijs: et sic nō ē peccm: vt p3 i denūciatōe ul' ac cusatōe. Si aut proferat ex animi leuitate: ul' pp aliqd nō necessariū nō ē peccatū mortale: nisi forte uerbum sit adeo graue: qd notabilr eius samā ledat: et p cepit in his que pūnent ad honestatē uite: qz hoc et ipso genere uer/ box h3 rōnem peccati mortalis: et tenetur ad restitutionē fame: sicut et alterius rei.

3 **S**i ad peccatū alterius qd narrat: addit ali quid notabile ultra mortale: tenetur ad resti/ tutionē fame: si illud iporat infamiā.

4 **S**i peccatū alteri? mortale: cū eēt occultū māifestauit alijs ad diffamā: peccauit morta liter: et tenet ad restōnē fame: quātū pōt: nisi illd crimē postea p aliā viā eēt publicatū.

5 **S**i peccm alteri? occultū māifestauit alijs: si diffamādi itēto: ul' al's necēdi: s; et qdā loq citate nō uel mortale: nisi p accūs: v3 si p hoc se qref diffamatio illi?: ut qz audietes publicāt.

6 **S**i defect? alioz q sit uenialia cōiter reci tauit et loquacitate uel aliqua indignatione: nō ē mortale: nisi itēderet et sic infamare.

7 **S**i accusauit i iudicio uel denūciauit plato crimē alterius: nō zelo iusticie: s; et malivolē tia peccauit mortalr: sed ad restōnem nō tene tur. Hos quinqz cāus hēs p Ar. f.

De Diacono. An liceat diacono corp' rpi de ferre ad infirmū et cū cōicare: s; fm

Ri. i. iij. di. iij. q. dispesatio huius sacramē ti et officio nō puenit nisi presbyteris. Lnius rō ē qz ipse sacerdos repñtat rpm: qui fuit me diator dei et hominū. Dispesatio aut huius sa cramēti ē ad recōciliādū nos deo: uel ei nos fortius uniedū: et iō soli sacerdoti qui ē me/ diator: iter deū et populū puenit et officio hoc sacramētū dispesare. de ple. di. ij. peruenit.

Diaconus at uenire pōt i cāu. s. cū necessita te urgete eis ab epō ul' pshytero pcedat hoc sacramētū dispesare uel pshytero lōge posito si tñ necessitas urget. Laicus at dispesatio hu ius sacramēti: siue abite presbytero: siue pñ te: siue iubēte: siue nō: nō puenit. d. c. puenit. Laicus tñ posset corpus rpi cleuare de luto: si caderet: qz i hoc sibi reuerētā facit.

Ordinatio a papa i diaconos nō pñt ab eo recedere: nec a curia romana sine eius lnia. j. q. j. filiū. Ordinati aut a papa i subdiaconos nō pñt sine lnia eius ab alio ordinari: siuc ad supiores ordies pmoueri. extra de tēp. nō. cū in distribuēdis. Et hoc ē spāle pp excellētijs ordiatoris: ut ibi dñi gl. 3z aut hoc sit onus i multis tñ ē honor. 2do qz nō pōt talis pp crimē ab epō deponi: s; cām instructā d3 re/ mittere ad papā. ar. iij. q. vj. quāuis. 3z aliqū p dicit. Scdo qz nō pōt ab alio q3 a papa ppe tuo suspēdi fm Host. extra de tē. or. qz trālla tionē. Tertio qz nō nisi septē telibus pōt cō uunci. ij. q. iij. p. sul. r. c. nullā. Quarto qz nō pōt cogi ab epō recipere ordies. ar. ix. q. ij. c. vltio. Quito qz maior honor debet sibi q3 al teri. extra de ma. r. obe. p tuas. Dec Ber. in d. c. cū in distribuēdis. 11o qz si subdiaconus pape de eius lnia: ab alio recipiat diaconatus ul' presbyteratū pdit hoc priuilegiū: qz et quo sūt mitta priuilegiū et ius cōe pium: pdit vi res suas priuilegium fm Host.

Quoniam aut diacon? solēnter idutus p cū? gelio possit cātare i choro: s; gl. i. c. in sancta rcij. di. refert quosdā dicere hāc phibitionē tñ i romans eccl'a hēc locū. Alij tñ de cardī nalis? itelligit. 2do. uero generalr itelligit eē prohibitū. s. cū ad legēdū euāgelii ē indu tus: qd p3 et illo uerbo qd. j. dicitur. ita mis saz. Et cā huius pstitutionis fuit honestas: hec gl. Et sic glo. uel adberere opi. 2do. quā approbat cōfuctudo generalis.

De Dispensatio. s; Rai. ē iur reclaratio. vñ vocatur uulnus: qz uulnerat ius cōe

rcij. q. iij. ipsa pietas: 3z nūqd dispesatio sit ius? s; fm Rai. di spesatio s; qd ē i dispesante ē ptās siuc actus ptātis a iure pcessus. 3z s; qz ē i eo cū quo dispesatum ē: sic ē ius puiatū. i. lnia uel per missio quedā alicui facta p rigore iuris: s; nō ē ius cōe. ar. xxiij. q. ij. interfectores.

2 **D**ix dispensatio sit necessaria in oculis: *fl. fm. v. v. In oculis in quibus pot dispensa ri: dispensatio necessaria est. no pp oposito; vitandam: qz occulta peccata vindicta si hnt: s; qz de eo sup quo dispensatum e: accusari qe no pot. ar. et de si. pl. et tua. Alioqn et post peractam pnam posset accusari. ar. xxxij. q. ij. admonere.*

3 **A**n aut homicida oio occultus idigeat dispensatõe: *Et an sic celebras incurrat irregularitate: fl. Din. dicit qz siquis pperavit homicidii occultu z pniaz egit: oia delentur per pniaz. vii iste non e obnoxius ecclie: qz peccatus e occultu. xxij. q. v. xpiana. nec deo: ppi pniaz. qua suscepit: io celebrare pot z vii ordi nibus. Sed p hoc dictu Din. multa yrget c. fi. de re. or. vbi dr pter reos homicidij. Et io qstucuz occultu sit homicidii: z qstucuz pniaz egerit: non pmouet: nec suscepto ordi dine vti. Lau. tn z Jo. videtur tenē opione Din. vbi homicidii e occultum: z homicida egit digni pniaz: z est seci per epz dispensatu. Et ad. d. c. fi. ruder pt qz loqitur qn talis homicida non egit pniaz: vel secuz non fuit per epm dispensatum. Panoz. at in. c. et tenore. d tem. or. dicit qz qn delictum homicidij e oio occultu: put occultuz distiguit p pbabile: z tunc si habem respectu ad. l. p motois publicam: z tunc nullus et homicida eet expse. p bibendus: qz talia solus de p iudicat. Si at habemus respectu ad legē. p motois pscie: put est informata ex. l. positua: talis non pt promoueri: nisi cu eo dispeset. h panoz. Et itelligi in hoc cau de dispensatione siēda a papa: no ab epō: quo ad illa irregularitate tollendam. Et vide ad predicta singulare dictu Inno. in c. pstitutis. el. ij. de app. vt refert panoz. in. c. cum nris. de pcc. p. qz homicidium: seu irregularitas superueniens titulo beneficij non puaat quem ipso facto: sed opus est sententia: z sic homicida iuste tenet beneficium donec puuetur. Pdo hoc benefacit. c. clericis. ne de. vel mo. z. c. et lris. de ex. p. S; si homicidii: seu irregularitas pcessit collationē: no t; collatio: qz facta indigno: z inhabili quo ad executionem officij: vt in. d. c. fi.*

4 **D**ispensatio debita aliqua e debita: aliqz prohibita: aliqz pmissa. Debita e cu multoz scadalu; tunc. l. di. vt pstitueret. Laue tn ne decipiaris in scandalo. Itē debita est dispensatio rōe

temporis: psonae: vel pietatis: vl necessitatis: vel vtilitatis ecclie: vel euentus rei: z d singul' hoz hf. i. q. vii. s. nisi rigor. z captis se. vsqz ad. s. ecce. Et bneit vbi cuqz subest iusta cā dispensandi. Dispensatio debita e. l. di. dno sancto. Et licet ex cāis predictis dispensatio debita sit: z peccet pnelatus non dispensando. tamen subditi non habent ius petēdi: nisi forte supplicando. Dispensatio vtro. pphibita est: vbi cuqz non pot fieri sine manifesta decoloratione ecclie. Itē vbi cuqz no est iusta cā dispensandi. j. q. vii. tali. z. c. z si illa. z. c. inotuit. de elec. Dispensatio vero pmissa e aliqñ in casu. vt. l. di. siquis pceloyter. z multis casibus qbus iura pmittunt dispensationē.

5 **Q**uid si episcopus dispensat idicrete: *fl. si d hoc fuerit accusatus: puniendus est pena depositiois. h. di. c. j. S; Do. dicit hoc habere locum: si monitus sit incorrigibil: z pp h dispensus: z sniaz suspētionis cōtēnēs: et i sua psumacia pseuerat. ar. et d pbē. graue. vt dicta iura intelligūtes: qñ episcopus dispesat in eo qd de iure no potest.*

6 **A**n at eps in casibus i qbus pot dispensare pferendo bnificium indigno: videat dispensatõe: *fl. panoz. in. c. cuz in cūctis. de elec. dicit qz no: imo venit puniendus: qz contulit indigno. Ita determinat glo. notabilis. in. c. vnico de eta. z qua. li. vi. Secus dicit in principe. nam princeps conferendo scienter indigno: vt dispensare: dūmodo per lras suas possit constare de certa scientia de indignitate. vt not Bal. in. l. barbarius. ff. de offi. pze. Secus in inferiori. Et sic possunt reduci ad concordiam doc. varie loquentes. Ratio diuersitatis est: qz princeps no tenetur adhibere cause cognitionem in dispensando: sed sufficit sola voluntas: vt insti. de iur. nā. s. qd principi. Ideo factis est qualitercuqz appareat de voluntate pncipis. Et satis dr appareat: si sciens cu inhabilem: eum promouit ad officium sibi legibz interdictum. Secus in inferiori. naz in dispensatione inferioris requiritur cāe cognitio. naz dispensare idem est qz diuersa pēare. vnde ex pprio significato vocabuli dispensatio videt pcessa cā subsistēte: z pmissa cāe cognitione an expediat sic dispesare. at s non e dispensatio: sed dissipatio. vide tn qd notat Pan. l. e pteca de te. co. vbi dicit qz si superior pmissit cāe cognitionem: vt dispensatum: at s secus;*

Et dicit hoc pcedere: nisi fiabilitas est nota
ria: vel famosa: p hoc gl. singularis. i. c. qui
i aliquo. li. di. que dicit: q circa notū eps so/
lo facti dispensat: nō circa ignotū. Et addit:
q ibi redarguitur illi qui ex cōtemptu ordi/
nant aliquos: nō examinādo eos: ⁊ tātum i/
discreta dispensatio redarguitur ibi ⁊ in omni
bus sitibus. Idē tenet Guil. de laud. Idem
tenet Ar. f. i. sū. dicit: q si pelatus mittit ad
ordinādam aliquē irregularē: si ex auctorita/
te sibi cōcessa poterat dispensare: si intēdit di/
spensare: hō dixerit illud uerbū dispēdo: vel
huiusmodi: de scō dispensatur fm doc.

7 **D**ispensatio i multis casibus pibita est et
epis. Primus i homicidio. l. di. miror. siue
iusto: siue iniusto: si inde mors vel mutilatio
mēbri secuta ē. Secundus de eo qui duellum
inijt: siue obulerit: siue suscepit. extra d pug.
i. d. c. ij. Sitamē mors vel mēbri mutila/
tio nō ē secuta: eps poterit dispēfare. Et ibi
Panor. itelligit hūc casum: qn clericus spō/
te huiusmodi duellū inijt. Secus ergo si ali/
quo facto necessitas fuit icuitabilis: qz cū ter/
requirat spōtaneū actū ad depositionē: ergo
nō sufficit factū: nisi adsit qualitas facti requi/
sita. Et per. d. ter. p. qz eps nō dispēfat nisi
i cāibus sibi permittis. Nā si posset dispēfa/
re ubiqz sibi non pibetur: frustra et pāne
retur: qz eps possit. De hoc tñ vide. j. Eps.
f. j. Tertius i simonia ordinē: uel bñficij scie/
ter per simoniā acquisitū: ⁊ hodie per multas
ettrauagātes icurritur et cōmunicatio: ⁊ su/
spēso a qbus nullus pter ro. pontificē ab/
soluere pōt. Quartus i illo qui cum est suspē
sus vel cōmunicat⁹ dānabiliter se igessit di
uinis: de re iudi. cū eterni. ⁊ de sen. et cō. cum
medicinalis. li. vj. Quintus in clerico qui ex/
cōicatus accedit ad iudiciū pncipis cōtēpto
iudice ecclesiastico. r. q. v. huius eps. Ser/
tus i bigamo ⁊ viduaz ⁊ corruptaz maritis.
de biga. c. i. ⁊. iij. ⁊. rxiij. di. lector. Septūus
in clerico nō ordiato ministrāte: talis cū mi/
nistrās in pertinētibus ad ordinē quē nō hz/
spōnēdus ē: ⁊ amplius nō ordinādus. extra
d cle. nō or. m. c. j. Et ibi dicit Panor. q ta/
lis ē ⁊ tenetur et pena falsi: sicut uō bñs digni/
tate sit at se hēre illā. vt in. l. eos. ff. ad. l. cor.
de fal. Qd facit ptra eos qui ueniētes de re/
motis partibus dicūt se esse doc. ubi nō sūt:
puniūtur cñs pena falsi. Sed cōtra hoc op/
ponit. nā quotidie sumplet cl'icus dicit epl'az:
Post. dicit ter. illū itelligēdū: qn i solēni ap/
paratu nō subdiaconus dicit epl'am: vel non
diaconus euāgelii: vel nō pbyter missā. Se/
cus aut si sine solēnitate diceret epl'az ⁊c. Et
am alij dicūt: q si subdiaconus cātaret epl'az
solēniter sine manipulo: ⁊ nō porrigēdo cali/
cē diacono: vel sacerdoti: qb ē ppiū officij
cius ⁊ pncipalis actus talis ordiis. Et ubi est
psuctudo: qz et i mioribus cātent epl'am illo
mō: nō ut irregularis. Secus aut ubi cū ma/
nipulo: vel porrigēdo calicē: v' ubi nō ē mos:
h Ar. f. Idē dicit de diacono. Circa aut talē
clericū nō ordiatū ministrāte: Panor. in. c.
ij. eo. ti. dicit qz eps nō dispēfat qz alcēdat ad
supiores ordines: sed bñ dispēfare pōt: ut vta/
tur ordine iā suscepto. Itē dispensat circa bñ
ficiū. Et Inn. ponit regulā: qz epō quasi scm
per hz dispēfare in bñficio. nā dispēfat cū ho/
micida. vt. c. ij. de cle. pu. i. duc. ⁊. c. studat.
l. di. De huiusmodi tñ cl'icus nō ordiat⁹ mis/
trātibus. vide. j. Ordinat⁹. ij. ⁊. iij. Qta
uus i cl'ico per salt⁹ p motu. Et fm Dir. li.
j. hoc v'x si sciēter per salt⁹ p motus in ordi/
nē nō recepto ministrat: ⁊ nō pōt tūc nisi per
sedē apostolicā dispēfari quātū ad ordinē su/
sciendū: hz in suscepto ordine ⁊ bñficio pōt
eps dispēfare fm Jo. ⁊ Post. ⁊ Archi. Si
tñ talis ministrat in ordie nō suscepto: ⁊ crede
bat se promotū gradatū probabit: tūc epus
poterit dispēfare suo iure. Sic itelligit. c. vni/
cum de cle. per sal. promo.

8 **Q**uid si puer an̄ legitimā etatē sciēter fuit
ordiat⁹ ad sacrū ordinē: nunq adueniente
etatē pubertatis teneat p̄tinere? Glo. i. d. c.
vnicō. ⁊ q sic: qz stat⁹ an̄quā ordiat⁹ debe/
bat p̄dicere. Ad hoc gl. i. q. j. pueri. ubi ⁊ do
li capace obligari. Sed Archi. ibi post Dg.
dicit qz aut ille adueniēte pubertate: vult tñē
cl'icatū: ⁊ gaudere p̄uilegio cl'icali: ⁊ tūc te/
netur p̄tinere: al' s' secus. Idē Panor. i. d. c.
vnicō. Et dicit se credere hoc eē de mēte In/
no. ⁊ Post. qz qz doli capax possit obliga/
rii alijs votis: ut nōt Inn. i. c. scripturē. ⁊ uo
to. Secus tñ i voto p̄tinētie: qz cū an̄ puber/
tate nō hēat potētā cōcundi: ⁊ ignorat quid
sit p̄tinere: nō pōt renūciare ei qd nescit. Nec
ob. qd dicitur: qz oido hz votū p̄tinētie ānc/
rum: qz illud u'x si aliud non ipedit. Sed hic
defectus etatis p̄iatur voto tacite:

9 **Q**uid si puer an̄ legitimā etatē sciēter fuit
ordiat⁹ ad sacrū ordinē: nunq adueniente
etatē pubertatis teneat p̄tinere? Glo. i. d. c.
vnicō. ⁊ q sic: qz stat⁹ an̄quā ordiat⁹ debe/
bat p̄dicere. Ad hoc gl. i. q. j. pueri. ubi ⁊ do
li capace obligari. Sed Archi. ibi post Dg.
dicit qz aut ille adueniēte pubertate: vult tñē
cl'icatū: ⁊ gaudere p̄uilegio cl'icali: ⁊ tūc te/
netur p̄tinere: al' s' secus. Idē Panor. i. d. c.
vnicō. Et dicit se credere hoc eē de mēte In/
no. ⁊ Post. qz qz doli capax possit obliga/
rii alijs votis: ut nōt Inn. i. c. scripturē. ⁊ uo
to. Secus tñ i voto p̄tinētie: qz cū an̄ puber/
tate nō hēat potētā cōcundi: ⁊ ignorat quid
sit p̄tinere: nō pōt renūciare ei qd nescit. Nec
ob. qd dicitur: qz oido hz votū p̄tinētie ānc/
rum: qz illud u'x si aliud non ipedit. Sed hic
defectus etatis p̄iatur voto tacite:

9 **Q**uod aut teneat collatio p̄sbyterat⁹ v̄t alterius sacri ordi⁹: pius maioribus ordinib⁹ nō receptis: R. Panoz. ubi. s. de mēte gl. dicit q̄ t̄ collatio: s; nō debeat erequi talē ordi⁹ nē: vt i ter. ibi. Et p̄ hoc facit q̄ in primitiua eccl'a s̄m Inno. nō erant istituti minores ordines: t̄ n̄ erat sacerdotiū. xij. di. s. j.

10 **Q**uod aut teneat collatio ordi⁹ ep̄alis n̄ precedere sacerdotio? Gl. in. d. c. vnico. t̄ q̄ non. Sed cōiter tenetur p̄tra gl. q̄ teneat collatio ordi⁹ ep̄alis: s; ordinatus nō sit sacerdos: qd̄ ē t̄ glo. in. c. sollicitudo. liij. di. nam p̄posteratio in collatōe ordi⁹ non viciat: licz ipediat executionē ordi⁹. Nonus i illo q̄ ordi⁹ dicitur furtiue recepit. Et d̄ q̄ quis ordi⁹ furtiue recipere s̄m doc. primo q̄n recepit sine h̄nia supioris: t̄ sine etate: ut q̄ igr̄ssit se cū multitudine ordinādo: x̄ ignorate ordiatoze. Secd̄ d̄ q̄ s̄ furtiue ordiat⁹: si p̄ter sciaz ep̄i: eodez die recepit maiores ordies omēs: vel aliquos simul t̄ subdiaconatus: uel duos sacros. extra eo. c. ij. Tertio quādo gradu omisso saltū facit: de hoc dictū ē supra. s. vij.

11 **Q**uod aut ep̄s possit disp̄sare: Dic s̄m Panoz. i. c. j. extra eo. Aut excoicatio nō fuit lata: t̄ tūc ep̄s poterit disp̄sare iure suo. Aut excoimunicatio erat lata. Et t̄c h̄ iurat religio nē: ep̄s poterit disp̄sare: n̄ i iure suo s; gl. i. d. c. j. que vlt̄ q̄ ē t̄ cū eo q̄ iurat religionē nō possit ep̄s disp̄sare: cū recepit ordi⁹ furtiue vbi excoicatio lata fuit: q̄ tūc sic ordiatus ē irregularis. Sec⁹ si fuisset cōminatio tm̄. Et hoc pl̄ Panoz. q̄ igr̄ssus religiois n̄ tollit defectū pueniēte ex. pprio b̄icto: s; tribuit facultatē disp̄sandi. De hoc t̄m. j. Illegitim⁹. Si vero remanet i seculo: t̄ tūc ut. p̄moueat ad maiores ordies: solus papa disp̄sarat. Idē Jo. an. i ordie furtiue recepto: s; i alijs pu⁹ habitus poterit ep̄s disp̄sare. vide ē t̄ Panoz. i. c. fi. c. t. q̄ q̄n q̄s eodez die duos ordies sacros recepit: ep̄s nō disp̄sarat s; Post. S; i pius susceptis pot̄ ep̄s iure suo disp̄sare: nisi p̄ces fisset excoicatio. Mō ob. c. lras. de tē. or. ubi recipiēs simul duos ordies sacros suspēditur n̄ ab executionē vltimi ordi⁹ sic furtiue recepti. t̄ i. d. c. fi. suspēditur ab oibus ordinib⁹. q̄ dico q̄ illd̄. c. fi. loq̄ q̄n excoicatio p̄cessit. dēz at. c. lras. loq̄ q̄n nulla excoicatio p̄cessit.

12 **Q**uerit. Quidā habit⁹ fuit p̄ sacerdote: nūc opponit. q̄ nō sit sacerdos. Ille nō pot̄

alr̄ pbare se eē sacerdotē: nūq̄ sufficiat pbare illā cōz reputationē: R. s̄m Inno. q̄ si mouetur qd̄ d̄ qualitate extrinseca iherēte p̄pone: puta q̄ talis nō sit notorius: q̄ aut ē qd̄ inter alios: t̄ sufficit pbare q̄ ille cōiter hēbatur p̄ nōiō. vt i. l. barbarius. ff. de off. p̄e. Aut ē qd̄ cū ipso p̄sbytero: t̄ tunc satis pot̄ distingi iter antiquū t̄ recēs. nā difficillimū eēt ordinato iam forte. xl. annis qui forte pdidit literas sue ordinatōis pbare se fuisse ordinatū. Decimus: sigs excoicatus ordi⁹ suscepit de sen. er. cū illorū. Eodē mō si suscepit ordi⁹ sacri exis apostata a religione: q̄ tūc excoicatus ē. extra de apo. c. fi. Secus ergo de ordinib⁹ minoribus. Undecim⁹ s̄m Dir. in eo qui sciēter recepit ordi⁹ sacri ab eo qui renūciavit ordi⁹ t̄ dignitati. e. ti. c. j. Duodecim⁹ cum eo qui sciēter celebrat in loco supposito iterdicto. de sen. er. is. qui. li. vj. Tertiusdecimus cū filijs p̄sbyterorū t̄ illegite natis: vt i seculo ad sacros ordies promouēatur: uel vt b̄nficia hēant: cū cura aiāz: uel i religioe: vt hēant dignitates. extra de si. p̄es. c. j. t̄ fi. t. c. is. qui. li. vj. Quartusdecim⁹ s̄m suspēso in p̄cilio. extra de p̄bē. graue. Quitusdecimus cū eo qui sniam sanguis dicitur: uel scribit: uel ar tē cirugie exercet: uel purgatio vulgari t̄ v̄ dicte auctoritate: uel b̄ndictōz t̄ p̄ntiā sui exhibet. eē ne de. uel mo. sniam. eē d̄ homi. tua. Hoc v̄z: si b̄ndictiū uel mēbroz d̄strucatio sequat. Sextusdecim⁹: vt duo plati vni eccl'e equalr̄ p̄sint. rti. q. ii. c. pe. Septusdecim⁹: vt q̄ vn⁹ hēat plura b̄nficia cū cura. extra de p̄bē. de multa. Excipiūt t̄m quidā casus quos habes. s. B̄nficiū. j. s. viij.

Quod aut alijs dispensatōnis ad papā p̄ti⁹ n̄ n̄ces: i quibus raro: imo nūquā disp̄sarat. Pri mus q̄n quis sciēter bis se baptizari p̄misit. d̄ p̄c. di. iij. eos. t. c. qui bis. Et idē si ignoranter: t̄ postea cū sciuit ratū habuit. Silr̄ q̄ bis sciēter recepit eundē ordi⁹. j. q. vij. saluber rimū. Idem ē t̄ intelligas de recōfirmato. ar. lrvij. di. c. j. t̄ de conf. di. v. dictū. Secundus ē cū quis ad subuertēdum fidē se fecit ab hereticis ordiari. i. q. vij. pueniētib⁹. Tertius de simoniaco et parte vtriusq; vñ s̄. Siue bis ordo det̄: siue baptismus iteret̄. Siue vt vertatur fidei status: ordo petatur. Vel si vt p̄stetur: vtrinq; simon operetur. Ut disp̄set spes irrita poris habetur.

14 **U**trū eps possit dispēfare cū his q patia/
tur defectū in etate: R. s. m. Jo. an. q. aliquis
possit promoueri ad epatum: si nō ppleuerit
tr. annū: solus papa dispēfat. extra de elec. cū
nobis ois: Sed quantū ad alias dignitates:
si tñ sint sine cura: pnt epi dispēfare cū his q
ppleuerit. tr. annū. de eta. z qua. permitti/
mus. li. vj. Et hoc si aliud nō obstat cāonicū
vribi. Quātū vō ad pchiales eccles. si pnt
vt idē Jo. an. pōt in. c. lz canon. de elec. li. vj.

15 **Q**uā aut sufficiat q. ānus. tr. sit icobatus:
dic p. d. c. pmitimus. q. n. s. requirit q. pple
tus sit p. verbū. ibi ppleuerit. Secus at i. eta.
te que requirit ad ordies suscipiēdos p. gl. in
cle. generalē. de eta. z qua. z p. tr. ibi. qui lo
quit per verbum. in. puta i. xvij. quo ad sub
diaconatū. in. tr. quo ad diaconatū. in. trv.
quo ad sacerdotiū. Et dicit gl. ibi. certū ē eis
q. maior. xvij. ē i. anno. xvij. nec lra requirit
q. sit. xvij. anno: s. i. xvij. h. gl. Sic ergo
s. m. gl. ē magna dria: an. q. s. sit. xvij. āno: z
an. sit. l. xvij. āno. nā i. pōo cāu regrit q. pple
uerit. xvij. ānos. in. sedo. n. s. sufficit q. icoha
uerit. Et Jo. de li. i. d. cle. lan. hoc declarat:
dicit eis q. qñ a lege. p. s. r. etas. p. vcrba abla
tiua. ut. l. xvij. āno. sufficit ēceptū. Si p. vcr
ba genitiua: puta. xvij. āno: o. q. sint pple
ti. ff. de ma. te. l. si ita scriptū fuerit. z Bar. in
l. sicu. ff. de le. i. p. cludit q. cū profert tps a le
geuel ab hoie: si pstat de mēte: illa seruetur.
Si nō pstat: z p. fertur i. genitiuo ppleat. Si
i. ablatiua cū ppositōe. in. sufficit icohari. Si
i. ablatiua sine ppositōe: regrit ppletio. vt in
cle. i. de seq. pos. Si i. accusatiua: cū p. pōne
ad. sufficit icohari. l. q. filiū. ff. ad tre. Si i. ac
cusatiua: cū verbo significāte rē pfectā: ut di
ctōe. per. vel cū futuro pūctiui: regrit ānus
pplet. ff. d. p. d. t. de l. i. putabā. z. l. si in an
nos. Si in accusatiua sine verbo notāte p. se
ctiōem: si d. fauore: h. ānus cept. p. ppleto.
Secus i. odio. l. ad rēpublicā. ff. d. mu. z ho.

16 **P**redicta faciūt ad. q. de qua al. s. multuz
dubitari. Di i. p. s. oibus familie: q. nullus p.
mouetur ad officiū p. fessiois vel p. dicatōis:
nisi ad min. s. tēterit i. religione. p. v. annos:
an. regrat. v. icēptus vel cōpletus: Dic p. p. re
dicta q. regritur ānus ppletus: q. dictio. p. si
gnificat rem p. fectā: vt dictū ē. q. d. nō.

17 **Q**uid aut dicēdū i. cāibus i. quib. requiritur
ānus ppletus: z. āno illo accidit bifectus:

an illi duo dies cōputabūtur pro vno: P. da/
nor. i. c. querēt. de off. dele. dat regulā q. vbi
a iure datur ānus: itelligit de. eccl. v. diebus
p. tinuis: nec curādū ē q. anno illo currat bi/
fer. z. ē bonus ter. i. l. cū heres. s. sticus. ff.
d. sta. li. Sed idē P. danor. i. c. quesuit d. ver.
fig. latius declarat: q. aut terminus statuitur
per numerū annorum ucl mēsum. z. s. m. opt.
glo. distinguamus inter fauorabilia z. odio/
sa. Nam i. fauorabilibus: si accidat bifectus:
duo dies cōputabūtur pro vno. Si i. odio/
sis: tūc annus itelligitur de. eccl. v. diebus: lz
illo anno cōtigat bifectus. Si autē terminus
statuitur per numerū dicy: puta q. seruiat vt
stet suspēsus per. xl. dies: z. tūc tam in fauora
bilibus q. z. in odiosis nō p. putatur pro vno:
q. in veritate plures dies sunt.

Quid aut dicēdū d. mēse: Dic s. m. glo. sin
gularē i. c. q. s. de elec. li. vi. que dicit q. fiet
p. putatio s. m. q. mēses occurrūt. Sed pōt da
ri so. p. cedēs: cāu quo illo mēse accidat bi/
fectus: vt ē mēsis febr. nā in fauorabilib. ce
dent pro vno. In odiosis aut fecus: vt si dica
tur: stet suspēsus p. mēsem: vltima die potrit
celebrare: prout ē tenet Dir. li. iiii. ti. vi. p. l.
cū heres. s. all. vbi hētur q. si libertas rēlecta
ē tibi: vt vno āno fūias: dies ille nō cōputa
bitur in anno bifertili: sed. eccl. v. dies.

19 **Q**uā aut eps possit dispēfare sup. etate quo
ad ordines: Glo. in. cle. generalē. p. cal. dicit
q. nō. Idē P. dau. Et in hoc epi multū infe/
stant matiea religiois: q. fauore religiois pu
tāt hoc eis deberi. Sed idē ius ē in eis qd. in
alijs. h. Lar. in. d. cle. generalē.

20 **U**trū eps possit dispensare cū his qui pa/
tiūtur defectū i. ordine: hoc ē q. rōne ordinis
eis deficiētis nō pnt eligi ad aliquod officiu
seu dignitatē ecclesiasticā sicut ē regul. r. q.
abbas o. z. eē sacerdos. extra de eta. z. qua. c. i.
R. s. m. Jo. an. i. epatibus solus papa dispen
sat. extra de offi. le. q. trāllationē. z. de. ex. pre.
sicut vnire. Sed quo ad alia pōt eps. extra d.
eta. z. qua. preterea. vbi dicitur: q. lz ad regu
men parochialis ecclesie si debeat aliquis nisi
sit ad minus subdiacon. admitti: dispēsiatue
tñ in mioribus ordinibus p. s. tituti p. s. uerūt
assumi: dñm tales sint q. j. breue tēpus pos
sunt in p. s. yteros ordinari.

21 **Q**uā at abbates z. alij inferiores plati. epis
possunt dispēfare. circa suos subditos in ali

quibus cibus? Dic fm Pano: i. c. at fi, de iudi. z in. c. cu latoz. de eo qui sur. or. re. post Anno. z Host. z e cois opinio q abbas vel alius pclatus iserico: nuqua dispofat: nisi i ca fibus a iure episcipis: quia grauiora reseruata fut episcopis: vt in cle. j. de pnu. z i. d. c. at fi. z in. c. cu erco. de elec. li. vi.

o **Quortiu** fm Rai. multiplz hz fieri. naz aut diuidit mfoniu i totu: ita q vterqz co / sugu p trahere pot: vt i maleficiatis: vel saltē alter: vt i frigidis. Aut dirimit i parte. s. quo ad mutua seruitute pugalit debiti: seu cohabitatois: ita tn q neuter eoz p hēre pot: si cut i hijs qui separatur pp adulteriu pmissu: vel ca religionis post carnale copula. nam si an carnale copulam alter coniugu fieret religiofus: alter p trahere posset.

1 **Q**uid si vir petit diuortiu allegas frigiditatez sua quo pcedetur: fm Host. vir hoc p / ponēs dz eē maior: annis. xviii. q i hoc casu reputatur plena pubertas. Et siquidē mulier hoc ipm cōfiteretur: dabitur a iudice tps arbi / trariū: vt vnus mēsis: aut triū: aut anni per qd simul mo:ētur: z postea iurabit vt se nō posse cognoscere mulierē: nec moueri ad ap / petitu coitus. nā si aliquoties moueretur: licz nō posset pficere: nō eēt naturalr frigidus: s; per masculiu ipotēs. Mulier vero iurabit q nūquā aliquo mō pcepit ipm ad hoc moueri: z q vterqz diligentiam adhibuit ad hoc: z vterqz hēbit. vii. propinquos seu vicinos bo / ne fame q iurabūt se credere q illi iurauerunt vtz: z sic diuortiu celebrabitur: z mulier nu / bet in dño: s; viro mā dabitur: ne aliquā du / cat. Et si duxerit z cognoucrit: reus periuri hēbitur: z pū? matrimoniu reparari. erit. Ita tn q vxor pot eū repellere: pmissu adu / lteriu. ar. xviii. q. i. de benedicto. Hoc dico nisi vxor qn fuit cōfessa frigiditate: fuisset conscia fraudis. q: si hoc fuisset: nō posset eū repellē. ar. ff. de adul. l. si vxor. §. iudex. z. §. si.

2 **Q**uid si mulier negat frigiditate viri: z asserit se ab eo cognita? Puto stādum verbo mulieris: q: ut q nō assereret nisi vtz eēt: eo q p reuidiciū sibi faceret. l. de hñdo ipotētem vtz. Itē cū rea sit: z si nihil probauerit absol uēda ē. ut. vi. q. ult. actor. alioquin multi ieur / rerēt piuriū: ut possent separi ab vxore. Hoc vera nisi forte maritus puicat mulierē p aspe

ctū corporis. Si aut mulier diuortiu petat pp frigiditate viri: z vir hoc fatetur: fiet ut supra dictū ē: z celebrabitur diuortiu. Sz si vir po / stea cū alia cōtraheret: ambo iuges rei periu / rij hēbūtur: z penitētia iniuncta ad priora cō / nubia reuertētur. extra de frigi. c. laudabilez: Qd si vir negat se frigidū z asserit se cogno uisse vxorē: stādum ē verbo viri: q: caput est mulieris. extra de despon. ipu. cōinebatur: nisi mulier per aspectū corporis ppriū probz se virginē. extra de proba. pposuisti. que p / batio dz caute fieri p duas vel plures matro / nas honestas: z de hoc pitas. extra d. ffi. c. si: z. ff. de ven. inspi. l. i. q: hec res occulta ē: z q: manus z oculus obstetricū qiqz i hoc sal / litur. xviii. q. i. nec aliqua. Sed si mulier nō allegaret frigiditate viri: s; potius diceret eū sectum vel castratū fuisse: sine defectu: mēbū patietē anquā eā cognosceret: z sic diuortiu p / teretur: vir vero hoc negaret: certe nō o; stare dicto viri: eo q: probari pot per aspectū.

3 **Q**uid si per vtz ul mulierē petatur diuor / tiū pp artitudine mulieris: s; vocabūtur ma / trone fidedigne atqz pite: z iurabūt q diligē / ter iquirēt z referēt: an sit arta: z an possit fie / ri mater. Et si dixerit q nō sit arta: nō proce / detur ad diuortiu. Si aut dixerit q sit arta: z q nō possit fieri mater: incōtinē pōt fieri di / uortiu: z dabitur viro lincōntrahendi cum / alia: s; mulieri cōtinētia indicet. ut extra d. fri: / fraternitatis. Si tn post diuortiu mulier inue / niat qui possit huiusmodi seras rescrare: repa / bitur primū matrimoniu. qd vtz fuit ēt si vir / acceptat aliā. ar. i. d. c. fraternitatis. z ibi Pa / no: z cū gl. l. qn prior vir erat filius illi q ape / ruit: al's secus. Sed Inn. z Host. tenēt op / positū ex quo facto humano ē facta apta prio viro. Ideo dz illa illi restitui. nā satis ē q si / ne periculo corporali potuit cognosci. Et ex / ponit Host. absqz periculo corporali. i. mor / te. quali velit q: z si cū pido sit reddita apta: / equo tn morte non icidit: ē restitūda prio. Et ita cōiter tenēt doc. Sed dicerem hoc di / ctū procedere ex p̄sūptioe: qn nō pstat d. dif / ferētia iter vtrūqz virū. nā si vir ē adeo car / nosus q: nūquā potuisset desolare virginem / aut mulierēz sine piculo mortis: scdus vero / vir gracilis potuit eā cognoscē: tūc puto q / nō sit restitūda prio: s; per frequētē vsuz cum / scdo sit reddita apta primo. h. Panoz.

4 Quid si petatur diuortium pp maleficiuz
 vt qz vir pot cognoscere alias z no suam: *fl.*
 dz primo pliceri: qz forte hoc contingit ppter
 aliquod peccatu3 coz. *xxiii. q. j. si per fornia /*
rias. Et sub recepto sacro inuinetur cis: vt
 simul cobabit: z bona fide det opaz ad de
 bitum carnale: z sic p triennium simul habita
 bunt. *Qui aut incipiat currere illud trienniu3*
Posti. dicit qz a tpe pacte pnie z monitionis
facte p iudice. sed. Inn. Din. z Abb. dnt sul
ficere: qz p trienniu3 cobabitauerit: siue an: siue
post. Et hoc placet Panor. in. c. fi. de frig. p
illu ter. Dz tu p pnia3 iniuncta dari p iudice
aliquo tps arbitrariu ad simul p morandu. Et
dicunt aliqui necessario no requi: vt istud trie
nium sit p tinnu3. vñ si in trienio fuit maritus
absens in peregrinatione p. v. mēses. poterit
illud tps suppleri ab anterior tpe: alias tolle
retur peregrinatio z alia negocia necessaria.
Et credo qz hoc fuerit de mente littere: h quo
ad correctionem vñ ista inuere contrariuz: dñ
requirit triennium p tinnu3 z no interpolatū. h
panor. No ē panor. in. c. fratricidii. z. c. fi.
de fri. z male. qz ex quo vir z vxor cobabi
tauerunt p trienniu3: nec poterunt matrimo
nium psumare: plumitur impedimentum per
petuum. nam vt dicit Sol. sepe impedimē
ta ista sunt ppetua: vt qñ mortuus est ille qui
fecit: vel qñ maleficiū pditū ē: vel si fuit datuz
in potu vel cibo. Itē cū ipse auctor solus pos
sit tollere: no vñ possibil remotio: cuz pdeat
ex facto vnus. Et iō tene qz pp maleficiū pce
dens infimoniu: possit fieri sepatio seruat: tñ
his q babent in. d. c. fi. Et psumit maleficiuz
pcessisse infimoniu: et quo infimonium no ē
psumatu. Duo pacto itez accedet ad ep3: in
rates qz sicut pmiserūt: fecerūt: z no potue
runt piugi: z tunc adiuncto sacro ppinquo3
celebrabit diuortiu z dabit vtriq3 lnia p dendi
d. c. fi. No tñ fm Panor. in. c. laudabilē. de
fri. qz vbi impedimētū pot in prin. pbari: no ē
op qz cobabitēt p trienniu vel qz iducat p san
guineos ad iur adū: puta si pbat qz vir h3 mē
brum aridū: vel et toto sit sectus: vel qd silē
nā frustra expectat euē: cui nullus iducere
effectus: vt in. c. cu piugat. d of. dele. Quod
itellige in impedimēto pp maleficiu: qz cuz
illud sit accidentale: z possit remoueri ad tps:
debent semp prius cobabitare p trienniu. iuxta
formam. d. c. fi.

5 Quid si alter piugu non vult cobabitare:
 Die illū esse excoicandum p quē stabit: z cau
 tionē idonea exigēda: vt cobabitent: et carna
 le opus antēcent: ar. vt lit. non pte. qñ.
6 Quid si eccl'a decepta p aliquas fallas p
 bationes: vel huiusmodi celebrat diuortiu3: z
 postea vir factus ē sacerdos: deinde ppteruz
 ē qz eccl'a fuit decepta: nunqd iste sacerdos re
 stituet vxori eā repetētū: *fl. fm Kai. si non pt*
induci ad p tinnu3: restituet: qz et monach3
restitueret sibi: z tenebit iste reddere debitu3
sz non dz exigere: qz qstum in se ē solēsiu
uotum. At si posito predicto casu: mlr repede
non repetat vix: nūquid vir poterit querere
vxorem: fl. fm. vñ. qz no: qz vir p sacri ordi
nis susceptionem p iudicauit sibi. de hoc dic
vt. j. s. pxiimo.
7 Donec mulier credēs diuortium iuste ce
 lebratū: ingressa est monasterium. Aut ppta
 veritate de iniusto diuortio: poterit vix repe
 tere iā in sacris ordinatū vel factū monachū:
fl. fm. vñ. non: qz falsa cā non ipedit voutuz
monachatus. ar. et d voto. magne. z extra d
puer. p iu. et pte. cl. ij. Sz p ibi arguit Pan
nor. qz ex quo ex falsa cā ista mulier fuit iuducta
ad ingressū religionis: non valuit ingressus
ar. op. in. c. et pte. astensis. de concess. pben.
Nam vbiq3 potest quis gerere actum vno
iur: si explicat alio iure: incompetētū: non valet
actus. Ratio qz ibi deest intentio: z in depe
dentibus a voluntate magis considerat opi
nio qz veritas: vt in. d. c. et pte astensis. z ibi
colligunt doc. p muniter. qz si iudex fert sniam
expumendo causam non concludentē: illa snia
est nulla: licet ex causa non expressa possit iu
stificari. Et iō cautum est non exprimere cām
in snia. Et si vis exprimere ad decorē tuū cō
seruatum: salte3 adicias dictionem maxime:
vt et pluribus causis: in atime zc. nā tunc vi
deris motus non solum ex causis expressis: sz
et alijs taciis. nam cū quis exprimit pl'es cās
in snia: quax vna facit: alia non: snia sustinet
ppter cām expressam: vt ē tex. notabil l. c. p
tuas. qz si. sint legi. Sz ad. d. c. et pte. de puer.
p iu. Panor. fl. qz illa mulier potuit moueri
ex duplici cā ingrediedo religionē. Prima z
principalis: vt seruiret deo: alia ppter lepi3
alteri: credēs infimoniu solutu: qd cāt falsū.
Et ista scōra erat potius impulsua: qz finalis:
vñ hz esset cā impulsua: non tñ finalis.

8 **¶** Done q duo fratres ducerunt duas foras sine duas consanguineas. Et inter alterz et vxorem scilicet snia diuortij ppter consanguinitatem. Queritur vtruz alter debeat p hoc separari ab vxore sua? R. fm Kai. nō: q res iter alios acta alijs nō p iudicat. et de si. instr. inter dilectos. S; qz ad carnis copula subdi stinguo: q; si alter coniug; scit ee impedimentuz inter se et vxorē: n̄ erigat debitū: neq; reddat. Si vero credat ex cā pbabilē reddat: sed nō erigat. Si at credat ex aliqua cā temeraria: reddat: et si pōt dimittat erroneā psciaz: et sic erigat et de sen. ex. inquisitioni.

9 **¶** Vtruz vir et vxor in cā diuortij iudicādi sint piter: R. fm doc. ad paria iudicantur. q; sicut viro lz dimittit vxorem ob cām fornicationis: ita licet vxori viz dimittit. rxiij. q. j. si quis vxorem.

10 **¶** Vtruz maritus propter adulterium vxoris possit propria auctoritate illaz dimittit: et intrare religionem vel econuerso? Die fm panoz. in. c. gaudemus. r. c. si. d. conuer. coniu. q; separato matrimonio ppter adulterium carnale pōt is qui non peccauit intrare religio nem altero inuito et iuuenie. r. p hoc. rxiij. q. ij. agatosa. r. c. veniens. de puer. p. iij.

11 **¶ Additio.** Et fm gl. i. c. et litteris. d. cōsiliare etiam inuitam vt Lau. dicit h. Vgo dixerit q; si vxo publice sit fornicata an iudicium ecelē: pōt illa sibi etiā inuitam recōcilia re: nec posset intrare religionē eo inuito. S; postq; snia diuortij auctoritate ecclesie lata est neuter tenet alteri: et vterq; altero inuito monasterium intrare potest: q; vterq; in separatione cessit iuri suo. nec vir poterit vxorē inuitā reconciliare. Sed. d. de re. ex litteris videtur contra sniam Vgo. vñ standuz est sine Lau. Sic ergo nocens nō potest intrare religionem nisi de licentia innocentes: vel quando innocens ingressus est religionē: et pofessus tunc nocens sine alia snia ingredi poss; vel tertio nisi mulier de adulterio pdenata vl publice deprehensa detraditur in monasteriū ad agendum ppetuā pniām: si etiam emendatam vir recipere noluerit: tamen. j. biēniū pōt eam recipere: non tamen ppter hoc erit monacha si amplius processum non fuit. Et nō fm panoz. in. d. c. gaudemus: q; contra adulteram potest vir agere ciuilitet: et tūc se

paratur matrimoniu quo ad thoz: et maritus lucratur dotem: vt notatur in. c. plerūq; de do. inter vl. et vxo. Et sic monasterio nihil pōt applicari. Vñ si sine ministerio de re. gaudemus. non fecit mentionem de bonis. Sed si ageretur contra mulierem criminaliter vltra detractionē: due ptes suarum dotium applicantur liberis: si quos habz: terna ps monasterio. Si vero non habet liberos sed parentes: due ptes applicantur monasterio: et tertia ps parentibus. Nō existentibus vero parentibus oia applicantur monasterio. vt in auct. sed hodie. C. de adulte. Et sic vtilius est marito accusare ciuilitet qz criminaliter. Et pcludit panoz. in. d. c. gaudemus. q; ibi sit collocatio ad pniām peragendam: et non principaliter ad penz. Et ideo qualitercuq; fuerit actū contra mulierem adulteram: ex quo est mulier relicta a marito ppter adulterium. pcedit dī sposino dicte de re. vt iudex ecclesiasticus tē: ne ista incontinentet viuat in seculo. Et sic vt pcedatur mā delinquendi: debet eaz collocare in aliquo monasterio: non tñ pte pte pniām sed vt honeste viuat. pro hoc ter. nō qui hoc pbat in. c. de benedicto. rxiij. q. j. Et. d. Foran. in. c. et parte. de spon. dicit q; continentia hoc modo inducitur: q; vxor adultera mitet in monasterium: sed tamen non inuita: q; nō cogitur intrare monasterium. d. c. gaudemus. r. d. c. de benedicto. Et in hoc differt pena de trusionis in monasteriu que criminaliter imponitur: q; tunc etiam nō volens cogitur. de auct. sed hodie. ab ista que ciuilitet imponitur pro obseruatione continentie. Et fm f. ede. consi. c. v. q; quando adulterium est notoz tunc maritus non tenetur alere vxorem: s; sñiam latam sic. Immo si eam non aluerit poterit vxo petere alimenta illius tps pteritū vsq; ad tempus snie.

¶ An autem propter adulterium notozium possit maritus propria auctoritate relinquere vxorem: R. glo. in. d. c. gaudemus. q; non: s; debet expectare sniam ecclesie. Et panoz. ibi dicit q; doc. transeunt cum gl. Ipse tamē dicit glo. aperie esse in prarium in. c. si. d. adul. v; q; data notozitate delicti: non expectatur sententia ecclesie. Et eandem sniaz tenet Inno. in. d. c. iquisitioni. Et hec opi. placet panoz. q; banc facultatem habet a deo: facit tē: cum glo. in. d. c. agatosa.

13 **A**n autem idem sit de fornicatione spiri-
tuali: puta: propter heresim: Dic fm pnoz.
in. c. fi. de conuer. coniu. q. sic: propter ter. ibi
expreslum. Et sic propter fornicationem spiri-
tuali notoziaz: puta heresim: maritus po-
test inuita vxore intrare religionem: & econ-
uerso. Et sic limita dictum saluatoris: q. non
licet dimittere vxorem: nisi ex causa fornicatio-
nis. s. tam carnali qz spiritali.

14 **A**n autem hoc casu perdat maritus dona-
tionem propter nuptias: & mulier dotē: quē
adinodum in carnali: Dic fz pnoz. vbi su-
pra q. sic. eadez ratione. pro hoc. l. consensu.
C. de rcpu. Nota tamen pnoz. post Jo. cal.
in. d. c. fi. de adul. q. vir lucratur dotem vxor-
is: & econtra donationem propter nuptias
secuta snia: & non ante: q. cuz illa sit mera pe-
nā: non debet imponi nisi per iudicem. Ad
de etiam alium casum fm pnoz. in. c. pleru-
qz. de donā. inter virum & vxorem. in quo vir
lucrat dotem: & econuerso donationes pro-
pter nuptias. vbi dicit q. quo ad dotem lucrā-
dam paria sunt matrimonium separari iudi-
cio ecclesie: velpropria voluntate vxoris: vel
mariti: ob causam fornicationis. Et ibi addit
q. maritus potest propria auctoritate a se abij-
cere vxorem adulteram. Quod intellige adul-
terio criffente notozio.

15 **S**ed quomodo dices adulterium: notozium:
Dic fm glo. in. c. intelleximus. de adul-
teri. vbi dat duos modos probandi adulterium.
Primo si mulier fuit publice adulterata: nō
tamen capias stricte verbum: publice: scilicet
omnibus videntibus. Sed intellige q. rece-
dens a marito suo adhefit publice cuidam cō-
cubinario. nam conuincitur publice de adul-
terio: et quo stat in domo publice cuz conu-
binario: vel conuincitur notozie de adulterio:
et quo in domo habet alienum virum in men-
sa: & in lecto: vt in. c. fi. de coha. cle. Itēz po-
test conuinci de publicitate si passim admittat
viros ad eam: causa adulterij. facit. l. palam.
ff. de ritu nup. Secidus modus. probandi si
habet filium ex alieno viro. Et intellige hunc
casum: cuz tanto tempore stetit separata a vi-
ro q. non potuiss. concipere a marito: vt pu-
ta: quia nunc peperit: & est annus q. recessit a
marito.

16 **N**unquid autem in predictis admittatur
compensatio: Done enim q. vxor: separata

post fornicationem spiritali mariti com-
misit ipsa postmodum adulterium: nunquid
marito reuerso & inuito vxor possit intrare re-
ligionem: an vero debeat compensare adul-
terium spiritali cuz carnali: sicut sit compen-
satio quādo vterqz lapsus est in fornicatione
carnalem vtertra de adul. c. pe. & fi. Videtur
primo q. non. q. diuersarum specierum non
admittitur compensatio. puta: tu dixisti mihi
conuicium: & ego tibi. vel tu fuisti mihi fura-
tus vnā rem: & ego tibi aliam: & tunc non
sit compensatio: imo quilibet potest agere p
iniuria sua & pro suodāno. In contrariuz sa-
cit: q. vtraqz fornicatio est sufficiens ad sepa-
rationē matrimonij: ergo adinuicem admitti-
tur compensatio. Et hāc opinionē tenet gos-
in. c. de illa. de diuor. Hosti. distinguit q. aut
accusatur. quis de spiritali fornicatione & ip-
se excipit de carnali: & non est audiendus. quia
si conuincitur de spiritali non tenetur mulier
secum habitare: nisi velit redire ad fidem. aut
econtra: accusatus de carnali: excipit de spiri-
tuali. Et prius de exceptione cognoscendum
est: tāqz de preiudiciali cum non possit hereti-
cus accusare vxorem de carnali: vel de alio de-
licto. & pro hoc extra de exceptia. c. exceptio-
nem. & c. a nobis. Si tamen vellet illē redire
ad fidem: & costaret de fornicatione vtriusqz:
d. spiritali scilicet & carnali: fiet tunc compen-
satio. Et hec opi. est satis equa. h. pnoz. in. c.
fi. de conuer. coniu.

Doctor. fm pnoz. in. c. cuz
scdm. de preben. & c.
propofuisti. de proba. ter debz appro-
bati. Primo a presentantibus. Secundo in
examine priuato a doctozibus collegij. Ter-
tio in publico quando doctoratur. quia vt p
aliquo recte presumat ter debet in exercitio
alicuius actus approbati: vt in simili dicitur
de athletis. l. vna. C. d'athle. li. r. Et per. d. l.
dicitur: q. approbatus a doc. corruptis: non
gaudet priuilegio doctoratus. Item nota q.
non solum propter defectum scientie sed etiaz
morum potest scholaris reprobari. vt proba-
tur i. l. magistros. C. de profes. & medi. libro
decimo. iuncta clemē. ij. de magistris. & ita
se habet consuetudo. Et ser requiruntur ad
pmonēduz ad dignitatē magistreri. Primo
pita docēdi. Secdo facidia dicēdi. Tertio sub-
tilitas interpretandi. Quarto copia dicēdi. &

h habetur in. l. vnica. C. de pfe. q. i. vr. pfa. li. iij. Quid mox excellētia. d. l. magistros. Sexto mox foritudinis vt sciat resistere aduersus vim fortune. vt. l. reddat. C. de pfe. z me. li. r. Et iō pauci attingūt dignitatē doctoratus: vt dicit Bar. post. Li. in. l. oēs populi. ff. d. iij. z iur. Et si tpe approbatiōis doctoris habuit has qualitates: si postea effectus inuulis: dicit degradari a doctoratu: vt in. l. grāmaticos. C. de pfe. z me. li. r. Et dicit dignitatem: q. doctoratus dignitas est. vt ē pulcher tex. in. c. quāto. de magi. z ibi dicit panoz. fm bar. in. l. ex co. ff. de mili. test. q. nec miles nec doc. dicant habere dignitatē. Sz aliud dicit i. l. si. C. de iudeis. vbi pcludit iudeū non posse effici doctorē: eius doctoratus sit dignitas. Et satis potest dici q. doctor saltē legēs: incontinenti cū incipit legere: dicatur habere dignitatem. maxime et eo pbatuz: q. h. a. l. iurisdictionē ordinariā sup scholares. vt in auē. habitā. C. ne si. p. pa. z si pnuat lecturam per xx. ānos acquirit dignitatem. s. comitatus. vt in. d. l. vna. Et et bis infero q. doctor maxie qui legit ē preferendus militi: qui in veritate nullā dicit habere dignitatem vt notat Bar. in pcall. l. ex co. maxime loquendo de militibus nostris temporis q. non sunt veri milites. vt notatur in. l. j. C. d. iur. z fac. igno. sed turba doctorū: z in quibusdā ingens inopia facit contemptibiles. vt in simili dicit tex. x. iij. di. legimus. Nō ēt fm ge. in. c. hi qui. de prebē. li. vj. q. illebz pcedere qui est approbatus a superiore z digniore: ad hoc. de ma. z obe p tuas. ēt si alij fuerit añ in dignitate. qd nō p militibus z plat. z doc. preferēdis. Nō etiā eūdem de. in. c. q. ius. de pb. li. vj. q. abbares z ceteri diocef. plat. i. actibz generalibz: vt in pcessionibz: nō dēt canonicos ecclē cathedrales pcedere: q. illa ē honorabilior: alijs.

2. **Q**uā n possit q. post mortē p principem nobilitari: vel recipere gradū militie: dicit fm panoz. in. c. a nobis. cl. ij. de sen. et. q. sic. q. nobilitas est corporis principaliter: z hoc voluit Bar. in. l. j. C. de digni. l. iij.

3. **Q**uā aut possit quis doctorari post mortē: z als fuit hoc in factō penitus: ff. q. nō. q. dignitas doctoratus post attribuit virtuti aic. q. s. corporis: cū approbet tāq. idoneus ad docendū alios. p dōt ergo pcludi q. ea que applicant corp. pnt et ceteri et post mortē. secus

in his q. applicant aie. Adde et qd nō. in. c. q. pbyterus. de pe. z re. q. rōne ecclē afflicti delicti ecclē a pot. que priuare militia tpali. Idē dicit panoz. de doctoratu.

Quā aut nobilis p ingressum religionis pdat nobilitatē: vt q. sic. q. p dicit ius comitat. z ducatus. gl. ē singu. xvij. q. ij. c. scriptit z. r. q. iij. c. pīs. quas gl. approbat Spec. in. t. de sta. mo. Et hoc cū essz romē de facto inter. d. de rota. in psona vnus nobil. q. in ipetratiōe beneficij dicit se nobilē: cū essz monach. fuit sibi obiectum d. surreptōne rescripti. Alij dñi allegabāt duas gl. expse volētes monachuz nobilitatē perdere. p mñā. c. j. d. pur. ca. scōaz in. c. ea que. de sta. mo. Et tñ ipsi nō ob. dñi de rota pū terminauerūt: z pceptu rōne: q. nobilitas ē qdā ius sanguinis: qd est incō mutabile: vt. l. ius agnationis. ff. d. pac. p dē terea fuitas ēt est ius sanguinis: z iō non p dāt vt. l. deo nobis. C. de epi. z cle. Item dato q. p dēret: tñ papa non fuit decept. ab impetratore: s. pōt in iur. q. illud stabat in iure. z ita fuit decisi: z bñ h. Lu. ro. i. suis singularibz.

Dolus

qd fit: aut lata culpa leuis z leuissima: ff. s. l. Commodatus. §. vij. Casus fortuitus vide. s. Casus fortuitus. in prin.

Dolus in aliquo pctu interuenit dupl. nā q. nqz dat eam pctui: vt puta volo te induci vt venderes: qd als nō cras venditurus: z tūc fm glo. i. c. cū dilecti. de emp. z fm Bar. i. l. eleganter. ff. de dolo. nō h. p. p. h. nōm inter cetera: q. dolus dans eam pctui manu missionis: reddit illū pctū nullū ipso iure: vt i. d. l. eleganter. Si ergo pctum ita fauorabilez ānullat: multo fortius alios: q. nō sunt ita fauorabiles. hoc intellige i pctibz bone fidei. Secus in pctibus stricti iuris. Nā p. bone fidei iudicat fm magnā equitatem: z multa veniunt: de qb. expse non fuit actum: vt. l. c. cū venerabil. de excep. z ibi hēs glo. q. sunt p. bone fidei: z q. stricti iuris. nā p. bone fidei vel actōes bone fidei sunt: vt ex cmpto: et vē dito: et locato: et pducto: de pōst. pmodatis: pignozantia: z et permutatione. Sunt tñ alie actiones bone fidei: quas sub silentio ptrafco gratia breuitatis. Actiones autē stricti iuris sunt vt actio ex mutuo: et arbitrio: z et stipulatione. Nō tamen q. pime actiones dicunt bone fidei: nō q. tñ in eis dbeat seruari bona

fides: qz et in actōibus stricti iuris: et i quoli-
 libet ꝑ crubona fides debz seruari. Sed qz in
 ipſis bona fides etuberans est seruāda: qz iu-
 det pleniorz hz ptatē ad oia exequēda: qz sua
 det equitas: vel fides bona. Actōes uero alie
 dicuntur stricti iuris: qz non venit in cis: nisi
 qd stricte erigit nā actionis: vel qd principaliter
 est in obligatione. Quandoqz dolus inci-
 dit in tractu: vt qz eras venditurus: sed per
 dolum te induxi vt minorz precio venderes:
 et tunc tenet qdē ꝑctus: sed satisfaciendum est
 de dolo. vt ff. de ac. emp. et vē. l. iulianus. Er-
 cipe tñ a predictis casum: fm panoz. in. d. c. cū
 dilecti. quando dolus interuenit in spirituali-
 bus. nam talis dolus non annullat actus: neqz
 potest excipi quando quis fuit inductꝑ ad bo-
 num: quia non potest proprie dici dolus. Et
 plium dolo te induxi ad intrandum religionē:
 tenet ingressus. de hoc vide. s. Diuortius. s.
 vij. r. j. Religio. ij. s. r. Idem dicendum fm
 glo. notabilis. ff. de ritu nuptia. l. a diuo. que
 vult hanc regulam etiam fallere in matrimo-
 nio: vt dolo induxi te ad contrahendum ma-
 trimonium: et hoc fauore spiritualium. Nota
 in fm panoz. vbi. s. qz licet cōtractus ratione
 doli sit nullus: tamen deceptus potest si vult
 stare illi contractui: ne dolus prosit doloſo. nā
 nullitas causatur in fauorem doloꝝ passi: et nō
 decipientis: qz iura subueniunt deceptis: et nō
 decipientibus: vt in. c. cum vniuersorum. de
 rerum p. m. nisi contractus sit a iure probi-
 bitus: vt in. d. l. a diuo. vbi glo. notabilis.
 Nota etiam fm glo. in. d. c. cum dilecti. qz in
 contractibus bone fidei: si dolus dat causam
 contractui: non per contrahentes: sed per in-
 termediam personaz tenet contractus: s; da-
 tur actio de dolo contra mediatorē. l. elegā-
 ter p. ealle. Mō etiā qz emptor bone fidei nō
 tenetur de dolo mediatoris: s; potius ipse me-
 diator. d. l. elegāter. r. ff. de profone. l. ij. r. ij.
 nisi in subsidium: quando scilicet mediator de-
 ficeret: vel non posset. l. si. ff. de eo per quem
 factum est. vbi dicitur qz quando doloſus nō
 est soluendo: non est equum qz quis lucretur
 ex dolo alieno: cum dāno alterius.

¶ **Q**uā autem talis mediator possit esse testis
 in contractu per euz celebrato: fm panoz. in.
 c. et litteris. de trāſac. dicit qz mediator alicui-
 us contractus potest describi vt testis in in-
 strumento illius contractus: licet non possit te-

stificari viua voce. vt nō. in. c. j. de testi. li. vj.
 Ratio diuersitatis est: qz in instrumento de-
 scribitur de consensu vtriusqz partis: qua ra-
 tione potest esse testis. Item tollitur suspitio
 ppter fidem instrumenti.

o **Domiciliuz.** De hoc dēz
 est. s. Con-
 fessio. ij. s. l. Nota tamen singulare
 dictum panoz. in. c. nullus. de paro. qz in iuri-
 bus dioecesanis spectamus domicilium et nō
 habitationem. Vnde quo ad facta necessaria
 eꝑs studij erit iudex competens: s; nō quo ad
 voluntaria. Ex quo infero qz scholaris nō po-
 test promoueri ad ordines in loco studij sine
 lnia sui eꝑisopi. nam licet i loco studij habe-
 at habitationem: non tamen domicilium. vt i
 l. ij. C. de incol. li. r. Etiam infero eꝑm studij
 non posse ꝑmutare vota scholaris extranci
 qd est contra multos confessores ignorātes.
 hec panoz.

l. p.

o **Dominica dies.** Domi-
 nicū ꝑstat iter sūmas et ꝑcipuas festi-
 uitates ꝑtineri. Exo. rr. Ademēto vt die sab-
 bati scifices. Dñicā. n. colē dēmꝑ ꝑꝑ honozē
 et gaudiū resurrectōis dñice. d. ꝑse. disti. iij. sab-
 bato. Nulla opatō i illa die agat: nisi tñ hym-
 nis et psalmis et cāticis spūalibus dies illa trā-
 figatur. de conse. vi. iij. icumia. Itē tanta ē ex-
 cellentia huius diei qz in nullo alio die potest
 eꝑs consecrari. di. lxxv. qz die dominico. Vbi
 etiam subditur qz quicqd inſigne a deo est cō-
 stitutum in terris: in huius diei dignitate ge-
 stuz est. In hac mūdus sūper exordiu. Ben.
 j. In hac die rꝑs resurrexit a mortuis. d. ꝑse:
 disti. iij. sabbato. In eo sps sanctus datus est
 apostolis. Actuum. ij.

¶ **Q**uā obseruatio diei dñice succedat loco
 diei sabbati: fm Tho. scda scde. q. cxxij. nō
 succedit et vi ꝑcepti legis diuine: sed ex con-
 stitutione ecelē: et ex ꝑstitutione populi rꝑia-
 ni. Itē si ē ita arda ꝑhibitio opandi i die dñi-
 co: sicut fuit in die sabbati. Sed quedam opa
 ꝑcedunt qz die sabbati ꝑhibebātur: sicut de
 coctio ciboꝝ: et alia vniūsmodi. de ꝑse. vi. iij.
 peruenit. Et in quibusdam opibus ꝑhibitis
 facilius dispensat i noua lege: qz i veteri. Et dē
 papa non est dubiū qz ꝑt in illa die: et alijs se-
 stis dispensare fm archdi. f. in sūma. cum sint dē
 iure positiuo. De eꝑo etiāz creditur qz possit

et rōnabili causa.

2 **C**um autem de necessitate salutis teneatur si delis in diebus festiuis contri vel saltes alteri d peccato mortali: si qd habet: Videtur q sic hac rōne. q: de precepto tenemur vacare deo in aliqua hora dici festi sū oēs: S; hoc facē non pōt qui ē in mortalitensi de eo pteraf vel atteraf. p pica dī Leui. xiiij. Sabbz regetōs affligetisq; aias vestras. Et itez: aia que non fuerit afflicta die hac: peribit. Et q hoc fit de precepto in eo qui se esse in peccato mortali cognoscat videt indubitatim. Sed de eo qui non aduertit nec recogitatum est maius dubium: tamen creditur eum teneri aliqua hora dolere: aliter peccat mortaliter. Propicia missa premititur confessio vt sit admonitio. Sed hec obitio sū arch. flo. est nimis dura. Et proclara decisione huius dubij archi. flo. format hanc qōnez. Vtz qs abstinento se a criminalibus et opibus manualibus: per hoc solum q nō vacat diuinis nisi audiendo missam: vel non audiendo q: non potest: sed per totum festum solaciat et logi d ociosis peccet mortaliter: Et arguit pūo q sic: q: cadit sub pcepto qd est de intentione legislatoris. Sed intentio legislatoris est ad hoc vt vacet deo. Talis aut non vacat deo: q: rti audiuit missā est valde modicum respectu totius dici: et p nibilo reputat ergo rē. Rñdet q durus ē hic sermo et concludit q: talis nō est transgressor precepti de sanctificatione sabbati: q sū eum duo includunt in dco precepto. Prīmū ē abstinere ab omni opere seruilis: et istud est d pcepto. Aliud est vacare deo: et istud est de pcepto quo ad auditionem misse si pōt. Quo ad aliud tempus est de consilio et de cōgruo. Preterea quis potest implere preceptuz de sanctificatione festi absq; p̄tione. qd pbo. Mā sū sco. et pe. demigento. rrvij. di. scōi. precepta omnia legis absq; gra gratū faciente p̄nt obseruari: et quo ad intentionem legislatoris al s sequeretur multa incōuenientia. Prīmū q quicumq; faceret opus pcepti. et nō et caritate: peccaret mortaliter. qd est incōueniēs. Et hoc dicere nō videt nisi puertere oēs q p̄miserūt semel aliqd mortale: vt nulluz opus bonū et genē postea faciāt. p; p̄na et matie d pcepto negatio qd obligat ad sēp et p semp Mā postq; qs peccauit mortaliter occurrēte materia occidēdi: volendo non occidere pp

deum: nisi hoc faciat et caritate peccaret mortaliter. Item sequeretur aliud incōueniens q cū sacerdos teneat oi die dicere hoias canonicas sub pena culpe mortalis: si diceret et non esset in gra non adimplerit preceptum: sic peccaret mortaliter. Et tō potest dici q non est intentio mandantis absolute obligare hominem ad faciendum preceptum et caritate. sic q caritas sit circumstantia cuiuslibet peccati cadens similiter sub precepto: sed intentio precipientis est inducere homines ad bonum et arcere a malo. Et si sint in statu gratie vt p hoc mercantur vitam eternam: si non ad minus per talem obseruatiam et bonoz operationem de congruo disponantur ad gratiam et retrahantur a malis. Et ex predictis videt pbabiliter sequi q: cū in peccato mortali p̄t adimplere generaliter precepta decalogi et h; intēto; mā dātis. Sic i pposito nostro chuzianus potest implere preceptum de sanctificatione festi: absq; hoc q: sit i caritate: et sic absq; hoc q: pteraf et atteraf. Immo h; Archi. flo. multi ita sunt occupati i diebus festiuis in iocis et tripudijs et mundanis q non cogitant de deo nec scis: et tū audiendo missam satisfaciunt precepto. Nec v; qd dicitur d confessione que premitit i missa. V; dico pūo q talis p̄fessio potius est ad preparationem celebrantis q; audientium. Itz talis confessio non est de integritate misse: et siquis audiret missam: tali confessione pretermissa non peccaret mortaliter. Itē multi dicūt tūc mea culpa ter: et non aduertunt quid dicāt. Itē multi cogitant de peccatis suis mortalibus: sed taz leuiter et transitorie q: eis non consentiunt nec dissentiunt: et sic si conteruntur nec atterunt: nec tū eis p̄sentunt: nec per hoc dicendum ē q peccet mortaliter. Nec obstat qd dī Leui. rrvij. Sabbatum requietionis rē. Item anima que non fuerit afflicta rē. Quia h; Mic. de lira: ibi intelligitur q aia d; affligi icinijs et vigilijs: q: iudei in sabbato icinabant et affligebant corpora sua icinijs et vigilijs: et abstinebant se ab omni opere seruilis et preparatione ciboz. Nec in sabbato poterant predicta preparare qd erat eis maxima afflictio. Si enim in sabbato superuenisset eis tentatio comedendi in salutarium vel assatus vel huiusmodi nullo modo potuissent comedere nisi prepassent ante sabbatum.

- 3 **¶** Et per predicta p̄ quid dicendus d̄ ofone an sit necessaria marie diebus festiuis: Et dicendū q̄ nō. Adm̄ alijs dieb̄ loquendo de necessitate absoluta et simpliciter vt presupponitur. Secus loquendo de necessitate et suppositione: puta qm̄ hō nō poss̄ aliter expellere peccatum mortale. de hoc vide. j. d̄ fo. s. t.
- 4 **¶** Scd̄o insertur q̄ audire predicationem in festiuis non est de p̄cepto simplici. Id̄ p̄ predicta ac ēt nullo iure cauetur: sed solum de missa vt de conse. di. j. missas.
- 5 **¶** Tertio et predictis insert̄ q̄ magis p̄eligēda ē auditio missę p̄dicatois: si vtrūq̄z auidiri nō p̄t. qz missa ē d̄ p̄cepto simpliciter: nō aut̄ p̄dicatio. h̄ scūs Bernardin̄ fuerit hui⁹ opi. Et miror de eius subtilitate. Et tot⁹ mundus p̄uim obseruat.
- 6 **¶** An autez oblatio sit de necessitate: vide. j. Oblatio. in principio.
- 7 **¶** Quid aut̄ de eo q̄ audiendo missam dieb̄ festiuis dicit offm̄ dñe vel alias orationes: an satisfacciat: s̄. q̄ si iste ē obligat⁹ ad talia: puta: qz est clericus et dicit offm̄ qm̄ sacerdos loquitur alte: et tunc vt peccare mortaliter: tū qz tenetur dicere offm̄ deuote et attēte: tum qz tenetur audire missam ēt deuote et attēte. Si aut̄ ad dictas deuotiones nō tenet tunc est maius dubius. tñ et si non sit mortale tñ multaz ap̄propinquat. et grauius sunt tales arguēdi: qz ponunt obicem dñi ad attētionē ad quā tenetur vt dictum est.

o Dominus tēporal.

¶ Quis dicat lūmus: s̄. q̄ dñus iuste et līme acgrit: aut p̄ lūnam successionez: aut p̄ consensum: seu electionē populi hñtis facultatem eligendi sibi dñm: aut p̄ institutionem p̄cipis: seu superioris hñtis iurisdictionem in tali loco: aut p̄ līta: p̄scriptionem bona fide factā vel alio iusto titulo: vt p̄ emptionē: p̄mutatio nem: aut donationem: et huiusmodi: aut iusto bello pugnando p̄ infideles: vel h̄ aliquē rebellem: auctoritate superioris v̄l p̄cipis. Qui v̄o alia via intrat sur est et larro: et tenet resignare si p̄t sine notabili periculo aiāz: cozpoz: aut rez. Tenet ēt ad restōnez omnium reddituz quos habuit ab illis locis sic vsurpatis: et vt homicida est iudicandus q̄stum ad eos quos fecit per se: vel p̄ officiales suos occidi v̄l mutilari: licet illi digni fuerint propter maleficia

ppetrata. xiiij. q. v. si nō licet. Nec p̄t absolui nisi disponat se ad satisfaciendum: et dimittendum: si titulū iustificatiōis habere non p̄t. ar. d̄ pe. di. v. falsas. Intellegit quando hoc ē claz q̄ h̄z iniustū titulū vel nullū. Secus i dubio: vel cū dimitte nō poss̄t sine piculo aiāz: cozpoz: aut rez: puta: qz populus poneret se i se ditionem: et huiusmodi. sic nō tenet resignare nisi voluntate solum: qm̄ scire p̄ certo: vel qm̄ talia nō imminerent. c. si res. xiiij. q. vj.

¶ An aut̄ in aliquib⁹ casibus possit dñs a subditis exigere vltra p̄suetū vel cōe statutz: s̄. fm̄ Kai. et hosti. p̄t. Et p̄io qdem p̄o b̄fensione terre sue. Ad hoc em̄ tenent oēs: nō solum d̄ reb⁹: sed ēt cozpaliter laborare: vt sic se ipsos saluet. xiiij. q. iij. fortitudo. Item si dñs vult ire in exercitiū obsiditū ac eccl̄a vel p̄cipe p̄ hereticos vel paganos: nec sufficit ad exp̄sas: p̄t a subditis petere moderatū subsidīū. Itēz si in bello ex pte sua iusto fuit captus ab hostibus: nec p̄t se redimere absqz graui dāno. Item si vult ire ad p̄ncipes p̄ obtinēdo p̄uilegio p̄tectiois sp̄alis p̄ se et subditis: et non p̄t p̄mode exp̄ensas: quo ad hoc necessarias facē. Et si aliq̄ alia cā silis emergat: puta: qm̄ maritat filiam. nam acquirit sibi affines et amicos. Aut quando facit filium militem. Aut accipit qd̄ erat feuduz suuz: vel nouum acquirit: qz cū talia vident respicere cōmodum subditoz: non credo qz dānandi sint qui talia recipiunt. Vel ad refectionem pontium et viarum. Vel quādo sine culpa de p̄a p̄cratus est: vel obligatus: dūtamē semper moderate: et non ad grauamē erigat. r. q. iij. vnio. et c̄ de censu. cum apostolus. Quando vero dñs sine iusta causa extorquet a subditis tenetur ad restitutionē: fm̄ Kai. vnde si velit ludere vel vltra vires ad vanitatem exp̄ndere: vel si in bello: qd̄ ex pte sua iniustum erat cogat se redimere: tunc siquid p̄cum: vel ci⁹ officiales a subditis exactum ē: et ad dominos ipsos peruenit: tenetur restituere illis a quibus exactum est: si sciuntur. alias in pias causas vel vtilitatem communem. Si autem ad eos non peruenit: nihilominus debent officiales suos ad restitutionem cōpellere. et eos punire.

¶ Dñs teneatur ex facto familie sue: s̄. 1. Panoz. in. c. h̄ de resti. spo. de mente Bar. in. l. ne quid. ff. de ien. ru. nau. dicit dominū

nō teneri et facto familie: nisi qñ familia deli quit in illo officio seu ministerio in quo ē pre positus dñs: et tpe i illo ministerio utitur opa familie. Est eim tūc quid imputatur dño: si non elegit honestā familiā. vt i. l. j. §. familie. ff. d. publi. vbi p[ro]positus ad uectigal tenet ex scō familie sue: quā sibi adiūctū in illo ministerio. Idē ē videre i naua: q tenet ex maleficio p fa miliā suā facto: vt i. titulo. ff. sur. aduer. nau. tenet tñ dñs ciuil'r et nō criminal'r. ut in. d. l. ne qd. Et iō si aliqs eēt p[ro]positus ad custodiā alicuius territorij: tenet et robaria facta inde per suā familiā: siue familia sit libera: siue ser uil'. d. §. familie. Ex quo inferi p[ro]tate siue re ctore teneri et facto suoz officialiū. l. si post. C. de asse. Et fm Bar. ibi. liberantur p[ro]dicti exhibēdo malefactores. Et hoc cū qs exerce bat officiū publicū. Secus si priuātū: ut q[ui] re gebat hospitale: tūc nō sufficit exhibere ma lefactorē: s; ē in optōe dānum passi: an agat p[ro] famulo: an cōtra dominū seu hospitē. vt in l. vna. ff. furti aduer. nau.

3 **S**ecō querit: an dñs agri seu territorij te neat p maleficio facto sup suo dño: ff. Pa nor. vbi. §. dicit: q[ui] cōiter tenet q[ui] sic: si dñus fuit sciēs et potuit p[ro]hibere: et nō p[ro]hibuit: n̄ eim d[omi]n[us] pati vt maleficiū p[ro]mittat sup suo. l. j. C. de sal. mo. Secus aut si prohibere nō po tuit. l. j. §. is autē. ff. si fa. sur. se. Et idē dic de villa seu castro: ut teneatur: si potuit prohibe re et nō prohibuit: licet i hoc vltimo aliter sen tiat glo. in auctetico. ut nulli. §. qm̄. colla. ir. Sed priuā cōiter tenetur: vt nōt Bar. i. d. l. ne quid. Idē do. An. et Jo. de lig. ciuil'r ta mē: et non criminaliter.

4 **T**ertio querit: nūquid extraneus sciēs ma leficiū et nō prohibēs: teneatur ex sola sciētia: vel etqno nō reuelauit maleficiū cōmittēdū: p[re]supposito q[ui] i solo suo maleficiū nō p[ro]mit tatur. Glo. in. l. culpa. ff. de reg. iur. dicit s; leges q[ui] nō: si nō fuit in aliquo particeps de licit. Secus de iure canonico. Idē tenet glo. in. l. vtrum. ff. ad. l. pō. de pari. Bar. in. d. l. vtrū. dicit gl. procedere regul'r: p[ro] allit tamē fm eundē Bar. in. d. l. vtrū. et in. l. occisoz. ff. ad fill'. vbi p[ro] facit regulā: q[ui] sola scia de maleficio cōmittendo nō facit quem teneri. Excipe: nisi maleficiū debeat cōmitti in domi num. vt in. d. l. occisoz. uel in patrē. ut. l. ij. ff. ad. l. pō. de pari. uel in principē: seu in rem

publicā cui quis subest. vt. l. quisquis. C. ad l. iur. ma. Si uero dberet cōmitti in aliū nō pu nitur quis ex sola sciētia: nisi fuerit particeps: ut dictum ē. Panor. etiā dicit idē eē in cleri co nō reuelante delictū cōtra episcopū uel sa cerdotē parochiale: cum isti sint parētēs spi rituales istius: et habēdū in maiori reuerētia q[ui] cardinales. ut i. c. pietatiū. xxx. q. iij. Et p[ro] dicta uera fm Panor. secuto maleficio. Si autē non ē secutū: tunc secus: nisi in crimine lese maiestatis. vt in. d. l. quisquis.

Quarto: pone statuto cautur q[ui] siquis su erit d[er]obatus i villa: q[ui] teneat illa villa ad esti mationē. viator: nūc cōqueritur de expoliatio ne: et petit vt villa cogatur ad emēdā: nunqd debeat stari iuramētū istius viatoris: ff. Pa nor. in. c. sup eo. d. bis que vi. mc. dicit q[ui] vio lētia debet p[ro]bari p[ro] testes: per tex. illū notabi lez: vbi hētur q[ui] p[ro]bata violētia p[ro] testes: res amisse p[ro]batur per iuramētū: et sup ualore rēu amissarū: taratōe iudicis p[re]missa. Et se quito petētis iuramētō fit condēnatio. Su per delicto aut uel violētia nō stabitur iura mētō conquerētis: q[ui] delicta debēt dilucide p[ro]bari. ut in. l. sciāt cūct. C. de p[ro]ba. uel sal tem p[ro]babitur p[ro] iudicia violēta: ut quia visus est ire eques cum ualio: et redijt pedester uel huiusmodi.

Sed dubiū ē: nūquid sup quātitate rerum amissarū debeat stari eius iuramētū: cum hic p[ro]currat difficel'tas p[ro]bādī: q[ui] forte solus erat qñ fuit d[er]obatus: et nemo uidit quid porta ret i ualio uel marsupio. Itē hic concurrat odiū spoliatoris. Sed hūc cōiter tenetur: q[ui] licet hic cōcurrat maleficiū: tñ villa que p[ro]ue nitur nō cōmisit maleficiū: s; tenetur de male ficio alteri: vigore statuti: et iō nō d[omi]n[us] stari iur amētō illius cui nō agat p[ro] delinquerē. Se cus si ageret p[ro] illū qui d[er]obauit. Ita cōiter cōcludūt legisse l. l. h[ic] qñ. C. vñ vi. Nec Pa nor. l. d. c. sup eo. Idē t[er] Bar. l. l. j. ff. qñ et facto tu. et ibi facit regulā generalē. q[ui] ubi ali quis puenitur et dolo alterius nō admittitur p[ro]batio p[ro] iuramētū in litē. Et facit hoc q[ui] si statuto cautur: q[ui] p[ro] teneat solucre p[ro] filio d[omi]n[us] linquēte: et filius fuerit p[ro] dēnatus p[ro] d[omi]n[us] ob cōtumaciā q[ui] bec p[ro]batio n̄ sufficit p[ro] patrē: nisi p[ro] cum uere p[ro]betur crimē. Idem t[er] Di. Adde p[ro]dictis qd singul'r dicit Inn. in. d. c. super eo. q[ui] cū ille tex. loquatur de vi: h; locū

I qualibet vi: siue sit cōpulsua: siue ablatua: siue expulsiua. Idē i turbatiua ⁊ inquietatiua: nā in oibus his pōt vis iurificari. Et hoc isfertur q: si pp gētes armatas venietes ver- sus me: probabil'r fugi: q: de oibus dānis mī bi illatis debz stari iuramēto meo. Idē dic si dñs alicui? loci iniuste bānerit aliquē subdi- tū. nā si bona sua sūt postmodū occupata: ō bet stari suo iuramēto sup rebus amissis. Idē pcluditur in furto: qd in vi: cū eadem sit rō: vt pueniatur fur de suo dlicto ⁊ sit difficile p- bare res amissas. Idē dicit Inno. si pūctus redargueret de dolo: ut in odiū dolosi: ⁊ pp difficultatē probādē: stetur iuramēto partis. Et hoc isfertur q: si ego deposui penes te sac- ros sigillatū: ⁊ tu mihi restitisti sine sigillo: q: si pqueror de perditōe aliquarū rerū debz stari iuramēto meo: q: in actōe depositi ve- nit dolus, ut i. c. j. de depo. vnde dolose iussit versatus tollēdo sigillū. Idē ⁊ Bar. in. l. in actōibus. ff. de in litē iur. Sed ut dicit: prius dēz probari furtū seu maleficiū. Quō autē pba- bit? Panoz. ubi. s. dicit q: pp difficultatē p- bādā admittūtur testes q: al' nō admittēt. vñ p socios ⁊ familiares p bāno q: fur itra- uit domū. Itē hostiū videtur fractū: uel quid simile. nā cum de nocte regul'r: vel in die nō sint nisi focij i domo: vñ domesticis: ōz necessa- rio q: illi admittātur in testes. Dicit etiā q: ubi opus ē probare res amissas: pōt fieri proba- tio per domesticos ⁊ familiares qui viderūt illas res precedētī die: ⁊ de nocte senserūt su- rez ⁊ sur gētes non reperierūt illas res: ut no- tabil'r dicit Bar. in. d. l. si qñ.

7 Quid si subditi habēt vsuariū in aliquo nemore: ⁊ dominus auferit eis: nūquid tenet ad restitutionē. aut si aliqs abstulit eis aliqd: nūquid sufficit si satisfaciat dño illorū? R. fm vñ. tales subditi si ita sūt serui: q: nihil habēt p pñiū: sed peculii: si qd habēt: ē i ptāte dñi: vt reuocetur quādo voluerit: ⁊ ipm vsuari- um habēt pro peculio: dominus pōt reuoca- re. Item etiā de dānis eis illatis ab alio suf- ficit satisfieri dño. Si autē tales subditi sunt: q: nihilominus habēt res suas p pnae: tunc nec dñs pōt eis auferre vsuariū: nec de dānis eis illatis pōt dño satisfieri: ⁊ si eēt tales sub- diti q: corū dominus possit de p suetudie quā tum ⁊ quādo vellet de bonis eorū capere: q: in talibus restringēda ē huiusmodi abusiō ⁊ ex-

torio: potius qz relaxāda fm eundem. vñ.

Donatio. j. inf viuos: qd fit. ē re i licite nullo iure cogēte: mra liberalitate facta collatis.

Quis pōt donare? R. fm Hosti. donare pōt p rfa. ⁊ dñs rei. Nō ergo p uis: nō filius: fa. ff. e. l. filius. Itē nō mingo. xv. anis: nisi maior factus ratū hūerit. ut. C. si ma. sac. ra. ba l. si. multominus pupillus qui aliēare ni- hil pōt sine tutoris auctoritate. ff. d. acqui. re. do. l. pupillus. De filio tñ famil. dic q: si hz peculii castrēse: uel quasi donare pōt: vel si hz liberā administrationē peculij pfecticiū: ⁊ hoc ipm sit spāliter ci pcessus: vel si ē filius comitis: uel marchionis: uel senatoris: al' nō: quātūcūqz magn' ⁊ discret'. d. l. filius. Itē nec monach' nec puerus. liij. di. abbat.

Quāto autē furiosus uel pdigus possit dōare? R. de furioso nō ē dubiū fm gl. i. l. j. ff. d. cu. fu. q: donare nō pōt: q: statz adueniētē furo- re ipō iure ē sibi iterdicta administratio: durāte furore: quō tpe ad curatore pūctē administra- tio. Si tñ iste furiosus hēret lucida iterualla: tūc administrare possz. ⁊ h p p Bar. i. l. cū ali- is. C. d. cu. fu. vbi sumādo illā. l. sic dicit. Lu- rator furiosi cessat i administratiōe tpe dilucidā iterualli: ⁊ cā reassumit reuertēte furore.

Quid autē pdigo? Bar. i. l. tres tutores. 5 ff. d. admi. tu. ⁊ i. l. is cui bonis. d. v. ob. sequē do gl. ibi. ⁊ gl. i. l. j. ff. d. cu. fu. pcludit q: hz qd sit māifeste pdigus: tñ valent gesta p cū: nisi iterdicatur sibi administratio: imo nōbilibus di- cit credis tu: q: si iuder pūciēt te pdigū: nec det tibi curatore: nec iterdicat administratiōē q: sufficit: nō credo q: illa pūciatio sufficiat vt i. l. iulianus. ff. d. cu. fu. Et rō: q: aliud ē p- digalitas: ⁊ aliud iterdictio seu curatoris va- tio que h' p iterdictōe. ut. d. l. iulianus.

Quone q: iuder faciat preconizari p ciuita- tem: q: nullus pbat cū tali: an illud sufficiat: ne qd pbat cū eo? Suidō d. su. dicit q: nō. qz debet fieri cū cāc cognitōe. Bar. dat aliā so: q: lex dicit q: dē fieri pdigo iterdictio. p dicit: conū autē nihil releuat: cuz ipsi pdigo dicit iterdicti. ut. d. l. iulianus. Puto tamē q: dan- do curatore uideatur iterdicere. ut. l. si curato- re. C. de in integ. re. mi. Querit gl. i. d. l. is cui. pdone q: ē datus curator alicui tūqz p- digo: qui nō ē pdigus: an ualeat. B. l. uidet

dicere q̄ nō. Sed Bar. ibi distinguit: q̄ aut queris d̄ tutore uel curatore dato pupillo uel adulto: cū non sit: r̄ dico q̄ n̄ ualet datio, ut t̄z gl. i. l. ij. C. q̄n̄ p̄do. nō ē ne. D̄n̄q̄z daf̄ curato: ei qui nō ē p̄digu: ut p̄digo: r̄ ualet datio: si n̄ ē exp̄ssus error: i snia. R̄d̄ que me mouet ē. Et sic pupillū uel adultū declarat n̄r̄ sed eē p̄digu spectat ad iudicē. Et t̄o uidetur ius fac̄ illud q̄s iudex dicit. Et istā d̄s̄tictōez tangit gl. in. l. j. C. de cu. su. r̄ tene menti. hec Bar. Idem dicit quidā: si pater dat in testa mēto curatore alicui tanq̄ prodigo: uel furio so: uel dari dicit: r̄ eius assertio n̄ statur: r̄ datur curato: etiam si non sit furiosus uel p̄digu: ut. ff. eo. l. pe.

5 **¶** Donec iste p̄digu ad sanos mores reuertitur r̄ nō ē prodigo: an desinat h̄ere curato: uel sit necesse officii iudicis: Jac. d̄ are. dicit aut ē manifestū: r̄ tūc ipso iure desinit eē sub curatore. Aut non ē manifestū: r̄ remanet officio iudicis. ut. d. l. j. ff. d̄ cu. su. Et hoc placet Bar. in. d. l. is cui.

6 **¶** Itē nec potest dōare is cui alicatio p̄ legē iterdicta ē: ut q̄z omisit crimē lese maiestatis. C. ad. l. iul. ma. l. ult. Item nec hereticus: C. d̄ hereticis. l. manichos. Itē nec p̄denatus de publico crimine: licet ante sententiā donare possit. ff. e. l. post contractum.

7 **¶** Additio. **¶** Pro declaratione huius materie sciēti. put recitat Bar. i. l. post p̄ctū. ff. d̄ do. q̄ quedā sūt delicta pp̄ que statū ip̄o iure sūt publicata bōa. ut l. p̄missa. ff. d̄ publica. r̄. c. cū scdm̄. d̄ here. li. vi. r̄ tūc nō ualet donatio uel alienatio: q̄ n̄ h̄z d̄n̄ium cū statū amiserit. De hoc dictū est singl̄r. Absolutio. j. s. cxxij. ubi h̄r̄: qd̄ opes̄ sta clausula ip̄o iure uel coip̄o: q̄ tria opas̄. **¶** Pro q̄ tūc p̄dit d̄n̄ium illi rei. Sed q̄ tūc trahit ad die p̄missi crisis. Ita q̄ quecūq̄z alienatio scā a die p̄missi crisis vsq̄z ad sniaz salte: gnālē n̄ ualet: et quacūq̄z cā sit scā: siue lucratua: siue onerosa. d̄ quo erat maīor dubiū. Et ratio opas̄: q̄ n̄ solū illa bona i tpe intermedio d̄ bent restitui fisco: vex̄ ēt fructus medij t̄pis. Quedā sūt d̄icta i q̄bus h̄z d̄n̄ium nō pdaf̄: t̄n̄ statū iterdicti ip̄o iure administratio. ut. l. questi. ff. qui r̄ a gbus. r̄. l. et iudicioz. ff. d̄ accu: r̄ tūc n̄ p̄t alienare. **¶** Allit i alienatōe necessaria. ut. l. reco. ff. d̄ solu. itellige. p̄ suis alimētis: aduocatis r̄ scripturis ad cū p̄tinētibus.

Quedā sūt d̄icta talia q̄b̄ n̄ iterdicti administratio. ut. l. r̄l̄. ut. l. aufertur. §. in reatu. ff. d̄ iur. fi. r̄ tūc si alicatio ē irruocabilis: ut māu missio: r̄ tūc iterdicti. ut. l. qui pene. ff. de manum. §. si ē ruocabilis n̄ iterdictur. ut. d. l. post p̄ctū. S̄z si fraudē appeat scā: ruocaf̄. ut. l. si aliq̄s. ff. d̄ do. cā mortz. r̄. l. i fraudē. ff. de iur. fi. siue et cā lucratua: siue onerosa sit scā dōatio. Et et dicitur Bar. h̄es q̄ dōatio scā ēt post crimē capitale pp̄ q̄b̄ bona d̄beāt p̄fiscari: t̄z. qz regl̄r re p̄cris n̄ amittit administratio nōe bonoz. d. §. i reatu. Et sic administratio remanet: sic donatōes ualet. Et h̄z t̄z gl. i. d. l. post p̄ctum. r̄ l. res. C. d̄ do. lter vi. r̄ vro: Que gl. h̄z Bar. meli⁹ dicit q̄z aliq̄s alius: S̄z n̄ ualet i effectu: q̄z si ueniat scā i fraudē si sc̄i: ruocaf̄. n̄ t̄n̄ ē nulla ipso iur. d. l. si aliq̄s: ubi h̄r̄ q̄ dōatio cā mortz ruocaf̄ p̄denatōe secuta. Sec⁹ si iter uiuos: q̄z n̄ ruocat nisi in fraudē fuerit scā. r̄ gl. ibi d̄ic h̄z postea sequat pena capital̄ et snia lata. r̄ h̄n̄ Bar. i. l. pu blico. ff. d̄ iudi. pu. d̄ p̄na capital̄: et qua p̄ditur uita: ciuitas uel libertas.

8 **¶** Quid at si dōauit an̄ crimē p̄missuz: an re uocet snia secuta: Bar. i. d. l. post p̄ctū. dat regulā q̄ si uēdit aut donat an̄ d̄ictū p̄missi: r̄ iā p̄posuerat delictū facere: r̄ sic pp̄ delictuz p̄mittēdū alienauit: r̄ tūc eodē mō ruocatur: put post d̄ictū: q̄ satis ē i fraudē fisci sc̄m̄: r̄ suspitōe pene. ut. d. l. si aliq̄s. Dicit t̄n̄ Bar. q̄ possit eē maleficiū p̄missū tal̄r̄: q̄ manifeste apperet aium nō p̄cessisse: ut si occidit hoiez iopinata rita. h̄z Bar. obijcit p̄ p̄dca. Nōne h̄emus nos i. d. l. aufertur. §. fiscus. q̄ fise⁹ ho die a die criminis p̄cti h̄z bōa oia obligata. Si h̄z oia bona obligata: quātūcūq̄z alicatio se / quat: ruocaf̄ hipotecaria. R̄ndet q̄ p̄ penis s̄bz bona obligata. ut. C. d̄ penis fisco. cre. p̄c. l. j. r̄ sic ante sententiā nullū ius h̄z fiscus d. l. et iudicio: um. r̄ hoc tenet L. in. l. si quis post hac. C. de bo. d̄a.

9 **¶** Quocro i cābz i q̄b̄ d̄iti dōatōez n̄ ualere: an datio isolutū ualcat: R̄. Bar. q̄ sic. q̄ licz bona trāsferant i fisco: trāsēūt t̄n̄ cū onere. ut l. si debitor. ff. de fideiul. Si ergo reus soluit fecit qd̄ fiscus debuit facere.

10 **¶** Quocro: qd̄ hōd̄ e cū fisco n̄ applicent bōa s̄z certis p̄sonis. ut i auē. bona. C. d̄ bo. d̄a. An ea que deā sūt b̄eant locū i p̄sonis illis ali is q̄z fisco: r̄ Bar. credit q̄ n̄. ut. l. n̄ vsq̄z. ff.

si a pa. qd su. ma. Qd aut dicitur e qd donatio
 sca metu pene: vel i fraudē ruocat secuta snia
 p dēnatioa. Ita d arc. hoc dicit vey: qñ secu
 ta e p dēnatio i psona malefactoris eo viuēte.
 Si aut nulla snia lata e sup crimē t alijs male
 factoris: t tūc dōatio regul r n̄ ruocat: qz de/
 ficit pncipale: qz post mortē si pōt ferri sniar:
 t hic e verus intellect? illi? l. post p̄cū. f. z. cū:
 S; hoc fallit i crilese malefactoris t alijs ecce
 ptat: i gbus querit post mortē de cric. vt. ff.
 d do. l. dōatōes. §. pfecte. t. C. ad. l. iul. ma.
 l. pe. t vt. t. d. l. et iudicioz. t. c. accusatus. d
 here. li. vi. Et sic habes hanc mām optime
 declaratā.

¶ Inis

11 **Q**ui pōt dōari? R. culibz: nisi p. l. phibeat
 tur. siue sit pns: siue abns: notus vel ignot?
 Itē pnsa. t filiosa. extraneo tñ. C. e. l. siue. nā
 filiosa. suo: quādiu e i p̄tate pns: si valet do/
 natio: s; pualetcit p emācipationē: nisi fuerit
 reuocata. vt. d. l. siue. Itē valet donatio ami/
 co t amice etiā meretrici.

12 **Q**uid autē de muliere: an possit donare me
 retrici? R. Bar. in. l. miles ita. §. mulier. ff. d
 mili. te. dicit per illā. §. q miles nō pōt relin
 quere mulieri: d qua e turpis suspitio: t idez
 hētur i. l. mulierē. ff. d bis qui. ut idig:

13 **S**ed quid i p̄cubina? D̄rum miles possit
 sibi reliquere? S̄ul. dicit q non. vt nō. in. l.
 affectionis. ff. d dona.

14 **Q**uid i p̄uato qui donat vel legat alicui
 mulieri p̄cubine uel alij i qua e suspitio? S̄l.
 i. d. §. mulier. dicit q valet. vt. l. donatōes in
 p̄cubina. ff. d do. S; i legato e exp̄suz in. l. q
 p̄cubina. dele. iij. t. l. itē legato. eo. ti.

15 **S**ed quid i clerico qui tenet p̄cubina: t le
 gatum relinquit? R. malūbra dicit q nō po
 test. vt in. d. §. mulier. nā sicut miles secula
 ris milicie n̄ pōt ita nec miles celestis milicie.
 Et p hoc gl. i. l. miles. ff. de re iu. Itē Bar.

16 **Q**uid in ea quā quis retinet tāquā vro
 cin: quā in vrozē hēre non pōt ratioe cōsan
 guinitatis uel alia ratioe: an potest quis reli
 quere legatū? Bar. i. d. §. mulier. dicit q ve
 ritas e ista: q aut mulier ignozat matrimoni
 um nō p̄sistere: s; credit illō valere: tūc valz:
 vt. ff. d. l. j. l. si. Aut mulier sciebat m̄ioniu
 z nō p̄sistere: t tūc i eius psona legatū nō pōt
 p̄sistere. vt. l. vrozi maritus. ff. d vsuf. l. c. Aut
 dubitatur virū sciuerit vel ne: t i dubio p̄esu
 mitur ignozitia. vt in. d. l. si.

Donatio facta filio emancipato: siue alicui
 d liberis nō cōtinibus in p̄tate donatoris: siue
 et extraneo: reuocatur pp. v. cās i gratitudinis.
 P̄tia si dōatarius atrocēs iniurias donatori
 intulit. vt qz dicit ei platea vel loco silē: qz erat
 fur vel aliud silē. Et gl. j. l. si. C. d re. do. sup
 y. atrocēs. dicit q p̄sideratur et tribus. f. ex
 qualitate iniurie: et loco: t et psona. insti. d in
 iur. §. atroc. Secūda si manus ipias in eū in
 iecerit. Tertia si graue dānum rerū suarū in
 tulit. Et s̄m Jo. an. hoc arbitrio iudicis reli
 quitur: quōd. f. graue dānū dicitur. Nā pōt
 eē graue dānū: nō solū i tota substantia ul ma
 iori pte: verū et citra maioriē partē. Quarta
 si vite piculū ei i ferre attētauerit: ut qz eū tosi
 care voluit: et si nō sit secutus effectus. Qui
 ta si p̄ditionē apposita nō impleuit. De his
 cās hētur i. d. l. vlti. P̄tie vero quatuor tan
 gūtur extra eo. c. vlti. vbi p̄panoz. addit ser
 tū cūz. Si dōatarius neglexerit alere dona
 torē iopez. vt h̄r p gl. i. d. l. si. §. gl. in. l. in cō
 dēnatione. ff. de reg. iur. teneat p̄nū. S; l. i.
 i. d. l. si. dicit q aut donatio cōsistit in magna
 quātitate: t h; locū gl. i. d. l. si. Secus si i par
 ua re. Et p̄panoz. dicit q h̄ distinctio e satis
 equa. nā ille qui donat magna pōt equipari
 patri: s; filius tenet alere patrē i iopez. l. sigz.
 ff. d li. agno. ergo magnā i gratitudinē p̄mit
 tit si subueniēdo ei i necessitate sua. Et nō h̄n
 hoc: qz sepe accidit i istis mulieribus: marie
 senibus: que donat fere oīa bona sua: t omū
 negligūtur alimētari a donatario: nā poterit
 reuocari donatio. Adter vero que dōauit si
 lio: t postea trāsiuit ad scōa vota: donatiōnē
 reuocare nō pōt: nisi et tribus cās. f. si vite
 eius iudicatur: uel in eā manus i serat: vl iactu
 rā totius eius substantie moliat. C. d re. do.
 aut. hec quoqz. Est aut hoc ius reuocādi p/
 sonale ab vtroqz parte. vñ nō transit ad here
 dem donatoris: qui tacuit sup hoc i vita sua:
 qz tacendo renūciasse ur: nec ad heredes do
 natarij. d. l. vlti. Adcrita cūm t demerita sunt
 psonalia. Hoc itellige si p̄dicti sciuerūt cau
 sam i gratitudinis.

Quid aut si donator ignozauit i vita ipsi
 donarij: an possit agere p̄ herede ipsius do
 natarij? R. p̄panoz. in. c. si. co. t. post Jo. an.
 dicit q sic si ignozauit i gratitudinē p̄missaz
 in vita donarij. vel si sciuit. t non hūit tps
 p̄petēs ad agēd. ar. i. c. cum in veteri. d. elec.

et per ter. ibi qui ponderat: quoniam donator tacuit
 sed non dicit tacuisse: si ignorauit: vel non habuit
 ipsa petens ad agere. Et per hanc rationem versus idem
 dicitur in herede donatoris: ut possit agere per
 donatariu. Sicut i fili dicit gl. i. l. fideicomis-
 sum. C. de fideico. q. si legatarius iniuria iu-
 lit testatoris: si testator ignorauit in uita et hoc
 poterit agere heres: et facit quod non gl. i. l. forozes.
 C. de his q. vt indi. Et et illis gl. vt inferen.
 q. si donatarius carnaliter cognouit uxorem
 donatoris i uita sua: ipso ignorate i uita: q. he-
 res suus poterit agere ad reuocandam donacionem.
 q. si non tacuisse: et quo ignorauit: De hoc vis
 s. Adulterius. §. viij. r. j. Vfructus. §. xij.

19 **Q**uoniam collator beneficii possit reuocare col-
 lationem ob ingratitudinem commissam i ipsa persona:
 Jo. an. r. communi doc. tenent q. non. q. col-
 latio beneficii non est proprie donatio. nam te-
 netur collator et necessitate officij pferre. Do-
 natio autem fit et mera liberalitate: et sic iura lo-
 quentia de donacione non habent locum in colla-
 tione beneficii. Etiam collige q. reuocatio do-
 nationis ob ingratitudinem habet locum dicitur
 in donacione proprie lapsa: et ideo possit non i merito
 attentari: q. donatio facta ppter merita pcedentia:
 non reuocatur ob ingratitudines: q. illa non est me-
 ra donatio: sed quedam remuneratio.

20 **Q**ueritur de notabili. q. Quidam baro edi-
 ficauit monasterium: et religiosi dicti mona-
 sterij commiserunt ingratitudinem de hunc baro-
 ronem: in casibus excessis in. d. c. fi. nunquid
 reuocabitur illa donatio? Spe. ponit hac. q.
 e. ti. et refert duas opiniones. Prima dicit q.
 sic: et q. ob hoc monasterium destruetur: sicut i
 fili videmus: q. ciuitas quicquid submittit aratro
 ppter delictum ciuium. Iuxta nota per Bar. i. l. aut sa-
 cra. ff. de penis. Item priuatur ciuitas digni-
 tate epatus ppter delictum ciuium. vt i. c. ita nos:
 trv. q. ij. Alia opinio est: q. monasterium non
 destruetur: sed contemnitur persone: et alie substitu-
 tur. et hec opinio versus ego: vt sic potius puniatur
 persone quam ecclesia. et eius hac opinione transit ibi
 Spe. Idem pan. Et addit alium casum l. d. c.
 fi. l. et psumpta voluntate testatoris: cessante oi-
 ingratitudine: vt ppter supuenientem natiuita-
 tem filiorum. et de hoc vide panor. in. d. c. fi. p.
 Bar. in. l. nica. §. i. perator. ff. de le. ij. vbi dicit
 q. quicquid querimus de reuocatione sieda et p-
 sumpta voluntate donatoris. quicquid per reme-
 dium querere inofficiosi: respectu filiorum etiam

tium tpe donacionis: vt q. effudit patrimoniis
 donando: nihil vel partem relinquendo liberis.
 Idem casu: aut donatio est facta i persona liber-
 ti: vel tunc: et reuocatur in totum: ipso iure: quasi
 donator hoc tacite intellexerit. vt i. l. si vnus:
 cum gl. sua. C. de re. do. Aut donatio fuit facta
 in persona vni: et liberis: et tunc non reuocatur i to-
 tum ppter natiuitatem filiorum: sed vsq. ad obitum bo-
 norum subsidiis. i. vsq. ad legitimam: q. debet iure
 nature. Et ita intelligat. l. si totas. C. de inoffi-
 do. Et et hoc inserto panor. q. donatio sancti mo-
 nasterio non reuocatur i totum: de stricto iure ppter
 natiuitatem filiorum: q. monasterium habet loco filij.
 Item q. donatio est facta i fauore alicui: q. non dicitur
 minus fauorabilis quam filius ut i auct. si q. m. r. C.
 de sa. san. ec. Et h. et sentit gl. i. d. c. fi. du dicit q.
 donatio ibi. l. xvij. q. iij. c. li. fuit reuocata i to-
 tum ius poli. l. celi. l. et qda egrate nati: non iure
 fou. Secundo causa dicitur: q. aut donatio fuit facta
 vni et liberis: et non reuocatur p alios liberos: nisi
 vsq. ad obitum bonorum subsidiis: et si donatio fuit
 inofficiosa re: q. monasterium. Aut donatio fuit facta
 alteri et tunc si liberus fuit aliquid relicta: non reuo-
 catur: nisi vsq. ad obitum ius nati. Si vero nihil re-
 liquit et donatio est inofficiosa re et p filio reuocatur
 i totum. Si autem inofficiosa re tunc: et non cessat
 tunc non reuocatur nisi vsq. ad obitum iure nature.
 Intellige quod dicitur de donacione facta filio: quam
 do tenet vt q. emacipato: uel filiosa. propter
 merita.

Additio. Non habet bonum in summa ti. de
 testis. §. qualis infirmus:
 q. testis ioffosus uel donatio iofficiosa dicitur
 quoniam sunt facta p offm pietatis. Dicitur. n. iter pres
 et filium de pietas. ff. de obsequijs. l. pe. In pro-
 nuz autem et libertate de obsequijs. C. de neg. g. off. d.
 Inter deum et homines religio. Inter homines et ho-
 mines stat in noie gnali: ut dicat ut homo deus ho-
 mini et nati. ff. de ser. et por. si suus ea lege. Item
 non sicut gl. in. l. si liqueat. C. de inoffi. do. q. re
 et p filio intelligunt. l. eucta et fraude. Nec tra-
 sufficiat sine euentu. Et fraus dicitur quoniam p irat
 etheredat filium. vt. xij. q. ij. si quis irascit: uel quoniam
 faceret talem donationem in fraude creditu-
 rum uel huiusmodi.

Quero an ipsa donatio reuocetur ipso iure:
 uel querela proposita? Bar. in. d. §. imp. dicit
 q. reuocatio que fit et psumpta uoluntate
 te donantis p. d. l. si vnus. fit ipso iure: adeo q.
 res potest uendicari: et possessio codici. Sed

reuocatio que fit per titulu de iofficiofis do-
natiofis no fit: nifi pposita querela. vt i. l.
i. C. de inoffi. dona.

23 **Q**uid si pſ dōauit iofficioſe: et iurauit n̄ ue-
nire: an filius poſſit agere q̄rela: R. Bar.
ubi. ſ. q. qñ p̄ctus iſſimat rōe alteri: n̄quā
iuramēto p̄bētū p̄firmat: qz cēt i alteri? di-
ſpēdit. vt extra de pac. c. quāuis. et de iureiu.
c. l. j. li. vj. Sed hic donatio iofficioſa iſirma
tur fauore filiorū: ergo rē.

24 **Q**uero vtz dicte legi: ſi vnqz poſſit renū-
ciari: vtputa: dono bona mea: et volo qz pp
ſupunciētes liberos non poſſit reuocari: R.
Bar. vbi. ſ. q. quātū ad illā reuocationē ſiē
dā p̄ ti. de ioffi. do. ſi pōt renūciari: qz ſit dōa
tio i fraudē filioz. Quātū vero ad reuocatio-
nē q̄ſit p. d. l. ſi vnqz. ſec. nā reuocatio q̄ ſit p
d. l. ſi vnqz. ſit ex p̄ſumpta volūtate donātis p
pter liberos et c. vltimū. xvij. q. iij. dicit de
quodā qz filii n̄ hēbat: nec h̄re ſpabat. vñ ſi ex
preſſe voluit qz i cāu certū filioz nō poſſz re-
uocari: iſte leges non hnt locū.

25 **Q**uero qd ſi i duplo aliqs donauit ſimplr
et hūit liberos: an ille q donauit hēbit necel-
ſe pbare qz n̄ cogitabat ſe h̄re filios. An ali-
cui dōauit hēat necelſe pbare qz voluit iſta3
dōationē valere et certū3 liberis: Bar. i. d.
ſ. ipator. dicit qz tres ſūt cāus. Quāz qz co-
gitat exp̄ſſe ſe habituz filios: et nō h̄z locū. d.
l. ſi vnqz. Quāz ſc n̄ habituz filios exp̄ſſe co-
gitat: et tunc h̄z locum. d. l. ſi vnqz. Quāz qz
donat nec cogitat d̄ hoc: vtrū ſit h̄iturus fili-
os vel nō: tūc ſi liberi ſupueniāt h̄z locū. d. l.
ſi vnqz. et d. c. vltimū. qd dicit nec putabat ſe
h̄re filios. S3 ille qui nō cogitat ſic: vel nō:
nō putat ſe habituz filios: cū habuit aium i-
differēte: nec ad aliquā partiū cogitauit: p
hoc. ff. de ſur. l. falſus. ſ. ſi actum.

26 **Q**uero. d. l. ſi vnquā. loquitur de eo q do-
nauit oīa bona: uel partē bonoz. Quid ſi do-
nauit vnā rem: an habeat locum. d. l. Bar.
vbi. ſ. dicit qz ſic. nā. d. l. ſi vnqz. loquitur in
oibus bonis uel parte bonoz. ſed ps bonoz
idem ē qz certa res. Et hoc qñ donatio facta
ē extraneo. Secus ſi vni filio vel loco pio: qz
nō reuocaretur: niſi excederet debitū bonoz
ſubſidiū. Nec Bar. Quidam tñ quo ad pri-
mū credūt qz nō reuocabitur: qñ res nō eſſet
magis p̄cti qd videtur equum.

27 **Q**uero: pone filij ſunt nati: et ſic donatio

eſt reuocata ipſo iure! Denū incōtinēti ſunt
mortui: an iſta donatio recoſſimetur? Bar.
vbi. ſ. dicit qz nō: qz ſicut actio ſemel exticta
n̄ reſuſcitatur. Ita donatio ſemel exticta nō reco-
ualidat. vt l. incuius. ſ. duobus. de le. ij.

Quero: mulier donauit ſimplr: et iurauit
ſe nō reuocaturā illā donationē. Nati ſūt filij
poſtea: an iuramentū reuocationē ſiendā ipe
diat per. d. l. ſi vnqz. Bar. vbi. ſ. dicit. q. d.
Recuperus de ſancto geiatio: et ſt rāſcuſus d̄
piſ: et ipſe p̄ſuluerūt qz per tale iuramētū nō
impeditur reuocatio. naz illa reuocatio. l. ſi
vnqz. ſit ex p̄ſumpta volūtate que ē: vt ſi de
liberis cogitaſſz: n̄ dōaſſet. S3 iſta eadē p̄di-
tio teſt iuramētū: ergo ſi ipe dit reuocationē.

Quid ſi i donationē pactū ſicret qz donator
donationē p̄ctū alicuius i gratitudinis non
reuocaret: R. aſſen. li. iij. l. r. qz tale pactum
nō tenet: qz equitati nāli p̄ium cēt. ſ. qz aliqs
ipune i gratitudinis vicium cōmitteret. C. de
inuti. ſip. l. et c. Sicut ſiquis iugur pugnat cum a
quo h̄z b̄nificium: p̄dit b̄nificiū. extra de poſtu-
lando. c. vlti. Sic et p̄ditur ſeudū. di. xxi. ſi
i perator. vel legatū. ff. de inoff. te. papimian? :
ſ. meminimſe.

An aut donatio iter cōiuges valeat: R. qz
aut donatio facta ſuit qñ matrimonii ſuit cō-
trahēdū: puta iter ſpōſuz et ſpōſam. Aut quā-
do ſuit cōtractū. Si primo mō: aut nuptie ſe-
quebātur aut nō. Si ſic tenet donatio: etiam
ſi alter inde ſit pauperior: alter ditior: et ſi ſpō-
ſa deducta fuerit i domū ſpōſi: que pp etate
nō poterat eē vroz: qd ē verū ſm Doſt. niſi
ſit prima pubertati. ff. e. inter eos. Si aut nup-
tie nō ſequebātur: aut hoc ē ex parte dona-
toris aut nō. Si ſic: aut donauit ſponſus ſpō-
ſe: aut ecōuerſo. Si primo mō: aut oſculū nō
iteruenit: et ſic reuocatur dōatio tota: licet eiz
donatio illa fiat ſimplr: in eſt tamē cōditio ta-
cite. ſi ſi matrimonii ſequatur. Aut iteruenit
oſculū: et tūc medietaſ reuocat. Si vero do-
nauit ſponſa ſpōſo: reuocatur tota: ſi ceter-
uenerit oſculū: ſiue nō. C. de do. p̄pter nup-
ſi a ſpōſo. Si aut nō remāſit a p̄te dōatoris:
qñ matrimonii ſequeret: tūc donator: totū re-
cuperat p̄ cōditionē ſine cā: vel totū retinet:
ſi nondū p̄cedit. C. de do. pp nup. l. cū uctoz.
Si vero donatio ſuit facta poſt matrimonii
cōtractum: aut dans ſit pauperior: recipiens
tamē nō ſit ditior: puta ſi cmat inde vnguēta

vroz: uel mulier psumpsit iunio fiedo: vel
 al' iutit' r: tuc eis talis dōatio n̄ reuocat: quia
 vroz: n̄ ē effecta locupletior. ff. c. l. si spōsus. §.
 pe. r. §. si. r. l. qd̄ ar. §. j. e. ti. Idē h̄z Post. i
 fū. r. e. q. si alteruter locū dederit cā sepulcri:
 dōatio t̄z. q. h̄z donator: fiat paupior: recipiēs
 t̄i t̄palr' n̄ sit ditior. Idē h̄m Post. si vir do
 net vroz: ad oblationē faciendā: v' ad alias pi
 as eas cadē rōe. Aut dās n̄ sit paupior: r̄ re
 cipies sit ditior. r̄ t̄ic ē dōatio t̄z. r̄ gl. in. c.
 si. extra eo. exēplificat: vt si maritus sit istu/
 tus heres r̄ repudiet hereditatē donatōis cā
 vt dēferat vroz: sibi substitute. Nō cūm pau
 perior: sit q̄ nō acquit h̄z qui de suo p̄monio
 pdit. Itē si repudiat legatū vt remaneat pe
 nes vroz: onerataz p̄ legato p̄stando. vel si
 rogatus cēt restitucere hereditatē vroz: nec d̄
 trahat quartā cā donatōis: t̄ic tenet donatio
 d. l. si spōsus. §. si maritus. r. §. si qz. vt si do
 nauit vroz: rē alienā hōa fide. ff. e. l. h̄z r̄ si cō
 stāte. Aut dans sit paupior: r̄ recipiēs ditior.
 r̄ tunc nō valet. extra eo. c. si. iter. r̄ i. gl. nisi i
 aliquibus casibus. P̄d̄io si dans sit i cadē volū
 tate vsqz ad mortē. Et si dōatio legitimū mo
 dū excedat: nō t̄i fuerit iusuata vsqz ad legiti
 mū modū valet. C. e. donatōes. Bar. t̄i i
 l. si ut allegatis. C. d̄io. do. dicit q̄ aut sunt
 donatōes ab initio valide: sed sunt codē tpe
 p̄firmate: vtputa p̄ mortē: r̄ tunc de omnibus
 fiet reuocatio. p̄ rata. Si vero donatōes ab
 initio valide fuerūt: tunc reuocat solū vltima
 que fuit iofficiosa. ut. l. si libertus. ff. d̄ iurpa.
 Secūdo si donatio in t̄p̄s finiti matrimonij
 fit collata: h̄z ante t̄p̄s illud nō efficitur res do
 nata donarij: sed differtur i t̄p̄s: quo mulier
 a lege viri soluta ē. ff. eo. l. cum vroz. §. vlti.
 vbi d̄r iter virum r̄ vroz: mortis cā dona
 tiones recepte sūt. Tertio si dans d̄dit pecu
 niam ad refectionē eduz succēlaz. ff. eo. q̄ si
 vir. Quarto fm̄ Post. si donauit vroz: an
 nuū vel mēstruū ad sui sustentationē suorūqz:
 vsqz ad vires dotis. i. fructus dotis. nam qd̄
 vltra datur reuocat. Idem glo. in. d. l. et an
 nuo. vbi r̄ addit qd̄ de alio suo proprio potest
 maritus donare vroz: ad exhibitionē sui: qua
 tenus cōcurrit cū fructibus quos sibi retinet
 r̄ qd̄ supererit sacra p̄putatione eius qd̄ do/
 natū ē cū fructibus dotis reuocabitur. Quī
 to si vir pro vroz: vectigal soluat. non enim
 donat qui i necessarijs oneribus succurrit. vt

d. l. et annuo. Serto qm̄ vroz: donat marito
 grā honoris vel dignitatis adipiscēde. h̄z cate
 nus ē ratū donū: quatenus gratia dignitatis
 supplede opus ē. ff. eo. l. qd̄ adipiscēde. Se
 ptimo qm̄ sit dōatio iter iperatozē r̄ augustā:
 qz imperiales cōtractus vices legis obtinet.
 C. eo. l. pe. Cause autē prohibitōis donatio
 nis iter virū r̄ vroz: sunt quatuor. P̄d̄ima:
 ne propter amorē alter coniugū non obtrem
 perando: donatōibus facilliter spoliare. ff. e.
 l. j. Secūda: ne melior in paupertatē icideret
 r̄ deterior ditior: fieret. ff. c. l. iij. Tercia: ne for
 te coniuges ad acquirēdūz intēti sibi per do
 natōes: non eēt studiosi liberos habēdi v'
 educandi. ff. eo. l. iij. Quarta: ne amor bone
 stus: r̄ debiti tribitio: que debēt ēē inter cō
 iuges precio cōsiliari vidēretur. d. l. iij. Nec
 etiā valet inter eos remissio alicuius debiti:
 aut assignatio cuiuscūqz d̄bitoz: quia h̄ om
 nia donatōes sunt. ff. eo. l. si spōsus. Quod
 autē dictum ē de donatōibus prohibitis: idē
 intelligas de v̄ditōibus sit' atis. Et vide ad
 hoc glo. singularē in. c. quāto. d̄ p̄mi. que d̄
 cit q̄ quadrupliciter sit fraus legi. P̄d̄imo d̄
 persona ad personā: vt si vroz: velit d̄are vi
 ro uel ecōcuro: cum nō possit supponit aliaz
 personā cui donat: nō valet donatio. d. l. iij.
 §. nō tātum. Secūdo de re ad rez: prohibitū
 est ne filiosa pecunia mutuetur. Si tamē ali
 ud in fraudē factū fuerit: puta dedisti frumē/
 tum vcl aliud simile: qd̄ v̄deret. vt pecunias
 haberet: sit fraus legi. ff. ad se. cōsul. mace. l.
 sed iulianus. §. mutui. Tertio de cōtractu ad
 cōtractū: vtputa vroz: nō potest donare viro
 vt dictū est: vult v̄dere: ut hoc modo possit
 d̄are: nō valet. d. l. si spōsus. §. circa. Quar
 to de cōtractu ad cōtractum: altero tamē mo
 do scilz cū mulier pro alio fideiubere nō pos
 sit: p̄cipalem se facit debitoricē: hoc nō valet
 ff. ad se. con. vell. l. quāuis. §. si cū essem.
 Quibus autē modis reuocetur donatio
 facta inter cōiuges: R. multis modis. P̄d̄i
 mo si donatio fuit expresse reuocata: r̄ in hoc
 debet attendi vltima voluntas. ff. eo. cū hic sta
 tus. §. j. Secūdo si tacite reuocetur: puta si
 res donata per donatorē alienetur. d. l. cū hic
 status. §. si maritus. vbi patz qd̄ nō solū alie
 nādo videtur tacite reuocare donatiōē: sed
 etiā pignori obligādo: nisi expresse aliud offē
 dat. Tertio si prius mouitur d̄otarius. extra

31

eo. c. si. Si autē simul moriatur. puta naufragio vel ruina: tenet donatio. d. l. cū hic. §. si ambo. vñ succedūt tūc heredes donatarij. Azo etiā dicit in sū. eo. ti. idē esse si simul capiant ab hostibus: et nullus eorū reuertatur simul: videntur decessisse. Qd si vnus redierit: is n̄ supuicisse: qui rediit qñ alter remanet. d. §. si ambo. Itē si fiat diuortiu. d. l. cū hic. §. si diuortiu: et ibi patet q hoc verū ē: quādo diuortiu sit et displicētia. Secus si fieret cum bona gratia: vt si fieret cā religionis. Itē secus si post diuortiu matrimoniu restaurat: ut ibi. Itē cū loquer nunciū diuortiu mittit nurui cui donauerat. vt i. d. l. cū hic. §. si loquer. Et p̄dicta nō solum obtinet iter virū et uxorē: sed etiā iter focerū et generū. r̄ iter cōfoceros qui copulatos in inrōnio in ptāte habēt. Et vt plene habcas nōciā: q possint donare: et qui nō. vide glo. singularē in. l. iij. §. qui in eius dē. ff. eo. quā sequitur Post. in sū. que dicit: q tribus modis quis aliū per potestātē cōtingit. vel qz ego suz in ptāte tua. vel qz tu es in mea. vel qz ego et tu sumus i eiusdē ptāte. Si ergo aliquo istorū modorū alicuius maritū cōtingo: ei cui⁹ maritū cōtingo donare n̄ possum. Adcē ē et parte uxoris. nā et qui eā aliquo istorū modorū cōtingit: marito ei⁹ donare nō potest. nullo vtro istorū modo: r̄m interueniētē donatio nō ipeditur: vt in socra et nuru. Solo. etiā addit quartū modū dicēs. Itē aliq̄ qui cōiuges per ptātem cōtingūt: vt sint duo cōfoceri.

37 **¶** An autē idistictē phibetur donatio inter virū et uxorē? P̄danor. in. d. c. si. dicit qz re gult phibetur donatio oīno pura. et illa dicitur oīno pura: que nulla rōne cogētē sit: sed sola liberalitas ē cā donationis. l. j. ff. de dona. et sic vbi nulla p̄cessit obligatio: sec⁹ si pp aliqua seruicia: qz tūc qz donatio: qz illa nō ē vera donatio: iō donatio remuneratiua non prohibet iter virū et uxorē. vt i. l. qz autē. §. si vir. ff. eo. vbi p̄z. qz si vir donauit vnā rē uxorī et uxor: alā rē marito: sit bicinde comp̄satio. Et p hoc notāter dicit Bar. in. l. si volūtate. C. d. do. pro. qz si nobilis nubit plebeo p̄t sibi cōstituire dotē aīno donādi: licet cōferatur i tēpus matrimonij. qz ista n̄ ē simplex donatio que phibetur iter cōiuges: sed ē remuneratiua: qz nobilis nubendo plebeo videtur sibi quoddā munus p̄ferre: et sic mari-

tus donādo ut remunerare et non simplr donare. ad hoc. l. aquilius. ff. de dona. Idē tenet P̄danor. in. c. si seduxerit. de adul. p glo. ordinariā in. d. l. si volūtate. qz si vxo: eēt de nobiliori genere: tūc poss; aliquid dari et dos augeri eādē ratiōe: et utacquirat sibi amicos potētiōis generis.

¶ An autē donatio iter virum et uxorē que sit simpliciter promissio cōfirmetur morte? ff. nō. per. l. papinianus. ff. eo. et ibi dicit Bar. hoc uerū quādo non iteruenit traditio vera uel ficta. Si enim cōfessus fuisse se habuisse et recepisse: habetur loco traditiōis: et hoc cōfirmatur morte. vt. l. quod suo. et ibi glo. C. de do. cau. non nu.

¶ An autē tencat donatio iter cōiuges: si cōfirmetur morte ciuili. P̄da marit⁹ donat uxorī. c. deinde maritus efficitur seruus: vel deportatur in insulā: et omnia bona eius cōfiscantur: nūquid ista. c. debeāt cōfiscari? ff. d. hoc est cāus i. l. sed si mors. ff. eo. et in. l. res uxorīs. C. eo. vbi Bar. sūmādo illā. l. dicit qz donatio iter cōiuges p̄firmatur morte naturali uel ciuili: ex qua libertas p̄dit. Sed si perditur ciuitas libertate manēt: tūc mors naturalis exspectat. Exemplū primi: vt si donator efficitur seruus pene: uel dānatus sit i metallum: vel i opus metalli: tūc donatio non extinguitur sed cōualecit. Et ob hoc dicit Bar. in. l. qui ultio. ff. de penis. qz dānati ad mortē efficiūtur serui pene: et sic talis sententia trahit secum executionē. et istorū dānatorum ad mortē nō ualet testamētū. Et p̄nto hoc idē esse etiā si euaserint: vel si essent arrepti de manibus familie post sentētiā latam in presentes. Non dico ita de bānitis. Secus tamen ē: si quis fiat seruus hominis uel p̄uati. Ratio diuersitatis s̄m glo. in. d. l. res est: quia vbi efficitur seruus hominis: est dominus qui potest reuocare: sed non vbi efficitur seruus pene. Modicē uero et delicto. nō p̄t quis dānari: vt sit seruus pene. ut in auctēti. ca sed hodie. C. eo. Quod itelligit Bar. ibi in his qui superuicere habēt. Secus si dānatur ad mortē sicut dictum est.

¶ An autē donatio p̄firmetur morte ciuili: que ē p̄fessione factā i religioe: et qd ē uulera? ff. Bar. i auctē. si qua mulier. C. de sa. san. ec. et in. l. j. si mors. ff. de do. iter ui. et uxo. cōcludit. qz qñqz ista mors ciuili s̄ inducā p̄fessione

nē: h3 oio quo ad bona eundē effectū quem h3 mors naturalis: vtputa si quis igrediat religionē fratrum minorū qui nō pnt hēre aliqd: nec i propio nec in cōi: tūc puto qd heres habebit oia incōtinēti. S3 qñ talis mors civilis nō h3 oio eundē effectū: qz saltē in cōi pōt retinere bona: tunc heres institutus v3 expectare mortē nālem: t itēz ē in pēdenti: poterit eiz aī moxi heres: q3 testator. ar. ad hoc. d. l. rca vrous. Et phoc p3. lo. ad. q. nram eadē rōc. Et p predicta iura Bar. in aut. ingressi. C. de sa. san. ec. ponit. q. An quis postiqz ē igressus monasteriū possit reuocare testamētū aī factū? Et pcludit vt hic. l. q. quo ad frēs minores hoc nō possit fieri: quo ad alios sic. Idē Alex. de imol. ibi.

36 **Q**uid autē si matrimoniu nō tenuit: an valeat donatio iter eos? Dic qz h3 donatio ipso iure valuerit qz tñ psona idigna eius fuit: reuocari poterit. C. e. l. si et volūtate. Intelligi si signorabat. Si vero vterqz sciebat ipe dimētum: t matrimoniu nō tēnere: sicut re peter. ff. eo. l. cum hic. §. vlti.

37 **Q**uid autē d vestimentis: que dat vir vrozis an valeat donatio: t an debeant eē vrozis: an heredis mariti? ff. Bar. in. l. in bis. ff. so. ma. dicit qz vestes quotidianas quas maritus dat vrozis: statiz efficiunt vrous. l. et ānuo. ff. de do. iter vi. t vt. t sic sine dubio ptinet ad heredis mulieris. Vestes vero p̄ciose nō efficiunt mulieris: nec vir ut dare aīo donādit sed pp seipm facit: vt vroz: sua magis ornate vadat. vt. l. mortis sue cā in p̄cipio. ff. d. do. iter vi. t vroz. t hoc dicit gl. i. l. si usufructus. ff. ad. l. fal. t hoc ut vellelet qz talia ornāmēta nō sint vrozis: nisi expresse legarētur. vt. l. ornāmētoz de au. t ar. le. t. l. hoc legatū. cum l. se. de lc. iij. Et dicit Bar. plures p̄suluisse: qz vestes quotidiane sint vrozis: p̄ciose uero t festiue sint heredis viri. Idē Bar. i. l. i. ff. de colla. §. nec castresē. vbi querit: an huiusmodi vestes sint cōserēde: t cōcludit qz aut loqmur d vestibus vilibus: t alijs illi dñe necessarijs ad vsuz quotidianū: t ille nō sūt p̄ferende sed sūt pp̄cie illius mulieris: t ab initio tenuit donatio iter socrum t nuz. vt. d. l. et ānuo. Si vero loqmur d vestimētis t alijs ornāmētis p̄ciosis t festiuis: tūc illa qualia sunt veniūt ad diuisionē. vt. d. l. mortis. nec pōt dici qz morte socri scā dōatio sit p̄firma

ta: qz si fuerūt dicte res donate: s3 ad vsuz tradite. ut. d. l. mortis. in fi. Et iō putat qz licz et vsu qñ loquēdi: qñ marit? sp̄ōsat vrozē: t mit tit sibi coronā cū bursa: t dicitur talis donat vrozē coronā: tū dico qz nō ē proprie donare: sed magis ad vsuz dare. d. l. mortis.

Quid autē dicēdus de vestibus lugubribus? ff. Ang. in. l. si et re dñi. ff. de sli. ser. determinat fore mulieris. per glo. ibi positā.

Quid autē de encenijs factis vrozī a cōsan guineis viri uel vrozis: an sint ipsius vrozis? ff. Bar. i. l. sed si plures. §. in arrogato. de vul. t pu. dicit qz si donatio ē facta a cōsan guineis et pte viri: illa dona fuerūt facta p̄tēplatione viri. Vñ de bonis viri videtur esse p̄fecta. vt. d. §. i arrogato. dñ dicit amicus uel cognatus: videtur eiz magis facta marito qz vroz. S3 i encenijs factis a p̄sanguineis vrozis: videtur facta p̄tēplatione vrozis: t dicit Bar. ita de facto se cōsuluisse.

Quā at valeat donatio iter p̄iuges p̄firmata iurāmēto? ff. Bar. i. l. j. ff. e. dicit qz nō firmat iurāmēto: qz iurāretur ad deliquēdū: tñ remittit se ad nō. p cū i. l. si quis p. eo. ff. de fidei. t ibi pcludit: qz valet talis dōatio. Idē t3 Guil. d. cu. vt recitat Bar. in. d. l. seius. hac rōne: qz datū in fauore religionis valet. vt. l. cū hic. §. circa. ff. eo. S3 iurāmētus ē magna religio. Idem t3 Jo. de ligna. t p̄dano. i. c. si. eo. ti. Nec ob. qd dici pōt: qz iurāmētū p̄tra bonos mores nō valet. vt in regula non ē. b̄ regu. iur. li. vj. qz debet intelligi qñ iurāmētū ē p̄ bonos mores naturales: nō d bonis moribus civilibus. Et iō dari pōt huiusmōi cōingibus optia cautela qñ volūt iter se donare: vt donās iuret nō p̄curare huiusmodi donationi: t sic valebit donatio.

S3 circa predicta opponit. nā iurāmētum p̄ legē interpositū ē nullum. vt in. l. nō dubiū. C. d̄ legi. Sed lex prohibet donationē talez: ergo t. ff. p̄dano. i. c. cum cōtingat d̄ iure iur. dicit qz qñqz lex aliquid p̄hibet pp bonos mores nāles: nō citiles p̄scruādos. Et viles eim sūt variabiles: t iurāmētū in p̄mū nihil valet. vt in. d. regula non est. Vñqz lex fundatur sup bono publico p̄cipalr: t iurāmētum non valet: qz pactū t iurāmētum priuatorū nō pōt remittere ius publicū. Vñqz lex ē fundata nō sup bonis nālibus: nec super

publica utilitate principaliter: s; i odium aliquo-
 ru;: & tuc cu nulla recipiat turpitudine in iurate:
 ita q; p; dntarat cu dispedio rex tpalium iura-
 mentu adimple; legē obligat iurate. Quoz
 lex est fundata principal' r sup fauore puiati. h;
 i pntia r scbario sup publico. vt in. d. c. cu co-
 tingat. r in. c. ij. de pac. in. vi. r iuramentu in
 pium obligat iuratem. No h est: q; vbi lex n
 est fundata sup fauore publicu: nec iuramentu
 pmet i se aliqua turpitudine; ex pte iurantis
 vel ex pte matric: no pot impedire quomin?
 quis obligetur deo.

42 **P**ater r filius q; e i eius ptate sibi donare
 no pnt: eo q; p; r filius: quasi vna sunt psona
 C. de ipu. r al. sub. l. vltia. s; fallu in in dote r
 donatoe pp nuptias. Sunt et alij casus in q;
 bus valet donatio iter ptem r filiu: r i qb; no
 qrit pri vsufruct?. vt notat glo. in auē. idēz ē
 C. de bo. queli. r glo. in auē. vt liceat matri.
 col. viij. **P**rim? qñ sub hac pditione relinqt
 vl' dat a pente. l. auo vl' pauo vl' ab cerno ne
 pri pueniat vsufruct?. d. auē. vt liceat. i prin.
 Secūdo si p; remittat filio vsufructum: quē
 h; in reb; illius aduenticijs. vt in. l. cū oz. s; fin
 aut. de bo. queli. Tertius in hereditate fratris
 vel sororis: in qua cū p;e admittit: ut in auē. d
 here. ab ite. s; si vero col. iij. **H**oc aliq; intelli-
 gum: qñ filius deccdit: ad cuius successionem
 vocant p;: r fratres. vt in auē. cessant. C. de
 legi. here. tuc p; non h; vsufructu in ptem si/
 lioz: g secū diuidūt: s; i bonis alijs eoz sic. Et
 no fm. d. s; ran. de are. i p filio d; q; de iure
 cōi qñ frater mouit ab intestato supstite p;e r so-
 rore: soror vna cum p;e succedit fratri viriles.
 i. equaliter. vt in auē. d; fucto. C. ad tertul. nisi
 aliq; rō pticularis excludat p;es a portioe sua.
 Quart? in hereditate quā adit filu? p;e nolēte
 vt. l. si. s; fin aut. C. de bo. q; li. Quintus qñ si
 lio legat seruo: vt cū manumittat. vt. d. l. si. s;
 si. Sext? i bis reb; q; filio obuēniūt parētibus
 soluetib; m;imoniu sine cā rōnabili. vt i auē.
 vt nulli in. s; q; yo. Septim? si filio legat vsu-
 fruct?. nā seruit? seruitatis cē no pōt. ff. d; vsu-
 fruc. l. c. l. j. Octau? si imperator donauit filio
 fami. vt. l. cū multa. C. d; bonis queli. Non?
 cū filiofami. cuncti in castra p;e donat mobilia.
 Decimus in quasi castrensi. vt in. l. cū oz. s; et
 ceptis. C. de bo. queli. Undecim? si pater do-
 nat filio ob alimēta fm **H**o. Aliū casum ad-
 dit **Bar. in. l. p. ff. re. amo. per glo. ibi. q; si**

filius. recepit dotē patre nō p;sentiente: nec
 se obligante patri: nihil acquirit: nec vsufu-
 ctus: nec aliquid aliud.

Querit vtz pater teneat facere inētariuz 43
 cum recipit bona aduenticia filioz in qbus h;
 vsufructum: **D**ic q; nō. A d qd. n. fiet: cum
 d; eis rōne reddere non teneat. Itē q; ad hoc
 teneat: lege cautū no reperit. Itē q; nō teneat
 tur: hoc suadet consuetudo: que ē optia leguz
 interpres. Et hec qō fuit d; facto bononie. Et
 sic decisa rōnibus predictis. hec **Adar. sy.**

Quid si p; vsufructuarius monachas: an 44
 extinguet vsufructus quē h; in bonis filij ad-
 uenticijs: **R**l. gl. in auē. idem ē. C. de bo. q; li.
 dicit q; nō finit. Sed **Adar. sy.** dicit hoc vtz
 in vsufructu quē h; in bonis alteri?: nō filioz:
 nā vsufruct? quē h; in bonis aduenticijs filio-
 rum: bene finit: cū filij deserint esse i p;ate pa-
 tris. Itē desit esse legitim? administrator? bo-
 nozum: ppter que duo patri dat vsufructus.
 Et hec qō fuit de facto bononie: r sic fuit de-
 cisa. Nec obstat predicta glo. q; intelligitur in
 vsufructu quē h; in bonis alterius: nō in bo-
 nis aduenticijs filioz. hec **Adar. Idēs Salic.**
 in. d. auē. idem est. vbi dicit q; quo ad vsufu-
 ctum quē pater haberet alia rōne q; p;e po-
 testat: vt nō extinguat vsufruct? p ingressuz
 monasterij: q; quo ad hoc p mortuo nō ha-
 betur: q; adhuc alimēta sunt c; necessaria. sed
 vsufructu quē h; rōne patrie potātis bene p-
 dit: q; p ingressuz monasterij pdit patriaz po-
 tatem. Itē q; admistrato: legitim? ergo vsu-
 fructum pdit: nec retinet hoc casu dimidiā in
 ptem cōmāpationis p. s. cum at. l. cum oz.
 C. de bo. queli. q; extētiā sui iur; isto casu si-
 lius a deo: nō a p;e h; fm cōiter doc.

Quid at de dōatione quā fac p filio i actu 45
 emāpationis: an sit simplex: vel ob cāz: **R**l.
Bar. in. l. vt liberis. C. de colla. et in. l. l. s.
 nec castrense. ff. de colla. dicit: nemo dicat q;
 illud qd; dat pater filio in ptem emāpationis
 h; cōez vsu loquēdo: dicat ob cāz dōatio: imo
 ē sine cā r simplex dōatio: q; magis filius pri
 deberet dare: q; cū liberata patria potestate.
 Et ideo videtur facta et sola liberalitate. vt. l.
 cum oportet. s; cū aut. de bo. queli. Ideo tā-
 q; simplex donatio venit conferenda.

An autem pater possit donare filio ppter 46
 merita: vide **Bar. in. l. j. s; nec castrense. ff. d**
 col. r in. l. si donatione. C. de col. r i. l. frater

- a fratre. ff. de condi. inde. vbi distinguit qd si quidem pater donat filio ppter merita pcedentia talia ppter que cuilibz extraneo ad idē tenetur: tunc valet donatio: et res donata est sicutur peculij aduenticij. videtur eni filius qd fuisse et opris et laboribus suis: et sic est aduenticium. d. l. cum oz. §. j. nec sufficeret dicē in instrumento qd hoc fecit ppter merita: nisi merita pbarentur. vt. l. si forte. ff. de ca. pec. Et p hoc dicit Bar. ibi qd si aliquis donauit aliquid alicui p meritis et bonis seruitijs habitis et receptis ab eo: siquidem ista donatio fit ab eo qui posset donare libere: nullis pcedentibus meritis: tunc ista verba enūciatiua inducunt probationem inter eandem personam. S; si d necessitate regreant: et al s donare non posset: tunc illa verba nō pbarent merita pcessisse. vt. d. l. si forte. et nō. i. d. l. si donatione. Si vero donat simplr meritis nō pcedē tūc nō valet donatio nisi morte pfirmet.
- 47 **S**ed qd in dubio qn pr donat filio simplr an videatur donare vt filio: an vt bñ merito? Bl. in. d. l. si donatione. dicit nō. vt refert ibi Bar. qd debemus ispiciere si pcesserint merita qbus interuenit nō est; donatio simplex. s; ob merita. Si nullū meritū pcessit: vt simplr donatio: et si pr dicit i istro: dono tibi vt cū eo pp merita: tal. n. pcessio nō facit fidez.
- 48 **D**ix donatio facta sub pditōe sit idē q scā sub mō: R. n. nā illa q fit sub pditōe puta si tale qd fiat: nō t; nisi existente pditōe: sed illa q fit sub mō: puta vt tale qd fiat: statim t; s; nō extante illo pōt reuocari. C. de do. sub mō. l. j. r. ij. r. l. fi.
- 49 **D**ix sacerdotes poebiales et alij clericī sine plati: possunt donare: De hoc vide. s. Cleric; iiii. j. R. r. §. ij. Eps nō ad pstruē mōasteriū pōt pferre qnāqesimā bonoz sue ecclē. Ad edificatiōem vero alteri? ecclē solū centesimā. r. ij. q. ij. bone rei. nec regit nou? pensus. cuz semel a iure pcessū sit. Et si plēs donationes fecit et excedāt qnāqesimā vt cētēsimā: et cedens sine vltima reuocabilis: et si oēs s; panor. et doc. i. c. apl ice. de do. s; aliq dicant qd qualibet dz subtrahi certa pars: qd vltima donatio simplr non grauat. Sed in dñum ē: qd pte donatōes sunt fortite suū effectū: nō ergo debēt reuocari pp vnā vel vltimā. qd qd legitime factū est rē. Sed vbi plures donationes essent simul facte: seu nō apper de aīritate:

tūc pōt pcedē pna opt. Infert et panor. qd vbi donatio pbibet vsq; ad certā q̄ritatem: non pōt fieri plēs donatōes successiue vsq; ad illā q̄ritatē: q̄si hoc videat actus in fraude legis. Et facit ad mān. l. sancim?. C. de do. nā donatio pbibet sine insinuatiōe vltra quingentos aureos. Pone qd successiue qs fecit eidez plures donatōes: et simul coacervate excedūt quingētos aureos: nungd excessus valebit sine insinuatiōe: Et certe dicendū ē qd non: et optie pbatur. in. d. c. apostolice.

Quā autē p̄sentus caplī obeat iteruēire quo ad p̄struendam monasterium? Dic s; panor. vbi. s. qd eps a prin. non pōt de nouo p̄struē monasteriū nec ecclēam p̄structam secularem monasticis iformare regulis sine p̄sentu caplī nuli. Et ita intelligit. c. si eps. r. ij. q. ij. S; post q̄s hec sunt acta cū p̄sentu caplī pōt solus hāc donatiōem facē: qd tunc ē necessaria. et ita itel ligunt alia iura. Et fm cōiter doc. non solum de redditibus: s; et de possessionibus pōt eps hanc donatōem facē: quāno expediētius ē ecclēsie de possessione q̄s ppter hoc donare qn quagesimā ptem reddituū. Et hoc intelligas de donatiōe inter viuos. Secus in testamēto fm cōiter doc. qd testamentum p̄migit ad tps: quo nō est futurus p̄lat. qd morte p̄firmatur. ergo cū non possit disponere tunc: nec nunc in testō. Itē testm sit de reb? pp̄ijs: nō de alienis. et adhuc et magna grā concedit vt qs possit testari d reb? pp̄ijs pp primaz rōnem. Si tñ quagesima: aut centesima esset in graue dammū ecclē tūc dari nō deberet. d. c. apl ice. Itē in rex donatōe dz attendi rōna bilis p̄fectudo loci. et de dona. ceter.

Quā autem in omnibus donatōibus factis vltra quingentos aureos requirat insinuatiō? Et dī insinuatiō scriptura publica que sit corā in dice: et scribitur in actis publicis. Dic s; moral. qd donatiōes que in priuatum a principe sūt: cuiuscūq; q̄ritatis sint: valent et sine scriptura. l. sancim?. C. de dona. Et ecōuerso que sūt i principē a priuatis. l. sancim?. et i auē: et a priuatis ibi posita. Item cuz donatur pijs locis similr valet: qd in his optima mensura ē rerum donatay imensitas in auē. de non alic. vel pmo. re. §. si nimis. colla. ij.

Additio. **Q**uā autem donatio inter viuos insinuatiōe legitima non accedente excedens sumas quingentoz

florenorum interueniente confirmatione impa-
 toris et certa scia post mortem donatoris va-
 leat: ita vt per eam p̄iudicetur quibusdam
 neptibus debentibus succedere ab intestato:
 P̄ano: in consilio. lxxiiiij. incipiente. chūlli
 eiusq; matris. concludit propter dictam clau-
 sulam appositaz: scilicet ex certa scientia. q; ta-
 lis donatio valeat etiam in p̄iudicium illa-
 rum neptum. Et adducit ter. iuncta gl. in cle.
 j. de imuni. ecclē. q; tanta est potestas p̄inci-
 pis circa ius posituum vt facta possit habere
 p̄ infectis: ita vt faciat retroire ac si nūq; ema-
 nasset illud ius. Eum ergo in cāu nostro istis
 neptibus fuerit ius adeundi q̄esitum et iu-
 ris ciuilibus dispositione: et ex eodem iure cor-
 rucit dicta donatio ex insinuationis defectu. cū
 de iure naturali vel gentium non requiratur
 hec insinuatio: sed sufficit ad ipsius insinuatio-
 nis validitatem voluntas donatoris vt in. s.
 per traditionem insti. de re. di. sed fuit indu-
 cta de iure ciuili saltem vt homines non frau-
 dentur. potuit imperator tanq; super hoc ius
 posituum et iuris habere illam legem pro
 infecta quo ad omnem iuris effectum. et sic
 perinde valeret illa donatio ac si nūq; illud ius
 emanasset: non obstante q; medio tēpore ius
 adeundi fuerit illi neptibus acquisitum. Quia
 hoc ius illis interuenit mediante iuris ciuilibus
 dispositione circa qd potuit imperator dispo-
 nere habendo illud pro infecto quo ad omne
 iuris effectus. Nec hic imperator principaliter
 disposuit circa ius priuatum illarum neptū
 sed per quandam consequentiam principaliter
 enim disposuit circa ius ciuile suppledo
 solēnitatem ab eo requisitam. multa enim per-
 mittuntur per consequentiam que non admit-
 tuntur principaliter. vt in. l. j. ff. de aucto. tu.
 presertim cum hoc ius fuisset huiusmodi ne-
 ptibus q̄esitum: non ex carum contractu seu
 facto: sed iuris dispositione. Nec hoc casu im-
 perator principaliter disponit cōtra ius gen-
 tium tollendum quantum ē ex facto hominis.
 Sed nos loquimur in iure q̄esito auctorita-
 te iuris ciuilibus. Ad hoc ter. notabilis. in. l. ij.
 ff. de nata. restr. vbi ter. dicit. q; imperatores
 non facile solent libertum natalibus restituere
 nisi consentiente patrono: cum non posset
 postmodum ad liberti successionem venire.
 Et tamen vt inuit ibi ter. imperator hoc pot-
 est etiam non vocato patrono: licet de facili non

soleat: potest ergo ex certa scientia facere si
 vult. Ad hoc facit quod notat Inn. in. c. ni-
 si cum p̄idem. de reuincia. q; superior penes
 quem est potestas dispensandi: potest etiam
 non vocatis illis quibus p̄iudicatur dispen-
 sationem imp̄dere. Et per ter. illius. l. ij. vi-
 cit notabiliter Bar. i. l. gallus. §. et quid si tā-
 tum. ff. de libe. et post. q; si imperator vult le-
 gitimare aliquem non vocatis agnatis qui-
 bus delata est hereditas: potest: dummodo
 hoc faciat ex certa scientia. Item pro hoc fa-
 ciunt dicta per A. in. l. rescripta. C. de preci-
 impera. offe. que p̄muniter approbantur per
 alios legistas et canonistas in. c. que in ecclē-
 siarum de constitu. q; licet princeps non pos-
 sit sine causa rescribere contra ius diuinum:
 tamen si de facto scribit presumenda est in eo
 causa. vnde si princeps mandat aliquem in-
 terficere vel rebus suis priuari sibi parcendum ē.
 Nec obstat p̄dictis. l. si. ff. de nata. restr. vbi
 dicitur q; libertus debet per imperatorem re-
 stitui natalibus patrono consentiente: quia ius
 patroni per hanc restitutionem amittit. Et
 per illum ter. dixerunt doc. cōmuniter q; p̄in-
 ceptus in legitimatione fienda debet requirere
 agnatos qui successuri erant ab intestato et cū
 eorum consensu legitimationem facere: salte-
 eo casu quo filius petit legitimari post mortē
 patris. Dic q; dicta. l. si. procedit de potestate
 ordinaria sed nō absoluta: prout loquitur. d.
 l. ij. eo. ti. que hic interuenit per illam clausulā
 ex certa scia.

CAn autem valeat donatio sine insinuatio-
 ne confirmata iuramento: ff. Bal. in. l. illud.
 C. de sacrosanctis ecclē. dicit q; non. Quia ad
 hoc vt iuramentum aliquid operetur: tria de-
 bent concurrere. Primo q; persona sit habi-
 lis vel per iuramentum habilitata. Secdo q; sit
 general' forma seruata. Tertio q; res n̄ sit p̄-
 hibita. vt. l. si quis inquilinos. §. si. ff. de lc. j.
 S; iste donatōes clādestine nō interueniētib;
 actis sunt p̄hibite vt. l. donatōes. C. de dona-
 tionibus. ergo iuramento non validant: meri-
 to nec vix obligatio nāl. Idē t; Bal. i. l. pe.
 C. de dona. S; Jo. an. in addi. Spe. in ii. de
 instru. edic. sine de fide instru. §. pono. t; p̄u-
 p̄ ea q; habentur in auct. sacramēta. pubex. C.
 si aduersus ven. et qd habent. c. cum p̄tigat.
 diurem. Secdo q; n̄ b; p̄ceptū cāz p̄hibitois:
 q; certis casibus valet sine insinuatōe: vt hf

53

in. d. l. pe. Ideo potest iuramento firmari: vt. l. no dubiu. C. de legi. Jo. d. ino. dicit qd op. Jo. an. pot. teneri dummodo p meuz vel doluz non fit extortum iuramentu: qd tunc posset pe. ti absol. o iur. ea que habent i. c. si vero. d. iure iur. Et ad rōnem Bal. rīdet qd res nō sit p. hibita: vey. ē de iure canonico. Secus si d. iur. re ciuili: vt voluit Jo. an. post host. i. c. que. admodum. de iureiur. Ange de arc. insti. de dona. dicit qd cum iste casus sibi semel occur. reret noluit p aliqua ex dictis opi. consulere. Tū videtur tenēda opi. Jo. an. et imol. per ea que notat Bar. in. l. si quis. p. co. ff. d. fideiuf. vbi dicit qd h. donatio inter vix et vro. nō va. leat: tñ si firmatur iuramento valet. Idez dic. in casu nostro.

54 Quid si remitto ticio mille ducatos et sic eū libror: an indigeat infuinatione: R. Bar. in. l. modestin. ff. de dona. distiguit. Aut debitu est odiosum vt vsuraz vel penaz: et valet si. ne infuinatione. vt. d. l. modestin. Aut ē de. bitum vcre fortis. Et tūc: aut est debitu et plu. ribus causis: et tot sunt liberatōnes quot sunt cāe debiti: iō non indiget infuinatione: si ali. qua cāz nō ascendat vltra qngētos aureos: Aut tota sūma est et eandē cā: et tūc indiget infuinatione: vt. l. siqs eandē. ff. de reg. iur. Secus si fiat et alia cā. qd tunc claz est: qd si indiget infuatioē. h. Ang. i. d. insti. p. inis.

55 An aut donator teneat de euictōe: Dicim panor. i. c. inter cetera. de pb. et in. c. si. de ep. et ven. post Li. et alios: qd aut donator: solēni pmissione pmisit de euictōe: et tenet. Aut non promisit: et tunc aut donatio incepta p. missione: vt qd p. io. pmisit: et postea donauit. Aut incepta a traditōe: qd simul donauit et p. misit. P. io. cāu: h. oli si tenebat: nisi p. missio fuisse solēnis: puta stipulatōe. interueniēte: h. hodie sec. p. l. siqs argenti. C. de du. Scdo casu. s. cū incepta donatio a traditione: aut vult agere ad p. iculare interesse: puta ad sumptus factos occasione illius donationis: et distin. gue vtz: donator: fuerit in dolo vel nō. Nam p. mo cāu tenet. scdo nō: vt. l. aristo. ff. d. do. na. Ad totale vero interesse rei donate agere non pot. vt. l. ij. C. de vic.

56 Quid ar si dōato: dicat: dono tibi villā meā et oia iura q habeo i ca: an veniāt iura spūalia: vtputa: inspronatura: ecclie et huiusmodi: Dic. sim panor. in. c. sedes. de rescriptis p. notabile

dictum Inn. in. c. et l. is. de iur. patro. qd non veniunt iura spūalia per talem donationes. qd hoc signum ois: non extēdit se ad ea que sunt alteri iur: et nature qz ea que p. cipaliter trās. feruntur. optie facit. d. c. sedes. vbi dicit qd per clausulā generalē: quida; alij: et res aliē: multi tudo effrenata nō includit: nec p. sone: nec res maiores exp. siss: sed pares vel minores. Et quo inserti panor. qd gen. sequēs enumeratio nem sp. ciz: restringit ad spēs pares exp. siss: Sic ergo illa generalitas. s. et omnia iura: d. z restringit ad temporalia: p. pter spēm tempo. ralitatis p. cedētē. Secus autem qñ datur aliquid qd h. simul temporalia et spūalia iura cum omnib. pertinētis suis: sicut est preben. da que habet possessiones et decimas: tunc omnia simul transferuntur. hoc idem t. Jo. in. d. c. et litteris.

Donatio. ij. s. cā mort. et vt euz rē quā dono malo me habere qz euz cui do. no: sed magis ipm qz herede; meum. ff. e. l. ij. Vel magis rater diffiniendo: ē qdaz et mor. tis vel alterius instantis vel futuri piculi p. si. dicatione vel metu dispensatio volūtatis. ff. e. l. ij. Et addit Mo. st. liberaliter facta: qd sigs cā mortis sibi p. minate rem suam qd p. rret: nō valeret: licet periculū imineret. ff. qd me. cau. metum. Et hoc intelligitur qñ met. iō mihi inferretur vt aliqd donē. al. s. secus. ff. e. l. iij.

Quis pot. donare: R. qd huiusmodi dona. tiones facere pot. omnis qui testari pot. q aut testari nō potest: eam facere non potest. Hoc fallit in filiosa. qz h. patre consentiēte testari nō possit: excepto castrensi peculio: v. l. quasi do. nationem tñ cā mortis facere potest: parente i cuius potestate est p. sentiente. ff. e. tam is.

Qui donari potest: R. qd omnib. donatio fieri potest quibus legati de iure relinqui po. test. ff. e. l. omnibus. In quo quide; tempus non donatōis: sed mortis inspicitur. ff. e. mor. tis. Nō tñ sim Bar. l. quidam. ff. de pe. qz h. dānatis in metallū non possit legari: fallit tñ i cā alimentoz. Et hoc facit ad. q. An fratres minores vel alij q nihil pnt habere: saltem pos. sint petere et cā alimentoz.

Quero quid pot. donari cā mortis: R. qd quid inter viuos dari potest.

Quot sunt species huius donationis: R. Ke. spondeo tres. vna que fit ab homine sano: eo

q̄ cogitat se q̄q̄z mortuū. Alie vero due si
unt ab hoie qui occasione langoris vel alteri
cāe timet sibi mortē: vel aliud piculū de prio
imminere: quaz vna sit ita: vt res donata statiz
fiat accipiētis. Altera: vt tūc fiat accipiētis:
cum donans decesserit. ff. e. l. ij.

¶ **Q**ual' r̄ at fiat: Dic q̄ tripl'r. s. traditōe: pol
licitatiōe: et stipulatōe. ff. e. l. senat'. Sub q̄cū
q̄z at spē fiat: d̄z inferi i ca: q̄ fiat cā mort': vl
alteri' piculi talis: q̄ al' s esz donatio simplex
inter viuos. q̄ztūcūq̄z fieret in articulo mort':
q̄z si eo ipso: q̄ q̄s mouēs donat: donare mor
tis cā vñ. d. l. senat'. sm. d. 30. Scdm̄ at hosti:
hoc estimandū erit ex verboz affectōe: et q̄li
tate psonaz et stat'. Et si nihil apper: p̄sumit
inter viuos donatū. Et d̄bet in ea q̄q̄z testes
adhiberi. C. e. l. fi. d̄z et eē p̄ns p̄sona cui sit:
vel alia: q̄ vice ei' recipiat eā. vñ si vult dona
re cā mort' paupib': vel eccl'e: donet nōio si
pulati et recipiēti noie paupex: l. eccl'e. ff. e. l. i.

¶ **E**t q̄d' at cāis reuocet h' donatio: Dic q̄
cuiuscunq̄z spē: vel modi sit: ipso iure tripl'r
reuocef: vel si donās supuierit: seu de piculo
in quo erat pualuerit: vel cū penitauerit: vl do
narius pius decesserit. insi. eo. in prin. Si
tū donans irreuoocabile cā dixerit esse: irreuo
cabilis erit: vt si dicat donatōez hanc: q̄ztūcū
q̄z donarius: aut me supuierit: vel penitere
p̄tingat: tū irreuoocabile eē pacifcor: et iubeo.
volens cam: nulla ratioe vel cā irritari posse
d. l. senat'. §. mortis cā. Et sic habebit effectū
simplicis donationis: h̄z dicat fieri cā mortis.

¶ **I**n quibus aut huiusmodi donatiōes sint
fictes vel dissimiles legatis: Dic q̄ h' donatio
differt a legato. P̄tio q̄ legatum scmp datur
ab herede: h̄z donatio cā mortis vel ab eo vel
a defuncto. Scdo q̄ filiusa. patre p̄mittente:
hanc donatiōe facere p̄t: nō aut p̄t legare
vel testari: q̄ hoc ex alieno arbitrio pendere n̄
d̄z. ff. eo. tā is. nec et p̄t. codicillari. vt. l. ij. de
le. j. vbi h̄r q̄ q̄ nō p̄t testari: non p̄t codi
cillari. et ibi Bar. reddit rōnem: quare aliud
sit in donatiōe cā mortis: et aliud in legato. di
cens: q̄ h̄z donatio cā mortis sit vltima volun
tas: sapit tū nām p̄cū inter viuos. Et iō p̄t
fieri a filiofa. volente patre. Tertio: q̄ si testū
accuso: legatū p̄do nō aut donatiōem. ff. de
his q̄. vt iudi. l. post legatum. et isti. de do. §.
j. i. gl. i. ver. sc̄re. vbi et p̄les alie ponunt d̄rie:
Rō at d̄rie: quare i. o. casu p̄dat legatū: et si

donatio cā mortis dat p̄ gl. l. d. l. post legatū
i. §. q̄ mortis cā. q̄ donatio mortis cā nō p̄ te
stamentum p̄ firmat: Et vide et Bar. in. d. l.
circa p̄ncipiū. vbi dicit q̄ ille q̄ dicit testū sal
sum directe ipugnat iudiciū: vel voluntate m
defuncti: et p̄ p̄ns d̄z p̄dere legatū. L̄ onuenit
aut cū legator: q̄ in morte p̄ firmat et ex ea sal
cidia detrahatur. C. ad. l. sal. l. fi. Et in tantū
est similis ei: vt euz ipso fere p̄ ois q̄ numeret:
d. insi. §. j. in ter. et in glo. Sed dices tu non
ne legatū p̄t dari a testatore sicut et donatū
cā mortis: certe sic: h̄z tunc amittit nomē lega
tū et transit in donatiōe simplicem et in spē m
donationis iter viuos. Et de hoc est glo. sin
gularis de qua d̄i. facit magnū sc̄sum in. l.
legatū. de le. ij. et d̄i. dicit q̄ ex hoc sunt duo
effectus. P̄tio: q̄ testator: nō potest amodo
reuocare. Scdo: q̄ de hoc amplius falcidia n̄
detrahatur. vt. l. vbi. ff. de do. cā mor. q̄ tene
menti. dicit Bar. in. d. l. legatum. h̄z ipse du
bitet de hoc.

¶ **D**onatio. ij. pp nuptias.
Donatio pp
nuptias ē qd̄ sponsus sp̄ōse donat q̄n
ab ea dotē accipit. et de do. inter vi. et vro. c.
nup. et ibidē p̄z q̄ idē est et si sponsus donat
q̄n n̄ accipit dotē: q̄ siue accipiat dotē: siue n̄
illud qd̄ donat sic vocat. Alicubi itis: vt i ipsa
nia p̄suetudo ē: vt viri vroz dotēt et pp̄ia
subā: q̄ p̄suetudo p̄t eē licita sm̄ Panoz. i. c.
et si necesse. de do. inter vi. c. si. §. sanc. et. C. d̄ pac. p̄ue.
l. et morte. vbi et p̄z q̄ si diuerse sint q̄zitates
maioris vel minoris dotis et donatiōis pp nu
ptias: q̄ et tūc equalitas de necessitate regri
quota et nō in q̄zitate. Et q̄ si pacto p̄ua sc̄a
fuerit: nō t̄z. Inn. vt refert panoz. i. c. si. d̄ do.
inter vi. p. d. l. et morte. dicit q̄ p̄t eē dispa
ritas in dotē: et in donatiōe pp nup. et i q̄ziti
tate. h̄z sm̄ panoz. videat ter. bodie de iure au
ctēticoz in aut. equalitas. d̄ pac. p̄ue. q̄ p̄ dos
et donatio debeāt eē eq̄les: et pacta d̄ lucro do
tis vel donatiōis debēt eē equalia. et ita seruaf
sm̄ panoz. in senaz ciuitate: vbi cōiter dona
tio pp nup. ē eiusdē q̄zitate cū dotē: h̄z i mul
tis locis si obseruaf. Vñ vt d̄ gl. l. d. auē. eq̄
litas. ip̄a aut. ē sublatā bodie pp p̄suetudinē:

q: pstituit dos: & sepe nulla donatio fit a viro
Sed m dic puetudines seruandā vbi viget.
als serua dispōnem illius auctēticē.

P S; tu diceret qd opaf ista donatio ppter
nup. q̄ sit a marito: cū maritus c̄t teneat bona
donata: p̄stāte m̄fimonio: & fact̄ fruct̄ suos.
soluto vero m̄fimonio redit ad cū. **P**rimū
p̄baf. l. vbi. C. d̄ iure do. Secundum p̄baf
l. d. c. si. So. dicit Jo. an. post. pe. & abbatē q̄
opaf m̄ltos effect̄. **P**rimū p̄pactū q̄b sit d̄
lucrāda dote. nā extendit i fauore mulicris ad
donationē ppter nup. vt sicut maritus ex pa
cto lucraf dotem p̄mōtia vxore: ita vxor lu
cratur illā donationē p̄mōtio viro. vt. d. c.
si. Sc̄do p̄mōtus iusbz ml̄r i reb̄ sibi dat̄ p̄
nup. in dote recupanda q̄z in alijs bonis ma
riti. nā in alijs bonis pōt vxor renanciare iuri
hipothecay: s; in istis reb̄ donatis nō: vt sic
fit: vñ possit p̄suli mulieri in dote recupanda.
de quo in auct. siue a me. C. ad vell. τ in. c. p̄
uenit. de emp. & ven. vbi habet per panoz. q̄
res donata vxori a viro pp nup. non p̄t aliena
ri p̄ maritū: et p̄sentiente vxore: ut in. d. auct.
siue a me. nisi duob; interueniētib;. **P**rimo
q̄ vxor p̄sentiat post biēniū: sc̄da vice. Sc̄do
q̄ tñ sit in iuri facultatib; ut indēritati vxoris
possit p̄suli. Et regitur ut facultas sit in bo
nis mariti nō solū tpe d̄ctū: ut qdam dicūt:
s; et tpe quo vxor agit: seu agere p̄t. Et p̄di
ctus tex. nōbil̄r limitat ius ciuile. Tertio ope
ratur q̄ marito uergente ad inopiam: vxor p̄t
et a creditoribus mariti vendicare tam dotem
q̄z donatōz pp nup. Debēt. n. deferuire oneri
bus m̄fimonij: vt. d. l. vbi. Quarto si uir cō
mittit adulteriū: mulier pōt agere: vt lucratur
illā donationē pp nup. sicut agit vir: vt lucrēf
dotē mulieris: qm̄ mulier adulteraf: vt. c. ple
rūq; de do. inte vi. Et ideo sis caut; vt semp
fiat ipsa donatio pp nup. ipsi mulieri. Et nō
q̄ ista donatio que sit vxori a viro: non indi
get infirmatōe: q̄z ius qngentos aureos ecce/
dat. C. de do. an nup. auct. eo decursuz. Et rō
est fm̄ Bar. in. l. cū multe. C. de do. an nup.
q̄ non est donatio simplex s; ob cām: q̄b pro
derit mulieri: & nō viro: q̄ si pactū factū fue
rit de dote & donatione lucrādis: mulieri do
natione lucrabit ultra qngentos aureos: vir
aut non lucrabit ultra qngentos in dote: vt in
d. auct. ea decursam. s; fruct; in donatiōis pp
nuptias: si vxor: s; vir p̄cipiet ad sustentationē

sui & vxor: & familie sue p̄pter onera m̄fimo
nij. et de do. inter virum. p̄ vestrās.

D S ē donatio a p̄te mulicris fa
cta p̄ti viri pro sustinendo
onera m̄fimonij. Et ē dotis nā ut du
rante m̄fimonio: duret dos. Lo vero s̄lutos
soluit: q̄ sine eo cē nō pōt. ff. de iure do. l. iij.
Et ē dos quasi p̄p̄m̄ p̄fimonij mulicris. ff.
d̄ mi. l. demiq; s. s; vtz. Et ad hoc q̄ sit dos:
oz q̄ m̄fimonij sit d̄ctum: nō tñ de facto: s;
et de iure. d. l. iij. Sed q̄z diu stat m̄fimonij:
d̄m̄uz dotaliū est penes viz. Vñ τ p̄ volunta
tem viri nō pōt inde elemosinā facere.

Additio. Adde tñ q̄b nōt Alex. de
uol. sup. s; ca. ff. fo. ma.
vbi dicit q̄ d̄ca. l. iij. de iure. dotiū p̄cedit qm̄
m̄fimonij nec d̄ p̄nti nec d̄ p̄trito fuisz d̄ctū
& sic ubi nulluz m̄fimonij fuisz d̄ctū. Sec; er
go ē si p̄us fuit d̄ctū. q̄ s; eo postea soluto tñ
d̄r dos. Et hoc voluit pau. d̄ castro. sup. s; ca.
ff. solu. ma. Idē Bar. i. l. si marito. c. ii. Et p̄
hoc decidit q̄o notabilis que fuit de facto fm̄
pau. de castro. q̄ statutū dispōncis q̄ mulier
teneatur egs portionib; relinquere dotē suaz
filijs suis vtriusq; m̄fimonij: h; locū nedū qm̄
morit mulier p̄stāte m̄fimonio: s; et qm̄ morit
eo iam soluto: quia etiam tunc d̄r. **C** finis.

Quot sunt species dotis: s; due. nam alia
ē p̄fecticia: alia aduēnticia. **P**rofecticia ē que
a p̄te vel a sup̄iore aliquo delinea p̄tis tan
q̄z a patre est p̄fecta. l. de bonis eius. nec res
fert: an filia deinceps sit in p̄tate: vel emācipa
ta: q̄ non patria potestas facit dotem. p̄fecti
ciam: s; nomē patris. **P**rofecticia ergo est si
pater dederit: vel alius eius mandato vel no
mine: eo ratum habente: vel curatore cī: si sit
p̄digus vel furiosus. ff. d̄ iure do. p̄fecticia.
Si vero p̄: non tanq̄z pater: sed tanq̄z extra
neus dederit illud quod daret extraneus sibi
vt daret in dotem filie. non erit p̄fecticia: sed
aduēnticia. ff. n. aduēnticia. Et quā ml̄r dat p̄ se:
vel ali; a patre vel auo: siue sit frater: siue auū
culus: vel quilibet alius. d. l. p̄fecticia.

Ad que p̄tinet piculū rei dotal: an ad uiz:
vel ad vxorē: s; res date i dotē: aut sunt estu
mate: aut n̄. Si sic piculuz spectat ad viz: nisi
res ex toto p̄ritan nup. nam estinatio vendi
tionem facit. Et i hoc casu: tā lucz q̄z dānum
spectat ad viz: sicut ad rei cmptozes. ff. de iur.
do. plerūq; & l. res in dotem. Si vero n̄ sunt

estimata: tunc ad vix si spectat picalu rei dota-
lis: vel enictiois: vel deterioratiois: s; ad vrozē
d. l. plerūq; Et pōit ibi exēplū: q; si vestis sit
estimata: et m'r eam attriuerit: vir estimatōez
reddit. Si vero inestimata dānū et lucz p'tiet
ad mulierē. d. l. plerūq;. s; fructus tñ dotis p-
tinent ad vix: pp onera m'rimonij: si tñ susti-
nuerit on' m'rimonij: al's se'c. ff. c. dotis fru-
ctus. et d. l. plerūq;. s; si serui. vbi et d' q; se-
tus pecoz dotalū p'tinent ad vix: q; pputā-
tur in fructibus: sic tñ vt suppleat prius capita
p'emortua et fetibus iam natis. Vnde ibi sal-
lit hec regula. Cuius est emolumentū eius d'z
esse periculū. Et hoc est veruz: nisi res dotal
p'stitar in numero: pondere et mēsurā: q; picu-
lum taliū spectat ad vix. s; etus tamen ancil-
larū dotalium nō cedit viro: q; dignitas p'di-
tionis humane facit: vt ptus ancillaz non de-
beant fructū noie censeri. d. s. si serui. Item
nec lapifodie: vbi lapis non renascitur. Sec'
vbi tales lapides renascantur: cuiusmodi sūt
in anglia et asia: q; tunc fructus eoz p'tinent
ad vix: Idē ē de fundis ar gētisodinis: et sil'i-
bus: et de arborib' non cedendis. Sec' ergo
in arboribus cedendis: vt q; j. b'ue tempus
renascuntur: nam tunc possunt dici fructus.
Hoc idem t; Bar. in l. diuortio. s; si fundū.
et s. si vir in fundo. ff. so. ma. vbi facit et illis
duas p'clusiones. Prima ē: q; arbores cedue
computantur in fructib': vt sunt salices et hu-
iusmodi. Secus i arborib' fructiferis. Secūda
p'clusio: q; lapis q non renascitur: nō est i fru-
ctu. Secus si renascitur. Idem in cretisodi-
nis et argentisodinis. Et predicta inducit ad
q. quotidianam. Pone maritus qui fuerat
notarius: legauit vrozī vsufructum omnium
bonorum suoz. An illud qd p'cipit et exē-
platiōe p'tocolloz p'tineat ad mulierē: Et di-
cit q nō. Illud. n. qd semel tñ p'cipit: et nō re-
nascit: nō d' ēē in vsufructu: vt in dictis duo-
bus. s; sed redditus p'tocolloz ē huiusmodi.
q; et qno semel est redditus: nūq; amplius per-
cipietur aliquid: cum non sit verisil' e q; perci-
piens perdat illud.

¶ Dactū patri factū a filia: dum nuptui tra-
deretur: q; dote p'teta nullū ad bona p'na in-
gressū haberet: i'probat lex civilis. Si tñ iura-
mēto: si vi: nec dolo p'stito firmatū fuerit ser-
uari d'z. et d' pac. q'suis. li. vj. De hoc vide. j.
¶ Dactum. s. j. et se.

Dos et donatio, ppter nuptias alienari nō
pnt: et p'sentiēte vrozē: nec valet alienatio nisi
vroz: iurauit non d'uenire. Et hoc si non vi-
nec dolo p'stitū sunt tale iuramētū. et d' iureiu.
cū p'tingat. Quidā tñ circa rem dotalē imobi-
lem: puta domuz vel agz: distinguit. ut notat
Asten. li. viij. ti. l. q; aut talis ē estimata: aut
nō. Si sic: vir eā alienare pōt: q; est emptitia:
nisi estimatio fecerit: ut sciretur q'stum res vale-
ret: ut sic soluto m'rimonio: appareat: an res
sit deteriorata: vel huiusmodi. C. de iure do. si
inter. Si aut nō sit estimata: tūc non pōt alie-
nare: nisi in his casib'. P' d'io si puocet ad di-
uisionē fundi dotalis a socio: q; cōem bz illum
fundum cū ipso. Ipse tñ ad diuisionem puo-
care non potest sociū. C. de fun. do. l. si. Sec-
cundo si alienet cum vniuersitate. ut ibidez. l.
j. Tertio si alienet ex necessitate. vt ibi. Quarto
si p'uertat in utilitatem vrozis. ut ibi. l. vlti.
Quinto si vroz: alienationi p'sentiat scō post
biēnium. d. c. cum p'tingat. in glo. dūmō sint
alie res viro: et quibus ei consulere possit. C.
ad uelle. aut. siue a re. Sexto si tātum semel
consentiat: et cum hoc iuret. de hoc dictū ē. s;
Et fm Jo. an. hoc intelligit: siue mulier iuret
per se: siue p. pcuratorē: cui dōit ad hoc spāle
mandatum. et de procu. c. si. li. vj.

Pone mulier p'io iurauit dote mel dona-
tionem pp nuptias nō alienare: nec alienatōi
consentire: nisi ex cā rōnabili et anctē iudicis:

Quid si postea consenserit: non auctori-
te iudicis: et iurauit nō contrāuenire: s; fm.
ho. sup. d. c. cū p'tingat. primū iuramētū serua-
bit. ar. et d' iureiu. ea te. et c. itallecto.

Quid si m'r iuret rem dotalē alienatā nō
repetere: nūquid tale iuramētū erit seruandū?
D' q; sic. q; seruari pōt sine interitū salutis
eterne. Et m'icri tñ obest illud iuramentuz:
nec hēbit auctore p'urij papaz. vt. d. c. cū cō-
tingat. Et idē ē de adulto: rez suam alienantez
et iuramento p'firmate. vt. C. si aduer. vē. l. j.
Ho. at intelligit illud. c. cūz p'tingat. hoc mō
scz cum ibi dicit: seruare debēt. subaudi multe
res. que p'pua temeritate non debent venire
p' papa restituet eas proprio motu: si inter-
uenerit iuramētum vi vel dolo p'stitum.

Sz qno p'stabit de metu vel dolo: s; con-
stabit fm Ho. ex p'spicuis insidijs: considera-
ta p'onaruz q'itate. Aut. n. m'r. ē quedā vira-
go et sic nō p'ssumit coacta: Aut ē nature de-

bilis: et vir dure cervicis et faciei ferocis: et tunc iudex attendet: an exigente necessitate vera res dotalis sit alienata: et tunc bene est. Aut vicio prodigalitate viri: et tunc alienatio est suspecta. Item mulier probabit minus viri: et forte verbera. His oibus corroborantibus mulier absolutione poterit petere.

10 **Q**uid si vir suavi eloquio mulierem iducat ad consentiendum: *h. fm. Host.* consensus valet.

11 **Q**uid si mulier iducatur ad iuramentum coram iudice: et veniat ad aure iudicis: et dicat sibi quod inuita consentit et iurat: *h. fm. Host.* iudex non debet hoc sustinere: sed si sustinuerit presumit pro muliere. ar. extra de his que vi metus. c. j.

12 **Q**uid i dubio: *h. fm. tenendum* iuramentum: quod dubius via tutoris est eligenda. extra de sp. d. inuenis. vel reliquet arbitrio pape. quod quod ipse voluerit tutus erit: nec aliter agere poterit: nisi pro cuius absolutio fuerit. ut dictum est. *l. d. filiis* at generalis gratia mulierum et pariter eorum: videlicet hoc est. *l. q. qm mulier nubit faciat eam iurare* quod nunquam consentiet alicui alienationi rei dotalis: nisi coram iudice eam cognita et probata. *l. necessitatis* ne instantibus: tunc enim si aliter consentiat et si iuramentum faciat: cum sit prius licito et honesto: non tenetur extra de iureiur. ea te. et potest ad dera quod si nunquam fuerit: non valebit. *h. Host.*

13 **Q**uid si vir alienet res mobiles: *h. fm. Host.* hoc factum est: quod non est prohibitum. *h. Host.*

14 **Q**uamvis vir alienare possit patrimonialia: *h. fm. q. sic fm. Inno.* si dominium eorum sit translatum in virum: aliter non. *ff. de iure do. si ego.*

15 **Q**uamvis mulier possit donare dotem postquam in firmo: *h. fm. q. no. ut et i. l. postquam. C. de dona.* sed *fm. gl. ibi.* ipsa actione sine spe: vel et dote permittit potest. de qua *gl. Bar.* ibi facit magna festum: nec quoniam maritus dote regreditur penna mariti vel filioz. *vt. l. velles nec ne. C. de re. do.*

16 **Q**uibus casibus maritus lucratur dote? *h. fm. lucrat et pacto: vt si paciscat de tota dote vel eius parte: post mortem uxoris lucranda. vt. C. de pac. con. l. et morte. et in au. ibi posita.* Item lucratur et lege: ut si pro adulterium mulieris fiat divorcium iudicio ecclesie. mulier amittit dotem. extra de do. inter virum. plerumque. Secus: *fm. Danor.* ibi si fieret separatio per iudicem seculari: nam iudex secularis non est in hoc competens quando agitur civiliter. *vt. in. c. tue. de procur.* Item est si vxor propria voluntate propter adulterium: vt quod timuit maritum: recesserit.

rit. Item etiam si maritus propria auctoritate eam expulit. Et hoc intellige quando adulterium sit notorium. Et sic nota quod quo ad dotem lucrandam paria sunt matrimonium separari iudicio ecclesie: vel propria voluntate uxoris: vel mariti ob causam fornicationis. Nota tamen ex ter. d. c. plerumque. in verbo recediliari. quod vxor adultera recediliata pro marito non debet perdere dotem. Item est et dicendum e converso scilicet de viro committente adulterium: quod perdit eodem modo donationem propter nuptias. et pari modo potest matrimonium separari quo ad thorum instante vxore: nec quo ad hoc indicant ad iparia maritus et vxor. *vt. l. c. gaudemus. de divor.*

Quid autem si maritus iterficiat vxorem in adulterio reperta: pro quod debeat perdere dotem: an vir perdat ipsum lucrum? *Bar. fm. gl. l. si ab hostibus. ff. so. ma. dicit quod sic. quod non licebat sibi iterficere.* Et per hoc dicit quod si licuisset sibi iterficere et statuto vel consuetudine non perderet dotem. *vt. l. quid ergo. §. si heredes. de le. j.* Item nota hac. *l. cum per totam Italiam sint statuta: quod vxore predecedente: vir lucratur certam partem dotis: ut eam si lucratur: si vxorem occidit.* *h. Bar.* Nec ob. *l. si quis in gravi. §. si tui. ad fill.* quia ignoscitur ei ad minorem penam: non ut in totum reletur. *vt. l. i. ff. de sic. et l. si adulterium. §. ipse ratorum. ff. de adul.* Et per hoc habes concordare ter. qui videtur adiuicere priari. Nam debet intelligi quod marito peritur: sed non dicitur.

Querit et *gl. in. d. l. si ab hostibus: quid si maritus non iterfecit: sed mulier erat infirma: et maritus noluit ducere medicum: vel ducebat unum qui nesciebat unam litteram: certe dicitur glo. quod perinde indignus est: ac si occidisset eam.* Item *Bar. ibi.* Item dicendum est si mulier erat furiosa et precipitasset se de solario pro fenestra: quo casu maritus non debet aliquid de dote lucrari. Item dicit *Bar.* e converso: quod si mulier occidit virum: ut si possit repetere: quasi culpa eius matrimonium sit solutum. *vt. l. consensu. C. de repu.*

Quid autem heredes mariti possint vxori obijcere adulterium ad effectum impediendi restitutionem dotis: *Bar. in. l. rei indicare. ff. so. ma. claudit per illam ter. quod non. ex quo tacuit in vita. quod placet Danor. in. d. c. plerumque.*

Quamvis vidua committit stuprum et peccet dote ab herede mariti: possit repelli pro exceptione ne de fornicatione: *h. fm. do. Jo. ant. i. d. c. plerumque. §. sic de rigore iuris: et perdet dotem: et sic*

remanebit apud heredes mariti et offensa facta defuncto. p. ter. cū gl. r. p. ea que nōt. Bar. i. l. pe. C. de adul. ubi fert et illa. l. q. ille qui offenditur d' adulterio: pstante mrimonio: ille offendit et stupro viduitate durante. Et ita iuriatur p sanguine viri iā defuncti et stupro: qd pmittit p viduā: sic qñ pmittit adulteriū: **M**ūquid pater qui dedit dotē pro filia: perdat eā pro adulterio filie: s. q. si nō ē stipulatus eā sibi reddi perdat eā: et sibi iputetur. vt t3 Jo. an. in. d. c. plerūq. et Accur. i. l. p. sen. fu. C. de repu. S3 D. p. l. ij. s. itē si voluntate. ff. lo. ma. dicit q. si filia ē in pte p̄ris: nō p̄iudicat p̄ri: qñ possit agere pro dote. Mō tñ ad p̄dicta qd nōt. Ar. f. q. qñ vxo: pp̄ aduiteriū perdit dotē: si ipsa erat filia. vel al's qñ: cunq3 dos erat ad patrē recassura: pater nō pdit eā pp̄ delictū filie: qz pater nō d3 portare iniquitatē filij. Si vero nō erat recassura ad patrē: quāuis ab eo p̄fecta: tūc marit' lucraf dotē. C. de adul. l. si. S3 qñ dos erat reditura ad patrē: pater eā perdit quādiu filia aduiteria viuūt. sicut ēt non potuisset eā repetere: ipa non aduiterate: nec d3 ipse et delicto filie lucrari fed tenebit eā vir: aduiteria viuēt. post eius mortē redibit dos ad patrē. Sicut si p̄clatus ecclē p̄mittat felonā. i. p̄iuret p̄tra dñs quādiu ipē viuēt: ecclēsia feudū perdet: s3 ipō mortuo ad ecclēsia feudū redibit: ne s̄lictum persone redūdet in dānū ecclēsie. Et ex his sequitur q. si vir p̄mittit crimē lese maiestatis: pp̄ qd bona eius p̄s̄cētur: et ipse nudus exulet: vxo: perdit dotē quādiu viuūt vir eius: ne pp̄ eius delictū lucretur vxo: qd prius nō habebat. Interi tñ fiscus ei p̄uidere tenetur ne cessaria loco iuri. sed viro mortuo: rehabebit integre dotē et dotarium suum. Item de exp̄nsis factis ab vxo: extra domus: quia vir pro oneribus habet dotē. Ideo a tēpore contracti matrimonij: intus et extra debet sibi facere exp̄nsas vir secundum quātitatem dotis ff. fami. herē. l. si maritus. imo ēt si dotem nō h3 vel perdit culpa sua: tenetur ei necessaria p̄uidere s̄m facultatē suam. Si tamen mulier sp̄ote recessisset: nō recuperaret exp̄nsas: nisi a tēpore quo rediēs n̄ ē admissa. Et hoc nisi opponat de adulterio: qz adulter nihil tenet prestare: nisi ipa replicet de simili. Dico atq. sp̄ote vagātū n̄ tenet ad exp̄nsas: s3 solū qñ iusta de causa: puta pp̄ nimiam sentitiā viri uel

huiusmodi. vel qz vir vadit ad lōgiquas partes: et eam mittit ad psanguineos ipsius vxo: ris pro maiori honestate.

Pone q. pp̄ adulteriū vxo: scā sepatione tbo: mulier dotē amisit: nūc at. p̄bata p̄sanguitate sepant oio: nunq. mulier poterit dotē repetere: s. gl. i. d. c. plerūq. q. cōiter approbat a doc. dicit q. n̄ pp̄ rōcs ibi positas: maxime p. l. si vxo: ff. d' adul. ubi dicit: q. nec mrimoniū: nec sp̄s: mrimonij violat s3. Jō pp̄ p̄uā itētōz mulier' cū ope subsecuto: et q. snia iā trāsluit i rē iudicatā: n̄ d3 mulier dotē recuipare: s3 nūc appeat mrimoniū fuisse nullum. Et marie h̄ ē tenēdū: ne def mulierib' cā falsā d3 p̄batōes: ut recuperent dotē. Et fac. p̄ hac p̄te qd disputata i regl' a cū s3. d. re. in. i. vi. i. iner. cu. ubi dicit q. ille q. cognouit solutā credēs cognoscē maritatā: puniit p̄ cric adulterij.

S3 pone q. iter titiū et bertā ē psanguinitas i scdo gradu: q. ducti ignorātia iuris p̄erūt d' scō: s3 sciuerit p̄i: iter eos cē dicitā psanguinitatē: an isti d̄beant puniri p̄ca adulterij uel incestus: Et ex quo p̄erūt p̄ leges: an d̄beant p̄dere dotē: et donatōz pp̄ nuptias. iuxta penā ipsitā a legib' s3. p̄danor. l. c. i. ff. necesse. d. do. inter. vix. recitat Jo. an. tenere. q. ignorātia iuris n̄ excusat: nec ēt feminā: cū illa n̄ excuset nisi i cāib' a iure exp̄ssis. ut ē ter. n̄ bilis i. l. ne passis. C. d' iur' et fac. igno. Secus si errassent i facto: puta qz credidissent disp̄satū. et sic cōiter doc. trāseūt. vt dicit p̄danor. et vidēt tenere legitte i. l. q. p̄. C. d' iur. nup. et i. l. anūculo. ff. d' p̄di. sine cā. S3 Bar. t3 ibi p̄riuz sequēdo opi. Jo. q. ignorātia iuris excusat a pena amissionis bonoz. et hoc p̄ an. ice. ff. as. C. d' ince. nup. vbi pena ponit sciētē p̄ hētibus. facit. l. si adulteriū. ff. de adul. vbi crates iure excusant a pena incest' et adulterij. Et hāc opi. sequit p̄danor. et p̄cludēdo post Bar. hāc māz i tria mēbra dicit: q. aut agit d' pena adulterij seu incestus: et erro: iuris excusat. d. l. si adulteriū. vbi ter. nōbil. Aut agit d' pena p̄ditōis pp̄rie substāne: vt dicit et donatōis pp̄ nup. et idem ar. i. d. aut. incestas. Aut agit d' pena p̄ditōis lucri et n̄ excusat. vt d. l. q. p̄. Et h̄ opio ut tenēda: marie cū sumus i penalib': et sic assumēda mitio: opinio.

Additio. Et nō Bar. i. l. d' scripto 24. his. C. d' ipo. lu. d' script. l. r. q. dos et dōatio pp̄ nup. n̄ dicitur tituli

no

35

24

mulier allegat q̄ e pauper? t nō hz vñ vniat
 iterim: qd iuris: ff. q̄ estimabitur esse heres
 dis: t p̄denabitur ad dādū statz. De hoc ur
 cāns in. l. si p̄stare. ff. quotiēs. ff. so. ma.

30 **¶** Utrq̄ maritus uel ei? heres i restitūda do
 te possit detrabere impēsas: ff. aut fuerūt ne
 cessarie aut vtilis: aut volūtarie. Necessarie
 minuit dotē ipso iur. Vtilis nō minuit do
 tē ipso iure: s; petūtur actione mādati vel ne
 gocij gesti. vide tñ Bar. quo ad istas expen
 sas vtilis. l. l. vtiliū. ff. de ipen. vbi dicit q̄
 aut sūt facte volūtate mulieris: t tenetur. aut
 sine: t tūc aut p̄t aliūde solueri: t idē: aut si
 p̄t aliūde solueri: t nō tenetur. vt i. d. l. vti
 lium. Nō eiz tūc vidētur vtilis: cū nō expe
 diebat mulieri. Et h̄ idē t; Di. Volūtarie ue
 ro ipense sic: si mulier vult illas hēre: d; redde
 re ea que ipensa sūt. S; si illa non vlt redde
 re: tunc si recipiāt separatiōem tolli p̄nt. Sed
 si nō recipiūt relinquēda: Ita eim pmittēdus
 ē viro auferre ornatū quē posuit: vt si pictu
 ras facta ē in platis: vel in pāno affixo parieti
 p̄t pānum tollere. Secus si cēt facta in ipso
 pariete imediate: q; tūc nō remanet sepatum
 ff. de ipen. l. i. t. l. pro volūtarijs. Sed quas
 dicemus ipensas necessarias: vtilis: vel vo
 luntarias: ff. necessarie sūt que si facte nō fuiss
 sent: aut res perijisset: aut deterior facta fuiss;
 vt domus minabat ruinā: t cā ecia reparari vlt
 tecta restaurauit. Vtilis dicūtur que rez me
 liorem faciūt t deteriorē fieri nō sinunt: ut pa
 stinavit vīncā t huiusmodi. Volūtarie sunt:
 que rē tñ omāt: sed fructū nō augent: vt viri
 daria t picture t crustatiōes. ff. d. ver. si. ipē
 se. Dicūtur aut crustatiōes: quedā cruste sub
 tilis marmoris: que extra mu; ponūtur.

31 **¶** Quid si marit? tenetur d̄ dote: t h; alia d̄
 bita: ff. gl. i. c. et litteris. d̄ pigno. dicit q; mu
 lier p̄ dote p̄fertur oibus hñtibus actōez plo
 nalē uel hipotecā tacitā. C. qui po. i. pig. baz.
 l. assiduis. sed nō p̄fertur creditorib; hñtibus
 expensas hipotecas. nā fiscus simile h; priuile
 giū cum muliere. C. d̄ priuile. si. quāuis. Et
 tñ fiscus nō p̄fertur priuilegijs creditorib; hñ
 tibus expensas hipotecas. hāc opi. sequit̄ A. c.
 cur. in. d. l. assiduis. t Bar. qui dicit q; malū
 cēt cētētiare p̄trarium. l; d̄ ar. ut nōt i. d. l.
 assiduis. teneat q; et p̄feratur anteriorib; hñ
 tibus expensas hipotecā quē sequūtur Jac.
 d̄ are. De. t. Suidō d̄ susa. t. Li. Pro pri

ma tamē opi. facit q; lex nō defert vni benefi
 cium cū dimintōe iur̄ alterius. l. ij. ff. siquis
 a p̄cipe. ff. ne quid in loco pu. Sed itelligen
 do illā. l. assiduis. gnāliter de omnibus cre
 ditoribus hñtibus hipotecā. s. tacitā uel ex
 pressaz diminueretur ius hñtium hipotecam
 anteriorē expensas: Et si diceres idem ē in ta
 cita: Rñdetur q; tacita inducitur a lege: t sic
 dicitur tacita q; hñficio legis inducta. Vnde
 potuit lex restringēdo priuilegium suū p̄ferre
 re priuilegiū mulieris. Secus in expressa que
 hñ factō h̄betū. Excipe tñ cāuz nisi ali? prior
 sit i hñ i iur̄: ut q; petiū dotē p̄cedētē.

¶ Quid at de donatōe. p̄pter nup: ff. d̄ do
 nor. post Inn. i. d. c. et litteris. dicit q; aut mu
 lier d; lucrari donatiōem p̄pter nup. t eo re
 spectu agit p̄ ista donatiōe: t tūc licet bona
 mariti sint sibi tacite obligata pro illa dona
 tiōe: nō tamē h; priuilegiū ut p̄feratur ante
 rioribus creditorib; nec donatio p̄pter nup.
 ē ita fauorabilis sicut dos: q; dos ē quasi pa
 trimoniū mulieris. ut in. l. ij. ff. de minor. Et
 si remanerēt idorate: fieret p̄iudiciū repu
 blice: que rō cessat i donatiōe p̄pter nup. A ut
 mulier agit ad donatiōem nō ut eā lucretur: s;
 tāquā spāliter sibi hipotecatā p̄ dote: t tunc
 h; priuilegiū dotis: q; hoc casu agit potius p̄
 dote q; pro donatiōe.

¶ Utrq̄ bona mariti sint obligata urozi. p̄ bo
 nis patrenalib; ff. d̄ donoz. ubi. s. dicit q; aut
 marit? h; admistratōez illoz bonoz: t tunc
 sūt tacite hipotecata bona sua. C. d̄ pac. p̄ue.
 l. ul. A ut uroz: h; illa bona p̄ces se: t nō sunt
 obligata. t uide glo. i. d. c. et lris. que vult q;
 bona plati sūt tacite obligata ecclie pro mala
 admistratōe: t sic poterit agere ecclā et p̄ ter
 tiū possessore: sicut agit mulier pro dote.

¶ Adarito uergēt ad iopiā et sine culpa p̄t
 uroz agere ad dotē restituēdā. Ista ē cōis cō
 clusio legis: ut refert d̄ donoz. l. c. p̄ ufas:
 et de do. iter. vi. t uro. ubi nō p̄derat culpa
 istius mariti: s; solā q; uidebatur uergere ad
 inopiā. Et scias q; uaria iura emanauerūt in
 hac mā. d̄ inuimū sūt ius. ff. ut in. l. si cō
 stante. ff. so. ma. ubi dicitur q; si substātia ma
 riti nō sufficiat ad satisfacionem dotis t alio
 rum creditorū: potest uroz repetere dotem:
 postea emanauit ius. C. ut habetur. l. ubi. C.
 de iure do. ubi disponitur. q; si maritus ita se
 gerat q; uergat ad inopiam: potest uroz re

petere dotē: et sic p̄uidit latus q̄; ius. floz. qz nō req̄r̄ ut substātia mariti non sufficiat. s̄; factis ē q̄ vergat ad inopiā: v̄puta: qz est nobil̄ et vult facere sumpt̄ vltra q̄z patiant̄ facultates sue. Tertiū fuit ius auct̄icoz. vt̄ in auct̄. de equa. dotis. vbi d̄f̄ q̄ si marit̄ male incipit vti substātia sua: p̄t̄ vroz̄ repetere dotē. et p̄uidit ad huc latus: qz p̄supponēdo q̄ si vergat ad inopiā: v̄puta: qz ditissim̄ ē: et quo t̄m male vti sua substātia: p̄t̄ vroz̄ repetere dotē. Vñ in quolibet istoz̄ casuū p̄t̄ vroz̄ ad dotē agē: et fortius p̄ marituz̄ petentem dotē excipere. Et scias q̄ vroz̄ p̄t̄ in his casibus: ne dū agere ad dotem: s̄; ēt ad donatōz̄ a marito sibi factā pp̄ nup. vt̄ ēter. notabil̄. i. d. l. vbi. Mā dos et donatio p̄pter nup. subijciūt̄ bono die onerib̄ infumoniū: vt̄ ibi. Mō t̄m fm̄ p̄nor. i. d. c. p̄ v̄ras. qz ius canonicuz̄ p̄uidet de vno: q̄ nō rep̄t̄ in iure ciuili: qz dimittit̄ dos penes maritū vergētē ad inopiā: si p̄stat cautionem. Et ex hoc sumitur vna singularis limitatio ad totā t̄i. C. ne fideiul. do. dent. vbi d̄f̄ q̄ fideiul̄s non p̄t̄ interuenire p̄ dotē restituenda a marito: ne notet̄ p̄fidia inter vroz̄ et vroz̄. nā p̄ocedit nisi maritus vergat ad inopiam: tunc. n. licite p̄t̄ interuenire fideiul̄s p̄ dotē soluenda: vt̄ est ter. in. d. c. p̄ vestras. nec sufficit iuratoria vt̄ voluit 30. an. per ter. ibi: vt̄ prestet quam potest. Nam iuratoriā glibet prestare potest: sit q̄z t̄m cūq̄ paup̄: ideo non intelligitur de iuratoria.

35 **Q**uid autem si vroz̄ a principio p̄traxit euz̄ paup̄ere vel cum vergente ad inopiaz̄: vel cū male vtente substātia sua: nūquid possit agere ad repetitionēz̄ dotis: videtur q̄ non: quia semel approbavit mores illius. Contrarium tenet Bar. in. d. l. si p̄stante: quia non potuit vroz̄ per tacitum pactum sibi p̄iudicare. naz̄ publice vilitatis est vt̄ dos remaneat integra mulieribus: vt̄ l. j. ff. solu. ma.

36 **Q**uero. Pone q̄ maritus fuit bannitus p̄pter maleficium de ciuitate sua. vtrum tūc mulier poterit dotem repetere: remedio p̄dictarum legum? Bar. in. l. si constante. pal. dicit q̄ aut ille est talis bannitus q̄ perdit oīa bona sua. qz publicantur: et tunc non est dubium: qz etiam habet locum remediuū huius l. qz tunc est perfecta inopia. Idem credo p̄e bonoz̄ publicata. vt̄ l. si marito. ff. solu. ma. Si vero nihil est de bonis eius publicatum:

s̄; solū exulare iustus ē: tūc ē dubiuū: s̄; finaliter credit q̄ sic: per remediuū auctentici. de equa. do. vbi viro incubat̄ male vti substātia sua: habet locum repetitio. sed ille quem oīz̄ p̄gri nari: male vtitur: qz p̄grinatio ducit eum ad paupertatem et ad fauorem.

Quero: pone q̄ maritus est diues homo: et incipit facere m̄cantiam: et ire p̄r mare s̄; q̄ alij in arte illa periti faciunt: et incipit perdere et depauperari: ita q̄ vulgi opinio est q̄ vergit ad inopiam. An mulier possit petere dotē? Bar. in. d. l. si constante. p̄cludit q̄ sic. Res enim dicitur male geri: quādoqz respectu inicij: quādoqz respectu finis. vt̄ in. l. et i totum. ff. de impen. Et sanoz̄ dotis: nec mulier possit perdere dotē: si vir perueniret ad extremam paupertatem. vtroqz modo intelliget̄ sine vir male incubat̄ respectu principij: siue malum exituz̄ habeat. consulatur mulieri. Et hoc videtur sentire gl. in. d. auct̄. de equa. do. s̄; illud.

Quibus autem casibus dos possit solui mulieri? Bar. in. l. q̄uis. solu. ma. dicit q̄ p̄mo solui potest dos: vt̄ es alienum soluat: vt̄ ff. d. iu. do. l. vlti. Sc̄do vt̄ p̄edia emat: et istō est regulare: quādo ex solutione que fit causa dotis mulier fit melior: et vir non efficitur pauperio: potest fieri solutio. vt̄ in. l. ita constat: ff. de iu. do. Tertio vt̄ redimat suos cōsanguineos ab hostibus: vel q̄ eos egentes alat. Et quo nō q̄ si mulieri soluitur pecūia: vt̄ soluat votum factuz̄ per se: vel vt̄ vadat in p̄grinationem pro anima sua: vel alterius eius cōiuncti: q̄ iuste soluitur et minuit dotēz̄. Si enī permittitur hoc fieri ad liberāda corpa: multo magis ad liberandas animas. l. fancimus. C. de sacrosan. ec.

Quo delicto viri non debet vroz̄ dotem amittere. extra de pignoz̄ibus et litteris. etiaz̄ si commisit lese maiestatis crimen. C. ad. l. iul. maie. quisquis. Excipit p̄anom̄i. vniuz̄ casum in. d. c. et litteris. videlicet in vroz̄ p̄i impillarij. vide de hoc sufficienter. s̄. Confectudo.

Qui habet cognoscere de matrimonio: h̄z̄ cognoscere et de dote tāqz de accessorio. et d̄ dona. inter vi. c. j. ij. et. iij.

Abia in meliorem p̄tem iter p̄t̄ada sunt: vt̄ d̄c gl. notabilis. i. c. ab sit. xj. q. iij. Et iō d̄

cit singulariter Inno. in. c. ad audiētiā. d. ho-
mici. q. cū irregularitas sit de iure positio:
in dubio non debet iudex reputare aliquem
irregularē: quia pene molende sunt. vt in
regula in penis. de regulis iuris li. vi. z dicit
Panor. q. dictum Inno. solet allegari p no-
tabili. Sed tamē sibi nō placet: ideo aliter di-
singuit: q. i foro penitētiō: vbi agitur de pe-
na imponēda pro irregularitate stracta non
dber i dubio reputari irregularis: q. pure tūc
agitur ad penā: z hoc cāu procedit dicē In-
no. z ita loquūtur iura allegata per cū. Aut
agitur i foro penitētiā ad imponēdū pniā: z
i dubio d. potius reputari irregularis: q. i so-
ro penitētiē semp pars tūtiō: ē eligēda lz vi-
deatur durior: q. in illa pre nullū subest peri-
culū. ad hoc. c. significasti. cl. ij. de homi. Et
idē dicit vbiq. dubitat d aliquo dlieto. Ad
hoc vide gl. notabile i. c. vnicō. de seru. i. or.
fa. Idē ē vbi agitur in foro quasi pniā: vtpu-
ta q. nō agitur ad penā proprie: lz ut ab alta-
ris misterio abstineat: vel vt abstineat a p̄cti-
mimonij: vel ab aliquo actu exēcēdo i quo
crecēdo subest peccatū: tūc cū dberemus in-
tentare in parte securiore: lz illa sit durior.

Uellum est singularis pu-
gna pro. pbatōne
virtutis. Ita vt q. vicierit probasse di-
catur: z si nō vicierit d. fecisse i probatiōe putet.
Et d. duellūz quasi duo. ū bellu. Dicitur at
monarchia idest singularis pugna.

Duellum facere non ē licitum. q. ē contra
preceptū illud. Non tētabis dñm deum tuū.
Adat. iij. Itē ē expresse prohibitū. C. d. gla.
l. vnica. li. ij. nec ēt cōsuetudo gnālis aliquez
excusat: q. ē dicēda potius corruptela. nec ēt
excusant ep̄i nec alij prelati: q. a scl̄arib. dñis
cogūtur: aut subire duellū: aut res eccl̄asticas
pdere. Et si sequit mors irregularis sūt.

Penā pugnātū i duello fm Kai. si sunt
clerici: ē depositio. De suspēsiōe at q̄ iurrit i
huiusmodi duello: z quis dispēfare possit i ir-
regularitate p̄cta. vide. s. Dispēfatio. s. vij.

Brietas mortale: lz. secun-
dū Tho. sc̄ba sc̄de. q. cl. Immodera-
tus vsus vini pōt cōtingere tripl̄r. P̄dō ut
vtens nesciat potū imoderatū z inebriare po-
tentē: z sic ebrietas pōt ēt sine peccato. Et sic
de hoc creditur. Secūdo modo q. q̄s p̄ci-

piat potum ē imoderatum: nō tamē est im-
posse icbriare: z sic pōt ēt cum peccato venia-
li. Docetellige nisi ebrietas sit frequens: siue
assidua: q. fm A. lex. d. ales in. ij. sen. di. xxxij.
q. vi. q. cum homo hēat sufficiētē p̄pus dēli-
beratōis: tenetur reprimere motus veniales:
ne p̄cedat regnū peccati siue dñius: nō ergo
pro diuturnitate seu assiduitate iputatur pec-
catū mortale: sed per manifestū datur intelligi
occultū. lz ipse contēptus rōnis. Tertio mō
q̄i quis bene aduertit potum ē imoderatum
z inebriantē: z tū magis vult ebrietatē iur-
rere q̄z a potu abstinere: z talis p̄p̄ie dicitur
ebrius: z sic ebrietas ē peccatū mortale.

Quid cūz alicui infirmo datur imoderatus
potus vel cibus cā medicāne: lz. Tho. ubi
s. In hoc cāu non ē peccatū: nisi datur vsqz
ad ebrietatē: q. tunc ē peccatū mortale.

Ebrietas vtrū excuset homines a peccato:
qd̄ p̄mittit: lz. fm Kai. si quis in ebrietatē in-
cidit sine culpa: z sit oīo alienus a mēte: cer-
te excusatur. xv. q. i. sane. Si autē culpa sua i-
ebriatus sit: dicit aliqui q. excusatur a rāto: lz
non a toto. Alij autē dicūt q. excusatur a toto
si nullum hz iudiciū rōnis. z hoc p̄obabili-
z verius. z p̄co. cū hoc Kai. z iō excusat pe-
nitus ab eo qd̄ fecit in oīmoda amentia: lz nō
a cā amentie pro qua debet puniri.

Ecclesia. j. p̄muniter:

data fuit in alieno solo: qd̄ fiet: lz. s. i.
Kai. z Post. si dñs soli laicus erat z hoc sci-
uit z nō cōtradixit sibi iputabitur z ecclesia li-
bera remanebit. ar. liij. di. si seruus. Si uero
ignotauit: ecclesia quippe remanebit cōstru-
cta z libera: nec efficietur laico cēsualis: lz ille
tū qui p̄struit tenetur dñm seruare idēnem.
vel ēt c̄ps si ponēdo p̄marū lapidē: vel po-
stea in p̄secratōe eccl̄e fuit negligēs. lz in c̄tra-
minatōe dotis uel māsī. Si vero solū erat al-
terius ecclesie uel collegij ecclesiasticū: d. ei re-
stitui hoc mō: q. ecclesia constructa fiet sibi
subdita quo ad insprōnatus. ij. q. ij. aposto-
licos. xvij. q. iij. questi.

Ecclesia nemo edificare pōt nisi auctori-
tate dioecēsani: qui d. ponere p̄marū lapidez
crucē figere z cimiteriū designare: z ēt petere
dotem sufficiētē assignari sine qua p̄secrari nō
d. d. cōse. di. i. nemo. z. c. placuit. Et hodie
gdē sufficit q. assignet pro dote vn̄ māsus. i.

unum prediū sufficiens pro uno pari bonie totaliter liberū. extra de cens. c. j.

3 **Q**uæpti nō pnt pstruere oratoria: siue ecclesias vel capellas in locis nō creptis sine lnia dioecesanor. In locis ē creptis pnt crepti p dicta face: nisi d lnia uel privilegio sedis apostolice spali. vt in. c. auctoritate. d pini. li. vj.

4 **Q**uæctū ecclesie: vel ad pias cās i testamēto et minus solēni uolūtari factō t3. extra de testa. c. relatu. cl. j. z. c. cum esses. vbi pcludit ppanoz. q in relictis ad pias cās ualet quelibet vltima uolūtas i pnia duorū testū ē sine presbytero: z iste ē pprie cās. d. c. relatum. In alijs uero relictis requirit presbyter: vel duo loco sui: cū alijs duobus testib9. Et i his relictis ad pias cās non requiritur q testes sint rogati: vel q oēs sint masculi: vel q hereditas sit adita. Et generaliter fm Bar. in l. j. C. de sa. san. ec. in eis cessat ois solēnitas iur̄ ciuili. 3o. tamē an. circa predicta distinguit: q aut loquimur i relictis ad pias cās: z tunc sufficiūt duo testes idonei: siue in foro ecclesiastico siue seculari. p. d. c. relatu. Aut loquimur in relictis ad nō pias cās: z tunc aut loquimur i terris subiectis ecclesie: z saluanda ē decre. cum esses. vt sc3 ualeat testamētuz cū duobus testib9 z presbytero parochia li. Aut loquimur i terris ipcrij: z tūc testamētum nō ualet nisi scruetur solēnitas requisita per leges ciuiles. z hec opinio cōstetudie roborata seruāda uidetur per. l. minime. ff. d. legi. Et fm istā opi. euitatur coniectio legum: z ideo tenēda. Ne tamē q si pia causa tractetur corā iudice seculari: terminari debet secundū canones: z nō secundū leges: secundū cōmuniter doc. z nō solum in terris ecclesie: sed etiā imperij. Et Inn. z do. An. dicūt: q si statuto cauetur q nō ualeat testamētū: vel vltima uolūtas: nisi fuerit positū in memoria libus: vel registratū: tale statutu nō habz locum in relictis ad pias cās. Similr si statutu dicat: q mulier nō possit testari sine cōsensu cōsanguineorū. vt nōr ppanoz. i. d. c. relatu. Et ex predictis p3 q ualeat testamētuz ad pias cās: licet i testamēto nō fuerit istituō heredis: vel nō adita hereditate: vel nō facta insinuatio testamētū. j. tān tēpus: vel vbi defuerit alia solēnitas iur̄ postrius. nā sufficit solēnitas iur̄ gētū z diuini.

5 **S**icut i relictis ad pias cās sufficiūt duo

testes: ita ad reuocādum tale relictū. Qd inrelligit fm aliquos: qn prius relictū fuit etiā factuz corā duobus testib9: z sic de singulis. Itē si uolūtas fuit perfecta ratiōe uolūtariis sed nō publicata. put testator uoluit: vt quia testator testamētum manu sua cōscripsit: uolens postea illud redigi in publicā formā per tabellionem: sed morte uel furorē puenit ē antequā tabellio uel testes uenirēt: ualebit testamētum tale quo ad pias causas: dūmodo constet illam fuisse scripturā dicti testātis fm Barto. in. l. in testamento. ff. de iudicō. li. ber. quia licet nō sit perfecta uolūtas: ē tamē uoluntas: z dicit se in facto cōsuluisse. Et placet ppanoz. i. c. j. de suc. ab inte. etiā in cāu quo testamētuz adhuc nō fuisset perfectum: puta quia incepit facere testamētum etiā per tabellionē: z nō perfecit morte uel furorē puenituz: q sufficit q legatū uel dispositio erat pfecta: uiputa qz trāserat ad alia legata. nā non pōt negari quin hic sit cōsensas naturalis: z sic fuit pfecta ratiōe uolūtatis: h nō ratiōe solēnitatis. Et ppanoz. dicit forte idem posse teneri iter liberos. per. l. si. C. fami. herc.

6 **S**ed ponit testator qui multū reliquit dēc sit: deinde miraculose surrexit: an possit testamētum reuocare: maxime ad pias causas: p Bar. in. l. j. C. de sa. san. ec. dicit q duplex ē resurrectio. Quāda cū surrexit iterū mortuus: sicut Lazarus: z testamētum eius p resurrectionē reuocatur: sicut per naturatē filij: quem nō putauit sibi nasciturum. vt dicit Aug. xviij. q. iij. c. si. Secūdo modo quidaz resurrectit gloriatus: itēz nō mouitur: sicut xps: z sic faciēt omnes i generali resurrectionē: tunc iste nō posset reuocare. Et pro hoc facit q non cessat cā ppter quā facta sūt relictā: nā quia quis nō pōt vti bonis suis ideo alijs legat. l. senatus. §. donatio. ff. de do. cā proz. Sz hic quāuis resurrecterit: nō tū illis bonis pōt vti: qz tales nō comedunt zc.

7 **Q**uicquid emptū fuerit d pecunia ecclie: scilicet erit. xij. q. iij. c. j. z. q. v. c. situm. qd adeo iure ē: q si clericus hz pecuniā d pbebda siue ecclesia sua: z inde emat prediū: hz illam pecuniā potuisset dare alijs ituitu pietatis: nō tamē dare pōt prediū: qz statim acquisitum fuit ecclesie: siue emptū fuerit nomie ecclesie: siue nomine alieno. extra de pec. cle. e. j. z. c. iqui. redim. Et ppter hoc non pōt clericus illud

alienare. Eodē modo si quis de pecunia eccle-
 sic quā habuit furto vel rapina seu deposito-
 possessionē sibi emit: quia ecclesie sit: vt dictū
 est. Idē Spanoz. i. d. c. i. quireddū post gl. que
 notat tres cāus i gbus res empta et pecunia
 alterius: efficit illius cuius erat pecunia: vt i
 milite: minore et ecclesia: h. Host. dicat q; i ec-
 clesia iur nō probetur: s; antiqua interpretatio
 magistrorū hoc habet: que minime ē mutan-
 da. l. minime. ff. de legi. Tamē hoc satis pro-
 bari pōt i. d. c. j. et cōiter hoc tenetur et p gl.
 iuris ciuillis: quinimo credere hoc procedere
 in quolibet clerico: q; pūilegiū attributū mī-
 liti seculari: extēditur ad militem dci. vt notat
 Bar. et gl. in. l. miles. ff. de re iudi.

8 **E**cclēsia pro alienis debitis nō pōt obliga-
 ri: nec eius possessiones. Et si quis obligauerit
 ē suspēsus ab admistrandō temporalū et spi-
 ritualium. extra de so. c. ij. Pōterit tamē hec
 sentētia relaxari: quia papa sibi nō retinuit ab-
 solutionē. extra de sen. ex. nuper. hec tamē pe-
 na nō comprehendit episcopos. extra de sen.
 excō. q; periculosum. li. vi.

Ecclesia. ij. sc; poebialis.

ecclesijs poebialibus his qui nō atti-
 gerunt. xv. annū: ipso facto nō valent: et te-
 netur qui assumitur fieri sacerdos. j. annum
 a tēpore pmissionis aliter priuatus ē ea. Ires
 tenetur psonaliter residere. In hoc tamē epi-
 scopus dispētare pōt ad tēpus ex causa. extra
 de elec. licet canō. li. vi. Et nō hic q; tātum
 de anno trāserit q; talis nō possit ad sacrodo-
 tiū promoueri: si tamē vacat ecclesia ipa: nec
 pōt alteri cōferri: nisi post elapsum annū: qui
 quidē annus incipit: nōc post q; possessionem
 illius pacificā habuit: vel per eū stetit: quomi-
 nus hēret: nec currit si iusto impedimēto de-
 tētus ordinari non potuit. Alioquin si pri-
 uatus sit eccl'a ipa: ei restitui non potest saluz
 pro ea vice. vt i. c. pmissa. de elec. li. vi. Eodē
 tra predicta facit. l. si ita stipulatus es. ff. de
 ver. ob. vbi dicit q; si pmissisti mihi facere i-
 sulam ad certū tēpus: et tātū tēpus trāserit q;
 āmodo. j. tēpus statutū fieri nō pōt: h; totū
 tēpus nō trāserit: possum tū agere q; te: quia
 pinde ē: ac si totū tēpus trāssisset. Vel forma
 q; i alijs terminis. Pūta: rector vniuersitatis
 mādāt doctoribus legētibus sub pena in sta-
 tuto cōtēta. vt. j. pascha suas fecisse debeāt

repetitōes, an tēpus statutū incipit ēē certum
 ipsos nō posse repetere: q; incipiūt vacatiōes
 pasche: i quibus nullus publicus actus cele-
 brari pōt s; m formā statuti. Queritur an icur-
 rant pena statuti: Bar. i. l. cū stipulatus sum
 mihi a. p. culo. ff. d. ver. ob. respōdet q; aut pe-
 na appōita in statuto trahit secū executionē:
 et tunc eo ipso q; incipit ēē tēpus certū: ipsos
 nō posse repetere: incidūt in penam. vñ si per
 statutum iponaf doctoribus nō repetētibz
 pena excoicationis uel ifamie: que pene secuz
 trahunt executionē: eo ipso q; incipit ēē certum
 et. incurrūt in penā: q; lex facit suā executio-
 nē etiā ante diem statutā. Aut pena appōita
 in statuto nō trahit secū executionē: vt q; sta-
 tutū dicit q; si nō fecerint repetitōes suas i ter-
 mino sint periuri: vel puniātūr i libris. r. Et
 tunc licet certum sit et. nō incidūt in penam:
 Ang. autē quē sequitur Rappa. cu. i. d. l. cū
 stipulatus. et pūm di. q; siue pena a statuto
 ipōita trahat secū executionē siue nō: nō cō-
 mittitur ante tēpus: h; certum ēē incipiat: fieri
 nō posse quod erat sciēdum. Ratio q; i sentē-
 tijs proferēdis ē mens iudicis attendenda. vt
 in. c. intelligētia. d. ver. fig. S; mens iudicis
 nō fuit: q; ante terminū statutū doc. non repe-
 tētes incidūt in penā. ergo nō incidēt. Actus
 enim agentium non debēt operari vltra vo-
 luntatē eoz. Secō d; hoc videtur ēē cāus in
 v. c. pmissa. vbi p; q; pena priuatiōis ab eccl'a
 parochiali nō pmittitur an annū: h; cōstet in
 tra annū ordinatū ad illam eccl'am non posse
 amplius ad sacerdotiū promoueri. ergo idē
 dicēdum in cāu proposito. Ad. l. autē cū sti-
 pulatus. dico q; loqūr in pena pūetali que
 pmittitur cū incipit ēē certum nō posse fieri
 q; erat sciēdū. Secus i pena legali. vt i. d. c.
 cōmissa. Et ratio ē: q; mitius agitur cū lege
 q; cū hoic. l. celsus. ff. d. arbi. Vel dic s; m gl.
 i. d. c. cōmissa. q; an diē agi pōt quāti interest:
 opus incohatū non cē. vñ iuris allegatis:
 sed ad penā nō. vt in. d. c. cōmissa.

Pone: quidā diaconus fuit promotus ad
 eccl'am parochialem qui vltima die septem-
 bris habuit pacificam possessionē ecclesie: et
 neglexit vsq; ad quatuor tēpora septembris
 promoueri ad sacerdotiū. In sabbato quatu-
 or tēporum ipsius mēsis: nullo modo potuit
 promoueri. Queritur: an finito illo mēse et p
 consequēs anno sit priuatus per pstitutionē:

h3 de elec. li. vi. ff. Jo. an. in regula ipnari. d. reg. iur. in. vi. in metu. dicit qd no. cu in pmiis sabbatis no fuerit in mora. et hoc respuet pene d qua loquimur. Et sic in cau quo si peccatit mora: vel culpa non ipnatur. Hoc etiā procedit qn ipedimētū supueniēs in vlti mo sabbato nō fuit et culpa ipsius. Et forū? si ex iusta cā a pncipio distulit. Et h3 dilatio recipiēti sacerdotū: potuerit inducere culpā et morā et lesionē consciētie: nō tamē iduzit moram vel culpā de qua loquimur. nec iste dicitur se artare et. qz ille nō dicitur se artare i veniēdo qui iter arripuit tēpore quo pleriqz illius pditionis hoies peruenire solēt. ff. de p. ob. cōtinuus. Nec ē obligatus ad opcrā qui incipit eo tēpore quo pncipio poterat fm opcrā diligētis edificatoris. vt ca. l. s. itē qui iulā. Cū ergo verisimilr fm moram alioz ordinādoz ille diaconus. j. tēpus ordiari possz: nō debet dici se artasse: cū pgrum et sufficiēs tēpus hēret. Et h3 quis puidere teneat itrdū: qd pōt accidere: non tamē teneat diuinare.

2 **S**i ad ecclesiā parochiale pntetur qui non ē in sacris: dūm aliter sit idoneus: et possit. j. tēpus statuti ordinari: admittēdus ē. extra d. misti. si is. li. vi. et tamē fm Jo. an. talis nō presentatus nō posset i tali ecclīa institui. extra de eta. et qua. pterea. nisi dispēlatiue ut ibi.

Lectio. j. cōmuniter quid

si. electio ē alicuius psonē idonee ad dignitatē v' fraternā societate: seruata forma canonica facta vocatio. Colligitur hoc extra eo. cū in cūctis. et. c. cum ecclesia vulterrana. et c. quia propter.

1 **A**d quē pertinet electio de iure cōi: ff. de iure cōi spectat ad collegiū et si duo solū: vel tres fuerit. extra co. c. 1. Anqz tā laici p pace seruāda admittuntur ad electiōez: et pēpue pncipes: ut dīfendant ab oppressoribz fm Bos.

2 **Q**uis nō pōt eligere: ff. excōicāt: maior: vt nō. de ap. pstitutus. cl. j. Et glo. ibi dicit qd excōicātū ul' suspēsi: nec eligere: nec eligi pnt. Secus in mior. extra d. cle. et. c. si. Itē nec in terdictis. extra co. cū inter. Item nec ille qui sciēter celebrauit in loco iterdicto. de sen. et. is. qui. li. vi. Itē nec ille cui iterdictum ē eligere abqz superioris lnia. extra co. c. si. Item nec illi qui in ca vacatiōe elegerūt sciēter idignū. extra co. cū in cūctis. et. c. inouit. nā tales ipō

iure sūt ea vice eligēdi p tate priuati: et ab eccle siasticis bñficijs per triēnium suspēsi. Et idēz dicēdum si peccauerūt in postulādo. extra. c. scriptū. Et hoc uez: qn facta nominatiōe seg tur electio vel postulatio. Secus si nō sequit qz non eēt pp hoc priuati. extra. c. ppetue. li. vi. Et p. d. ter. et per. c. cum in cūctis. posuit Jo. an. vñū temp mēti tenēdū i regula odia: de reg. iur. li. vi. qz vbi pena ponitur a iure ip so facto ppter aliqd delictū pmissum: nūquā ē locus illi pene: nisi illud delictū sit cōsumatū quātūcūqz fuerit icobatu. h3 posset extraordia rie puniri: qui delictū incobauit. Pro hoc fa cit aliud singulare dictū Bar. i. l. j. ff. de esica. vbi dicit qd statutū puniēs delictū certa pena non h3 locū in eo qui icobauit: si illud nō pfe cit. qd statutū ē strictissime interpretādū: maxie penale. vt in. d. regula odia.

3 **Q**ueritur i eo qd. d. c. cū in cūctis. nō solū priuati ea vice auctoritate eligēdi: sed et suspē dit ipso facto ab eccl'asticis bñficijs per triē nium. vt dicitur ē. Nūquid istud triēniū incipit post electionē factam statim: an debeat expe ctari finis triēnij primi? Et h3 qd pōt p rigere sepe numero. Jo. an. refert opiones multoz. Tandē pcludit qd indistinctē sedz triēniū incipit statiz post pmissus delictū: ita qz priora tpa cō fundūtur in scōis. qz et quo pena iponitur ipso iure: necessario bzicipere statiz post pmissum delictū. Et idē pcludit ipse i gl. sua i cle. ij. de magi. vbi h3 qd pferēs insignia doctoratus: nō recepto prius iuramēto: qz tarā triū. Ad. tu ronēsum nō excedet: al' a collatiōe doctora tus p sex mēses sequētes ē suspensus. Quert itō gl. quid si pēdente pzo semestre: itez vio let dictā cōstitutionē: an statim currat scūdū semestre: an tūc cum finitū fuerit pmiū: ff. qd cōiter tenetur qd nō sit duplicatio totius: sed statim post scūdā trāsfessione incobat se cūdum semestre. ff. ad. l. aqui. ita vulneratus. ad turpil. li. i. senatus. in fi.

4 **S**ed nūquid suspēsiōe pendēte valeat do ctoratus collatio facta per suspēsus: Constat qd ille non ē cāns quo iprimatur caract. Itē nec datur hoc officū er ipresso caractere: sed et p tate officij: et ē quedā auctonatio et dclatatio: que declarat illū dignū ad officij doctri ne: et tūc auctoritatē vt doceat. Puto igitur qd si suspēsiō erat occulta: hāc auctoritatis da tionē nō sit necesse iterari. Dec' si eēt publica:

facit de re iudi. ad probandū. Est etiā sciendū
 q̄ aliqui conferunt ista insignia: auctoritate apo-
 stolica. vt archi. bononiē. Aliqui de iure cō-
 muni s̄m Hosti. Sed quo ad principale pa-
 nor. plus placet opi. Bar. quam posuit in. d.
 l. i. senatus. vbi format. q. Statuto caueatur q̄
 cōmittens homicidium soluat. Ad. et stet ad
 p̄sina per decennium. Denum durante pri-
 mo decēnio: homicida cōmisit aliud homici-
 dium. Auertitur nanc vtz d̄beat expectari si
 nis primi decēnij: an vero scōm decēnijz de-
 beat immediate currere: Et p̄cludit q̄ q̄nqz po-
 nitur pena vt sp̄s: puta. diei statutu q̄ stet ad
 p̄sina p̄ decēniū a tpe delicti p̄missi: et sic deter-
 minat tps. Et sic scōz decēniū dz in p̄tineti
 currere: al' s̄ nō esset illud decēniū: sed aliō.
 ar. bonū. in. l. si v̄sfructus mihi biēniū. ff.
 de v̄su. l. c. Aut p̄a apponit generaliter et in-
 determinate: puta. stet ad p̄sina p̄ decēniū. et
 tunc incipit scōm decēniū sumo p̄ip̄: q̄ al' s̄
 non solueret penaz delicti. h̄ panoz. in. d. c. cuz
 in cunctis.

Can aut̄ hec pena eligentium habeat locum
 in omnibus electionibus: Dic s̄m panoz. vbi
 s̄. q̄ non. Primo nō h̄z locuz in cardinalibz
 eligentibz papā: q̄ non ē iure cautum. Item
 non h̄z locum in p̄claturis citra ep̄atum. sed
 restringit̄ ad ep̄atum: et superiores dignitates
 vt in. c. si p̄promissarius. de elec. li. vi. Itē eli-
 gere non p̄nt qui peccauerunt i electionis for-
 ma: q̄ debent p̄uari inf̄ eligendi. c̄. eo. q̄ pp̄.
 Itē nec illi q̄ neglexerūt vsqz ad lapsū tps. c̄.
 eo. ne p̄ defectu. Itē qui p̄ laicalem abusum
 elegerunt. c̄. eo. quisquis. Itē nō p̄nt eligere
 pupilli: nec ēt in locis regularibus qui nō sūt
 p̄fessi tacite vel exp̄sse: nec ēt p̄uersi. c̄. eo. et
 eo. lib. vi. Et ad maiorē huius declaratio-
 nez querit Zudo. ro. i. suis singularibus. vtz
 laicus sancti f̄ rancisc̄: seu puerlus qui p̄osi-
 tetur tria substantialia habeat vocē i capl' o: Et
 dicit q̄ aut loquimur in electōe platī: et tunc di-
 cendūz q̄ non. Et casus ē singularis. in. d. c.
 et eo. f̄ allit nisi hoc acquisierint et antiquissi-
 ma p̄suetudine. Ista est singularis nō. Imn.
 in. c. ij. de insti. Aut queritur q̄n capl' tractat
 p̄p̄alia. et f̄ ed. de se. tenet q̄ non: et de hoc v̄f
 casus notabilis. iuncto. c. cuz sup̄ascriptione.
 pape. in. c. et s̄rps. d̄ iureiū. in ver. vos: et cō-
 uersi v̄stri. vbi p̄z q̄ conuersi non sunt d̄ ca-
 pitulo: q̄ frustra dicit̄: et p̄uersi v̄f. ergo vo-

cem non h̄nt. Itē in cathedralibz collegiatis
 secularibz vel regularibus ecclesijs vocē non
 h̄nt qui non sunt subdiaconi: nec in eligendo:
 nec in alijs factis capl': et si ab alijs libere p̄o-
 datur: vt in cle. vt hij. de eta. et qua.

Intra q̄d tps dz fieri electio: s̄. in eccl' a ca-
 thedrali: vel regulari h̄nt electores tps trium-
 mensium. j. q̄d si iustō impedimento cessante
 non elegerint: ad primūz superiorē deuoluit̄
 vt c̄. eo. ne p̄ defectu. In alijs vero ecclesijs
 dz p̄ uideri. j. sex mens̄s. al' ad primūz su-
 periorē deuoluitur. c̄. d̄ preben. d̄ multa. et d̄
 concess. preben. nulla.

In quo loco dz fieri electio: s̄. potest fieri i
 ecclesia: vel in capl' o: vel simili loco honesto:
 et maxime iuxta consuetudinem. c̄. eo. in cāis.

Utz abites sunt vocandi ad electionē: s̄. s̄
 s̄m panoz. in. c. corā. c̄. eo. q̄ illi v̄ocari debēt
 qui cōmode vocari p̄nt. p. c. q̄ pp̄. c̄. eo. vbi
 d̄f q̄ admittunt illi ad electionem q̄ debēt vo-
 lunt: et p̄nt p̄mode interesse. Dicit̄ debent. vt
 excludat illos: q̄ de iure non debēt interesse. ele-
 ctioni: h̄z sint d̄ collegio: vt sunt ereticōs: et h̄z
 sp̄nsi. Itē excludunt q̄ non sunt in sacris cō-
 stituti: vt in. d. cle. hij qui. Item excluduntur
 impuberes et irregulares: vt in. d. c. et eo. et i.
 c. is q̄. de sen. et. li. vi. Secō d̄f qui volunt in-
 teresse. et iō illi qui nolunt interesse non debēt
 compelli: nisi intersit eccl' e. nam p̄o interesse
 ecclesie poterunt p̄pelli. Et quo infertur q̄ isti
 sic vocati: q̄ nolunt interesse: non debēt in nu-
 mero computari duax p̄tium. Tertio requ-
 ritur q̄ possint p̄mode interesse. et h̄ p̄modi-
 tas refert̄ ad p̄moditatē eccl' e: et non p̄sone h̄z
 doc. et bene. quare si n̄ p̄nt p̄mode vocari pp̄
 nimā distātiā: p̄t electio sine illo p̄ p̄ntia fieri:

Quō dicit̄ posse p̄mode vocari: Dic q̄ si
 potest dari certa regula: sed bonus iudex arb̄
 trabitur s̄m picula iminētia et discretima via
 rum: vel timetur forte periculum sc̄ismatis: vel
 abusus laice p̄tatis: vel sunt iminentes guerre
 vel huiusmōdi. P̄pter que non potest fieri de
 facili vocatio. P̄stantibus tamen predictis et
 p̄suetudine: abites sunt vocandi p̄ nunciū:
 aut lras: al' s̄ electio: eis p̄ceptis v̄c̄it irritada
 per eos si voluerint. non ergo ē irrita electio
 ipso iure: sed irritada p̄ceptis p̄sequentibz
 iniurijs: s̄a. al' s̄ nō. c̄. eo. c. bone. Si at̄ oēs
 essent p̄ntes: puta in ciuitate: sufficit p̄grega-
 re p̄ sonum cāpane: si hoc est de more in illo

loco. vt in. c. i. caussa. eo. ti.

10 **¶** An autē valeat consuetudo: vt non vocentur absentes ad electionem? Dicim panor. post Jo. an. in. d. c. coram. q. sic. Item econuerso valet consuetudo: vt vocentur abites. dūmodo nō nūmū tendat in dānu; ecclē. nā si consuetudo est; vt et cū incōmoditate deberēt abites vocari: nō putare; illa; consuetudinē valere. q. nō valet consuetudo ecclē ijs multū grauiosa. vel saltē ē tollēda. vt in. c. j. de cōsue. Sec^o si hēret. vt cū parua icōmoditate dēberent vocari: q. tunc valet et consuetudo. quo casu intelligit. c. in geneti. c. i. eo.

11 **¶** Vt elector abis possit constituere procuratorem? Dicim panor. in. d. c. q. pp. q. si est iusto impedimēto detentus vt venire nō possit: pōt constituere procuratōrē: al' s nō. r. in hoc est ille ter. valde singularis in hoc negocio. In alijs autē negocijs explicādis p. capl'z vel vniuersitatē: pōt et nō impedit' procuratōrē constituere. Et ē spāle in electōe: siue sit seruāda forma capl'z: q. ppter. siue nō: et quo ter. simpl' r. interdicit: nec retulit se ad casum in quo sit seruanda forma. d. capl'z. v. n. electa in electōis negotio industria persone: ar. c. is cui. de off. delc. li. vj. Vnū tñ scias: q. si aliq. de capl'o vult admittēre procuratōrē: et nō impediti ad electionē faciendā: pnt. nō ob. dispōne. d. c. q. pp. q. h. ter. dicat interdicit' n. istud tñ interdicit' emanauit in fauorē alioz: qd p. et eo: q. illi de collegio pnt cōicāre ius eligēdi penitus extraneo. c. eo. scriptoz. ergo fortius pnt admittēre procuratōrē eoz q. sunt d. collegio: r. hoc fuit satis de mente doc.

¶ Scōdō nō p. ter. ibi. vni d. collegio. q. volēs procuratōrē constituere: nō pōt et nunc deputare: s. d. vices suas alicui de collegio pmittere vt in. d. c. q. pp. r. in. c. pe. eo. ti. li. vj. vbi ter. optim' de isto procuratōrē. Et hoc intellige nisi alij electores velint illi grāz facere. nā eis volentibus pōt pstitui extraneus. ad hoc. d. c. scriptum. Et facit: q. possent d. nouo aliquos et nō admittēre: fortius procuratōrē extraneus. Et hoc fuit sancitū i fauorē collegioz: ne cōpellerentur secreta sua cōicāre extraneo. Et p hoc dico: q. istud nō ē spāle in electōe. Sed general' r. non pōt aliq. pstituere procuratōrē extraneū in explicādis in vniuersitate. qd sentit Jo. an. in regula. q. alicui de re. iu. li. vj. in mercu. h. quidam tenuerit opposituz. Et tene

hoc menti. Nec panor. in. d. c. q. ppter. **¶** Elector abis iusto impedimēto detentus: vt dictū est: pōt non solum vni: sed pluribus pmittere vices suas: dūtāmē cūlibz infolidū: r. erit melior p dōtio occupantis. Et si abo cōcurrāt r. petunt admitti: nō admittentur abo: sed is que capl'z vel maior ps elegerit. Et si fū p cordent: admittet ille q. in pmissione pōio nominatus ē. Et si nullus sit infolidus non valet. Quando autē procurator: vni nōiat p se r. aliū noie eius q. pmissit: nihil agit: nisi de certa psona habuerit spāle mādātum. q. tunc aliū noie suo poterit noiare: p. ter. singularē in. c. pe. eo. ti. li. vj. Nā eadē cōscia qua putat iustū noie suo: eadē r. noie socij: siue delegantis. r. hoc est dictū notabile. Et idē dicendū in similibus. Et factum per talem procuratōrē seu pmissariū fingitur esse factū p ipsum pmitterentem: per ter. notabilem. in. c. i. caussa. c. e. Et facit sim panor. ille ter. ad. q. notabile. de qua al' s in facto fuit pstitutus. Quidam testator mandauit certa sua bona distribuī in piās cās s. m. q. videretur suis executoribz. Isti executores elegerunt negociū priuilegiatum: vtpota fabricaz ecclē. Et ps lo ci ptebat quartam bonozum legatōzū. Replicabatur q. testator non elegit fabricā: sed executores. Queritur quid iur' r. q. non debetur quarta: quia illud qd sit per executores testamenti: videtur factum per ipsum testatōrē. vnde perinde ē ac si ipse testator elegisset fabricam. arg. optimū. in. d. c. in caussa. r. in. l. vnum et familia. de le. ij. s. j. r. ibi hoc firmat Bar. per illuz ter. Et et his habes bonam practicam impedendi quartaz episcopo: q. vbi testator: relinquit in genere ad piās causas: facias q. executor testamenti eligat aliquam causam priuilegiatā: et qua non debeatur quarta. Et que sint cās priuilegiatē. dic vt nō. i. c. fi. d. testa. **¶** Quot sunt forme electionis? r. tres. nam 14 aut sit pscrutinū: aut p. p. omisū: aut p. cōz inspirationē. c. eo. c. q. ppter. Quādo p. proceditur per formam scrutinij debent eligi tres scrutatores: qui in secreto erquirant vota singulorum. Et ipsi qdē primo debēt seipsos de suis votis examinare: nec ferantur in sine. q. cum aliorum vota sint eis nota: possēt electio dependere ab eoz potestate: r. est vtile: vt capituluz hoc exprimat a pncipio: vt duo ex eis scrutentur tertium.

15 **¶** Per que aut vota scribentur? Die s3 pa-
noz. in. d. c. q3 pp. per tabellione et si sit laic3:
q3 notarius scribendo: null3 auctoritate ceter:
cet: nec aliqd spuale ministrat: s3 solu pber nu-
dam ministrat. vel melius est q3 vnus d3 scri-
tatoribus redigat vota i scriptis pziuatib: no
ergo requiritur q3 sit notarius.

16 **¶** Quid si electores pauci sunt: s3. fm Jm.
si sunt tm tres: duo et eis scrutabitur tertiu.
et sic pcedet ad electiones. Si vero sunt duo:
vn3 scrutabitur alium. Qd si vn3 tantu: et iste
solus: vocatis testibus expamet votum suu3.
et eliget: et publicabit.

17 **¶** In electionibus vota incerta et pditionata
non valent et debent haberi p non adiectis:
puta consentio in quem talis p sentit. vel si pe-
trum habere non potero: p sentio in Jo. et si
milia et co. in. c. electionibus. li. vi.

18 **¶** Consuetudo auferens libertatem eligedis no
valet. Sec3 si restringit electores ad certu col-
legium: vel certuz gen3 psonaz: sicut dicimus
in mrimonio: i quo requit plena libertas: et si
restric3 fuit ad certu gen3 psonaz: cu fide-
libus. h3 panoz. in. c. cu terra et co. vbi et dicit
de merte Jmno. q3 et p consuetudine pot induci vt
mortuo prelato caplm non prius pcedat ad
electione: q3 nunci3 principis mors prelati: et pe-
tatur ab eo ptas eligendi. Sed potuit h3 p sue-
tudo iudici ppter interesse principis: vt p po-
nat aliqu3 sibi fidel3. na princeps posset oppo-
nere p electum exceptiones al3 legitimas: ma-
time si dubitat de prodicione patrie: vel reue-
lantione secretoz: vel consiliorum. Si tamen
non vult consentire sine rationabili ca: no p-
pter hoc cassabitur electio. Et per hoc no va-
leret consuetudo: vt per hoc electio depende-
at a voluntate principis vl alterius: quia tol-
leret libertatem eligendi. Secus si restringe-
ret ipsam libertatem vt dictum est. Vide eti3
panoz. in. c. eccl3a vstra. et. ii. q3 in disponedis
p vniuersitate vel caplm non debet dari vo-
ces p lupinos: p ter. illu q3 vult: q3 ad valida-
tem electionis non sufficit: q3 sit facta a maiori
pte capli: nisi et pars illa sit sanior: sed cu da-
tur voces p lupinos: no potest apparere que
sit pars sanior: sed solu que maior respectu nu-
meri: et tamen maioritas sine sanioritate nihil
valet. vt ibi.

19 **¶** An aut hoc habeat locum in vniuersitate
seculari: vt maior pars non consistat i solo nu-

mero: sed et i dignitate: auctoritate: et merito
personarum: Die q3 sic: vt not Bar. i. l. p3
ponius. ff. de re iudi. Et dicit panoz. q3 ad hoc
coiter non aduertitur. requiruntur. n. illa duo
copulatiue. s. maior pars et sanior.

¶ Publicatio scrutinio electores nequeunt
variari voce: sed facienda est collatio: et ele-
ctio celebrada. extra co. publicato. ergo a con-
trario sensu: ante publicationem scrutini3 pnt
electores variare et alios nominare. vt per. c2
qd sicut. co. ff. q3 per talem nominatione: an
scrutinium factam: nullum ius acquiritur ipfi
nominato. Collatio aut fiat post publicati0ez
scrutini3: que erit triplex. s. numeri ad numeroz:
zeli ad zelum: et meriti ad meritum. et co. in ge-
nesi. Et etiam vbi vnus solus fuerit electus:
debet fieri collatio non numeri ad numeroz:
cum cess3 alia electio: sed fiet de numero: me-
rito: et zelo. nam pmo considerabitur: vtruz
habuerit numerum sufficientem. q3 forte pre-
sentes non faciunt duas partes: vel forte non
o3s hnt voce3. It3 fiet collatio de merito ele-
cti: an sit idone3 ad illa dignitate. et co. b3 zelo:
an bono aio: an p pces illicitas i illa pferit:
It3 nota q3 in numero eligentium non debet
computari electus: quia nullus potest eligere
seipsum. extra eo. cum ana.

¶ Facta collatione cligi d3 is in que3 maior
pars et sanior capli pferit. Et maior pars
dicit miori. Lu talis sit eligendus si placet vo-
bis ipsuz comuniter eligam3. Et si pferit
tunc is qui prior3 auctoritate h3 in caplo: sur-
gens dicit. Ego pro me et toto caplo eligo ta-
lem et. et o3s acceptabit. Qd si mior ps vel
no o3s pferit: dicit. Ego p me et p illis
qu3 mecu consentiunt eligo talem.

¶ Quid at cu scrutant vota singuloz: an ele-
ctores debet dicere nomino tale: Die fm pa-
noz. i. d. c. q3 ppter. q3 pot dicit. Ego nomino
tale: vel p sentio in talem: vel eligo tale. Et q3
possit dici hoc vltimu adducatur. c. in genchi:
extra eo. Sed postea facto scrutinio: debet se-
qui comunis electio: quia vnus d3 eligere no
mine omnium p verba singularis numeri: di-
cendo. Ego talis ex commissione capli eligo ta-
lem nomie totius capituli. Panoz. placet pu-
ma vel scda forma: vt i scrutinio quilibet di-
cat. consentio vel nomino: non aut eligo. non
tm putat q3 vtiaret electio et tertia practear:
et quo postea sequitur cois et vnica electio.

3 **Q**ue autē sint necessaria de substantia electionis: Dic fm panoz. multa sunt. Primum substantiale ē: vt electio fiat p. congregatos l. vnum. non. n. sufficerent consensus eligētium simplr presiti: puta si quilibet p'sentiret in camera sua: s; oporter q. collegialiter p'sentiant: ad hoc. d. c. in genesi. Secundum substantiale est: vt assumant tres scrutatores: si plures vel pauciores: et hoc cōiter tenetur. Et hoc congruit lfe: in eo q. specificē mentionem facit d. tribus: l; aliq. aliter dixerint. Tertiu substantiale est: q. isti tres sint de collegio eligentiū: nō de collegio eccl' e vacantis tantū. Et hoc tenet So. Jun. et Post. licet gl. Vin. et Lā. etc. teneant d. vnum. Sed primum magis congruit lfe. nam fidelius p'sequent negotiū electionis illi ad quos spectat electio. Quartū substantiale ē: vt vota singulorū exquirant in secreto: vt quisq. liberius possit dicere voū suū. Quintū substantiale ē: vt sigillatim fiat ista inquisitio. Non. n. debent vocari bini vel trini: sed quilibet singulariter per se. Sextum substantiale est: vt vota omnium exquirantur vt patet ibi vota cunctorum. Vnde si vnus ex presentibus nō scrutaret: vt aliquis ex ipis scrutatoribus omitteretur: nō valeret electio. Intelligit q. p'tenitur seu p'termitterit aliq. ex vocatis. Nam si aliquis non vocaretur ad electionem: p'teptus illius non reddit electio nem nullam: quia vocatio omnium non ē de forma substantiali: vt dictū ē. Septimū substantiale est: vt vota exquiritā redigantur i scriptis publicis vel priuatis. Octauū substantiale est: vt postq. vota fuerint in scriptis redacta: publicent i cō. l. in capitulo. Nonū substantiale est: vt ista publicatio votoꝝ fiat mori idest nullo actu d. vno interueniente. Decimū substantiale ē: vt facta publicatione votoꝝ fiat collatio: vt dictum ē. Vndecimū substantiale est: vt fiat ista collatio mor post publicationē nullo actu extraneo intermisso. Duodecimū substantiale est: vt facta collatione sequat cōis electio: que fiat p. vnū noie capituli et p. verba singularis numeri. vt in. c. q. sicut. extra eo. Decimūtertium substantiale est: vt ipsa electio fiat statim post collationem nullo. l. actu extraneo interueniente: vt extra eo. cū post pentaz. Decimūquartū substantiale ē: vt electio fiat de illo in quem maior et sanior: ps capli conferit. d. c. q. propter. Decimūquintū substā

tiale est: vt ista electio sit verbalis: vt i. d. c. q. sicut. Decimūsexm substantiale ē: vt ipsa electio solēniter publicetur: non enim debet esse clandestina vt in. d. c. quia. et debet publicari in capitulo. et etiam est tutum: vt publicetur populo. p. hoc q. nō. in. c. cum dilectus. c. eo. Idem Jun. et cōpost. d. q. ista electio d. solēniter publicari. l. coam clero et populo. si fm Panoz. ista publicatio nō est de substantia: et ideo fatis ē q. electio nō sit clandestina. Decimūseptimū substantiale ē: vt serueturordo oimū predictoꝝ: et successiue oia seruetur per ordinē: sicut. s. numerata sunt. Locus at nō est de substantia: nisi al' s. ita se haberet p'suctudo. Ad dū aliqui q. fiat electio postq. corpus prelati fuerit traditum sepulture: et non ante: sed hoc est de honestate: et nō de necessitate: vt d. in. c. bone. el. ij. et eo.

14 **E**t predictis vides difficultatem huius forme scrutiniij: in qua multi et viri perfecti desiciunt ignorantēs practicam: vt dicit glo. extra eo. c. cum expediat. li. vi.

15 **Q**ualiter debeat intelligi ista dictio mor: et sit es: Dic h; Panoz. q. vbi ius determinat: seruanda ē ipsa iuris dispositio. sed vbi ius nō determinat: tūc ille dictiones et sit es verificatur in modico tpe fm q. arbitrabit bonos iudex: habito respectu ad ipsius circūstantias.

16 **Q**uerit de q. quotidiana: an in oibus electionibus siēdis habeat locū dispositio. d. c. q. pp. fl. fm Panoz. vbi. s. de mente glo. q. in electōib; epoz et alioꝝ platoꝝ: vt ibi eccl'ie viduate. ergo infer q. in electōib; canonicorū et alijs dignitatib; seu psonarū eccl'ie cathedralis: nō h; locū dispositio. d. c. q. pp. q. per illoꝝ mortem non remanēt eccl'ie viduate: cum non sint sponsi. Et hanc pteꝝ vident cōmuniter inclinare doc. licet aliqui contra: b quorum numero fuit Post. sed cōiter nō tenetur. Item in electionibus abbatum et abbatissarum seruari debet predicta forma. nam abbates dicuntur pastores: vt in. c. officij. c.

eo. & abbatissa dicitur habere dignitatem. vt in. c. idētatibus. c. eo. li. vi. Et electōes abbatuz egparantur in multis electionib⁹ eporum. vt in. c. cupientes. eo. ti. li. vi. Concludamus ergo q^d solum in electionibus illozum p̄latozum p̄ quozum mortem ecclē remanēt viduate & sine pastore habeat locus dispositio d. c. q. ppter. Nec arbitro: q^d i qualibz ecclā collegiata habeat locum. d. c. sed o3. q^d p̄latus habeat iurisdictionem in generalem p̄out habent abbates qui possunt cognoscē d. cāiserialibus & ciuilibus: & p̄ hoc optime facit ter. in. c. ne p̄ defectu. c. eo. vbi papa equipat ecclās cathedrales & regulares: & illaz p̄latos appellat pastores. & per illozum mortem dicit ecclās viduatas. vnde ibi aperte p̄cluditur q^d in hac materia non debet istud verbū viduata capi stricte. q̄s. n. p̄prie solus episcopus dicitur sponsus vel maritus: & p̄ se quens per ipsius solus mortem dicat p̄prie viduata ecclā. In electionibus ergo aliozum b̄ficiatōz: seu p̄latoz a supradictis sufficiūt singularis consensus illoz d. caplō: dūmodo p̄sent in cōi. i. collegiatis in ipso caplō. Nec est de necessitate seruanda aliqua illaz formarum: sed electus simpliciter a maior & saniori pte habeat ius ad hoc bona glo. quam tene menti in. c. sicut. e. ti. li. vi. Ad hoc facit quod nōr panor. in. c. ecclā. c. eo. vbi dicit singulaliter q^d in electionibus in qbus non ē necessaria seruāda forma. d. c. q. pp. nō sunt necessaria v̄ba: dūmō p̄set de p̄sensu eligētū: multo ergo min⁹ necessaria ē scriptura: qd nō p̄ electōib⁹ q̄ sūt i ordie miorz exceptz electōib⁹ vicarioz generalū vt p̄uicialū seu mistroz. In alijs aut electōib⁹. i. diffinitoz: discreti. p̄uincie: & discretōz locoꝝ non ē seruanda forma p̄dicta: imo n̄ est necessaria scriptura: nec v̄ba vt dictū ē: s̄ b̄n̄ necessariuz ē vt fratres ad quos p̄tinet electio sint collegialiter p̄gregati. vt dicit panor. Et er hoc repobab p̄suetudo quozādam fratru simplicium: q̄ cuz non fuerint p̄ites electōi s̄tende: mittūt in scriptis vota sua: que s̄m p̄dicta b̄ntur. p̄ non adiectz p. c. figs. c. eo. li. vi. in si. vbi habet q̄ ab̄s si p̄ōt aliquaten⁹ p̄lras exprimere votum suuz. qd non est añ scrutiniū: s̄ in ipso scrutinio secreto & sigillatim tantūmodo exprimenē. hec ibi. ventant ergo ipsi p̄sonaliter: vel in dicto casu renūciēt votis suis: qd facē p̄nt per p̄dicta:

Et si non essent vocati: vt mox est postmodum agere de contēptu & irritare electionez: dūmodo p̄mode interesse possint electioni: al̄s aut nō esset necesse eos vocare. d. c. quia propter.

Ad ditio. Sed queritur de. q. nota. 27
bili. Donec electores non possunt se concordare ad eligendum vnū qui habeat maiorem partem vocum capituli: determinant inter se q^d qui habeat maiorem partem vocum saltem p̄paratione minorum habeatur p̄o p̄lato: an valeat: s̄. iuxta notata per glo. in. c. si cui. de elec. li. vi. iuncto t̄c. q^d vbiqz habeat locum forme concilij. q. ppter. d. elec. v̄puta in dignitatibus per quas viduate sunt ecclē per mortem p̄latozum non valet talis electio. vbi aut non habet locum ille forme: non habet locum illa decre. si cui. que loquitur q̄ proceditur per viam cōpromissi limitati vt cōiter nunc sit in familia fratuz minorz. Et quo isert gl. s̄bi: q^d in dignitatibus per quas viduate non sunt ecclē vt in beneficijs & canonijs dato q^d electus nōr habeat maiorem ptem vocuz caplī dūmodo habeat maiorem partem p̄paratione minorū partium non viciaretur electio. Adde etiam predictis qd nōt glo. in. c. sicut. de elec. lib. vi. que dicit q^d in electionibus in quibus non est seruanda forma. d. c. quia propter. nō est necessaria cōis pronunciatio. hoc est q^d compromissarius si est solus vel si habet collegaz dicit. ego compromissarius nomine meo: vel nomine meo & consocij eligo talem &c. Sed sufficientes singulares consensus. & hoc verum si illi sunt capitulum: & consensus p̄sent in capitulo: al̄s secus. Sic ergo concludē q^d in ordine fratrum minorz in electionibus diffinitozum vel discretōz p̄uincialū vel locoꝝ sufficit q^d sit electus a maiori pte vocaliuz capituli tunc ibi et̄n̄tium vel a maiori parte comparatione minorum partium. Et hoc quando proceditur per viam cōpromissi limitati. p̄ōt tamen dici per p̄dicta q^d etiaz in electionib⁹ supradictis vbi non procederetur p̄ viam cōpromissi sed per viam partium. Et hoc quando elect⁹ dūmodo haberet maiorem partē vocuz comparatōe minorum si sic statueretur p̄ eligentes talis electio non viciaretur: q^d iste dicitur elect⁹ & notatus ab omnibus et quo placuit omnibus vt sic fieret electio. Secus dicit

gl. in. d. c. ficui. vbi iura voluerūt certas for-
mas seruari: et lz oēs p̄sentiat̄ si non seruat̄ur
forme non tenet electio. Ad predicta facit q̄ i
electionibus vbi non est seruanda forma pre-
dicta non est necessaria scriptura nec verba
nec electio.

28 **S**ed queritur d. q. quotidiana. Emanat
ut p̄coniū p̄ p̄fidētē vniuersitati cuiusdā ca-
stri: vt audita cāpana venirēt oēs ad electōz
certā fiē. Demū pulsata cāpana: et centuz q̄
erant in vniuersitate castri: p̄puerunt. xxx. dū-
tarat. Querit nungd̄ isti soli possint p̄cedere
ad electōz faciendā: s̄. p̄panoz. in. c. in cāis.
c̄. co. q̄ q̄ p̄uocatio vniuersitatis sit p̄ eū ad
quem de iure vel consuetudine spectat p̄uoca-
tio vniuersitatis: tūc talis citatio p̄stituit non
venietes in p̄tumacia. Ad deo q̄ venietes dū-
tarat p̄nt̄ eplere ea que incūbebāt agēda: licz
venientes nō faciāt maiore p̄te: s̄ longe mi-
nozem, hoc sensit p̄m. l. c. j. de ma. et obe. Et
canoniste cōiter vidēt̄ trāsire cū dicto p̄m.
lz Bar. ex p̄se teneat p̄m in l. oēs populi
ff. de in. et iur. vbi dicit q̄ q̄stūcūqz vniuersi-
tas vocetur per magistratuz: oēs tū ad hoc vt
valeat qd̄ sit in vniuersitate: q̄ veniant saltem
due partes. vt l. l. nominationi. C. d. decu. li.
x. et in l. nulli. ff. qd̄ cuiusqz vni. Et ita hodie
practical̄ in tota tūcia. Nunquāz n. aliqd̄ tra-
ctant̄ in consilio: nisi veniant saltez due p̄-
tes p̄siliarioz. S; panoz. plus placet dictum
canonistaz. ar. op. in. c. cum vobis. c̄. co. vbi
d̄: q̄ vocati nolētes venire faciūt se alienos.
Ad de glo. in cle. qd̄ circa. e. ti. que dicit absur-
dum essei numero p̄putare illos: q̄ vocati ve-
nire noluerūt. p̄ hoc facit: q̄ sicut ius vniuer-
sitalis pōt̄ residere in vno solo: alijs mortuis:
vel longe agentibus: vt notat̄ in. c. gratū. de
postu. p̄ela. Ita dicendum in alijs p̄tumaci-
ter nolētibz venire. Absurdū nāqz est q̄ per
p̄tumaciam particularium: debeant impediti
negocia vniuersitalis.

29 **Q**uid si electio tenuit de iure naturali: p̄-
ta: qz affuit cōsensus eligentium: tū fuit nulla
pp̄ solēnitates iur̄ p̄positiui nō seruatas: an te-
neat electus i foro p̄scie renūciare: dic q̄ non.
Et hūc casū vide. s̄. Alienatio. Et dic vt ibi.

30 **A**n aut̄ talis electio que tenuit de iure natu-
rali: nō seruatis solēnitatibus iur̄ p̄positiui di-
catur canonica: Dic fm̄ p̄m. in. c. q̄ sicut. c̄.
eo. q̄ electio p̄t̄ dici canonica tripliciter. s̄. lar-

ge stricte et strictius. Large d̄ canonica: q̄ d̄
iure nālī tenuit: qz iteruenit p̄sensus eligētium
et electi: s; nō de iure p̄positiui. Stricte d̄ cano-
nica: q̄n̄ t̄z de iure nālī: et interueniūt substā-
tialia et iur̄ p̄positiui. s; nō solēnia. Strictius
d̄ canonica: q̄n̄ t̄z de iure nālī: et interueniūt
oia que reguntur d̄ iure p̄positiui: siue sint sub-
stātialia: siue d̄ solēnitates si substātialia: p̄nta q̄
vocat̄ur abites v̄l qd̄ sil' c̄. ita q̄ nihil deficit
de requisitis. p̄ Per p̄trariuz d̄ electio nō ca-
nonica. dic vt. s̄. e. p̄io. et hoc nota.

Cassanda ē electio illius q̄ regit̄ aūqz c̄lz
electus p̄sensus electōi de se faciente: qz p̄sumi-
tur ambitiosus. c̄. co. cū post p̄ctitā. et c. offi-
cij. Nec qz pōt̄ eligere seip̄s; et si iurasset eli-
gere idoneiorē: qz q̄lz d̄z de seip̄s; cogno-
scere culpam: et de alio debz p̄sumere bonū.
etra de p̄sump. c. si.

Quid aut̄ si p̄scia sua dicit se esse melio-
re: an poterit seip̄sum eligere: Quidam dicūt q̄
sic: vt refert gl. i. c. cū i iur. d̄ elec. qd̄ tū gl. cas̄
reprobos: qz sic abilitos videref: et iō repellē-
dus p. c. i scripturis. viij. q. i. Quid ergo ha-
bebit agere talis: s̄. glo. q̄ d̄z renūciare tali
p̄t̄i: et sanū c̄lz q̄ sic iuraret si credit se melio-
rem vt se eligat. vel dic q̄ tū ipse intelligitur
except̄: qz in generali sermone p̄sona loquēs
nō p̄prehendit̄. Idē dic de eo cui p̄cipit̄ per
superiore: q̄ debeat eligere idoneiorē: qd̄ nō.
Et iō dicit bñ panoz. in. c. lz. c̄. co. q̄ cāu quo
vnus solus cardinalis superesset et alij mor-
tui essent: ille habebit electionem. iurta nō. in
c. gratum. de postu. p̄ela. Non tñ poterit eli-
gere seip̄sum. vt in. c. p̄ vestras. de iu. pa. pu-
to tñ q̄ ille noiet̄ toti collegij poterit dare hāc
p̄t̄em alteri: et ille noiet̄ totius collegij pote-
rit eligere istuz: dūmodo cesset fraus et abitio.

Quādo maior ps capl' deliquit: electio de
uoluitur ad pauciores. Item deuoluitur et ad
vnu pp̄ delictū oīum alioz. d. c. gratum.

Quis d̄z eligi: s̄. eligendus est doctior et
sanctior: cuius p̄patione ceteri grex dicantur:
vij. q. j. c. si ergo. Et q̄ sit de legitimo mat̄ri-
monio natus: et etatis līc. c̄. c. gratum.
c̄. c. de etate omnium p̄latoz vide. s̄. Cle-
ricus. iij. Subdiaconus et pōt̄ in ep̄m eligi:
et de eta. et quali. a multis. Ad bas quoqz cre-
ptus potest eligi in ep̄m: siue in abbatēz cuius-
dem regl' et habit': s; nō pōt̄ trāsire nisi d̄ lnia
pape: vel legati de latere si sit in p̄uicia. c̄. co.

si abbatem in. vi. Religiosus quoq; l3 nō ex-
pseffe. p̄fessus gn̄ et̄ noticius p̄t̄ eligi ad ep̄a-
tum c̄ eo. nullus. li. vi. siue eligat in seculari-
bus: siue in regularibus ecclesijs: ad p̄laturaz
tū siue v̄ alterius religionis nō: nisi c̄p̄sse. p̄-
fessus vt̄ ibi.

35 Nullus at̄ religiosus p̄t̄ eligi in abbatem
vel platū alterius religionis: vel habitus: q̄d
si secus actū fuerit eo ip̄o ē irritum et̄ inane: vt̄
in de. j. c̄ eo.

36 Quis non potest eligi: s̄. excoīcatus ex-
coīcatōe maiorī. Itē nec suspensus: nec iterdi-
ctus: nec quiterdictū nō seruauit. Itē nec illi
de quibus. s̄. i principio cap̄li. Itē nec excoī-
catus minorī. q̄ si sciēter electus fuerit: cassan-
da ē eius electio. c̄ de de. c. mī. c. si.

37 Quid at̄ sciendum si in capitulo: vel colle-
gio sunt aliqui excoīmunicati: vel suspēnsi: vel
dubitatur: et̄ sine scandalo expelli nō possunt:
vel dubitatur de aliquibus: an interesse d̄beat
electioni: Dic̄ s̄m panoz. in. c. cumana. c̄ eo.
q̄ admittat̄ euz. p̄t̄cator: vt̄ eoz̄ voces
ualeant: si et̄ inq̄zum appareat eos postmo-
dum debuisse interesse. Non ergo nocet ele-
ctioni al̄ s̄ lūc: q̄ non habentes vocem fuerint
admissi vna cum alijs. Nec sufficit. p̄bare q̄
quis interfuerit electioni: nisi ēt̄. p̄bet q̄ ha-
buerit vocem. nam potuit interesse: et̄ tamen
non dare vocem. nā q̄nq; et̄ gra p̄ceditur so-
la et̄ nuda interessentia: q̄ ē modici p̄iudicij.
Idem dicit panoz. quando excoīmunicati in-
gerunt se electioni: et̄ vbi imminet scandalum
possunt admitti cum protestatione: ne vidē-
tur sciēter admissi. Et sic conueret tota electio
per. c. si. de procur. Vide tamen singularem
theozicam Inno. in. c. illa. extra eo. quam se-
quitur omnes doc. q̄ si inhabilis admittatur
ad electionem ignozanter: valet electio: etiam
si vnus solus sit habil̄. Et loquitur proprie d̄
excoīcatis. Secus tamen si al̄ s̄ inhabilis ad-
missus scienter fuisset.

38 An religioso acquiratur ius electionis ex-
tra ordinem suum: s̄. nulli religioso: predica-
torum: minorum: heremitarum et̄ quozlibet
mendicantium: et̄ electione: postulatione: pro-
uisione: seu vocatione: ad p̄laturaz extra suū
ordinem in discordia facta: ius aliquod acqui-
ritur: nec ipse consentire potest etiam habita li-
centia. extra eo. quozūdam. li. vi. Et debz in-
telligi de discordia: siue de iure: siue d̄ facto: si

et quo ter. loquitur indistincte. vt̄ i de. q̄d cir-
ca eo. ti. Sed etiam alijs religiosis non acqui-
ritur ius in electionibus: nec consentire pos-
sunt si fuerint electi a minori p̄te numero. vt̄ i
d. c. quozūdas. Et nō q̄ si religiosus electio-
ni de se facte ad p̄lationem aliquam c̄ suum
monasterium vel ecclesiam non petita lnia et̄
obtentā cōsenserit p̄sensus nō valet: et̄ electio
ip̄a iuribus euacuatur. P̄delati tñ religioz
irrequiritis cōuentibus p̄nt̄ huiusmodi lntam
dare c̄ eo. c. si religiosus. li. vi. Non autē va-
leret lnia que cōcederetur pro futura electōe:
quam fieri p̄tingeret: vt̄ in de. cum concessa.
eo. ti. Nec aliquis religiosus p̄t̄ p̄fici ali-
qua eccl̄a que clero careat et̄ populo xp̄iano:
vt̄ in de. in pleriq; c̄ eo.

An aut̄ decretum electionis faciat plenam
p̄bationē p̄ electo: Inno. in. c. innotuit. eo.
ti. dicit q̄ nō. Qd̄ intelligit. d. An. qñ fuit cō-
sectum manu p̄uata. Sec̄ aut̄ si fuit factum
p̄ publicam p̄sonam attestantez oīa fuisse ge-
sta in p̄ntia sua. q̄d ēt̄ placet panoz. q̄ dicit hoc
veruz: dūmō in tali scriptura interueniant oīa
requisita ad scripture substantiam publice: vt̄
testium p̄ntia et̄ similia. et̄ casu quo decretū sit
p̄ publicam p̄sonam: non est̄ necesse q̄ appo-
natur sigillū cap̄li: q̄ scriptura publica faci-
dem sine alio adminiculo. Sed sigillum ē nec-
cessarium qñ scriptura ē p̄uata. et̄ decretum ē
quedā scriptura p̄ntis seris electionis: a p̄-
cipio vsq; ad finē. et̄ fit ista scriptura: vt̄ appa-
reat formam debitam fuisse seruata in electio-
ne. et̄ vt̄ eligentes non possint amplius nega-
re: quin p̄senserit electioni.

Lectio. ij. s̄. p̄ p̄missuz.
Est sciē. q̄ istō
p̄missū p̄t̄ fieri dupliciter. P̄dio
simpliciter. s̄. vt̄ illi de collegio vel d̄ cap̄lo cō-
mittant alicui vel aliquibz eligēdi p̄tatem: q̄d
fieri p̄t̄. c̄ eo. cum in veteri. Sed p̄p̄tētius
fiet: si eligant in numero ipari. c̄ eo. i. causis.
Nec requiritur q̄ hij quibus p̄mittitur sint d̄
collegio c̄ eo. cās. que. ibiq; habetur: q̄ mo-
niales p̄nt̄ transferre p̄tatem eligēdi abbat̄
sam in masculum: etiaz in illum qui habet po-
testatem confirmandi ip̄sam electionem. Si
tamen in hac commissione que fit per tale
compromissum: vnus de capitulo vel colle-
gio dissentiat: nihil fit. extra eo. quia propter:
Et hoc notat̄ ibi glo. quia non cogitur: quia

renunciare iuri suo. vnde nō sufficit hoc cāu-
 maior pars capituli. Ratio: qz cuiuslibz iter-
 est singulr vt eligat per se et si per aliū. Ideo
 quilibet pōt cōtradicere: ne fiat cōpromissus
 et in re cōmuni potior ē cōditio prohibētis
 vt in regula iur. in re cōmuni li. vj. Talis ta-
 men ptās reitegra repocari pōt. d. c. in cau-
 sis. Et ibi patet qz dicit res nō itegra: quādo
 cōpromissarij inceptū habere tractatū. Et
 quo pōt instrui qñ negociū extraiudiciale de
 finit eē integrū. nam ex quo negociū cepit agi
 tari et tractari: nō dicitur āplius integrū. Et
 latius profequit Inno. in. d. c. in causis. di-
 cum attingātur substātia negotij: desi-
 nit cō integrū: puta cū inceptū tractare de p-
 sona eligēda. Secus si solūmodo sint expleta
 aliqua pertinētia ad solenitatē actus: vt qz di-
 terūt missas de spiritu s̄. et huiusmōi. Et oī-
 bus de capl'o p̄sententiis: nō regitur nisi ut
 eligāt sic dicēdo. Ego. M. p̄ promissarius d̄
 p̄sensu cōpromissarioz meoz virtute cōpro-
 missi in nos facti: eligo i cpm. M. Et si p̄redi-
 cti elegerūt vel maior pars ipsoz elegerūt scie-
 ter indignū: electio deuoluit ad capl'z. Secū-
 do ē aliud cōpromissus. s. limitatū. de quo ha-
 betur in. c. cū expediat. iūcta glo. eo. ti. li. vj.
 et in. c. cū dilectus. eo. ti. Et sit hoc mō. ut. s.
 p̄promissarij teneātur eligere illū in quē ma-
 ior pars totius capituli: seruatis votis oīum
 de capl'o sigillatiz et secreta ab ipsis p̄senserit.
 Et sim glo. in. d. c. cū expediat. ista ē melior et
 expeditior forma q̄z hodie habeamus: quā
 in hac forma electores nō abdicāt a se pote-
 statē nominādi. Et in ista forma nō requiri-
 tur de necessitate: nisi p̄io qz cōpromittentes
 sint simul cōgregati: et oēs qui debēt et vo-
 lunt itersse. Secūdu qz cōpromittāt in vnuz
 vel duos vel tres aut quot volūt: siue sint de
 collegio: siue nō: dūmodo sint clerici: nō laici
 extra de arbi. c. cōtingit. de hoc vide. s. Ar-
 biter. Tertiu qz p̄promissarius uel p̄promissa-
 rij scrutētur vota singuloz secreta et sigillatiz.
 Quartū qz eligat illū i quē maior ps toti⁹ ea-
 pli cōsenserit dicēdo. Ego. M. p̄promissari-
 us de p̄sensu et volūtate p̄promissarioz meo-
 rū: si hz alios virtute cōpromissi in nos facti
 eligo i cpm. M. in quē maior pars totius ca-
 pituli p̄sensit. Et si i p̄mo scrutinio n̄ p̄sensit
 maior pars totius capituli: necesse ē replicare
 donec p̄sentiat in aliquē. extra. e. cū terra. Et

si dubitaretur de fraude cōpromissarij: pōt
 sent eligētes scripta facere: in quibus scribāt
 nomē illius in quē cōsentitūt et dare cōpromis-
 sario: qui in p̄sentia omnū recipiat: et postea
 simul taliter p̄licatis qz nō possit p̄pēdi cui-
 ius sit scriptū: et legat corā oībus: et postmo-
 dū eligat in quē maior pars p̄sensit.

¶ Dantes potestate aliquibus cōpromissa-
 ris eligendi prelatū vel officialē: vidētur in-
 tellixisse de idoneo. vnde si electus nō ē ido-
 neus: nō tenētur vt i electū recipere. Et facit
 ad. q. quādo p̄munitas elegit duos ciues: vt
 vadant ad eligendum potestates vel capita-
 neū: si illi eligant indignū: ciuitas nō tenetur
 illum acceptare. nā in generali mādato non
 venit vt eligat indignū. Nec Panoz. in. d.
 c. causaz que. Et nota secūdu Panoz. i. c. in
 causis. extra eo. qz capl'm non solū potest cō-
 promittere personis certis potestate eligēdi:
 sed etiā potest aliquos eligere per quos eligā-
 tur cōpromissarij: qui habeāt postmodū eli-
 gere vice capituli.

¶ An autē valeat cōpromissum factum ab
 vno nomic omnū: alijs p̄ntibus et nō cōtra-
 dicētibz: Dic secundū Inno. et cōmuniter
 doc. in. d. c. i causis. qz non valet tale cōpro-
 missus: quia cū ista res nō sit leuis: imo ma-
 gne ipoz tantie: debēt sigillatiz omnes iquiri:
 et expresse cōsentire. Et nota hoc dictū singu-
 lare: nec tradas obliuōi. Et quo potest sumi
 bec regula: qz in arduis explicādis i vniuersi-
 tate debet omnes p̄sentire. nec sufficit qz act⁹
 explicetur per aliquos nomic alioz: licet illi
 taceant et nō cōtradiciāt. qz i re onerosa et gra-
 ui: debet iteruenire cōsensus exp̄pressus: nec ta-
 citurnitas habetur pro cōsensu. s̄ acit glo. in
 regula qui tacet. li. vj. Secus pōt dici i re le-
 ui et maxime p̄cupisibilibz: vt tūc taciturnitas
 habeatur pro consensu. Et quibus pōt sumi
 singularis limitatio ad nō. per Inno. in. c. i:
 de his que fi. a ma. parte ca. vbi notāter dicit
 qz si in capl'o tractat aliquod illicitū et dāna-
 bile: tenētur illi de necessitate cōtradicere: al⁹
 si non contradiciāt habentur pro consentiē-
 tibus: et ita inuoluūtur peccato et pena peccati:
 cum alijs expresse cōsentientibus: vt illud di-
 ctū procedat quo ad obuiāda peccato: ne sub
 velamine taciturnitatis peccatū nutriatur. sed
 quo ad validitatē actus tene qd. s. dixi. Nec
 Panoz. in. d. c. i causis.